

STŘEDA 10. ÚNORA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PITTELLA

místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 8:30)

2. Nedávné zemětřesení na Haiti (předložené návrhy usnesení): viz zápis

3. Situace v Íránu (předložené návrhy usnesení): viz zápis

4. Situace v Jemenu (předložené návrhy usnesení): viz zápis

5. Obchodování s lidmi (předložené návrhy usnesení): viz zápis

6. Výsledky summitu v Kodani o změně klimatu (předložené návrhy usnesení) viz zápis

7. Prováděcí opatření (článek 88 jednacího řádu): viz zápis

8. Zpráva o pokroku Chorvatska za rok 2009 – Zpráva o pokroku Bývalé jugoslávské republiky Makedonie za rok 2009 – Zpráva o pokroku Turecka za rok 2009 (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o prohlášení Rady a Komise:

- o zprávě pokroku Chorvatska za rok 2009 [2009/2767(RSP)],
- o zprávě pokroku Bývalé jugoslávské republiky Makedonie za rok 2009 [2009/2768(RSP)],
- o zprávě pokroku Turecka za rok 2009 [2009/2769(RSP)].

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, nejprve bych rád zopakoval, že předsednictví Rady je pevně odhodláno k rozšiřování Evropské unie. Naše práce v této záležitosti se bude držet ducha obnoveného konsenzu v otázce rozšíření, jež byl schválen na zasedání Evropské rady v prosinci 2006, a závěrů Rady z 8. prosince 2009, jež Evropská rada rovněž potvrdila.

Jak je zdůrazněno v usnesení této sněmovny, o němž nyní budeme diskutovat, bude pro vyjednávání s Chorvatskem klíčová první polovina letošního roku. Jednání vstoupila do závěrečné fáze, ale než dospějeme k jejich úspěšnému zakončení, zbývá toho ještě hodně udělat. Budeme se zabývat obtížnými kapitoly, jako je hospodářská soutěž, rybolov, soudnictví a základní práva, životní prostředí a zahraniční, bezpečnostní a obranná politika. Také budeme muset provizorně uzavřít některé kapitoly, jež mají finanční dopady.

Máme před sebou tedy velký kus práce. Nový komisař Štefan Füle, můj bývalý kolega z doby, kdy jsem byl evropským ministrem – rád bych ho přivítal a poblahopřál mu k jeho jmenování –, bude otázkou rozšíření, pokud jde o Chorvatsko, mimořádně zaměstnán, protože již příští týden plánujeme pořádat úvodní mezivládní konferenci na ministerské úrovni, na níž budou otevřeny kapitoly rybolovu a životního prostředí; jsou to dvě velice důležité kapitoly, které budou vyžadovat, jak si jistě umíte představit, obrovský kus práce a nasazení.

Dovolte mi, abych vám připomněl závěry, jež o Chorvatsku přijala Rada v prosinci. Již je znáto, ale chtěl bych vícero bodů zdůraznit. Rada Chorvatsko pochválila za značné úsilí, které v loňském roce vyvinulo, a za celkové pokroky. Byla také zmíněna řada finančních opatření pro jednání o přistoupení s Chorvatskem a bylo konstatováno, že tato vyjednávání vstupují do závěrečné fáze.

Rada zdůraznila, že Chorvatsko musí navázat na dosavadní pokrok a ještě toho hodně zlepšit v základních oblastech, jako je soudní systém, veřejná správa a boj proti korupci a organizovanému zločinu. Také musí zaručit práva příslušníkům menšin a rovněž návrat uprchlíků a stíhání válečných zločinů, aby v těchto oblastech dosáhlo přesvědčivých úspěchů.

Rada také vzala na vědomí, že Chorvatsko spolupracuje s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii, ačkoliv se domnívá, že je nezbytné další úsilí. Věříme, že v této oblasti bychom mohli dosáhnout nových cílů.

Samozřejmě jsme také uvítali, že pokud jde o spory o stanovení hranic mezi Chorvatskem a Slovinskem, byla podepsána dohoda o arbitráži. Byla podepsána 4. listopadu ve Stockholmu a chorvatský parlament ji ratifikoval 20. listopadu. Rada vyzvala Chorvatsko, aby v tomto úsilí pokračovalo a vyřešilo všechny otevřené dvoustranné otázky, zvláště spory o hranice.

Rada rovněž uvítala, že byla v prosinci – právě před měsícem – vytvořena pracovní skupina, jež má připravit návrh chorvatské přístupové smlouvy. Pro přípravu na případné začlenění země do Evropské unie pak bude rozhodující provedení revidovaného přístupového partnerství. Jak jsem řekl, máme před sebou velký kus práce.

Protože toto je společná rozprava o Chorvatsku, Bývalé jugoslávské republice Makedonii a Turecku, rád bych konstatoval, že k hlavním prioritám Evropské unie patří země západního Balkánu. Stabilita v tomto regionu je pro nás nezbytně důležitá a roku 2010 se dostáváme k řadě milníků v jeho přeměně: pokrok ohledně žádostí o přistoupení – jak jsme o tom právě diskutovali –, nový impuls pro síť dohod o stabilizaci a přidružení, užší regionální spolupráce a posun k liberálnějšímu vízovému režimu.

Víme, že vyhlídky na připojení k Unii – které nazýváme evropskou perspektivou západního Balkánu – jsou v těchto zemích nejdůležitějším katalyzátorem stability a provádění reform. Tato vyhlídka bezpochyby existuje, je to reálná vyhlídka, ale není to samozřejmé právo.

Budu pokračovat Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií; rád bych začal přehledem celkové situace v této zemi a odkázal na usnesení Evropského parlamentu, jehož zpravodajem byl pan Zoran Thaler. Toto usnesení velice dobře představuje dynamickou situaci plnou možností Bývalé jugoslávské republiky Makedonie. Zdůrazňuje řadu výzev, před nimiž tato země stojí: rozsáhlé nedodržování zákonů, korupce, provádění doporučení Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a Úřadu OBSE pro demokratické instituce a lidská práva, přidělování finančních prostředků na účinnou decentralizaci, přístup ke spravedlnosti, větší účast žen v politickém životě, podpora organizací občanské společnosti, trvale vysoká nezaměstnanost, problémy v oblasti životního prostředí atd.

Usnesení upozorňuje na význam harmonogramu pro zahájení vyjednávání a také společného přání nalézt co nejdříve přijatelné řešení otázky názvu země, jenž je – jak víte – nyní předmětem sporu s Řeckem.

Rád bych vyslovil několik poznámek v souvislosti s událostmi, o nichž se zmiňujete ve svém usnesení, jako jsou místní volby v březnu a dubnu – které podle OBSE splňují stanovené normy – a šesté zasedání Rady pro stabilizaci a přidružení, které se konalo v červenci 2009 a jež jsme uzavřeli s tím, že země opravdu dodržela závazky, které v rámci této dohody přijala. Bývalá jugoslávská republika Makedonie pokračovala ve své práci na vztazích s Evropskou unií, a proto Evropská komise konstatovala, že učinila skutečné pokroky, a doporučila, aby byla zahájena přístupová vyjednávání.

Rada ve svých závěrech z loňského prosince uznala pokrok, na nějž Komise odkazovala, a dohodla se, že se k této záležitosti v průběhu několika příštích měsíců vrátí. Jak víte, Evropský parlament vzal závěry tohoto zasedání Rady ze dne 8. prosince 2009 na vědomí.

Kromě toho vstoupil dne 19. prosince v platnost bezvízový režim pro občany Bývalé jugoslávské republiky Makedonie v souladu s schengenským systémem.

Také bychom se měli zmínit o mnoha specifických záležitostech týkajících se Bývalé jugoslávské republiky Makedonie: jsou to vztahy mezi etniky, rozdílné postoje makedonských Slovanů ke „starobylosti“ země a rozdíly v názorech na její vztahy se sousedními zeměmi. Všechna tato témata jsou zohledněna v různých oddílech usnesení Parlamentu.

Abych to shrnul – chtěl bych říci, že některým aspektům musí být věnována velká pozornost, a to nejen pouhému přijímání a uplatňování právních předpisů; některé záležitosti spadají pod rámcovou dohodu z Ochridu, některé jsou čistě vnitrostátními otázkami a jiné souvisejí se sousedními zeměmi.

Evropské orgány věří, že v budoucnosti Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii čeká členství v Evropské unii a že se tato žádost projeví úplnou národní integrací v souladu s rámcovou dohodou z Ochridu. Evropská unie tomu věří a nadále bude věřit.

A konečně bych chtěl využít této příležitosti, abych podrobněji pohovořil o stavu vyjednávání s Tureckem a představil plány španělského předsednictví v této významné záležitosti rozšiřování.

Je důležité – to chci říci úvodem –, abychom pokračovali ve vyjednávání s Tureckem a nenechali proces zkrachovat. Navazujeme na práci předcházejících předsednictví a doufáme, že všechny přesvědčíme, že je třeba s tímto postupem pokud možno pokročit.

Vyjednávání vstoupila do fáze, která je, dalo by se říci, o něco složitější nebo o něco problematičtější, takže je třeba, aby Turecko zdvojnásobilo své úsilí o splnění stanovených podmínek. Máme před sebou řadu kapitol k projednání, které jsou technicky náročné. Je však také důležité – chci to rovněž říci úvodem –, aby Turecko úspěšně pokračovalo v reformách souvisejících s Evropskou unií.

Jak nový pan komisař velice dobře ví, odborná práce se nyní zaměřuje na čtyři vyjednávané kapitoly: zadávání veřejných zakázek; hospodářská soutěž; bezpečnost potravin a politika ve veterinární a rostlinolékařské oblasti; a sociální politika a zaměstnanost. Musíme zdůraznit, že je rovněž důležitá kapitola o energetice, jež se stává obzvláště významnou po podepsání dohody o projektu Nabucco.

Parlament na svém posledním dílčím zasedání diskutoval o Turecku a zejména o demokratizaci této země. Existuje zde rozpor mezi procesem demokratické iniciativy, jak jej nazývá turecká vláda, na jedné straně, a mezi určitými znepokojivými rozhodnutími na straně druhé, například jde o nedávné rozhodnutí Ústavního soudu o zákazu politické strany, o kterém se zde také hovořilo a je to velice citlivé téma.

Proto je i přes dosažený pokrok třeba, aby Turecko vyvinulo další úsilí v řadě oblastí a zajistilo tak úplné splnění kodaňských kritérií. Patří sem oblasti svobody projevu, svobody tisku, svobody náboženského vyznání v právních předpisech i v praxi pro všechny náboženské komunity, respektování vlastnických práv, práva odborů, práva příslušníků menšin, civilní dohled nad armádou, práva žen a dětí a opatření proti diskriminaci a pro rovnost mezi ženami a muži. Je to jasně zohledněno jak v usnesení Parlamentu, tak v závěrech Rady z 8. prosince.

Chtěl bych se také zmínit o některých dalších aspektech závěrů Rady. Rada například zdůraznila, že se Turecko musí jednoznačně zavázat k dobrým sousedským vztahům a k mírovému řešení sporů v souladu s Chartou OSN, v čemž mu v případě potřeby pomůže Mezinárodní soudní dvůr. Unie v této souvislosti vyzývá Turecko – tak jako jsme ho vyzývali na dvoustranných schůzích –, aby se vyvarovalo jakýchkoli výhrůžek, třenic či akcí, jež by mohly ohrozit dobré sousedské vztahy a mírové řešení sporů.

Rada rovněž s hlubokým politováním poznamenala, že Turecko ještě musí provést dodatkový protokol k Dohodě o přidružení, takzvaný Ankarský protokol, a že neučinilo dostatečný pokrok v normalizování svých vztahů s Kyperskou republikou.

V první polovině roku 2010 budeme mít v Radě pro přidružení a Výboru pro přidružení možnost posoudit vývoj našich vztahů s Tureckem; bude to dobrá příležitost probrat významné problémy, například politická kritéria, pokrok učiněný s přizpůsobováním vnitrostátních právních předpisů a uplatňování *acquis*.

Také máme v plánu řadu schůzí na ministerské úrovni, na nichž povedou političtí vedoucí představitelé dialog, což nám umožní nahlédnout na naše vztahy v širších mezinárodních souvislostech. V tomto ohledu Rada očekává, že Turecko podpoří probíhající jednání v rámci OSN o záležitosti, o níž jsem se právě zmínil, a sice o kyperském problému, a to v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti OSN a v duchu zásad, na nichž je založena Evropská unie.

Pane předsedající, dámy a pánové, těším se na vaše názory a budu reagovat na veškeré poznámky či otázky, které mi chcete položit.

Předsedající. – Nyní předám slovo panu komisaři Fülemu. Také bych mu chtěl poblahopřát, protože je první den ve svém úřadu.

Štefan Füle, člen Komise. – Pane předsedající, nejprve chci říci, že jsem potěšen, že moje úplně první veřejné vystoupení od chvíle před několika hodinami, kdy jsem se ujal své funkce, se koná zde, v Evropském parlamentu. Také se domnívám, že je vynikající obrat, že úplně první rozprava, která se v této vážené

sněmovně koná s novou Komisí, je na téma rozšíření. A za třetí mě těší, že Evropský parlament v těchto třech zprávách vyjádřil rozšíření svou silnou podporu.

Tato usnesení jsou důkazem toho, že se Evropský parlament zasazuje za vyhlídky Chorvatska, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a Turecka na přistoupení. Je to jasný signál, že toto rozšíření bude pro Evropský parlament nadále nejvyšší prioritou, a já udělám se svými kolegy maximum, abych tento úspěšný postup urychlil. Jsem velmi rád, že můj přítel, státní tajemník López Garrido, právě znova jménem Rady a jejího předsednictví potvrdil, že tento proces má jejich plnou podporu.

Pokud jde o Chorvatsko, oceňuji spravedlivou a vyváženou zprávu Parlamentu a chtěl bych jejímu zpravodaji panu Hannesi Swobodovi poblahopřát. Zpráva vyzdvihuje pokrok, jehož Chorvatsko dosáhlo při plnění kritérií pro přistoupení, ale zároveň uznává, že je ještě třeba vyvinout určité úsilí, aby mohla být vyjednávání ukončena. Vaše zpráva tak potvrzuje vzkaz Komise a podporuje její práci. Dovolte mi zdůraznit, že je stále ještě možné uzavřít vyjednávání v roce 2010, pokud Chorvatsko pokročí v plnění všech zbývajících referenčních kritérií. Nyní je na Chorvatsku, aby jednalo.

Chorvatsko v posledních letech urazilo velký kus cesty, ale dosud je třeba se vypořádat s důležitými úkoly. Máme na to stejný názor. Chorvatsko se musí soustředit zejména na další reformu svého soudnictví a veřejné správy, na boj proti korupci a organizovanému zločinu, dodržování práv menšin, včetně návratu uprchlíků, a také na soudní procesy s válečnými zločinci a úplnou spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii.

Poslední vývoj boje proti korupci nás povzbudil. Doufáme, že vyšetřování provinění bude mít konkrétní výsledky. Pokud jde o spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii, což je zásadní požadavek, hlavní žalobce Brammertz potvrdil, že k úplné spolupráci dosud nedošlo. Uznáváme však nedávné pozitivní kroky, jako bylo zřízení pracovní skupiny s cílem zvýšit vyšetřovací úsilí. Doufám, že její práce brzy přinese konkrétní výsledky. Dohoda o arbitráži mezi Slovinskem a Chorvatskem z listopadu 2009 o vyřešení dvoustranné otázky ohledně hranic dala vyjednávacímu procesu nový impuls a já věřím, že Chorvatsko bude s to zvýšit své úsilí o vyřešení zbývajících otevřených záležitostí.

Pokud jde o Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii a její reformní proces, rok 2009 byl dobrým rokem. Zemi se díky politickému konsenzu mezi všemi hlavními politickými silami podařilo učinit v klíčových oblastech značný pokrok. Dosáhla liberalizace víz a Komise mohla doporučit, aby byla zahájena vyjednávání o přistoupení. Jsem rád, že Parlament a Komise jsou rozhodně zajedno v tom, přístupová vyjednávání by měla začít, tak jak to je vyjádřeno v konstruktivní zprávě pana Thalera, jež je orientována na budoucnost. Nyní si musí země udržet hybnou sílu pro provádění reformy.

I když splnila politická kritéria, ještě je toho stále ještě třeba hodně udělat. Pro zajištění pokroku bude hlavní společná vize budoucnosti a účinný politický dialog politických sil. Je třeba pokračovat zejména v úsilí o úplné provedení rámcové dohody z Ochridu a zlepšení vztahů mezi národnostmi, zajištění právního státu a nezávislého soudnictví a úspěšné stíhání případů korupce na vysoké úrovni.

Hospodářská krize nenechala zemi nedotčenu. Ta bohužel již předtím trpěla mírou nezaměstnanosti, jež patřila k nejvyšším v Evropě. Nyní je více než kdy jindy zapotřebí prozíravého makroekonomického řízení a aktivních opatření na trhu práce, aby byla nezaměstnanost podchycena a poté snížena.

Podobně jako vy jsem i já přesvědčen, že pro zachování hybné síly pro reformní proces v zemi je klíčové zahájení přístupových vyjednávání. Rovněž tak je důležité, že to zlepší evropskou perspektivu širšího regionu. Je to proto strategickým zájmem Evropské unie. Tento vzkaz předám členským státům a tomuto státu, aby proces pokračoval.

Pokud jde o Turecko, chtěl bych poděkovat vaší zpravodajce paní Oomenové-Ruijtenové za její vytrvalé úsilí o spravedlivý a vyvážený přístup ve zprávě o Turecku. Komise má na přístupovém procesu nadále zájem, protože tento proces Turecko výrazně povzbuzuje k politické a hospodářské reformě.

Nejdůležitější je nadále práce na splnění politických kritérií, zejména pokud jde o zásadní svobody. Loni byla uskutečněna řada významných reform. Některé z nich byly ještě před pár lety takřka nemožné. Minulý týden byl zrušen bezpečnostní protokol, který armádě umožňoval v případě ohrožení bezpečnosti zasáhnout bez povolení. Toto je milníkem ve vztazích mezi civilní a vojenskou složkou. Budeme bedlivě sledovat, co po tomto urovnání bude následovat. Slibné je i předložení návrhu zákona, který zřizuje nezávislou instituci pro lidská práva, a dlouho očekávaná strategie boje proti korupci, jež turecká vláda v zásadě schválila 21. ledna.

Nadále podporujeme vládu v otevírání se demokracii, které zahájila. Aby tato iniciativa byla úspěšná, bude zapotřebí účasti a podpory všech politických stran a všech částí společnosti. Komise však má obavy z rozhodnutí Ústavního soudu o zrušení prokurderské parlamentní strany DTP. Rovněž vyjadřujeme politování nad uvězněními, k nimž došlo koncem prosince na jihovýchodě země. Odsuzujeme teroristické útoky, k nimž současně došlo. Žádná z těchto událostí opravdu nepřispívá k úspěšnému otevření se demokracii.

Hannes Swoboda, autor. – (DE) Pane předsedající, nejprve bych chtěl Radě a panu Fülemu srdečně poděkovat za jejich prohlášení, zejména o Chorvatsku. Naznačují, že Rada i Komise jsou odhodlány tento proces co nejrychleji dokončit. Rovněž souhlasím s panem Fulem, že při dobré vůli a vhodné politice bude možné uzavřít vyjednávání s Chorvatskem ještě letos. Samozřejmě je také zejména na Chorvatsku, aby učinilo rozhodující kroky.

Zde bych chtěl říci, že Chorvatsko učinilo podstatný pokrok, zejména v posledních měsících a v oblasti korupce. Chorvatsko ukázalo, že nikdo nemá výjimky ze zákona ani nestojí mimo opatření k potírání korupce. Vysílá to důležitý signál. Chorvatsko také dospělo k dohodě se Slovinskem a poměrně rychle ji v parlamentu ratifikovalo, což ukazuje společné silné odhodlání splnit nezbytné požadavky. Doufám, že tomu stejně bude brzy i v případě Slovinska. Jsem přesvědčen, že slovinská vláda dohodu plně podporuje, a doufám, že se brzy podaří vyřešit domácí politické problémy, aby bylo možné ji ratifikovat.

Nicméně je třeba ještě některé věci udělat. Již se zde hovořilo o tom, že významným tématem je boj proti korupci. Situace se však nezmění přes noc. V této oblasti existuje řada nevyřešených záležitostí, ale jsem si jist, že vláda i příslušné veřejné orgány mají vůli v tomto boji bez politického ovlivňování pokračovat.

Reforma soudnictví se netýká jenom potírání korupce, ale i mnoha dalších otázek, například odborné přípravy soudců. Chorvatsko musí učinit několik kroků, aby zavedlo moderní soudní systém, a já doufám, že je učiní brzy.

Pokud jde o spolupráci s mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii, pan Füle nám přesně a komplexně popsal situaci. Pan Brammertz ujistil Výbor pro zahraniční věci, že toho bylo hodně uskutečněno. Chybí už jen nalézt dokumenty související s řízením proti generálu Gotovinovi, ovšem sám pan Brammertz řekl, že neví, zda tyto dokumenty ještě existují, nebo zda již byly zničeny, a také možná některé z nich nikdy neexistovaly. Nicméně doufám, že Chorvatsko v tomto ohledu učiní vše, co je v jeho silách. Byl bych rád, kdyby měla pracovní skupina, o které hovořil pan Füle, širokou podporu odborníků z dalších zemí, aniž by to znamenalo automatické schválení chorvatského úsilí předem. Domnívám se však, že již v této oblasti došlo k velkému pokroku. Doufám, že v několika příštích týdnech bude dokončeno ještě těch několik málo věcí, které chybí, aby byl pan Brammertz přesvědčen, že Chorvatsko plně spolupracuje.

Mnoho toho bylo dosaženo také s ohledem na návrat uprchlíků nebo na vnitřně vysídlené osoby. Zbývá ještě několik problémů na úrovni podrobností, které je poměrně obtížné vyřešit. Jestliže lidé uprchli z domovů, které jim nepatřily, kde byli nájemníky, jako tomu bylo v případě sociálního bydlení, jež existovalo v bývalé Jugoslávii, je obtížné zorganizovat jejich návrat a zajistit, aby opět měli domov. Hospodářská krize a nezaměstnanost se podepsaly na tom, že i když si mnoho lidí v zásadě přeje se vrátit, tak se v tak velkém počtu vracet nebudou vzhledem k tomu, že přicházejí do oblastí, kde je již tak vysoká míra nezaměstnanosti.

Faktem je, že v této oblasti byl učiněn velký pokrok. Jsem přesvědčen, že nynější vláda a doufám i opozice budou společně pracovat na závěrečných krocích. V Chorvatsku se v posledních měsících stále znova a znova ukazovalo, že rozhodujícím faktorem je společný přístup k evropským záležitostem. Je zapotřebí širokého odhodlání k vyřešení zbývajících problémů a i přes vnitřní spory je nutno jasně říci, že chorvatská cesta vede do Evropy a Chorvatsko do ní musí dorazit co nejrychleji.

(Potlesk)

Zoran Thaler, autor. – (SL) Rok 2009 byl pro kandidátskou zemi Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii dobrým rokem. Potvrdila to Komise Evropské unie stejně jako dvě úřadující předsednictví, švédské a nyní španělské. I já jsem to uvedl ve svém návrhu zprávy.

Orgány ve Skopje se zabývaly klíčovými prioritami přístupového partnerství, jež jsou obecně známy jako referenční kritéria, a splnily je. Za druhé – Bývalá jugoslávská republika Makedonie byla první zemí v regionu, která splnila všechny požadavky pro liberalizaci víz. Udělala to již loni v červenci a bezvízový režim vstoupil v platnost 19. prosince. Země vyřešila spor o hranice s Kosovem a úspěšně spolupracovala na regionálních iniciativách jako CEFTA a proces spolupráce v jihovýchodní Evropě. Rovněž úspěšně spolupracovala

s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii v Haagu. Minulý týden vydal parlament Bývalé jugoslávské republiky Makedonie usnesení o Srebrenici.

Čeho se v Parlamentu snažíme tímto usnesením a mojí zprávou o Bývalé jugoslávské republice Makedonii dosáhnout? Především chceme pomoci. Chceme pomoci této zemi v pokroku na cestě stability, cestě do Evropské unie. Měli bychom mít na paměti, že Bývalá jugoslávská republika Makedonie je jediným státem bývalé Jugoslávie, která se úspěšně vyhnula Miloševićovým válkám.

Za druhé chceme pomoci našemu členskému státu, Řecku, a tím i Evropské unii jako celku, protože si musíme uvědomovat, že každá země vzkvétá, jen pokud se daří i sousedním státům. Taková je zkušenost. Je to skutečnost, kterou lze dokázat. Proto vyzývám naše přátele v Řecku, náš členský stát, aby se pokusil tento problém společně s vládou ve Skopje vyřešit a zmírnil svůj postup vůči oblastem na sever od svých hranic. Vyzývám Řecko, aby bylo věrným, spravedlivým a velkomyslným vůdcem, rádcem a sponzorem Balkánu. Dnešní Balkán to potřebuje.

V tomto ohledu bych obzvláště rád přivítal Agendu 2014, iniciativu připravenou novou řeckou vládou pana Papandreoua. Je to dobrá práce. Stojím za Řeckem. Udělejme pro dosažení tohoto cíle všechno. Projevme solidaritu s naším členským státem Řeckem i s Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií. Solidarita musí být vzájemná.

Musíme mít na paměti, že s Balkánem je to jako s jízdou na kole. Dokud se věci pohybují, dokud se hýbou kupředu, vše je více méně v pořádku, ale jakmile se zastaví u nějaké překážky, dostanou-li se do slepé uličky, spadneme, všichni spadneme. Jestliže se teď zastavíme, mír, stabilita, bezpečnost a sociální soudržnost ztroskotají.

Na závěr mi dovoluete zdůraznit ještě toto: Bývalá jugoslávská republika Makedonie je kandidátskou zemí od roku 2005. Všichni si musíme být vědomi, jaké následky bude mít naše rozhodnutí, nebo jaké následky bude mít, když rozhodnutí neučiníme. Při každé návštěvě Skopje jasně říkám, že je na nich, aby našli spolu se svým řeckým sousedem řešení.

Vyzveme tedy orgány ve Skopje, Aténách a Sofii, stejně jako španělské předsednictví, pana komisaře Füleho, vysokou představitelku pro zahraniční věci paní Ashtonovou i Parlament: udělejme každý v rámci své příslušnosti vše, abychom pomohli tento problém vyřešit. Takto můžeme dosáhnout toho, aby byl Balkán jiný a lepší, než jak jsme to viděli v posledních dvaceti letech.

Ria Oomen-Ruijten, autorka. – (NL) Dovolte mi, abych nejprve srdečně přivítala pana komisaře Füleho: blahopřeji vám ke jmenování a těším se na dobrou spolupráci s vámi.

Pane předsedající, chtěla bych poděkovat všem svým kolegům, jejichž konstruktivní příspěvky k této zprávě nám umožnily dosáhnout ve většině oblastí konsenzu. Také bych ráda zopakovala, že mým cílem zpravodajky pro tento Parlament je postarat se, abychom vyslali jasný, vyvážený a jednotný vzkaz. Domnívám se, že se nám to může podařit, jediné když společně vytvoříme velkou většinu.

Vlastně mám pro Turecko tři vzkazy. Především – zpráva tak také začíná – jde o otevřenou diskusi, pak zde máme ústavu a vymáhání právních předpisů. Začnu s otevřenou diskusí, s otevíráním se demokracii. Ze zcela objektivního hlediska vítáme širokou diskusi, kterou turecká vláda loni zahájila, týkající se práv Kurdů, alevitů, úlohy armády atd.

Nicméně rozsudek Ústavního soudu z loňského prosince se, pane předsedající, postaral o to, že se teroristické útoky budou opakovat. Došlo k vlně zatýkání příslušníků Strany za demokratickou společnost (DTP) a nad hlavami poslanců tureckého parlamentu stále visí hrozba zatčení. Takže se zdá, že otevřená a pozitivní diskuse, jež od léta probíhá, spíše spěje k předčasnému konci. Samozřejmě, pane předsedající, že jako zástupce občanů cítím právní rozsudky, ale rovněž tak chápu, že Ústavní soud také k zákazu politických stran řekl, že by se Turecko nyní mělo s nadšením chopit realizace doporučení Rady Evropy a Benátské komise. Žádám tedy Turecko, aby tak učinilo, aby se postaralo o to, že se podobně nešťastná situace nebude opakovat.

Pane předsedající, toto mě přivádí k jinému soudnímu rozhodnutí, a sice ke zrušení zákona omezujícího jurisdikci vojenského soudu. Jako poslanci Parlamentu nemáme oprávnění rozsudek kritizovat, nicméně opět se ukazuje, že právní základ těchto rozsudků – ústava – je nevhodný, v tom smyslu, že – musím to formulovat opatrně – vůbec poskytuje důvody, aby takové rozsudky byly vyneseny.

Proto všichni znova Turecko vyzýváme, aby bez prodlení přikročilo k revizi své ústavy, protože to je jediná věc, která může dát podnět ke skutečným reformám, jež jsou tak nezbytné pro modernizaci turecké společnosti.

Pane předsedající, moje třetí a zásadní obava se týká provádění a vymáhání přijatých právních předpisů. Normy, jež byly stanoveny v oblastech práv žen, svobody náboženského vyznání a špatného zacházení s osobami podezřelými ze spáchání trestného činu, je nutno také v celém Turecku dodržovat. Pane předsedající, vyzývám proto, aby byla vymáhání právních předpisů věnována zvláštní pozornost.

Nyní k pozměňovacím návrhům. Pokusila jsem se dosáhnout se stínovými zpravodaji jasného a široce podporovaného kompromisu v otázce Kypru. Turecko si musí uvědomit, že dohodnutý dodatkový protokol musí být okamžitě akceptován. V bodě 34 jsem vyzvala všechny strany, aby se postaraly o nalezení řešení ohledně rozdělení Kypru. Kromě toho v tomto bodu žádám konkrétně Turecko, aby vyslalo pozitivní signály.

Pane předsedající, v novém bodě 48 zdůrazňujeme, že je třeba oba vedoucí představitele povzbuzovat, aby se odvážili brzy nalézt v otázce tohoto ostrova řešení. Je to naprosto nezbytné. Paní Cornelissenová bych řekla, že i když je její pozměňovací návrh o násilí páchaném na ženách pravděpodobně trochu nadbytečný, skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) jej podle očekávání rovněž podpoří.

A konečně, pane předsedající, chtěla bych ještě jednou zopakovat, že i letos je mým cílem vytvořit zprávu, která vyšle velmi jasný vzkaz, kritickou, nicméně také vyváženou. Věřím, že pokud tuto zprávu přijmeme velkou většinou, nalezneme také dobré řešení pro Turecko při jeho modernizování země a vytváření prosperity pro všechny občany.

Bernd Posselt, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, máme jasná očekávání vůči Radě a Komisi. Očekáváme, že letos budou dokončena vyjednávání s Chorvatskem a začnou vyjednávání s Makedonií. K tomu patří také uznání, že politika vůči menšinovým skupinám je v těchto dvou zemích lepší než v mnoha členských státech Evropské unie a že jsou ve vládách obou zemí zastoupeny všechny menšiny a národnostní skupiny. Pane Füle, pokud jde o návrat uprchlíků, tak promiňte, ale tím se Chorvatsko zabývalo způsobem, který může sloužit ostatním státům jako příklad. Proto bych chtěl celkem jasně říci, že bychom těmto zemím samozřejmě měli vysvětlit, že se stále ještě musí snažit, nicméně říkat, že nyní je na tahu jenom Chorvatsko, je zcela nepřijatelné. Chorvatsko ratifikovalo dohodu o hranicích a já bych se rád přidal k panu Swobodovi s výzvou ke slovinskému parlamentu, aby udělal totéž. Radě ještě zbývá otevřít tři vyjednávací kapitoly. Rád bych vyzval španělského zástupce Rady ministrů, aby zajistil, že budou otevřeny za španělského předsednictví. To Chorvatsku umožní letos uzavřít vyjednávání, pokud s ním bude zacházeno spravedlivě.

Pokud jde o nehoráznou blokádu Makedonie kvůli jejímu názvu, ani v tomto případě není teď vše jen na Makedonii. Naopak odpovědnost má členský stát EU, který zavedl blokádu odporující mezinárodnímu právu. Rád bych na tomto místě jasně řekl, že se Evropská unie musí chovat důvěryhodně, jinými slovy že musíme klást požadavky na ostatní, ale současně musíme dodržovat vlastní normy – jinak ztratíme veškerou důvěryhodnost. Považuji za důležité, abychom pracovali na tom, abychom po dlouhém a náročném procesu v tomto Parlamentu hlasovali o Chorvatsku již letos. Pak sem budou moci přijít pozorovatelé, stejně jako přišli čeští, slovenští a maďarští pozorovatelé a byli tu přivítáni. Doufám, že se v Chorvatsku budou moci uskutečnit příští nebo přespříští rok evropské volby a že se k nám v tomto Parlamentu připojí chorvatští poslanci a pomohou nám s přípravami přistoupení ostatních jihoevropských států, v jejichž čele stojí Makedonie.

Kristian Vigenin, jménem skupiny S&D. – (BG) Pane předsedající, pane Füle, chci se přidat k blahopřáním, že jste byl jmenován novým členem Evropské komise, a říci, že skutečně může být důležitým signálem, že první rozprava v Parlamentu s novou Komisí, která se koná právě dnes, je na téma rozšíření.

Nemusíme ani opakovat, že se rozšiřování osvědčilo a ukázalo se jako jedna z nejúspěšnějších politik Evropské unie. Přeji vám všem mnoho úspěchů. Náš Parlament udělá maximum, aby vás v tomto úsilí podpořil, protože my zde v Evropském parlamentu jsme skutečně nejpevnějšími zastánci rozšíření této oblasti bezpečnosti, prosperity a práv občanů, jímž je Evropská unie.

V tomto ohledu se domnívám, že prohlášení třech zpravodajů osvětlila důležitou práci, kterou odvedl Výbor pro zahraniční věci a oni osobně. Chci jim k tomu poblahopřát a sdělit, že tyto tři zprávy, o nichž dnes diskutujeme, byly ve Výboru pro zahraniční věci přijaty velkou většinou. Věřím, že tomu tak bude i dnes.

Chci zdůraznit, že si přejeme, aby naše zprávy rovněž vyslaly těmto třem zemím jasný signál – i když všeobecná rozprava pravděpodobně naše vzkazy do určité míry oslabí –, že se v tomto procesu nadále plně

angažujeme, ale existují určité oblasti, jimž se nelze vyhnout a v nichž tyto tři země musí jednat. Většinou to souvisí s tím, že Evropský parlament nemůže a nebude zavírat oči před řadou otázek vztahujících se ke splnění kodaňských kritérií na podporu ochrany základních práv, svobody sdělovacích prostředků a svobody sdružování a také ochrany práv menšin, dobrých sousedských vztahů atd.

Rád bych krátce pohovořil o třech bodech, jež mají pro pokrok s přistoupením těchto tří zemí podle mého názoru zásadní význam. Za prvé, pokud jde o Chorvatsko, je zřejmé, že jeho cesta ke členství je již volná. Dosažená dohoda se Slovinskem je mimořádně důležitá, nicméně vyzýváme, aby byla co nejdříve ratifikována, aby bylo možné uzavřít vyjednávání s Chorvatskem koncem letošního roku.

Pokud jde o Makedonii, doufáme, že Bývalá jugoslávská republika Makedonie ukáže potřebnou pružnost. Rovněž doufáme, že nová řecká vláda naleznе řešení otázky názvu, aby mohlo být letos určeno datum zahájení vyjednávání s Makedonií.

Pokud jde o Turecko, nelze se vyhnout otázce Kypru. Pokud nebude dosaženo pokroku nejprve zde, nemůže Turecko doufat, že dojde k podstatnému pokroku v procesu jeho integrace.

Ivo Vajgl, jménem skupiny ALDE. – (SL) Usnesením o Chorvatsku, které se Parlament dnes chystá přijmout, uznáme, že tato země učinila pokrok v plnění kritérií pro přistoupení k Evropské unii, provádění demokratických systémových reforem a harmonizaci svých právních předpisů s požadavky *acquis*. To Chorvatsko řadí na jisté první místo na seznamu zemí, jež mají vyhlídku, že se stanou plnoprávními členy Evropské unie. Rovněž to Chorvatsku poskytuje příležitost ukončit vyjednávání ještě letos, jak jsme v naší zprávě konstatovali.

S velkým potěšením bereme na vědomí, že nová chorvatská předsedkyně vlády paní Kosorová rychle a úspěšně podnikla kroky v oblastech, kde jsme se dosud setkávali s největšími překážkami: v oblasti boje proti korupci a organizovanému zločinu, provádění programu správní reformy, řešení válečných zločinů a zajišťování právní nebo ústavní ochrany národnostních a jiných menšin.

Podepsáním dohody o arbitráži v otázce stanovení hranic se Slovinskem chorvatská vláda nejen odstranila překážku procesu vyjednávání, ale rovněž připravila podmínky pro usnesení o dalších otázkách. Důležité je, aby Chorvatsko pokračovalo v řešení sporů o hranice se svými sousedy a postaralo se, aby tato jednání probíhala v dobré víře a podle zásady *pacta sunt servanda*.

Měl bych rovněž poukázat na to, že toto usnesení, jež bylo navrženo pod vynikajícím vedením mého kolegy poslance a zpravodaje Hannese Swobody, také objektivně a pozitivně osvětlilo problematické oblasti, v nichž toho Chorvatsko ještě musí hodně udělat. Abych uvedl aspoň několik – patří sem spolupráce s haagským tribunálem, dosud vynaložené úsilí o stíhání korupce, restrukturalizace hospodářství a financí a větší nasazení a upřímnost při odstraňování překážek v návratu srbského obyvatelstva do Chorvatska. Chorvatsko je také jejich domovem.

Pozitivní zprávy o pokroku Chorvatska a Bývalé jugoslávské republiky Makedonie by také měly být chápány jako rozhodný signál, že Evropská unie je otevřená rozšíření o všechny země západního Balkánu, a potvrzení závazků, jež jsme přijali vůči těmto zemím včetně Turecka, pokud splní všechna příslušná kritéria. To samozřejmě v první řadě záleží na nich. Dovolte mi, abych na závěr popřál našemu novému komisaři panu Fülemu hodně úspěchů. Jsem si jist, že odvede vynikající práci.

Franziska Katharina Brantner, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, nejprve bych se měla za skupinu Verts/ALE připojit k srdečnému přivítání pana komisaře Füleho v této sněmovně. Jsme rádi, že s vámi budeme pracovat, a na naši budoucí spolupráci se těšíme. Také bych chtěla poděkovat panu Swobodovi za spolupráci na zprávě o Chorvatsku. Domnívám se, že jsme při její přípravě spolupracovali dobře, a děkuji svým kolegům.

Jen bych chtěla podotknout, že bychom byli dali přednost pořádat rozpravu en bloc tak, abychom dopoledne hovořili o všech třech zemích, ale odděleně. Myslím si, že by to bylo smysluplnější než všechny smíchat dohromady, nicméně to je vedlejší.

jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance je pro to, aby se Chorvatsko brzy připojilo k Evropské unii, a velice vítáme rychlý pokrok, který tato země učinila. Brzké přistoupení Chorvatska vyšle důležitý signál o bezpečnostní politice celému západnímu Balkánu. Znamená to, že příslib členství, jež daly hlavy evropských států a předsedů vlád všem zemím západního Balkánu v Soluni, stále platí. Důvěryhodnost a platnost tohoto slibu znamená pro všechny státy v tomto regionu obrovský podnět k provádění dalekosáhlých reforem, které jim přinesou více bezpečí, stability i prosperity.

Důležité je konstatovat, že státní správa v Chorvatsku musí být posílena a musí se stát transparentnější. Rozhodujícím faktorem je při tom nejen přijímání nových právních předpisů, ale především administrativní provádění zákonů. Ve skupině Verts/ALE bychom rádi viděli lepší výsledky v této oblasti. Domníváme se, že jediným řešením problémů s korupcí a organizovaným zločinem je důsledné provádění nových zákonů a směrnic. Totéž platí pro soudnictví a pro obzvláště důležitou kapitolu týkající se soudního systému, která dosud nebyla projednána. Oznámení chorvatské vlády jsou užitečná, ale musí následovat opatření, která situaci na soudech *de facto* zlepší. Také bychom si přáli, aby v této oblasti bylo více transparentnosti a méně politického ovlivňování.

Proto předkládáme čtyři pozměňovací návrhy a chtěla bych vás vybídnout, abyste pro ně hlasovali. První se týká boje proti korupci. Byli bychom rádi, kdyby sem bylo zařazeno zejména odvětví stavebnictví a územního plánování, protože právě v těchto oblastech jsou zadávány největší veřejné zakázky.

Za druhé bychom chtěli, aby byl v bodě 19 odkaz na skutečnost, že je neuspokojivá situace homosexuálních mužů a žen. Docházelo k opakovaným útokům na lidi z těchto menšinových skupin. Nyní jsme od chorvatské vlády dostali ujištění, že některé z těchto případů jsou vyšetřovány. Považuji to za velice pozitivní známku a chtěla bych chorvatské orgány vyzvat, aby urychlily provádění antidiskriminačního zákona.

Mojí poslední poznámkou je, že nemáme žádnou představu o nové energetické politice pro Chorvatsko. Proto bychom vás rádi vyzvali, abyste podpořili náš pozměňovací návrh č. 7. Očekáváme, že se Chorvatsko brzy připojí k Evropské unii.

Charles Tannock, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, skupina ECR je pro rozšíření Evropské unie. Vidíme v něm nejen značný prospěch z většího jednotného trhu, ale na rozdíl od některých poslanců této sněmovny očekáváme, že to oslabí federalistické ambice v centru Evropské unie. Kandidáti však musí vyhovět přísným a náročným normám stanoveným v kodaňských kritériích.

Proto plně schvalujeme důkladný přístup Komise k přípravě kandidátů na členství a její ochotu se poučit z předchozích rozšíření, zejména z posledního přistoupení Bulharska a Rumunska, kde přetrvávaly problémy v oblasti organizovaného zločinu a korupce. Chorvatsko je spolu s Islandem – pokud bude schválen jako kandidátská země – bezpochyby zemí nejvíce připravenou na připojení k Evropské unii a její přistoupení přispěje ke stabilizaci západního Balkánu. I když uznáváme, že přetrvává spor o stanovení hranic se Slovinskem, nemyslíme si, že dvoustranné spory smějí opozdit chorvatské členství. Konec konců Itálie svého času nezastavila připojení Slovinska navzdory sporům o hranice a sporům mezi menšinami.

Jak zpráva Komise jasně konstatuje, Chorvatsko také učinilo podstatný pokrok při plnění vyjednávacích referenčních kritérií a jeho odhodlání splnit očekávání Evropské unie je nadále silné. Také Makedonie je nyní zpět na správné cestě ke členství a Evropská unie spolu se Srbskem a Černou Horou vítá její liberalizaci víz a podporuje nynější bezprostřední výzvy, aby Rada povolila zahájit vyjednávání o členství s Makedonií.

Skupina ECR se domnívá, že nanejvýš komický spor s Řeckem ohledně názvu by měl být vyřešen citlivě a rychle. Prezident Ivanov pomohl dodat evropským ambicím Makedonie hybnou sílu a my doufáme, že jeho přání setkat se nově znovuzvoleným řeckým prezidentem bude v duchu přátelství a sousedských vztahů opětováno. Žádost Turecka o členství v Evropské unii zatím zůstává problematická, v neposlední řadě kvůli oblasti lidských práv. Nedávný strašlivý případ dospívající dívky, která byla pohřbena zaživa za to, že hovořila s chlapci, jednoduše dává argumenty těm, kdo tvrdí, že Turecko nemá v Evropské unii místo. To, že Turecko neuznalo Kypr nebo že neprovedlo Ankarský protokol, je zklamáním, stejně jako pozastavení ratifikace smlouvy, která má obnovit vztahy s Arménií.

A konečně bych jako stálý zpravodaj Parlamentu pro Černou Horu rád dodal, že podle mého názoru je tato země, kterou jsem nedávno navštívil, na cestě ke statusu kandidátské země, a že doufám, že jej co nejdříve získá.

Nakonec bych také využil příležitost a poblahopřál jménem své skupiny ECR panu komisaři Fülemu k jeho včerejšímu jmenování. Moje skupina s ním bude na úkolech, jež máme před sebou, plně spolupracovat.

Takis Hadjigeorgiou, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Na úvod chceme zdůraznit, že jsme pro integraci Turecka. Myslíme to vážně a věříme, že k ní dojde. Je nezbytné především pro samotné Turecko, aby byla zaručena práva všech menšin, snížen volební limit pro křesla v parlamentu a zaručena pracovní práva, například právo na stávku a kolektivní vyjednávání.

K záležitostem, jimiž se Turecko musí zabývat, patří nalezení reálného politického řešení kurdského problému, uznání arménské genocidy, normalizace vztahů se sousedními zeměmi a ukončení okupace Kypru. Turecko

musí, jak zdůraznila Rada, naléhavě a bez dalšího prodlení začít dodržovat dodatkový protokol k Ankarské dohodě, zcela a bez diskriminace.

Turecko nedbá na mezinárodní právo a brání tak Kyperské republice ve výkonu svrchovaných práv v její výlučné hospodářské zóně. Prohlašujeme, že naprosto nesouhlasíme se stanoviskem, že by měla být otevřena významná kapitola o energetice.

Na závěr bych se chtěl zmínit, že někteří poslanci mají v úmyslu hlasovat pro pozměňovací návrh vyzývající všechny zúčastněné strany, aby napomohly k řešení kyperské otázky. Jsem si jist, že pomohou všichni. Je však nepřijatelné činit všechny stejně zodpovědnými – činit oběť a okupanta stejně zodpovědnými. Jestliže chceme, aby byla kyperská otázka vyřešena, musíme zdůraznit odpovědnost Turecka. Musíme s Tureckem, jehož integraci – opakuji na závěr – podporujeme, hovořit upřímně. Nicméně my podporujeme integraci Turecka do Evropské unie, nikoli integraci Evropské unie do Turecka.

Bastiaan Belder, jménem skupiny EFD. – (NL) S rizikem toho, že opět vzbudím nevoli tureckých diplomatů – povšimněte si jejich reakcí na četné pozměňovací návrhy Evropského parlamentu – naléhavě žádám Radu a Komisi, aby na pořad nadcházejících jednání s tureckými představiteli přidali následujících pět bodů.

1. Přiznání právní subjektivity všem náboženským společnostem v Turecku – což je základním předpokladem svobody vyznání v Turecku.

2. Okamžité ukončení veřejné nenávislné kampaně vedené vůči tureckým křesťanům, kdy se v učebnicích a místních médiích dovoluje používat termínu „misionářská činnost“ s výrazně negativně zabarveným významem, jako kdyby turečtí křesťané a priori hodlali rozvracet nebo podkopávat stát.

3. Okamžité ukončení zřejmé diskriminace neislámských menšin při obsazování významných civilních i vojenských postů v rámci tureckého vládního aparátu.

4. Účinná vládní opatření proti vzrůstajícímu antisemitismu ve veřejném životě v Turecku. Jistý turecký akademický pracovník nedávno hovořil o dusivé atmosféře. Jsem rád, že atmosféra je tu stále ještě natolik otevřená, že nějaký akademický pracovník může takovou věc otevřeně vyslovit. Potřebná jsou proto účinná vládní opatření proti narůstajícímu antisemitismu ve veřejném životě v Turecku, v čem by se měl v první řadě angažovat předseda vlády Erdoğan.

5. A konečně sjednocení vztahů Turecka s Íránskou islámskou republikou s transatlantickou politikou vůči Teheránu a jeho kontroverznímu jadernému programu. Turecko musí dát jasně najevo, na které straně v této stále naléhavější otázce jaderného programu Teheránu vlastně stojí. Jako člen NATO a kandidátská země EU musí Turecko zřetelně ukázat, ke kterému táboru patří. Musí se jednoznačně rozhodnout.

Vyzývám Radu i Komisi, aby brala kodaňská kritéria a naléhavou kritiku Turecka, kterou jsem přednesl, vážně, pane komisaři, ještě jednou bych Vám rád popřál vše nejlepší ve Vaší nové roli. Těším se na konstruktivní rozhovory a věřím, že budete brát kodaňská kritéria vážně, a že budeme tudíž schopni pracovat na modernizaci Turecka, země, kterou si rovněž přejí respektovat.

Barry Madlener (NI). – (NL) Pane Füle, vítejte! Pane předsedající, holandská Strana pro svobodu (PVV), tedy moje strana, se rozhodla v tomto Parlamentu působit nezávisle. V tomto případě jsme výborně spolupracovali s Evropou svobody a demokracie a s panem Messerschmidtem, kterému bych rád vyjádřil své srdečné díky.

Pane předsedající, v první řadě bych chtěl říci, že PVV se nepřiklání k rozšíření – ne o Chorvatsko, ne o Makedonii a zcela určitě ne o Turecko. Turecká okupace Kypru je nezákonná, všichni v této Komoře jsme o tom přesvědčeni, a přesto se v souvislosti s Tureckem dále angažujeme, aniž bychom je za to skutečně odsoudili. Neuvalili jsme na Turecko žádné - nebo téměř žádné sankce. To je podle mě skutečně bezzubý přístup a předložil jsem proto pozměňovací návrh, který tuto okupaci odsuzuje a Turecku nařizuje stáhnout své jednotky z Kypru, a to okamžitě. Doufám proto, že tento pozměňovací návrh všichni podpoříte.

A co víc, svoboda tisku je v Turecku pod skutečným tlakem. Když jsem byl na návštěvě Turecka, nebyla tisku dokonce umožněna účast. To musíme jednoznačně odsoudit, a proto jsem předložil Pozměňovací návrh 16.

Nyní se, dámy a pánové, dostáváme k Íránu, tomu ničemnému státu. Pan Ahmadinejad, islámský diktátor, terorizuje svůj vlastní lid, chce vymazat Izrael z mapy světa a říká to otevřeně, pracuje na raketách s dlouhým doletem, pravidelně provádí zkoušky raket a včera začal s obohacováním uranu, který je vhodný pro jaderné zbraně. Dámy a pánové, nemůžeme než nad tím vyjádřit své znechucení. Turecko, které chce přistoupit

k EU, považuje iránskou vládu za svého velkého přítele a musí za to být jednoznačně odsouzeno, a proto jsem předložil Pozměňovací návrh 17. Spoléhám na vaši podporu.

Dále chci zmínit jednání s Tureckem. Turecko, které považuje Írán za přítele, okupuje Kypr, porušuje práva žen, je členem Organizace islámské konference (OIC), uplatňuje právo šaría, které omezuje lidská práva a je islámskou zemí, nemůže k této Unii nikdy přistoupit. Neměli bychom dovolit, aby se tak stalo a z tohoto důvodu jsem předložil Pozměňovací návrhy 18 a 19, jejichž cílem je ukončit přístupová jednání. Doufám proto, že mé pozměňovací návrhy všichni podpoříte.

Eduard Kukan (PPE). – Pane předsedo, v první řadě bych chtěl poblahopřát Zoranu Thalerovi k jeho zprávě a poděkovat jemu i všem jeho kolegům za velmi konstruktivní práci při přípravě návrhu tohoto usnesení. Srdečné uvítání komisaři Fülemu a přání úspěchu v jeho další práci.

Evropská lidová strana má za to, že Bývalá jugoslávská republika Makedonie (FYROM) během minulého roku prošla mnoha pozitivními změnami. Pokrok, kterého dosáhla při plnění většiny kritérií směřujících k zahájení přístupových jednání k EU, je stejně tak významný, jako i pozoruhodný. Skutečnost, že Komise doporučila jednání s bývalou jugoslávskou republikou Makedonií zahájit, by měla být považovaná za jasné sdělení toho, že tato země je na správné cestě.

Parlament by měl tudíž pevně stát za tímto doporučením a přijetím tohoto usnesení poslat této zemi pozitivní signál, a vpravdě, celému regionu. Doufám, že Evropská rada potvrdí rozhodnutí Komise a výzvu obsaženou v tomto usnesení a v blízké budoucnosti dá bez dalšího otálení jednáním s FYROM zelenou. Věřím také, že než k tomu dojde, pokročí jednání o otázce názvu a dojde ke zlepšení vztahů se sousedními zeměmi.

Bývalá jugoslávská republika Makedonie by se měla této výzvě postavit a ukázat, že je připravena splnit všechna kodaňská kritéria, na základě kterých budou posouzeny její ambice stát se členem EU.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Domnívám se, že zpráva, o které máme dnes hlasovat, a která se týká pokroku Turecka v otázce jeho přistoupení k EU, je pozitivní. Je objektivní, a přestože se v souvislosti s ní může objevit určitá kritika, je to vyvážená zpráva a zpravodajce paní Oomen-Ruijten k jejímu vypracování blahopřeji.

Naše politická skupina by samozřejmě na určitá hlediska kladla větší důraz. Podařilo se nám však dosáhnout širokého konsensu, neboť věříme, že zprávě by se od tohoto Senátu mělo dostat co možná největší podpory.

V tomto bodě potřebujeme vyslat jasnou zprávu. Měla by to být zpráva pozitivní, projev dobré vůle, ale měla by být rovněž nekompromisní, aby povzbudila vyjednávací proces a podnítila postup modernizačních, demokratických reforem v Turecku. V této věci musíme mít jasno: ve vyjednávacím procesu potřebujeme překonat toto období liknavosti a nerozhodnosti.

Podle průzkumů veřejného mínění podpora veřejnosti v otázce přistoupení Turecka opadá a tento pohled veřejnosti se musí změnit. Jediným způsobem, jak toho dosáhnout, je zajistit, aby jednání a reformy dále pokračovaly, aby Evropská unie ukázala, že za svými závazky pevně stojí, a že nevysílá protichůdné signály, které vytvářejí nejistotu. Turecko musí samozřejmě podniknout i rozhodné kroky na cestě k reformám.

Leží před námi dva scénáře: bludný kruh rozporů, konfrontací a nedůvěry, nebo účinný sled vážně míněných, nekompromisních a přesto jednoznačných jednání.

Pokud tato zpráva alespoň trochu přispěje k posunu tímto směrem, potom se domnívám, že můžeme být spokojeni.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Pane předsedající, jako hlava delegace bych v první řadě chtěl poblahopřát panu Thalerovi k jeho velmi vyvážené zprávě. Skopje uskutečňuje reformy a přibližuje se vstupu do Evropské unie. Velice to vítáme a velmi nás to těší. Nejjasnějším a nejzřetelnějším signálem bylo asi usnadnění udělování víz. Bylo to milníkem v naší spolupráci. Tohoto cíle se podařilo dosáhnout díky úzké spolupráci se členskými zeměmi EU. Představuje otevřenost, součinnost a spolupráci.

Nesmíme však zapomenout, že Makedonie získala statut kandidátské země před čtyřmi lety a od té doby se sami sebe nepřestáváme ptát, kdy konečně do Evropské unie vstoupí. Rád bych apeloval na všechny strany a ujistil je, že spor ohledně názvu, který je v současnosti středem zájmu, je vyřešený. Musíme využít impulsu, který dalo rozhodnutí Rady a nová řecká vláda. Tento impuls den ode dne ztrácí na dynamice. Rád bych stranám vysvětlil, že pokud se nyní budeme soustředit na jiná témata, jako je například finanční krize, bude cíl přistoupení Makedonie zatlačen více do pozadí. A to si skutečně nepřejeme, a proto v této oblasti nesmíme polevit ze svého úsilí.

Marije Cornelissen (Verts/ALE). – (NL) Během posledních šesti měsíců jsem si nenechala ujít žádnou příležitost vycestovat na Balkán a do Turecka a hovořit zde s místními lidmi. Je opravdu úžasné skutečně vidět, co se v souvislosti s přistoupením odehrává přímo na místě: dochází k výrazným politickým změnám, ale také, a to zejména, ke zcela praktickým změnám ve prospěch lidí, kteří zde žijí.

Například v Černé Hoře byla konečně uznána existence homosexuality. V Turecku se konečně podařilo, aby provozovatelé přístřeší pro ženy v nouzi navázali dobré vztahy s policií, abych jmenovala pouze dva příklady. To, čeho se v těchto zemích daří dosáhnout a co dobře funguje, by nás mělo naplnit uspokojením, ale zároveň musíme mít zcela jasno v tom, co je ještě třeba udělat.

Evropský parlament a členské státy musí nadále trvat na kritériích, která jsme stanovili na začátku procesu. Musíme však také zabránit tomu, aby se energie přístupového procesu rozmělnila v důsledku vytváření dodatečných překážek.

Chvíli bych se chtěla soustředit na Makedonii. Všichni se shodneme na tom, že tento dvojstranný problém je nutné vyřešit. Všichni se shodneme i na tom, že EU musí v tomto procesu poskytnout veškerou podporu. Dvoustranné otázky by samy o sobě neměly představovat překážku pro země, které se připravují na členství v EU. To platí pro Makedonii, ale stejnou měrou i pro Chorvatsko, Srbsko, Turecko, Kosovo a Island. Pro místní obyvatele je perspektiva vstupu příliš závažná, než aby byla zcela odvislá od dvoustranných neshod.

Ráda bych vás proto všechny požádala, abyste hlasovali pro náš pozměňovací návrh, Pozměňovací návrh 4, který do zprávy o Makedonii navrhuje zařadit nový odstavec 30(2). Zároveň vás všechny žádám, abyste nezapomínali na to, jak velmi je celý proces přistoupení důležitý.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, nejdříve bych Vám, pane Füle, chtěl poblahopřát k vašemu zvolení do této funkce. Jsem přesvědčen, že naše spolupráce na dalším rozšiřování Evropské unie bude plodná a účinná. Jsem si jist, že proces vyjednávání Evropské unie s Chorvatskem dokončíte před koncem roku. Jsem si jistý, že rovněž brzy zahájíte proces vyjednávání s Makedonií. Doufám, že k tomu také dojde ještě v tomto roce.

V tomto vystoupení bych rád zdůraznil výjimečnou roli Chorvatska jako budoucího členského státu Evropské unie, zejména v souvislosti s obranou našich společných hodnot a bezpečností našeho kontinentu. Oceňujeme skutečnost, že chorvatské jednotky, jako součást NATO, jsou přítomné v Kosovu a Afghánistánu. Okolo 300 chorvatských vojáků, diplomatů a policistů se také účastní operací ISAF ve třech regionech Afghánistánu. Náš nový spojenec statečně podpořil náš boj proti terorismu v několika misích NATO. Jsem si jist, že členství Chorvatska v Evropské unii přispěje k trvalé stabilitě v části Evropy, která před pouhými několika lety zakusila krvavý konflikt a etnické čistky.

Pokud Chorvatsko všechny reformy uskuteční, může jednání s Evropskou unií dokončit před koncem roku. Je to dobrý záměr a já na vás všechny apeluji, abyste toto úsilí podpořili. Měli bychom ocenit skutečnost, že Záhřeb uskutečnil řadu reforem, zejména v oblasti systému soudní moci a veřejné správy, a rovněž souvisejících s bojem proti úplatkářství a organizovanému zločinu. Přivedení Chorvatska do rodiny členských států Evropské unie je součástí naší strategie budování kontinentu demokracie a prosperity. Příklad balkánských zemí potvrzuje skutečnost, že proces rozšiřování Evropské unie dává silnou motivaci pro politické a hospodářské reformy v zemích, které o členství usilují. Nezapomínejme na to také, když se díváme na našeho východního souseda, Ukrajinu.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Pane předsedající, během minulého roku vyvolala mnohoznačná zahraniční politika Turecka zmatek jak uvnitř mezinárodního společenství, tak i mezi sekulární částí turecké společnosti. Kam vlastně Turecko směřuje? Směřuje k multikulturní Evropě nebo k panislámskému státu?

Mohu zde stručně připomenout jeho politické chování vůči Íránu, jeho nepřijatelné diplomatické výroky vůči Izraeli, spor s Egyptem ohledně pásma Gazy a nedávné rozhodnutí turecké vlády zrušit vstupní víza pro 7 arabských zemí. Jak víme, mnohé z nich poskytují útočiště extremistickým islámským organizacím, jejichž členové se nyní mohou mnohem snáze dostat do Evropy a na Západ. Sekulární stát v Turecku silně pobouřila zvláště otázka zrušení víz.

Pokud proti Íránu zavedeme nové sankce, bude postoj Turecka v Radě bezpečnosti OSN jasným ukazatelem směru budoucího vývoje moderního Turecka, a potom možná budeme moci o Turecku mluvit jinak.

Philip Claey's (NI). – (NL) Z pochopitelných důvodů je veřejné mínění v Evropě ostře proti přístupu Turecka, neevropské a islámské země. Předchozí Komise přislíbila, že jednání s Tureckem budou přerušena, pokud

vyjde najevo, že Turecko neplní své demokratické závazky, a že jednání budou muset držet krok s reformním procesem v Turecku. Žádný z těchto slibů nebyl dodržen.

Právě naopak, postupně se otevírají nové kapitoly, zatímco Turecko se pohybuje spíše zpět než kupředu. Politické strany jsou stavěny mimo zákon, představitelé Kurdů jsou zatýkáni a křesťané jsou zastrašováni, je vůči nim uplatňováno násilí a jsou znevýhodňováni ve správní oblasti. Křesťanští spisovatelé a vědci se musejí skrývat. Nemusím ani zacházet k takovým jevům jako jsou vynucené sňatky a tzv. vraždy ze cti.

Jakou lhůtu dá Komise Turecku na uznání všech členských států Evropské unie? Kdy bude Turecko muset plnit Ankarský protokol? Kdy bude ukončena nezákonná vojenská okupace Kypru?

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Pane předsedající, stejně jako kolegové poslanci chci i já poblahopřát panu Fülemu k jeho nástupu do funkce a doufám, že vynikající dojem, který vzbudil při svém slyšení ve Výboru pro zahraniční věci potvrdí i během svého mandátu, a to zejména v citlivé oblasti rozšíření.

Chtěl bych říci několik slov k Turecku, nejdříve ale poblahopřeji naší zpravodajkyni, paní Oomen-Ruijten, k vynikajícím výsledkům, které získala ve výboru.

Její zpráva, která se týká let 2008 a 2009, nezveličuje ani nebagatelizuje, zdůrazňuje úsilí Turecka o splnění kodaňských podmínek a kritérií.

Podle mého názoru je však na toto úsilí třeba nahlížet v kontextu současné reality a politické situace v Turecku: sedm let umírněné islamistické vlády pana Erdoğan, s volbami očekávanými v červenci 2011; země, která je velmi rozrušená z případů Operace „Sledgehammer“, ze zrušení protokolu Emasya, který předal rozhodující pravomoci vojenským složkám a zejména ze soudního rozhodnutí, které v Turecku zakázalo činnost Strany pro demokratickou společnost.

Tento kontext, pane komisaři, znamená, že k případu Turecka je třeba přistupovat s nejvyšší opatrností. Turecko musí plnit podmínky a požadavky kodaňských kritérií a musí samozřejmě vyhovět i Ankarскому protokolu. V tomto konkrétním kontextu a situaci je však, pane komisaři, zcela zjevné, že pokud vyšleme nějaký negativní signál, může to mít velmi neblahé následky pro bezpečnost Evropské unie, zejména když vládnoucí strana nemá třípětinovou většinu, kterou v parlamentu potřebuje ke změně ústavy; takový signál by mohl zcela vážně vyvolat velké zmatky v již tak nestabilní zemi, která je pro Západ strategickým partnerem v kontextu Atlantické aliance.

V procesu vyjednávání musíme uplatňovat co nejvyšší obezřetnost, abychom se nedopustili žádných chyb.

Richard Howitt (S&D). – Pane předsedající, nejdříve bych veřejně zopakoval své blahopřání komisaři Fülemu. Dnes ráno, Váš první den v této funkci, jsme Vás vzbudili velmi brzy a domnívám se, že to nebylo naposledy.

V otázce dodržení slibu EU převládá u turecké veřejnosti skepse, a stejně jako čelíte skepsi u části veřejnosti v rámci EU, musí být, pane komisaři Vaše výzva nepředpojatá a objektivní – což je způsob, jakým lze získat důvěru veřejnosti. Ale musíte také předložit pozitivní argumenty pro rozšíření, získat skeptickou veřejnost na svoji stranu a naše skupina vás v tom bude podporovat.

V otázce Turecka naše skupina socialistů a demokratů nadále podporuje přistoupení a je pro reformy. Zpráva Komise o pokroku Turecka uvádí, že reformní úsilí bylo obnoveno, ale mělo by se zintenzívnit. S tím souhlasíme. V případě první zprávy za pět let působení tohoto parlamentu mi dovoluť soustředit se ve svých úvodních připomínkách na otázku, jak bychom jako parlament měli s Tureckem jednat. Co se týká zpravodajkyně, uznávám vaši upřímnou snahu o dosažení konsensu a děkuji vám za spolupráci. Doufám, že v dalších letech se budete snažit nejdříve dohodnout s politickými skupinami, než na plenárním zasedání předložíte pozměňovací návrhy ke kompromisům schváleným ve výboru, protože rozdíly mezi nimi jsou malé.

Avšak skutečnou zkouškou vašich zpravodajských schopností a tohoto parlamentu bude, zda dokážeme využít našeho vlivu a postupně, ale jistě dovedeme Turecko k přistoupení, a to vyžaduje dobré vedení zde, stejně jako v této zemi.

Kolegům z Kypru bych chtěl říci, že chápeme jejich palčivý pocit nespravedlnosti. V naší skupině jsme se vás snažili do našeho konsensu plně začlenit, ale v tento rozhodující okamžik usilujeme o zaujmutí takového

stanoviska, které podporuje úsilí o sblížení postojů, aby se spravedlivého řešení dostalo oběma komunitám a nikoli, aby se o výsledku rozhodovalo jménem pouze jedné ze stran.

Ostatním kolegům chci sdělit, že konstruktivní kritika Turecka je nutná; my sami jsme kritickými zastánci. Ale těm, kteří v této rozpravě hovoří proti Turecku říkáme, že jste v menšině; příliš mnoho z vás je motivovaných náboženskou intolerancí proti Islámu a hledáním své vlastní politické převahy záměrným vzbuzováním falešných obav z přistěhovalectví. Tyto argumenty jsou nechutné a odpudivé a stejní jste i vy.

A konečně, většine v tomto parlamentu, která si přeje přistoupení Turecka, to musíme znovu a znovu opakovat. Pronikavý hlas odpůrců nás nesmí přehlušit. Od našich tureckých protějšků očekáváme, že budou nadále ve své společnosti uskutečňovat bolestivé změny se závažnými dopady na svou domácí politiku.

Tyto reformy jsou samy o sobě dobré, ale ti z nás, kteří v tomto parlamentu říkáme, že si přejeme přistoupení: aby jejich úsilí stálo za námahu, musíme dostát svým slovům, musíme otevírat a uzavírat kapitoly podle zásluh, plnit sliby Rady a sami musíme jednat v dobré víře.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Ve svém vystoupení se zmíním pouze o Makedonii a chci zdůraznit, že zpráva zaznamenává pokrok v situaci Makedonie a podporuje politické rozhodnutí zahájit jednání s touto zemí.

Nehodlám zmiňovat vyváženost zprávy a způsob, jakým podrobně popisuje pozitivní i negativní okolnosti, se kterými se tato země potýká.

Ráda bych zdůraznila dvě věci. Průzkumy mezi občany, kteří právě odvolili i běžné průzkumy veřejného mínění vyzdvihují skutečnost, že tato země je jednou z nejvíce „eurooptimistických“ v tomto regionu. Domnívám se, že podmínkou úspěchu v procesu vyjednávání je právě podpora obyvatel. Za druhé se domnívám, že jako členský stát Evropské unie musí Řecko chápat evropské modely vyrovnávání se s minulostí a musí se všemožně snažit, aby spor ohledně názvu Makedonie nepředstavoval překážku postupu této země směrem do Evropy, protože jiný postoj je v rozporu s duchem a osudem Evropy.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, nejdříve bych ráda přivítala komisaře Füleho a poblahopřála mu.

V pondělí se v Istanbulu konalo 12. jednání v soudním procesu s údajnými atentátníky na Hranta Dinka. Úřední pozorovatelé měli vůbec poprvé v tomto procesu pocit, že soud se skutečně upřímně snažil dopátrat pravdy a že státní zástupce zdůraznil souvislosti mezi tímto procesem – tedy procesem s údajnými atentátníky na Hranta Dinka – a dalšími probíhajícími procesy.

Tato skutečnost je velmi významná, neboť v tomto procesu vlastně před soudem stojí každý politicky motivovaný atentát, intolerance ve společnosti a stále přetrvávající beztrestnost. Navíc je to pohled, který výmluvně vyjádřily rodiny obětí těchto politických atentátů, když se s odvoláním na turecký „hluboký stát“ neboli jakýsi vlivný stát ve státě, označily za „hlubokou“ neboli širokou rodinu Hranta Dinka. Říkám vám to, protože věci se pohnuly kupředu a protože, v turecké občanské společnosti existuje touha po reformách a proreformní hnutí usilující o podporu demokracie a práv, a tato touha a toto hnutí je výjimečně silné.

Ráda bych uvedla další příklad, kterého jsou momentálně plné novinové titulky – trestné činy v rodinách z důvodu cti zde již byly zmíněny – a to je případ šestnáctileté dívky, která byla nalezena pohřbená ve slepičím kurníku a kterou odsoudila rodinná rada za to, že hovořila s chlapci. To je hrůzné a je to zločin. Členové této rodiny musí být jednoznačně uvězněni.

Skutečností je, že před několika málo lety takové zločiny přední stránky novin neplnily. Je tedy potěšitelné, že tyto tzv. „zločiny ze cti“, které jsou jednoduše barbarskými zločiny, se již v turecké společnosti netolerují. Turecká společnost se nachází ve stavu neustálých proměn, dokonce zmatků, a já se domnívám, že když hovoříme o Turecku, musíme si být velmi dobře vědomi, že jakákoli změna v této zemi má hluboký vliv na vztahy mezi občany, zřízením, tureckou historií a demokracií. A to jsou naprosto stěžejní prvky.

Jsem přesvědčena, že náš proces musí být naprosto upřímný. Dnes je upřímnost našeho procesu uznaná a shoduje se s naší schopností podporovat komplikovaný, kritický a historický proces na Kypru. EU musí dát nyní Kypru jasně najevo, že jsme připraveni podpořit a zaručit, za pomoci všech prostředků, které máme k dispozici, včetně hospodářských a finančních, jakoukoli dohodu dosaženou mezi severem a jihem, a že jsme rovněž odhodlaní zajistit, že nic v právním řádu EU nemůže zbrzdit dosažení konsensu na Kypru. Musíme postupovat kupředu, budoucnost Tureckého členství v EU je na této otázce rovněž závislá.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Pane předsedající, nestává se často, abych souhlasil s paní Flautreovou, ale s mnohými připomínkami, které právě uvedla, skutečně souhlasím. V prvé řadě bych se chtěl dovolat čestnějšího přístupu k Turecku. Jsem si jist, že si všichni přejeme mít s Tureckem dobré vztahy a mnozí z nás, pravděpodobně většina, si přejí Turecko jednoho dne vidět jako člena Evropské unie, jiné Evropské unie, než jaká je dnes. Je to způsobeno tím, že někteří z nás si uvědomují, že přistoupení Turecka by nezbytně změnilo charakter projektu EU, směřujícího ve skutečnosti k nechtěné politické integraci, kterou tak odmítají.

Mám pár otázek na Komisi. Co se stalo s jednáními s Tureckem? Proč je otevřených tak málo kapitol? Proč není v době, kdy ve všech našich zemích máme vážné obavy o energetickou bezpečnost, otevřena energetická kapitola, když Turecko může, vzhledem ke své geografické poloze, poskytnout velmi výhodné trasy pro potrubí z oblasti Kaspického moře? V době, kdy se bezprostředně blíží prezidentské volby na Kypru a pokračují rozhovory o sjednocení, máme také stále více na paměti otázku Kypru. O Turecku se zde dá těžko diskutovat bez odkazu na Kypr, ale možná by bylo užitečnější, kdyby se EU namísto neustálého kritizování pokusila poskytnout Turecku v této otázce větší podporu. Proč vyzýváme k využití svého vlivu pouze Turecko, když Řecko a Kyperská republika, oba členové EU, mají hrát zásadní roli?

Souhlasím s tím, že by mělo dojít k významnému snížení tureckých vojenských sil na Severním Kypru. Pravidelně vlastně dávám tureckým emisarům podnět, že jednostranné snížení počtu jednotek by bylo jasným gestem posilujícím důvěru, ale všichni víme, že kdyby došlo k realizaci plánu Kofiho Annana, snížila by se přítomnost tureckých jednotek na pouhých 650 a řecká přítomnost na 950. Je skandální, že nedošlo k žádnému pokroku při zahájení mezinárodního obchodu se Severním Kyprem. Proč Evropská unie nedodržela svůj slib daný v květnu roku 2004, že izolaci Severního Kypru ukončí?

Ze všech míst na světě, kde EU může být skutečně prospěšná a mít pozitivní vliv, stojí Kypr na předním místě – a přitom se zde neangažujeme. Neobviňujeme Turecko za interní potíže v rámci EU.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, naše stanovisko proti rozšíření Evropské unie je v souladu s naším stanoviskem proti začlenění Řecka, naší země, do Evropské unie a s úsilím osvobodit ji z této imperialistické mašinérie.

Celý proces rozšiřování je plně v souladu se snahami o posilování pozice NATO a okupací Západního Balkánu touto organizací, s odtržením Kosova a s destabilizací Bosny a Hercegoviny, se zpochybňováním hranic a narušováním stability v této oblasti ze strany Evropské unie, s nátlakem na obyvatele Srbska, s novými neshodami a protesty na Balkáně.

Vzhledem k tomu, že tak zvané dvoustranné otázky nejsou vůbec žádnými dvoustrannými otázkami, ale jsou otázkami mezinárodními, a proto je řeší OSN. V oblasti Balkánu je zároveň neuvěřitelná krize, jednoznačně vyvolaná reformami, které tyto země musely podstoupit, aby mohly přistoupit k Evropské unii.

Tento proces je v souladu s neústupností Ankary v otázce Kypru, s vyhlášením hrozby „casus belli“ v oblasti Egejského moře, což podporuje agentura Frontex, která v této oblasti zpochybňuje hranice, a také účinný zákaz odborového hnutí a další antidemokratická opatření v Turecku.

To je dalším důvodem, proč stojíme za pracujícími těchto zemí, kteří odmítají integraci, aby mohli bojovat za svá práva.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, švédské a španělské předsednictví učinilo ze členství Turecka v Evropské unii prioritní téma, jako kdyby se jednalo o předem rozhodnutou záležitost.

Z mnoha důvodů nepovažujeme členství Turecka za realistické, ani správně načasované. Za prvé, Turecko se geograficky nerozkládá v Evropě; za druhé, Turecko se stále více islamizuje a Ankara je vlastně vedoucím členem největší mezinárodní panislámské organizace, OIC; za třetí, protože zdejší náboženské menšiny jsou pronásledovány a jejich méněcennost je ve společnosti hluboce zakořeněná; za čtvrté, protože Turecko nadále oficiálně popírá genocidu jednoho a půl milionu arménských křesťanů a v rozporu s mezinárodním právem vojensky i politicky okupuje Kypr.

Nesmíme také zapomenout, že když bude Turecko v Evropské unii, budeme mít státy jako Irák, Irán a Sýrie na svých hranicích. A konečně si musíme uvědomit, že Turecko se svými 90 miliony obyvatel bude do roku 2030 nejlidnatější zemí Evropské unie. To znamená, že by mělo největší počet poslanců a nejvýznamnější procento hlasů v Evropské radě, a to by významně narušilo rovnováhu Evropy.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, stejně jako mnoho mých kolegů bych i já chtěla dnes dopoledne v této sněmovně apelovat na to, abychom byli v diskusi, zejména o Turecku, čestní a realističtí. Vítám slova těch kolegů, kteří při hledání nějaké formy řešení situace s Tureckem žádají aktivní podporu Kypru.

Pojďme teď krátce věnovat pozornost jednomu aspektu této záležitosti, kterého jsem si všimla, a tím je osud mnoha občanů, které zastupuji a kteří utrpěli vážné finanční ztráty v důsledku podvodů s nemovitostmi v Turecku. Od července, kdy jsem se stala poslankyní Evropského parlamentu, se na mne obrátilo mnoho voličů, kteří do nemovitostí investovali značné finanční částky – od 50 000 do 150 000 EUR – a kteří pak o své investice přišli, protože se nevědomky stali účastníky bezostyšných podvodů. Chtěla bych Komisi požádat, aby tyto případy prozkoumala a aktivně v této záležitosti jednala.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane Lópezi Garrido, pane komisaři, politika rozšíření je zatím úspěšná, i když jak jsme viděli v posledním kole rozšiřování, musíme věnovat větší pozornost především vnitřnímu vývoji v těchto zemích v oblasti právního státu, korupce a podobně. Domnívám se, že v jednáních, která nyní probíhají, tomu tak je. Podle mého názoru jsme dosáhli velmi dobrých výsledků s Chorvatskem a celý postup můžeme rychle dokončit. V každém případě je však samozřejmě důležité, aby byla splněna kodaňská kritéria, tedy i integrační kapacita Evropské unie, protože si musíme být vědomi nebezpečí vlastního přetížení.

Své závazky vůči západnímu Balkánu budeme plnit, ale cesta k cíli může být v jednotlivých případech dlouhá. Musíme to mít na paměti, abychom nevyvolávali falešné naděje. Na druhé straně je zřejmé, že evropská perspektiva je nejen cenným nástrojem, ale možná i jediným dostupným nástrojem k udržení určitého tlaku, pomocí něhož lze zajistit, aby v těchto zemích nadále probíhal vnitřní reformní proces v oblasti vyspělosti trhu i politického systému.

Vidím Turecko problematicky, když si uvědomím, jak se chová vůči Berlínu, a když vezmu v úvahu Kypr, náboženskou svobodu, svobodu projevu, zákaz politických stran a podobné záležitosti. Mohu se jen sám sebe ptát, zda budou podniknuty poslední kroky, které je potřeba – z hlediska mentality, nikoli formy – udělat, aby se Turecko mohlo stát členem EU, a zda si můžeme být jisti, že Evropská unie je schopna Turecko do svých struktur začlenit.

Pan Füle, máte významnou příležitost, protože máte větší rozsah povinností, mezi něž patří i politika rozšíření a politika sousedství. Obě tyto záležitosti se týkají evropské perspektivy, ale používají různé nástroje. Máte proto zajímavou práci a já velmi doufám, že se vám bude líbit.

Michael Cashman (S&D). – Pane předsedající, vítám zprávy týkající se přistoupení a chtěl bych hovořit konkrétně o Makedonii a Chorvatsku, a dále o Turecku. Jsem rád, že mé vystoupení následuje po příspěvku mého velmi dobrého přítele pana Broka, který se zmínil o kodaňských kritériích. Chtěl bych zdůraznit, že o kodaňských kritériích nelze smlouvat, což se týká především práv menšin a lidských práv, a Makedonie a Chorvatsko proto neplní *acquis* Společenství, zejména v oblasti zákazu diskriminace na základě sexuální orientace.

Oběma zemím bych chtěl říct, že postup pro přistoupení je pro vás příležitostí sjednotit své zákony a vysvětlit svým občanům, proč je to nutné, a že jakmile se stanete členy tohoto klubu, nevstoupíte už do klubu, který používá metodu výběru *à la carte*. Budeme důsledně prosazovat *acquis*, zejména článek 19, který dává Unii právo bojovat proti diskriminaci na základě následujících důvodů, které tvoří velmi důležitý seznam: na základě rasy, etnického původu, náboženského vyznání, víry, věku, zdravotního postižení a sexuální orientace. Proč je tento seznam důležitý? Protože člověk může být obětí diskriminace na základě kteréhokoli z těchto důvodů a nečinnost v případě jen jednoho z nich znamená znevážení všeho, čeho bylo v souvislosti s ostatními důvody dosaženo. Proto říkám, že o právech lesbiček, gayů a bisexuálů nelze smlouvat. Právě teď je potřeba vytvořit antidiskriminační legislativu. Lakmusovým papírkem jakékoliv civilizace není způsob, jak se chová k většinové společnosti, ale jak zachází s menšinami, které tuto většinu doplňují.

V souvislosti s Tureckem došlo k určitému pokroku a já jsem rád, že můžu citovat slova Bana Ki-moona, který řekl, že k pokroku došlo i v souvislosti s Kypru. Měli bychom tady v Parlamentu uvítat skutečnost, že se paní Doddsová nemýlí: pokud chceme být součástí řešení, musíme být naprosto upřímní a jednotlivé strany sblížit. Ale znovu opakuji, že bychom měli dále postupovat v boji proti diskriminaci.

Nediskriminace je sice zakotvena v ústavě, ale musí být promítnuta i do právních předpisů, zejména v souvislosti s lesbičkami, gayi, bisexuály a transsexuály, kteří jsou často oběťmi vražd jen proto, že jsou transsexuály. Umožňme tedy Turecku jít touto cestou, za stejných podmínek, za stejných předpokladů. Budeme-li znevažovat zásady pro přistoupení, žádné nám pak nezůstanou.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedající, nejprve bych chtěl říct, že jsem poněkud překvapen, že ze všech lidí nám připomíná právě pan Cashman z Velké Británie, kterého si velmi vážím, že země, která se připojí k Evropské unii, musí splnit všechny podmínky Evropské unie a nemůže postupovat metodou à la carte. To považuji za poněkud zvláštní.

Chtěl byl však diskutovat o situaci ohledně Turecka. Ostatní řečníci uvedli, že Turecko je společnost v pohybu, což je pravda. Abychom ale byli čestní, musíme vysvětlit, že to není přímočarý pohyb směrem k evropským hodnotám. Turecko se pohybuje chvíli vpřed, chvíli nazpátek. Vezměme si například ozbrojené síly. Máme samozřejmě radost z výnosu, který brání ozbrojeným silám zasahovat bez politického svolení. To je dobré. Nicméně dalším kamínkem do mozaiky je rozhodnutí ústavního soudu, které neumožňuje postavit příslušníky ozbrojených sil před civilní soud. A to je samozřejmě špatně.

Podíváme-li se na situaci ohledně svobody projevu a názoru, pane Cashmane, je pravda, že probíhá živá diskuse na řadu témat, která byla dříve tabu – například práva menšin a sexuálních menšin. To je podle našeho názoru velmi dobře. Zároveň však existuje zákaz týkající se YouTube a dále existují právní předpisy vytvářející rámec, který vyvolává právní nejistotu v souvislosti s otázkami svobody projevu a názoru, a ty jsou pro skupinu Aliance liberálů a demokratů pro Evropu velmi důležité. Existuje také „soukromá válka“ proti skupině Doğan. To vše je velmi nešťastné.

Dalším příkladem je postavení žen. Je samozřejmě dobře, že se v médiích probírají takzvané vraždy ze cti, které jsou barbarským zločinem. Opravdu si ale myslíme, že turecká společnost směřuje přímo vpřed k přijetí evropských hodnot rovnosti? Já si to nemyslím.

Chtěl bych také říct pár slov k tomu, co zmínil pan Howitt. Je pravda, že máme určitý postup, tedy přístupová jednání, která musíme v dobré víře dodržovat. Tento postup však není automatický. Během tohoto postupu nejsme odpovědní jen za kandidáty na přistoupení, naší hlavní odpovědností je odpovědnost vůči Evropské unii. Naše politika rozšíření musí být věrohodná a náš přístup ke kandidátským zemím musí být poctivý a důvěryhodný. Musím říct, že mám někdy obavy ze spojení mezi Zelenými, kteří chtějí silnou Evropu a co nejrychlejší rozšíření, a některými poslanci, například panem Van Ordenem, kteří chtějí, aby nové země vstoupily od EU co nejdříve, a Unie tak byla oslabena. To je podle mne velmi zvláštní.

Perspektiva přistoupení existuje, ale k přistoupení dojde pouze tehdy, když budou splněna všechna kritéria.

(Řečník souhlasil s položením otázky zvednutím modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu.)

Michael Cashman (S&D). – Pane předsedající, pan Lambsdorff vyslovil vůči Velké Británii obvinění. Chtěl bych jej požádat, aby sněmovně sdělil, v čem Velká Británie porušila své závazky plynoucí ze Smlouvy o ES.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedající, neřekl jsem, že Velká Británie porušila své smluvní závazky. Měl jsem na mysli prostě jen to, že Velká Británie se rozhodla upustit od některých důležitých oblastí politiky týkajících se evropské integrace, jako je Schengen, euro, sociální charta, a pokud jsem to pochopil správně, i Listina základních práv. To vše jsou oblasti, které nejsou zrovna podružné.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, nejprve bych chtěla říct panu Lambsdorffovi, že jeho obvinění odmítám. Řekl jste, pane Lambsdorffe, že skupina Zelených/Evropské svobodné aliance chtěla rozšíření za každou cenu. Je nám naprosto jasné, že jsme pro rozšíření, samozřejmě včetně Turecka a Balkánu, ale pouze tehdy, pokud jsou splněna všechna kritéria. Na téma Turecko bych chtěla říct, že věřím, že turecká vláda má vůli pokračovat i přes všechny problémy, které tady dnes byly zmíněny. Ministerstvo vnitra například zrušilo protokol, který až dosud umožňoval ozbrojeným silám nezávisle zasahovat do záležitostí týkajících se bezpečnosti. To je velmi důležité. Doufám, že většina poslanců této sněmovny podpoří náš pozměňovací návrh č. 10, který se týká sledování cíle přistoupení. Je to jediný způsob, jak může EU udržet svou důvěryhodnost s ohledem na sliby, které učinila, tedy s cílem přistoupení, aby tak byla splněna všechna kritéria.

V souvislosti s Makedonií bylo dosaženo velkého pokroku v mnoha oblastech. Jsem si toho vědoma a jsem tomu ráda. Jak už ale poznamenal pan Cashman, není správné, že se vláda snaží zavést antidiskriminační právní předpisy, které nezahrnují otázku sexuální orientace. To je evropské právo. O lidských právech nelze smlouvat a já doufám, že většina poslanců této sněmovny bude také hlasovat ve prospěch těchto společných evropských zásad lidských práv, které jsou uvedeny v našem pozměňovacím návrhu.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, rád bych vám, pane Fiüle, poblahopřál a chtěl bych říct, že doufám, že budete stejně dobrým komisařem, jako jste byl kandidátem. Vaše slyšení

bylo opravdu vynikající. Chtěl bych pana Lambsdorffa ujistit, že pan Van Orden má Evropu velmi rád. Nechce však, aby mezi Evropu a její občany vstoupila eurobyrokracie.

Dnes tady hovoříme o rozšíření, a je dobře, že o něm mluvíme, protože – a přestaňme to tajit – Evropská unie prochází určitou institucionální krizí a jedním ze způsobů, jak ji vyřešit, je právě rozšíření Evropské unie. Mohlo by nám to totiž dát určitou energii, jakousi sílu, a proto stojí za to jít touto cestou. Evropa bez této plíce Balkánu není Evropou. Přistoupení Chorvatska, evropské země s evropskou kulturou a evropskou historií, by mělo proběhnout co nejdříve. Nicméně pojďme se také realisticky zamyslet nad tím, jak co nejrychleji přijmout za členy EU země, jako je Srbsko, Černá Hora, Makedonie a Bosna a Hercegovina. To je opravdu velmi důležité. Členství Turecka je záležitost mnohem vzdálenější a v příštích 10 letech k němu určitě nedojde.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, skutečnost, že skupina Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice je pro rozšíření Evropské unie, zejména pokud jde o země západního Balkánu, neznamená, že nemáme obavy týkající se těchto dvou záležitostí:

Zprv je o to, že to, co v konečném důsledku vytváříme, není Evropa sociální soudržnosti a solidarity. Je to evropské tržiště. A zadruhé jde o to, že v některých případech je politika rozšíření problematická vůči mezinárodnímu právu. Mám na mysli zprávu o Bývalé jugoslávské republice Makedonii, jejíž zpravodaj se tam, kde neřeší otázku názvu jednostranně, jako například v odstavci 17, systematicky snaží vyhnout tomu, aby uvedl, že řešení se hledá a musí být hledáno v rámci OSN. Tento odkaz činí tento problém problémem mezinárodním, kterým bezpochyby je, a nikoli bilaterálním, a vydává jasnější signál než jen obecné naděje, že se vyřeší sám.

Můžete ale také zvolat *o tempora o mores*: za důležitý atribut Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, která má nedostatečné hospodářské a vojenské prostředky, je považována skutečnost, že se tato země účastní – opakují, že se účastní vojenských misí EU v Afghánistánu, a stejně tak i skutečnost, že v rozporu s rezolucí OSN 1244/1999 jednostranně uznává Kosovo.

Řekl bych, že politické rozšíření s problematickými vztahy vůči mezinárodnímu právu je problematické samo o sobě.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Úvodem bych chtěl říci, že zprávy o Chorvatsku a Makedonii považuji za dobré, připravené a myslím, že je třeba ocenit práci zpravodajů a podpořit přijetí těchto zpráv.

Pokud jde o Turecko, mám pocit, že v této oblasti si trochu hrajeme na schovávanou. Administrativa Turecka navenek prohlašuje, že usiluje o změnu, na druhou stranu se toho v reálném životě společnosti příliš nemění. Otcové stále prodávají své dcery, vyměňují je za dobytek a muži, kteří si své manželky koupí, se k nim chovají jako k otrokyním.

Jsem přesvědčen, že tento proces civilizačního sblížování bude složitý a zdlouhavý a nebude jednoduchý ani pro nás, ani pro tureckou společnost. Proto si myslím, že se v tomto případě musíme obrnit trpělivostí, musíme být připraveni na dlouhá rokování, ale musíme se při nich chovat korektně, čestně a o všech problémech hovořit otevřeně. Je to jak v našem zájmu, tak v zájmu tureckého lidu, a jestliže se tento problém podaří vyřešit a dovést do úspěšného konce, bude to jak úspěchem Evropy, tak i úspěchem Turecka.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Pane předsedající, všichni členové skupiny PPE jsou pro to, abychom se řídili doporučeními Komise, kde je uvedeno, že by měla být s Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií zahájena jednání o přistoupení. Víme také, že aby tato jednání mohla začít, musí Bývalá jugoslávská republika Makedonie a Řecko dojít ke shodě ohledně otázky názvu.

Otázka názvu je v Řecku skutečným politickým problémem. Žádná vláda v Řecku nemůže přežít, pokud dovolí, aby ke shodě ohledně názvu nedošlo. To je politická realita. Bez ohledu na to, jak se na tuto záležitost dívají kolegové, budeme dobrými poradci pouze tehdy, poskytneme-li Bývalé jugoslávské republice Makedonii přátelskou a vhodnou radu. Pokud otázku názvu nebudeme považovat za důležitou, pokud ji označíme jako „komickou“, budeme Bývalé jugoslávské republice Makedonii špatnými rádci a nepomůžeme jí problém vyřešit.

Turecko by mělo vědět, jak rozsáhlá je v případě země s takovým počtem obyvatel dokumentace týkající se této země. To souvisí se schopností EU zvládnout takové rozšíření, s rozpočtovými omezeními a tak dále. Turecko by proto mělo pochopit, o kolik jednodušší – a bez překážek a zmrazených kapitol – by byla jeho přístupová cesta bez té tíhy, kterou působí problém Kypru. Je třeba přispět k otázce záruk, přítomnosti vojenských jednotek a práva na jednostranné vojenské intervence, což Kypr nepotřebuje.

Victor Boştinaru (S&D). – Pane předsedající, vítám veškeré úsilí a pokrok, kterého Chorvatsko na své cestě k přistoupení k Evropské unii dosáhlo a který bude pro celou oblast západního Balkánu jistě představovat významný krok směrem k evropské integraci. Doufám, že i rok 2010 bude pro Chorvatsko a země západního Balkánu velmi dobrým rokem, ale chtěl bych také zdůraznit, že je nutné zvážit otázku uprchlíků a vnitřně vysídlených osob a náležitě se jí zabývat.

Vezměme si například poslední zprávu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky. Jak víte, v Sarajevu v roce 2005 podepsalo Chorvatsko, Bosna a Hercegovina, Srbsko a Černá Hora dohodu – tzv. sarajevské prohlášení. Cílem dohody bylo vyřešit problém obrovského počtu uprchlíků a vnitřně vysídlených osob v důsledku konfliktu v regionu. Jde ale o záležitost, která stále nebyla dořešena. Byl bych velmi rád, kdyby Chorvatsko konečně potvrdilo svou připravenost obnovit sarajevské prohlášení a uzavřít záležitost, kterou považuji za velmi citlivou, a to nejlépe ještě před svým přistoupením.

Velmi vítám závazek Komise znovu zahájit letos na jaře jednání a opět tady před vámi opakuji, že tento problém by měl být vyřešen jednou provždy a dříve, než Chorvatsko vstoupí do EU.

Závěrečná poznámka k Turecku: chtěl bych vás vyzvat, abyste se při hodnocení Turecka vyvarovali neuvážených závěrů na základě náboženského vyznání, etnického původu a klišé.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Pane předsedající, jako místopředsedkyně parlamentní delegace do Chorvatska se těším na den, kdy s námi tady ve sněmovně budou sedět i chorvatští poslanci. Chorvatsko má za sebou dlouhou a usilovnou cestu směřující k dosažení členství v EU, na které učinilo řadu obtížných rozhodnutí s cílem vypořádat se s evropskou dimenzí. Ale než členství dosáhne, bude potřeba do mozaiky doplnit ještě mnoho důležitých kamínků.

Jedna záležitost, která je mému srdci velmi blízká, je decentralizace. Jinými slovy jde o přijímání politických rozhodnutí, která jsou co nejbližší lidem. Když rozhodovací systém rozšíříme o čtvrtou úroveň, jako v případě členství v EU, je opravdu velmi důležité, aby lidé věděli, která rozhodnutí mají být přijímána na místní, regionální, vnitrostátní a evropské úrovni. Z pokroku dosaženého v souvislosti s touto záležitostí vyplývá, že nás čeká ještě hodně práce.

Dalšími nedořešenými slabými místy jsou právní jistota, boj proti korupci a postavení žen na trhu práce – tedy oblasti, v nichž musí Chorvatsko vyvinout větší úsilí. Chápu však, že byl učiněn obrovský pokrok a že i nová chorvatská vláda připisuje těmto otázkám velkou důležitost. Opravdu doufám, že to nebude dlouho trvat, než s námi v tomto Parlamentu zasednou naši chorvatští kolegové.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Pane předsedající, rád bych zdůraznil, že v dnešní době, stejně jako po celé 20. století, se Balkán snaží vytvořit rovnováhu mezi obtížným dědictvím nacionalismu a potřebou dosáhnout ve velmi krátké době společné evropské budoucnosti.

Dnešní návrh usnesení o Bývalé jugoslávské republice Makedonii se snaží tuto křehkou rovnováhu reflektovat. Tato snaha má však jen částečný úspěch. Tlak na to, aby byla ihned zahájena jednání, vytváří obavy, že bude vyslán nesprávný signál pro jednání týkající se názvu. Na druhé straně odklad na neurčito může znovu vyvolat podobně neproduktivní chování.

Některé změny jsou pozitivní. Nicméně podotýkám, že jakákoli forma nacionalismu poškozují v první řadě právě zemi, kde se projevuje. Řecko musí najít vlastní rovnováhu. Jako řecký Makedonec vyzývám k většímu klidu. Ve sporu ohledně názvu je potřeba, aby mohly vedle sebe existovat obě dvě odlišné oblasti sebeurčení, které používají název Makedonie. Takový kompromis by byl katalyzátorem budování vzájemné důvěry, která je nezbytně důležitá právě v dnešní době ekologické krize, kdy je nejbližší sousedy nutno vnímat jako užitečné spolupracovníky v boji proti této krizi.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Já bych chtěl na úvod poděkovat všem svým kolegům za zpracování celé zprávy. Zároveň bych chtěl přivítat nového pana komisaře a popřát mu hodně úspěchů v jeho velice zajímavém portfoliu. Já mám jenom tři poznámky, protože v celé té diskuzi tady bylo hodně řečeno. Myslím si, že je také potřeba klást důraz na to, že samotné rozšíření je potřeba také chápat jako jedno z možných řešení oživení ekonomického růstu Evropské unie, na to nesmíme zapomínat. Moje druhá poznámka se vztahuje ke slovu komplexnost. Já si myslím, že otázku Balkánu musíme vnímat komplexně, že se nemůžeme zaměřit jenom na jednu konkrétní zemi, ať je to Chorvatsko nebo Makedonie, my bychom se měli zabírat otázkou komplexního přístupu zemí jako třeba i Srbsko. A u Turecka je potřeba z naší strany říci jasné ano nebo ne, není možné donekonečna tahat Turecko za nos a slibovat, že možná budou přijati. Je potřeba říci jasné ano či ne.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, pane úřadující předsedo Rady, Evropská unie by v tuto chvíli měla pozorně sledovat jednání na nejvyšší úrovni, která probíhají na Kypru s vůdci dvou tamních hlavních komunit.

Turecko hraje v těchto jednáních velmi negativní roli. Nepodporuje rozumné řešení, a Evropská unie proto musí vyslat jasný, jednoznačný signál: Turecko nemůže dovolit, aby jeho 40 000 vojáků zabíralo severní částí Kypru, protože je to v rozporu s mezinárodním právem. Nemůže ani v rozporu s rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů nadále okupovat město Famagusta. A nemůže vysílat do severní části ostrova osadníky, kteří utiskují turecké společenství na Kypru. Turecko v současné době kráčí právě touto cestou.

Evropská unie, Komise, Rada a Evropský parlament musí vyslat Turecku jednoznačný signál: pokud Turecko na svém postoji trvá, nikdy nebude moci vstoupit do Evropské unie. To je signál, který by měl být vyslán právě v tomto kritickém bodě jednání o znovusjednocení Kypru, který je členským státem Evropské unie.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Pane předsedající, nechci přehlédnout fakt, že Turecko je velká země, jejíž jednání je – na rozdíl od vnitřních sociálních problémů uvedených ve zprávě – podle mého názoru v rozporu s její zahraniční politikou.

Zatímco se tedy turecká vláda snaží prezentovat jako umírněná, ozbrojené síly země se chovají agresivně vůči Řecku, neustále porušují řecký vzdušný prostor v Egejském moři a působí trvalé potíže agentuře Frontex. Je třeba poznamenat, že navzdory skutečnosti, že Řecko a Turecko jsou země NATO, a jsou tedy spojenci, Turecko hrozí Řecku jednak incidentem *casus belli* v souvislosti s rozšířením jeho územních vod, a dále tím, že odmítne uznat Kypr, který je členem Evropské unie.

Zdá se, že turecká vláda není v současné době schopna chránit všeobecnou svrchovanost v zemi a plánuje vytvořit nový typ Osmanské říše, což vyplynulo z jednání, které se konalo za účasti ministra Davutoglu na počátku listopadu v Sarajevu. Za zvláštní považuji i kroky turecké vlády spočívající v jejich přátelských nabídkách vůči Íránu, které jsou v rozporu s postoji zastávanými mezinárodním společenstvím a Evropskou unií.

Neměli bychom zapomínat ani na skutečnost, že Turecko v rozporu s plánem umožňuje a zřejmě i podporuje pohyb nelegálních imigrantů přes své území do zemí Evropské unie a nedodržuje své závazky poskytnout kyperským lodím, resp. letadlům právo kotvit, resp. přistát území Turecka.

Gunnar Hökmark (PPE). – Pane předsedající, chtěl bych poděkovat panu Swobodovi za jeho zprávu o Chorvatsku, která poukazuje na úsilí a úspěchy chorvatské vlády. Myslím, že je potřeba říct, že tato země se nyní blíží tomu, aby se stala členem EU, což jen potvrzuje skutečnost – a tato slova směřuji k předsednictví Rady –, že jednání s Chorvatskem je třeba v průběhu roku 2010 dokončit.

Myslím si však, že je třeba zdůraznit také vzkaz, že Chorvatsko nevyvíjí své úsilí kvůli nám. Toto úsilí umožňuje samotnému Chorvatsku zvýšit svou úroveň a vytvořit lepší společnost pro své občany. Díky tomu je Chorvatsko lepším sousedem a pomáhá Evropě, protože proti organizovanému zločinu a korupci se musí bojovat po celé Evropě bez ohledu na hranice, a nás proto úspěchy, kterých Chorvatsko dosáhlo, těší.

Totéž platí i pro ostatní kandidátské země. Všechny úspěchy, kterých tyto země dosahují, jsou ve prospěch Evropy a musím říct, že vzhledem k našim dosavadním zkušenostem s procesem rozšíření necítíme téměř žádnou lítost nad tím, čeho jsme dosáhli. Stejně tak by tomu mělo být v případě Turecka, Makedonie nebo jiných zemí západního Balkánu. Pokud provádějí reformy, stávají se sousedy. Když zavřeme dveře, vystavujeme se nebezpečí vzniku nových problémů a nových hrozeb vůči evropským hodnotám. Měli bychom zdůraznit, že je třeba kráčet společně vpřed tak, abychom dosáhli lepšího rozšíření Evropské unie na základě kritérií, která plně podporujeme.

Luigi Berlinguer (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dokončit v roce 2010 jednání s Chorvatskem je reálný cíl a zpráva pana Swobody je vyváženým hodnocením našeho pokroku a kroků, které je potřeba přijmout.

Oblastí, kde je potřeba provést hluboké reformy, je v současné době spravedlnost. Nestačí jen dokončit potřebné systémové reformy, přijmout nové zákony a náležitě spolupracovat s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii.

Zdůrazňuji, že je potřeba v souladu s evropskými standardy budovat skutečnou právní kulturu a mentalitu. Rozhodující roli v tom hraje nezávislost soudní moci, která je ústředním prvkem, a dále odborná příprava,

nábor a kariéra smířících soudců, jinými slovy, skutečnost, že vláda nesmí klást soudcům žádné podmínky. Vyzývám Komisi, aby v průběhu závěrečné fáze jednání zvažila potřebu důrazných opatření, která se zaměří na tyto otázky.

Andrew Duff (ALDE). – Pane předsedající, zdravím pana komisaře Füleho. Jak všichni víme, rozhovory pana Christofiase s panem Talatem jsou teď v rozhodující fázi. Aby dospěly k úspěšnému konci, je potřeba najít dohodu na základě veřejného mínění. K tomu je velice zapotřebí budovat důvěry. Turecko by mělo v tomto ohledu vyslat signály. Zdá se ale, že obchodní záležitosti jsou bohužel zcela zablokovány, takže začít stahovat vojenské jednotky je sice obtížným, ale chytrým gestem umožňujícím budovat na jihu a na severu veřejnou podporu a ukázat, že snaha o trvalé vyřešení situace skutečně existuje.

Všichni si uvědomujeme, že nebude-li nyní problém Kypru vyřešen, oslabí to také vyhlídky na postup pro přistoupení Turecka. Nyní nastal čas jednat. Doufám, že Komise bude ve svých odpovědích v diskusi reagovat na slova několika řečníků, kteří otázku Kypru nadnesli.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chceme podpořit členství Chorvatska, a proto apelujeme na chorvatské orgány, aby byl majetek, který byl znárodněn italským občanům na konci druhé světové války a který je navzdory požadavkům evropského práva stále ve vlastnictví státu nebo obecních institucí, navrácen oprávněným vlastníkům.

Chceme podpořit členství Bývalé jugoslávské republiky Makedonie v EU, a proto vyzýváme k dodržování zásady jednomyslnosti, která je součástí historie Evropské unie, a apelujeme na evropské orgány, aby vyjádřily své porozumění a podporu názorům všech členských států týkajících se důvodů, které stále brání jít touto cestou.

Chceme být vůči Turecku pravdiví. Zpráva paní Oomenové-Ruijtenové je v tomto směru pozitivní: nepopírá, že cesta je plná obtíží, a je prostá předsudků, přičemž za pevný opěrný bod považuje kodaňská kritéria. Parlament proto postupuje správně s cílem důrazně odsoudit porušování lidských práv a nedostatečnou úroveň demokracie.

Paradoxní však je, že v této sněmovně nejsou lidé, kteří se podíleli na tom, aby mohla být žádost o členství podána. Najdeme je mezi hlavními představiteli mnoha vlád, kteří na každém oficiálním setkání slibují, co je v jejich vlastním zájmu, aby to pak venku na chodbách popřeli. Jak ale vyplývá ze zprávy paní Oomenové-Ruijtenové, je užitečné nadále posilovat nástroje privilegovaného partnerství, protože očekáváme vývoj, jenž nebude určen předsudky, ale plným a odpovědným přijetím obsahu *acquis* Společenství.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Chtěla bych se vyjádřit ke zprávě o Chorvatsku a Makedonii. Myslím, že je důležité uvést, že pokrok v procesu přistoupení zemí jihovýchodní Evropy je zřetelný v zájmu Evropské unie, neboť stabilita, prosperita a pokrok reformy v tomto regionu jsou důležité nejen pro kandidátské země, ale pro celou Evropskou unii. V případě obou zemí se pokrok v otázkách týkajících se sousedských vztahů zastavil. Domnívám se, že je nesmírně důležité používat k řešení těchto problémů náležitou politickou moudrost, zapojit odvahu a vzájemnou dobrou vůli, a to nejen ze strany těchto kandidátských zemí, ale též na straně členských států Evropské unie. Tak tomu bylo v případě Chorvatska, a já upřímně doufám, že závazek španělského předsednictví bude rovněž podporovat pokrok v otázkách ovlivňujících vztahy mezi Makedonií a Řeckem. Maďarsko by jako třetí člen tria předsednictví v tomto procesu rádo pokračovalo a bylo mu nápomocno.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Vážená paní předsedající, ráda bych nejprve poblahopřála panu Fülemu ke jmenování komisařem. Ráda bych také poděkovala zpravodaji panu Swobodovi za jeho zprávu. Jedná se o velmi vyváženou prezentaci pokroku v Chorvatsku. Zpráva zároveň jasně ukazuje oblasti, kde má Chorvatsko stále co dělat, aby bylo možné proces přistoupení dokončit.

Je také příznačné, že statistické údaje převzaté z průzkumu Eurobarometru provedeného na podzim loňského roku ukazují, že 84% Chorvatů je nespokojeno se stavem demokracie ve své zemi. To znamená, že jsou nezbytné nejen reformy soudnictví, ale též zlepšení situace menšin. Je také důležité zajistit, aby byla zaručena svoboda tisku. Tyto reformy musí být zahájeny a prováděny, a především musí mít podporu obyvatelstva. Z formálního hlediska mohou být kritéria splněna velmi rychle, ale proces musí podporovat veškeré obyvatelstvo, které musí proces přistoupení Chorvatska k EU vítat.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). - (PL) Vážená paní předsedající, přistoupení Turecka k Evropské unii je v některých kruzích příčinou rozsáhlé polemiky. Aby se tento proces uskutečnil v podmínkách vzájemného porozumění, je nutné zajistit vysokou úroveň kvality. Splnění přísných, ale jasných podmínek, srozumitelných a přijatelných pro obě strany, je základem přijímání nových členů, a to platí i pro Turecko.

Nyní bych rád poděkoval zpravodajce paní Oomen-Ruijtenové za souhrnnou zprávu o pokroku Turecka v roce 2009. V letošním roce je zpráva je kritičtější, a, bohužel, správně upozorňuje na malý pokrok Turecka, zejména v otázkách svobod občanů a v oblasti justičního systému. Nicméně, stagnace v procesu demokratizace nebyla tím jediným, co se loni událo, takže je třeba být kritický tam, kde pokroku nebylo dosaženo a kde se situace zhoršila, ale je také nutné ukázat, že si vážíme dosažených změn k lepšímu. Na jedné straně je totiž zanedbávána potřeba posilovat zásady právního státu, na kterých je založena evropská ústava, a tyto otázky by tedy měly mít přednost. Na druhou stranu je třeba konstatovat, že Turecko vkládá do jednání, která byla zahájena, velké úsilí, a já vítám změny a touhu Turecka pokračovat v reformách s cílem splnit kodaňská kritéria.

Nicméně, dobré úmysly nejsou všechno. Ankara má před sebou na cestě k členství v Evropské unii ještě mnoho výzev, a tyto výzvy nejsou snadné. Věřím, že se Turecku podaří překonat všechny překážky, a přeji mu úspěch v jeho reformách

Debora Serracchiani (S&D). - (IT) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, chorvatské členství v Evropské unii zdůrazňuje posilování evropské identity, která vyjadřuje společné hodnoty naší nové Evropy, a začleňuje, spíše než zastírá individualitu svých mnoha obyvatel.

Chorvatská republika vyvinula výrazné úsilí, aby dosáhla požadované úrovně, zejména v boji proti organizovanému zločinu prostřednictvím nových protimafiánských opatření, ale před uzavřením jednání v roce 2010 potřebuje vynaložit další úsilí, zejména v soudní oblasti.

Zvážením navrácení znárodněného majetku do rukou oprávněných vlastníků mohou orgány Chorvatské republiky učinit další kroky k zajištění souladu s požadavky prvního protokolu Evropské úmluvy o lidských právech, která byla podepsána v Paříži v roce 1952.

Sophia in 't Veld (ALDE). - Vážená paní předsedající, i já bych nejprve ráda přivítala komisař Füleho na půdě Evropského parlamentu.

Zpravodaj předložil velice vyrovnaný návrh usnesení. Turecko učinilo velký pokrok, ale zbývá mnoho otázek, mnoho záležitostí, které musí být bezodkladně dořešeny. Strašlivý fenomén vražd ze cti musí být zlikvidován a s ním i vraždy transsexuálních osob. Zrovna včera jsme se dozvěděli o další už bůhvíkolikáté vraždě transsexuální ženy v Antalii. Turecká vláda musí neprodleně zajistit, aby tyto vraždy již nezůstávaly nepotrestány.

Dále ještě jednou apeluji na tureckou vládu, aby zajistila svobodu sdružování a zastavila systematické pokusy ukončit činnost organizací lesbických žen, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů. Usnesení správně žádá svobodu náboženského vyznání a svobodu projevu. Pro liberála tyto svobody představují základ naší demokracie a nezadatelnou podmínku členství v EU.

Nicméně, pokud po Turecku žádáme, aby bylo v souladu s normami EU, musíme si být jisti, že tyto normy splňujeme i my sami. Je to otázka důvěryhodnosti a morální autority. Proti homofobii, povinné náboženské výchově a omezování svobody tisku musí být rovněž veden boj i ve stávajících členských státech.

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Jak je také zdůrazněno ve zprávě paní Oomen-Ruijtenové, Turecko se v roce 2009 jasně zavázalo k provádění reformy a posilování dobrých vztahů se svými sousedy. Orgány státní zprávy kromě toho podporovaly veřejnou diskusi v oblastech zásadního významu pro reformní proces, jimiž jsou: úloha soudnictví, práva etnických menšin a role armády v politickém životě země.

Na druhou stranu platí, že podpis dohody o Nabuccu ukázal na zapojení Turecka při vytváření bezpečných dodávek plynu do Evropy, jak rovněž prokazuje jednání Turecka o vstupu do Evropského energetického společenství.

Vytvořením normálních vztahů s Arménií a zlepšením vztahů s Irákem a regionální kurdskou vládou Turecko rovněž prokázalo klíčovou roli, kterou v regionu hraje. Nesmíme určitě zapomenout ani na spolupráci Turecka v rámci černoomořské synergie, která byla zahájena před třemi lety s cílem podporovat stabilitu a reformy v zemích v oblasti Černého moře.

Na závěr bych si přál, abychom nezapomínali některé ze základních důvodů, které obhajují přistoupení této země k Evropské unii. Turecko je jasně členem evropské rodiny a je důležitým partnerem v dialogu mezi civilizacemi. Přivést sekulární, demokratické a moderní Turecko blíže k Evropské unii je pro naše společenství jistě přínosem.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Jsem velmi rád, že portfolia rozšíření se ujme komisař Füle, který má jako středoevropský politik ty nejlepší předpoklady pochopit těžké břímě, které země jihovýchodní Evropy a západního Balkánu nesou na svých bedrech, co se týče etnik, etnických konfliktů a bilaterálních sousedských sporů. Západní Balkán a Balkán nebyl s výjimkou krátkého období Titovy Jugoslávie nikdy stabilní. Přistoupení k Unii je jedinou možností stabilizace regionu. To bylo prokázáno přistoupeními v roce 2004 a 2007, což dokládá například významný pozitivní vliv, které přistoupení mělo na vztahy mezi Maďarskem a Rumunskem.

Zároveň bych rád komisaře Füleho a Parlament upozornil na skutečnost, že všechny mezietnické problémy, všechny důležité otázky a sousedské vztahy je třeba vyřešit ještě před přistoupením, neboť po něm již bude Evropská unie ve vztahu k těmto problémům bezmocná. Stačí se podívat na nevyřešené problémy Rusů v Lotyšsku, nebo na Slovensko, kde politika Ficovy vlády vedla ke zkysnutí vztahů mezi slovenskou většinou a maďarskou menšinou.

Proto je v případě západního Balkánu, kde jsou tyto problémy ještě složitější, obzvláště důležité vyřešit je ve vztahu ke každé zemi. Chorvatsko je sousedem Maďarska, a proto je nanejvýš důležité, aby se Chorvatsko stalo členem Evropské unie co nejdříve. Je velmi důležité, aby Chorvatsko přijalo svou odpovědnost, pokud jde o válku, a umožnilo návrat uprchlíků. Jedná se o velmi důležitou otázku. Jednání s Makedonií by měla být zahájena co nejdříve, jak také ve své vynikající zprávě zmínil pan Thaler. Závěrem, pokud jde o Turecko, dokud nebude Kurdům udělena autonomie v tom nejširším možném smyslu, dokud nebudou vyřešeny otázky práva žen a sexuálních menšin a dokud se Turecko neomluví za genocidu Arménů, nemůže se stát členem Evropské unie.

Metin Kazak (ALDE). - (FR) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, rád bych poblahopřál paní Oomen-Ruijtenové k její svědomité práci. Zdá se mi nicméně, že existuje rozdíl mezi textem přijatým v loňském roce a textem, který je nám v otázce Turecka navrhován nyní.

Parlament ve svém usnesení z roku 2009 upozornil na jednání na Kypru, ale nestanovil žádné podmínky spojené s koloniemi nebo situací ve Famagustě. Tyto otázky jsou řešeny v šesti kapitolách jednání, které jsou zpracovávány pod záštitou OSN. I proto si myslím, že takto silný a jednostranný postoj Evropského parlamentu může tato jednání poškodit a negativně ovlivnit naši nestrannost.

Jak dne 16. listopadu 2006 zdůraznil bývalý komisař, navrácení města Famagusty jejím legitimním obyvatelům je problém, který bude muset být řešen pod záštitou OSN v rámci celkového urovnání kyperské otázky.

Chtěl bych citovat další ze závěrů Rady. V roce 2004 společenství tureckých Kypřanů jasně vyjádřilo touhu stát se v budoucnu členem EU. Rada se rozhodla ukončit izolaci tohoto společenství a usnadnit znovusjednocení Kypru podporou hospodářského rozvoje společenství tureckých Kypřanů.

(Potlesk)

György Schöpflin (PPE). - Vážená paní předsedající, rád bych přivítal pana komisaře Füleho a pana ministra. Všechny nás těší pokrok, kterého Chorvatsko docílilo při uzavírání svého postupu přistoupení. Klíčové oblasti správy věcí veřejných musí být přizpůsobeny požadavkům *acquis*, a některé z těchto změn – zde nemá cenu si cokoli namlouvat – budou s nejvyšší pravděpodobností v rozporu s tradicí a očekáváním. Jednání o transformaci budou tudíž vyžadovat mimořádný akt politické vůle.

Dovolte mi dodat, že toto úsilí stojí opravdu za to, zejména pro relativně malý stát jako je Chorvatsko, a, když na to přijde, i pro ostatní státy západního Balkánu. Členství v EU – myslím, že toto můžeme považovat za samozřejmost – poskytuje řadu politických, ekonomických, kulturních a bezpečnostních výhod.

Největší problém související s přizpůsobením však leží jinde. Změna struktury správy věcí veřejných je jedna věc, změna postoje společnosti k něčemu zcela odlišné formy a obsahu, tak, jak byly vyvinuty v rámci Evropské unie, představuje zcela odlišnou otázku. Tyto dvě otázky bývají od sebe často vzdálené, a ve společnosti se zcela jistě najdou elementy, některé bezpochyby i značně silné, které budou v novém uspořádání vidět pouze nevýhody, které jim přinese.

Nečiňme si o tom žádné iluze. Chorvatské orgány musí nejen dokončit jednání s Evropskou unií, ale současně musí také udělat maximum pro to, aby změnily společenské postoje. A to se může ukázat jako ten těžší úkol.

Maria Eleni Koppa (S&D). - (EL) Vážená paní předsedající, tři zprávy, o kterých tu dnes diskutujeme, vyjadřují pevnou pozici Evropského parlamentu v otázkách pokračování postupu rozšíření. Nicméně, jsou zde důležité rozdíly.

Ráda bych začala gratulací panu Hannesu Swobodovi k jeho zprávě o Chorvatsku. Jsme všichni rádi, že tato země se již v brzké době stane členem Evropské unie.

Pokud jde o Turecko, poselství z mimořádně vyrovnané zprávy paní Oomen-Ruijtenové zůstává stejné jako v předchozích letech. Turecko musí cítit všechny své smluvní závazky, tak jak to učinily všechny předchozí kandidátské země. Přistoupení je a musí být konečným cílem. Nicméně, nemůžeme mít přistoupení *à la carte* ušité Turecku na míru. Turecko je velká země, která musí přijmout, že pokračování reformy, dodržování lidských práv, řádná pomoc při řešení kyperské otázky, dobré sousedské vztahy a odstranění *casus belli* proti členskému státu, jsou kroky, které zemi přivedou blíže k Unii.

Co se týče Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, zpráva pana Zorana Thalera vysílá této zemi pozitivní poselství. Pokud jde o Řecko, to vyzývá vedoucí představitele Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, aby přistoupili k jednacímu stolu s dobrou vírou, tak, aby bylo možné v rámci OSN nalézt vzájemně přijatelné řešení. Řecká vláda ví, že tento proces vyžaduje nový impuls, a je upřímně odhodlána problém vyřešit. Očekáváme, že druhá strana zaujme stejně upřímné stanovisko.

Andrey Kovatchev (PPE). - (BG) Vážená paní předsedající, pane komisaři Füle, vítejte v Parlamentu a přeji vám ve vaší práci hodně úspěchů. Rád bych poděkoval panu Swobodovi, panu Thalerovi a paní Oomen-Ruijtenové za jejich vyvážené, objektivní zprávy.

Evropský parlament při mnoha příležitostech vyjádřil politickou vůli, aby země západního Balkánu vstoupily do Evropské unie, a vyjádřil svoji připravenost pomoci těmto státům splnit rychle kritéria členství. Chorvatsko je v cílové rovině. Pevně doufám, že smlouva o přistoupení této země bude podepsána ještě v letošním roce. Bývalá jugoslávská republika Makedonie dosáhla pokroku v plnění kritérií pro zahájení předběžného procesu přistoupení. Očekává se, že Evropská rada znovu potvrdí rozhodnutí Evropské komise z konce minulého roku o zahájení procesu přistoupení. Aby k tomu došlo, jsem přesvědčen, že Bývalá jugoslávská republika Makedonie musí vyvinout další úsilí tak, aby problémy se svými sousedy vyřešila v evropském duchu. Pokud mají orgány ve Skopje politickou vůli nepoužívat historii, ať už starou nebo novější, a vést diskuzi o aktuálních politických či národních úmyslech, bude možné dosáhnout kompromisu. Historie nás musí sbližovat, ne nás od sebe rozdělovat. Ponechme historikům jejich akademické závěry, ty však nesmí stát žádné kandidátské zemi v cestě k naplnění jejího evropského osudu. Takzvaný nenávistný projev nesmíme tolerovat. Chci se zmínit zejména o učebnicích, které používají děti ve škole. Nesmějí obsahovat popisy navádějící k nepřátelskému postoji vůči ostatním členským státům.

Způsob, kterak zvýšit důvěru na Balkáně, nespočívá pouze v uvolnění vízového režimu, jenž je již v plném provozu a působí mi nesmírnou radost, ale lze ho dle mého názoru docílit také formou společných oslav a připomínky historických dat a hrdinů, které jsou sdíleny některými z balkánských zemí. Doufám, že příslušné instituce členských států vezmou doporučení zprávy v úvahu. Rád bych Chorvatsku, Makedonii i Turecku popřál na jejich cestě do Evropské unie mnoho zdarů.

Evgeni Kirilov (S&D). - Vážená paní předsedající, měli bychom pokračovat v podpoře perspektivy členství v EU vyjadřované zemím západního Balkánu. Tento proces napomáhá stabilitě a my bychom ho neměli zpomalovat.

Jako zpravodaj pro usnadnění udělování víz v Delegaci Evropské unie – Smíšeném parlamentním výboru pro Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii, si myslím, že zavedení bezvízového režimu v zemi bylo pro občany země velmi důležitým povzbuzením. Poslední zpráva Komise zdůrazňuje, že Bývalá jugoslávská republika Makedonie dosáhla v mnoha oblastech pokroku, a to je chvályhodná skutečnost.

Pocházím ze sousední země, z Bulharska, kde jako sousední země vnímáme některé znepokojující trendy. Podle mého názoru by se otázka jména neměla řešit na prvním místě. Výstavba makedonského národa začala po druhé světové válce a nyní se již velká část populace označuje jako Makedonci. Musíme se nicméně držet našich hodnot: nemůžeme tolerovat, aby se pojmy jako budování národa zaměňovaly s nacionalistickou rétorikou či hrubou manipulací s historií, která sahá až do starověku. Za druhé by mělo platit, že stvrzení národní identity nemůže vést k vytváření xenofobních pocitů vůči občanům, kteří se sami hlásí k bulharskému původu. Tito lidé jsou vystaveni verbálnímu a fyzickému napadání a na základě vykonstruovaných důvodů jsou dokonce i právně pronásledováni.

Marietta Giannakou (PPE). - (EL) Vážená paní předsedající, ráda bych poblahopřála panu komisaři a přeji mu mnoho úspěchů ve velmi důležité oblasti, kterou převzal.

Je fakt, že Evropa může a má právo se dále rozšiřovat. Zejména lidé na západním Balkáně mají právo na lepší osud a spravedlivý podíl na skutečných evropských hodnotách.

Nicméně je třeba poznamenat, že zejména pro Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii bylo by lepší, kdyby, pokud se chce stát členem Evropské unie, nepoužívala historii jako nástroj na základě účelového výběru, musí se naučit přispívat k postupům Organizace spojených národů a řešit své problémy diplomacií, a nikoli propagandou. Bývalá jugoslávská republika Makedonie musí tedy být vyzvána, aby jednala, chce-li již vbrzku dosáhnout své budoucnosti.

Rád bych poděkovala paní Oomen-Ruijtenové za její vynikající zprávu o Turecku a také bych ráda pogratovala panu Swobodovi a, samozřejmě, pan Thalerovi, a to navzdory skutečnosti, že nesouhlasím s některými aspekty jeho přístupu a jeho zprávy.

Je absolutně nutné pochopit, že s kompromisy, které neodrážejí pravdy a reality, se problémy v budoucnosti znovu objeví. Na druhou stranu, pokud se Turecka týče, bych chtěla říci, že sice vynaložilo úsilí, ale nejedná se o žádný zásadní krok, který by nám řekl, že Turecko řeší své problémy diplomaticky, jinými slovy, stažením nebo zahájením stahování svých jednotek z evropské země, Kypru.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, také bych rád pogratoval, vám pane Füle, k vašemu novému jmenování a přeji vám hodně štěstí v tomto velmi důležitém úkolu.

Dal jste výboru již jasně najevo, že jednání s Tureckem jsou o jeho přistoupení, a ne o šílené myšlence privilegovaného partnerství, kterou ti, kteří ji podporují, nikdy adekvátně nezveřejnili. Dal jste nicméně také jasně najevo – a my jsme to srdečně uvítali – že obě strany, Turecko i Evropská unie, musí splnit své povinnosti a závazky. V tomto případě, pane Posselte, platí zásada *pacta sunt servanda*. Jistě jste s touto větou frází obeznámen, použil ji váš bývalý věhlasný vůdce.

Za důležitý považuji ještě jeden bod. Samozřejmě, že Turecko má stále hodně co dělat, ale to Evropská unie také, ať už se jedná o otázku Kypru, uplatňování práv menšin v Turecku, nebo politické a vojenské aspekty. Nicméně, jedna věc je jasná. Tento proces nebude nikdy lineární. Víme to z historie Evropské unie. Stačí se podívat na procesy a postupy týkající se Lisabonské smlouvy. Pokrok i překážky budou vždy součástí procesu v Turecku.

Zřejmé je i něco jiného, pokud Turecko splní všechny požadavky, až bude schopno přijmout *acquis communautaire*, bude již jinou zemí. Lisabonská smlouva však Evropské unii rovněž přinese trvalé změny. Tohoto bychom si měli být vědomi. Jak už jsem řekl, obě strany musí splnit své závazky.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Pokud chce Evropská unie skutečně hrát na mezinárodní scéně silnější roli, musí rovněž zajistit posílení své úlohy v Evropě. To znamená dokončit projekt sjednocené Evropy na jihovýchodě. Potřebujeme nejen evropskou perspektivu, ale také dynamiku a stimulaci.

Těší mě, že jsme schopni přivítat pokrok ve všech třech zemích, o kterých se zde hovoří, a blahopřeji zpravodajům Rie Oomen-Ruijtenové, Zoranu Thalerovi a Hannesu Swobodovi k dobře odvedené práci. Jsem obzvláště potěšen, že všechny tři země věnují zvláštní pozornost rozvoji vztahů se svými sousedy.

Zmínka byla rovněž dohodě o rozhodčí dohodě mezi Slovinskem a Chorvatskem. Je skutečností, že vlády Chorvatska a slovinska vnímají klíčovou otázku této dohody v úplně jiném světle, což není příliš inspirujícím vyjádřením vzájemné důvěry. Vyzývám obě vlády, aby využily této bilaterální příležitosti a dohodly se na jednotném výkladu této dohody a aby podporovaly atmosféru dobrých sousedských vztahů, která by mohla dovést proces přistoupení k úspěšnému závěru.

Upřímně blahopřeji panu komisaři Fülemu k tomu, že se ujal své zodpovědné úlohy, a přeji mu při plnění těchto ambiciózních cílů mnoho úspěchů. Stejně tak přeji hodně štěstí a velkou moudrost španělskému předsednictví.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Sousedé se o sebe starají, podporují se. Když jsou věci v okolí dobré, jsou také dobré pro lidi, kteří tam žijí. Turecko a Kypr jsou sousedy. Když se podívají přes ploty, které je oddělují, neuvidí sebe sama, ale kyperské Turky, kteří uvízli mezi dvěma stolci.

Aby bylo zajištěno, že všichni lidé, kteří žijí na Kypru, spolu skutečně dokáží opět žít, je třeba najít řešení, které by vyžadovalo, aby všichni sousedé hráli svou roli. Generální tajemník OSN Ban Ki-mun minulý týden vyjádřil přesvědčení, že řešení pro Kypr je možná na dosah. Tento Parlament má před sebou důležitou práci ohledně svého pozitivního příspěvku k situaci na Kypru, hledání konstruktivního řešení a odstranění všech překážek místo jejich vztyčování. Ano, je nutné přimět Turecko, aby vynaložilo úsilí, které by toto řešení přiblížilo. To také požadujeme ve zprávě, o které se chystáme hlasovat. Není to však jen Turecko, kdo musí vyvíjet úsilí. Všechny dotčené strany musí při vytváření pozitivního prostředí, ve kterém můžeme nalézt spolehlivé řešení, sehrát svou roli. To je samozřejmě v konečném důsledku to, co si všichni přejeme: řešení.

Musíme také podporovat kandidátskou zemi Makedonii v otázce jejího jména tak, aby jednání mohla začít. Jako členské státy musíme dbát náležitě na to, že nejsme součástí problému, ale že přispíváme k nalezení řešení.

Bývalá jugoslávská republika Makedonie dosáhla významného pokroku a může působit jako příklad pro ostatní země na Balkáně, přičemž zároveň nabízí příležitost k posílení stability v regionu. Musíme se zde snažit, aby ty nejvýznamnější exportní produkty EU vzkvétaly: demokracie, lidská práva, mír a bezpečnost.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Chorvatsko prokazuje své odhodlání vstoupit do EU tím, že činí jasné kroky vedoucí ke splnění kritérií. Politická vůle se odráží v reformách veřejné správy a soudnictví a v boji proti korupci a organizovanému zločinu. V soudnictví došlo k růstu transparentnosti, snížení počtu nevyřízených soudních řízení a příliš dlouhých řízení. Jedním z významných faktorů je pokračující odhalování válečných zločinů, v němž Chorvatsko plně spolupracuje s Mezinárodním trestním tribunálem. Chorvatsko vykazuje dobrou úroveň harmonizace právních předpisů s *acquis communautaire*. Prochází významnými legislativními a institucionálními změnami s cílem bojovat proti organizovanému zločinu a mafii a posílit příhraniční spolupráci s policejními orgány v sousedních zemích.

Bankovní sektor v Chorvatsku je zdravý a silný, investoři mají důvěru ve stav ekonomiky a makro-ekonomická stabilita byla zachována. Stále je třeba dokončit program malé privatizace a omezit státní zásahy do ekonomiky. Mimořádnou chválu dle mého názoru zaslouží usmíření mezi etnickými Chorvaty a etnickými Srby, lepší ochrana práv menšin a integrace uprchlíků, včetně výstavby domů. Vyzývám proto Chorvatsko k dalšímu rozvoji kultury politické odpovědnosti a k veřejné diskuzi o členství a důsledcích přistoupení, protože pouze třetina obyvatel v současné době považuje vstup do EU za prospěšný. Také bych rád poblahopřál novému komisaři, panu Fülemu, a přivítal ho v jeho funkci.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Vážená paní předsedající, vítám pana komisaře Füleho a rád bych poděkoval autorům za tři dobře vyvážené zprávy. Není pochyb o tom, že vyhlídka na členství v EU posunula Turecko ke změně k lepšímu. Koneckonců, tato muslimská země je unikátní v tom, že první kroky k přizpůsobení se evropským hodnotám učinila již téměř před 100 lety, a i přes různé historické větry nesešla z nastoupené cesty. Turecko je nejzápadnější z východních států a nejvýchodnější ze všech států západních, a jeho jedinečná role je tedy nejen evropská, ale i celosvětová.

Ankara musí urychlit reformy, odhodlaněji usilovat o kompromis ohledně kyperského problému a přijmout další kroky k usmíření s Arménií. Nicméně silně podporuji postoj skupiny socialistů a demokratů v tom, že vyhlídky na členství Turecka v EU by se neměly měnit žádným *Ersatzlösungen* nebo náhražkovými variantami.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Vážená paní předsedající, dovolu mi přivítat pana komisaře. Politika rozšiřování byla společně s eurem tím největším úspěchem Evropské unie v této dekádě. Tato politika by neměla být zpomalována. Kromě toho nemůžeme porušit závazky, které jsme přijali vůči kandidátským zemím, i když bychom měli rovněž respektovat známé zásady konsolidace a podmíněnosti.

Rovněž nesmíme zapomenout na integrační kapacitu Evropské unie či nutnost komunikovat s občany na téma rozšíření a jeho výhod a následků.

Vzhledem k časovému omezení pronesu jen několik krátkých poznámek. Kandidátské země by v zásadě měly předem vyřešit všechny územní spory a podobné problémy, které by mohly mít mezi sebou či s členskými státy, tak, aby později nezpomalovaly fungování Evropské unie.

V případě Turecka bych chtěl především zdůraznit, jak důležité je, aby rychlost reform – které jsou rovněž nezbytné pro Turecko samotné – zůstala zachována nebo se dokonce ještě zvýšila.

Vítám rovněž nedávný závazek, který Turecko ukázalo ve věci Nabucca, jež je velmi důležité z hlediska energetické diverzifikace Evropy. Musím však přiznat, že jsem byl poněkud překvapen gestem, které turecká

vláda učinila na podzim loňského roku na podporu iránských orgánů. Skutečně věřím, že zahraniční politika kandidátské země by měla být v souladu se zahraniční politikou Unie.

Konečně, minulý týden jsem si přečetl rozhovor s tureckým ministrem pro evropské záležitosti, jenž, jak se zdálo, naznačoval, že Turecko zrušilo víza pro země jako je Sýrie, Libanonu a Libyi. Byl jsem poněkud překvapen, protože kandidátská země by měla přinášet i svoji vízovou politiku blíže k Evropské unii, nikoli se pohybovat v opačném směru.

Chtěl bych, aby tato informace byla potvrzena.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Vážená paní předsedající, paní Oomen-Ruijtenová vyvinula obrovské úsilí, aby předložila vyváženou zprávu, a my jí tímto děkujeme. Změny 13 a 14, které předložila Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance, tuto vyváženost narušily, a proto vás vyzývám, abyste hlasovali proti nim.

V jednání probíhajících v otázce Kypru předložilo Turecko prostřednictvím pana Talata nepřijatelné návrhy a zůstává nekompromisní a maximalistické. Není tedy správné volat na všechny strany k podpoře probíhajících jednání. Strana, na kterou musí být vyvíjen tlak, je Turecko jako okupační mocnost. Turecko musí okamžitě stáhnout všechny turecké vojáky, ukončit okupaci a přestat si brát turecké kyperské společenství jako rukojmí, protože to oni, ne řeční Kypřané, způsobili takzvanou izolaci tureckých Kypřanů. Turecko musí vrátit obléhané město Varosha a zastavit nelegální osídlování a zásahy do majetkových práv řeckých Kypřanů.

Turecko má svým přistoupením v rukou klíč k řešení kyperského problému a pokroku. Malá země Kypr nežádá nic víc a nic méně než řešení v souladu s evropským *acquis*, bez výjimek, a v souladu s rezolucemi OSN. Kypřané nejsou občany druhé třídy, kolonií Otomanů či kohokoli jiného. Jsme evropskými občany s evropskými právy.

Doris Pack (PPE). – (DE) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, je nejvyšší čas, aby EU konečně zahájila jednání s Makedonií. Makedonie splnila podmínky a od roku 2005 čeká na zahájení jednání. Řecku se od ostatních 26 členských států dostává tolika solidarity, že by zahájení jednání se svým sousedem Makedonií již nemělo vetovat. Otázka názvu je čistě bilaterální záležitost, a to i v případě, že OSN byla v této oblasti nápomocna.

Na téma Chorvatska bych chtěla říci, že tato země bojuje proti korupci v takém míře, že by si z ní jiné země, včetně některých členských států EU, měly vzít příklad. Mým druhým bodem je, že návrat uprchlíků, o kterém právě zmínil pan Boštinaru, je podle mého názoru řešen exemplárním způsobem. Jak říká pan Swoboda, je mnoho věcí, které nelze řešit způsobem, jakým jsme si představovali, že bude je možné řešit.

Můj třetí bod se týká spolupráce s Mezinárodním tribunálem pro válečné zločiny v Haagu. Chorvatsko již před lety předalo všechny své hledané válečné zločince. Dokumenty z války o nezávislost, které byly požadovány, již buď nejsou k dispozici, nebo nikdy neexistovaly. K řešení těchto otázek je tedy nutný přístup zdravého rozumu. Vláda dokumenty hledá a zřídila pracovní skupinu, ale ta nemůže udělat víc, než hledat. Pokud se nic nenajde, je důležité udělat krok vpřed, s ohledem na skutečnost, že Chorvatsko již s tribunálem mnoho let spolupracuje a že tedy do značné míry podmínky splnilo. Pevně doufám, že kapitola bude brzy otevřena, tak aby jednání s Chorvatskem mohla být dokončena do konce tohoto roku.

Ismail Ertug (S&D). – (DE) Vážená paní předsedající, pane předsedo Rady, pane Füle, chtěl bych vám ve vaší budoucí práci popřát mnoho úspěchů. Ambivalenci kyperské otázky je těžké ignorovat. My v Evropské unii nesmíme zjevně nepříjemné otázky odmítat, nebo se snažit předstírat, že neexistují. Nedodrželi jsme svůj slib. To je skutečnost a tento dvojí standard musíme vyřešit.

Víme, že Ankarský protokol musí být rozhodně prováděn s ohledem na kyperskou otázku. Je však také jasné, jak uvedla Rada v roce 2004, že izolace severního Kypru musí skončit. Jsem rád, že jižní Kypr poskytuje severu nezbytnou podporu, ale to nebyl záměr Evropské unie. Jejím záměrem bylo, aby všichni, celá EU, ukončili izolaci. Abychom překonali poslední překážku v této oblasti, musíme udělat krok vpřed a tuto izolaci zastavit.

Tunne Kelam (PPE). – Vážená paní předsedající, co se týče nové Komise – i já za sebe vřele vítám pana komisaře Füleho – nastal čas k obnovení závazku EU k rozšíření tím, že do konce tohoto roku dokončíme přístupová jednání s Chorvatskem a zahájíme jednání s Makedonií.

Ta dosáhla obdivuhodného pokroku navzdory nejrůznějším obtížím a je třeba ji i nadále podporovat. Chtěl bych obě strany vyzvat k vyřešení otázky názvu v otevřeném a velkorysém evropském stylu tak, jak to včera doporučoval pan předseda Barroso.

Turecko rovněž učinilo významný pokrok. Pokud se podíváme na Ukrajinu, uvědomíme si rozdíl, který může mít pouhá perspektiva přistoupení. Turecké členství je vítáno, a to na základě splnění kodaňských kritérií. S novým komisařem není možné ztrácet čas k tomu, aby Turecko zahájilo stahování svého vojska z Kypru a zahájilo provádění Ankarského protokolu. Myslím, že by to mohlo být vnímáno jako podmínka pro pokračování v jednání. Pokud jde o mě, budu s přistoupením Turecka plně srovnán tehdy, když bude možné postavit v Ankaře křesťanský kostel stejně snadné jako mešitu v Bruselu.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Vážená paní předsedající, rád bych se vyjádřil ke dvěma aspektům turecké otázky. Diskutujeme tu převážně o etnických problémech, a je to tak správně. V této oblasti je stále třeba vyvíjet úsilí a některé problémy přetrvávají. Avšak to, co lidé obvykle přehlížejí, je skutečnost, že v Turecku stále existují značné problémy v otázce odborů a práv zaměstnanců. Turecká vláda pokračuje v odporu proti odborům – v některých případech i za použití síly policie –, které poskytují podporu svým členům, tedy pracujícím lidu Turecka. Tak tomu bylo i nedávno ve sporu zaměstnanců společnosti Tekel. To je jedna z připomínek, které bych tu rád vyjádřil. Demokratická společnost musí práva zaměstnanců a odborů chránit, a je důležité za tato práva bojovat. EU tato práva rovněž podporuje, zejména ve své úloze sociální Evropské unie.

Druhým faktorem je privatizace. Turecko se přizpůsobuje EU, což zahrnuje i oblast privatizace. Zaměstnancům společnosti Tekel, z nichž 12 000 je v současné době ve stávce, je vyhrožováno ztrátou zaměstnání, nebo práci již v důsledku privatizace ztratili. Nicméně v tabákovém průmyslu nepracují jen zaměstnanci společnosti Tekel. V posledních letech přišlo o práci kolem 500 000 lidí zaměstnaných v jihovýchodním Turecku při pěstování tabáku s tím výsledkem, že Turecko, dříve, jeden z hlavních výrobců a vývozců tabáku, se nyní stalo jeho dovozcem. Před týdnem jsem měl možnost navštívit Ankaru a hovořit se zaměstnanci společnosti Tekel. Pokud bude proces snižování počtu zaměstnanců a ničení celého odvětví průmyslu v důsledku privatizace pokračovat, občané Turecka ztratí svoje nadšení pro vstup do EU. Proto musíme klást důraz na sociální aspekt EU. Toto bych rád ještě jednou zdůraznil.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Vážená paní předsedající, pane komisaři, srdečně vás vítám, pane Füle, tak jako my všichni, a přeji vám hodně vytrvalosti v následujících několika letech vaší práce. Víím, že bychom o konci nového volebního období neměli mluvit hned první den. I já vám samozřejmě přeji mnoho dalších období, pane Füle, ale přeji vám, aby, až tu k nám budete na konci tohoto období hovořit, jste se tu s námi mohl setkat v nové, rozšířené Evropské unii, do které bude patřit možná dokonce 30 členských států.

Pane Füle, na rozdíl od vaší práce na významných zemích, o kterých tu dnes hovoříme, bych vás chtěl požádat, abyste také věnoval pozornost i ostatním zemím, které po členství v Evropské unii touží. Stejně jako já, i vy pocházíte ze země, která k Evropské unii právě přistoupila, a myslím, že vy, já a všichni kolegové poslanci ze všech nových členských států chápeme, jak důležité pro naši společnost přistoupení k Evropské Unii bylo. Totéž přejeme i zemím, o kterých dnes hovoříme.

Jsem Polák a mám takový malý sen, kterým bych chtěl svůj projev skončit. Je to sen o tom, že Chorvatsko, země, která v současné době dosáhla při jednáních největšího pokroku, dokáže k Evropské unii přistoupit již během ne příliš vzdáleného polského předsednictví.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Vážená paní předsedající, opět se ukázalo, zpráva o Turecku není zprávou o pokroku, ale zprávou o selhání Turecka. EU je vyzývá Turecko, aby se více snažilo v oblasti práv menšin, ale Turecko, místo toho, aby vyřešilo otázku Kurdů, jak slíbilo, se chystá zakázat prokurdskou Stranu demokratické společnosti strana (DTP). Za celé čtyři roky vláda v Ankaře nezajistila uplatňování dodatečného protokolu k dohodě o přidružení, prostřednictvím svého velvyslance ale vyzývá hlavní členské státy EU k vyřešení kyperské otázky. Dlouho očekávaná jednání o tomto ostrově ve Středozemním moři nejsou podle mého názoru důvodem k oslavě, protože poslední návrh turecké části Kypru je v několika bodech v rozporu se stávajícím konsensem, což znamená, že ve skutečnosti představuje krok zpět.

Tolik k pozitivním výsledkům, jejichž očekávání nám španělské předsednictví oznámilo. Turecko není součástí Evropy ani geopoliticky, ani v duchovní nebo kulturní oblasti. Lidská práva, práva menšin a mezinárodní právo jsou i nadále koncepty, které jsou Turecku cizí. Jedinou čestnou odpovědí, která je v souladu s přáním občanů EU, by podle mého názoru bylo ukončit přístupová jednání a zaměřit se na privilegované partnerství.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Vítáme vás, pane komisaři a přejeme vám mnoho úspěchů ve vaší práci. Dnes zde mimo jiné diskutujeme o pokroku Turecka na cestě do Evropy. Včera jsme diskutovali o obtížné hospodářské situaci, ve které se ocitly některé země eurozóny, zejména pak o kritické situaci, ve které se nachází Řecko.

Tyto dvě debaty se protínají v jednom bodě, mají jednoho společného jmenovatele. Tím jsou nesporné, masivní a ne pružné výdaje Řecka na obranu, které na vojenské výdaje alokuje přibližně 5% svého hrubého domácího produktu, a to nikoli proto, že to tak samo chce. Samozřejmě, že součástí těchto výdajů jsou i výdaje související s povinnostmi vyplývajícími z členství v NATO. Nejvíce prostředků bylo nicméně vynaloženo kvůli tomu, že musíme řešit konkrétní politiku související se sousední zemí, která je zároveň i zemí kandidátskou, tedy Turecka.

Existuje oficiální turecká politika, která hrozí Řecku válkou, je známá jako *casus belli*, a nejedná se o pouhou papírovou hrozbu; Turecko má ve zvyku porušovat vzdušný prostor a přelétává i nad obydlenými řeckými ostrovy ve východním Egejském moři.

To musí přestat a Evropský parlament musí v tomto ohledu vyslat do Ankary jasné poselství. Pokud dojde v této oblasti ke zlepšení, pokrok Turecka směrem k Evropě se uvede opět do pohybu, samozřejmě se všemi ostatními závazky, které musí ctít.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Vážená paní předsedající, Unie si ve své politice sousedství vždy klade za cíl vývoz stability a nikoli import nestability.

To je i důvod, proč jsem apelovala na členské státy a kandidátské země, aby nepodporovaly zavádění bilaterálních konfliktů na úroveň Unie. Jako právník bych chtěla připomenout, že v prozatímní dohodě mezi Řeckem a FYROM podepsané v září 1995 Řecko souhlasilo, že nebude vznášet námitky proti žádosti o vstup Bývalé jugoslávské republiky Makedonie do mezinárodních nebo regionálních organizací, pokud tak učiní pod názvem, kterým je označována v rámci Organizace spojených národů, a tím je Bývalá jugoslávská republika Makedonie. Orgány Unie používají ve vztahu k této zemi název Bývalá jugoslávská republika Makedonie. Tato ustanovení jsou ve smyslu mezinárodního práva právně závazná. Neexistuje proto žádný právní podklad, na jehož základě by se mohlo Řecko stavět proti postupu připojení této země. Rozhodnutí musí být přijímána na základě výkonu kandidátské země.

Z tohoto důvodu jsem podpořila diskusi o dosaženém pokroku a o oblastech, ve kterých je zlepšení stále ještě zapotřebí. Musíme si promluvit o věci samé a pečlivě sledovat provádění reform. Komise na základě učiněného pokroku navrhla, aby země získala datum pro zahájení jednání. Spolu s Komisí vyzývám Radu, aby na summitu v březnu 2010 oznámila datum zahájení přístupových jednání.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Vážená paní předsedající, pane komisaři, i kdyby dnes bylo přijato velmi silné rozhodnutí ve prospěch Turecka, tato země nepřestane vykazovat významný demokratický deficit, neukončí bezostyšné porušování lidských práv milionů lidí a nepřestane s okupací Kyperské republiky, členského státu Evropské unie.

Nicméně, pokud jde o Kypr, existuje mnoho těch, kteří trvají na přisuzování stejné míry zodpovědnosti oběti i pachateli. Nemůžeme akceptovat trestnou činnost a ozbrojené násilí a vyzýváme všechny zúčastněné strany – k čemu je vlastně vyzýváme? Nemůžeme zde ve svatyni demokracie, Evropském parlamentu, poslouchat takové nevhodné výrazy, jako je severní a jižní Kypr, a mluvit o volbách na Severním Kypru, kde 70% takzvaných volebních subjektů tvoří ilegální kolonisté.

Je jasné, že pokud řešení nerespektuje lidská práva občanů Kypru, pak je celý systém hodnot Evropské unie v ohrožení. Samozřejmě, že jednání probíhají, ale díky maximalistickým požadavkům Turecka uvízla na mrtvém bodě. Jelikož je to především Turecko, které tu hodnotíme, ne nějaká jiná země, žádáme o Turecko, aby pro usnadnění procesu rozhovorů provedlo dva zcela evidentní kroky: za prvé, aby okamžitě zahájilo stahování okupační armády, a za druhé, aby vrátilo obsazené město Famagusta jeho právoplatným obyvatelům.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, bereme na vědomí úsilí, které Chorvatsko vyvinulo v posledních letech, aby splnilo požadavky členství v Evropské unii. Podporujeme prohlášení, které dnes dopoledne přednesl pan López Garrido.

I nadále však existuje jedna nevyřešená záležitost, která musí být projednána v průběhu jednání o bilaterálních otázkách mezi Chorvatskem a Itálií a která by mohla vrhat stín na postup přistoupení. Mám na mysli to, že

se nepodařilo zajistit finanční a morální kompenzace za utrpěné škody a majetek zabavený Italům, kteří byli po druhé světové válce nuceni opustit toto území jako exulanti.

Nyní, když se Chorvatsko snaží vstoupit do Evropské unie, je vyzývám, aby proces vedoucí k dosažení smírlivého, konstruktivního a šťastného konce této smutné a stále nevyřešené záležitosti urychlilo.

Vyzýváme Chorvatsko, aby, mimo jiné, práva těchto lidí, kteří čekali tak dlouho až se tak stane, uspokojilo v souladu s právem Evropské unie.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Vážená paní předsedající, mám stručný komentář ohledně Turecka.

Turecko má ještě stále velmi vážné problémy v oblasti lidských práv. Jednou z nedořešených otázek je nastavení práv etnických a náboženských menšin – Kurdů, křesťanů, alevitů a dalších. Tyto menšiny trpí neustálým porušováním svých práv. Kypr a Řecko jsou a zůstanou pro Evropskou unii nanejvýš důležité země.

Takže, pane komisaři, je nutné, abychom dali našim tureckým partnerům jasně najevo, že je velmi obtížné hovořit o evropské integraci Turecka, dokud nedojde k vyřešení problémů týkajících se náboženských a etnických menšin v Turecku.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Vážená paní předsedající, v dnešní debatě musíme dospět k jasnému poselství, které Turecku vyšleme, a to s ohledem na skutečnost, že Turecko nepřijalo žádná konkrétní opatření, aby vyřešilo různé problémy se sousedními zeměmi.

Co se týče kyperské otázky, a to zejména vzhledem k tomu, že jsme slyšeli návrhy, aby byl do zprávy zařazen odkaz na problém izolace tureckých Kypřanů, domnívám se, že Evropská unie by měla a musí jednat v rámci rezolucí OSN. To znamená, že nelegálně obsazená území nemohou být uznána, ale naopak, veškerá podpora musí být poskytnuta prostřednictvím právního státu, jak je tomu v současné době.

Zároveň by Turecko mělo stáhnout armádu, aby tak odstranilo významnou překážku celkovému úsilí vynakládanému k navázání kontaktů s tureckými Kypřany.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) blahopřeji všem zpravodajům k jejich vyváženým zprávám, a vám, pane komisaři, bych rád popřál mnoho úspěchů v důležité funkci, kterou jste přijal.

Chtěl bych zdůraznit, že členské státy Evropské unie nekomunikují se zeměmi západního Balkánu tím nejlepším možným způsobem. Některé z nich operují s nereálnými termíny. Rok 2014, který dnes navrhovali někteří z vás, vytváří falešné naděje, nerealistická očekávání a uvádí politiky a veřejné mínění v těchto zemích v omyl. Proevropské síly posílíme pouze tehdy, pokud přijmeme realistický přístup a pokud se budeme odpovídajícím způsobem chovat. Falešné sliby škodí nám i jim. Buďme spravedliví, buďme korektní a buďme věrohodní.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Vážená paní předsedkyně, uvědomuji si, jak velmi obtížné je v sociální situaci, v níž se Turecko nachází, aby vláda v Ankaře učinila něco pro zlepšení demokracie a lidských práv. Jsem si toho plně vědom, ale chtěl bych upozornit na problém, který v této diskusi nebyl téměř vůbec zdůrazněn. Mám na mysli problém náboženské svobody, která je v Turecku stále omezována, a to zejména ve vztahu ke křesťanům. V Turecku máme stále problém s překážkami, kterým náboženská společenství čelí, pokud jde o jejich právní postavení. Křesťanská společenství, mají i přes zavedení zákona o nadacích vážné problémy se znovuzískáním zabaveného majetku. Ekumenický patriarchát má omezená práva školit duchovenstvo a svobodně si volit ekumenického patriarchu. Jsem velmi vděčný zpravodaji, že všechny tyto aspekty ve zprávě zdůraznil. Zároveň je mi líto, že pan López Garrido tuto otázku ve svém projevu zcela ignoroval. Pane López Garrido, měl bych jednu osobní poznámku: ideologii a lidská práva nelze směřovat.

John Bufton (EFD). – Vážená paní předsedající, chtěl bych promluvit k otázce Turecka.

Jde mi o následující. Strana nezávislosti Spojeného království, jejímž jsem členem, uvedla v roce 2003 v tomto Parlamentu, že příliv přistěhovalců z nových členských států, kteří přicházejí do naší země, Spojeného království, bude mít katastrofální důsledky. Obávám se, že pokud Turecko vstoupí, dalších 70 milionů lidí bude mít možnost přijít do Spojeného království. Spojené království je plné. Máme miliony nezaměstnaných. Tlak na naše veřejné služby je neuvěřitelný. Představa vstupu Turecka není vůbec na pořadu dne.

Byla nám odepřena volba. Lidem v naší zemi byla upřena možnost hlasovat o Lisabonu. Naše země zcela jistě potřebuje diskuzi o tom, zda bychom měli či neměli být v Evropském parlamentu. Obávám se, že přistoupení Turecka bude tou poslední kapkou, která nám zlomí vaz. Jsem přesvědčen, že jsme se ocitli

v postavení, kdy se celá situace v Evropě jaksi rozpadá, s eurem a tak dále. Jestli se k tomu přidá ještě vstup Turecka, bude vše mnohem, mnohem horší.

Pane komisaři, toto je váš první den v práci. Rád bych vám označil kartu. Přijměte to ode mne, jako od člověka z Walesu ve Spojeném království: my prostě nechceme, aby Turecko vstoupilo

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Pokud jde o vstup Turecka, je třeba vyjasnit je zásadní otázku: Za co Evropskou unii považujeme? Považujeme hodnoty, společné evropské hodnoty, stále za důležité? Tyto hodnoty jsou založeny na křesťanství, bez ohledu na podíl aktivně věřících. Považujeme kulturní dědictví v Evropě za důležité a jako soudržnou sílu? Pokud je odpověď „ano“, Turecko nemá v Evropské unii místo. Samozřejmě, že bychom se měli snažit vytvořit s nimi co nejlepší partnerství. Dalším důležitým faktorem je to, že jejich přistoupení by vytvořilo precedens. Izraelský ministr zahraničních věcí uvedl, že jsou trpěliví, ale že i oni se definitivně chtějí stát členem Evropské unie. Musel bych konstatovat, že ani Izrael nemá v Evropském společenství místo.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Pokud jde o ochranu menšin, Chorvatsko a Makedonie dosáhly pokroku, ale ještě zdaleka nedosahují v této oblasti těch nejlepších možných výsledků. Co můžeme dělat? Evropská unie by tyto země mohla podpořit svojí příkladnou ochranou menšin, ale co se to v Evropské unii ve skutečnosti děje? Bylo by pozitivním znamením, pokud by se Francie a jiní chystali k ratifikaci Charty menšinových a regionálních jazyků, pokud by Slovensko odvolalo svá diskriminační opatření vůči menšinám (viz jazykový zákon), a pokud by Řecko přiznalo, že i na jeho území žijí menšiny a zaručilo jednotlivcům i společenstvím jejich práva. V Rumunsku, doufejme, přijmou zákon o menšinách, i když jsme ještě stále vzdáleni tomu, abychom měli příslušníky menšin v nejvyšším velení armády, a autonomie se zde bojí více než 14. ruské armády v Podněstří. Parlament by mohl podpořit stávající členské státy, aby šly příkladem tím, že pro ochranu menšin stanoví normy, které budou závazné pro celé území Evropské unie.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Vážená paní předsedající, pane komisaři, rok 2009 měl být podle zprávy vypracované organizací International Crisis Group pro integraci Turecka do Evropské unie rozhodující. Zde mělo dojít buď k průlomů v jednání o přistoupení, nebo k jejich ukončení. Dnes ale probíhají rozhovory v dalších oblastech souvisejících s přistoupením. Španělské předsednictví, pravda, říká, že chce, aby Ankara vstoupila do Společenství co nejdříve, ale rostou náznaky přesvědčení, že Ankara nově definuje své místo v celosvětovém pořádku a že její členství ve Společenství není prioritou. Zrušení víz pro Jordánsko, Libyi, Írán a Sýrii, zhoršení vztahů s Izraelem, posílení vztahů se Súdánem, podpis dohody o zahájení diplomatických vztahů s Arménií a blokování porozumění s Kyprem – to vše ukazuje, že Ankara se stále více orientuje na spolupráci se svými sousedy, a to i na úkor oslabení své pozice v přístupových jednáních.

Otázka energetické bezpečnosti a klíčová zeměpisná poloha Turecka nicméně znamenají, že se pro zajištění evropských zájmů pomalu stává nepostradatelným. Může se tedy stát, že nepotrvá dlouho a přistoupení Turecka do Evropské unie pro nás bude důležitější, než pro Turecko samotné. Apeluji proto na Komisi a Radu, aby znovu definovaly perspektivy členství Turecka v Evropské unii.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Vážená paní předsedající, jsem přesvědčen, že je nesmírně důležité, že je rovněž uznáván a zdůrazňován pokrok, kterého kandidátské země zapojené do vyjednávání dosáhly. Domnívám se, že je to nesmírně důležité z čistě psychologického hlediska. Kromě toho nelze popřít, že jednání s EU vytvořila pro lid těchto zemí lepší podmínky. Jednání sama o sobě představují pozitivní věc.

Jsem si jist, že všichni souhlasíme s tím, že Turecko musí vyvinout značné úsilí a že svoboda náboženství, svoboda projevu a svoboda tisku jsou samozřejmostí. Nicméně si myslím, že je také třeba konstatovat, že jednání s Tureckem jsou nejen jednáním s tureckým státem nebo národem, ale že Turecko představuje rovněž určitý klíč nebo most k celému regionu. Proto musíme mít na paměti, že vztahy EU s regionem se výrazně zhorší, pokud by se dveře měly opět uzavřít.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – Vážená paní předsedající, ráda bych dostala čas vysvětlit členům tohoto Parlamentu důvody, proč je řecký lid tak citlivý k otázkám týkajícím se názvu Bývalé jugoslávské republiky Makedonie. Bohužel k tomu potřebuji déle než jednu minutu.

Tento příběh, který se vrací až na konec čtyřicátých let 20. století, je smutným příběhem, který skončil vytvořením falešných představ o Řecku. Mohu vás ujistit, že Řekové nejsou ani nacionalisté, ani expansionisté. Dělal jen to, že brání užívání názvu, který je součástí jejich vlastních dávných historických a archeologických tradic.

Chápu, že Bývalá jugoslávská republika Makedonie jako nový nezávislý stát opožděně prochází etnogenickou fází. Vážení akademici ve Skopje nepodporují nacionalistické tendence svého premiéra. Raději mlčí, než by se ukázali v opozici vůči této módní frázi, která, jak Thalerova zpráva oprávněně připomíná, může zvýšit napětí.

Byla bych ráda, aby se tento Parlament a nová Komise pokusily přispět k vyřešení otázky názvu, a to nikoli tím, že budou podporovat nacionalistické tendence vlády Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, ale tím, že podpoří řecký názor, který bojuje o jemný kompromis, který, jak se nakonec zdá, uspokojí spíše lid Bývalé jugoslávské republiky Makedonie než obyvatele Řecka.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dnešní diskuse ukázaly, že i když poslanci Parlamentu mají na pokrok Turecka rozdílné názory, asi se všichni shodneme, že základním předpokladem pro členství v EU je odpovídající provedení stěžejních reforem. Dnes, myslím si, je příliš brzy na to stanovit konkrétní datum, ale pokrok Turecka musíme sledovat a vyžadovat, neboť nedávné události, kdy byla zakázána činnost politických stran, vyvolávají obavy a neukazují na odhodlání Turecka respektovat občanská a politická práva a svobody. Musíme však dát Turecku příležitost přezkoumat svoje kroky a doufáme, že se v budoucnu stane demokratickou a svobodnou zemí.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Chorvatsko je se stále nachází v nejpokročilejší fázi na cestě ke vstupu do EU ze všech států západního Balkánu. Pokud jde o plnění přístupových kritérií a podmínek, může pro státy v tomto regionu sloužit jako příklad.

Vítám pokrok dosažený v otázkách vnitřní reformy, jak je také uvedeno ve zprávě o pokroku pro rok 2009. Metoda pro plnění nezbytných přístupových kritérií, zejména těch, která spadají pod kapitolu 23, spravedlnost a základní práva, představuje důležitý mezník pokroku této země v dosahování evropských standardů.

Podporujeme přistoupení Chorvatska do Evropské unie, za předpokladu, že je se zakládá na přísném dodržování kritérií přistoupení, včetně plné spolupráce s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii.

Chorvatsko ukončí přístupová jednání v tomto roce. Zpráva, o které tu dnes diskutujeme, je vlastně poslední zprávou o pokroku předložená Evropským parlamentem. Jsme přesvědčeni, že příští rok budeme v pozici, v níž budeme moci hlasovat o Smlouvě o přistoupení Chorvatska do Evropské unie, což bude pozitivním signálem pro celý region.

Milan Zver (PPE). – (SL) pane komisaři, blahopřeji vám k vašemu novému pracovnímu místu a doufám, že v této oblasti budete úspěšný.

Jsem velmi potěšen, že všechny tři zprávy jsou pozitivní a že zpravodajové zjistili, že tyto země dosáhly v otázkách modernizace pokroku tak, jak to vnímáme z evropské perspektivy. Nejdůležitější věcí je, že všechny tři země udržují v otázce dodržování lidských práv vysokou úroveň. V tomto ohledu musí být Evropa přísná a musí být také přísná ve svém úsilí vyzývat tyto země, aby vyřešily vztahy se svými sousedy.

Rád bych také zdůraznil, že ke zprávě o Chorvatsku nepřipojím svůj souhlas, a to především proto, že Slovinsko v ní není pojednáváno spravedlivě.

Iuliu Winkler (PPE). – (RO) Nejúčinnější politika vnějšího rozšiřování, kterou Evropská unie má, pokud jde o země západního Balkánu, je rozšířit se v tomto regionu. To zaručí mír a nastolí demokracii v oblasti, která se těší pověsti „soudku prachu Evropské unie“, jež se nedávnými událostmi ještě posílila.

A zároveň je nejefektivnější zahraniční politikou pro nové státy západního Balkánu náležen k území stability a prosperity Evropské unie. Pro tento proces potřebujeme nástroje. Proto vítám zprávy o pokroku Chorvatska a Makedonie, které jsou cennými nástroji.

Domnívám se také, že potřebujeme ekonomické nástroje, spolu s regionální, hospodářskou a obchodní spoluprací, včetně investic, které se již osvědčily jako účinné. Jsem toho názoru, že Evropská komise a vlády Chorvatska a Makedonie musí tyto nástroje uvážít.

(Tento řečník položil paní Flautreové otázku, podle postupu podle modré karty (čl. 149 odst.8 jednacího řádu))

Barry Madlener (NI). – (NL) Chtěl jsem vlastně paní Flautreové, která vedla delegaci v Turecku, položit otázku. Nevím, jestli to mohu udělat teď – proto ta moje „modra karta“. Mohu se tedy paní Flautreové na něco zeptat?

Paní Flautreová, v souvislosti se hrůznými vraždami v Turecku bych se vás rád zeptal, zda souhlasíte s tím, že bychom měli předložit žádost o rozsáhlé šetření, které by mělo být provedeno v otázce vražd ze cti v Turecku? V mé vlasti, Nizozemí, máme mezi Turky otřesně vysoký výskyt vražd ze cti, stejně jako je tomu v Německu, ale jsem přesvědčen, že se jedná o pouhou špičku ledovce a že v Turecku je vražd ze cti nesmírně mnoho. Můžeme pana Füleho požádat, aby šetření vražd ze cti v Turecku provedl?

(paní Flautreová souhlasila s odpovědí na otázku pod postupem podle modré karty (čl. 149 odst. 8 jednacího řádu))

Hélène Flautre (Verts/ALE). - (FR) Vážená paní předsedající, otázka, ano, ale jaká otázka? Určená komu a za jakým účelem? Věřím, že naše delegace – které jste členem, pane Madlenere – se zavázala k dodržování lidských práv a rovnosti žen a mužů a ke každé iniciativě proti násilí na ženách a že tento závazek i nadále pevně ctí.

Právě o tom jsem se ve svém projevu zmínila. Domnívám se, že takzvané zločiny ze cti, což jsou zločiny organizované na rodinné či kmenové bázi, jsou naprosto neobhajitelné a že je dnes velmi potěšující vidět, že nikdo v Turecku tento typ archaické trestní praxe již dále netoleruje.

Diego López Garrido, předseda Rady. - (ES) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, děkuji vám za tuto širokou diskusi, která se zaměřuje na některá vynikající usnesení předložená Evropským parlamentem, a rád bych poblahopřál autorům panu Swobodovi, pan Thalerovi a paní Oomen-Ruijtenové.

Myslím, že můžeme prohlásit, že velká většina z vás hovoří ve prospěch procesu rozšíření jako základní součásti evropské integrace. Jak řekl pan Brok, rozšíření bylo pro Evropskou unii úspěchem, a ostatní členové uvedli některé příklady úspěchů v procesu rozšíření. Je také důležitým prvkem pokroku směrem k demokratické reformě a prohloubení demokracie v těch zemích, které se přibližují Evropské unii, v těch, které zahájily svůj vstup do Evropské unie i těch, které mají perspektivu vstupu. Jak zdůraznil pan Mauro, vždy to znamená závazek splnit kodaňská kritéria, což je další prvek širokého konsensu, a prokázat tak plné respektování lidských práv.

Naprosto souhlasím s panem Cashmanem, když řekl, že tím, co může zemi vyloučit ze hry, je zacházení s menšinami, nikoli s většinou, i když i to je také důležité. To je tedy onen způsob, kterým bychom měli měřit dodržování lidských práv, a v důsledku toho i plnění kodaňských kritérií.

Dalším bodem všeobecné dohody bylo, že evropská perspektiva je pro země západního Balkánu základním prvkem jejich pokroku – jako poukázala paní Giannakouová a pan Winkler – a to je nejen v zájmu těchto zemí, ale také, jak uvedla paní Gönczová, v zájmu Evropské unie.

Pokud jde o Chorvatsko, i zde jsme měli obecnou shodu na potřebě otevřít nové kapitoly co nejdříve, ale je třeba říci, že v současné době již bylo zahájeno 28 z 35 kapitol a že 17 z nich bylo prozatímně uzavřeno. Španělské předsednictví bude společně s Evropskou radou a Radou nadále usilovat o dosažení nového pokroku v jednáních s cílem přivést je již brzy do jejich závěrečné fáze. To je i důvod, proč jsem již dříve uvedl, že jednání o přistoupení budou s Chorvatskem zahájena okamžitě.

Očekáváme, že plán jednání o členství bude v letošním roce dokončen, jak navrhuje autor zprávy pan Swoboda a jak požadují někteří členové, včetně pana Hökmarka, p. Berlinguera a pana Líska, jenž vyjádřil naději, že polské předsednictví by již mohlo být svědkem přistoupení Chorvatska k Evropské unii.

Pokud jde o Chorvatsko, bylo tedy dosaženo pokroku, jak zdůraznil pan Poręba. Nicméně stále máme co dělat, existují například nedostatky v právní oblasti, jak uvedla paní Serracchianiová.

V důsledku toho si myslíme, že jsme v přistoupení Chorvatska dosáhli významné závěrečné etapy a doufáme, že jednání budou uzavřena a Chorvatsko se po procesu ratifikace příslušných smluv Evropské unie stane co nejdříve členem Evropské unie.

Nyní se tedy obracíme k Makedonii a diskuze se soustředí především na otázku jejího jména. Je zřejmé, že název není jedním z kodaňských požadavků, ale je jasné, že dobré sousedské vztahy hrají zásadní úlohu v procesu formování vnitrostátní politiky všech kandidátských zemí.

Kandidátské země proto musí stejně jako členské státy projevít v těchto otázkách maximální citlivost. Musíme také připomenout, že výchozím bodem pro vyjednávání je jednomyslnost, jinými slovy, jednomyslná dohoda mezi stávajícími členskými státy.

Řešení zastávané dříve panem Posseltem, panem Kasaulidesem, paní Cornelissenovou, panem Chatzimarkakisem, paní Gönczovou a paní Paliadeliovou má kořeny jak v jednáních pod záštitou Organizace

spojených národů, tak v bilaterálních kontaktech mezi Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií a Řeckem. I když se samozřejmě jedná o velmi důležitou záležitost, sama Evropská unie se ve skutečnosti těchto diskusí v rámci Organizace spojených národů nezúčastňuje.

V tuto chvíli si tedy nemyslím, že můžeme říct, kdy přesně bude tento konflikt vyřešen, nicméně mohu s určitostí prohlásit, že španělské předsednictví se připojuje k blahopřání premiéru Gruevskimu a premiéru Papandreouovi k obnově přímého dialogu. To dokazuje vůdčí schopnosti obou a nepochybně povede k atmosféře a postoji otevřenosti, na které pan Tremopoulos poukázal ve svém projevu.

Jsmo přesvědčeni, že vláda Bývalé jugoslávské republiky Makedonie bude schopna postoupit v těchto jednáních kupředu. Perspektiva vstupu do EU byla pro celou zemi vždy velmi významná, tj. i pro její etnické skupiny, ať už ať velké, či malé.

Konečně, pokud jde o Turecko, bylo zde předneseno mnoho projevů a já bych chtěl začít konstatováním, že jednání pokračují přiměřeným tempem – nebyla zastavena – a to říkám v reakci na komentář pana Van Ordena ve vztahu k rychlosti těchto jednání.

Doufáme, že v průběhu španělského předsednictví dojde otevření dalších kapitol jednání. Některé z nich jsem již zmínil, ale samozřejmě nemůžeme předvídat jejich rychlost, protože ta závisí na vývoji reforem v Turecku a na tom, zda Turecko splní kritéria. Co víc, jak jste si všichni vědomi, v každém případě, v každé fázi a pro každou kapitolu tohoto postupu je třeba jednomyslného souhlasu.

Ochrana lidských práv a plnění kodaňských kritérií je téma, které bylo zmiňováno v mnoha projevech a které je jasně uvedeno ve zprávě paní Oomen-Ruijtenové, a je třeba říci, že Turecko musí v této oblasti vyvinout větší úsilí. Musí vynaložit větší úsilí, a to říkám v reakci na pana Beldera, pana Salafrancy, a jiných, a na pana Angourakise a pana Kluteho, kteří hovořili o prosazování lidských práv a základních svobod.

Mají pravdu, ale je také pravda, že proces vyjednávání je i nadále hlavním prostředkem, kterým Evropská unie ovlivňuje dosažený pokrok, a i když pokroku bylo skutečně dosaženo, je stále nedostatečný. To bylo také uvedeno v projevech ostatních členů, například pana Obiolsa, paní Flautreové, paní Lunacekové, pana Preda a pana Balčytise. Myslím, že si tohoto musíme být při vyváženém hodnocení svých jednání s Tureckem i nadále velmi vědomi.

I Kypr byl tématem mnoha projevů. Kypr bude samozřejmě v průběhu nadcházejících měsíců rozhodující otázkou. Je třeba říci, že jednání, která v současnosti probíhají mezi vedoucími představiteli obou komunit na ostrově, jsou pozitivní, a že byla vytvořena lepší atmosféra důvěry.

Je samozřejmě, že vyřešení kyperské otázky by tuto překážku, nebo všechny překážky, nebo alespoň některé z překážek, které by mohly brzdit Turecka na cestě k přistoupení, odstranilo, a ať se stane cokoli, vyslalo by důležitý, pozitivní signál regionu jako celku, jehož základním cílem, jako to velice správně vyjádřil pan Howitt, je smíření.

Všichni samozřejmě souhlasíme, že Turecko musí splnit dodatkový protokol. Je kontinuálně vyzýváno, aby tak učinilo, a kdykoli vedeme s Tureckem dialog, Rada Turecku připomíná, že tento závazek musí dodržet. Rada dne 8. prosince 2009 přijala závěry, ve kterých bylo konstatováno, že nebude-li v této otázce dosaženo pokroku, zachová v platnosti opatření přijatá v roce 2006, což bude mít na celkový pokrok jednání trvalý vliv.

Paní Koppaová a pan Salavrakos zmínili rovněž jiné mimořádné události: porušování vzdušného prostoru a incidenty v Egejském moři. Takže opakuji, že sousedské vztahy jsou nezbytnou podmínkou měření pokroku Turecka v jednáních. Závěry Rady z 8. prosince, které jsem mnohokrát zmínil, vyslaly Turecku o této záležitosti zprávu. Ujišťuji vás, že předsednictví bude tuto otázku velice podrobně sledovat a v případě potřeby se jí bude na všech úrovních věnovat.

Vážená paní předsedající, postoj předsednictví k jednání s Tureckem je v každém případě naprosto jasný. Souhlasíme s obnoveným konsensem o rozšíření, o kterém rada Rada rozhodla v prosinci 2006, což znamená, že cílem jednání je určitě budoucí přistoupení Turecka k Evropské unii.

Štefan Füle, člen Komise. – Vážená paní předsedající, jsem velmi vděčný, že jsem již tak brzy dostal šanci podílet se s vámi na této výměně názorů o přistupujících zemích. V průběhu svého slyšení jsem slíbil, že si přijdu vaši radu vyslechnout a že ji přijmu, a dnešní debata je jasným důkazem bohatosti, moudrosti a porozumění, které se v tomto Parlamentu shromáždily.

Dovolte mi učinit dvě obecné poznámky. Za prvé, sliby, které jsem během slyšení učinil, беру velmi vážně. Mám zájem na to, abychom s tímto Parlamentem vedli dialog, nikoliv dva monology, a to dialog, který by odrážel skutečného ducha Lisabonské smlouvy.

Dovolte mi, abych vyjádřil ještě jeden obecný postřeh, který jsem při svém slyšení několikrát zmínil. Při komunikaci s kandidátskými zeměmi a potenciálními kandidátskými zeměmi jsem vždy zdůrazňoval tyto čtyři zásady. První je striktní závazek plnit kodaňská kritéria, o kterých není možné jednat. Za druhé, striktní závazek dodržovat základní svobody a práva včetně náboženských práv a práv menšin a, samozřejmě, práv žen. Za třetí, proces, který je upřímný a odráží důvěryhodnost na obou stranách a na všech úrovních. Za čtvrté, nikdy nepodcením otázku integrační kapacity.

Co se týče otázky Chorvatska, usnesení Parlamentu i postoj Komise zdůrazňují, že Chorvatsko může považovat Parlament i Komisi za své spolehlivé spojence. Pokud tato země dokáže splnit všechny zbývající podmínky, jsem i nadále přesvědčen, že přístupová jednání mohou být v letošním roce uzavřena. Komise, a věřím, že i současné a budoucí předsednictví stejně jako Evropský parlament, bude Chorvatsko v dosažení jeho cíle podporovat.

Co se týče Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, dovolu mi, abych ještě jednou zdůraznil, že země získala doporučení Komise k zahájení jednání o přistoupení na základě svých vlastních zásluh. Tato země nicméně i nadále čelí mnoha naléhavým výzvám včetně politických kritérií. Jak již bylo zdůrazněno v průběhu diskuze, máme nyní příležitost vyřešit otázku jejího názvu, a jsem plně odhodlán probíhající rozhovory podporovat.

Co se týče Turecka, všichni jsme vědomi toho, že před sebou nemáme snadnou cestu, a to platí jak pro Turecko, tak pro Evropskou unii, jak bylo v rozpravě mnohokrát jasně uvedeno. Víím však, že turecká vláda je stále odhodlána k demokratickému otevření. Kdo by si jen před pouhými pěti lety dokázal představit, že turecká společnost a politici otevřeně a intenzivně diskutují o kurdské otázce, civilně-vojenských vztazích, znovuootevření semináře Halki nebo vztazích s Rumunskem?

Přesto mám i nadále obavy stran omezení svobody tisku a plurality médií. Jsou zapotřebí další právní změny vedoucí k ochraně novinářů, aktivistů za lidská práva a politiků před trestním stíháním a odsudky za vyjadřování nenásilného názoru.

Co se týče přístupových jednání, zahájení významné kapitoly životního prostředí v prosinci minulého roku je povzbudivým vývojem, čímž počet otevřených kapitol dosáhl 12. Doufám, že další kapitoly budeme schopni otevřít ještě v tomto roce. Turecko bude nicméně muset vyvinout další úsilí, aby dokázalo splnit náročné standardy. Je proto důležité, aby nezbytné přípravy pokračovaly i nadále se stejnými nároky.

Komise rovněž vítá posílený dialog s Tureckem o migraci, který by měl vést ke konkrétním úspěchům, zejména pokud jde o readmisi a kontroly na hranicích. V odpovědi na konkrétní otázku jednoho z vašich kolegů mi dovolu říci, že Komise si je vědoma posledního vývoje, kdy Turecko zrušilo vízové povinnosti pro Libanon a Sýrii. Generální ředitel Komise odpovědný za tyto otázky bude příští týden v Ankaře jednat. Tato problematika bude jednou z otázek, o nichž se při této příležitosti bude diskutovat, a já o těchto jednáních podám zprávu.

Dovolte mi, abych připojil, neboť jsem o to byl požádán, následující stanovisko Komise. Všechna opatření, která Komise navrhla a k nimž se zavázala, směřovala vždy k ukončení izolace turecké kyperské komunity jako prostředku k usnadnění opětovného sjednocení Kypru v souladu se závěry Rady z dubna 2004. Provádíme balíček pomoci v částce 259 milionů EUR určený pro udržitelný sociální a hospodářský rozvoj tureckého kyperského společenství a jeho plné účasti v Evropské unii po vyrovnání a sjednocení. Nařízení o demarkační linii usnadňuje ekonomické a osobní kontakty mezi tureckými Kypřany a řeckými Kypřany. Nařízení o obchodu, o zvláštních podmínkách pro obchod s tureckým kyperským společenstvím Rada ještě posoudí.

Zpět k Turecku, reformní proces bude pokračovat a Evropská unie by tento proces a pokrok měla i nadále podporovat. Komise je k procesu přistoupení s Tureckem i nadále odhodlána. Pokud naše závazky zůstanou jednoznačné, naše vyjednávací pozice a vliv v Turecku budou o to důvěryhodnější a silnější.

Těším se na velmi plodnou a úzkou spolupráci v průběhu příštích pěti let.

(Potlesk)

Předsedající. – Obdržela jsem z Výboru pro zahraniční věci v souladu s pravidlem 100 (2)⁽¹⁾ tři návrhy na ukončení rozpravy.

Rozprava je uzavřena.

Hlasování se bude konat v průběhu dnešního hlasování.

Písemná prohlášení (článek 149)

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Tato zpráva potvrzuje některé pozitivní kroky, které Turecko, jako kandidátská země od roku 2005 na cestě do EU, učinilo, i když je vyzýváno, aby tempo reformy urychlilo. Vzpomínám si, že v prosinci 2006 byla jednání částečně pozastavena, neboť země odmítla uplatnit vůči Kypru celní unii s EU. Konflikt s Kyprem musí být vyřešen a země musí nadále vyvíjet pokrok v oblasti demokracie a ochrany lidských práv, boje proti korupci, zlepšení svobody tisku, potřeby politické transparentnosti a rychlejší a účinnější spravedlnosti, konsolidace antidiskriminačních zákonů týkajících se pohlaví, sexuální orientace a etnických a náboženských menšin a reformy státní správy. Turecká vláda i nadále prokazuje politickou vůli pokračovat v reformách a podstatně posílila základní svobody a demokratický vývoj v zemi. Proto musíme pokračovat v zajišťování pokroku v jednáních, jejichž cílem je zajistit přistoupení Turecka jako země s klíčovou rolí prostředníka v konfliktech mezi Izraelem a Palestinou a jako platformy, na níž by Irák a Írán našly společnou řeč.

Mara Bizzotto (EFD), písemně. – (IT) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, zpráva jistě obsahuje některé zajímavé body, a to i pro takové, jako jsem já a mnozí z vás, kteří jsou proti tomu, aby Turecku bylo uděleno členství v EU. Obsah této zprávy dokládá někdy závažné chyby, kterých se Turecko při plnění základních podmínek pro vstup do EU dopustilo. Některé části usnesení navržené Výborem pro zahraniční věci jsou také docela přísné. Tyto dokumenty nejsou proti budoucímu teoretickému vstupu Turecka do EU, ale s potěšením jsem uvítala, že Parlament má v úmyslu zveřejnit nálezy týkající se údajného nedostatečného tureckého pokroku. Ti z vás, kteří se stejně jako já stavíte proti vstupu Ankary do EU, v nich najdou potvrzení svých vlastních tradičních námitek proti přistoupení: v Turecku stále dochází k omezování základních svobod, porušování lidských práv, agresivnímu postoji vůči Kypru a Řecku a diskriminaci etnických a náboženských menšin – to vše jsou problémy, které Evropa zjevně nemůže ignorovat. A to vše násobí obvyklé obavy o kulturní a geografické rozdíly mezi Tureckem a Evropou, a z problémů, které by byly způsobeny přijetím země, která sdílí hranice s více než 80 miliony obyvatel: faktory, které budou nadále posilovat mé neotřesitelné přesvědčení, že není správné, aby Turecko vstupovalo do Evropy, jejíž jednota závisí především na křesťanském duchu.

Robert Dušek (S&D), písemně. – (CS) Na jedné straně je stěžejní, jakým způsobem a v jaké míře probíhá proces demokratizace v Turecku a přiblížení se EU. Na druhé straně nesmí být ponechána stranou diskuze o budoucím členství Turecka v EU. Každé rozšíření s sebou neslo rozpočtové úvahy, zda přístup dané země Evropské unii více přinese, či zda budou převažovat negativní finanční ztráty. Obávám se, že v současné krizové situaci si společná zemědělská politika a přenesené evropský rozpočet nemůže dovést rozšíření o zemi, v níž je zemědělství obživou pro 7 milionů obyvatel (v EU pro 10,4 milionu). Pro srovnání: za současných podmínek by se výdaje pro Turecko do roku 2025 pohybovaly okolo 10 miliard EUR, zatímco pro všech 10 nových členských zemí „východního rozšíření“ do 8 miliard EUR. Přímé platby tureckým zemědělcům, platby pro rozvoj venkova a na podporu trhů by za současné legislativní úpravy byly pro evropské zemědělství a zemědělce likvidační. S ohledem na velikou rozlohu, počet obyvatel a ekonomickou situaci této kandidátské země by přístup Turecka do EU znamenal pro rozpočet obrovskou zátěž spojenou s poklesem HDP na jednoho obyvatele EU o 9 %. Z těchto důvodů je třeba opět a hlouběji diskutovat o vstupu Turecka do EU a s tím spojené reformě společné zemědělské politiky.

Martin Kastler (PPE), písemně. – (DE) Je chvályhodné, že mladá makedonská demokracie učinila další pokrok ve všech oblastech společnosti a obchodu. Velmi vítám skutečnost, že prezidentské a místní volby v březnu 2009 proběhly hladce. Je to údaj o rostoucí demokratizaci v celém regionu, což se v Makedonii projevilo. Makedonie splnila všechna kritéria pro liberalizaci vízových předpisů, a její občané proto od 19. prosince roku 2009 získají bezvízový status. Jedná se o významný krok vpřed. Nicméně Makedonie musí ještě stále provést řadu reform. Velice doufám, že dokážeme využít zkušeností, které jsme shromáždili v první fázi východního rozšíření EU, abychom jí v tomto procesu pomohli. V této souvislosti mám na mysli realizaci institucionálních reform, kde politické nadace a škála různých nevládních organizací dosáhly velkých úspěchů. Existují dvě oblasti, kde bychom měli posílit naši spolupráci v otázkách transformace a norem EU.

(1) Viz zápis.

Jedná se o reformy ve veřejné správě, v soudnictví a v policii. Osobně bych si přál, aby spor o název země, probíhající mezi Makedonií a Řeckem, ustoupil v nejbližší budoucnosti stranou. Je důležité, aby se z důvodu bilaterálních neshod pokrok při sjednocování Evropy nezastavil na mrtvém bodě.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), písemně. – (PL) Chorvatsko by vzhledem ke své geopolitické situaci a historickým souvislostem nepochybně mělo přistoupit k Evropské unii co nejrychleji. Přes četné napětí se sousedy a etnické konflikty, které vznikly v průběhu občanské války, si plně integrovanou a sjednocenou Evropu neumím bez Chorvatska představit. Jednání, která začala v roce 2004, představovala slibný vývoj, a pokud nedojde k narušení, měla by být v letošním roce dokončena, přičemž nesmíme zapomínat, že k dokončení je zapotřebí 28 oblastí. Přistoupení Chorvatska do NATO v dubnu 2009 definitivně posílilo jeho žádost o přistoupení k EU. Stabilizace v oblasti, která je historicky známá jako balkánský kotl, bude garantována pouze přistoupením Chorvatska. Doufám, že až na počátku roku 2012 usednův Evropském parlamentu, si již budu moci potřást rukou s kolegy poslanci z Chorvatska.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Vítám pokrok Chorvatska, zejména v boji proti korupci. Musí být přijata opatření proti korupci v orgánech a institucích. Kromě toho jsou zapotřebí změny v základním postoji a obyvatelstvo musí mít o korupci, která je v Chorvatsku bohužel stále ještě součástí každodenního života, vyšší povědomí. S ohledem na vztahy Chorvatska s jeho sousedy je potěšující sledovat, že kompromis ohledně hraničního sporu se Slovinskem je konečně na dohled. Doufám také, že chorvatské uznání Kosova nepovede ke zvýšení napětí v oblasti západního Balkánu, zejména se Srbskem, které nyní, pochopitelně, vyjadřuje znepokojení. Vzhledem k tomu, že Chorvatsko dosáhlo očividného pokroku a k svému přesvědčení, že Chorvatsko je kulturně, politicky a historicky součástí Evropy, budu hlasovat ve prospěch návrhu usnesení. Věřím, že pokud Chorvatsko splní všechny podmínky, bude možné, aby již brzy vstoupilo do Evropské unie.

Kristiina Ojuland (ALDE), písemně. – (ET) Vážená paní předsedající, s odkazem na svůj projev z 20. ledna bych se ze záznamů Rady a Komise ráda dozvěděla, jaký druh opatření turecká vláda provedla, aby zapojila obyvatelstvo do provádění procesu demokratizace a reforem nezbytných k integraci do Evropské unie. Zpráva o rozvoji Turecka v roce 2009 uvádí nedostatky v plnění kodaňských kritérií, se zvláštním důrazem na politická kritéria, k nimž patří zavedení demokracie a právního státu, lidských práv a ochrany práv menšin. V zprávě o rozvoji bylo uvedeno, že Turecku bylo v loňském roce prostřednictvím nástroje podpory rozvoje přiděleno 567 milionů EUR. Alokace směřovaly z velké části do provádění zbývajících reforem politického a soudního systému, jakož i do rozvoje občanské společnosti. Zároveň bylo upřesněno, že využití těchto nástrojů bylo decentralizováno, což znamená, že přidělovanou podporu rozdělovaly turecké orgány na základě akreditace ze strany Komise. Vzhledem k tomu, že Rada a Komise mají zájem vést jednání o členství Turecka co nejrychleji, což znamená, že je třeba vyřešit současné nedostatky, měly by mít přesný přehled o konkrétních akcích, které turecká vláda za účelem dosažení tohoto cíle provádí. Komise na své internetové stránce, ve vizuální podobě, skutečně umístila některé projekty k ukončení využívání dětské práce, získání základního vzdělání, zapojení lidí s postižením do společnosti a vytvoření linky důvěry pro ženy, které v Turecku trpí domácím násilím. Avšak postačují tyto akce k tomu, aby vytvořily nezbytnou a všeobecnou místní veřejnou podporu okamžitému a úspěšnému provádění nezbytných reforem? S ohledem na obsah zprávy o rozvoji, jaký druh dalších naléhavých opatření nebo projektů byl naplánován k překonání překážek, které se objevily v problémových oblastech?

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Když se k Evropské unii v den jejího velké rozšíření 1. května 2004 připojila řada zemí střední a východní Evropy, rozdělení Evropy železnou oponou bylo definitivně ukončeno. Do evropské rodiny však tehdy nevstoupily všechny země střední a východní Evropy. Následně pak bylo rovněž jasné, že „velké rozšíření“ musí i nadále pokračovat přistoupením dalších zemí regionu. V roce 2007 se členskými státy Evropské unie staly Rumunsko a Bulharsko. Přistoupení těchto zemí však nelze vnímat jako konec rozšiřování Evropské unie.

V současné době je zemí, která má k přistoupení k EU nejbližší, právě Chorvatsko. Plně podporuji, aby Chorvatsko jednání co nejrychleji dokončilo tak, aby bylo dosaženo co nejrychlejšího vstupu země do Evropské unie. Obracím se na obě strany, aby při jednání vyvinuly maximální flexibilitu a vůli dosáhnout dohody. Kromě toho vyzývám chorvatskou stranu, aby zvýšila úsilí pro řešení požadavků Společenství v oblastech, jako je organizace veřejné správy a soudnictví, a pro zlepšení mechanismů zabývajících se účinným bojem proti organizovanému zločinu a korupci. Dále bych chtěl připojit svůj hlas k výzvám požadujícím, aby Chorvatsko při spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem pro Bývalou Jugoslávii prokázalo nejvyšší míru dobré vůle.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Nezbytnou podmínkou dokončení procesu vyjednávání s Tureckem zahájeném v roce 2005 je, že Turecko musí splnit všechna kodaňská kritéria a musí ve všech ohledech

splňovat kapacitu integrace EU. Turecko vskutku začalo provádět reformy na tomto základě, začalo rozvíjet dobré sousedské vztahy a postupně se přizpůsobovalo kritériím členství v EU. Podporuji tyto akce a podporuji Turecko v přistoupení k EU, samozřejmě za předpokladu, že v plném rozsahu splní podmínky členství. Dnes, i když mi dělá starosti, že pozitivních zpráv o provádění reformy v poslední době neustále ubývá a že Turecko má stále vážné problémy s prováděním právních norem, a to zejména těch oddílů, které stanovují práva žen, nediskriminaci, svobodu projevu a přesvědčení, přístup nulové tolerance k mučení, a protikorupční opatření. Vyzývám Turecko k tomu, aby ve svém úsilí pokračovalo a aby je ještě zvýšilo, s cílem splnit kodaňská kritéria v plném rozsahu a upevnit podporu, kterou turecká společnost vyjadřuje potřebným reformám, poskytujícím rovnost všem, bez ohledu na pohlaví, rasu nebo etnický původ, víru nebo vyznání, zdravotní postižení, věk či sexuální orientaci.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Domnívám se, že je v zájmu obou stran, EU i Turecka, aby postup rozšiřování pokračoval. Proto musí Turecko zvýšit reformní proces s cílem splnit své přijaté závazky.

Dovolte mi k tomu uvést několik příkladů. Byly harmonizovány právní předpisy týkající se rovnosti žen a mužů, ale je nutné vyvinout větší úsilí ke snížení rozdílů mezi muži a ženami, pokud jde o jejich účast na trhu práce, v politice a rozhodovacím procesu, stejně jako v otázce přístupu ke vzdělání. Pokroku bylo dosaženo v oblasti ochrany životního prostředí, a to zejména podpisem Kjótského protokolu v této „době přizpůsobování se dopadům změny klimatu“. Nicméně ještě mnoho toho zbývá udělat v oblasti kvality vody, ochrany přírody a GMO (geneticky modifikovaných organismů).

Pokrok Turecka vítám, ale zároveň podporuji výzvu Ankaře, aby reformnímu procesu věnovala větší úsilí a mohla přistoupit k Evropské klubu.

Bogusław Sonik (PPE), písemně. – (PL) Jedním z klíčových kodaňských kritérií, které by nepochybně mělo být splněno, aby zemi umožnilo stát se jedním z členských států Evropské unie, je dodržování lidských práv. Rád bych upozornil na nechvalně známé případy porušování práv žen.

Téměř denně nás tisk informuje o dalších vraždách žen, které jsou známé jako „vraždy ze cti“. Tisk v současné době popisuje případ šestnáctileté Medine Memiové, kterou brutálně zavraždili její vlastní otec a dědeček. Je šokující, že tito dva muži připravili dívku o život jen proto, že mluvila s chlapci, ale ještě více šokuje způsob, jakým bylo toto zverstvo provedeno. Výsledky pitvy ukazují, že Medine, jež byla pohřbena v kurníku, v době svého pohřbu ještě žila a byla až do samého konce při vědomí. Nepředstavitelné utrpení umírající mladé dívky bylo odvetou za potupení rodiny. Je strašlivé, že případ Medine není ojedinělým incidentem, ale rozšířeným a barbarským jevem. Dívka ve strachu o vlastní život své obavy několikrát oznámila na policii – neúspěšně, protože byla pokaždé poslána domů.

Vražda, která je v turecké tradici po generace hluboce zakořeněná, je často interpretována příznivě pro muže, kteří údajně jednají ve snaze očistit poskvrněnou čest své rodiny. Zemi, která se s tímto problémem dosud nedokázala vypořádat, odděluje od Evropy široká propast, protože Evropa stojí na straně obrany základních hodnot. Tento rozdíl je vážnou překážkou v budování společné identity.

Traian Ungureanu (PPE), písemně. – (RO) Doufám, že letošní hodnotící zpráva doporučí Turecku zlepšit koordinaci své zahraniční politiky se zahraniční politikou EU. Černomořská oblast by měla být prioritní oblastí, kde Turecko, jako klíčový partner EU, přispěje k dosažení evropských cílů stanovených v rámci černomořské synergie.

Stejně tak je důležitá účast Turecka na zajišťování energetické bezpečnosti EU. V loňském roce jsem přivítal účast Turecka na projektu Nabucco a podpis mezivládní dohody. Nicméně jsem také vyjádřil hluboké znepokojení nad záměrem Turecka spolupracovat s Ruskem na projektu South Stream. V důsledku toho vyzývám Turecko, aby se výslovně zavázalo k provádění projektu Nabucco.

Vítám výzvu zpravodaje ohledně harmonizování energetické politiky mezi Tureckem a EU, jmenovitě zahájením přístupových jednání o energetické kapitole a začleněním Turecka do Evropského energetického společenství.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN PITTELLA*Místopředseda***9. Hlasování**

Předsedající. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Podrobnosti o výsledku hlasování: viz zápis)

9.1. Volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů (změna směrnice 2006/112/ES) (A7-0008/2010, David Casa) (hlasování)**9.2. Způsobnost intervencí do bydlení ve prospěch marginalizovaných společenství (A7-0048/2009, Lambert van Nistelrooij) (hlasování)**

– *Po skončení hlasování:*

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pane předsedající, nemám žádný problém s hlasovacím zařízením. Rád bych jen něco navrhnul. Někteří poslanci mají ve zvyku nepřečíst číslo, když hlasujeme podle jmen. Vzhledem k tomu, že máme hodně jmenovitých hlasování, ale také nádherných obrazovek, dovoluji si navrhnout, abyste se případně zhostil tohoto úkoly vy.

Předsedající. – Dobře, chápu, děkuji za vaši zdvořilost. Dělal jsem to proto, abych zajistil, že budete mít veškeré informace, můžete si to však přečíst, nebudu to tedy číst nahlas.

9.3. Správní spolupráce v oblasti daní (A7-0006/2010, Magdalena Alvarez) (hlasování)

Sharon Bowles (ALDE). – Pane předsedající, stanoviskem, o němž bude Parlament k návrhu směrnice o správní spolupráci v oblasti daní, který předložila Komise, hlasovat teď, není dotčen konečný postoj následně přijatý Parlamentem k otázce provádění článku 291 Smlouvy o fungování Evropské unie a důsledků pro postupy na základě rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999, zejména co se týká regulativního postupu s kontrolou nebo stanoviska, které by Parlament mohl chtít přijmout k aktům v přenesené pravomoci jiných právních předpisů.

9.4. Vzájemná pomoc při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (A7-0002/2010, Theodor Dumitru Stolojan) (hlasování)**9.5. Nedávné zemětřesení na Haiti (B7-0087/2010) (hlasování)****9.6. Situace v Íránu (B7-0086/2010) (hlasování)**

– *Před hlasováním:*

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Pane předsedající, než budeme hlasovat o tomto návrhu usnesení o Íránu, rád bych jen Parlament informoval, že došlo k pokusu o obsazení italského velvyslanectví v Teheránu, přičemž k podobným incidentům došlo i na velvyslanectvích jiných členských států, například Německa, Francie, Spojeného království a Nizozemska.

V bodě 24, pane předsedající, toto usnesení vyzývá k vytvoření delegace Evropské unie v Íránu; moje skupina by byla nerada, aby přijetí tohoto bodu, který byl použit i v ostatních usneseních Evropského parlamentu, bylo bráno jako znamení souhlasu s těmito událostmi. Žádám proto pana Füleho, aby sdělil paní Ashtonové, že během uplatňování mandátu vyplývajícího z tohoto usnesení bychom měli mít okolnosti, které jsem před okamžikem zmínil, na paměti. Domnívám se, že pan Gahler bude žádat doplnění ústního pozměňovacího návrhu k textu usnesení tak, aby v Íránu mohly být ochráněny diplomatické zájmy členských států.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Pane předsedající, tento návrh byl s jednotlivými skupinami projednán. Stručně přečtu jeho znění v angličtině:

– „je znepokojen povahou demonstrací, které se konaly před budovami velvyslanectví členských států EU v Teheránu dne 9. února a byly organizovány milicí Basij, a vyzývá iránské orgány, aby zaručily bezpečnost diplomatických misí“.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

– Po skončení hlasování:

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Pane předsedající, ráda bych jménem autorů právě přijatého usnesení o Íránu požádala, aby služby Parlamentu přeložily tento text do perského jazyka, aby tak iránský režim i lid mohli plně porozumět jednoznačnému vzkazu, který k nim Evropský parlament dnes vyslal.

(Potlesk)

Předsedající. – Děkuji za cenný návrh, který bude předán příslušnému oddělení.

9.7. Situace v Jemenu (B7-0021/2010) (hlasování)

9.8. Obchodování s lidmi (hlasování)

9.9. Výsledky summitu v Kodani o změně klimatu (B7-0064/2010) (hlasování)

– Před hlasováním:

Jo Leinen, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, v návaznosti na neuspokojivý závěr konference o klimatu v Kodani využívá Parlament toto usnesení k tomu, aby jasně ukázal, že ochrana klimatu je jediná možná volba a že v přípravě na příští konferenci v Mexiku musíme naše úsilí v této oblasti zvyšovat a ne v něm polevovat.

Budu stručný. Tomuto účelu měl sloužit pozměňovací návrh 6 Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu. Znění tohoto návrhu však bylo matoucí, a proto jsme návrh stáhli. Podporujeme však návrhy 1 a 9 skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a Skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance, které vyzývají EU, aby vyvinula na cestě k Mexiku větší úsilí. Ochrana klimatu nesmí ustrnout na mrtvém bodě. Chci vás požádat o vaši podporu.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, v souvislosti s pozměňovacím návrhem 21, který jsem předložila, bych nejprve ráda poděkovala svým kolegům poslancům za podporu při předkládání tohoto pozměňovacího návrhu, který stanoví způsob, jakým je zavedena na hranicích EU daň z uhlíku.

Opět bych také ráda upozornila, že když mluvíme k našim spoluobčanům, nesmí být použit dvojitý metr: nemůžeme při kampani slíbet, že je Evropa ochrání, že ochrání jejich společnosti a pracovní místa, a poté, co jsme byli zvoleni, na tyto sliby zapomenout. Jen bych ráda podotkla, že tímto návrhem se mi podařilo rozproudit diskusi, a to je důvod, proč bych jej ráda stáhla a tím umožnila, aby se diskuse rozvinula v Radě.

Předsedající. Návrh je tedy stažen.

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 10:

Satu Hassi (Verts/ALE). – Pane předsedající, pozměňovací návrh 10 skupiny Zelených není v rozporu s návrhem 1. Pozměňovací návrh 1 se týká zvýšení úrovně na více než 20. Pozměňovací návrh 10 – náš návrh – se týká upřesnění podmínek pro minus 40. Jedná se tedy o doplnění pozměňovacího návrhu 10, nikoli protinávrh, a proto by o pozměňovacím návrhu 10 mělo být hlasováno.

Předsedající. – Úředníci s navrženým postupem nesouhlasí, ale rád bych se na názor zeptal předsedy příslušného výboru.

Jo Leinen, jménem skupiny S&D. – (DE) Rád bych paní Hassi podpořil. Je to nová myšlenka a měli bychom o ní hlasovat.

9.10. Podpora řádné správy v daňové oblasti (A7-0007/2010, Leonardo Domenici) (hlasování)

9.11. Rovnost žen a mužů v Evropské unii – 2009 (A7-0004/2010, Marc Tarabella) (hlasování)

9.12. Klíčové cíle pro konferenci smluvních stran CITES (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 12:

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (IT) Nehlasovali jsme o původním znění.

Předsedající. – Schválili jsme pozměňovací návrh 7 a tento odstavec byl vypuštěn. Někdy má tedy předsednictvo pravdu.

Gay Mitchell (PPE). – Pane předsedající, mohli bychom hlasovat ještě jednou? Někteří se totiž domnívají, že hlasovali o části, u níž je uveden jiný poslanec. Jsme tu proto, abychom hlasovali, jak jsme k tomu byli zvoleni, nebo ne? Prosím proveďte hlasování ještě jednou, abychom mohli správně rozhodnout.

Předsedající. – Hlasování nelze opakovat, nemůžeme vytvářet precedens. V každém případě je zde rozdíl 130 hlasů. To není málo. Podle mne není možné poměr zvrátit a změnit výsledek hlasování.

9.13. Zpráva o pokroku Chorvatska za rok 2009 (B7-0067/2010) (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 35:

Hannes Swoboda, autor. – (DE) Pane předsedající, diskutoval jsem o této věci s paní Brantnerovou ze skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance a doporučil bych hlasovat pro první část a proti druhé, tedy jinak, než jak bylo uvedeno v seznamu, který jsme vypracovali.

9.14. Zpráva o pokroku Bývalé jugoslávské republiky Makedonie za rok 2009 (B7-0065/2010) (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 18:

Ulrike Lunacek, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, tento pozměňovací návrh se týká toho, že vláda ve Skopje předložila návrh antidiskriminačního zákona, který z celého balíčku odstranil výraz sexuální orientace. To je prostě nepřijatelné, ale nechci dát komukoli možnost, aby hlasoval proti tomuto pozměňovacím návrhu o lidských právech jen kvůli problému s názvem Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, proto žádám, aby výraz „makedonská vláda“ byl změněn na „vláda Bývalé jugoslávské republiky Makedonie“.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 4:

Zoran Thaler, autor. – Pane předsedající, v pozměňovacím návrhu 4 navrhuji hlasovat proti, opačně, než jak je uvedeno v návrhu, neboť existuje dohoda s řeckými kolegy.

9.15. Zpráva o pokroku Turecka za rok 2009 (B7-0068/2010) (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 13:

Ria Oomen-Ruijten, autorka. – Pane předsedající, ráda bych vás jen upozornila na to, že pozměňovací návrh 20 k odstavci 35 byl stažen.

10. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

Zpráva: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Alfredo Antoniazzi (PPE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych co nejvřeleji blahopřál panu van Nistelrooijovi k této zprávě, kterou jednoznačně podporuji.

V minulosti jsem se prostřednictvím řady podnětů a otázek ptal na možnost využití finančních prostředků Evropské unie k poskytování sociálního bydlení pro ty nejpotřebnější a nejvíce marginalizované členy společnosti, které místní orgány dotují podle vlastních příjmů, jak je tomu ve velkých městech a městských oblastech.

V mnoha velkých evropských městech se bydlení, a především bydlení pro nejslabší společenské vrstvy, stalo skutečně naléhavým problémem. Považuji proto zprávu pana van Nistelrooije za krok správným směrem a současně se domnívám, že bychom na ni měli navázat tím, že na řešení naléhavých potřeb souvisejících se sociálním bydlením budeme věnovat více zdrojů.

Zpráva: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D). – Pane předsedající, tuto zprávu jsem podpořil, protože se domnívám, že je krokem vpřed v boji proti podvodům a daňovým únikům v Evropě. Přes ochotu členských států spolupracovat v oblasti daní nebylo dosud dosaženo hmatatelných výsledků a daňové podvody zůstávají v EU nadále na mimořádně vysoké úrovni, a pro naše hospodářství a pro naše občany je tu příliš mnoho negativních důsledků.

Navržená nová zlepšení, která snad přinesou v boji proti podvodům a daňovým únikům hmatatelné výsledky, velice vítám, obzvláště pak rozšíření oblasti působnosti směrnice na všechny formy daní včetně příspěvků na sociální zabezpečení, automatickou výměnu informací a hlubší spolupráci členských států v otázkách daní.

Zpráva: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Pane předsedající, já jsem chtěla vystoupit ke zprávě Domenici a chtěla jsem říct, že stojím za povšimnutí, že jsme dali tady ve Štrasburku tak silnou podporu opatřením, která zlepší transparentnost a výměnu informací umožňující účinnější správu daní v členských státech. Škoda, že k tomu kroku musela motivovat až hospodářská krize. Achillovou patou jsou daňové ráje v zemích na různých ostrovech a řada z nich získává podporu i z fondů Evropské unie. A je tedy na nás se k tomu postavit čelem, a to vahou celé Evropské unie. Pokusy jednotlivých členských států s bilaterálními smlouvami nevedly k žádnému hmatatelnému výsledku, nakonec to ukazuje fakt, že sedmadvacítka přišla v roce 2004 o 2,5 % HDP.

Zpráva: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, největším omezením pro vládu je vnější konkurence. Stát může své daně zvyšovat jen do určité míry, pak se peníze začnou odlévat do zahraničí a příjmy se sníží. Jak to postavil Milton Friedman, je vzájemná hospodářská soutěž mezi vládami v poskytování jejich služeb a úrovni zdanění právě tak konstruktivní jako hospodářská soutěž mezi společnostmi a jednotlivci. Proto je tak skličující sledovat, jak se Evropská unie vydává cestou daňové harmonizace a problému vývozu vysokých nákladů z jedné země do druhé.

Kdybych měl jmenovat jedno téma, které vyplynulo z nedávných nominačních jednání Komise, byla by to touha po vyhrazeném finančním příjmu pro Evropskou unii a po opatření daňové harmonizace. To vysvětluje, proč se podíl Evropské unie na světovém HDP snižuje, proč jsme poklesli z 36 % před dvaceti lety na dnešních 25 %, a my očekáváme, že poklesne v příštích deseti letech na 15 %.

Dobrou zprávou je, že voličům se to nelíbí. Podobně jako v Massachusetts nechtějí ani lidé v Evropě daně bez účasti na vládě a jsem si jist, že podle toho budou hlasovat.

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedající, většinu lidí by při pohledu na tento název připadalo, že spolupráce je velmi rozumná. Kdo by mohl proti spolupráci něco namítat? To platí do chvíle, než se podíváte do detailů na to, co mají lidé daňovou spolupráci v rámci EU a na úrovni EU obvykle na mysli.

Vezměte si jako příklad Kajmanské ostrovy, které jsou nepochybně kurážnou zemí. Na rozdíl od vysněného ideálu Zelených a Socialistů, že udržíme rozvojové země v chudobě, abychom jim mohli posílat finanční pomoc a ulevovat tak svědomí bílé střední třídy, se tato země nyní snaží vystoupit z chudoby – nebýt závislá na banánech nebo cukru, ale závislá na službách na vysoké úrovni, jako jsou finanční služby. Jakmile se o to však Kajmanské ostrovy pokusí, lidé napříč celou EU – politici v této sněmovně – si začnou stěžovat. Nedochází k odstranění daní. To, o co se tato země pokouší, je vyvarovat se dvojího zdanění. K placení daní lidmi z EU stále dochází v jejich členských státech. Je načase s takovým imperialismem skoncovat.

Zpráva: Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, kdybyste měl vytvořit seznam zemí, které mají nejbohatší občany, států s nejvyšším HDP na hlavu na světě, překvapilo by vás, že většina z těchto států je velmi malých. V první desítce jsou převládající skupinou mikrostáty: Lichtenštejnsko, Lucembursko, Brunej, Jersey a tak dále.

Prvním velkým státem, kterému se do seznamu bohatých zemí podařilo prorazit, jsou Spojené státy, a to díky neobvyklému triku, že jsou spravovány jako konfederace suverénních států, která ponechává svým součástem obrovskou legislativní a rozpočtovou samostatnost. Proto je tak smutné slyšet zrovna včera hovořit nového předsedu Evropské rady o tom, že uspokojivou odpovědí na finanční krizi v Řecku je správa evropského hospodářství. Je to právě tak, že jakmile se zvětší a vzdálí, stává se vláda neúčinnější a zbytečnější a zkorumpovanější. Vážení kolegové, pochybujete-li o tom, rádím vám podívat se kolem sebe.

Návrh usnesení B7-0072/2010

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dramatické zemětřesení na Haiti krutě otrásl nejen půdou této nešťastné země, ale i svědomím nás všech.

Blízká podpora, kterou lidem z Haiti projevilo mezinárodní společenství, byla zářným příkladem solidarity a humanity. Evropská unie zareagovala na tuto tragédii ihned a okamžitě přijala dlouhodobé finanční závazky v objemu více než 300 milionů EUR. K tomu je možno přičíst více než 92 milionů EUR, které již přislíbily jednotlivé členské státy.

Jsem v této souvislosti obzvláště pyšná na rychlost a účinnost, s jakou poskytla pomoc Itálie, včetně vyslání letadlové lodi Cavour. Toto plavidlo poskytlo veškeré své nejmodernější lékařské vybavení, ale také přepravilo ze světového potravinového programu 135 tun a od italského Červeného kříže 77 tun materiálu.

Děkuji vám, pane předsedající. Chtěla jsem tento bod zdůraznit.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, 200 000 mrtvých, 250 000 těžce zraněných, tři miliony lidí přímo zasažených zemětřesením a další dva miliony lidí, kteří potřebují potravinovou pomoc: to jsou následky děsivé katastrofy, k níž došlo na Haiti.

Evropská unie svůj díl práce vykonala a dále v tom pokračuje. Je hlavním mezinárodním dárce. Musím nicméně zdůraznit, že vysoká představitelka pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, která měla naši pomoc na místě koordinovat, se bezprostředně po katastrofě na Haiti nevypravila. Dali bychom přednost tomu, kdyby se vydala splnit svůj úkol neprodleně. Byli bychom bývali rádi, kdyby byla na Haiti a pomáhala.

Italský ministr zahraničí pan Frattini navrhl především to, že by měl být dluh Haiti, jedné z nejchudších zemí, smazán. Žádám teď Parlament, aby tento návrh podpořil, vyzývám Unii, aby jej uskutečnila, a vyzývám i všechny věřitelské státy, aby podpořily italský požadavek na smazání haitského dluhu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pozdě, ale přeci jsme přijali rezoluci o konkrétních opatřeních na pomoc Haiti. Je důležité, že směřují k dlouhodobé obnově strašlivě zbídačelého ostrova. Jako místopředsedkyně shromáždění AKT-EU odpovědná za lidská práva považuji za důležité, aby evropská pomoc byla mohutně orientována na zajištění dlouhodobé zdravotní péče a vzdělávání tisíců osiřelých dětí přímo na Haiti. Musíme také zabránit riziku obchodování s dětmi. Co mne však znepokojuje je, že dnes média informují, že Haitané protestují, protože navzdory všem snahám nemají dosud stany nad hlavou, dostatek jídla a vody. Jsem také pobouřena tím, že vysoká představitelka pro zahraniční věci baronka Ashtonová neobětovala svůj víkend a nedorazila na ostrov včas. To není dobrý začátek lepší zahraniční politiky Evropské unie po přijetí Lisabonské smlouvy.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, je velmi důležité, aby se Evropská unie jakožto největší světová ekonomika masivně podílela na pomoci po zemětřesení v oblasti zasažené haitskou katastrofou.

Zemětřesení, jako je toto, lze jen zřídka předvídat. Přichází nečekaně. V důsledku se po nás nyní, jako po členech světového společenství, žádá, abychom projevíli svou solidaritu a míru soucitu s ostatními lidskými bytostmi.

Jak praví staré úsloví, jsme tak silní, jak silný je náš nejslabší článek. Hodnotí se teď i solidarita Evropské unie. Musíme se přiměřeně postarat o svůj nejslabší článek, naše spoluobčany na Haiti, a zajistit, aby se pomoc poskytnutá Evropskou unií dostala ke svému cíli a byla účinná. Tato kritéria budou rozhodovat o tom, jak budou pomoc a finanční úsilí úspěšné.

Je zřejmé, že musí být zapojeny i členské státy, a také jsou, stejně jako množství křesťanských společenství, která jsou v přímém kontaktu s prostými obyvateli. Tímto způsobem budeme moci zajistit, aby se pomoc dostala k těm, kdo ji potřebují.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, v pátek uplyne od ničivého zemětřesení na Haiti měsíc. Podle současných odhadů si vybralo 230 000 obětí na životech a 300 000 lidí bylo zraněno. To by nás mělo vést k tomu, abychom učinili vše, co je v našich silách, abychom přeživším pomohli znovu začít a zemi zajistili pomoc při obnově. Společné usnesení, které bylo za tím účelem předloženo, jsem podpořila, chtěla bych však, aby byl do zápisu uveden můj nesouhlasný postoj ke koncepci evropské civilní ochranné síly.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, v dnešní rozpravě k tomuto usnesení jsme opět viděli, jak tento Parlament povyšuje věci virtuální nad reálné, symbolické nad skutečné. Všechny příspěvky jsou o tom, že je třeba připíchnout na pomoc pro Haiti vlajku EU a že je nutné stanovit princip evropské civilní ochranné síly. Baronka Ashtonová sklídila velkou kritiku za to, že nebyla na Haiti přítomna, aby věcem dala evropskou tvář.

Mezitím samozřejmě Američané poskytují pomoc nejrychleji, jak mohou. A jaké díky si za to vysloužili? Byli obviněni francouzským ministrem, že zemi okupují. Tady krásně vidíme, že co je americké, je pro tuto sněmovnu vždy špatné. Pokud Američané zasáhnou, jsou imperialisté. Pokud nezasáhnou, jsou izolacionisté.

Vrátím se k věci a znovu se ptám – nemá Evropská unie něco naléhavějšího kolem sebe než to, zda připichuje vlajčky na věci v Karibiku? Řecko je na pokraji finančního kolapsu. Schyluje se k nařízení pomoci, které je očividným porušením článku 125 Smluv. Až si dáme do pořádku vlastní sněmovnu, pak snad můžeme poučovat ostatní.

Návrh usnesení B7- 0078/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Situace v oblasti lidských práv v Íránu se neustále zhoršuje, a to navzdory usnesení Evropského parlamentu ze dne 22. října o Íránu, které podle mého názoru nepřineslo očekávaný morální tlak. Za obzvláště šokující a politováníhodné považuji popravy mladistvých pachatelů, kterých bylo dnes v Íránu popraveno asi sto čtyřicet. Jednou z posledních se stala například poprava sedmnáctiletého Mosleho Zamaniho v prosinci 2009.

Bohužel se zdá, že zabránění popravám dětí není politickou prioritou na mezinárodním poli. Írán nenese žádné následky za pokračování v této odporné praxi, a to navzdory tomu, že Íránská islámská republika je smluvní stranou Úmluvy o právech dítěte a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech. Vyzývám proto Evropskou unii, aby podnikla konkrétní a rázné kroky, a důsledně přitom využívala nové možnosti, které jí poskytuje Lisabonská smlouva.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych vystoupit proto, že jak bylo řečeno, stalo se včera italské velvyslanectví a další velvyslanectví v Teheránu terčem útoku.

S ohledem na to by Parlament a Unie měly rovněž zvážit vyjádření své solidarity naší zemi i těmto dalším zemím, jichž se útoky týkaly, a to nejlépe oficiální cestou. Zároveň bychom však měli vyslat jasný signál, a proto oficiálně žádám o to, aby se Evropa neúčastnila oslav výročí islámské revoluce v Íránu, a to by měl být náš jasný signál íránským orgánům.

Navíc to říkám v den, který je pro Itálii významný – dnes je Den památky. Právě to je důvodem, proč má řada Italů včetně mě – a doufám, že i vás, pane předsedající – růžici s trikolórou na památku mnoha Italů, kteří byli toho dne vyhnáni a přinuceni opustit svou půdu.

Tímto vzpomínkovým aktem bych rád vyjádřil naši solidaritu s těmi, kdo bojují za demokracii a svobodu v Íránu. Vyzývám proto orgány, aby se neúčastnily oslav výročí islámské republiky.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Je důležité, že jsme dnes svým hlasováním jasně deklarovali, že trváme na tom, aby se jaderný program Íránu dostal pod mezinárodní kontrolu, i když íránský parlament brání ratifikaci protokolu o nešíření jaderných zbraní. Předsednictví Rady musí zajistit, aby se tato otázka zařadila na program příští Rady bezpečnosti. Vítám shodu na tom, že baronka Ashtonová se musí ohradit proti incidentu na italské ambasádě, protože se to týká nejen Itálie, ale celé Evropské unie. Naše dnešní prohlášení také dokladuje, že Komise, Rada i Parlament mluví jedním hlasem. Jsem spokojená, že máme shodu na tom, že obchodní dohoda s Íránem bude muset být podmíněna bezpečnostními a lidsko-právními závazky.

Salvatore Tatarella (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, útok na evropská velvyslanectví, především italské, a výhrůžky italskému předsedovi vlády jsou velmi násilnou akcí, která si zasluhuje pokárat. Za ještě závažnější považujeme systematické potlačování jakékoli opozice v Íránu, a úplně nejhorší je jaderný projekt íránské islámské republiky.

To vše je možné částečně v důsledku příliš tolerantního přístupu Západu řídicího se heslem „počkáme a uvidíme“. Nyní, kdy byla odmítnuta i podaná ruka prezidenta Obamy, nemá Západ jinou možnost než hrozby a okamžité zavedení systému sankcí, které budou účinné a tvrdé, leč selektivní, aby je nepocítil lid.

Jsem si dobře vědom toho, že Rusko a Čína jsou proti těmto sankcím, Evropská unie však musí vynaložit veškeré úsilí a tyto velmoci přesvědčit, aby se sankcemi, jež jsou alternativou k vyslání armády, vyslovily souhlas.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, je velmi zřejmé, že situace v Íránu dosáhla kritického bodu. Od doby, kdy v zemi proběhly prezidentské volby, zde probíhají demonstrace, při kterých bylo velmi krutě zacházeno s opozicí, dochází k porušování lidských práv, a navíc tu je hrozba jaderných zbraní, které jsou pro oblast Středního Východu, především Izrael, ale i pro celou Evropu, velkým ohrožením.

Zdálo by se, že v EU nejsme schopni s Íránem hovořit. Možná je to způsobeno kulturními rozdíly, neboť šíitské vyznání a evropský humanismus, postosvícenecké myšlení, jsou v obrovském rozporu. Proto musíme najít novou cestu.

V každém případě musí být naše postoje ve vztazích s Íránci jednoznačné a musíme bránit evropské hodnoty. Kromě toho se musíme usilovně snažit o to, aby Írán pochopil pravidla, kterými se řídíme a jimiž jsou: demokracie, lidská práva a svoboda projevu. Protože jsme nyní odhlasovali toto usnesení, je velmi důležité, aby bylo přeloženo i do perštiny a arabštiny, hlavních jazyků, jimiž se v dané oblasti hovoří, a každý tak mohl být zpraven o systému a pokynech, které si Evropská unie v tomto regionu přeje mít.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, usnesení o Íránu jsem podpořil, neboť jsem si vědom toho, že se jedná o jeden z největších evropských a vůbec celosvětových problémů a výzev. Přitom jsem však nepodpořil pozměňovací návrhy, které předložili někteří naši kolegové poslanci, kteří chtěli označit Írán za nepřítele Západu. Neměli bychom zapomínat na úžasnou kulturu a historii této země. Tuto úžasnou historii a kulturu však současné íránské orgány popírají. Měli bychom spatřovat partnery v budoucích íránských orgánech. Dostávají se k nám další a další informace o nových popravách a rozsudcích smrti. Musíme mít základní lidskou solidaritu s těmi, kdo chtějí lepší Írán, Írán, který bude partnerem Západu, nikoli jeho nepřítelem.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Pane předsedající, kolegyně a kolegové, rád bych uvedl, že jsem se zdržel hlasování o Íránu z dvou hlavních důvodů.

První důvod je specifický. V tomto usnesení se považuje za samozřejmé, že volby, které přinesly vítězství prezidenta Ahmadínežáda, byly zmanipulované. Nic z toho se v žádném případě neprokázalo a prezident Lula, člověk velkého vlivu, kromě toho nedávno uvedl, že považuje tato tvrzení za absurdní.

Druhý důvod je to, že Írán je pod trvalou hrozbou vojenského zásahu Spojených států a Izraele, ale my jsme to vůbec nijak nezohlednili. Vyvážené rozhodnutí ve prospěch míru v regionu by podle mého názoru nemělo mít nádech ospravedlnění bezprostředně hrozící války.

Návrh usnesení B7-0029/2010

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Podpořil jsem usnesení, o kterém dnes diskutujeme, neboť i já se domnívám, že platný právní rámec Evropské unie pro otázky obchodování s lidmi nebyl příliš účinný a byl nedostatečně uplatňován. Musíme se tímto tématem zabývat znovu a znovu.

Je politováníhodné, že parlamenty šestnácti členských států, musím říci, že moje země je mezi nimi, nepochopily závažnost obchodování s lidmi a že nepovažují za nutné ratifikovat a přijmout úmluvu Rady o obchodování s lidmi z roku 2005. Věřím, že usnesení, které jsme dnes přijali, k nim vyšle signál a připomene jim, jak důležité je soustředit se na boj proti obchodování s lidmi, stejně tak jako zabránit dalším obětem.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Využívám této příležitosti, abych ocenila práci Edit Bauerové a Simona Busuttila, kteří tvrdě vyjednávali o kompromisech, a proto jsem mohla pro zprávu zvednout svou ruku, a jsem ráda, že i socialisté drželi slovo. Zpráva nyní řeší i citlivé otázky z programu Evropské lidové strany, jako jsou kromě podpory těm, kteří poskytují pomoc lidem na hranici jejich zneužití pro obchod, také definování podmínek pro poskytování povolení k pobytu, k přístupu na trh práce a slučování rodin.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Pane předsedající, žijeme v 21. století a považujeme se za civilizované národy, ale problém obchodování s lidmi stále není vyřešen, a co víc, vzrůstá. Oběťmi obchodování s lidmi jsou především ženy a děti a trest, který hrozí zločincům, není dostatečně tvrdý, aby je od této činnosti odradil. Evropa musí rozhodně jednat, aby tento ostudný postup omezila. Proto jsem podpořila usnesení, které požaduje vytvoření účinných nástrojů pro boj proti tomuto jevu a k lepší koordinaci kroků jednotlivých členských států a příslušných operačních struktur Evropské unie, a doufám v dosažení prospěšného účinku.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, obchodování s lidmi je vždy činem proti lidskosti. Je pro nás skutečně důležité, abychom proti němu v Evropě konečně přijali velmi jasné kroky.

Přirozeně jsem hlasoval pro toto usnesení, obávám se však, jaký bude jeho výsledek v praxi. Je tomu v tomto případě tak, že ulevujeme svému svědomí vydáním takového usnesení? Nesmí tomu tak být. Potřebujeme konkrétní činy.

Obchodování s lidmi je v Evropské unii dosud stále velmi závažným problémem. V boji proti obchodování s lidmi, které se dotýká především žen a dětí, musíme zvýšit úsilí. V této souvislosti doufám, že Evropská unie a také členské státy přijmou konkrétní opatření a začnou skutečně konat. Jak jsem již uvedl, je obchodování s lidmi vždy proti lidskosti, a lidská důstojnost je hodnota, z níž nelze slevovat. Jako Evropané ji musíme vždy a za všech okolností chránit.

Návrh usnesení B7-0064/2010

Marisa Matias, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, dovoluji mi podotknout, že bychom si velmi přáli přijmout mnohem rezolutnější usnesení o konferenci v Kodani, než je to, o kterém jsme tu dnes hlasovali. Hlasovali jsme však pro, neboť považujeme za důležité, aby Parlament vyjádřil své velké zklamání z dohody, která z konference v Kodani vzešla. Tato dohoda není závazná, přestože je naší nepsanou, či dokonce výslovnou povinností, abychom dosáhli v tomto roce dohody závazné. Leč problém se zhoršil, čas běží a my se této výslovné povinnosti musíme zhostit.

Z tohoto důvodu bych ráda vyzvala Evropskou unii, aby se přestala vymlouvat na ostatní. Je velmi snadné zdržovat se jakéhokoli jednání s tím, že ani ostatní nic nedělají. Přijali jsme však pevné stanovisko a musíme z něj vycházet. Toto naše vymlouvání se je nezodpovědné a neobhajitelné. Je řada věcí, které můžeme učinit pro zachování našeho pevného stanoviska. Jedním z takových kroků může být nové vymezení rozpočtu EU s cílem zajistit vlastní finanční prostředky na boj proti změně klimatu. To se zatím nestalo. Dále by bylo možné vyčlenit dodatečné finanční prostředky na pomoc rozvojovým zemím, a nikoli uvolňovat nebo krátit stávající humanitární pomoc. Protože jinak tu existuje cynický pokus řešit problémy změny klimatu a současně spustit z očí a ignorovat jiné oblasti, což bude ohrožovat jejich samotnou existenci. Nemůžeme řešit další problémy bez dalších finančních zdrojů.

O to se musíme zasadit a nesmíme s tím už v žádném případě otálet. V Kodani jsme přijali pevné stanovisko. Nyní je naplňme činy, neboť se tu jedná o skutečné problémy a skutečné lidi a musíme se jimi zabývat teď. Z tohoto důvodu zde dnes tuto odpovědnost přijímáme.

Alajos Mészáros (PPE). – Pane předsedající, vítám příležitost podpořit toto usnesení.

Vrcholná schůzka v Kodani byla v mnoha ohledech zklamáním. EU především nedala najevo jednotný a účinný přístup k řešení změny klimatu a ani neposílila svou vedoucí politickou úlohu v této záležitosti. Považuji tedy přijetí tohoto usnesení za mimořádně významný akt, jehož cílem je projevit nezlomného ducha a odhodlání EU jakožto vedoucí síly ve světovém boji proti změně klimatu. Posilování a podpora dalších činností zaměřených na změnu klimatu má velký význam.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pane předsedající, osobně považuji za zcela mylné zaměřit se pouze na snižování emisí CO₂, když hovoříme o boji proti změně klimatu. Zaprvé řada lidí zapomíná, že výzkum příčin změny klimatu je stále v plenkách, a zadruhé je zcela mylné a nevědecké definovat změnu klimatu jako jev, který má jedinou příčinu. To znamená, že budeme-li se soustředit výhradně na CO₂, lepší svět to nezajistí.

Dle mého názoru je důležitější zaměřit se na úsporu zdrojů. Omezení naší spotřeby fosilních paliv a větší využití obnovitelných surovin a energie sníží náš vliv na životní prostředí, zvýší účinnost a vytvoří lepší svět pro naše děti a vnoučata. Účinnější a udržitelnější využití zdrojů je pro nás, naši společnost a životní prostředí přístup mnohem hodnotnější, než jen pouhé snížení emisí CO₂, nehledě na náklady.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Pane předsedající, jednání o klimatu v Kodani byla pro Evropskou unii zklamáním, jak zde již bylo zmíněno. Výsledek zdaleka neodpovídá situaci EU a neodpovídá situaci, která je pro nás v zájmu ochrany klimatu žádoucí. Jediným pozitivním aspektem je uznání dvoustupňového cíle, vzhledem k tomu, že by to mohlo vést k nezbytným závazkům snížit emise.

Nyní si musíme položit otázku, jak se lze z neúspěchu jednání poučit a co bychom s tím měli dělat dál. Je třeba si ponechat čas na přemýšlení a kriticky se podívat na jednotlivé mezníky naší dosavadní cesty. Musíme si položit otázku, jak lze postupovat kupředu ve spolupráci s ostatními státy. Jak můžeme zajistit, aby za jednacím stolem byla rovněž přítomna EU, až se Spojené státy, Čína a Indie sejdou k jednání o kompromisu? Jak můžeme jednat účinněji s rozvojovými zeměmi a nově se rozvíjejícími ekonomikami? Je nutné, aby tato jednání probíhala pod záštitou OSN?

Nakonec bych ráda vyjádřila potěšení nad tím, že jsem měla možnost hlasovat pro toto usnesení, neboť podle mne zdůrazňuje neutuchající průkopnickou úlohu Evropské unie. Nyní si musíme odpovědět na tyto otázky, zatímco budeme, ve vnitrostátním i mezinárodním měřítku, pokračovat v naší stávající cestě.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) – Návrh usnesení o výsledku summitu v Kodani o změně klimatu byl výsledkem precizní práce našich kolegů z několika výborů a navazuje na dlouhodobou strategii pro reálnou zelenou politiku v souladu s hospodářskými cíli Unie v globalizovaném světě. Musím se však ohradit proti řadě nezodpovědných pozměňovacích návrhů z dílny Socialistů a Zelených, zejména jde o pokusy navýšit dojednané dlouhodobé cíle o snižování emisí až do 40 % nebo zákaz jádra či přechodné evropské daně pro klimatické změny. Stejně tak se mi nelíbí bagatelizování klimatických změn ze strany frakce ERC a také mne pobouřila absurdní kritika dánského ministerského předsedy namísto poděkování za obětavou přípravu summitu v Kodani.

Albert Deß (PPE). – (DE) Pane předsedající, hlasoval jsem proti návrhu usnesení, protože v něm dle mého názoru chybí některé důležité údaje. V poslední době vzrůstá počet zpráv o změně klimatu, v nichž vědci falšovali údaje. Je důležité, abychom o tom vedli rozpravu a projevíli veřejně své názory v této věci.

Aby nedošlo k nedorozumění, rád bych vysvětlil, že jsem byl řadu let zastáncem omezení používání fosilních paliv, a tedy snížení našeho vlivu na životní prostředí. Nedokážu však pochopit paniku, jakou vyvolává výraz „změna klimatu“. Jsem politikem již dlouho a za tu dobu jsem toho zažil hodně. Na počátku osmdesátých let lidé říkali, že v roce 2000 nebudou v Německu žádné stromy – a Německo je dnes zelenější než kdy předtím. Je pravda, že se klima mění, to se však děje odjakživa a bude se to dít dál. Z toho důvodu jsem hlasoval proti tomuto návrhu usnesení.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, předseda Evropské rady Herman van Rompuy na své úplně první tiskové konferenci oslavoval skutečnost, že rok 2009 byl prvním rokem správy věcí veřejných v celosvětovém měřítku, a vysloveně se těšil na vrcholnou schůzku v Kodani, kterou považoval za krok ke světovému hospodářskému řízení naší planety.

Je smutné, že řada lidí naskočila do rozjetého vlaku agendy ochrany životního prostředí a pojala to jako způsob, jak rozvíjet jinou agendu, agendu, jejímž jádrem je touha odejmout moc zvoleným vnitrostátním politikům a soustředit ji v rukou nadnárodních technokratů.

Tragické není jen to, že jsme přišli o kus demokracie – snížil se konsenzus, který jsme mohli využít pro řešení problémů životního prostředí. Právce i levice, konzervativci i socialisté, všichni se sice můžeme shodovat v tom, že chceme diverzifikované dodávky energie, a nechceme, aby byly do ovzduší vypouštěny látky znečišťující ovzduší, ale je uplatňován pouze jeden soubor politik – těch, které v sobě spojují etatismus a korporativismus – tytéž politiky, které selhaly politicky i společensky, jsou teď vlastně uplatňovány na oblast životního prostředí. Ochrana životního prostředí je příliš důležitá na to, aby byla ponechána levice.

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedající, když poslouchám rozpravu, která zde probíhá, řada kolegů si stěžuje na to, že EU nebyla při nedávné diskusi v Kodani vyslechnuta.

Možná bychom se měli zamyslet, proč tomu tak bylo. Podívejme se, jak se chováme zde v Evropském parlamentu. Pro začátek – máme dvě budovy Evropského parlamentu. Jedeme do Štrasburku a mezitím, zatímco tu nejsme, tuto budovu zde udržujeme vytápěnou a rozsvícenou – vrchol pokrytectví. Podívejme se na výdajový systém – ten systém, který podporuje poslance Evropského parlamentu, aby si brali taxi a využívali automobily s řidičem, ale když zkusíte využít veřejnou dopravu, její úhradu si nárokovat nemůžete – pokrytectví. Při nočním pohledu na budovu Parlamentu zjistíte, že světla nezasínají a budovy jsou bohatě nasvícené. Podívejme se na společnou zemědělskou politiku, kterou mnozí poslanci v této sněmovně podporují – nejenže má škodlivý vliv na hospodářství rozvojových zemí, ale poškozuje i životní prostředí.

A tak je čas zamést si před vlastním prahem, než začneme poučovat zbytek světa.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Pane předsedající, podpořila jsem pozměňovací návrh 43, který všem připomíná skandály v oblasti klimatu z poslední doby. Tyto skandály jsou z hlediska svých důsledků mnohem vážnější, než si je tato sněmovna ochotna připustit. Potřebujeme se moci spoléhat na nezávislý vědecký výzkum, jinak se naše politika nebude mít o co opírat.

Zabývám se jako poslankyně Evropského parlamentu změnou klimatu deset let. Aktivně hledám klimatickou politiku pro Evropu skrze právní předpisy o prodeji emisních povolenek, politiku, která by byla ambiciózní a současně realistická, abychom jen nepřesouvali emise z jednoho místa na druhé. Naše současná strategie je byrokratická a neúčinná. Nepostupujeme jako průkopníci a neměli bychom dál dosavadním způsobem pokračovat.

Nejhorší na tom je, že EU nesleduje, co se děje v současném výzkumu v oblasti klimatu. Předložili jsme panická řešení vycházející ze zmanipulovaných údajů. Falešná prohlášení ve zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu jsou natolik závažný problém, že bychom měli požadovat rezignaci šéfa Mezivládního panelu pro změnu klimatu Ráďžendry Pačauriho a přehodnotit, co víme o vývoji změny klimatu způsobeném lidskou činností a jak účinná byla s ohledem na to naše politická opatření v této oblasti.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, usnesení Parlamentu ukazuje, že v této oblasti, stejně v jako mnoha jiných, nemá náš orgán naprosto žádnou možnost posoudit dogmata, jež na nás útočí.

Řada odborníků se opravdu domnívá, že ona notoricky známá exponenciální křivka globálního oteplování ve tvaru hokejky je ve skutečnosti grafickým padělkem. Ledovce netají všude. V každém případě netají, na rozdíl od toho, co uvádí Mezivládní panel pro změnu klimatu, v Himálaji. Vodní hladina nestoupne a nezaplaví Bangladéš – právě naopak. Delta řeky Gangy stoupá v důsledku naplavenin. Lední medvědi, kteří údajně mizí, nebyli nikdy tak rozšířeni jako dnes. Střídání teplých a chladných období nastalo v historii několikrát, a to i poměrně nedávno, nezávisle na jakékoli lidské činnosti. Je pravděpodobně astronomického původu a není způsobeno skleníkovými plyny, jak se tvrdí.

Dokud nebudou tyto otázky zodpovězeny, můžeme se jen domnívat, že se jedná o velkolepé ideologické dogma vytvořené s cílem odůvodnit potřebu nástupu světové vlády.

Giommaria Uggias (ALDE). - (IT) Pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji mi vysvětlit důvody mého hlasování o pozměňovacím návrhu 12 – *l'Italia dei Valori* je proti výrobě jaderné energie.

Byli jsme proti tomuto problematickému tématu již během naší volební kampaně a zahrnuli jsme je i do našeho volebního programu. Tento cíl nyní zodpovědně naplňujeme v přijímání významných opatření, jak jsme potvrdili i při našem nedávném sjezdu v Itálii. Angažujeme se ve velké kampani na podporu lidového referenda namířeného proti zákonu italské vlády, který je v rozporu s většinovým názorem, jenž již Italové v referendu vyjádřili.

Děláme to proto, že chceme čistou budoucnost a obnovitelné energie založené na solární a větrné energii. Děláme to především proto, že – jak už jsem říkal – chceme, aby byla vyjádřena vůle italského lidu, nikoli té malé skupinky lidí, co nyní sedí v italském parlamentu.

Zpráva: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, právě ve chvíli, kdy lidé v Massachusetts hlasovali proti nadměrným daním a přebujelé vládě, naši kandidáti do Komise se honosili svými plány na harmonizaci daní

v Evropské unii a na vytvoření vyhrazeného finančního příjmu pro Brusel. Jak si máme vysvětlit tento rozdíl mezi dvěma uniemi?

Vysvětlení musíte zřejmě hledat v základní DNA těchto dvou zřízení. Spojené státy byly založeny díky občanské revoltě proti vzdálené a autokratické vládě a vysokým daním, zatímco Evropská unie se, jak víme, – v souladu s prvním řádkem článku 1 základní smlouvy – ke stále těsnějšímu svazku – unii zavázala. Přitom se staví čelem proti hospodářské soutěži, křivce, po níž se ubírá vnější svět, jež je pro její vládu hlavní překážkou. Proto jsme nyní – za podmínek těchto jejích základních doktrín – svědky nesnášenlivosti vůči hospodářské soutěži v daňové oblasti, která se skrývá za maskou boje proti daňovým rájům, tedy ve skutečnosti jurisdikcím, které měly účinnější systém a své daně udržely na nižší úrovni. Skutečnost je taková, že hospodářská soutěž v daňové oblasti – daňové ráje, trváte-li na tom pojmenování – je hlavní cesta, jak zachovat malou vládu a velký a svobodný prostor pro občany.

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedající, člověk se v této době musí ptát: proč všichni ten důraz na daňové otázky, spolupráci v daňové oblasti a správu v oblasti daní?

Stačí se podívat na fakta v řadě členských států a dozvíte se odpověď. Máme země, které se velmi zadlužily. V mé zemi – Spojeném království – vláda utrácela peníze, které neměla, a nyní musí zacelit nesmírný schodek v rozpočtu. I před finanční krizí existovaly země, o nichž bylo známo, že nevybírají dostatečné daně na pokrytí veřejných služeb, které obyvatelé těchto zemí potřebují. Vydáváme také peníze daňových poplatníků na podporu společností, které zkrachovaly a jsou špatně spravované, stejně jako špatně fungujících bank.

O co bychom se tedy měli pokusit? Měli bychom v první řadě podporovat řešení všech problémů, které jsem uvedl, ale neměli bychom také nikdy zapomenout na to, že mít hospodářskou soutěž v daňové oblasti je velmi dobrá věc, neboť je pro vlády výzvou k tomu, aby vybíraly méně našich peněz a poskytovaly občanům účinnější služby.

Vicky Ford (ECR). – Pane předsedající, dnes tento Parlament hlasoval o dokumentu, který má vztah k daňovým podvodům a únikům; moje skupina tento dokument nepodpořila. Zatímco plně souhlasím s řadou opatření, která byla navržena s cílem skoncovat s podvody a úniky, tento dokument zašel mnohem dále, a máme v tomto ohledu tři zásadní připomínky.

Zprvu by opatření proti těm, kdo se dopustili podvodu, neměla být zneužívána těmi, kdo chtějí zvýšit daňovou harmonizaci v Evropě pro nás, kdo daně poctivě platíme. Parlament po dlouhou dobu právo členských států rozhodovat samy za sebe ve věci daně z příjmu právnických osob hájil, a mělo by tomu tak být i nadále.

Zadruhé se v usnesení pro oblasti zdanění navrhuje dávka na úrovni EU. Odolali jsme plánům na vytvoření celoevropské daně pro tento Parlament.

Třetí bod je sdílení informací. Ano, měli bychom některé informace sdílet, měli bychom však vždy myslet na to, jaké množství, za jakým účelem a co to přinese, a neměli bychom se domnívat, že podmínky jsou stále stejné.

Zpráva: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

Astrid Lulling, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, je škoda, že se zapálená většina ve Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví usilovně pokouší zahltnout naše stanovisko k výroční zprávě Výboru o rovnosti mezi muži a ženami v Evropské unii úvahami a nářky, které jsou pro ženy kontraproduktivní a které mimo jiné poškozují jejich šance na zaměstnání.

Přestože některé úvahy mohou být dobře míněné, nesmíme zapomenout na to, že příliš mnoho ochránářství veškerou ochranu zahubí. Kamenem úrazu pro mou skupinu bylo opět právo na bezplatný sociální potrat, které je prezentováno jako snadný způsob kontroly porodnosti.

Naše skupina v zásadě souhlasí s tím, že ženy musí mít kontrolu nad svými sexuálními a reprodukčními právy. Také si myslíme, že zejména mezi mladými dívkami je třeba zajistit lepší informovanost v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví. Jsou-li však v jedné větě požadovány „snadný přístup k antikoncepci a k bezplatnému potratu“, dokazuje to, že autoři textu mezi těmito dvěma pojmy nečiní zásadní rozdíl a staví je z hlediska kontroly porodnosti na roveň. S tím nesouhlasíme.

Kromě toho je podle zásady subsidiarity legislativa v oblasti zákonného přerušení těhotenství v pravomoci členského státu. EU proto není oprávněna do této oblasti zasahovat. Ušli jsme dlouhou cestu, než jsme

dosáhli konsenzu s autorem zprávy panem Tarabellou, a činili jsme tak v rámci boje proti všem formám diskriminace, které dosud nebyly odstraněny.

Mrzí mě, že se většina ve Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví – a bohužel i v Parlamentu – snaží podněcovat politické a ideologické spory, než aby se soustředila na to, co by mělo být hlavním cílem naší činnosti – bojovat za rovné zacházení a příležitosti pro muže a ženy. Mrzí mne, že moje skupina z těchto důvodů nemohla hlasovat pro zprávu.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Pane předsedající, i já jsem hlasoval proti této zprávě. Učinil jsem tak přesto, že zastáncem rovnosti pohlaví jsem. Nemohu však akceptovat, že potrat je v této zprávě považován za specificky pochopený nárok a – jak uvedla paní Lullingová – za způsob kontroly porodnosti. V mé zemi potrat takto chápán není. Jsem přesvědčen, že to, jak vnímáme potrat, je naší vnitřní věcí. Je rovněž nebezpečné, že zpráva porušuje zásadu subsidiarity, a činí tak ve vztahu k záležitosti, která je špatná.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Pane předsedající, rovnost mezi ženami a muži je důležité téma. Dosáhli jsme v této věci mnoha úspěchů, stále však existují oblasti, kde se setkáváme s rozdíly v přístupu k ženám a mužům. Stále vyděláváme méně, ženy jsou více ohrožené chudobou a je pro ně náročnější budovat kariéru v akademické nebo podnikatelské sféře. Zpráva Parlamentu si těchto problémů všímá a zdůrazňuje, že je nezbytné zavést zvláštní opatření, která zajistí rovnou účast mužů a žen na trhu práce a ve vzdělávání.

Bohužel jsem tento návrh nemohla podpořit. Hlasovala jsem proti zprávě, neboť obsahuje ustanovení, ve kterých je navrženo, aby potraty byly v celé Evropské unii obecně dostupné. Zaprvé se jedná o jednu z oblastí, které jsou ve výlučné rozhodovací pravomoci členských států. Zadruhé je otázka nechtěných těhotenství obrovský problém, nemůžeme však zavést právní předpis, podle kterého bude potrat volně dostupným prostředkem antikoncepce. Nemohu se smířit ani s tím, že by lidé v důsledku možnosti potratu neuvažovali o následcích a odpovědnosti spojených se zahájením sexuálního života. Domnívám se, že lidský život si zaslouží víc.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dnes se zabýváme posílením postavení žen v Unii.

Toto usnesení obsahuje řadu bodů, s nimiž samozřejmě souhlasím, a musím říci, že mnohé z nich se týkají mé osobní politické činnosti, především z hlediska přístupu do světa práce a ochrany žen před násilím všeho druhu.

Musím však zdůraznit, že toto usnesení je jakousi polévkou, do níž se zručný kuchař pokusil zamíchat – tedy spíše úspěšně zamíchal – velmi rozmanité přísady. Dovolte mi to lépe vysvětlit. Hovoří se tu o násilí, o ochraně proti násilí. Následuje samostatné téma antikoncepce a ukončení těhotenství, potraty – a to jsou dva okruhy, které se skutečně v mnohém liší, a je třeba k nim přistupovat velmi rozdílně. Například v případě potratu potřebujeme svou pozornost a myšlenky zaměřit na posvátnost života.

To znamená, že jsem nemohla hlasovat pro usnesení a musela jsem se hlasování zdržet. Myslím si, že tato pečlivě vypracovaná strategie, která se snaží dojít ke shodě politiků a médií, zájmům evropských žen vlastně neslouží.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Pane předsedající, na rozdíl od mých předřečníků jsem byla jednou z 381 poslanců tohoto Parlamentu – a to je desetkrát více, než má členů náš Výbor pro práva žen –, kteří přijetí tohoto předpisu podpořili. Rovná práva, rovné příležitosti a rovnost mezi ženami a muži v běžném životě jsou bezpochyby v zájmu nás všech. Rovná práva mužů a žen nejsou sama o sobě cílem, ale jen předpokladem k dosažení obecných cílů Evropské unie, a rozumného využívání našeho vlastního potenciálu.

Skutečnost, že o tom hovoříme již čtyřicet let, sama o sobě jednoznačně ukazuje na to, o jak složitou a mnohovrstevnou věc se jedná a jak je k řešení těchto otázek nutná integrovaná politika. A věřím, že se nejedná jen o další strategii na papíře, a proto chci zdůraznit, co bylo zdůrazněno i ve zprávě – jak důležité je provádění a dohled.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Také jsem nehlasovala pro tuto kontroverzní a nevyváženou zprávu pana Tarabellu o rovnosti mezi muži a ženami, a je mi líto, že kromě poslanců Evropské lidové strany pro ni 381 kolegů dokázalo zvednout ruku. Asi to nečetli. V řadě návrhů totiž zasahuje do výlučných pravomocí členských států, zejména pokud jde o jejich pro rodinnou politiku a eticky citlivá témata. Navíc copak opravdu také chtějí zřídit a financovat nějakou novou instituci pro monitorování násilí na ženách v Unii? Copak neví, že Unie má nástroje, úřad i legislativu pro dohled nad dodržováním lidských práv, a to mužů i žen? Copak věří tomu, že potřebujeme chartu práv žen vedle již existující a závazné Listiny základních práv všech

evropských občanů? Zpráva se navíc odvolává i na tzv. barcelonské cíle, ačkoliv jsou v rozporu s doporučeními odborníků, protože kojenci a batolata v tomto věku potřebují rodinnou celodenní péči, a nikoliv odkládat do jeslí na doporučení z Barcelony. Jesle mají být jenom nejnutnějším východiskem. Doporučení ve zprávě sice nejsou závazná, ale lidská hloupost je nakažlivá, a proto by takové věci Parlament neměl podporovat. Chybělo jen 75 hlasů a oceňuji, že 253 lidovců proti tomu zvedlo ruku.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, o této věci se Římská smlouva zmiňuje jednou větou. Uvádí se v ní, že „za stejnou práci obdrží muži a ženy stejnou odměnu“. Lze se domnívat, že je to řečeno velice přímočaře. Všichni si myslíme, že tomu rozumíme.

Za posledních několik desítek let však Evropský soudní dvůr, na základě soudního aktivismu, postupně tento význam fráze rozšířil více, než by mohl každý rozumný člověk předpokládat. Zprv definoval „stejnou odměnu“ tak, že je to rovné právo na důchod a rovná dovolená a podobně. Poté definoval „stejnou práci“ jako práci ekvivalentní hodnoty. Jak to má zaměstnavatel posoudit? Jedná se tu o otázku toho, jak moc člověk vypadá, že těžce pracuje? Mají zaměstnavatelé zohledňovat dostupnost vhodně kvalifikovaných uchazečů? Poté byl rozsah díky britskému případu South-West Trains rozšířen, aby zjistil, jak jsou na tom práva partnerů ve svazcích osob stejného pohlaví. Nyní hovoříme o reprodukčních právech.

Pro vše z toho lze nalézt argument. Můžete zastávat názor, že stát by neměl regulovat smlouvy mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, nebo se naopak můžete domnívat, že takový právní předpis potřebujeme. Ať už jste však na kterékoli straně, rozhodně se jedná o argument, který by měli mít možnost použít zvolení zástupci, kteří mohou hlasovat pro nebo proti. Je urážlivé, aby nám tyto věci ukládal soud. Soud plní nějaké poslání je hrozbou, nejvyšší soud s posláním je tyranie.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Pane předsedající, mé příjmení je velmi obtížné – Skrzydlewska –, jsem však zvyklá na to, že jen málokdo je dokáže vyslovit správně.

V dnešním hlasování jsme hlasovali o zprávě o rovnosti mezi muži a ženami v Evropské unii v roce 2009. Mezi ustanoveními v oblasti problémů spojených s diskriminací žen a jejich horším postavením na trhu práce však zpráva obsahuje i ustanovení, která vyzývají členské státy, aby umožnily všeobecný přístup k potratům a ke službám reprodukčního a sexuálního zdraví. Ráda bych upozornila na to, že záležitosti týkající se potratů spadají výlučně do rozhodovací pravomoci jednotlivých členských států. Proto jsem v konečném hlasování hlasovala proti této zprávě, neboť se domnívám, že bojujeme-li za právo na rovné zacházení pro muže a ženy, neměli bychom toto právo napojovat na řešení v sexuální oblasti.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedající, velmi mne těší, že jsme my – křesťanští demokraté ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) – hlasovali proti této otřesné ideologické zprávě, kterou předložili socialisté, komunisté, Zelení, a především liberálové. Jde o útok na právo nenarozených dětí na život a útok na zásadu subsidiarity. Zejména mě děsí způsob, jakým se liberálové stali nohsledy ve službách levice a jednali v rozporu se zásadou subsidiarity.

Zprávy tohoto typu poškozují náš obraz v očích veřejnosti i kandidátských zemí. Poškozují nás i některé ideologické prvky v případě Chorvatska a Makedonie, které jsou obsaženy ve zprávách o pokroku. Proto musíme lidem jasně vysvětlit, co je *acquis communautaire*, jehož bezvýhradným zastáncem jsem, jaké jsou povinnosti EU a jak nebezpečný je ideologický nesmysl. Vyjádřím se metaforou svého italského kolegy – pro polévku samozřejmě jsme, ale jsme proti tomu, aby do ní byl přidán kyanid.

Návrh usnesení B7-0069/2010

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, dovoluji mi uvést příběh dvou afrických zemí. Keňa v roce 1978 zakázala lov slonů, což vedlo k tomu, že byla prakticky všechna stáda slonů v Keni vybita. Zhruba ve stejné době – v roce 1979 – Rhodesie, což byl tehdejší název země, prohlásila slony za vlastnictví toho, na jehož půdě se potulují. Výsledek – prudký nárůst počtů slonů.

My v této sněmovně se nad slony nezamýšlíme tak, jak to činí Afričané. Neohrožují nás, nedupají v našem obilí, nepoškozují naše vesnice ani naše zdraví. Jediným způsobem, jak lze místním populacím zabránit v logických úkonech k odstranění nebezpečné hrozby, je dát jim pobídky k tomu, aby s věcmi nakládali jako s obnovitelnými zdroji. To je samozřejmě to, co úspěšně zrealizovala Rhodesie – dnešní Zimbabwe. Environmentální politika by se měla řídit základní aristotelskou moudrostí, že o věci, které nikomu nepatří, se nikdo nestará.

Návrh usnesení B7- 0067/2010

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Jsem pro členství Chorvatska v Evropské unii, ale nemělo by to být na úkor slovinských národních zájmů. Ovšemže mám na mysli hraniční spor mezi Slovinskem a Chorvatskem. To není jen abstraktní pojem, je to věc, která ovlivňuje životy lidí.

Evropský parlament zde ve Štrasburku vyzval slovinský parlament, aby co nejdříve ratifikoval smírčí dohodu o stanovení hranic. To samozřejmě představuje vměšování do pravomoci slovinského Parlamentu. Zadrugé by mne zajímalo, zda si někdo položil otázku, proč Slovinsko dohodu dosud neratifikovalo. K tomuto bodu mohu uvést jen tolik, že v srpnu 2007 všechny parlamentní skupiny řekly, že jakékoli řešení musí být v souladu se zásadou rovnocennosti.

Přirozeně se také podivuji nad tím, proč by vůbec proti této zásadě měl někdo něco namítat. A přesto této zásady v dohodě dosaženo nebylo. Hlasovala jsem proto proti návrhu usnesení, neboť se do něj nepromítá tato zásada.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Ráda jsem dnes podpořila zprávu o klíčovém pokroku Chorvatska v přípravě na vstup do Unie. S Chorvaty pojí české občany dlouhodobé vztahy, desetitisíce rodin každoročně navštěvují tuto zemi a mají tam přátele. A proto je pro nás ta zpráva skvělá, protože dokladuje, že napřesrok již bude Chorvatsko moci být členskou zemí. Věřím, že ratifikační proces přístupové smlouvy nenaruší nějaké vnitronárodní politikaření uvnitř sedmadvacítky, které provázelo Lisabonskou smlouvu, a také věřím, že parlamenty Slovinska a Chorvatska naleznou dobré řešení pro své hraniční spory.

Návrh usnesení B7-0065/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pane předsedající, také budu stručná. Je to totiž další dobrá zpráva pro Balkán, že i Makedonie úspěšně kráčí na cestě ke splnění politických kritérií, která jsou podmínkou pro zahájení přístupových jednání a také pro bezvízový režim s Unií. Přispěly k tomu nedávné volby. Jasně ukázaly, že občané v této zemi si přejí sdílet mezinárodní standardy a mírové soužití. A věřím, že se demokratickým institucím podaří zesílit jednání s Řeckem o přijatelném řešení v problémových oblastech.

Návrh usnesení B7-0068/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Opět budu velmi stručná. Chci říct, že jsme přijali velmi upřímnou zprávu o tom, jak Turecko odpovědně mění své zákonodárství podle modelu EU, ale i o tom, že politická kritéria v oblasti lidských práv, zejména ve vztahu k ženám a náboženským menšinám, dosud neplní, stejně jako neřeší kyperskou otázku. Přesto většina z evropských poslanců před lety podpořila zahájení přístupových jednání. Vítám, že Turecko kráčí směrem k demokracii a k Evropě, ale znovu připomínám, že by bylo bývalo pro hospodářské vztahy lepším řešením uzavření privilegovaného partnerství než přísliby o vstupu sedmdesátimilionového Turecka. Bylo by to upřímnější i s ohledem na to, že se obávám, že v referendu by přístupová smlouva stejně v budoucnosti neprošla.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedající, potěšilo mne, že tento Parlament velkou a jednoznačnou většinou odmítl pokus Socialistů a Zelených vytyčit cíl postupovat k plnému členství Turecka. Tento proces musí zůstat otevřený, a abych se vyjádřil ještě jasněji, musí bezprostředně směřovat k tomu, aby byl vytvořen zvláštní status šitý na míru nebo aby bylo uzavřeno privilegované partnerství.

Turecko není evropská země, je ale naším nejdůležitějším partnerem na hranicích Evropy. To je důvod, proč chceme úzkou spolupráci, avšak, a tím chci odpovědět panu Kreissl-Dörflerovi, který se o tom zmínil před okamžikem, bez toho, aby se Turecko stalo členem evropských orgánů, a bez plné svobody pohybu. Chceme ale úzkou hospodářskou a politickou spolupráci. To je velmi přesná koncepce a já doufám, že má šanci být provedena, protože většina lidí v Turecku i Evropské unii si plné členství nepřeje. Proto by bylo rozumnější neplýtvat dále našimi silami, a soustředit se namísto toho výlučně na cíl partnerství.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Každá země, která usiluje o vstup do Evropské unie, musí nejen formálně splňovat minimální požadavky v oblasti demokracie a dodržování lidských práv, ale i se s nimi vnitřně ztotožňovat.

Turecko má podle zprávy o pokroku za rok 2009 před sebou ještě velmi dlouhou cestu. Zavázalo se sice k reformám, dobrým sousedským vztahům a postupnému přibližování normám a hodnotám Evropské unie, avšak už čtvrtý rok neprovádí ustanovení dohody o přidružení mezi Evropskou unií a Tureckem.

Považuji za nepřípustné, aby se uvažovalo o členství země, v níž jsou porušována práva žen, svoboda vyznání, myšlení a projevu, kde je tolerováno mučení, diskriminace, korupce a armáda stále zasahuje do politického života a zahraniční politiky. Jednou z reforem by měla být i reforma volebního systému snížením desetiprocentní hranice, aby se zabezpečila lepší pluralitní demokracie.

Písemná vysvětlení hlasování

Zpráva: David Casa (A7-0008/2010)

Sophie Briard Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Zpráva pany Casy o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla pro fakturaci, byla přijata velkou většinou poslanců, včetně mne samotné.

Podle tohoto systému budou pravidla pro fakturaci s ohledem na daň z přidané hodnoty zjednodušena díky větší harmonizaci evropských požadavků a rozsáhlému používání elektronické fakturace. Vstup této směrnice v platnost by tak mohl být nápomocný snížení administrativní zátěže společností a přispět ke zvýšenému úsilí o boj proti podvodům v oblasti DPH.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Pane předsedající, tento návrh se týká vytvoření systému sebeocení ve vztahu k dodání některého zboží nebo poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů, a to dobrovolně a dočasně. Podle Evropské komise to je nutné proto, že je počet podvodů v oblasti DPH stále vysoký, a Komise má rovněž informace o údajných případech podvodů v souvislosti s prodejem emisních povolenek skleníkových plynů.

Na základě této informace zpráva Parlamentu navrhuje, že by členské státy, které hlasovaly pro tento systém, měly mít povinnost hlasovat rovněž pro systém obchodování s emisními povolenkami skleníkových plynů.

Domníváme se, že experimentální povaha návrhu bude mít určitý smysl, a tak můžeme pozměňovací návrhy Parlamentu, konkrétně návrh zprávy, která zhodnotí „celkovou účinnost a efektivitu tohoto opatření, používání mechanismu a poměr nákladů a přínosů s cílem přehodnotit opatření a posoudit, zda by bylo vhodné jeho oblast působnosti rozšířit nebo zúžit“, podpořit.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *písemně*. – Tato zpráva se zabývá důležitými otázkami, jež se týkají podvodů, a to i v oblasti emisí skleníkových plynů. Komise musí předložit zprávu o účinnosti mechanismu přenesení daňové povinnosti, na jejímž základě se rozhodne, zda by bylo vhodné mechanismus v některých ohledech rozšířit.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Přijetí směrnice 2006/112/ES bylo důležitým krokem v boji proti daňovým únikům. Přes veškeré své body k dobru však nebyla dost účinná, aby vyřešila tzv. kolotočové podvody v oblasti DPH. Podvody tohoto typu mají na svědomí většinu ztrát v příjmech z daní v členských státech, a jsou jednou z nejrozšířenějších metod. V době hospodářské krize, kdy je boj proti daňovým podvodům, vzhledem k závažnosti ztrát v příjmech, ještě důležitější, musíme vynaložit veškeré úsilí, abychom s daňovými podvody bojovali, neboť to bude mít významný vliv nejen na naši reakci na současnou mezinárodní krizi, ale i na možnost odpovídajících sociálních politik.

Alfredo Pallone (PPE), *písemně*. – (IT) Byl jsem jedním z prvních zastánců myšlenky, která stojí za návrhem Evropské komise.

V Hospodářském a měnovém výboru jsme dokument Komise podrobili analýze a v některých ohledech zdokonalili. Souhlasím se zpravodajem, především pokud jde o objasnění dobrovolného používání mechanismu přenesení daňové povinnosti a upřesnění povinnosti týkající se předkládání zpráv. Ve skutečnosti by členské státy měly mít možnost volby, zda budou požadovat oznamování jednotlivých transakcí, či souhrnné oznámení o transakcích.

Dotyčný návrh posiluje bezpečnost povolenek vydávaných v rámci systému obchodování s emisemi proti podvodníkům a současně snižuje administrativní zátěž bezúhonných podniků.

Konečně se pak domnívám, že Parlament by měl být o výsledku tohoto dočasného používání mechanismu přenesení daňové povinnosti plně informován.

Bart Staes (Verts/ALE), *písemně*. – (NL) Pro zprávu pana Casy jsem hlasoval s velkým přesvědčením. Jako první místopředseda Výboru pro rozpočtovou kontrolu a zpravodaj pro zprávu přijatou v září roku 2008 na téma podvodů v oblasti DPH jsem účinný boj proti podvodům v oblasti DPH opakovaně obhajoval, neboť se jedná o zásadní záležitost z hlediska příjmů členských států a řádného fungování vnitřního trhu. Obecně

rozšířená a mimořádně závažná forma tohoto podvodu je známá pod názvem kolotočový podvod v oblasti DPH. Celková částka příjmů, které nebyly vybrány, podle odhadů dosahuje dvaceti až sto miliard EUR ročně. To je obrovská částka a v době krize by se pro ni dozajista našlo velmi dobré využití.

Pachatelé trestné činnosti v této oblasti jsou nesmírně vynalézaví. Nedávno vyšlo najevo, že páchají zločiny i v oblasti systému obchodování s emisemi. Převody emisních práv mezi plátcí daně v rámci systému obchodování s emisemi uskutečňovaného plně elektronicky jsou považovány za službu a jsou zdanitelné v zemi, v níž je příjemce usazen. Obchodníci kupují uhlíkové kredity osvobozené od DPH v jiných členských státech, a pak je prodávají společností ve svém členském státě za cenu včetně DPH. Nevěstní obchodníci pak neodvedou DPH do vnitrostátními pokladny. Je nezbytné, abychom se tímto druhem trestné činnosti zabývali.

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) Používání mechanismu přenesení daňové povinnosti v oblasti DPH vítám. Našel jsem v něm ale chybu. Například subjekt A prodá předmět subjektu B. Subjekt B jej prodá subjektu C. Subjekt C jej prodá koncovému spotřebiteli, který není plátcem DPH. Současně subjekt A nezaplatí DPH, neboť není koncovým prodejcem. Pouze subjekt C, který konečné zboží prodává spotřebiteli, DPH uhradí. Jádrem problému je to, že subjekt B není vůbec zdaněn, když základním principem jeho podnikání je koupit levně a prodat draho. Proto je navrhováno, že subjekt B by měl do státní pokladny platit DPH z cenového rozdílu. Tento systém obsahuje řadu pozitivních bodů – s jednou výjimkou: nikdo neuplatní u státu vrácení DPH, ale jestliže je subjekt C podvodník, pak jednoduše neuhradí DPH jako koncový prodejce. Jinak řečeno, používáním systému přenesení daňové povinnosti v oblasti DPH nevznikne negativní bilance, neboť nikdo nepožádá o vrácení DPH, a cítím, že bude velice snadné tento systém spravovat, neboť státní daňové inspektoráty budou schopny rozdíl v cenách zboží velmi snadno odhalit. Byl bych velmi vděčný za písemnou odpověď na téma udržitelnosti nebo nevhodnosti systému, který jsem navrhl.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Toto usnesení je určeno pro změnu směrnice Rady o DPH 2006/112/ES s cílem umožnit dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti v zájmu boje proti podvodům souvisejícím s obchodováním s emisními povolenkami a transakcemi s některým zbožím s vysokým rizikem podvodů. Daňové podvody jsou závažným problémem z hlediska hladkého fungování vnitřního trhu a ohrožují příjem členských států z daní. Proto některé z nich požádaly, aby mohly bojovat proti podvodným transakcím používáním mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k některým odvětvím a některému zboží s vysokým rizikem podvodů. Nejběžnější formou podvodu je situace, kdy dodavatel, registrovaný plátc DPH, vyfakturuje dodávky zboží a pak zmizí, aniž by dlužnou částku DPH zaplatil, zatímco kupující (rovněž registrovaní plátc DPH) mají v ruce platné faktury, u kterých mají možnost uplatnit nárok na odpočet. Vnitrostátní ministerstva financí tedy dlužnou částku DPH na zboží nevynakládají, a přitom musí nahradit dalšímu obchodníkovi v navazujícím stupni řetězení daně z přidané hodnoty částku DPH, která je jimi vyplácena. Členské státy tak utrpí dvojí ztrátu. Proto jsem hlasoval pro toto legislativní usnesení.

Zpráva: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Poskytnutí přístupu k bydlení pro občany, zejména ty ohrožené, pocházející ze společenství čelících mimořádně chudobě a marginalizaci, musí být prioritní starostí naší společnosti. Finanční podpora ze strukturálních fondů může významně přispět ke snaze vnitrostátních orgánů vyřešit tento problém. Evropský parlament a Rada již několikrát žádaly Evropskou komisi, aby začlenění těchto společenství aktivně podpořila. Výsledkem dnešního hlasování je nové pozměněné nařízení, které umožní 27 členským státům využít peníze z Evropského fondu pro regionální rozvoj (ERDF) na renovace nebo náhradu bydlení pro marginalizovaná společenství, čímž by se podpořily nejvíce znevýhodněné skupiny společnosti.

Mara Bizzotto (EFD), písemně. – (IT) Musím upozornit na to, že v této zprávě není obecně určeno kdo bude u těchto opatření, jestliže budou zavedena, přijímající stranou. Uvádí se zde pojem „marginalizovaná společenství“, ale není specifikována podstata tohoto výrazu, který může mít z čistě sociologického hlediska mnoho různých významů. Uvedena je jediné romská populace, o níž se však již stejně zmiňoval i návrh Komise. Požadavek vyslovený ve zprávě, aby odkaz na Romy nebyl v rozporu se zasahováním ve prospěch jiných skupin, které jsou „sociálně marginalizované“, neskýtá žádnou záruku, že z části Evropského fondu pro regionální rozvoj, která půjde na politiku bydlení, mohou mít užitek i jiní jednotlivci, kteří jsou „sociálně marginalizováni“ v důsledku mimořádně obtížné ekonomické, pracovní či rodinné situace. A nakonec, jak stojí ve zprávě, která byla Parlamentu předložena, by pravomoc stanovovat kritéria k určení toho, jakou část EFRR lze přiřadit pomoci marginalizovaným společenstvím, měla spočívat na Evropské komisi. Zdá se, že toto ustanovení připisuje samotné Komisi širokou rozhodovací pravomoc stanovit výše uvedená kritéria – kritéria, na nichž bude rozsah a míra opatření účinně záviset – ve stejnou dobu, kdy Parlament nebude mít

k dispozici žádnou možnost jednat a vyjádřit své stanovisko. Vzhledem k tomu, co zpráva umožní Parlamentu v budoucnosti, a protože je toto první čtení, zdržím se hlasování.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Podporuji tuto rámcovou dohodu, neboť pro zlepšování stability Evropské unie a zvýšení účinnosti její práce je spolupráce mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí mimořádně důležitá. Jak stojí ve zprávě, jakmile byl jednou legislativní podnět předložen Evropskému parlamentu, Evropská komise musí ve lhůtě jednoho měsíce dát odpověď a do jednoho roku musí připravit příslušný předpis Evropské unie. Pokud Evropská unie odmítne požadovaný akt připravit, musí pro své rozhodnutí uvést dostatek důvodů. Dosud mohla dávat podnět k právním předpisům Evropské unie pouze Evropská komise, Lisabonská smlouva však přiznává právo vytvářet právní předpis Evropské unie i většině poslanců v Evropském parlamentu. Parlament a Komise budou úzce spolupracovat v počáteční fázi každého požadavku legislativní iniciativy z podnětu občanské iniciativy. Při podepisování mezinárodních dohod se budou účastnit diskusí i odborníci Evropského parlamentu. Dohoda bude Parlamentu přiznávat právo účastnit se některých mezinárodních rozhovorů Evropské unie jako pozorovatel a rovněž právo, aby získal více informací o mezinárodních smlouvách.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Je mi potěšením hlasovat pro tuto změnu Evropského fondu pro regionální rozvoj, která rozšiřuje způsobilost jeho intervencí do bydlení, což by mělo pomoci marginalizovaným společnostem ve všech členských státech. Dosud se intervence do bydlení mohly uskutečňovat jen v rámci působnosti projektů rozvoje měst týkajících se renovací bydlení. Podle mého názoru je toto kritérium nerozumné a diskriminující, neboť v Portugalsku žije většina těchto rodin v chatrčích ve venkovských oblastech. Tito lidé jsou nejvíce potřební a neměli by být vyloučeni z důvodu místa, kde žijí. Vítám pozměňovací návrh Parlamentu, který podporuje územní soudržnost.

Navíc, na rozdíl od původního návrhu Evropské komise, který omezoval provádění aktu na nové členské státy, rozšiřují tyto nové předpisy působnost provádění na všechny členské státy, což by odstranilo nesmyslnou diskriminaci některých marginalizovaných evropských rodin. Jedná se o globální problémy, které postihují tisíce rodin v celé Evropě! Situace je kritická zejména v Portugalsku, a to kvůli hospodářské krizi, s níž se země potýká, a mimořádné chudobě mnoha rodin.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která způsobilost intervencí Evropského fondu pro regionální rozvoj rozšiřuje do bydlení v marginalizovaných společnostech. Podle nových pravidel budou moci všechny členské státy využít ke zlepšení podmínek marginalizovaných domácností tyto finanční prostředky EU, které byly dříve nedostupné pro členské státy, které se k EU připojily po roce 2004. Materiální zhoršování bytového fondu popírá právo jeho obyvatel na důstojné životní podmínky a je hlavní překážkou integrace a sociální soudržnosti. Toto nařízení umožní financovat projekty renovace bydlení z Evropského fondu pro regionální rozvoj, avšak aby nenastalo riziko segregace, musí být tyto iniciativy součástí širšího integračního rámce v oblasti zdraví, vzdělávání a sociálních věcí.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Evropská komise se snaží změnit ustanovení předpisů o Evropském fondu pro regionální rozvoj (EFRR) s cílem umožnit novým členským státům využít těchto prostředků k intervenci do bydlení ve prospěch marginalizovaných společností žijících ve venkovských oblastech.

Tato změna se použije pouze na nové členské státy, které, nezapomínejme, mají obrovská marginalizovaná společenství přistěhovalců žijících ve venkovských oblastech. Tím se ospravedlňuje přijetí zvláštního pravidla v rámci regulace EFRR.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Při řešení problému chudoby a zlepšování životních podmínek nejvíce znevýhodněných skupin obyvatel, kde deprivaci vyostřila vážná krize posledních několika let, má Evropská unie povinnost zabezpečit a podporovat udržitelné politiky sociálního začleňování. Zhoršení podmínek bydlení prohlubuje, a často zapříčiňuje, pomineme-li otázky hygieny, riziko segregace a marginalizace. Životní podmínky jsou pro každého občana klíčové z hlediska sebeúcty a pocitu vlastní společenské hodnoty. Spolu se vzděláním, zdravím a zaměstnáním hrají rozhodující úlohu ve snaze o budování, rozvoj a upevňování jakéhokoli udržitelného bydlení, ať už na úrovni každého člověka či na úrovni rodin.

Je však důležité zajistit, aby na základě pohlaví, rasy nebo etnicity nečinila intervenční strategie v rámci Evropské unie žádný rozdíl. Má-li Evropa mít vyváženější společnost, je právě tak důležité, abychom zabránili vzniku a rozšiřování ghet a zón, které jsou jasně ztotožnitelné s konkrétním znevýhodněným nebo marginalizovaným společenstvím. Politiky sociálního začleňování se musí zaměřovat rovněž na ty, kteří to nejvíce potřebují, aniž by mezi evropskými občany činily rozdíly jakéhokoli druhu.

David Martin (S&D), písemně. – Tato úprava umožňuje členským státům využívat Evropský fond pro regionální rozvoj integrovaným a citlivým způsobem. Zpřístupněním peněz, které jsou v současnosti k dispozici pro marginalizovaná společenství, z nichž mnohá žijí ve venkovských oblastech a v chatrčích a podle dřívější úpravy nemohla těchto peněz využívat, tento nový předpis významně přispěje k evropskému plánu hospodářské obnovy.

Erminia Mazzoni (PPE), písemně. – (IT) Zde jsou důvody, které mne vedly k hlasování pro následující pozměňovací návrhy. Především považuji za nezbytné rozšířit zeměpisné rozpětí návrhu na všech 27 členských států EU, neboť problémy, které chceme s pomocí tohoto předpisu řešit, se vyskytují v celé Evropské unii. Omezovat působnost nařízení pouze na 12 nových členských států EU tak nemá žádný smysl. Zadruhé považuji za správné, že bylo opraveno do původní podoby znění závěrečné části článku 7 („Komise přijme“ namísto „může přijmout“), což Komisi umožní, aby dál plnila svůj původní regulační úkol podávat stručnou informaci o hodnocení a rozhodování založeném na kritériích pro intervence, abychom tak zajistili účinnost a přidanou hodnotu politiky, zatímco budou rovněž zohledněny její náklady.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Situace bydlení je v EU kritická. Potřebujeme Evropskou politiku důstojného bydlení pro všechny, a závaznou a ambiciózní politiku EU pro sociální bydlení. Bylo samozřejmě nezbytné, aby Parlament přijal stanovisko k renovacím nezdravého bydlení a k nahrazení slumů důstojným bydlením, ale je právě tak nezbytné a naléhavé, aby EU učinila z dostupnosti důstojného bydlení základní lidské právo. Je to její povinnost a má na to příslušné prostředky. EU nemůže připustit, aby se stala sociálně nedostatečně rozvinutým regionem.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Přijetí této zprávy je velmi důležité, neboť mění Evropský fond pro regionální rozvoj, který pomůže marginalizovaným členům společnosti bez ohledu na to, zda žijí nebo nežijí v městských oblastech.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu a chci zdůraznit, že budeme rádi, když takovéto přezkumy aktů upravujících využívání Evropských fondů budou pokračovat. Řada omezení, která jsou v těchto předpisech uvedena, již nevyhovuje současné hospodářské a sociální situaci, což může vyvolat potřebu nových forem intervence. Jiným příkladem je v tomto ohledu zmírnění podmínek pro použití prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj na zlepšení energetické účinnosti bydlení, které Parlament schválil loni na jaře.

Alfredo Pallone (PPE), písemně. – (IT) Současná hospodářská krize na celém světě staví před Evropskou unií náročné úkoly, a unie proto potřebuje politiky, které nabízejí rychlé, pružné a účinné reakce.

Evropská politika soudržnosti je se svými finančními prostředky v celkové hodnotě 347 miliard EUR na programové období 2007–2013 největším zdrojem investic v reálné ekonomice, a dokáže pomoci Evropě a jejím regionům zotavit se z krize a znovu získat důvěru a optimismus.

Souhlasím s potřebou vypořádat se v kontextu změny nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj s otázkou bydlení marginalizovaných společenství. Vzhledem ke skutečnosti, že podle současných právních předpisů není na marginalizovaná společenství podporu možné využít, navrhovaná změna by zaplnila mezeru v legislativě, abychom vhodnějším způsobem řešili problém těchto lidí žijících v tísnivých životních podmínkách.

Toto opatření respektuje zásadu subsidiarity, neboť se zvyšuje schopnost členských států poskytovat podporu a pomoc na bydlení ve prospěch marginalizovaných společenství, aniž by bylo jakkoli předjímáno, kdo tuto pomoc nejvíce potřebuje, a současně zachovává integrovaný přístup, jakožto povinnou podmínku, která bude stanovena pro provádění této pomoci.

Aldo Patriciello (PPE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, blahopřeji panu van Nistelrooijovi k vynikajícímu navrženému znění, které bylo zdokonaleno řadou pozměňovacích návrhů předložených ve Výboru pro regionální rozvoj s cílem umožnit, aby se působnost tohoto opatření rozšířila na všechny členské státy Evropské unie.

Díky současnému znění se může sen mnoha lidí o vlastním domově splnit. Jsem si jist, že tím dáme našim občanům najevo, že tento Parlament dokáže najít řešení výzev, které přináší otevření hranic a volný pohyb osob. A z toho důvodu budu hlasovat pro zprávu.

Maurice Ponga (PPE), písemně. – (FR) Potěšilo mne, že velká většina (558 hlasů ku 57) dnes zprávu pana van Nistelrooije podpořila. Parlament přijetím této zprávy vysílá silný vzkaz občanům a reaguje na otázky

sociální soudržnosti, které mu byly tlumočeny zejména cestou evropských měst sdružených v síti Eurocities. Zpráva stanovuje možnost využívání Evropského fondu pro regionální rozvoj na renovace a nahrazení existujících budov a na nové struktury, které pomáhají marginalizovaným společnostem ve venkovských i městských oblastech v každém z 27 členských států.

Rozšíření z 12 členských států, které se připojily k programu v roce 2000 a 2007, na všechny členské státy nabízí způsob, jak řešit problémy, které představuje nezdravé bydlení pro některá marginalizovaná společenství, v celé EU. Dovolí to tudíž zavést integrovaný a udržitelný přístup na úrovni EU. Toto rozšíření navíc dokonale zapadá do cíle roku 2010, který je Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Těší mne, že Parlament hlasoval pro tyto pozměňovací návrhy, a doufám, že dotčené regiony v nich naleznou užitečný nástroj k řešení naléhavých a zásadních problémů těchto společenství.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), písemně. – (FR) Podporovala jsem tuto zprávu od samotného počátku, zejména pokud jde o rozšíření způsobilosti intervence na všechny členské státy EU. Umožňuje státům sedmadvacítce používat Evropský fond pro regionální rozvoj k financování výstavby nových obydlí pro marginalizovaná společenství a k renovacím a nahrazení stávajících budov.

Problémy s bydlením jsou během této vážné hospodářské krize, která zasáhla Evropu a dotýká se všech členských států, ještě závažnější. Evropská unie musela zasáhnout a využít všech svých nástrojů, aby přišla všem lidem v nevyhovujících obydlích, a zejména marginalizovaným společnostem, která dříve nemohla zdroji Evropského fondu pro regionální rozvoj využívat, na pomoc.

Díky pozměňovacím návrhům, které poslanci předsednické většiny předložili ve Výboru pro regionální rozvoj, je způsobilost využít fond rozšířena nejen na nové členské státy EU, ale na všechny státy EU-27, neboť se všechny potýkají se stejnými problémy. Dotčené regiony tak budou moci nahradit nezdravé bydlení sociálně marginalizovaných společenství a řešit jejich problémy komplexními, integrovanými a dlouhodobými kroky.

Tato zpráva poskytuje EU konkrétní opatření na pomoc jejím občanům. Doufejme, že to bude krok vpřed k sociální Evropě, která bude blíže lidem.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Zpráva, kterou jsme dnes schválili, mění nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj, rozšiřuje jeho působnost do bydlení ve prospěch marginalizovaných společenství, neboť v současnosti mohou fond využívat pouze iniciativy v městských oblastech. Pozměňovací návrhy, které jsme společně s mými kolegy poslanci předložili a které Parlament dnes schválil, znamenají, že mohou tohoto nového zdroje finančních prostředků v rámci Evropského fondu pro regionální rozvoj využívat nejen nové členské státy, jak bylo navrženo v původním návrhu Komise, ale i ty starší.

Pokusil jsem se rovněž zabránit tomu, co vnímám jako precedens, který by vyloučil starší členské státy, zejména Portugalsko, z využití těchto finančních prostředků, a možná i některých dalších zdrojů pomoci Společenství. Rád bych znovu připomněl, že to, jak dlouho je země členem Evropské unie, by pro přidělování strukturálních fondů nemělo být kritériem, a že politika soudržnosti v období po roce 2013 by měla být i nadále založena na solidaritě a jejím cílem by měla být územní soudržnost, což je mimořádně důležité pro vzdálené regiony, jako je Madeira. Současně se musí zaměřovat na větší pružnost, transparentnost a přístup orientovaný na výsledky, který odměňuje a ne trestá regiony, které příkladně využívaly pomoc Společenství.

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) Aby se zlepšilo přidělování finančních prostředků Evropské unie na regenerace budov a bytů a vzhledem k praxi, jež funguje v členských státech, a problémům se spolufinancováním, by mělo být navrženo, aby vnitrostátní vlády vytvořily jednotný fond, do kterého by ušetřily peníze na pokrytí spolufinancování ze státní pokladny. Jinak řečeno, dokud nebude spolufinancování pokryto státem, budou muset vlastníci budov a bytů v absolutních číslech platit stejnou částku jako před renovacemi. Důvodem je skutečnost, že často je pro vlastníky budov a bytů nemožné pokrýt spolufinancování z vlastních peněz a ani na něj nejsou schopni získat bankovní půjčku. Vítám druhý bod této iniciativy – směřovat finanční prostředky určené na renovace do venkovských oblastí.

Většina soukromých domů na vesnicích je vytápěna autonomně, tedy vytápění není hrazeno centralizovaným způsobem, a proto se navrhuje, že by se měla stanovit pevná měsíční částka, která by ve správné době mohla krýt spolufinancování na tyto domy. Pro členské státy by tak bylo snazší právně realizovat spolufinancování renovací venkovských domů.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Toto pravidlo umožňuje, aby marginalizovaná společenství v nových členských státech využívala finanční podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj na intervence do

bydlení. Převážná většina těchto společenství žije ve venkovských oblastech a v chatrčích (ve venkovských i městských oblastech). Podporu z Evropského fondu pro regionální rozvoj nemohou využívat. Intervence do bydlení je možná v rámci procesu rozvoje měst a renovováním stávajících domů. Podpora intervence do bydlení ve venkovských oblastech či na nahrazení průměrného bydlení v městských i venkovských oblastech není k podpoře z Evropského fondu pro regionální rozvoj způsobilá. Aby nedocházelo k nežádoucí diskriminaci, neměla by intervence zaměřená na Romy vylučovat jiné skupiny, které se nacházejí v obdobné sociální a hospodářské situaci. Dále by vzhledem k tomu, že je jen část složitého problému, měla být intervence řešena v rámci integrovaného vícerozměrného přístupu na vnitrostátní úrovni včetně silného partnerství a zohledněním aspektů týkajících se vzdělávání, sociálních věcí, integrace, kultury, zdraví, zaměstnání, bezpečnosti atd. Cílem návrhu je poskytnout na základě integrovaného přístupu přijatelné podmínky bydlení.

Zpráva: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Podvody a daňové úniky jsou útokem na budování spravedlivější, silnější a vyrovnanější Evropy ve smyslu sociálního a hospodářského vývoje. Důsledky tohoto jsou v současné době vážné hospodářské a finanční krize stále zřejmější a závažnější, neboť rozpočty členských států byly výrazně oslabeny a vyčerpány velkými veřejnými investicemi a výdaji na sociální politiku. Nutno podotknout, že na daňové podvody v Evropské unii připadá ročně 200 miliard EUR, tedy více než 2 % HDP.

Dále se v rámci otevřeného trhu a volného pohybu zboží a osob ještě více zvýšila složitost mechanismů kontroly a dohledu v důsledku nezadatelných suverénních práv jednotlivých členských států. A co víc, bezohledné hospodářské subjekty, zhusta motivovány příležitostmi snadno vydělat na hospodářské krizi, se uchylují ke stále sofistikovanějším a vynalézavějším metodám, jak se vyhnout daňovým povinnostem.

Tento návrh posiluje administrativní spolupráci mezi členskými státy EU v oblasti daní, neboť proces evropské integrace ukazuje zřetelný nesoulad mezi vytvářenými právními předpisy a systémem kontroly a dohledu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Máme určité pochybnosti o formulaci návrhu, jehož cílem je rozšířit působnost směrnice, čímž by se „spolupráce mezi členskými státy rozšířila tak, aby zahrnovala všechny formy daně“, a dále nás znepokojuje fakt, že „směrnice se vztahuje rovněž na příspěvky povinného sociálního zabezpečení, které se odvádějí členskému státu nebo jeho části nebo orgánům sociálního zabezpečení zřízeným podle veřejného práva“.

Nesouhlasíme s tím, aby byla úředníkům členských států dána pravomoc jednat na území jiných členských států, a návrh Parlamentu omezit záležitost pouze na případy, kdy mezi členskými státy existuje dohoda, považujeme přinejmenším správný přístup.

Dále máme určité pochybnosti o požadavku na automatickou výměnu informací o daňové situaci jednotlivců, ačkoli v tomto ohledu existují, zejména ve zprávě Parlamentu, některé zmínky o ochraně údajů.

Budeme dále podrobně sledovat, jak budou tyto otázky řešeny.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – I když si myslím, že by si členské státy EU měly zachovat kontrolu nad svými daňovými systémy, je zřejmé, že spolupráce v této oblasti na úrovni EU a ovšem i se třetími zeměmi je s ohledem na to, aby nedocházelo k daňovým únikům, nutná. Věřím, že se kompromis, který byl dnes schválen, stane užitečným nástrojem v boji proti podvodům a daňovým únikům.

Astrid Lulling (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem rozhodně proti zprávě paní Alvarezové o správní spolupráci v oblasti daní, neboť je mi líto, že je boj za občanské svobody, v jehož čele by měl Parlament stát, proměnlivý a rozporuplný.

Chystá-li se zavedení detektorů pro fyzickou kontrolu nebo dohoda SWIFT se Spojenými státy, věrní zastánci osobních svobod se ozývají, přestože to někdy může způsobit diplomatické napětí.

Jakmile se však jedná o bankovní údaje, to dobré se náhle promění ve zlo.

Masová automatická výměna, která tvoří základ zpráv paní Alvarezové a pana Domenicchiho, je jako detektor, který vás na každém kroku svléká, je to něco jako dohoda SWIFT, ale v mnohem větším měřítku.

Tuto nejednotu nelze ospravedlnit ani ve jménu vyšší účinnosti.

Automatická výměna všech údajů o každém nerezidentovi v Evropě bude znamenat nezvladatelnou záplavu údajů. Precedent v oblasti daně z vkladů by nás měl varovat.

A těm z mých přátel, kteří jsou znepokojeni nadměrnou byrokracií, kterou může tento výtvor vyvolat, říkám, že jediným klíčem k řešení je hlasovat proti, než se pak divit katastrofálním důsledkům.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Za dobu od přijetí předešlého právního předpisu, na jehož základě se otázka podvodů a daňových úniků stala prioritou Evropské unie, byla přijata řada legislativních návrhů, které se k této oblasti vztahují. Správní spolupráce v oblasti daní je základní součástí společné strategie na boj proti podvodům a daňovým únikům. Účinný boj proti daňovým únikům a podvodům má významné dopady na vnitrostátní rozpočty a na ztrátu nezanedbatelných příjmů pro obecné veřejné výdaje, především do zdravotnictví, vzdělávání a výzkumu.

Daňové úniky a podvody narušují zásadu rovného daňového zacházení, na úkor občanů a podniků, které své daňové povinnosti plní, a vedou k narušení hospodářské soutěže, jež má dopad na řádné fungování trhů. Je důležité, abychom zejména v době současné krize využili všech metod, které máme v boji proti daňovým únikům a podvodům k dispozici, a získali tak co nejvíce prostředků potřebných k tomu, aby se napravily dopady krize a maximálně snížily vysoké rozpočtové schodky.

Alfredo Pallone (PPE), písemně. – (IT) Význam tohoto návrhu spočívá v závažných důsledcích, jež mají daňové podvody v EU (jsou odhadovány na více než 2 % HDP) na rozpočty členských států, na zásadu spravedlivých daní, která je v jejich důsledku oslabena, a na fungování trhů, neboť je narušena hospodářská soutěž.

Návrh předložený Komisí je krokem vpřed k naplnění potřeby účinnějších opatření spolupráce na boj proti podvodům a daňovým únikům v celoevropském měřítku. Navržená směrnice zahrnuje pokrok kvantitativní i kvalitativní: kvantitativní proto, že zakotvuje nové povinnosti, kvalitativní proto, že stávající povinnosti rozšiřuje a upřesňuje.

Uznává zahrnutí všech typů přímých i nepřímých daní, kromě DPH a spotřební daně, přičemž zavádí automatickou výměnu informací mezi správci daně, která nahrazuje výměnu informací na vyžádání.

Tento návrh bude znamenat, že budeme moci požadovat účinnější opatření spolupráce na boj proti podvodům a daňovým únikům a vytvoříme tím systém, který bude spolehlivý, účinný a bude se snadno používat. Pomůže nám k dosažení příslušné daňové integrace, která je důležitou součástí evropského projektu a dalším krokem k přímé harmonizaci daňových politik.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písemně. – (FR) Stejně jako Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice jsem i já hlasovala pro tuto zprávu, jejímž cílem je zintenzivnit boj proti podvodům a daňovým únikům, který je mimořádně důležitý v kontextu stávající hospodářské krize, s níž se potýkají naše členské státy. Řešení těchto záležitostí se zdá být v souvislosti s hospodářskou krizí, která členské státy zasáhla, a v době, kdy jsou nejmenší státy zatíženy rozpočtovou přísností ve stále větší míře, prioritou.

Podle některých odhadů dosahuje objem daňových podvodů 200 miliard EUR, čili 2 % HDP, a dvojnásobně tak převyšuje částku, kterou Evropská unie vyčlenila na tzv. plán evropské hospodářské obnovy.

Zpráva Evropského Parlamentu dále uvádí, že je potřeba zlepšit ochranu osobních údajů, což je důležitá zásada, vzhledem k tomu, že tu hovoříme o výměně informací a údajů.

Stejně jako tato zpráva i my naléháme na Komisi a Radu, aby vysvětlily Evropskému parlamentu, jak bylo zohledněno jeho stanovisko a jakého pokroku bylo dosaženo v oblasti boje proti daňovým podvodům a únikům v oblasti spolupráce mezi členskými státy.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Cílem této zprávy je zlepšit správní spolupráci v oblasti daní. Nyní si více než kdy jindy musíme v této oblasti navzájem pomáhat. Mobilita daňových poplatníků, počet přeshraničních transakcí a globalizace finančních nástrojů se výrazně rozvinuly. Pro členské státy je těžké správně posoudit objem daní a poplatků. Tento prohlubující se problém má dopad na fungování daňových systémů a přináší dvojí zdanění, které podporuje daňové podvody a úniky, zatímco provádění kontrol nadále spadá do pravomocí vnitrostátní orgány. Představuje to riziko pro hladké fungování vnitřního trhu. Automatická výměna informací mezi členskými státy by byla povinná pro tantiémy, dividendy, kapitálové zisky a produkty životního pojištění, na něž se nevztahují jiné právní nástroje EU týkající se výměny informací a obdobná opatření, a výsledné důchody, vlastnictví majetku a příjmy. S cílem zlepšit výměnu informací mezi jednotlivými vnitrostátními orgány se kromě toho navrhuje, aby byly zavedeny postupy sledování v případech, kdy členské státy odmítnou poskytnout informace nebo provést správní šetření. Všechna tato opatření pomohou v boji proti daňovým podvodům, a proto hlasuji pro toto legislativní usnesení.

Zpráva: Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Je zajímavé, že Evropská komise uznává, že „ustanovení Smlouvy o EU týkající se volného pohybu ztěžují členským státům požadování záruk za odvod daní splatných na jejich území“.

Mohli bychom pak říci, že by místo přijímání jednotlivých pravidel, jež se později ukáží být nedostatečná, a řešení výsledků, s nimiž dosud nejsme spokojeni, bylo jednodušší vrátit se k podstatě problému a změnit pravidla svobody pohybu?

My však máme pochybnosti o provádění návrhu, který uvádí: „Rozsah vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek by se měl rozšířit na ostatní daně a poplatky, jež v současnosti nejsou zahrnuty, jelikož neodvedení jakéhokoli druhu daně nebo poplatku nepříznivě ovlivňuje řádné fungování vnitřního trhu. Oblast působnosti by se měla rozšířit rovněž na povinné příspěvky na sociální zabezpečení.“

Nesouhlasíme s tím, aby byla úředníkům členských států dána pravomoc jednat na území jiných členských států a návrh Parlamentu omezit záležitost pouze na případy, kdy mezi členskými státy existuje dohoda, považujeme přinejmenším správný přístup.

Ian Hughton (Verts/ALE), písemně. – Zvýšená mobilita osob i kapitálu je ústředním prvkem EU a je velkým úspěchem. Nese sebou však i určitá negativa, mimo jiné se podvodníci mohou snáze vyhnout placení daní a poplatků. Je zřejmé, že stávající systémy vzájemné pomoci se ukázaly jako nedostatečné, a dnešní hlasování by mělo přinést tolik potřebná zlepšení v této oblasti.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Co se týče vymáhání pohledávek v oblasti daní a poplatků, není situace v Evropské unii rozhodně dobrá. Podle statistik činí dosažená souhrnná míra zpětného vymáhání jen 5 %. K tomu, aby se zlepšila účinnost vymáhání pohledávek, je nutná užší spolupráce na úrovni členských států. S ohledem na to jsem hlasoval o návrhu systému vzájemné pomoci v této oblasti. Doufám, že budou již skutečně odstraněny nedostatky stávajících opatření, které způsobily nedostatečnou transparentnost a koordinaci mezi státy a vedly ke zbytečnému pozdržení v procesu vymáhání.

Tato nová směrnice navrhuje, že musíme jasněji definovat normy, na jejichž základě příslušné orgány v jednotlivých členských státech poskytují pomoc, spolu s právy a povinnostmi dotčených stran. Budou vypracovány standardizované nástroje s cílem usnadnit vymáhání a předběžná opatření, abychom zabránili problémům s uznáváním a s překlady nástrojů vydaných jinými orgány. Komise podpoří dobrou spolupráci mezi členskými státy a bude neustále sledovat stížnosti, které obdrží v souvislosti s výměnou informací nebo pomocí.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Zvyšující se počet žádostí členských států o pomoc při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní ve spojitosti s malou účinností v jejich vybírání ukazuje, že je třeba směrnici Rady 1976/308/EHS změnit. Máme-li řešit problémy s pomalostí postupů, nesourodost, nedostatečnou koordinaci a transparentnost, toto usnesení potřebujeme.

Alfredo Pallone (PPE), písemně. – (IT) Hlavními rysy současného systému vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření jsou zdoluhavost, nesourodost a nedostatečná koordinace a transparentnost. K tomu, abychom posílili a zlepšili pomoc při vymáhání pohledávek mezi členskými státy, musíme proto jednat na úrovni Společenství.

Za tím účelem návrh nabízí jednotné nástroje umožňující vymáhání nebo předběžná opatření, abychom zabránili problémům s uznáváním a překladem nástrojů vydaných v jiném členském státě, a standardizovanou podobu ohlašovacího formuláře pro dokumenty týkající se pohledávek na území jiného členského státu.

Zavedení jednotného standardizovaného ohlašovacího formuláře a rozhodnutí ve vztahu k pohledávce vyřeší problémy s uznáváním a překladem nástrojů vydaných v jiném členském státě. Tento nástroj bude mimořádně důležitý pro rozvoj obchodu na území Společenství a posílení vnitřního trhu.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Cílem směrnice Rady je od základu přezkoumat fungování vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření. Působnost vnitrostátních opatření týkajících se vymáhání pohledávek je omezena jen na území jednotlivých členských států. Správní orgány nemohou samy o sobě vymáhat daně a cla a poplatky mimo území svého členského státu. Současně se zvyšující se mobilitou osob a kapitálu využívají podvodníci územního omezení pravomocí vnitrostátních orgánů iniciovat insolvenční řízení v zemích, v nichž mají daňové nedoplatky. První ustanovení týkající se vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek byla obsažena ve směrnici 76/308/EHS (konsolidované ve

směrnici 2008/55 ES) o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření. Tento nástroj se však v důsledku změn na vnitřním trhu za posledních třicet let ukázal jako nevhodný. Je proto nezbytné stávající směrnici zrušit a vytvořit zdokonalený systém pomoci při vymáhání pohledávek v rámci vnitřního trhu, který zaručí rychlý, účinný a jednotný postup v celé Evropské unii. Proto jsem hlasovala pro toto usnesení.

Návrh usnesení RC-B7-0072/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark a William (The Earl of Dartmouth (EFD), *písemně.* – Strana UKIP plně podporuje úsilí, jehož cílem je poskytnout zemi úlevu, a je zděšena ztrátami na životech a utrpením těch, kdo byli katastrofou postiženi, nemůžeme však podporovat legitimizaci toho, aby EU vynakládala stovky milionů z peněz daňových poplatníků a současně se vojensky a diplomaticky snažila obejít demokratické a odpovědné národní státy, které v krizi zasahují.

Samozřejmě povzbuzujeme vládní pomoc a pomoc jednotlivců s cílem poskytnout úlevu a peníze těm, kdo byli postiženi, a na obnovu země. Musí se to však dělat transparentně za účasti veřejnosti, nikoli tajně prostřednictvím nevolených úředníků s ušlechtilými ambicemi na mezinárodní úrovni.

Liam Aylward (ALDE), *písemně.* – (GA) Hlasoval jsem pro toto usnesení a pro finanční pomoc, kterou Evropská unie poskytne na dlouhodobou podporu, jež bude řízena ve spolupráci s místními orgány a lidmi na Haiti. Tyto peníze musí být využity na řešení základních příčin chudoby na Haiti, na pomoc posílení demokratické struktury země a na budování udržitelného hospodářství.

Podmínky na Haiti se v poslední době díkybohu zlepšily, a humanitární pomoc je rozdělována účinně a podle pořadí důležitosti; to vše díky podpoře a koordinaci mezinárodních organizací, nevládních organizací a obyvatel Haiti, kteří všichni spolupracovali.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně.* – (RO) Evropská unie je, podobně jako celé mezinárodní společenství, vystavena v souvislosti se situací na Haiti důležité zkoušce solidarity. Nadcházející summit EU musí představit rozhodné a dobře koordinované jednohlasné řešení, aby splňovalo potřeby rekonstrukce a pomoci, kterou Haiti potřebuje v důsledku jedné z největších přírodních katastrof v moderní historii. Je třeba reagovat na požadavek Evropského parlamentu a na žádost předloženou Evropské komisi, aby předložila konkrétní návrh na vytvoření civilní ochranné síly, která by byla schopna neprodleně zasáhnout v případě přírodních katastrof v kterékoli části světa.

Nesmíme zapomenout na poučení z Haiti a Evropská unie musí v tomto případě ukázat, že nejenže ví, co znamená solidarita, ale že je rovněž přizpůsobivou a pružnou institucí, která se dokáže poučit ze současných bolestných událostí. Evropská unie má veškeré údaje a nástroje pro to, aby se zapojila do dlouhodobé rekonstrukce Haiti. Je nutná koordinace se Spojenými státy a Kanadou, aby celé mezinárodní společenství mohlo vystupovat jednotně. Historií i přírodou těžce zkoušené obyvatelé Haiti musí od mezinárodního společenství získat takové nástroje, které jim dovolí, aby se naučili si pomáhat sami.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně.* – (PT) Vítám závazek, který EU učinila s cílem poskytnout pomoc lidem na Haiti po zemětřesení, které tuto zemi zasáhlo v lednu. Před zemětřesením žilo 70 % obyvatel na Haiti pod hranicí chudoby a zahraniční dluh země činil 890 milionů USD. Nyní je povinností mezinárodního společenství přispět k vytvoření strategie pro obnovu země, která by byla udržitelná z krátkodobého, střednědobého i dlouhodobého hlediska.

Nyní nastala kritická doba pro koordinaci obnovovacích prací mezi jednotlivými mezinárodními dárci pomoci, haitskými orgány a občanskou společností, a já vítám nedávné rozhodnutí G7 odepsat dluhy Haiti, a to včetně dluhů u mnohostranných úvěrových institucí. Je mimořádně důležité, abychom této zemi pomohli zotavit se po zemětřesení, mezinárodní společenství však musí této příležitosti využít rovněž k tomu, aby pomohlo řešit hospodářské, sociální a politické nerovnosti na Haiti.

Carlos Coelho (PPE), *písemně.* – (PT) Zemětřesení, které zasáhlo ostrov Haiti 12. ledna 2010, zabilo tisíce lidí a způsobilo hrozné škody a chaos, si žádá naši hlubokou solidaritu s haitskými občany. Měl jsem to potěšení a čest podílet se na tvorbě tohoto usnesení Parlamentu. V první řadě bych rád upřímně poděkoval odborníkům, jejichž šlechetná a okamžitá práce prostřednictvím mobilního zásahového centra pomohla zachraňovat životy a zabezpečit naléhavé potřeby spojené se zdravotní péčí, vodou, hygienou, oblečením atd. Prokázalo se tak, že investice, které Parlament v minulých letech požadoval, měly praktický a pozitivní výsledek.

Na druhé straně se z toho, co se stalo, musíme, stejně jako v případě asijského tsunami, poučit. Na základě Barnierovy zprávy z roku 2006 by Evropská komise měla co nejdříve předložit legislativní opatření pro vytvoření jednotné, nezávislé a stále civilní ochranné síly EU, která by byla schopna provádět záchranné mise a zajišťovat integrovaný přístup k pomoci, obnově a rozvoji. Rád bych rovněž poděkoval členským státům, nevládním organizacím a občanské společnosti za veškerou humanitární pomoc, kterou poskytly.

Lara Comi (PPE), *písemně*. – (IT) Zemětřesení, které dne 12. ledna 2010 zničilo Haiti, přičemž za sebou zanechalo 200 000 mrtvých a přibližně 250 000 zraněných, přimělo členské státy Evropské unie a celé mezinárodní společenství, aby přispěly k hmatatelnému a společnému závazku obnovy této země.

Taková koordinace se z krátkodobého hlediska ukázala jako účinná, když předtím Evropská komise a jednotlivé členské státy přislíbily značné částky. Považuji za nezbytné směřovat toto společné úsilí tak, aby byla rekonstrukce udržitelná ve střednědobém a dlouhodobém výhledu a aby hlavním příjemcem přislíbené pomoci byli obyvatelé Haiti.

Připojuji se k výzvě mezinárodních humanitárních organizací, aby se obrovské množství dětí osiřelých v důsledku zemětřesení nestalo obětí obchodníků s lidmi. Domnívám se proto, že potřebujeme plán pro dohled nad touto krizovou situací, který zajistí, aby, co se týče zájmů Evropy a Spojených států, dostaly přednost prvořadě potřeby nejslabších skupin společenství.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení o zemětřesení na Haiti, které si vyžádalo 200 000 obětí na životech a 250 000 zraněných. Ráda bych vyjádřila upřímnou soustrast a solidaritu lidem na Haiti a ostatním národům, pracovníkům mezinárodních organizací, mimo jiné OSN a Evropské komise, a rodinám obětí tragédie. Chtěla bych vyzdvihnout tvrdou práci některých členských států EU prostřednictvím mechanismu civilní ochrany EU, koordinovanou monitorovacím a informačním centrem Komise. Vítám také návrh provést hodnocení evropské reakce na humanitární krizi na Haiti, aby Evropská komise mohla předložit návrhy na zlepšení schopnosti EU v budoucnosti na katastrofy rychle reagovat.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) 12. leden 2010 se do haitské historie zapíše jako jeden z nejhorších dnů, jaké kdy země zažila. Lidé a země již předtím sužovaní chudobou a zaostalostí byli náhle zpustošení nemilosrdnou a vražednou přírodní katastrofou ohromných rozměrů.

Desítky tisíc úmrtí zaznamenaných ve statistikách, které byly neaktuální již v okamžiku svého vydání, a strach a zoufalství v očích těch, kdo přišli o všechno, více než dostatečně ospravedlnily mobilizaci mezinárodního společenství a občanské společnosti na celém světě a mně nezbývá, než toto úsilí pochválit.

Navzdory této vlně solidarity, která jen vrhá dobré světlo na ty, kdo se jí účastnili, bude potřeba pomoc zachovat i tehdy, až se světová pozornost přesune k jiné zemi.

Nehledě na mezinárodní úsilí může rekonstrukce probíhat jen za předpokladu, že se odpovědné subjekty i občané sami dokážou ujmout vedoucí úlohy v tomto procesu a přijmout z toho vyplývající povinnosti.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Kalamita, která Haiti postihla po krutém zemětřesení dne 12. ledna tohoto roku, je novou výzvou k solidaritě mezi lidmi a národy. S ohledem na svou historii a kulturní identitu, o významu na poli světové ekonomiky ani nemluvě, musí Evropská unie jednat příkladně a podporovat pomoc pro obyvatele Haiti a obnovu jedné z nejchudších zemí na světě. Musíme odstranit překážky pro finanční a logistické nároje, které zmenší utrpení postižených tragédií na minimum, a to velmi urgentně, a zajistit rychlou obnovu základních životních podmínek. Podmínky pro podporu udržitelného rozvoje země však musíme teprve posoudit a měly by zajistit, abychom mohli bojovat proti stavu mimořádné chudoby, který se týká velké části obyvatel země. Kromě pobídek k udržitelnému zemědělství, industrializaci a udržitelnému cyklu pro rozvoj uvádění výrobků na trh považuji za klíčovou silnou strategii pro zlepšení životního prostředí, neboť Haiti je křiklavým a dramatickým příkladem ničivého dopadu změny klimatu na lidstvo. Hlasoval jsem proto pro návrh.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Tváří v tvář dramatickým obrazům totální zkázy na Haiti potřebujeme rychlou, účinnou a ryzí solidaritu, která umožní zmírnit utrpení haitského lidu. Současně je nutné odmítnout a odsoudit jakýkoli pokus zneužít haitskou tragédii k vojenskému obsazení země, a rozhodně hájit suverenitu a nezávislost Haiti – a to v tomto dokumentu chybí. Je politováníhodné, že usnesení přichází mnohem později, než prohlášení hlav některých států a vysokých představitelů OSN o vyslání desítek tisíc jednotek OSN do této země. Haiti a jeho lid potřebují hasiče, lékaře, nemocnice a základní potřeby.

Reakcí EU na přijetí usnesení bylo, že „Rada vyšle 350 příslušníků vojenské policie“. Nutno připomenout rychlou pomoc, kterou Haiti poskytly země jako Kuba, která neprodleně vyslala 400 lékařů, jež zachraňují životy, předchází epidemiím, budují zdravotnickou infrastrukturu a rozdělují základní potřeby, nebo Venezuela, která nabídla smazání dluhu a zajistila dodávky paliva.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jsme předvedčeni, že nastal čas poskytnout veškerou humanitární pomoc, spolupráci a podpořit obnovu, kterou lidé na Haiti potřebují, s ohledem na jejich důstojnost a statečnost. Bohužel bylo příliš mnoho času vyplýváno na ochranu a ne všechno probíhalo bez problémů. Již jsme tu odsoudili přístup některých subjektů, zejména Spojených států, které se více staraly o posilování své vojenské přítomnosti v této zemi prostřednictvím svých jednotek než o obyvatele Haiti.

Vyjadřujeme politování nad tím, že přijaté rozhodnutí příliš nechrání Haiti a jeho lid. Bylo by dobré hned na počátku odsoudit každého jednotlivce i zemi, kteří se snaží této katastrofy zneužít a vrátit se k neokolonialismu. Takový přístup se zdá být důležitý i v souvislosti s vysláním tisíců ozbrojených jednotek Severní Ameriky, navzdory tomu, že většina populace žije v chudobě a je trvale vykořisťována nadnárodními společnostmi a zásahy vnějších subjektů, zejména Spojených států.

I nadále budeme pokračovat ve vyjadřování upřímné solidarity s obyvateli Haiti.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Podpořila jsem toto usnesení, abych zdůraznila velký závazek solidarity, kterou Evropská unie musí projevít a poskytnout pomoc této zemi, jež byla před necelým měsícem zničena. Po skončení krizového stavu bude nutné rozvíjet dlouhodobou pomoc, zejména těm nejohroženějším lidem a také vládním strukturám, které dnes nemají jinou možnost, než přenést své pravomoci na jednotky Spojených států. A konečně, Evropa se musí z takových událostí poučit, aby mohla v budoucnosti rychleji a účinněji reagovat a poskytnout optimální humanitární pomoc těm, kdo ji nejvíce potřebují.

Richard Howitt (S&D), písemně. – My, poslanci Evropského parlamentu z labouristické strany, bychom chtěli vyjádřit nejhlubší soustrast s obyvateli Haiti, jejichž životy zničilo toto katastrofální zemětřesení, a plně podporujeme mezinárodní úsilí, jehož cílem je poskytnout zemi úlevu. Podpořili jsme toto usnesení s jasným záměrem vyslat signál, že Evropský parlament a jeho poslanci za labouristickou stranu jsou při dlouhodobé práci na obnově zpretrhané infrastruktury, společenství a životů lidí na straně haitského lidu. Jsme obzvláště rádi, že v usnesení můžeme zmínit rozhodnutí Británie a dalších zemí G-7 zrušit své pohledávky v mezinárodním dluhu Haiti a vyzvat další národy, aby je následovaly.

Nesouhlasíme však s bodem 24 usnesení, neboť se domníváme, že jakýkoli návrh na zlepšení reakce EU na katastrofy by měl být učiněn po řádné konzultaci a úvaze, nikoli pouze v kontextu jedné katastrofy a jejích bezprostředních následků, jakkoli byly bolestivé. Tento bod se především dotýká současné úpravy, která je pro členské státy EU dobrovolná, a neměli bychom podceňovat vnitrostátní kapacity pro reakci na katastrofu, zejména pokud má Spojené království vlastní stálý tým pro rychlou odezvu, který byl nasazen do akce již hodinu po zemětřesení na Haiti.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – V posledních týdnech jsme byli svědky hrozivého rozsahu katastrofy, která zasáhla haitský lid. Stejně jako v případech jiných velkých přírodních katastrof je pozornost tisku a médií krátká a titulky se brzy začnou věnovat něčemu jinému. Bylo by však nepřijatelné, kdyby se pozornost politických představitelů přesunula stejně tak rychle, a je proto správně, že se tento Parlament snaží chovat tuto katastrofu jako jeden z hlavních bodů na pořadu. Toto usnesení je známkou dosavadní dobře odvedené práce orgánů EU i členských států a doufejme, že vysoká představitelka EU bere plně na vědomí konkrétní otázky, na něž dnes Parlament upozornil.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písemně. – Podle haitských úřadů činí celková ztráta na životech po zemětřesení 230 000 osob. Jedná se tedy o ještě větší katastrofu, než bylo asijské tsunami v roce 2004. Až opadne potřeba krizové pomoci, měla by se naše pozornost postupně upřít k dlouhodobému rozvoji na Haiti. Haiti je jednou z nejchudších zemí na světě a bylo tak zcela nepřipraveno čelit katastrofě takového rozměru. Vřele vítám sliby ohledně odpuštění haitských dluhů, které v poslední době zazněly, a naléhavě vyzývám všechny dárcovské země, aby pomohly při dlouhodobé a udržitelné obnově. A konečně, někteří kolegové zpochybňovali rozhodnutí baronky Ashtonové nenavštívit Haiti bezprostředně po katastrofě. Jejich kritika by byla namístě, pokud by její návštěva mohla přinést něco užitečného v pomoci obyvatelům Haiti. Pokud to ale mělo být pouhé divadlo pro veřejnost, aby se ukázalo, že se EU účastní, bylo její rozhodnutí zcela správné.

Eija-Riitta Korhola (PPE), písemně. – (FI) Pane předsedající, hlasovala jsem pro usnesení o Haiti. Zemětřesení na Haiti způsobilo obrovské lidské neštěstí – stovky tisíc mrtvých a zraněných a prakticky zdevastované Port-au-Prince. Počet těch, kdo potřebují vnější pomoc, je odhadován na dva až tři miliony.

Evropané věnují svůj soucit příbuzným obětí, je však třeba jednat. Rozsáhlé a neprodlené přísliby EU ve formě pomoci jsou jednoznačně důležité. Rozpačitá reakce nové administrativy pro zahraniční záležitosti vyvolala údiv, a to oprávněně. Je zřejmé, že vysoká představitelka EU musí být v budoucnosti odpovědná za zajištění toho, aby Unie jednala rychleji a koordinovaněji. Haiti bude pomoc potřebovat dlouho. Jeho rány potřebují péči a domovy bude nutné postavit jeden po druhém.

Filozof Ludwig Wittgenstein je autorem myšlenky, že žádné utrpení není větší než to, kterým může trpět jediný člověk. Podle mého názoru měl na mysli zhruba toto: na světě není větší jednotka vědomí než vědomí jednotlivce. Bolest nemůžete počítat. Neexistuje žádné souhrnné vědomí, které by trpělo více než jednotlivce. Utrpení mas je vždy utrpením jednotlivce. A v tom spočívá i naděje. Matka Tereza údajně prohlásila, že kdyby se zabývala masami, nedosáhla by ničeho. Pomohu-li jedné osobě, pomohu tak největší možné jednotce – celému jednomu lidskému světu.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Domnívám se, že EU musí lépe podporovat koordinaci a zviditelnit podporu haitskému státu. Právě teď jsou největším problémem logistické překážky (omezená kapacita pro přistání a vykládání zboží na letišti Port-au-Prince) a hledání řešení, jak pomoci těm, kdo jsou stále bez domova, zejména vzhledem k sezóně dešťů, která brzy nastane.

Musíme myslet na budoucnost a na to, jak bychom v takových situacích mohli jednat rychleji a účinněji. Podpořil jsem usnesení, neboť požaduje, aby na základě povinností daných v Lisabonské smlouvě komisařka pro mezinárodní spolupráci, humanitární pomoc a řešení krizí zajistila, aby Evropská unie hrála hlavní úlohu v krizových situacích a přítom koordinovala v budoucnu lépe svou pomoc.

Navíc je mimořádně důležité, aby evropské výkonné orgány předložily Parlamentu co nejdříve návrhy na vytvoření evropské civilní ochranné síly vycházející z mechanismu civilní ochrany EU. To umožní Evropské unii shromáždit zdroje nutné pro dodání krizové humanitární pomoci do 24 hodin po katastrofě.

David Martin (S&D), písemně. – Ničivé zemětřesení způsobilo minulý měsíc na Haiti katastrofální škody, a je proto nutná dlouhodobá a angažovaná snaha celého světa v oblasti pomoci. Jsem potěšen, že EU zatím poskytla pomoc v hodnotě 196 milionů EUR. Podporuji usnesení požadující účinnou a koordinovanou humanitární práci EU, aby tak byla pro Haiti zajištěna dlouhodobá pomoc a obnova.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Zemětřesení, které Haiti postihlo dne 12. ledna 2010, nadále ovlivňuje život 3 milionů lidí, kteří naléhavě potřebují humanitární pomoc. Úloha zahraniční politiky EU byla upřesněna a hodnoty, které se EU snaží podporovat, jsou mimo jiné zaměřeny na to, aby přispěly ke světovému míru a bezpečnosti a ochraně lidských práv. Obecně bychom proto měli uvítat každou snahu, kterou vyvinou členské státy, aby pomohly této zemi, aby z této katastrofy vyšla jako plně funkční demokracie, jejíž hospodářství dokáže pomoci jejímu obyvatelstvu. Měli bychom rovněž mít na paměti, že haitský lid musí vždy být, společně se svou vládou, nedílnou součástí celého procesu obnovy.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Zdržel jsem se hlasování o RC-B7-0072/2010 o Haiti, neboť považuji za nezbytné, aby byly do této oblasti místo jednotek vyslány civilní pracovníci, jako například lékaři, architekti a hasiči. Politické, hospodářské a sociální stability, kterou potřebuje, bude Haiti moci dosáhnout pouze v případě, že bude svoboda země ochráněna před cizím vlivem. Finanční instituce jako Světová banka, Mezinárodní měnový fond a sociální partneři by měli zahraniční dluh Haiti neprodleně zrušit.

Rovněž podporuji opatření přijatá zeměmi Bolívarovské alternativy pro Ameriku (finanční pomoc prostřednictvím humanitárního fondu, podpora v oblasti energetiky a podpora zemědělských a výrobních iniciativ), které jsou důkazem existující bratrské solidarity mezi různými zeměmi. Tím, že jsem se zdržel hlasování, jsem se snažil zdůraznit, že obnova Haiti nemůže být provedena militarizací pomoci, ale spíše tím, že se skoncuje s mechanismy, které způsobily všeobíhající chudobu na Haiti, jako jsou například vnější dluhy, jejichž zrušení požaduji.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Dokonce i před zemětřesením bylo Haiti chudou zemí s nezajištěnými dodávkami potravin z místních zdrojů pro více než 2 miliony lidí a se stovkami tisíc sirotků na ulicích nebo v dětských domovech. Pro lidi na Haiti je samozřejmě důležité, aby byly infrastruktura a státní instituce obnoveny dlouhodobě. Nesmíme však zapomínat na to, že neprobíhá hladce rozdělování pomoci a mnoho

žen a dětí je ve zvláště zranitelné situaci. Musíme v tomto případě postupovat opatrně. Tento návrh usnesení se zdá spravedlivě vystihuje většinu problémů a z toho důvodu jsem pro něj hlasoval.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Zemětřesení, které postihlo Haiti v lednu tohoto roku, je jednou z největších humanitárních katastrof 21. století. Rozsah katastrofy je ještě horší v tom, že ničivé zemětřesení zasáhlo jednu z nejchudších zemí na světě. Tragédie obrátila k Haiti zraky celého světa. Nestačí zajistit jen rekonstrukci ostrova, humanitární pomoc musí zahrnovat restrukturalizaci tam fungujících sociálních vztahů v duchu úcty k lidské důstojnosti a sociální spravedlnosti. Musí být tedy možné nejen poskytnout Haiti nevratnou pomoc, ale také zajistit, aby zemi a její společnosti byla dána šance začít od začátku.

Podporuji proto výzvu ke zrušení mezinárodního dluhu Haiti. Jsem současně proti řešením, která v důsledku mezinárodní „pomoci“ přivodí Haiti zvýšení jeho dluhu. S přihlédnutím ke všem těmto faktorům jsem se rozhodl společný návrh usnesení Evropského parlamentu o nedávném zemětřesení na Haiti podpořit.

Alfredo Pallone (PPE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro společný návrh usnesení Evropského parlamentu o nedávném zemětřesení na Haiti.

Souhlasím zejména s obsahem bodů 4, 8 a 9, zvláště s jejich pasážemi, které zdůrazňují, že přednost by EU měla dát pomoci procesu rekonstrukce a zlepšení humanitární situace, se zaměřením na zranitelné skupiny, jako jsou ženy a děti, a na poskytování přístřeší, zdravotnické péče, logistické pomoci a potravin; vyzýváme všechny členské státy, aby byly připraveny vyhovět žádostem OSN o další pomoc; vítáme, že Komise předběžně přislíbila 30 milionů EUR na humanitární pomoc; vítáme rozhodnutí zemí G-7 své pohledávky na mezinárodním dluhu Haiti zrušit, a současně vyzýváme Mezinárodní měnový fond, aby nesplacený dluh plně zrušil – a zdůrazňujeme, že jakákoli krizová pomoc po zemětřesení musí být poskytnuta ve formě grantů, nikoli půjček způsobujících zadlužení.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Dojde-li k přírodní katastrofě, je nezbytné, aby pomoc přišla neprodleně. V případě Haiti dokázaly účinnou humanitární pomoc bez byrokratického zpoždění poskytnout pouze Spojené státy. Je také zřejmé, že nejrychlejší a neúčinnější humanitární činnost pochází od těch, které tato slavná sněmovna ve svých usneseních pravidelně kritizuje – katolické církve a humanitárních iniciativ křesťanských organizací. V tomto usnesení, které plně podporuji, Parlament vyzývá mezinárodní společenství, aby zajistilo, aby hlavními aktéry procesu rekonstrukce byli haitský lid a jeho vláda, a měli tak svůj osud ve svých rukou. Poslanci také podporují kroky EU směřující k novému nastartování místní produkce potravin rekonstrukcí poškozené infrastruktury a poskytnutím nezbytných materiálů (osiva, hnojiv a nástrojů) malým zemědělcům, zejména pro jarní setbu, která začíná v březnu a představuje 60 % vnitrostátní produkce potravin. V době, kdy mezinárodní společenství investuje do vytvoření infrastruktury odolné proti zemětřesení, bych ráda zdůraznila skutečnost, že byly zasaženy i církevní budovy a že by mezinárodní finanční prostředky měly být přiděleny rovněž na obnovu kostelů a seminářů.

Návrh usnesení B7-0078/2010

John Stuart Agnew, Andrew Henry William Brons, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark a William (The Earl of) Dartmouth (EFD), písemně. – UKIP je vážně znepokojena situací v Íránu a vyzývá vlády na obou stranách, aby našly diplomatické, a především mírové řešení přetrvávajícího politického a humanitárního úpadku v zemi. EU nemůže v této situaci zasáhnout, neboť by tím jen vyostřila napětí. Namísto zvolených politiků v čele jednání neodpovědní byrokraté EU dosáhnou výsledku, který bude špatný pro Írán i pro zbytek světa. Jednání by měla probíhat ve spolupráci s dalšími vnitrostátními vládami – neměla by být Evropskou unií vynucována shora. Řada zemí chce zůstat neutrálních, například Irsko, a EU, která za ně v této důležité otázce jedná, tak závažným způsobem podrývá jejich demokratickou politiku.

Mário David (PPE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro tento dokument, jsa veden silným smyslem pro odpovědnost, a doufám, že toto usnesení může přinést ovoce. Rád bych pochválil sjednocené úsilí jednotlivých politických skupin v Parlamentu, díky němuž může toto sídlo evropské demokracie hovořit jedním hlasem a které takto podtrhlo silně pragmatické zaměření tohoto usnesení, jež naznačuje cesty, řešení a konkrétní opatření, jak má EU vystupovat vůči íránskému režimu. Proto bych rád zdůraznil, že potřebujeme: a) důrazně odsoudit podniky, které dodávají íránským orgánům vybavení a technologie, které mají za cíl provádění cenzury a dohledu a jež by měly být evropským podnikům zakázány; b) požadovat, či lépe vyžádat si uznání toho, že je naprosto nezbytné zajistit úplné dodržování Vídeňské úmluvy a diplomatických pravidel; c) zavést více sankcí pro íránské organizace a úředníky, kteří pracují v zahraničí a jsou odpovědní za represe a omezování svobody v Íránu, spolu s těmi, kdo se podílejí na porušování mezinárodních závazků Íránu

v jaderné oblasti; a d) přesto přese všechno podporovat trvalý a prohloubený dialog s Íránem, zejména s občanskou společností.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení o situaci v Íránu, neboť jsem znepokojena tamějším trvalým porušováním lidských práv, zejména pokud jde o svobodu sdružování, projevu a informací, a rovněž z toho důvodu, že podporuji demokratická přání íránského lidu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Z Íránu přišly v posledních měsících dvě zprávy, z nichž bohužel ani jedna není povzbudivá. První se týká pokroku v obohacování uranu pro jaderné účely, druhá pak potlačení umírněné frakce vedené panem Moussavim, která zpochybňuje výsledky nedávných parlamentních voleb. Vývoj v těchto dvou oblastech je sám o sobě dostatečně znepokojivý, ve vzájemné spojitosti je však důvodem k vážným obavám.

Co lze říci o této nestabilní zemi, kde stále radikálnější vláda zabíjí, mučí a vězní své odpůrce, kteří proti ní protestují v ulicích, a která současně houževnatě pracuje na programu obohacování uranu zaměřeného na získání jaderné energie?

Ačkoli fundamentalistický režim ajatoláhů prohlásil, že jeho úmysly jsou dobré a že vyrábí jadernou energii pro mírové účely, mezinárodní společenství o tom není přesvědčeno a oprávněně vnímá Írán jako silící hrozbu.

Evropská unie musí, kromě toho, že od samého počátku odsuzuje mimořádně brutální represí íránských umírněnců, společně se svými spojenci a dalšími mezinárodními aktéry bojovat za posílení a přitvrzení sankcí proti Teheránu a nevylučovat v boji proti této hrozbě žádnou formu koordinovaného úsilí.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hájíme svobodu projevu a demokracii a souhlasíme s tím, že je třeba vyjádřit naše obavy z vývoje situace v Íránu v posledních měsících, zejména v souvislosti s masovými represemi ze strany íránských bezpečnostních sil. Navržené znění však k tomu nepřispěje.

Nutné vyjádření našeho znepokojení nad vývojem situace podle našeho názoru nesmí přehlížet velké ohrožení suverenity a územní celistvosti Íránu, včetně zvýšené diplomatické a vojenské účasti pod vedením OSN, včetně koncentrace vojenských jednotek Spojených států v regionu. Neměli bychom zapomínat na to, že tyto prvky zároveň ohrožují práva íránského lidu a oslabují jeho vlastní síly, které trvale bojují za demokracii, pokrok a sociální spravedlnost v Íránu. Přijaté znění toto vůbec nezmiňuje.

Právo určovat budoucí směřování Íránu náleží výhradně íránskému lidu a jeho aktivitě v politické a sociální oblasti. Rádi bychom vyjádřili svoji solidaritu s demokratickými organizacemi a íránskými občany, kteří bojují za sociální spravedlnost a pokrok ve své zemi.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Podpořila jsem usnesení, které odsuzuje přístup Íránu z hlediska jeho záměrů v jaderné oblasti, ale i jeho útoků na svobodu projevu, jimž dennodenně padnou za oběť jeho lidé. Návrat k násilí, jaké bylo vůči demonstrantům íránskými orgány přijato, je nepřijatelné, stejně tak jako cenzura tisku a bránění v přístupu k informacím.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Současný společenský převrat v Íránu, systematické represe lidu a oponentů režimu, omezení svobody tisku a svobody projevu, nezrušení trestu smrti a trvalé rozvíjení jaderného programu proti mezinárodnímu společenství, to jsou důvody k velkým obavám. Ještě znepokojivější jsou zprávy, že Írán minulý měsíc provedl úspěšné testy nové rakety s dlouhým doletem, čímž ohrozil regionální a světovou bezpečnost. Nedávné zrušení návštěvy delegace Parlamentu je dalším jasným signálem, že tato země nechce spolupracovat. Z naší strany proto musíme politiky prováděné íránským režimem odsoudit.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Existuje mnoho zemí, kde jsou demokracie a lidská práva v zoufalé situaci. EU se musí i nadále snažit za pomoci odvolání a podobných postupů tuto situaci změnit. Kroky Íránu a jeho snaha stát se jadernou velmocí by nás neměly překvapovat. Je to mimo jiné důsledek jednostranné politiky Spojených států. Situaci lze zmírňovat jen za pomoci diplomacie, ale EU se v tomto ohledu musí vyhnout tomu, aby se nechala Spojenými státy zneužít. Návrh usnesení uvádí, že nebylo dosaženo žádného výrazného pokroku a že jediným klíčem k řešení je dialog. S tím souhlasím.

Sławomir Witold Nitras (PPE), písemně. – (PL) Rád bych vyjádřil svou podporu usnesení, jehož cílem je jasně vyjádřit postoj Evropské unie v souvislosti se základními lidskými právy v Íránu. Jako většina z nás, i já jsem pobouřen tím, jak je zacházeno s íránskou opozicí. Odsouzení Mohammeda Rezá AlíZamáního a Arashe Rahmáního k smrti za jejich politickou činnost je, dle mého názoru, porušením veškerých norem, jimiž se moderní svět řídí. Těší mne, že EU k této věci zaujímá velmi jasný postoj. Současně bych rád vyjádřil

politování nad tím, že podobně silná reakce nenásledovala poté, co bylo zabráněno demonstraci, kterou organizovala dne 31. ledna 2010 ruská opozice v Moskvě a Petrohradu, a její organizátoři, včetně Olega Orlova, předsedy organizace Memorial, jíž byla minulý rok udělena Sacharovova cena, byli uvězněni. Domnívám se, že reakce vysoké představitelky EU by měla být v této záležitosti stejně dynamická jako v případě Íránu, a měla by se také přizpůsobit tvrdé kritice ruských orgánů přednesené předsedou Evropského parlamentu panem Buzkem.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Je pro nás skutečně mimořádně důležité obnovit dialog s Íránem. Proto velmi lituji, že byla odložena delegace EU, která měla Írán navštívit, a doufám, že bude co nejdříve možné ji znovu uspořádat. V Íránu dnes jednoznačně existuje nedostatečná úcta k lidským právům a demokracii. Zpřísnění sankcí vůči Íránu ale není ten správný postup. Rovněž opozice íránské vlády je proti přísnějším sankcím, neboť by zasáhly především íránský lid. Kromě toho EU opět používá dvojí metr. Jde-li o důležité hospodářské partnery, jako je Čína nebo Indie, pak je ochotna přimhouřit oko. Z těchto důvodů jsem se hlasování zdržel.

Alfredo Pallone (PPE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro návrh usnesení o Íránu, zejména z důvodu nedávných útoků, včetně včerejšího útoku na italské a francouzské velvyslanectví.

Evropská unie ve skutečnosti bude muset zajistit, aby vystupovala jako mluvčí pro jednoznačné stanovisko k teheránskému režimu. Íránské orgány zde hrají roli v rozdmýchávání této nebezpečné atmosféry netolerance a zastrahování vůči všem zemím Evropské unie. Útok na velvyslanectví byl spáchán lidmi, kteří chtějí přistříhnout křídla demokracii a kteří jsou proti svobodě.

Doufám, že evropské orgány přijmou co nejdříve jasné stanovisko, které to, co se stalo, odsoudí, a že rozhodnou, jaká diplomatická opatření budou vůči Íránu přijata.

Geoffrey Van Orden (ECR), písemně. – Rozhodné usnesení o Íránu je podporováno ECR. Jsme pro rozsáhlou mezinárodní akci v boji proti zvyšující se jaderné kapacitě Íránu. Nejvíce politováníhodné v této souvislosti je, že Evropský parlament nevyužil příležitost podpořit mezinárodní požadavek dalších sankcí. Měl bych ještě dodat, že naštěstí nejsou v Teheránu žádná „velvyslanectví EU“. Jsou zde velvyslanectví jednotlivých států.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Íránská islámská republika je mimořádně přísná v odsuzování špatného zacházení s muslimy na celém světě. Na druhé straně však mullahové nezastavují pronásledování křesťanů a neodsuzují jejich podmínky. Konverze ke křesťanství je považována za formu odpadlictví a trestána smrtí. Evropský parlament však bohužel nemá odvahu odsoudit situaci křesťanských mučedníků v Íránu. Papež Jan Pavel II. řekl: „Pronásledování zahrnuje různé druhy diskriminace vůči věřícím, ale i vůči celému církevnímu společenství“. K těmto formám diskriminace zpravidla dochází v okamžiku, kdy je uznáno právo na náboženskou svobodu a svobodu vyznání, a to v právních předpisech jednotlivých zemí i v prohlášeních mezinárodní povahy ... Dnes jsou, kromě vězení, koncentračních táborů, táborů nucených prací a vypovězení ze země, používány rovněž méně známé, zato však propracovanější, tresty – nikoli násilná smrt, ale určitá forma smrti občanské, nikoli izolace ve vězeních a táborech, ale společenská diskriminace nebo trvalé omezení osobní svobody. Pokud Parlament chce brát svůj požadavek na dodržování lidských práv vážně, měl by zaujmout jasnější postoj ke křesťanům pronásledovaným v Íránu.

Návrh usnesení B7-0021/2010

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Hrozí, že se Jemen stane novým Afghánistánem – oblíbeným výcvikovým táborem Al Kájdý a líhní fundamentalistů a teroristů, kteří se šíří po celém islámském světě.

Situace společenské, politické a hospodářské degradace, ne-li úplného úpadku, jejímž projevem je občanská válka a absence jakékoli vlády, která by mohla účinně řídit osud celého svého území, proměnila zemi v místo bez zákona nebo spíše pořádku, co může přerušit krizi a stoupající míru projevů násilí a radikalismu.

To znamená, že je nutné, aby mezinárodní společenství přistupovalo k otázce Jemenu soustředěněji a odhodlaněji, a že by pomoc poskytnutá této zemi měla být přesně zaměřená na účinné zlepšování životní úrovně jemenského lidu.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Celková situace v Jemenu znepokojuje celý svět a EU musí, s ohledem na nedávné teroristické útoky, hrát stále aktivnější úlohu při předcházení tomu, aby se Jemen stal v rámci mezinárodního společenství dalším zkrachovalým státem.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) V boji proti terorismu se do středu pozornosti dostal Jemen – líheň islámských extremistů. Boj proti chudobě a zvýšení vojenské pomoci problémy Jemenu neodstraní. Klíčem k řešení je poskytnutí většího objemu rozvojové pomoci, v jejímž důsledku kampaň džihádu ztratí půdu pod nohama. EU se v žádném případě nesmí nechat donutit k tomu, aby se ocitla v roli pokladníka Spojených států. Naopak se musí ujmout pozice nestranného zprostředkovatele, aby pomohla dialogu a připravila podmínky dlouhodobému politickému řešení. Tento návrh usnesení podobný postup volí, a proto jsem pro něj hlasoval.

Geoffrey Van Orden (ECR), *písemně*. – Souhlasím sice s podstatou tohoto usnesení o současné situaci v Jemenu a podílel jsem se na jeho vzniku, nemohu však souhlasit s uvedenou zmínkou o koordinující úloze, kterou bude v budoucnu v souvislosti s Jemenem hrát služba EU pro vnější činnost. Již v průběhu navrhování jsem žádal, aby byly zmínky o Evropské službě pro vnější pomoc odstraněny, ostatní politické skupiny to ale odmítly. Evropská služba pro vnější činnost je produktem Lisabonské smlouvy – smlouvy, kterou neschvalují a která nemá demokratickou legitimitu. Evropská služba pro vnější činnost má mít síť „velvyslanectví EU“ a pod bdělým dohledem nové vysoké představitelky EU / místopředsedkyně Komise má být odpovědná za vytváření a provádění vojenské a zahraniční politiky EU.

Dlouho jsem byl proti tomu, aby EU měla roli v těchto dvou oblastech politiky, které, jak jsem upřímně přesvědčen, musí zůstat výhradní výsadou suverénních členských států.

Návrh usnesení B7-0029/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark a William (The Earl of) Dartmouth (EFD), *písemně*. – UKIP je zásadně proti obchodování s lidmi, které je moderní formou otroctví. Požadujeme zavedení vyšších trestů pro pachatele těchto zločinů a rozhodná opatření k vymýcení takové činnosti. Nemůžeme však dopustit, aby EU, nad hlavami zvolených vlád, využila obchodování s lidmi jako záminku k harmonizaci imigrační a hraniční politiky. Rozhodování o vnitrostátní politice v těchto oblastech musí mít v rukou voliči prostřednictvím volební urny a zvolených politiků – není možné, aby EU ukořistila další kus politiky, který vyjme z demokratické odpovědnosti. Pokud by v EU nebyly žádné otevřené hranice a každá země by měla svou vlastní imigrační politiku, bylo by mnohem snazší vymýtit závažný organizovaný zločin a obchodování s lidmi.

Liam Aylward (ALDE), *písemně*. – (GA) Hlasoval jsem pro tento návrh usnesení, protože musíme zajistit, aby byla dána praktická, ale i morální priorita řešení otázky obchodování s lidmi a tomu, jak je obchodování využíváno jako zdroj pracovního trhu.

Na základě Lisabonské smlouvy má Evropská unie pravomoc a příležitost evropskou politiku ve vztahu k obchodování s lidmi posílit. Jak jsem řekl v rozpravě k tomuto usnesení, tato problematika musí být důležitý bod na pořadu jednání. Evropské unie má, vzhledem ke své významné úloze v oblasti světového obchodu a závazku chránit lidská práva, povinnost bojovat proti obchodování s lidmi, zejména proti dětské práci.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – Obchodování s lidmi je jedním z nejhroznějších a nejzávažnějších zločinů. Boj nemůže být účinný bez soudržného politického přístupu, který by se soustředil na prevenci, ochranu obětí a účinné postihy obchodníků s lidmi. Volný pohyb v rámci EU přinesl našim občanům nemalé výhody, avšak současně otevřel v mnoha ohledech pole pro obchodníky s lidmi. Obětí obchodování s lidmi se každoročně stanou desítky tisíc mladých žen a dětí z nových členských států. Evropský parlament bude muset sehrát klíčovou úlohu v boji proti obchodování s lidmi. Budeme muset zajistit, aby prevence, ochrana a podpora obětí byly důležitý bod na politickém programu. Musíme požadovat, aby členské státy plně prováděly platné politiky EU a další nástroje týkající se obchodování s lidmi a zajistily, aby byly zavedeny přísnější tresty a postihy.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně*. – (LT) Hlasovala jsem pro toto usnesení, neboť Evropská unie musí bojovat proti nezákonnému přistěhovalectví a obchodování s lidmi. S rostoucí nezaměstnaností vzroste i počet lidí, kteří se mohou stát obětí obchodování s lidmi nebo mohou být vykořisťováni nucenou prací. Především ti, kdo ztratili práci ve své zemi, kdo ztratili naději na lepší život, budou hledat úspěch jinde. Této situace mohou zneužít zločinecké skupiny. Hlavní oblast obchodování s lidmi, týkající se zejména dětí a také dívek a žen, se po mnoho let nezměnila. Sexuální vykořisťování za podmínek blížících se otroctví se objevuje zejména ve východní Evropě, která je průjezdní trasou pro obchodování s lidmi na západ. Musíme připravit širokou strategii boje proti obchodování s lidmi, která by se měla nejvíce zaměřit na opatření proti obchodování s lidmi, prevenci a na ochranu obětí a postihy. Opatření proti obchodování s lidmi musí

přijmout všechny členské státy a zajistit přitom koordinaci vnitrostátních právních předpisů. V otázce obchodování s lidmi bychom měli usilovat o užší spolupráci všech dotčených stran.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Tato moderní forma otroctví prodělala v posledních letech znepokojivý nárůst a stala se třetí nejvýnosnější formou organizované trestné činnosti. V roce 2009 bylo podle odhadů 270 000 obětí a Europol nezaznamenal žádný pokles v oblasti obchodování se ženami za účelem sexuálního vykořisťování a naopak zaznamenal vyšší počet obětí obchodování za účelem nucené práce. To je nepřijatelné a nesmíme dopustit, aby to díry v právních předpisech umožňovaly. Potřebujeme rychlou, celosvětovou, komplexní a koordinovanou odpověď – v legislativní i realizační oblasti. V souvislosti se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost naléhavě vyzývám Komisi, aby co nejdříve předložila nový návrh a učinila vytvoření soudržné evropské politiky pro účinný boj proti obchodování s lidmi jednou ze svých hlavních priorit. Návrh by měl pojímat všechny aspekty této otázky, včetně otázek týkajících se zemí původu, tranzitních a cílových zemí, lidí, kteří oběti vyhledávají, organizují přepravu a vykořisťování, a dalších prostředníků, zákazníků a dalších osob, které mají z obchodování prospěch.

Současně musíme zajistit odpovídající úroveň ochrany pro oběti a svědky prostřednictvím okamžité pomoci. Musíme také usilovat o to, abychom co nejvíce vytěžili z nástrojů, které v této oblasti bohužel stále ještě nejsou na tomto poli dostatečně využívány ze strany orgánů, mezi které patří i Europol, Eurojust a Frontex.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písemně. – (RO) Považuji za důležité a podporuji vytvoření stálé platformy na úrovni Evropské unie, která zaručí, aby politiky v oblasti obchodování s lidmi pokrývaly veškeré aspekty spojené se sociálními záležitostmi a sociálním začleňováním, a rovněž přijetí vhodných a účinných programů na podporu opětovného sociálního začlenění obětí, včetně opatření ve vztahu k trhu práce a systému sociálního pojištění.

Lena Ek, Marit Paulsen a Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Původní znění bodů 13 a 15 o rozlišování mezi oběti obchodování s lidmi a neregulérními přistěhovalci a co se týká povolení k pobytu pro lidi, kteří se stali oběti obchodování, považujeme za vhodnější, přesto však v zájmu dosažení kompromisu hlasujeme pro pozměňovací návrhy k těmto bodům. Díky tomuto kompromisu budou obětem obchodování s lidmi udělena dočasná povolení k pobytu, a hraniční kontroly budou o těchto otázkách obchodování s lidmi více informovány. To je první krok. Budeme radši, když bude usnesení nyní přijato, a budeme dále pracovat na tom, aby bylo obětem obchodování s lidmi uděleno trvalé povolení k pobytu.

Ioan Enciu (S&D), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu o předcházení obchodování s lidmi, neboť je považuji za mimořádně důležitý krok pro posílení boje proti obchodování s lidmi, které nabývá hrozivých rozměrů a představuje závažné porušení základních lidských práv.

Návrh směrnice, který má být v krátké době předložen k posouzení Parlamentu, musí uvádět přísné postihy na evropské úrovni pro všechny, kdo se na tomto druhu obchodování podílejí. Je třeba provést změnu vnitrostátních předpisů členských států v zájmu harmonizace postihů, aby bylo zajištěno, aby byli obchodníci s lidmi postiženi maximálními tresty, neboť ty se v současnosti v jednotlivých státech značně liší.

Z tohoto pohledu je nutný i přeshraniční přístup k řešení této pohromy, zejména prohloubením spolupráce se zeměmi původu a tranzitními zeměmi, kde v některých z nich hrozí obchodníkům s lidmi pouze nepatrné tresty. Zároveň je nezbytné zajistit, aby byla poskytována ochrana a pomoc obětem obchodování s lidmi, zejména ženám a dětem, které podle statistik představují až 80 % obětí.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro usnesení o předcházení obchodování s lidmi, neboť potřebujeme, aby Rada a Komise zajistily, aby boj proti této pohromě měl mezi jejich prioritami nadále výsadní místo, a to i v době hospodářské a finanční krize. Členské státy, které tak dosud neučinily, by proto měly co nejdříve plně provést veškeré politiky EU týkající se obchodování s lidmi na vnitrostátní úrovni a ratifikovat další právní nástroje v této oblasti, aby obětem obchodování s lidmi zajistily větší ochranu a pomoc.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Obchodování s lidmi představuje v dnešní době pro jeho oběti nelidskou moderní podobu otroctví. Pro pachatele, zločinecké organizace podílející se na prostituci a sexuálním vykořisťování, nezákonných adopcích, nucené práci, nezákonném přistěhovalectví a nezákonném obchodování s orgány, je to mimořádně výnosná činnost.

Bohužel se tyto hrozné věci dějí i v Evropské unii. Naléhavě proto vyzývám Evropskou komisi, aby přijala přísná a rozsáhlá opatření pro boj proti obchodování s lidmi. Je nutný tříprvkový přístup: i) dostatečná ochrana obětí, jimiž jsou převážně ženy a děti, zajištění jejich nejzákladnějších práv, jako je právo na život,

svobodu, tělesnou a duševní integritu a sexuální sebeurčení, ii) preventivní opatření při vyšetřování a rozbíjení sítí, které podporují obchodování s lidmi a mají z něj prospěch, a konečně iii) přísné potrestání obchodování s lidmi a jejich vykořisťování pro jakékoli nezákonné účely, a postihy úměrné spáchaným trestným činům.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jak je uvedeno v přijatém usnesení, je nutné přijmout bezodkladná opatření „proti obchodování s lidskými bytostmi, na základě uceleného přístupu zaměřeného na lidská práva, který se soustřeďuje na boj proti obchodování, předcházení obchodování a ochranu obětí“. Přijmout přístup zaměřený na oběti znamená, že musí být identifikovány, jasně zacíleny a chráněny veškeré potenciální kategorie obětí, se zvláštní pozorností věnovanou dětem a dalším rizikovým skupinám.

Vyjadřujeme však politování nad tím, že pozměňovací návrhy, které jsme k tomuto usnesení předložili, byly zamítnuty, přestože se zaměřovaly na příčiny obchodování s lidmi a postupy, jak tyto příčiny řešit, a byla v nich obsažena především následující doporučení:

– boj proti nezaměstnanosti, marginalizaci a chudobě, které jsou základními příčinami obchodování s lidmi, zdůraznění naléhavé potřeby změny hospodářské a sociální politiky, aby byla prvořadá pozornost zaměřena na posilování sociálních a zaměstnaneckých práv, pracovní místa s právy, řádné veřejné služby a hospodářský a sociální pokrok;

– posílení spolupráce a solidarity se zeměmi původu přistěhovalců, zejména prostřednictvím příspěvku na rozvoj jejich hospodářství, zlepšování znalostí, zrušení jejich dluhů a zdanění finančních transakcí.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasovali jsme proti tomuto usnesení o obchodování s lidmi, ačkoli je to jeden z nejodpornějších trestných činů, které existují. Učinili jsme tak zaprvé proto, že tuto problematiku politicky zneužíváte k dalšímu rozšíření pravomocí bruselské Evropy, jejích orgánů a jejích početných agentur, které nicméně stále prokazují svou neúčinnost. Zadruhé jsme tak učinili především proto, že využíváte pozornosti, která by byla za normálních okolností věnována obětem, k vytvoření nového efektu sacího čerpadla v souvislosti s přistěhovalectvím – sociální a právní pomoc, automatické povolení k pobytu, přístup na trh práce, zjednodušený přístup ke slučování rodin a sociální péče. To vše by oběť získala bez ohledu na to, zda spolupracuje s příslušnými orgány, aby jim pomohla dopadnout obchodníky s lidmi a rozbít jejich síť. Takže jediné, co by nezákonný přistěhovalec musel udělat pro to, aby se dostal do Evropy, je říct, že je obětí sítě, která od něj vymáhá tisíce EUR. Následně, a můžete si o tom myslet, co chcete, budou nezákonní přistěhovalci požadovat tento status a tyto podmínky a vy jim je dáte! Jste nezodpovědní!

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro usnesení o předcházení obchodování s lidmi, které předložily levicové a středové skupiny v Evropském parlamentu, neboť musíme potvrdit nahlas a jasně, že oběti obchodování, z nichž většinu tvoří ženy a děti, by měly obdržet bezpodmínečnou ochranu a pomoc. Tyto oběti by měly mít přednostní právo na bezplatnou právní pomoc, postihy obchodníků s lidmi by měly být přísnější a měli bychom najít způsob, jak odstranit poptávku klientů po této službě. Jedná se o nepřijatelné násilí na ženách a měli bychom učinit společná opatření, abychom takovému obchodování předcházeli, chránili oběti obchodování a stíhali pachatele takového násilí.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Zatímco mnozí lidé v EU žijí poměrně pohodlný život, praxe je taková, že v celé EU, včetně těch oblastí, které jsou nejbohatší, žije velké množství lidí v chudobě. Právě přeshraniční povaha obchodování s lidmi činí z této otázky téma, které je velice důležité pro orgány EU, a proto vítám dnešní usnesení.

Livia Járóka (PPE), písemně. – (HU) Obchodování s lidmi představuje jedno z nejzávažnějších porušení lidských práv, které může nabývat řadu podob od sexuálního vykořisťování a nucené práce přes obchodování s orgány až po domácí zotročení, přičemž oběti jsou především ženy a děti. Současný právní rámec Unie o boji proti obchodování s lidmi je nedostatečný, tak je samozřejmě důležité, aby Evropská unie na základě mandátu, který jí dává Lisabonská smlouva, podnikla mnohem razantnější kroky proti tomuto jevu, zejména na ochranu ohrožených skupin, především dětí, a pomoc těmto skupinám. Vytvoření funkce koordinátora pro boj proti obchodování s lidmi je v této souvislosti vítanou iniciativou a pozitivní je i to, že návrh požaduje, aby členské státy vynášely odrazující rozsudky, jaké odpovídají krutosti této trestné činnosti. Velmi důležitým vývojem je to, že návrh usnesení zakotvuje, že souhlas obětí s vykořisťováním je z hlediska stíhání bezvýznamný, a že pomoc bude oběti poskytnuta bez ohledu na její ochotu k účasti v procesu.

Je také potřeba, aby se do institucionálních opatření na odstranění obchodování s lidmi co nejvíce zapojovala občanská společnost a aby byly zahájeny informační kampaně pro nejohroženější skupiny. Doufáme, že členské státy tento integrovaný přístup, který se vztahuje na prevenci, postihy a rovněž ochranu obětí, brzy

uplatní ve svých právních řádech, a tím, že ratifikují příslušné právní nástroje, učiní velký krok k odstranění moderní formy otroctví.

Filip Kaczmarek (PPE), písemně. – (PL) Pane předsedající, podpořil jsem přijetí usnesení o obchodování s lidmi. Obchodování s lidmi je jedna z nejhorších věcí, které si mohou lidé navzájem způsobit. Je děsivé, jak rozšířený tento strašný jev je. Nemohu nalézt žádné ospravedlnění, žádné polehčující okolnosti pro ty, kdo takto zašlapávají veškeré hodnoty, které jsou pro nás tak důležité. Obchodování s lidmi je popřením svobody, důstojnosti a rovnosti. Doufám, že Evropský parlament přispěje k omezení a do budoucna úplnému vymýcení obchodování s lidmi.

Timothy Kirkhope (ECR), písemně. – Skupina ECR je jednotná v názoru, že obchodování s lidmi je nepřijatelné a mělo by být zastaveno. Máme však některé zásadní výhrady k adekvátnosti tohoto usnesení, pokud jde o řešení hlavních příčin obchodování s lidmi, a proto jsme se rozhodli hlasovat proti. Podle názoru skupiny ECR přijímá toto usnesení „přístup zaměřený na oběti“ a předepisuje členským státům, jak mají zacházet s oběťmi, s nimiž se obchodovalo, čímž předpokládá, že k obchodování musí nevyhnutelně docházet. Skupina ECR však společně s PPE podepsala usnesení požadující posílenou spolupráci mezi členskými státy, policií a agenturami pro kontrolu na hranicích, kde osobní údaje mohou být chráněny a kde jednotlivé členské státy o péči o oběť mohou rozhodnout.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Veškeré formy násilí, „moderní“ i jiné, jsou nanejděšnější hanebné. Toto usnesení si proto zaslouhuje uznání za svou snahu chránit oběti násilí před odlidštěnou touhou po zisku a sociálním a psychologickým utrpením, jaké je tím způsobeno. Je nicméně politováníhodné, že se omezuje na oběti zločineckých sítí podzemní ekonomiky, neboť obchodování s lidmi má i svůj zákonný protipól, který není o nic méně zavrženíhodný.

Neoliberalismus a jeho posedlost ziskem, jeho neustálé vytváření konkurenčního postavení mezi jednotlivými pracovníky a jeho nesmyslné přemísťování působí občanům symbolické, i fyzické násilí. Nutí je, aby se stěhovali proti své vůli, a způsobuje jim takové obtíže, že počet sebevražd v souvislosti s prací vzrůstá. Takové podrobování si občanů, kteří se stávají jen položkami na misce vah v tomto neúčinném nezdravém systému, nástroji ve službách zájmů finančních elit, aniž by na ně byl brán zřetel, přičemž jsou v ohrožení jejich životy – co jiného to totiž je, než obdoba vlastnictví lidských bytostí, tedy otroctví? Proti zločinu se samozřejmě musí bojovat, ale stejně tak je nutné bojovat proti institucionalizovanému páchání zla a vytvořit z Evropské unie unii pro emancipaci občanů.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Obchodování s lidmi porušuje nejzákladnější lidská práva a je formou otroctví založenou na sexuálním a pracovním vykořisťování. Podle mezinárodních odhadů je obchodování s lidmi třetí nejvýnosnější oblastí nezákonného obchodu. Nyní je důležité, že vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, která výrazně posiluje činnost Evropské unie v oblasti soudní a policejní spolupráce. Boj proti obchodování s lidskými bytostmi musí být jedním z hlavních cílů Evropské unie, a role Parlamentu jakožto spolutvůrce právních předpisů znamená, že bude muset v této věci hrát ústřední úlohu. Boj proti obchodování s lidmi by proto měl být jednou z hlavních priorit EU, a to i v dobách hospodářské a finanční krize.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Obchodování s lidmi je jednou z největších pohrom počátku tohoto století. Označuje-li je někdo za moderní formu otroctví, nelze ho obvinít, že přehání. Je to mimořádně výnosná činnost, kterou ovládají nebezpečné, organizované zločinecké gangy. Plně podporuji návrh usnesení (B7–0029/2010) o předcházení obchodování s lidmi, který byl předložen širokou koalici politických skupin Evropského parlamentu. Podle mého názoru má Evropská komise povinnost vytvořit akční plán k účinnému vymýcení obchodování s lidmi. Současně plně podporuji výzvu autorů usnesení, aby byl jmenován koordinátor EU pro boj proti obchodování s lidmi v rámci úřadu komisařky pro spravedlnost, základní práva a občanství. Věřím, že to bude novým impulsem k zintenzivnění kroků proti obchodování s lidmi.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – (RO) Obchodování s lidmi je rostoucím trhem, v současnosti srovnatelným s obchodováním s drogami nebo zbraněmi, přičemž se jedná o jev, který se sice rozšířil po celém světě, v málo rozvinutých zemích je však situace palčivější. Podle zprávy pracovní skupiny OSN pocházejí oběti obchodování se ženami s rozmanitých sociálních poměrů, od nejbohatších až po nejchudší, od velmi vzdělaných po zcela nevzdělané, od mladých až po starší ženy. Musíme lépe koordinovat poskytování informací, abychom proti tomuto narůstajícímu jevu bojovali účinněji. V této souvislosti by bylo užitečné, kdyby Eurojust, Europol a Frontex mohly každoročně zveřejňovat společnou zprávu o obchodování s lidmi. Jestliže chce Evropská unie převzít vedení při řešení otázky dodržování lidských práv, měla by se aktivněji podílet na spolupráci se třetími zeměmi, aby pomohla zastavit výskyt tohoto jevu. Nadto je nutné lepší

financování programů zaměřených na boj proti obchodování s lidmi a účinnější koordinace mezi orgány členských států, které jsou do boje proti obchodování s lidmi zapojené.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Obchodování s lidmi je neuvěřitelně flagrantním porušováním lidských práv. Počet obětí této moderní formy otroctví se rok od roku zvyšuje. Míra objasnění tohoto druhu trestné činnosti je velmi nízká. Podporuji tudíž usnesení Evropského parlamentu o předcházení obchodování s lidmi. Proti obchodování s lidmi musíme bojovat všemi dostupnými prostředky, počínaje důkladnou a komplexní informační kampaní, která ukáže rozsah tohoto jevu a vzbudí citlivost veřejnosti k tomuto tématu. Poskytování náhodných osamocených informací o odhalených případech obchodování s lidmi nestačí. Vždy je rovněž nutné uvést adresy institucí, které jsou zapojeny do boje proti této praxi.

Zpráva, kterou v lednu roku 2010 předložily Centrum právní pomoci a nadace La Strada, nazvaná Prevence obchodování se ženami ze střední a východní Evropy: informace – prevence – identifikace – intervence, poukazuje na to, že v Polsku nejsou uplatňovány postupy, které zaručují obětem obchodování s lidmi jejich práva. Jedním z největších problémů je zdlouhavá práce na doplnění moderní definice obchodování s lidmi do trestního zákona. V roce 2005 byla ve Varšavě podepsána Úmluva Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi. Právníkům trvalo tři roky, než ji ratifikovali. Dodnes nemáme závaznou definici obchodování s lidmi, což brání přípravným a soudním řízením, a tím dodržování lidských práv v Polsku.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – (DA) Hlasoval jsem sice pro usnesení, můj souhlas by však neměl být považován za podporu pozměňovacích návrhů usnesení, které obsahují předání více pravomocí ze strany členských států na EU, například:

- možnost, aby EU v této oblasti stanovila přísnější postihy,
- odkazy na Lisabonskou smlouvu posilující opatření EU v trestních věcech,
- a vytvoření nadřazeného legislativního rámce v této oblasti.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – (SV) Hlasovala jsem pro usnesení B7-0029/2010 o obchodování s lidmi, neboť se týká velmi důležité záležitosti a obsahuje dlouhý seznam věcí, které je třeba učinit v boji proti obchodování s lidmi. Mou podporu usnesení však nelze vnímat jako podporu pozměňovacích návrhů usnesení, které obsahují odevzdání více pravomocí členských států na EU, například možnost, aby EU v této oblasti stanovila přísnější postihy, odkaz na Lisabonskou smlouvu posilující opatření EU v trestních věcech a vytvoření nadřazeného legislativního rámce v této oblasti.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro toto usnesení, neboť se osobně angažuji v boji proti obchodování s lidmi na Slovensku. Byla jsem to já, kdo zahájil kampaň „Víte, kde je teď vaše dítě?“. Rovněž výbor pro ženy přijal v rámci rozpravy o rozpočtovém postupu pozměňovací návrh, aby byla v úzké spolupráci s organizacemi občanské společnosti zahájena víceletá mediální kampaň „Víte, kde je teď vaše dítě?“, jejímž cílem je zvýšit informovanost o rodičovské zodpovědnosti, zlepšit ochranu dětí proti všem formám násilí a účinněji bojovat proti obchodování s dětmi. Toto nové usnesení, které z celého srdce vítám, má pět zásadních slabín: obecně jsou to – shromažďování informací, prevence, stíhání a ochrana, podpora a pomoc obětem. Chci vyzvat Komisi, aby přijala iniciativy, zejména pokud jde o informace a prevenci, aby identifikovala hlavní příčiny obchodování a faktory v zemích původu a cílových zemích, které podporují obchod s lidmi. Společám na rodiče, že si uvědomí svou skutečnou rodičovskou odpovědnost ke svým dětem, která je důležitá proto, aby se děti a mládež nestali oběťmi obchodování s lidmi.

Návrh usnesení RC B7-0064/2010

John Stuart Agnew a William (The Earl of) Dartmouth (EFD), písemně. – UKIP přikládá ochraně životního prostředí velkou důležitost. Diskutujeme o vědeckých premisách, na nichž byly založeny rozhovory v Kodani, nemáme však žádné námitky proti opatřením, která jsou k ochraně životního prostředí přijímána na vnitrostátní úrovni.

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro toto usnesení, neboť se domnívám, že EU musí vytvořit nové rozvojové paradigma v řešení změny klimatu. Příští revidovaná verze rozpočtu musí poskytnout dostatečné zdroje pro opatření, jimiž lze této důležité výzvě čelit. Nesmíme ztratit ze zřetele náš závazek bojovat proti změně klimatu. Jako Evropané se musíme zavázat k cílovému snížení CO₂ o více než 20 % do roku 2010. Pro dosažení ambiciózní, komplexní a právně závazné dohody v rámci cíle dosáhnout oteplení o maximálně 2° C by rovněž byla důležitá spolupráce s ostatními světovými partnery. Současně se domnívám, že prioritou musí zůstat iniciativy, které byly vytvořeny v EU s cílem povzbudit a podpořit zelenou

ekonomiku, zabezpečit energii a snížit závislost. EU by mohla čerpat inspiraci pro své politiky z mého regionu, z Azorů, kde již nyní pochází z obnovitelných zdrojů zhruba 30 % energie.

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – (LT) Evropa i zbytek světa vkládaly do konference v Kodani velké naděje. EU byla připravena stát se vůdčím subjektem tohoto setkání a vrátit se z něj s právně závaznou smlouvou, setkání však skončilo tím, že není jasné, jak by se měl boj proti změně klimatu dále vyvíjet. Kodaňská dohoda, která neposkytuje ani ambiciozní cíle ani závazky, není uspokojivým výsledkem. Ambiciozní cíl EU 20-20-20 může zůstat pouhým vzdáleným snem, nebude-li tato záležitost řešena na světové úrovni. EU a její služba pro vnější činnost se musí ujmout vedení strategie pro diplomacii v oblasti změny klimatu co nejdříve a zajistit, aby Evropa v prvé řadě mluvila v rozhovorech s ostatními zeměmi jedním hlasem a zachovala si zásadový postoj, a vznikla tak možnost co nejdříve dosáhnout závazné mezinárodní dohody o změně klimatu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Vítám přijetí návrhu usnesení o výsledcích 15. konference smluvních stran, jehož jsem spoluautorkou, a výsledky jednání mezi jednotlivými politickými skupinami, neboť představují stále více zevšeobecněný zájem v této oblasti, přičemž cíl je udržitelná budoucnost. Chtěla bych ještě jednou vyjádřit své zklamání z výsledku summitu v Kodani, a vyzývám EU, aby se ujala své vedoucí úlohy v boji proti změně klimatu a přispěla k dosažení právně závazné dohody s měřitelnými, komunikovatelnými a ověřitelnými cíli snížení na konferenci COP 16, která se bude tento rok konat v Mexiku.

Jestliže má být evropský průmysl více konkurenceschopný a vytvářet více pracovních míst, je nutné investovat do udržitelné budoucnosti, která bude zvládat ochranu životního prostředí, zabezpečení energie, snížení energetické závislosti a účinné využívání zdrojů. Proto vyzývám industrializované země, aby více investovaly do výzkumu nových technologií s cílem snížit CO₂ a dosáhnout účinnějšího a udržitelnějšího využívání přírodních zdrojů.

Nikolaos Chuntis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Návrh obsahuje pozitivní prvky, jako je uznání chybějících střednědobých a dlouhodobých cílů a liknavé a nedostatečné financování rozvojových zemí. Zdržel jsem se však hlasování, neboť všechny pozměňovací návrhy předložené mou skupinou, jejichž cílem byla další opatření na snížení emisí CO₂ alespoň o 40 % do roku 2020 na základě právně závazné dohody, odmítnutí jaderné energie jakožto čisté energie, větší finanční pomoc pro rozvojové země na rozvoj a transfer technologií a sociálně životaschopná zelená ekonomika, která by mohla zvýšit investice a zaměstnanost a zlepšit kvalitu života, byly hlasováním zamítnuty, a rovněž proto, že nebyl schválen důležitý pozměňovací návrh navrhuující daň 0,01 % na finanční transakce, která by mohla přinést 20 000 milionů EUR ročně na pomoc rozvojovým zemím v boji proti změně klimatu a přizpůsobování se této změně. Není možné, aby nás k Mexiku dovedla nejasná a skličující dohoda z Kodaně. Potřebujeme radikálně přezkoumat politiku změny klimatu, aby mohla vzniknout při nadcházejících jednáních řádná dohoda. Je jí možné dosáhnout pouze uznáním a napravením chyb z Kodaně, a to usnesení Evropského parlamentu nečiní.

Spyros Danellis (S&D), písemně. – (RO) Skutečnost, že summit v Kodani je obecně popisován jako politováníhodné selhání snahy dosáhnout světové dohody o omezení emisí skleníkových plynů, které zvyšují teplotu klimatu Země, jen dokládá zcela nedostačující koordinaci členských států EU vůči Spojeným státům a nově se rozvíjejícím zemím.

Kodaňská dohoda nedosáhla cíle ani v otázce přijatelného stropu celosvětového zvyšování teploty. Doufám však v pozitivní výsledek a silný evropský hlas, co se týče omezení dopadů změny klimatu, na setkání, které se bude konat v únoru příštího roku, kdy budou národy světa vyzvány, aby předložily své plány, jak zamýšlí snížit emise do roku 2020.

Mário David (PPE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro společné usnesení o výsledcích konference v Kodani, neboť zcela souhlasím s obsahem navrhovaných opatření, zejména se dvěma z nich: první říká, že je naprosto nezbytné, aby EU hovořila při mezinárodních jednáních jedním hlasem, neboť pouze tak si můžeme zajistit světové vůdčí postavení při řešení této důležité otázky. Tato věc bude mít dopady po generaci, a proto si žádá pevná, příkladná, neprodlená a citlivá opatření podobná těm, která EU přijala v případech jiných otázek, například finanční krize. Toho musíme dosáhnout novou „klimatickou diplomacií“. Jak je vysvětleno v bodech 5 a 15 tohoto dokumentu, je nutné, aby snahu nevyvíjela jen EU, ale rovněž Čína a Spojené státy.

Zadruhé bych rád zdůraznil, že je nutné, aby rozvojové země / nově se rozvíjející ekonomiky přijaly pravidla v otázce změny klimatu, která jsou uplatňována pro členské státy EU. V souvislosti s tím jsme já a někteří mí kolegové obhajovali zavedení uhlíkové daně na dovoz produktů ze třetích zemí, aby se tato myšlenka mohla v budoucnosti přiblížit realitě, což považuji za mimořádně důležitý krok.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení o výsledcích summitu o změně klimatu v Kodani. Výsledek 15. konference smluvních stran (COP 15) byl zklamáním. Evropská unie proto musí vyvinout veškeré úsilí v oblasti zahraniční diplomacie a vystupovat jednotně s cílem zajistit, aby právně závazná mezinárodní dohoda o změně klimatu umožnila celosvětové zvýšení teploty o maximálně 2°C.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Kodaňská konference o klimatu skončila patem, a proto je nyní důležité, aby Evropská unie pokračovala na cestě, na niž se v této věci vydala tím, že přijala seriózní závazek k udržitelnému rozvoji a pokouší se snížit emise uhlíku, aniž by se tím ohrozil evropský průmysl.

Nové klimatické politiky nesmí, zejména v kontextu obecné krize, ztratit ze zřetele hospodářskou účinnost a nesmí žádným způsobem zpochybňovat hospodářskou udržitelnost evropských národů. Z tohoto důvodu naléhavě vyzývám k novému přístupu k energetické politice, který by byl založen na čisté energii, účinnějším využívání přírodních zdrojů, které máme k dispozici, a masivních investicích do výzkumu a technologií, které by byly šetrnější k životnímu prostředí, abychom tak mohli zachovat konkurenceschopnost Evropy a umožnili vznik pracovních míst v rámci udržitelného rozvoje.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) EU vždy náležela v mezinárodních jednáních o změně klimatu vedoucí úloha. Přes své ambice však byla poslední konference o klimatu v Kodani selháním pro všechny, kdo byli odhodláni závazné dohody dosáhnout. Tento výsledek není vůbec postojem EU k této problematice a není zdaleka ani tím, co je v zájmu ochrany klimatu potřebné. Vzhledem k rozpačitému výsledku summitu v Kodani chce Parlament vyslat evropské veřejnosti i světu jasný signál o tom, že je nadále odhodlán vést boj proti změně klimatu. Připravujeme se nyní na příští konferenci v Mexiku, kde by se mělo zvýšit úsilí všech stran k přijetí závazku. Nemůžeme opakovat stejné chyby jako v Kodani. Musíme si položit otázku, co přesně se při těchto jednáních stalo špatně, a přemýšlet o tom, jak musíme postupovat, chceme-li zapojit Spojené státy, Čínu a Indii.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Usnesení, o němž vedeme rozpravu, se nedaří pokračovat v nezbytném kritickém posouzení důvodů neúspěchu v Kodani. Namísto seriózní analýzy podílu samotné EU na tomto selhání trvá většina tohoto Parlamentu na hledání obětí beránek mezi zeměmi jako Čína (jejíž emise oxidu uhličitého v ovzduší na hlavu nedosahují ani poloviny této hodnoty v EU) a nyní i zeměmi Bolívarovské aliance pro národy naší Ameriky. Toto usnesení je založené výhradně na zaslepenosti a stranickosti většiny předních politiků a oslabuje a ruší to, k čemu v Kodani skutečně došlo. Co je důležité, zdůrazňuje se v něm účinnost tržních nástrojů, jako je obchodování s emisními povolenkami, a ignoruje se jejich neúčinnost a zvrácenost, která se už při jejich používání projevila. Potřebná diskuse o tzv. pružných mechanismech, jako je mechanismus čistého rozvoje, zůstává tentokrát opět opominuta.

Současně se popírá potřeba respektovat suverenitu rozvojových zemí definicí a prováděním tzv. strategií pro přizpůsobení. Žádné řešení těchto problémů nemůže vzejít z iracionálního systému, který je vlastně především příčinou toho, že situace změny klimatu a environmentálních problémů mohla vzniknout. Potřebujeme jiný hospodářský a sociální model, který by byl protipólem kapitalismu.

Adam Gierek (S&D), písemně. – (PL) Toto usnesení vypovídá o tom, že ti, kdo „věří“ názorům IPCC, nic nepochopili. COP 15 selhala zejména v tom, že nebyla uznána: citlivost třetích zemí a rozvojových zemí a rovněž některých zemí EU v otázce „klimatické spravedlnosti“; skutečnost, že dvě největší velmoci – USA a Čína – spolu soupeří v hospodářské i vojenské oblasti; skutečnost, že ambiciózní plány na omezení emisí CO₂ byly založeny na paradigmatu globálního oteplování způsobeného lidmi, což není z vědeckého hlediska příliš věrohodné. Poplašná prohlášení IPCC by měla být považována za vysoce nezodpovědná, neboť politická a hospodářská rozhodnutí, která jsou na nich založená, budou mít dopad na řadu budoucích generací. Tato rozhodnutí se proto nesmí zakládat na názoru lidí, kteří realizují v praxi hypotézu, která byla vytyčena – teorii, že globální oteplování způsobuje lidstvo. Vědeckou důvěryhodnost IPCC podřívají takové události, jako je aféra Climategate, falšování v oblasti globálních teplotních trendů (Rusko a Austrálie) a aféra Glaciergeate.

Veškeré právní předpisy, které jsou nevýhodné pro rozvoj evropského hospodářství a zakládají se na prohlášeních IPCC, by proto měly být neprodleně přezkoumány. Pokud jde o otázku změny klimatu, která je tak důležitá pro celou civilizaci, nastal čas, aby Evropská komise opírala svá rozhodnutí o vlastní metaanalýze výzkumu v oblasti klimatu, které by měl provádět tým klimatologů nezávislý na stanoviscích Komise a nepodléhající žádnému politickému tlaku. Dva posledně uvedené body v usnesení chybí, a proto jsem hlasoval proti jeho přijetí.

Robert Goebbels (S&D), písemně. – (FR) Hlasoval jsem proti rozhodnutí, neboť obsahuje příliš mnoho toužebných přání. V Kodani jsme byli svědky toho, jak zbytek světa skutečně vnímá „vedoucí úlohu“ Unie v oblasti změny klimatu. Tzv. Kodaňskou dohodu dojednal prezident Obama s Čínou, Indií, Brazílií, Jihoafrickou republikou a několika dalšími, Barrosové, Sarkozyové atd. nebyli ani pozváni. Nezatěžujeme dále naše ekonomiky a naše občany a investujeme místo toho do technologií budoucnosti. Čína se minulý rok stala největším světovým vývozcem zařízení pro větrné generátory a fotovoltaických článků. Evropa se musí k tomuto technologickému souboji připojit namísto toho, aby si ukládala jakýsi kolektivní trest, který na nikoho za hranicemi Evropy nezapůsobí a nepřiláká žádné následovníky.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Mé hlasování o tomto usnesení je odrazem mého zklamání z dohody, již bylo v závěru roku 2009 nakonec v Kodani dosaženo – dohody, kterou považuji za nepřiměřenou, neambiciózní a již chybí kvantifikovaný závazek. Také mě mrzí, že nebyl přijat pozměňovací návrh předložený mojí skupinou, aby byla zavedena daň 0,01 % ročně z finančních transakcí na financování boje proti změně klimatu v nejchudších a nejvíce postižených zemích ve výši 20 miliard EUR ročně. A konečně, má-li EU mít v podobných mezinárodních jednáních nějakou váhu, musí se naučit vystupovat jednotně, aby nepřicházela o příležitost sehrát klíčovou úlohu v otázce globální změny klimatu. Děje se tak prostřednictvím ambiciózních cílů na snížení emisí skleníkových plynů o více než 20 % do roku 2020.

Ian Hughton (Verts/ALE), písemně. – Summit v Kodani byl z hlediska snahy o řešení změny klimatu zcela promarněnou příležitostí. Má země, Skotsko, přijala nejambicióznější právní předpisy v oblasti změny klimatu ve světě, přičemž nedávná spolupráce skotské vlády s vládou Malediv je dobrým příkladem mezinárodní dohody. Dnešní usnesení vyzývá k „dvoustranným setkáním Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů“, která usnadní vzájemné porozumění. Předpokládám, že skotský vnitrostátní parlament bude vzhledem ke své vůdčí úloze ve světě do jakýchkoli takových setkání zahrnut.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Toto usnesení obsahuje několik nikoli zanedbatelných kroků ze strany skupin pravoce, které je podepsaly: zmínka o práci IPCC, která se vztahuje ke změně klimatu, výzva k většímu zapojení občanské společnosti do práce na konferenci v Mexiku, výzva EU, aby posílila své cíle na snížení emisí skleníkových plynů nad rámec navrhovaných 20 % do roku 2020. Tato opatření však nejsou dostatečná, a vychvalování trhu s uhlíkem znamená naprostou ztrátu důvěryhodnosti. Pomoc nabízená zemím jihu, vůči nimž máme klimatický dluh, není dostatečná.

Stejně tak navrhovaný cíl směřující ke snížení emisí skleníkových plynů o 30 % do roku 2020 je vzdálen od cíle 40 % navrhovaného IPCC. Navíc není nikde zmínka o iniciativě bolivijského prezidenta Evo Moralese Aymy – Světové konferenci národů o změně klimatu. Ta však sama o sobě v poslední době lidem po celém světě nabízí, aby jim bylo přiznáno právo na ekosystém, a vytváří soudní dvůr pro klimatickou spravedlnost.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Velké naděje provázející tolik vychvalovaný summit v Kodani byly zklamány. Ty země, které mají v této oblasti největší odpovědnost, nedosáhly shody o otázce snižování emisí skleníkových plynů. Tento problém, který znepokojuje celý svět, si žádá rychlé řešení. Je nutné, aby 16. konference smluvních stran (COP 16), která se bude konat v Mexiku, byla transparentnější a více se na ní podílela občanská společnost. EU musí být schopna ujmout se v boji proti změně klimatu vedoucí úlohy. Rovněž všechny země, od Spojených států až po tzv. nově se rozvíjející ekonomiky, zejména Čínu, které jsou velkými znečišťovateli, musí přijmout své povinnosti v boji, který ponechává pro nové příležitosti stále menší a menší prostor. Jedná se tu o udržitelnou budoucnost lidstva. Jestliže teď nic neuděláme, může se stát, že se dostaneme do bodu, odkud není návratu.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Zdržel jsem se hlasování o usnesení RC-B7-0064/2010 o výsledcích summitu o změně klimatu v Kodani, neboť ji vzhledem k tomu, že kodaňská dohoda není právně závazná a nezakotvuje cíle celosvětového snížení emisí, považuji za neúspěch. Rozvinuté země na summitu neuznaly svůj dluh vůči zemím rozvojovým, ani nevyjádřily lítost nad škodlivými dopady používaných tržních mechanismů (obchodování s uhlíkem). Tím, že se zdržím hlasování, jsem chtěl vyjádřit své nejhlubší rozčarování z výsledku summitu, který ani zdaleka nenaplnil očekávání našich občanů.

Evropská unie musí jednou provždy přijmout odpovědnost a učinit vše možné pro to, aby byly emise CO₂ do roku 2020 sníženy o 40 %. Domnívám se proto, že musíme přijmout nový hospodářský a sociální model, který by byl protipólem kapitalismu. Vítám rozhodnutí bolivijského prezidenta Evo Moralese uspořádat Světovou konferenci národů o změně klimatu a právech matky Země.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Většina pozorovatelů oprávněně vnímala summit o klimatu v Kodani jako neúspěch. Lze se jen stěží ubránit dojmu, že světoví vedoucí představitelé hráli

v Kodani nebezpečnou hru a jejich cílem nebyla snaha dosáhnout nejlepší dohody, nýbrž obvinění druhé strany z nedostatku shody. Je znepokojivé, že EU sice vypracovala společný postoj, nebyla jej však schopna využít jako základ pro dohodu s ostatními zeměmi. Evropská unie musí začít pracovat na tom, aby zajistila, aby konference COP 16 v Mexiku skončila úspěchem. Dohoda o klimatu, kterou by EU měla prosazovat, musí mít tři základní rysy: měla by být právně závazná, měla by prokázat solidaritu a měla by být ambiciózní. Rozhodnutí přijaté na vrcholné schůzce EU v Seville, podle nějž EU nesníží emise do roku 2020 o více než 20 % oproti roku 1990, by mělo být alarmující.

Podmínka pro navýšení cíle snížení na 30 %, což je něco, co musí ve formě prohlášení nejprve učinit jiné země, byla zopakována. V současné době je však mezinárodní situace taková, že zřejmě pouze EU může dát podnět k výraznějšímu snížení. Nikdo to za EU neudělá a EU se nesmí vzdát postavení celosvětového iniciátora radikálních způsobů boje proti globálnímu oteplování. EU musí zpřístupnit 7,2 miliard EUR a ujmout se toho, aby je využily země, které jsou nejvíce zaostalé a nejvíce ohrožené změnou klimatu.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Poučit se z neúspěchu summitu v Kodani: to je prioritou Evropského parlamentu v souvislosti s tímto usnesením, pro něž jsem hlasoval. Víme, co je špatně: metoda OSN již nefunguje, Spojené státy a Čína se v boji proti deregulaci klimatu chovají zcela protichůdně a Evropská unie nedokáže mluvit jedním hlasem. Jestliže víme, co je špatně, musíme to napravit, abychom mohli dosáhnout dohody v listopadu 2010 v Cancúnu.

S cílem zachovat si své vedoucí postavení musí Evropa dát najevo inovativní přístup k otázce klimatu a nabídnout něco jiného než pouhý cíl celkového snížení emisí prostřednictvím vysoce spekulativního systému obchodování s emisemi skleníkových plynů, což je nástroj, který navíc odmítla vláda Spojených států. Je čas zvolit jinou metodu a navrhnout „technologický“ most mezi průmyslovými zeměmi a regiony a mikrostáty nejvíce ohroženými změnou klimatu. To je nádavkem k ambiciózním opatřením vztahujícím se k čistým technologiím, energetické účinnosti budov a přepravních systémů, které vyvolávají naděje v zítřek, naděje na dohodu na nadcházejícím summitu v Cancúnu, větší naděje ve společnou světovou vizi.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Konference o klimatu v Kodani nepřinesla řešení a nepodařilo se jí dospět k dohodě o jakémkoli konečném usnesení nebo rozhodnutí týkajícím se rozsahu a působnosti omezení emisí či finančních prostředků, které k tomuto účelu budou použity. Nepovažuji to však za porážku, i když je pravda, že očekávání EU nebyla naplněna. Tato očekávání byla iracionální, a to jak z hlediska míry navrhovaných omezení skleníkových plynů, tak pokud jde o finanční očekávání související s bojem proti změně klimatu. Navíc bylo poněkud arogantní přivlastňovat si vedoucí úlohu v procesu boje proti změně klimatu. Podle mne se ještě stále nacházíme ve fázi, kdy není dobré dělat závazná a konečná rozhodnutí. A to mimo jiné proto, že stále nemáme spolehlivé vědecké údaje o změně klimatu a roli lidstva v tomto procesu. V nedávné době jsme byli svědky sporů mezi odborníky a vědci o této otázce, což potvrzuje, že nemají na účinky globálního oteplování totožný názor. Dalším argumentem pro odklad konečného rozhodnutí je hospodářská krize, která nutí země k úsporám a snižování výdajů. V obtížných dobách hospodářské recese si prioritní péči zaslouží sociální otázky, jako je boj proti nezaměstnanosti a rozšiřování chudoby ve společnosti, podpora podnikání a další opatření na zrychlení hospodářského růstu.

Peter Skinner (S&D), písemně. – Je zřejmé, že i když byly výsledky summitu v Kodani považovány za zklamání, je potřeba doporučit další úsilí. Žádné jiné řešení než společný postup v této otázce neexistuje.

Vzhledem k tomu, že bude Evropská unie i nadále hrát hlavní úlohu v přípravách na další konferenci v Mexiku, musí vyvinout maximální úsilí, aby získala politickou přijatelnost na celosvětové úrovni. Jde o to, že na základě tvrzení naznačených řadou vědců a dalších pozorovatelů občané vážají, zda návrhy v oblasti změny klimatu podpořit. Těm, kdo spoléhají výhradně na vytvoření atmosféry strachu a nepřátelství, se již tolik nedostává argumentů na jejich podporu.

Plán přijatý vládami EU pod vedením ministra Eda Milibanda získal podporu a nabídl skutečnou naději na výsledek. Tento Parlament musí uvedený přístup i nadále podporovat.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Hlasoval jsem pro toto usnesení, neboť vyzývá k zaujetí pevnějšího postoje v rámci jednání o světové klimatické politice. Kromě toho chybějící mezinárodní shoda není důvodem k dalšímu odkladu politických opatření EU ke splnění starších příslibů EU snížit emise o 20 % do roku 2020.

Parlament znovu připomíná, že jeho cílem je navýšit objem snížení na 30 %. Je dobře, že tento Parlament výslovně uvádí, že iniciativy přijaté na podporu a podnícení zelené ekonomiky, zabezpečení energie a snížení energetické závislosti dál a dál zjednodušují dosažení závazku ke snížení ve výši 30 %.

Je důležité, abychom se z kodaňského neúspěchu poučili. Musíme se proto postavit čelem potřebné sebekritice, že si EU nedokázala v průběhu jednání vybudovat důvěru, a to konkrétními předběžnými přísliby mezinárodních veřejných financí pro klimatická opatření v rozvojových zemích. Je tudíž také důležité si uvědomit, že kolektivní příspěvek EU ke snaze o dosažení snížení emisí a financování potřeb přizpůsobení se rozvojových zemí do roku 2020 musí činit minimálně 30 miliard EUR ročně. Doufám, že v Mexiku bude úspěšný výsledek.

Thomas Ulmer (PPE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem proti tomuto usnesení. Bohužel byla zamítnuta řada dobrých pozměňovacích návrhů. Lidé zřejmě v souvislosti s otázkou změny klimatu zcela ztratili smysl pro realitu. Zamítnuty byly kritické komentáře a správné vědecké údaje v oblasti ochrany klimatu, zatímco bylo schváleno, aby Evropa pokračovala sama. Takto si odpovědnou politiku pro naše občany nepředstavuji.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písemně. – (FR) Zdržela jsem se hlasování o usnesení Evropského parlamentu o summitu v Kodani, neboť neodpovídá neúspěchu summitu, a to přesto, že Evropský parlament jasně odsoudil nedostatky EU, které se při této příležitosti projeví.

Nepochybně byla přijata některá pozitivní opatření, například výzva, aby Komise byla ambicióznější, pokud jde o emise skleníkových plynů, a aby přidělila přiměřené zdroje na odstranění těchto plynů.

Jiné pozměňovací návrhy jsou nepřijatelné, neboť nechávají na trhu, aby se reguloval prostřednictvím emisních povolenek, mechanismů čistého rozvoje atd. Navíc se zde žádá, aby Evropská unie zahájila jednání se Spojenými státy zaměřená na vytvoření transatlantického trhu s uhlíkem.

A konečně mne mrzí, že byl odmítnut požadavek, aby byla zavedena zelená Tobinova daň, neboť tento příjem by pomohl rozvojovým zemím v boji proti změně klimatu.

V neposlední řadě, seriózní nebo komplexní řešení změny klimatu lze hledat jen mimo základ, na němž je vybudován systém, který ji způsobuje. Evropská unie musí vykročit kupředu a jít příkladem bez ohledu na přístup jiných států. To může učinit v případě, že si dokáže obstarat nezbytné zdroje.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Konference v Kodani byla neúspěšná. Tato dohoda je však prvním krokem, který sbližuje většinu stran a poskytuje základ pro přijetí závazků ke snižování, financování, přijímání opatření, oznamování a ověřování kroků ke zmírnění změny klimatu a boji proti odlesňování. Podporuji toto usnesení, a vyjádřila jsem přání, aby na mezinárodní úrovni vznikla klimatická diplomacie, jejímž hlavním úkolem bude ochrana Stvoření. Parlament oznámil, že kolektivní příspěvek Unie ke snaze zmírnit změnu klimatu a pomoci rozvojovým zemím na přizpůsobení se musí činit minimálně 30 000 milionů EUR ročně, a to od nynějška do roku 2020, přičemž si uvědomuje, že se toto číslo může zvýšit v důsledku nových poznatků o závažnosti změny klimatu a s tím spojených nákladů. Ponecháme-li stranou environmentální romantismus, nesmíme zapomínat na evropský průmysl. Proto považuji za důležité pro konkurenceschopnost evropského průmyslu, aby bylo vynaloženo stejné úsilí jinými vyspělými národy mimo EU, a aby se rozvojové země a nově se rozvíjející ekonomiky zavázaly k přiměřenému snižování. Má-li panovat klimatická spravedlnost, cíle snížení musí být měřitelné, podstatné a ověřitelné pro každého.

Iva Zanicchi (PPE), písemně. – (IT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení o výsledcích summitu o změně klimatu v Kodani, třebaže s určitými rozpaky.

V Kodani, kde jsem byla přítomna jako zástupkyně Evropského parlamentu, byla přijata pouze právně nezávazná dohoda. Nejenže tato dohoda nenabízí odpovídající reakci v rámci mezinárodního boje proti změně klimatu, ale neřeší ani problematiku narušených podmínek hospodářské soutěže. To je proti zájmům evropských společností, které, na rozdíl od svých hlavních konkurentů z jiných zemí, například Spojených států a Číny, musí již nyní naplňovat ambiciózní cíle v oblasti snížení emisí.

Domnívám se, že Evropská unie musí pracovat na tom, aby definovala účinnou strategii se zaměřením na nadcházející mezinárodní setkání; strategii, která propaguje zelené technologie, energetickou účinnost a obnovitelné zdroje; strategii, která zavádí skutečně účinný světový systém boje proti změně klimatu; a strategii, která nenapomáhá porušování mezinárodní hospodářské soutěže.

Zpráva: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Nessa Childers (S&D), písemně. – Zdržela jsem se hlasování o zprávě pana Domeniciho, přestože je v něm obsažena řada rozumných návrhů. O jednotlivých otázkách, které uvádí, je nutné dále důkladně diskutovat. Je na jedné straně nutné zajistit, aby odlišné daně z příjmu právnických osob neumožnily podnikům vyhýbat se odpovědnosti podpořit společnost tím, že se prostřednictvím spravedlivého daňového režimu o své zisky

poděli. Zvláštní pozornost však musí být věnována negativnímu dopadu CCCTB na malé země, jejichž prosperita a úroveň zaměstnanosti do velké míry závisí na schopnosti přilákat zahraniční investory, jako je například Irsko.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu o podpoře řádné správy v daňové oblasti, která má zásadní význam pro přebudování světového hospodářství. Požaduje transparentnost, výměnu informací, přeshraniční spolupráci a spravedlivou daňovou soutěž. Ta by bránila daňovým podvodům a únikům a posílila konkurenční výhodu podniků, které daně řádně platí, a snížila tlak na vlády ve věci snižování daně z příjmu právnických osob, což přenáší daňovou zátěž na pracovníky a domácnosti s nízkými příjmy, zatímco jsou prováděny škrtky v oblasti veřejných služeb. Jakákoli evropská dohoda o konsolidovaném základu daně z příjmu právnických osob (CCCTB) musí zohledňovat potřeby zeměpisně marginalizovaných regionů EU, jako je Irsko, a jejich kapacitu přilákat přímé zahraniční investice. CCCTB nemá za cíl jednotnou sazbu daně. Zdanění společností je ve výlučné pravomoci jednotlivých členských států. Myšlenka CCCTB spočívá ve vytvoření jednotného právního základu pro výpočet zisků společností, které mají pobočky ve více než jednom členském státě. Tato zpráva o CCCTB uvádí: „připomíná, že zavedení CCCTB by pomohlo řešit v rámci EU dvojí zdanění a otázky převodních cen v rámci konsolidovaných skupin“. Vítám skutečnost, že irská vláda letos navrhla irský finanční zákon, který má převodní ceny nadnárodních společností regulovat.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Vítám skutečnost, že tato zpráva výslovně uvádí: „Rozhodně odsuzuje roli daňových rájů, které podporují vyhýbání se daním, daňové úniky a odliv kapitálu a mají z toho zisk; naléhavě vyzývá členské státy, aby proto učinily boj proti daňovým rájům, daňovým únikům a nezákonnému odlivu kapitálu prioritou.“

Rovněž podporujeme prohlášení, že „s úsilím v rámci iniciativ OECD“ „výsledky stále nepostačují k boji proti problémům, které představují daňové ráje a zahraniční centra, a je nutné na ně navázat rozhodnou, efektivní a soudržnou akcí“, a ještě, že „závazky, které dosud přijala G20, nejsou dostatečné pro boj s problémem, který představují daňové úniky, daňové ráje a zahraniční centra“.

Nejdůležitější věcí však nebylo omezit ji pouze na dobré záměry, nýbrž efektivně daňové ráje a zahraniční centra potírat a odstraňovat, a to zejména v určitých případech, kdy schodek veřejného rozpočtu doprovází drama zaměřené na provádění, a dokonce posilování stejných neoliberalních politik, jaké už jednou vystavily účet za krizi pracovníkům a občanům.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Pro vás řádná správa v daňové oblasti nezahrnuje boj proti podvodům, přiměřené zdanění nebo správné využívání veřejných peněz. Je to systematické pronásledování daňového poplatníka, zejména evropského daňového poplatníka, a automatická výměna informací o jeho bankovních účtech, aniž by se jakkoli provinil. A co víc, nemluvíme o velkých společnostech, nebo velmi bohatých jedincích, kteří budou vždy mít prostředky, aby sítí proklouzli, ale o průměrných Evropanech.

Vaše proslovy o daňových rájích jsou pokrytectvím: stěžujete si na Lichtenštejnsko a Karibik, slovem se však nezmíníte o největším evropském daňovém ráji – the City – nebo o daňových rájích ve Spojených státech. Nezmiňujete se ani o tom, co umožňuje existenci těchto daňových rájů: daňová pekla, která jsou nyní typická pro většinu evropských členských států ochromených dluhy a schodky. Protože se veřejné výdaje prudce zvýšily, aby mohly nést břemeno sociálních důsledků vašich hospodářských politik a enormní náklady masového přistěhovalectví. Protože členské státy nemohou už dále financovat své dluhy, pokud nebudou využívat trhu a nepodřídí se jeho podmínkám, což znamená, že dnes 15 až 20 % rozpočtových výdajů státu, jako je Francie, pokrývá pouze jeho splátky úroků. Nestaneme se morálním alibi pro takovou politiku.

Marian Harkin (ALDE), písemně. – Použití CCCTB k boji proti dvojímu zdanění je jako použít kladivo na rozlousknutí ořechu. Existují mnohem účinnější způsoby boje proti dvojímu zdanění. Proto jsem hlasovala proti bodu odůvodnění 25.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Současná hospodářská krize zdůraznila velký počet důležitých oblastí, které je třeba v evropském i širším světovém měřítku reformovat. Řádná správa v oblasti daní představuje skutečně důležitý prvek zdravého hospodářství a EU přísluší v podpoře mezinárodní řádné správy v této oblasti klíčová úloha.

Arlene McCarthy (S&D), písemně. – Daňové podvody a daňové úniky činí podle odhadů ztráty v hodnotě 200 miliard EUR ročně – jsou to peníze ukradené daňovým poplatníkům v bohatém světě a těm nejpotřebnějším ve světě rozvojovém. Tuto pohromu je třeba řešit, a moje delegace podporuje tuto zprávu, která vysílá jasný vzkaz, že Evropský parlament nebude tolerovat podvody, úniky ani beztrestně fungující daňové ráje.

Zejména vítám jasné stanovisko, že se musíme zaměřit na to, aby se automatická výměna informací stala obecným pravidlem. Studie ukazují, že je to neúčinnější způsob, jak bojovat proti daňovým únikům a ochránit příjmy. Ti, kdo jsou proti těmto výzvám, jednají v zájmu úzké elity bohatých jednotlivců a společností, které využívají daňové ráje, a proti zájmům většiny těch, kdo platí daně a spoléhají na služby, za něž platí.

Zpráva se zabývá posouzením dopadu navrhovaného konsolidovaného základu daně z příjmu právnických osob, které má být v nadcházející době provedeno. Nemáme námitky proti další analýze, moje delegace však bude požadovat silné podpůrné důkazy, na jejichž základě bude moci zvážit podporu takovému návrhu. Tato zpráva rovněž vyzývá k analýze možných alternativ sankcí proti daňovým rájům, kterou podporujeme, aniž předjímáme konečný postoj Parlamentu.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Řádná správa v oblasti daní je nezbytná pro poskytnutí záruk v mimořádně důležitých oblastech, jako jsou zásada transparentnosti, zásada výměny informací a zásada spravedlivé daňové soutěže. Finanční krize vytvořila ještě větší tlak na vše, co je spojeno s bojem proti daňovým únikům a podvodům a bojem proti daňovým rájům. V době, kdy miliony lidí na celém světě trpí dopady krize, by bylo zbytečné bojovat proti těm, kdo neplní své povinnosti. Iniciativa je důležitým signálem EU vůči třetím zemím – vzkazem, že EU bojuje proti všemu, co je spjato s daňovými ráji. Bojujeme-li proti daňovým rájům na celém světě, nejedná se pouze o otázku spravedlnosti v oblasti daní, předmětem je především sociální spravedlnost.

Alfredo Pallone (PPE), písemně. – (IT) Politiku řádné správy, a to v rámci Evropské unie i mimo ni, musíme provádět přinejmenším proto, abychom bojovali proti nespravedlivé daňové soutěži, zejména s těmi zeměmi, které jsou daňovými ráji. Transparentnost a fyzická výměna informací představují základy spravedlivé soutěže a spravedlivého rozložení daňové zátěže.

Řádná správa v oblasti daní je navíc důležitou podmínkou pro zachování integrity finančních trhů. Tyto návrhy na administrativní spolupráci a na vzájemnou spolupráci při vymáhání, jež na tomto plenárním zasedání přijímáme, nás tím směrem vedou. Na mezinárodní úrovni je jedním z nástrojů, které může EU použít na podporu řádné správy v oblasti daní ve třetích zemích, dojednání dohod o daňových podvodech s těmito zeměmi, včetně doložky o výměně informací.

Prohlášení pěti zemí, s nimiž má EU dohody o vkladech (Monako, Švýcarsko, Lichtenštejnsko, Andorra a San Marino), představují důležitý krok k ukončení stavu naprosté nerovnováhy. Na taková prohlášení však musí navazovat uzavření právně závazných dohod. EU musí v této oblasti rovněž působit jako hybná síla, jít dobrým příkladem a pokračovat v tom, co započal summit G-20.

Aldo Patriciello (PPE), písemně. – (IT) Pane předsedající, kolegyně a kolegové, téma řádné správy v oblasti daní bylo vždy velmi důležité, avšak nyní, poté co náš kontinent před zhruba dvěma lety postihla finanční krize, se jeho význam ještě zvýšil.

V posledních letech byla tato otázka probrána na evropských a mezinárodních summitech se zvláštním důrazem na boj proti daňovým únikům a daňovým rájům. Jsou zde určité známky příslibu a ochoty Komise, musíme však nepochybně provádět seriózní politiku k předcházení daňovým únikům předních společností, které obcházejí daňové zákony pouhým kliknutím myši prostřednictvím internetu.

Jsem si jist, že zásada řádné správy, založená na zásadě transparentnosti a výměny informací, může tvořit základ prosazování prioritního cíle boje proti daňovým rájům, daňovým únikům a nezákonnému odlivu kapitálu.

Evropská unie musí také mluvit na mezinárodní úrovni jedním hlasem a bojovat za zdokonalení norem OECD s cílem dosáhnout automatickou výměnu informací, která nahradí výměnu na vyžádání. A z toho důvodu budu hlasovat pro zprávu.

Evelyn Regner (S&D), písemně. – (DE) Hlasovala jsem pro zprávu podporující řádnou správu v oblasti daní, neboť zastávám názor, že účinný boj proti daňovým podvodům je nanejvýš důležitý. Navíc musíme překonat překážky v daňové oblasti na půdě Rady ministrů a posílit řádnou správu v oblasti zdanění.

Zprávy: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Robert Goebbels (S&D), písemně. – (FR) Jsem zastáncem mezinárodní spolupráce v otázce daňových úniků, pochybuji však, že správná spolupráce přinášející automatickou výměnu veškerých údajů týkajících se aktiv evropských občanů je tím nejlepším způsobem, jak dosáhnout spravedlivého zdanění. Mnohem účinnější metodou by bylo zdanění všech finančních transakcí u zdroje.

Takové zdanění u zdroje by bylo konečnou daní. Mohlo by se stát evropským zdrojem. Tzv. řádná správa doporučená Evropským parlamentem odhaluje všechny aspekty soukromí občanů. Narušuje ochranu osobních údajů jednotlivce, kterou chtěl Evropský parlament paradoxně zaručit prostřednictvím dokumentu SWIFT. S ohledem na veškeré uvedené důvody jsem nemohl hlasovat pro tyto zprávy.

Zprávy: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010), Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Musíme sice bojovat proti daňovým podvodům, nesmíme však zapomínat, že podvody by samy o sobě nikdy nevedly k hospodářské krizi, kterou nyní procházíme. Tato krize je strukturální krizí kapitalismu a její původ spočívá v samotné logice tohoto systému, přednostech, které evropské elity slepě vychvalují. Hlasuji pro tento dokument, neboť odsuzují prosazování vlastních zisků na úkor společného dobra. Tento princip je stejnou měrou součástí daňových podvodů i evropského neoliberalismu, který je v mnohem větší míře odpovědný za neúspěch rozvojových cílů tisíciletí, není to však tolik vidět.

DPH, kterou tento dokument rovněž podporuje, je jedním z výstřelků tohoto systému. Je to ta nejnespravedlivější daň na světě, neboť podřizuje všechny občany stejné daňové sazbě, bez ohledu na obrovské rozdíly v příjmech, které jsou známkou neoliberalismu. Je škoda, že se tento text nezabývá základním problémem a ani se nesnaží konečně prosadit spravedlivé rozdělení bohatství vyprodukovaného pro obecné dobro do evropského politického programu.

Zpráva: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

John Stuart Agnew a William (The Earl of) Dartmouth (EFD), písemně. – UKIP uznává rovnost mužů a žen, odmítáme však veškeré pokusy EU vydávat v této oblasti právní předpisy. Domníváme se, že opatření na vnitrostátní úrovni jsou zde mnohem vhodnější.

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Tarabellu, neboť se domnívám, že rovnost mužů a žen v Evropské unii, jak je uznaná ve Smlouvě o Evropské unii a Listině základních práv Evropské unie, je klíčový prvek, který ještě stále není univerzálně uplatňován.

Nehledě na platové rozdíly mezi muži a ženami, pracovní segregaci a pohlavní stereotypy se zpráva snaží zdůraznit zásadu stejné odměny za stejnou práci, jak je zakotvena ve Smlouvách Společenství od roku 1957. Zdůrazňuje, že hospodářská, finanční a sociální krize, která svírá Evropskou unii a zbytek světa, má reálný negativní dopad na ženy, jejich pracovní podmínky, jejich společenské postavení a rovnost žen a mužů v Evropské unii.

John Attard-Montalto (S&D), písemně. – Rád bych vysvětlil důvody svého hlasování o zprávě pana Tarabellu nazvané Rovnost žen a mužů v Evropské unii – 2009. Byla předložena řada pozměňovacích návrhů, které se přímo nebo nepřímo týkaly potratů. Malta je proti potratům. Mezi hlavními politickými stranami panuje v této otázce absolutní shoda. S tímto názorem se ztotožňuje rovněž větší část společnosti. Navíc jsou důležitým prvkem i náboženské a morální aspekty.

Regina Bastos (PPE), písemně. – (PT) V této zprávě o rovnosti mužů a žen v EU v roce 2009 poukazuje Evropská komise na to, že hlavní rozdíly mezi pohlavími spočívají ve skloubení rodinného a profesního života, odpovědnosti a pracovní segregaci, platových rozdílech a nízké míře zaměstnanosti žen. Rozdíly mezi muži a ženami se současnou hospodářskou, finanční a sociální krizí dále prohloubily. Hlasovala jsem proti této zprávě, neboť byla zdeformována začleněním otázek, jako je přístup k potratům a bezplatný přístup k poradenství ohledně potratů. Jedná se o velmi citlivá témata, která podle zásady subsidiarity patří do pravomoci jednotlivých členských států.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, neboť za nynější složité hospodářské, finanční a sociální situace je ještě potřebnější než kdykoli dříve uplatňovat jeden z nejdůležitějších základních principů Evropské unie – rovnost žen a mužů. Každý členský stát musí zajistit, aby pracovníci obou pohlaví dostávali stejnou odměnu za práci stejné hodnoty. Abychom prosadili rovnost žen a mužů, musíme zajistit, aby se muži podíleli na povinnostech spojených s domácností a péčí o rodinu. Je velmi důležité, aby byla ve směrnici co nejdříve zakotvena otcovská dovolená, aby se tak vytvořily podmínky pro to, aby mohli otcové přispívat k péči o děti. Obětmi obchodování s lidmi jsou především ženy. Proto vyzývám členské státy, které dosud neratifikovaly Úmluvu Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi, aby tak neprodleně učinily.

Carlo Casini (PPE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti usnesení o rovnosti mezi ženami a muži v Evropské unii (2009), třebaže s převážnou částí jeho obsahu souhlasím, neboť nemůžeme požadovat rovnost mezi určitými kategoriemi lidí, aniž bychom takovou rovnost upřeli jiné kategorii osob.

Hovořím o bodu 38, který požaduje zaručit práva žen tím, že jim bude zajištěn snadný přístup k potratům. Zahubení nejmenších a nejbezbrannějších jedinců – nenarozených dětí – nelze považovat za způsob potvrzení důstojnosti a svobody žen. Pracuje zde spiknutí proti životu, které využívá vyzkoušených a osvědčených metod, které nás mají oklamat. Musíme odhalit, o co se tu jedná.

Spojení mimořádně spravedlivých požadavků se zcela nepřiměřenými nároky a pokroucení významu slov jsou lsti, které jsou zjevně účinné při hlasování Evropského parlamentu, já se k nim však nepropůjčím. Nemůžeme hovořit o dramatu potratu, které si zaslouží pozornost politiků i mravokárců, aniž bychom současně neuznali práva novorozenců nebo přinejmenším nepožadovali řádné vzdělávání v oblasti úcty k životu a neorganizovali podporu ženám v obtížných a nechtěných těhotenstvích, aby tato těhotenství mohla dojít ke svému přirozenému závěru.

Françoise Castex (S&D), písemně. – (FR) Vítám přijetí této zprávy o rovnosti mužů a žen v EU. Zpráva jasně zdůrazňuje, že je nutná iniciativa Společenství pro účinný boj proti násilí na ženách. Je také pravda, že přijetí tohoto usnesení zapracovává dvě roviny, které považuji za klíčové. Zaprvé je to doporučení týkající se ustanovení otcovské dovolené na evropské úrovni. Má-li být rovnost v oblasti vzdělávání, musí být i rovnost v oblasti společenského a rodinného života. Toto usnesení zdůrazňuje, že je odpovědností Komise, aby byl v této oblasti vydán právní předpis. Skutečně zásadním vítězstvím tohoto hlasování však je, že potvrzuje právo na potrat. Od roku 2002 jej žádný evropský dokument v důsledku zdrženlivosti jedné evropské pravicové strany nepotvrdil. Ženy musí mít kontrolu nad svými sexuálními a reprodukčními právy. Je před námi ještě mnoho práce v oblasti skutečného přístupu k informacím, antikoncepci a potratům, zpráva pana Tarabellého však musí být použita jako výchozí bod podpory předkládání evropských právních předpisů v tomto odvětví.

Nessa Childers (S&D), písemně. – Hlasovala jsem dnes pro tuto zprávu, které má pokrokovou povahu, neboť jejím cílem je ochrana rovnosti žena mužů, zejména v oblastech rodičovské dovolené, péče o děti, domácího násilí a rozdílu v odměňování. Současně podporuje větší informovanost žen a mužů o záležitostech sexuálního zdraví. Nejedná se však o legislativní návrh. Jedná se v první řadě o prohlášení zásad, které ráda podpořím. Je to v souladu se zásadami, k nimž se labouristická strana a sociálně demokratické strany v celé Evropě hlásí. Nutno podotknout, že poskytování služeb spojených s potratem je výlučně v pravomoci jednotlivých členských států. Tato zpráva daný stav nemění a ani jej měnit nemůže.

Mário David (PPE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem proti zprávě o rovnosti mužů a žen v EU v roce 2009, neboť jsem přesvědčen, že byla zdeformována začleněním otázek, jako je přístup k umělému potratu a volný přístup k poradenství o umělém potratu. Jedná se o velmi citlivá témata, která podle zásady subsidiarity patří do výlučné pravomoci jednotlivých členských států.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Rozhodně podporuji tuto zprávu. Rovnost mezi ženami a muži je již dlouho základním principem Evropské unie. Navzdory pokroku v této oblasti zde přetrvávají mnohé nerovnosti. Rozdíl v míře zaměstnanosti žen a mužů se zmenšuje, stále je však časté zaměstnávání žen na částečný úvazek nebo na dobu určitou, přičemž většina z nich uvízne na špatně placených pozicích. V Evropě pracuje na částečný úvazek čtyřikrát více žen než mužů. Rozdíl v odměňování – 17,4 % – se od roku 2000 zmenšil jen minimálně. Aby žena vydělala tolik, co průměrný muž za kalendářní rok, musela by v průměru pracovat až do konce února roku následujícího, celkem 418 dnů. Světová hospodářská, finanční a sociální krize postihuje ženy „dvakrát“. Odvětví, v nichž představují ženy většinu pracovní síly, spadají do veřejného sektoru (například vzdělávání, zdravotní a sociální péče), a ten byl obzvláště zasažen rušením pracovních míst. Navíc jsou to ženy, které využívaly péče o děti a staré osoby, podporu vzdělávání a podobně, a nyní jsou z důvodu škrtů ve službách nuceny opouštět svá zaměstnání, aby se těchto úkolů ujaly samy.

Robert Dušek (S&D), písemně. – (CS) Zpráva Marca Tarabellého zřetelně zdůrazňuje největší potíže bránící rovnému postavení mužů a žen. Víím, že někteří kolegové problematiku nerovného postavení a s ním spojenou diskriminaci žen berou na lehkou váhu. Já jsem si však těchto složitostí vědom! Světová hospodářská krize stav zhoršila a vypadá to, že ženy budou v důsledku úsporné fiskální politiky „obětovány“ snižováním mateřské, výdajů na sociální služby. Vzhledem k tomu, že ženy jsou tradičně více ohroženy chudobou a nízkým důchodem z důvodů přerušení nebo ukončení profesní kariéry kvůli založení rodiny, upřednostnění manželovy kariéry či péči o děti a seniory, navrhuje zpravodaj adekvátní způsoby zlepšení. Kolega Tarabella správně připomíná, že zásada „stejná odměna za stejnou práci“ platná ve Smlouvách od roku 1957 není

dodržována a ženy v některých členských státech nejsou dodnes za stejnou práci odměňovány ve stejné výši jako muži.

Kromě toho je řada politik EU mířena na pomoc rodinám s dětmi, na matky či otce samostatně žijící s dětmi se však zapomíná. Správně je také položena žádost o uzákonění hrazené otcovské dovolené na evropské úrovni. Právě rozdělení rodinných a domácích povinností mezi ženy a muže napomůže situaci řešit. Z výše uvedených důvodů souhlasím s ustanoveními zprávy 2009/2101, a proto jsem hlasoval pro její přijetí.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu pana Tarabellu o rovnosti mužů a žen v Evropské unii v roce 2009, neboť navrhuje konkrétní a inovativní opatření a politiky vztahující se k rovnosti pohlaví. Vytvoření směrnice o předcházení násilí na ženách a jeho potírání a uzákonění otcovské dovolené v evropském právním řádu jsou některé z návrhů, které budou podle mne mimořádně důležité pro podporu rovnosti pohlaví a zajištění vyrovnanějšího rozdělení rodinných povinností mezi muže a ženy.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Když Parlament požaduje úctu, ale zapomíná na ni, něco je špatně.

Významné a závažné otázky, jako je tato, si žádají naši pozornost, diskusi a hledání největšího společného jmenovatele. Nedomnívám se, že by mělo být těžké toho dosáhnout. Politováníhodnou praxí se však stává neupřímné plíživé zařazení sporných otázek pod slupku těchto důležitých témat. Parlament opět působil jen jako platforma těch nejextrémnějších programů.

Nemohu jinak, než důrazně odsoudit tento pokus prosadit pod záminkou podpory rovnosti mužů a žen liberalizaci potratů a s tím spojenou neúctu k lidskému životu a důstojnosti a nelegitimní pokus spojit tato dvě témata a zasahovat tak do pravomoci členských států v těchto věcech.

Posedlost rozšiřováním koncepce sexuálního a reprodukčního zdraví i na oblast potratů a současně tlak na to, aby byly plošně prováděny, ukazuje na zákeřné metody těch, kdo se snaží dát realitě hezkou masku. Tyto eufemismy, které mají otupit bdělost, nijak nesníží brutalitu, krutost, násilí na ženách ani ubohost této strategie.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) „Násilí na ženách je snad jedno z nejhorších porušení lidských práv... Nezná hranice zeměpisné, kulturní ani majetkové. Dokud bude existovat, nemůžeme tvrdit, že jsme dosáhli skutečného pokroku na cestě k rovnosti, rozvoji a míru.“ To jsou slova někdejšího tajemníka OSN Kofi Annana, a jsou bohužel stále platná. Diskriminace na základě pohlaví v dnešním rozvinutém světě a v Evropě přetrvává, neboť se jedná o strukturální problém se závažnými důsledky v podobě nerovnosti příležitostí. Dnes ještě stále existují rozdíly mezi muži a ženami – ve vzdělávání, v jazyce, v rozdělení domácích prací, v přístupu k práci a v plnění profesních povinností. Jsem přesvědčen, že přístup k práci a k pracovnímu postupu a výkonu práce, ať už ve veřejném sektoru nebo ve veřejných službách nebo dokonce v politice, by se měl zakládat na zásluhách a kvalitách jednotlivce, nezávisle na pohlaví. Hlasoval jsem však proti tomuto usnesení, a to z důvodu zařazení citlivých otázek, jako je přístup k potratům, které jsou ve výlučné pravomoci jednotlivých členských států.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Bylo mimořádně důležité, aby toto usnesení, přestože konzervativní pravice je chtěla zamítnout, Parlament přijal, neboť zakotvuje důležitá práva žen. Navzdory určitým slabinám se této zprávě podařilo zdůraznit důležité body, například potřebnost otcovské dovolené propojené s dovolenou mateřskou, otázky sexuálních a reprodukčních práv a potřebu zintenzivnit boj proti nerovnosti a diskriminaci na pracovišti, proti násilí na ženách a obchodování se ženami a dívkami, a odsoudit chudobu a tísnivou, špatně placenou práci, kterou řada žen vykonává.

Bylo důležité dát znovu najevo souhlas s myšlenkou, že „ženy musejí mít kontrolu nad svými sexuálními a reprodukčními právy, zejména prostřednictvím snadného přístupu k antikoncepci a potratům“.

Tímto usnesením se zabýváme ze zvláště vhodné době, kdy se plánují oslavy stého výročí Mezinárodního dne žen a patnáctiletého výročí Pekingské platformy. Doufejme, že se promítne do praxe.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Ano, je pravda, že se ženy potýkají se specifickými obtížemi. Jenže jak tomu v tomto Parlamentu bývá, záměr byl sice dobrý, ale přinesl pokroucené analýzy a živelné návrhy.

Tato zpráva vykresluje portrét evropské společnosti, pro niž je typické dennodenní a systematické nepřátelství k ženám: politiky obnovy jsou zjevně sexistické, neboť jejich cílem je pomoc odvětvím, kde tvoří většinu pracovní síly muži, totéž platí pro přísné rozpočtové politiky, neboť se dotýkají veřejných sektorů zaměstnávajících převážně ženy... Naopak nepadlo ani slovo o následcích masivní přítomnosti populací

přistěhovalců v Evropě, jejichž kultura a praktiky odsuzují ženy k druhořadému postavení, světelné roky vzdálenému od toho, jaké jsou naše hodnoty a naše koncepce.

Nepadlo ani slovo o negativních následcích vašich řečí o úplném rovnostářství: ženy postupně ztrácejí svá specifická a legitimní sociální práva, která získaly v rámci uznání jejich mateřské role. A konečně, nepadlo ani slovo o rodičovských příspěvcích, které jsou jediným způsobem, jak dát ženě na výběr mezi profesním a rodinným životem nebo jejich skloubením.

Nakonec, když vidím, jak řadu mých kolegů jímá hysterie a přikazují všeobecné masivní a obligatorní potraty, které byly vyzdvihnuty jako základní hodnota pro Evropu na cestě ke kolektivní sebevraždě, začínám proti své vůli litovat, že jejich matky potrat nepodstoupily.

Jacky Hénin (GUE/NGL), písemně. – (FR) Jsem sice silně proti všem negativním opatřením EU – a je jich mnoho – podporuji je však, ubírají-li se věci správným směrem. Návrhy v této zprávě tedy zahrnují silné požadavky (zejména vůči Evropské komisi) týkající se nerovného zacházení se ženami, zavedení otcovské dovolené, vyhlášení roku boje proti násilí na ženách a práva na snadný přístup k antikoncepci a potratu. Zpráva dále zdůrazňuje, že ženy musejí mít bezplatný přístup ke konzultaci ohledně potratu.

Důvodem, proč jsem hlasoval pro tuto zprávu, je proto dosažené zlepšení, je však nutné, aby se toto zlepšení více projevilo v praxi.

Tím spíše mohu pouze litovat odmítnutí většiny Parlamentu podpořit vytvoření Evropské listiny práv žen, Evropského střediska pro sledování násilí mezi pohlavími a Mezinárodního dne rovné mzdy. Podobně tento Parlament nevyvinul žádnou snahu, aby se zabýval hlubokými příčinami těchto nerovností, které spočívají v samotném tržním hospodářském systému, který se v Evropě dennodenně uplatňuje.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Rovnost mužů a žen je základním právem v rámci EU, které uznává i Smlouva o Evropské unii, v řadě oblastí však přetrvává neúnosná míra nerovností. Je zřejmé, že ještě stále obrovské problémy přetrvávají a že je proto nezbytné, aby orgány EU pracovaly na tom, aby tyto otázky jasně identifikovaly a hledaly řešení, ať už existují kdekoli v Unii.

Gunnar Hökmark, Christofer Fjellner a Anna Ibrisagic (PPE), písemně. – (SV) Dnes, 10 února 2010, hlasovali švédští konzervativci proti zprávě o rovnosti žen a mužů – 2009 (A7-0004/2010). Ačkoli sdílíme touhu zpravodaje rovnost mužů a žen v Evropě zlepšit, zásah do suverenity členských států požadavkem na tzv. genderové vytváření rozpočtu, naléháním na členské státy, aby nesnižovaly sociální dávky, a předepsáním kvót prostřednictvím právních předpisů podle nás není tou správnou cestou. Rovnosti je třeba dosáhnout na individuální úrovni, rozšiřováním možností, jak ovlivnit svou vlastní situaci – nikoli prostřednictvím právních předpisů na evropské úrovni a politikou gest, jako jsou dny vyhrazené určitým tématům, další instituce EU a Listina EU práv žen. Listina občanských svobod a lidských práv EU již existuje a byla posílena Lisabonskou smlouvou a dotýká se i problémů žen. Musíme bojovat za princip solidarity. V konečném hlasování jsme proto hlasovali proti zprávě, třebaže samozřejmě obsahuje některé body, s nimiž sympatizujeme; například plně podporujeme stanovisko, že ženy musejí mít kontrolu nad svými sexuálními a reprodukčními právy.

Monica Luisa Macovei (PPE), písemně. – Hlasovala jsem pro bod odůvodnění X a většinu částí bodu 38, zdržela jsem se hlasování o jedné části bodu 38, a to z následujících důvodů:

Hlavní zásadou je, že by měla být respektována sexuální a reprodukční práva žen, zejména s ohledem na rovnost mužů a žen, jak je zaručeno v Listině základních práv EU (článek 23).

Domnívám se však, že ženy by se měly naučit chránit samy sebe před nechtěným těhotenstvím, jinak řečeno – je-li snadný přístup k antikoncepci a specializovanému poradenství, je potrat hůře ospravedlnitelný.

Mnoho mých voličů v Rumunsku by bylo zklamáno, kdybych hlasovala jinak. Navíc je v našich myslích stále živá minulost – jak bylo zdůrazněno ve zprávě rumunského prezidenta z roku 2006 –, kdy komunistická strana přijímala proti potratům krutá opatření, aby zajistila kontrolu strany nad soukromým životem žen. Mnoho žen v důsledku nezákonných potratů prováděných bez lékařské pomoci zemřelo.

Erminia Mazzoni (PPE), písemně. – (IT) Plně chápu, proč vzniklo toto usnesení, jehož podstata vychází z předpokladu, že diskuse o demografických změnách je spojena s diskusí o opatřeních spojených s bojem proti dopadu hospodářské a finanční krize na trh práce.

Když zvážíme, že naše analýza pokroku při dosahování Lisabonských cílů není povzbuzivá, vítáme v usnesení vyslovenou výzvu k urychlení legislativních změn v členských státech s cílem zpřísnit řízení o porušení povinnosti a povzbudit větší účast žen v klíčových odvětvích takového trhu práce, který odpovídá záměrům, jichž bylo u těchto žen plánováno dosáhnout v rámci odborné přípravy.

S ohledem na to, co jsem řekla, musím dát najevo naprostý nesouhlas, jak jsem již vyjádřila ve fázi hlasování, se zhoubnou snahou podporovat společnost potratů poskytováním pobídek k volnému přístupu k ukončení těhotenství.

Předpoklad, že ženy musejí mít možnost snáze dosáhnout potratu, aby si vymohly své právo na sexuální svobodu, je nejen v rozporu se základy morálky, ale i v rozporu se zásadami vyjádřenými v bodu odůvodnění Z, který uvádí, že jádrem evropských opatření je podpora „vyšší porodnosti, abychom se dokázali vyrovnat s požadavky budoucnosti“. Pevně trvám na svém závazku podporovat odpovědnou sexuální kulturu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Hlavními oběťmi hospodářské a sociální krize, kterou způsobily neoliberální politiky Evropské unie, jsou ženy. V důsledku krize vzrůstá počet nejistých pracovních míst a pozic s povinnou pracovní smlouvou na dobu určitou. Naše společnosti stále zcela prostupuje patriarchát. Nyní se bojí masivního návratu stigmatizace na základě náboženství a ženy jsou vždy hlavními oběťmi těchto změn.

Je proto potěšující, že Evropský parlament zařadil na pořad jednání tak důležitou věc, jako je rovnost žen a mužů. Je však ostudné, že se tento text nezaměřuje na vnitřně nerovnou povahu neoliberalismu. Právě neoliberalismus je odpovědný za řadu problémů žen, a v prohlubování nerovností mezi pohlavími nalézá další způsob, jak vzkvétat.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Nerovnosti mezi muži a ženami na jednotlivých úrovních, ať už profesních, odvětvových nebo jiných stereotypů, se v průběhu let stírají. Rovnost mužů a žen v EU se postupně stává realitou, a ačkoli stále ještě někde dochází k diskriminaci, začínáme být svědky velmi kladného vývoje.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Přestože se oblast rovných příležitostí pro ženy vyvíjela v mnoha ohledech příznivě, je před námi ještě stále hodně práce. Jedním z nejnáléhavějších témat je poskytnutí větší podpory pro skloubení profesního a rodinného života, což je pro mnoho žen, a zejména pro svobodné matky, nepřekonatelná překážka. Skutečnost, že muži mají stále větší šanci získat odpovědnou pozici, ukazují, že rovnosti v práci lze dosáhnout pouze změnou přístupu, nikoli uložením kvót, a to zejména proto, že kvóty jsou kontroverzní a mohou snadno vyvolat konflikt. Vzhledem k tomu, že se tato zpráva nezabývá kritickou poznámkou, že se uplatňování rovných příležitostí pro ženy a muže může snadno přehoupnout do opačného problému, hlasoval jsem proti.

Mariya Nedelcheva (PPE), písemně. – (FR) Usnesení o rovnosti žen a mužů v Evropské unii se mi zdá být naprosto vyvážené, a proto vítám práci, kterou pan Tarabella odvedl, aby takového výsledku dosáhl. Křiklavé nerovnosti mezi muži a ženami dnes v oblasti zaměstnání stále ještě existují, zejména co se týče rozdílu v odměňování, nebo dokonce skloubení pracovního a rodinného života. V této oblasti toho zbývá ještě hodně udělat.

Navíc je z hlediska ochrany sexuálních a reprodukčních práv nezbytné, aby ženy měly přístup k antikoncepci a potratu. Ženy musejí mít možnost plně rozhodovat o svém těle. Proto jsem hlasovala pro opatření spojená s ochranou těchto práv.

A konečně, hlasovala jsem proti návrhu vytvořit Evropskou listinu práv žen, neboť po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je Listina základních práv, obsahující i práva žen, nedílnou součástí Smluv. Tato listina je právě závazná a umožňuje ženám stejnou ochranu jako mužům.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) V roce 1967 byl v Rumunsku přijat zákon o zákazu potratů, což znamenalo, že ženy ztratily své právo rozhodnout se pro pokračování těhotenství nebo jeho ukončení. Tento zákaz měl na rumunskou společnost hluboký traumatický dopad, což nás nutí uvědomit si, jak nebezpečné takové rozhodnutí je.

Ženy by měly mít kontrolu nad svými sexuálními a reprodukčními právy. Z tohoto důvodu jsem hlasovala pro všechny aspekty týkající se snadného přístupu k antikoncepci a potratům, jimiž se zpráva pana Tarabellého zabývá, a nakonec pro zprávu jako celek.

Aldo Patriciello (PPE), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, komplikovanost zprávy, o níž dnes vedeme rozpravu, byla zjevná již v průběhu prací ve Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, který pro znění hlasoval těsnou většinou tří hlasů a přijetí umožnilo i to, že velká část jeho členů nebyla přítomna.

Mám pocit, že účinný právní předpis na ochranu žen existuje od roku 1975. Namísto snahy vytvářet nové směrnice bychom proto podle mého názoru měli zajistit, aby vlády plně uplatňovaly platné právní předpisy.

A právě proto, přestože jsem nechtěl hlasovat proti zprávě, která jistě obsahuje některé pozitivní aspekty, se raději distancuji od jiných aspektů, abych mohl zdůraznit svůj nesouhlas s některými pasážemi, zejména těmi, které se týkají potratů, tedy oblasti, v níž my katolíci přirozeně neradi děláme kompromisy.

Cristian Dan Preda (PPE), *písemně*. – (RO) Nejsem sice odpůrcem potratů, hlasoval jsem však proti bodu 38, neboť by jej bylo možné vykládat jako podporu této praxe. Jsem rovněž zastáncem toho, aby se zlepšil přístup k antikoncepci a vzdělání v této oblasti, neboť je to ta nejlepší cesta, jak zabránit nechtěným těhotenstvím. Na druhé straně se domnívám, že existují společenství, která si z rozmanitých důvodů chtějí zachovat kontrolu nad potraty na vnitrostátní úrovni, a my bychom jim to měli umožnit. Jedná se o oblast, kde by měla být uplatněna zásada subsidiarity. Zabývat se touto otázkou ve zprávě o rovnosti žen a mužů v Evropské unii podle mne není nejlepším řešením.

Evelyn Regner (S&D), *písemně*. – (DE) Hlasovala jsem pro zprávu o rovnosti žen a mužů v Evropské unii, neboť je v souladu s mým nejhlubším přesvědčením, že ženy mají neomezené právo na autonomii, zejména pokud jde o jejich sexuální a reprodukční práva, a současně na snadný přístup k antikoncepci a potratu. Tato práva jsou zásadní částí celé koncepce a identity, kterou si moderní evropská společnost buduje.

Alf Svensson (PPE), *písemně*. – (SV) Při včerejším hlasování jsem hlasoval proti zprávě o rovnosti žen a mužů. Učinil jsem tak především proto, že řada bodů zprávy byla v rozporu se zásadou subsidiarity, jako například v otázce kvót. Zdržel jsem se hlasování o bodu odůvodnění X a bodu 38, které se týkají přístupu žen k potratům. Podle mého názoru by stávající znění zásady subsidiarity narušovalo. Mělo by platit obecné pravidlo, že bychom na úrovni EU neměli vynakládat náš čas na záležitosti, o kterých jednotlivé členské státy mají právo rozhodovat na vnitrostátní úrovni. Podporuji přirozeně švédský postoj k této otázce – že rozhodnutí o potratu je především v rukou dotčené ženy, nikoli zákonodárců.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) Evropská unie v současnosti prochází obdobím masivní hospodářské, finanční a sociální krize, která má vážný dopad na profesní i soukromé životy žen. Segregace na základě povolání, rozdíly v odměňování a obtíže se skloubením profesního a rodinného života, to jsou překážky, které brání plné účasti žen na trhu práce. Navzdory zlepšením na pracovišti a zvyšujícímu se počtu žen na odpovědných pozicích je potřeba udělat ještě mnoho práce pro zvýšení informovanosti o rovném zacházení. Měli bychom tuto zprávu uvítat, neboť je to příležitost změnit pravidla o odstraňování rozdílů mezi muži a ženami na trhu práce. Jedině tak dokáže EU dosáhnout svého cíle růstu, zaměstnanosti a sociální soudržnosti. Začlenění ustanovení týkajících se sexuálních a reprodukčních práv do zprávy vznikající v době hospodářské krize a zabývající se především dopadem této krize na pracovní podmínky žen a společenské postavení žen je však nešťastné. Z výše uvedených důvodů a vzhledem k tomu, že nebyly schváleny navrhované pozměňovací návrhy k bodu 38, které jsem podpořil a považuji je za důležité pro správné využívání dokumentu, jsem hlasoval proti zprávě o rovnosti žen a mužů v Evropské unii.

Thomas Ulmer (PPE), *písemně*. – (DE) Hlasoval jsem proti zprávě, neboť mé niterné přesvědčení mi nedovolí přijmout neomezené právo na potraty a reprodukční svobodu. Pro mne je právo na život základním právem, které je nutné chránit a ctít za všech okolností. Zbytek zprávy lze bezpodmínečně přijmout a vyplývá z něj, že Evropská unie učinila pokrok směrem k rovnosti žen. Dalším pozitivním rysem je skutečnost, že je mnohem větší důležitost přikládána odpovědnosti k rodině.

Marina Yannakoudakis (ECR), *písemně*. – Skupina ECR je rozhodným zastáncem rovnosti mezi ženami a muži, a zejména uplatňování zásady stejné odměny za práci a rovných příležitostí na pracovišti. ECR se rozhodla hlasovat pro odstavce, které tímto způsobem rovnost podporují. Skupina ECR nicméně hlasovala proti tomuto usnesení, a to ze dvou konkrétních důvodů: Zprávy jsme proti jakémukoli právnímu předpisu, který předpokládá, že otázky zdraví žen, vzdělávání a reprodukčních práv nejsou v pravomoci členských států, nýbrž EU. Zadruhé, i když skupina ECR plně podporuje potřebu ustanovení o mateřství a otcovství, zdrželi jsme se takových zmínek v této zprávě, neboť jsme proti tomu, aby byla jakákoli rodinná politika diktována na úrovni EU – je záležitostí na rozhodnutí vnitrostátních vlád.

Anna Záborská (PPE), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem proti tomuto usnesení. Ženy a muže spíše rozděluje, než aby je spojovalo. Znění bodu 36 není ničím nevinným: „ženy musí mít kontrolu nad svými sexuálními

a reprodukčními právy, zejména prostřednictvím snadného přístupu k antikoncepci a potratům“. Zpravodaj dále trvá na tom, že ženy musí mít bezplatný přístup ke konzultaci ohledně potratu. Potraty však patří do výlučné pravomoci členských států. Toto rozhodnutí není právně závazné, nemůže být tedy využito k nátlaku na liberalizaci potratů. Pak Parlament vyzývá k tomu, aby bylo potíráno sexistické stereotypní uvažování, zejména co se týká prací souvisejících s péčí o rodinu vykonávaných muži a ženami. Usnesení zdůrazňuje, že je důležité poskytování předškolní péče o děti, služeb péče o děti a poskytování pomoci starším osobám a jiným závislým osobám. Cílem tohoto Parlamentu je tedy zničit přirozenou rodinu, která je místem pro socializaci a solidaritu mezi generacemi. Toto usnesení nepřináší ženám ani mužům v Evropské unii žádnou přidanou hodnotu. Je to škoda, protože úcta k lidem, kteří jsou v nějakém ohledu jiní, a podpora rovných příležitostí mužů a žen jsou skutečným sociálním problémem.

Artur Zasada (PPE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem proti tomuto usnesení. Pan zpravodaj Tarabella nezhlednil vnitrostátní kontext. Morálka je součástí světového názoru, který se promítá do právního řádu země. Snaha zavést do polských právních předpisů možnost neomezeného přístupu k potratům je nepřirozená, a je pochopitelné, že vyvolá reakci. V souladu se svým přesvědčením a s ohledem na platnou právní úpravu v Polsku jsem hlasoval proti tomuto usnesení. Dal jsem tím jasně najevo, že v souladu se zásadou subsidiarity je jediným zákonodárcem v těchto citlivých otázkách každý jeden z 27 členských států.

Návrh usnesení B7-0069/2010

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Celkově jsem hlasoval pro návrh usnesení o klíčových cílech EU pro 15. konferenci smluvních stran o Úmluvě o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES). Souhlasil jsem i s pozměňovacím návrhem na zařazení tuňáka obecného do přílohy II CITES, v souladu s nedávným doporučením Dočasného výboru Organizace pro zemědělství a výživu OSN (FAO), které podpořilo prohlášení o zařazení tuňáka obecného do přílohy II CITES. V návaznosti na to valné shromáždění Mezinárodní komise na ochranu tuňáků v Atlantiku vyhlásilo značné snížení lovu tuňáka obecného o 13 500 tun a Evropská unie znovu zformulovala své znepokojení nad zmenšováním populace tuňáka a zavázala se provádět spolehlivější vědecké studie.

Uvědomuji si, že úbytek biologické rozmanitosti je závažným problémem celého světa, a domnívám se, že jiná zvířata by měla být předmětem dalších návrhů na ochranu. Vnímám tuto konferenci jako zásadní z hlediska přežití a udržitelnosti mnohých druhů. Především se však domnívám, že celkový zákaz mezinárodního obchodu s tuňákem – tedy jeho zařazení do přílohy I – by byl předčasný, neboť by to způsobilo krizi dotčeného odvětví, aniž by byl takový zákaz založen na jakýchkoli konkrétních faktech.

John Attard-Montalto (S&D), písemně. – K usnesení o klíčových cílech pro 15. konferenci smluvních stran o Úmluvě o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES) jsem hlasoval proti zákazu lovu tuňáka obecného. Důvodem, proč jsem návrh nepodpořil, je to, že by velmi negativním způsobem ovlivnil živobytí maltských rybářů. Většina maltských rybářů není schopna lovit jiné druhy nebo v jiných lovištích kvůli tradičnímu způsobu, jakým se rybolov provádí. Myslím si rovněž, že v případě tuňáka obecného nejsou splněna kritéria pro jeho zařazení do CITES.

Liam Aylward (ALDE), písemně. – (GA) Hlasoval jsem pro zprávu o Úmluvě CITES. Živočišné i rostlinné druhy vymírají tisíckrát rychleji, než je přirozené. Lidská činnost k této rychlosti vymírání přispívá a ohrožuje biologickou rozmanitost. CITES je ústředním nástrojem v mezinárodních snahách s cílem bojovat proti hlavním hrozbám pro biologickou rozmanitost, bojovat proti nezákonnému obchodování, a zavést vhodné nařízení o obchodu s volně žijícími živočichy a rostlinami.

Podporuji ty, kdo chtějí, aby se mezinárodní donucovací orgány více podílely na vyšetřování trestné činnosti páchané na volně žijících živočichích a rostlinách a aby se zabývaly riziky, které může mít za následek elektronický obchod. Proto podporuji i doporučení, aby byla posílena jednotka pro trestné činy proti životnímu prostředí.

Rád bych upozornil na dopad opatření CITES na profese chudých venkovských společenství a na ty, jejichž obživa je závislá na obchodu s konkrétními druhy. Nadále musíme těmto zemím v uplatňování seznamu CITES pomáhat, abychom tak mohli pracovat s těmi, kdo jsou v daných oblastech na volně žijících živočichích a rostlinách závislí.

Christine De Veyrac (PPE), písemně. – (FR) Evropský parlament požaduje celkový mezinárodní zákaz obchodování s tuňákem obecným. Jsem zvolena jako zástupkyně za přístavní oblast Sète, a proto jsem nehlasovala pro toto opatření: dodnes nebylo dosaženo shody o tomto zákazu, a to ani mezi vědci, ani, dovoluji si dodat, mezi environmentálními sdruženími. Kdyby však o takovém radikálním zákazu mělo být

v březnu na mezinárodní konferenci v Dohá rozhodnuto, ráda bych požádala Evropskou komisi, aby nebránila finančním kompenzacím, které může být zapotřebí rybářům platit členskými státy. Rybáři v posledních letech vyvinuli značné úsilí, musí dostát stále přísnějším kvotám, modernizovat svůj lodní park a podobně. Nebylo by správné je v budoucnosti nutit, aby změnili své povolání, a přitom jim neposkytnout finanční podporu.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro usnesení s názvem Klíčové cíle pro konferenci smluvních stran CITES, neboť je třeba posílit ochranu biologické rozmanitosti v rámci působnosti příští konference smluvních stran o Úmluvě o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin. Biologická rozmanitost je důležitá pro dobré životní podmínky a pro přežití lidstva. Musíme být ambiciózní a požadovat ochranu všech druhů, jimž hrozí vyhynutí.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES) je hlavní existující celosvětovou dohodou o ochraně volně žijících druhů. Jejím cílem je předcházet rozsáhlému využívání těchto druhů pro mezinárodní obchod. Je proto klíčové, aby se Evropská unie 15. konference smluvních stran, která se bude konat příští rok v březnu, účastnila konstruktivně.

Uvědomuji si význam ochrany ohrožených druhů, abychom zabránili ztrátě biologické rozmanitosti planety a ekologické rovnováhy, a uznávám, že udržitelný rozvoj předpokládá rozumné využití přírodních zdrojů, aniž by byly omezovány činnosti, jež jsou nezbytné pro rozvoj.

Proto si v době, kdy hovoříme o změnách příloh CITES, uvědomuji rovněž důležitost zajištění dostatečné ochrany ohrožených volně žijících druhů, aniž by byly ohroženy nebo uvrženy v zapomnění jakékoli činnosti, které zajišťují řadě společenství hospodářskou a sociální životaschopnost.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES) působila jako důležitý nástroj pro ochranu ohrožených volně žijících živočichů a rostlin, zejména těch, které přitahují komerční zájem a je proto nutné je chránit a obohacovat. Chápeme, že rozhodnutí o změnách této úmluvy, zejména jejích příloh, jsou důležitá, neboť nám umožňují uznat a náležitě zohlednit doložené změny v zachování stavu jednotlivých druhů. Ty se musí opírat o údaje a odůvodněná vědecká stanoviska. S ohledem na dostupné údaje se nedomníváme, že návrh, aby byl tuňák obecný (*Thunnus thynnus*) zařazen do přílohy I CITES, je odůvodněný. Měli bychom připomenout, že při posledním zasedání Mezinárodní komise na ochranu tuňáků v Atlantiku (ICCAT) v listopadu 2009 odborníci vyjádřili stanovisko, že v případě těchto druhů byl rybolov nadměrný, to ale neukazuje na to, aby byl rybolov zcela zakázán. Doporučení směřovala ke značnému snížení úlovků, které byly omezeny o 8 až 15 tisíc tun, s pevným limitem 13 500 tun. Za těchto okolností jsme přesvědčení, že bychom měli vyčkat posouzení a doporučení odborníků, kteří se budou v roce 2010 situací dále zabývat.

Françoise Grossetête (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro toto usnesení. Jedním z jeho cílů je ochrana tuňáka obecného, který je důležitou složkou vyvážené biologické rozmanitosti v oblasti mořského prostředí.

Zákaz mezinárodního obchodu s tuňákem obecným nám umožní, abychom ochránili naše populace tuňáka obecného, které jsou ohrožené nadměrným rybolovem.

Evropa však bude muset prověřit i opatření přijatá třetími zeměmi, protože jak vysvětlíme našim rybářům v Evropě, že japonští, libyjsí a tunišští rybáři v plenění našich populací tuňáka obecného pokračují naprosto legálně?

Rovněž se budeme muset zaměřit na jednání o vytvoření výlučné hospodářské oblasti, která umožní pokračování rybolovu v malém rozsahu, aniž by zdroje byly ohroženy.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zákaz obchodu s tuňákem obecným, a logicky i pro kompenzace pro odvětví tuňáka, jak je to stanoveno v pozměňovacím návrhu, jehož jsem spoluautorkou a který byl částečně přijat. Tuňák obecný by tak měl být uveden v příloze I Úmluvy o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES), která podléhá obecné výjimce pro vnitřní obchod, aby pobřežní rybolov v malém rozsahu mohl pokračovat, a přísnějším kontrolám nezákonného rybolovu. Neměli bychom se zabývat jen těmito ohroženými druhy, jejichž populace za posledních deset let klesly o více než 60 %, ale kromě toho zakotvit hmotnou pomoc pro rybáře a vlastníky lodí, jichž se toto opatření dotkne. Je to nezbytné.

Danuta Jazłowiecka (PPE), písemně. – Hlasovala jsem pro zařazení tuňáka obecného do přílohy I CITES, neboť většina Dočasného odborného poradního panelu FAO je přesvědčena, že pro návrh na jeho zařazení

jsou podpůrné důkazy. Tyto druhy utrpěly vážné ztráty, jejich rybolov byl nadměrný a hrozí jim přečerpávání zdrojů pro potřeby mezinárodního obchodu. Splňují tedy kritéria, aby byly zařazeny do přílohy I CITES.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE), písemně. – (ES) Současný stav tuňáka obecného je neudržitelný a jeho přežití lze zabezpečit pouze omezením kvót; mohl bych snad ještě dodat, že tyto kvóty byly vždy vyšší, než bylo vědeckou obcí doporučováno. Zařazení tuňáka obecného do přílohy I Úmluvy o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES), a následný zákaz mezinárodního obchodu s těmito druhy, je řešením, které nejlépe zabezpečí obnovu populací těchto druhů. Je však třeba zdůraznit, že některá odvětví rybolovu jednala odpovědně a respektovala kvóty a přizpůsobila se všem požadavkům, které byly v posledních letech vydány. Z toho důvodu jsem hlasoval pro to, aby zařazení tuňáka obecného do přílohy I CITES podléhalo, jak bylo nakonec schváleno, následujícím podmínkám: změna nařízení Rady (ES) č. 338/97, jímž se zavádí obecná výjimka pro vnitřní obchod; finanční podpora Evropské unie pro dotčené vlastníky plavidel; a zpřísnění kontrol a postihů s cílem bojovat proti nezákonnému neregulovanému rybolovu. Hlasoval jsem rovněž pro odklad zařazení tuňáka obecného do přílohy I o 18 měsíců, a to na základě nezávislé vědecké zprávy. Tento návrh nebyl přijat.

Erminia Mazzoni (PPE), písemně. – (IT) Dnes, 10. února 2010, byl Evropský parlament požádán, aby vyjádřil své stanovisko ke klíčovému cíli EU pro 15. konferenci smluvních stran o Úmluvě o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES), která se bude konat v Dohá v Kataru od 13. do 25. března 2010. Třebaže má Parlament spíše konzultativní úlohu, domnívám se nicméně, že je důležité podepsat a odhlasovat pozměňovací návrh v otázce vyloučení zařazení červeného korálu do přílohy II Úmluvy, neboť by tím v důsledku zařazení na seznam ohrožených druhů došlo ke snížení lovu červených korálů a obchodu s nimi. Zařazení *Corallium spp* do přílohy II je zjevně přehnaně opatrné a není řádně podloženo vědeckými údaji. Kromě toho mne velmi znepokojují případné hospodářské a sociální dopady takového začlenění na italské hospodářství, a zejména na některé regiony jižní Itálie, a proto toho hlasuji pro tento pozměňovací návrh. Pokládala jsem ve skutečnosti za výhodnější dopřát našim společnostem v tomto odvětví více času na to, aby mohly svou výrobu restrukturalizovat a zachovat si tak konkurenceschopnost na trhu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Tuňáku obecnému hrozí vyhynutí v důsledku selhání kontroly nadměrného čerpání tohoto zdroje. Zákaz obchodování s ním je nyní zřejmě nevyhnutelný. Má za cíl tento druh ochránit. Řada rybářů si je toho vědoma a mnozí z nich, zejména francouzští, činili řadu let vše, co bylo v jejich silách, aby své lodě uvedli do souladu s právní úpravou a aby dodržovali rybolovné kvóty nezbytné pro zajištění přežití populace tuňáka obecného. Tito rybáři, na něž tvrdě dopadla krize, budou hlavními oběťmi takového opatření, které je nutným kvůli nezákonnému rybolovu a podvodným průmyslovým sítím. Tito rybáři nemohou nést odpovědnost za vynaložené úsilí sami.

Nemůžeme po nich chtít, aby se obětovali v zájmu planety, zatímco mocní shromáždění v Kodani dali najevo, že před tímto tématem uhýbají. Musí se zde proto uplatnit zásada společné odpovědnosti OSN za problémy životního prostředí, a snaha rybářů musí být kompenzována příspěvkem Evropské unie. Kromě toho by s ohledem na vytvoření skutečné výlučné hospodářské oblasti ve Středomoří Francií mohlo být možné zabezpečit útočiště pro zdroje a přitom zachovat rybolov v malém rozsahu, který je šetrný k ekologické rovnováze.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) EU se musí účastnit 15. konference smluvních stran o Úmluvě o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES) s jasně definovanými cíli ohledně druhů, jimž hrozí vyhynutí a je třeba je chránit. CITES je klíčová pro ochranu volně žijících druhů a jejím cílem je zabránit přečerpávání zdrojů volně žijících druhů živočichů a rostlin pro potřeby mezinárodního obchodu.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Zdržel jsem se hlasování o B7-0069/2010 o klíkových cílech EU pro 15. konferenci smluvních stran o Úmluvě o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES), neboť se domnívám, že tuňák obecný by neměl být zařazen do přílohy I CITES. Znamenalo by to konec tradičních udržitelných rybářských technik, kdy ve skutečnosti za vyhynutí populací mohou průmyslové rybářské lodě s vakovými sítěmi. Požaduji, aby byl uznán podíl každé z metod rybolovu na alarmující situaci s tuňákem obecným, spolu s novými spravedlivějšími systémy přidělování kvót a přísnějšími opatřeními.

Měly by tedy být podporovány tradiční metody rybolovu; ty poskytují obživu tisícům lidí a jsou také mnohem citlivější. Musíme být spravedliví – je velký rozdíl mezi průmyslovým rybolovem a tradičními technikami rybolovu. Chtěl bych zdůraznit význam ochrany tuňáka obecného, současně však musíme rovněž nalézt

rovnováhu, která zajistí zachování těchto druhů bez toho, že by to potrestalo středomořské techniky rybolovu, například *almadraba*.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Hlavní cíl tohoto usnesení o Úmluvě CITES zaměřující se na druhy ohrožené vyhynutím je klíčový: dosáhnout na evropské úrovni konsenzu o zákazu mezinárodního obchodu s tuňákem obecným. Rybáři jsou sice výrazně proti tomuto zákazu, vědci a odborníci na životní prostředí však bijí na poplach. Při zachování současného tempa, a navzdory drastickým opatřením posledních let, by tuňák obecný mohl zkrátka zcela zmizet během tří let. Itálie již udělala výrazný krok tím, že přijala moratorium na lov od roku 2010. Francie učinila totéž, avšak mnohem dvojznačněji, neboť hovoří o 18měsíčním období na „posouzení stavu zdrojů“. Španělsko a Malta mlčí tak okázale, až je to trestuhodné. Situace je však kritická, a jen radikální opatření dokáží zajistit, aby se zdroje zotavily. To je také jediná cesta, jak ochránit ve střednědobém a dlouhodobém výhledu obživu rybářů.

Toto usnesení nesměruje k úplnému zákazu rybolovu tuňáka obecného ani k tomu, aby tuňák zmizel z našich stolů. Rybolov v malém rozsahu a sportovní rybolov by zůstaly povoleny. Opatření k zákazu mezinárodního obchodu by mělo být k ochraně druhů dostatečné, vzhledem k tomu, že 80 % tuňáka obecného vyloveného ve Středomoří je vyváženo přímo do Japonska.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Hlasoval jsem ano, a to navzdory skutečnosti, že původní znění Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin považuji za lepší, zejména pokud jde o odkazy týkající se tuňáka obecného. Je však důležité, aby Parlament vyslal Radě a Komisi vzkaz, že podporujeme zařazení tuňáka obecného do přílohy I CITES. Bylo by lepší nezahrnovat tři podmínky vytvořené plenárním zasedáním, podpořil jsem nicméně pozměňovací návrh, který navrhoval podporu dotčených rybářských komunit.

Komise a členské státy mají naši podporu i v jejich přesunech ledního medvěda z přílohy II do přílohy I CITES.

Jedním z významných stanovení z hlediska Komise a členských států je, že ukončí pokusy Tanzánie a Zambie přesunout slona afrického z přílohy I CITES do přílohy II, za účelem obchodování. Parlament by dále uvítal, aby byly návrhy týkající se přesunu slonů afrických do méně přísné přílohy zamítnuty, a to nejméně do doby, než bude možné získat náležité hodnocení dopadu jednorázového prodeje v listopadu 2008, na němž se podílely Botswana, Namibie, Jižní Afrika a Zimbabwe, neboť máme stále více signálů, že nezákonný a organizovaný obchod s těmito živočišnými produkty v celé Africe vzrůstá.

Dominique Vlasto (PPE), písemně. – (FR) Vědecké zprávy týkající se současné biomasy tuňáka obecného jsou alarmující: nekontrolovaný průmyslový rybolov populace výrazně narušil. Tento průmyslový a mezinárodní rybolov vyhubí tradiční pobřežní rybolov ve Středomoří. Abychom zabránili tomu, že dojde k ekologické katastrofě, která by byla dvakrát horší než hospodářská krize v odvětví rybolovu, je třeba neprodleně zavést politiku mezinárodního zákazu průmyslového rybolovu tuňáka obecného. Podle mého názoru je třeba skloubit dvě hlavní témata: účinnou ochranu tuňáka obecného, která umožní jeho přežití a v budoucnosti uvedení na trh, a podporu evropských pobřežních rybářů, jejichž obživa je na tomto obchodu částečně závislá. Proto podporuji zahrnutí tuňáka obecného do přílohy I CITES, aby nedošlo k jeho vytěžení a následnému vyhynutí, avšak za následujících podmínek: budou probíhat další vědecká posouzení, jejichž cílem bude zjistit přesný stav biomasy těchto druhů; evropským subjektům v odvětví rybolovu bude poskytnuta hospodářská a sociální podpora; a především bude zavedena výjimka pro vnitřní obchod s tuňákem obecným, ve prospěch malých odvětví a pobřežního rybolovu malého rozsahu, který je ve Středomoří tradiční činností a takto bude ochráněn před zánikem.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Washingtonská Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin, známá pod zkratkou CITES, je mezinárodní dohoda uzavřená mezi státy. Všechny členské státy jsou její smluvní stranou. Jejím cílem je zajistit, aby mezinárodní obchod ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin neohrozil zachování druhů, k nimž tyto živočichové a rostliny patří. Objem mezinárodního obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin je odhadován na miliardy dolarů ročně a týká se stovek milionů rostlinných a živočišných druhů. Bohužel, EU patří k hlavním trhům nezákonného obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin. Mají-li se tyto zdroje zachovat pro budoucí generace, je nezbytná taková dohoda, která by zaručovala udržitelný obchod. Vnitrostátní právní předpisy se mezi jednotlivými členskými státy EU liší. S cílem poskytovat lepší ochranu druhům volně žijících živočichů a rostlin by se měla znítenzivnit koordinace snah členských států a evropských orgánů k zajištění toho, aby byly dodržovány právní předpisy EU o obchodování druhů volně

žijících živočichů a rostlin. Unie by se měla postavit ostatním stranám CITES. Proto jsem hlasovala pro toto usnesení.

Návrh usnesení B7- 0067/2010

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy o pokroku Chorvatska za rok 2009. Domnívám se, že se jedná o vyváženou zprávu, která popisuje pokrok Chorvatska při plnění kritérií pro vstup do Evropské unie. Přístupová jednání, která na více než devět měsíců ustrnula na mrtvém bodě, byla v říjnu 2009 obnovena. Chorvatsko musí pokračovat v procesu reformy a v přijímání evropských právních předpisů, aby do konce tohoto roku dovedlo jednání k úspěšnému konci. Tato zpráva zmiňuje rovněž řadu otázek, které mají na proces integrace Chorvatska do Evropské unie vliv. Evropský parlament povzbuzuje chorvatské orgány, aby překonaly tyto překážky a zintenzivnily snahu o vyřešení všech hraničních sporů se sousedními zeměmi. Zpráva přijatá plénem Evropského parlamentu zahrnuje pozměňovací návrhy, které jsem předložila. Tyto návrhy povzbuzují Chorvatsko, aby pokračovalo ve svém úsilí o podporu kulturní rozmanitosti. Jeden z mých pozměňovacích návrhů je i na podporu rozvoje projektů přeshraniční spolupráce Chorvatska, které jsou navrženy s cílem hospodářské a sociální soudržnosti a zvýšení životní úrovně lidí žijících v hraničních oblastech.

Philip Claeys (NI), písemně. – (NL) Copak se tento Parlament skutečně nepoučil ze svých chyb z minulosti? Zprávy o Bulharsku a Rumunsku konečkonců opakovaně prohlásily, že v těchto zemích vládne všudypřítomná korupce a že policie a soudnictví jsou zcela neschopné. Navzdory tomu byl přístup těchto zemí schválen a následky všichni známe. S členstvím v Evropské unii a masivními toky finančních prostředků, které jsou s tím spojené, korupce, která už v místě působila, postoupila ještě dále.

Podle mého názoru by Chorvatsku měl být přístup umožněn, ale jednoznačně až v okamžiku, kdy bude připraveno, a až stát nebude zmítán korupcí. Jakmile Chorvatsko přistoupí – a jak jste slyšeli, nedomnívám se, že by k tomu mělo dojít v dohledné době – musíme proces rozšiřování zastavit. Přístup všech zemí západního Balkánu, který je ve zprávě předpokládán, považuji za nepřijatelný.

Mário David (PPE), písemně. – (PT) Zavést demokracii trvá dlouho, a je to proces, který vyžaduje silnou angažovanost vlády i občanské společnosti. Je to kamenitá cesta plná překážek – a my Portugalci to víme až moc dobře. Když se to spojí s rozpadem země, které byla sice federací, avšak výrazně centralizovanou a řízenou diktátorským režimem, který se zhroutil, a navíc to způsobilo strašlivou válku, kterou si budou dobře pamatovat i budoucí generace, můžeme být ohromně šťastní, a já jsem šťastný byl, když můžeme hlasovat pro takové usnesení, které nám přináší dobré zprávy o pokroku Chorvatska. Uvědomuji si však, že je třeba ještě mnohé vykonat, a uvědomuji si, že bez svobodného a nezávislého soudního systému nemůže být zaručen ani právní stát ani lidská práva, neboť nebudou žádné zahraniční investice ani pokrok.

To stejné platí v případě Chorvatska i každé jiné potenciální kandidátské země. Oceňuji rovněž že rychlost, se kterou bude možné přiblížit Chorvatsko EU, si stanovilo Chorvatsko samo, neboť pravidla pro členství jsou transparentní a dobře známá. Víím, že Chorvatsko dokáže dosáhnout svých cílů. Doufáme, že se jednání podaří uzavřít do konce tohoto roku. Pokud jde o nás, může Chorvatsko spoléhat na naši plnou podporu.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení o zprávě o pokroku Chorvatska za rok 2009, neboť věřím, že Záhřebu se podaří překonat překážky, jimiž musí projít, a uzavře jednání o přistoupení země k Evropské unii do konce roku 2010. Z tohoto důvodu je velmi důležité urychlit reformy v jednotlivých oblastech *acquis* Společenství, ale také spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Chorvatsko učinilo znatelný pokrok v řadě oblastí, a to z něj činí nejen spolehlivého partnera Evropské unie, ale i silného kandidáta na členství. Přes všechny osobní tragédie a materiální devastaci, které zemi zpustošily během krvavého konfliktu při rozpadu bývalé Jugoslávie, jsme viděli úsilí o obnovu země a její trvalé směřování ke sblížení s EU.

I když je toho ještě mnoho, co zbývá udělat, zejména při řízení různých sektorových oblastí, je zřejmé, že Chorvatsko učinilo tolik práce, kolik je jí třeba, aby si zasloužilo místo mezi členskými státy, a já doufám, že se bude moci k EU připojit spíše dříve než později.

Věřím, že případný vstup Chorvatska do Evropské unie bude mezi ostatními balkánskými zeměmi vnímán jako znamení naděje a že ostatní země v regionu, zejména Srbsko, uznají vnitrostátní i mezinárodní výhody a přínosy volby přistoupení k Evropě.

Dále věřím, že budou urychleně vyřešeny hraniční spory se Slovinskem, které proces zpomalují, a že se tak stane s maximální vážností, pečlivostí a dobrou vírou.

Livia Járóka (PPE), písemně. – Ráda bych zde poukázala na zřídka zdůrazňovaný aspekt hodnocení pokroku dotčených zemí: situaci Romů. EU si před rokem 2004 uvědomovala význam vytvoření právního rámce pro boj proti diskriminaci a podařilo se jí prosadit některá výrazná zlepšení ztížením přístupových podmínek pro nové členské státy. Jsem ráda, že zprávy o pokroku jsou k výsledkům těchto tří zemí dosti kritické, přičemž je z nich patrné, že pouze Chorvatsko dokázalo dosáhnout mírného zlepšení v posilování sociálního začlenění Romů.

Kandidátské země musí být na evropské úrovni zapojeny do provádění integrace Romů již dříve, neboť přístupová jednání jsou neopakovatelnou příležitostí k podnícení výrazného posunu v přístupu vlád směrem k poskytování rovného přístupu Romům k zaměstnání, vzdělání, bydlení a zdravotní péči, podpoře politické účasti a posilování romského občanského hnutí. Všechny evropské země – současní a budoucí členové Evropské unie – se musí zapojit do soustředěného úsilí o překonání historického sociálního vyloučení největší národnostní menšiny na kontinentu a podepsat se pod akční plán Společenství, který poskytuje vhodný právní nástroj, jenž účastníky donutí plnit jejich vlastní sliby.

Monica Luisa Macovei (PPE), písemně. – Hlasovala jsem pro pozměňovací návrh 6, neboť souhlasím, že je třeba, aby chorvatská vláda vykonala další úsilí, aby omezila předsudky a bojovala proti diskriminaci z jakéhokoli důvodu, včetně sexuální orientace (je vyjádřena mezi nediskriminačními důvody v článku 21 Listiny základních práv EU).

Můj přístup k otázce diskriminace na základě sexuální orientace a také k diskriminaci vůči jakékoli menšině je v souladu s právními předpisy EU a jinými mezinárodněprávními předpisy v oblasti lidských práv a s názory řady mých voličů v Rumunsku i s mým přesvědčením.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Hlasuji sice proti této zprávě o pokroku, ale nehlasuji proti Chorvatsku. Chorvatský lid si nezaslouží být jakkoli ostrakizován. Co však odsuzuji, je euroliberální diktát, jemuž jsou vystaveny jak členské státy EU, tak kandidátské země. Ekonomický aspekt kodaňských kritérií, liberalizace trhů, kterou vyžaduje, ohrožují sociální nároky těchto kandidátských zemí. Podpořím členství nových států pouze v případě, že EU umožní využívat regionální integraci ve prospěch všech občanů, kteří chtějí v této věci něco dělat, a nikoli v zájmu kapitálu, který jí dnes vládne a poskytuje jí integrační rámec, nad nímž občané nemají žádnou kontrolu.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Chorvatsko, navzdory devítiměsíční pauze v jednání způsobené hraničním sporem se Slovinskem, učinilo směrem k členství v EU výrazný pokrok. V kritériích politické, hospodářské a regionální spolupráce prokázalo velkou schopnost k zajištění dodržování požadovaných a dříve stanovených podmínek. Přestože musíme k tomuto rozšíření urazit ještě dlouhou cestu, vítám pokrok, jehož Chorvatsko dosáhlo směrem k přistoupení, a to i jako způsob uklidnění balkánského regionu.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Je nepochybné, že Chorvatsko dosáhlo ze všech kandidátských zemí dosud největšího pokroku. Korektním přístupem by tedy bylo urychlit tato jednání tak, aby je bylo možné uzavřít ještě v tomto roce. Důležitým požadavkem v tomto ohledu je samozřejmě provádění *acquis* Společenství. Zpráva dokládá směřování Chorvatska, a proto jsem pro ni hlasoval.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Chorvatsko dosáhlo výrazného pokroku u své vnitřní i zahraniční politiky v mnoha ohledech. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro návrh usnesení a podporuji urychlené přistoupení Chorvatska k EU.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Přijali jsme důležité usnesení o hodnocení stavu přístupových jednání s Chorvatskem. Je důležité, aby toto usnesení vyjadřovalo, jaká opatření by měla být přijata ke zrychlení přístupových rozhovorů tak, aby mohly být technické podrobnosti dokončeny v roce 2010. Chorvatské orgány by měly věnovat větší pozornost tomu, aby lépe informovaly společnost o výhodách členství v EU. Fungování Chorvatska v rámci společného jednotného evropského trhu posílí obchodní výměnu, příliv investic a všeobecný hospodářský růst.

Pro modernizaci chorvatského hospodářství Chorvatska, budování jeho infrastruktury a restrukturalizaci jeho zemědělství není zanedbatelná ani podpora z fondů EU. Lze uvést na tomto místě řadu příkladů výhod, které obdržely země, jež přistoupily při dvou posledních rozšířeních. Bezvýznamný není určitě ani samotný fakt příslušnosti k jednotné Evropě. Jednání o oblastech rybolovu, životního prostředí a společné zahraniční a bezpečnostní politiky by měla být co nejdříve odblokována.

Očekávám, že předsednictví a Komise přijmou v této oblasti zvláštní opatření. Až dosud jsme tvrdili, že další rozšíření může nastat až potom, kdy bude přijata Lisabonská smlouva. Smlouva vstoupila v platnost a my bychom měli urychlit rozhovory o členství Chorvatska a současně se připravovat na rozšíření Unie o další balkánské státy. Je to velmi důležité pro stabilizaci v tomto regionu.

Thomas Ulmer (PPE), písemně. – (DE) Zdržel jsem se hlasování o zprávě o Chorvatsku, neboť na rozdíl od toho, co je uvedeno ve zprávě, není dle mého názoru nutný tlak na to, aby Chorvatsko bylo připraveno k přistoupení v první polovině roku 2010. Není nutné spěchat a není žádný časový tlak, který by takový postup ospravedlnil.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Usnesení o Chorvatsku je politickým usnesením a nemá závaznou právní sílu. Hlasovala jsem pro ně, neboť Chorvatsko by se mělo stát členským státem v blízké budoucnosti. Kdyby nebylo balkánské války, připojilo by se v roce 2004. Bod 21 o menšině lesbických žen, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů, který byl zařazen plénem, je stejně tak kontroverzní jako zbytečný. Hlasovala jsem proti tomuto bodu. Chorvatsko je smluvní stranou Všeobecné deklarace lidských práv OSN a Evropské úmluvy o lidských právech Rady Evropy. Není proto žádný důvod domnívat se, že Chorvatsko je národem nepřátelským k menšině lesbických žen, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů. Navzdory všemu tomu symbolickému tlaku si Chorvatsko zachovává plnou vnitrostátní pravomoc v oblastech spojených s bojem proti diskriminaci. Proto jsem vyzvala chorvatská rodinná sdružení, s nimiž jsem se nedávno setkala při své návštěvě v této zemi, aby neustávaly ve své vynikající práci při prosazování obecného dobra v jejich národě a lepší budoucnosti pro všechny v Evropě. Schopnost přijmout povinnosti vyplývající z přistoupení k Unii a harmonizace s *acquis* Společenství by neměly vyústit v popření tradiční národní kultury budoucích členských států.

Návrh usnesení B7-0065/2010

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu o pokroku Bývalé jugoslávské republiky Makedonie za rok 2009, neboť se domnívám, že se jedná o důležitou zprávu, která bude mít pozitivní vliv na přístupový proces této země. Naděje na připojení k Evropské unii je hlavním faktorem zaručujícím stabilitu a pokračování reformního procesu na západním Balkáně, včetně Bývalé jugoslávské republiky Makedonie. Zpráva konstatuje, že tato země dosáhla pokroku ve smyslu přijetí právních předpisů nutných pro integraci do Evropské unie. Domnívám se, že v nadcházejícím období se orgány Bývalé jugoslávské republiky Makedonie musí zaměřit zejména na provedení norem, které byly přijaty. Kromě toho je zapotřebí vynaložit úsilí ke zlepšení mezinárodních vztahů a dialogu se sousedními zeměmi, a také aby země uvedla své právní předpisy do souladu s požadavky na ochranu životního prostředí. Zpráva, která byla dnes přijata, zahrnuje mé pozměňovací návrhy, jež doporučují posílit schopnost hospodařit s předvstupními fondy poskytnutými Evropskou unií a podpořit provedení požadovaných reforem, které jsou součástí přístupového procesu.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme hlasovali v rámci širšího kompromisu proti pozměňovacímu návrhu 4. Bylo pro nás důležitější ukázat širokou dohodu o podpoře členství Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, než znovu prosazovat stanovisko, že spory této země s jejími sousedy by podle našeho názoru neměly mít vliv na její možnost vstoupit do Evropské unie.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Bývalá jugoslávská republika Makedonie je dobrým příkladem mozaiky zájmů a národností, mezi nimiž ne vždy panuje mír a shoda, což je rys příznačný pro celý balkánský region.

Všichni důležité političtí aktéři se shodují v tom, že posun směrem k Evropské unii je pro tuto zemi tou nejlepší cestou, členství je však spojeno s řadou překážek.

Některé z nich jsou materiální povahy, další jsou spíše historické nebo politické. Posledně jmenované, mezi něž patří i spor o pravé jméno nové země, přinesly napětí do vztahů se sousedními státy, zejména Řeckem, a pro jejich překonání je tedy nutné opravdové a trvalé kolektivní úsilí.

Stabilizace právního státu, regulérní svobodné a spravedlivé volby a upevňování demokracie ve všech jejích aspektech, včetně uplatňování zásady subsidiarity a decentralizace, to jsou výzvy, které čekají Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií, pokud se chce nadále ucházet o to, aby se stala součástí Evropské unie. Já upřímně doufám, že chce.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Domnívám se, že vláda Bývalé jugoslávské republiky Makedonie učinila v roce 2009 významný pokrok, jak se ostatně zdůrazňuje i v usnesení o zprávě o činnosti

za rok 2009. Hlasoval jsem pro tuto zprávu, a vítám zejména tyto aspekty: zrušení víz, účast na civilních a vojenských misích EU, akreditace vnitrostátních orgánů pro složky nástroje pro předvstupní pomoc v oblasti regionálního rozvoje a rozvoje venkova, a rovněž pokrok v oblasti příprav na převzetí správy fondů poskytnutých na základě nástroje pro předvstupní pomoc (IPA). Věřím, že přístupová jednání budou zahájena velmi rychle a že Evropská rada potvrdí na březnovém summitu, že přijímá doporučení Komise pro zahájení jednání. Co se týká problému názvu, souhlasím s postojem zpravodaje, že Řecko a Bývalá jugoslávská republika Makedonie musí zintenzivnit své úsilí na nejvyšší úrovni, aby oboustranně přijatelné řešení našly pod záštitou OSN. Současně se domnívám, že Evropská unie musí poskytnout pomoc jako součást přístupového procesu.

Monica Luisa Macovei (PPE), písemně. – Hlasovala jsem pro pozměňovací návrh 18, neboť přijetí opatření proti diskriminaci na základě sexuální orientace je požadavkem pro přistoupení k EU a vzhledem k tomu, že zvýšená právní ochrana proti diskriminaci je signál, který vláda vysílá k celé společnosti o hodnotě všech členů společnosti. Sexuální orientace je jedním z nediskriminačních důvodů uvedených v článku 21 Listiny základních práv EU. Můj přístup k otázce diskriminace na základě sexuální orientace a také k diskriminaci jakékoli menšiny je v souladu s právními předpisy EU a jinými mezinárodněprávními předpisy v oblasti lidských práv a s názory řady mých voličů v Rumunsku i s mým přesvědčením.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Hlasuji sice proti této zprávě o pokroku, ale nehlasuji proti Bývalé jugoslávské republice Makedonie. Lid Bývalé jugoslávské republiky Makedonie si nezaslouží být jakkoli ostrakizován. Co však odsuzuji, je euroliberální diktát, jemuž jsou vystaveny jak členské státy EU, tak kandidátské země. Hospodářský aspekt kodaňských kritérií, liberalizace trhů, kterou vyžaduje, ohrožují sociální nároky těchto kandidátských zemí. Podpořím členství nových států pouze v případě, že EU umožní využívat regionální integraci ve prospěch všech občanů, kteří chtějí v této věci něco dělat, a nikoli v zájmu kapitálu, který jí dnes vládne a poskytuje jí integrační rámec, nad nímž občané nemají žádnou kontrolu.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Za dobu od poslední zprávy dosáhla Bývalá jugoslávská republika Makedonie výrazného pokroku. Je třeba zdůraznit, že vyhlídka na členství v EU byla jednou z hybných sil rozvoje a reformy v zemích balkánského regionu. Má-li se Bývalá jugoslávská republika Makedonie stát v blízké budoucnost členem EU, musí být přijata a splněna kritéria členství stanovená EU a záležitosti související s politickou, hospodářskou a regionální spoluprací.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Zájem Bývalé jugoslávské republiky Makedonie o přistoupení musíme podle mého názoru podpořit, neboť tato země nepochybně patří k evropskému západnímu kulturnímu základu a v posledních letech a měsících dosáhla pokroku v řadě oblastí. Tato zpráva velmi dobře popisuje další kroky, které je nyní zapotřebí přijmout. Je jednoznačné to, že Makedonie musí ve zlepšení svých vztahů se sousedy jít ještě dále, zejména vyvinout maximální úsilí o řešení sporu o název s Řeckem. Hlasoval jsem pro zprávu, neboť vyváženě představuje všechny faktory, které mají na připojení vliv.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Vzhledem k tomu, že Makedonie dosáhla zřetelného pokroku, hlasoval jsem pro návrh usnesení.

Justas Vincas Paleckis (S&D), písemně. – (LT) V předcházejícím volebním období jsem pracoval v delegaci pro vztahy s Makedonií (bývalou jugoslávskou republikou) a tuto zemi jsem navštívil. Dosažené výsledky mne proto těší. Rok 2009 byl pro Makedonii úspěšný. EU zavedla bezvízový styk s tímto státem. Podpořila tak zejména rozvoj mezilidských vztahů. Minulý rok Makedonie vytyčila hranici s Kosovem a zlepšila své vztahy s Řeckem. V usnesení o pokroku Makedonie za rok 2009 směrem k plnění kritérií členství v EU jsme poukázali na to, že vláda země by měla být citlivější k záležitostem etnických menšin a usilovat o větší transparentnost médií. Vyzýváme orgány EU, aby pomohly vyřešit spor mezi Skopjí a Athénami o název makedonského státu.

Dále jsme vyzvali Radu ministrů EU, aby v březnu přijala zahájení přístupových jednání s Makedonií. Pokrok, kterého Makedonie v roce 2009 dosáhla, byl rovněž krokem do magnetického pole EU. Není pochyb o tom, že vyhlídka na členství v EU motivuje Makedonii, aby se měnila k lepšímu. Tato země provádí významné reformy. Proto jsem hlasoval pro usnesení, které tyto změny oceňuje, a rovněž zdůrazňuje plán pro další pokrok.

Alfredo Pallone (PPE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, podporuji návrh usnesení o zprávě o pokroku Bývalé jugoslávské republiky Makedonie.

Plně souhlasím s přístupem zastávaným tímto usnesením, které schvaluje doporučení Komise a podporuje zahájení jednání s Bývalou jugoslávskou republikou Makedonie, v přesvědčení, že se jedná o zásadní krok pro rozvoj této země a pro stabilitu regionu, která je klíčová pro zájmy Evropské unie.

Návrhy usnesení B7-0067/2010, B7-0065/2010

Andrew Henry William Brons (NI), písemně. – Zdržel jsem se hlasování o zprávách o pokroku Chorvatska a Makedonie. Nikoli proto, že bych se domníval, že by tyto země snad nebyly pro členství v Evropské unii vhodné. Spíše bych řekl, že se domnívám, že EU je pro ně nevhodná organizace na připojení. Členství v Evropské unii zahrnuje závažné omezení suverenity a nežádoucí vstupování právních předpisů do každodenního života. Stále více se zde omezuje svoboda slova, písemného projevu a dokonce myšlení. Obě tyto země získaly nezávislost na jugoslávské federaci a nyní se připravují na postoupení své suverenity Evropské unii.

Návrh usnesení B7-0068/2010

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy o pokroku Turecka za rok 2009. Jednání o přístupu s Tureckem byla sice zahájena 3. října 2005, od té doby však pokročila jen minimálně. Evropský parlament se domnívá, že Turecko stále ještě nesplňuje kodaňská politická kritéria. K zajištění větší úcty k lidským právům a základním svobodám je nezbytná rozsáhlá ústavní reforma. Evropská komise konstatovala, že Turecko dosáhlo v roce 2009 určitého pokroku – ne velkého, ale určitého v oblasti politických reforem. Situace v Turecku se zlepšila ve smyslu svobody projevu v menšinových jazycích.

Domnívám se, že Evropská unie musí v dialogu s Tureckem pokračovat a projevit otevřenost vůči této zemi. Turecko je pro Evropu mimořádně důležité, a to jak z hlediska perspektivních hospodářských a politických vazeb, tak také z hlediska zabezpečení energie pro Evropskou unii. Moje země chce navázat s Tureckem partnerství v rámci Černomořské synergie a programů sousedství Evropské unie.

Philip Claeys (NI), písemně. – (NL) Nakonec jsem hlasoval proti tomuto usnesení, neboť poté, co bylo změněno Výborem pro zahraniční věci a plenárním zasedáním, z něj zbyl text, který předjímá členství Turecka v Evropské unii. Bylo by lepší zdůraznit, že jednání nemají otevřený konec, což by velmi pozitivně ukázalo cestu k realističtější alternativě, kterou je privilegované partnerství. Koneckonců je nad slunce jasnější, že Turecko nesplňuje podmínky pro přistoupení k EU, a že za deset, patnáct ani dvacet let to nebude jiné.

Lara Comi (PPE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rozhodla jsem se zdržet se konečného hlasování o usnesení o zprávě o pokroku Turecka za rok 2009.

Přestože tento text kritizuje schopnost této země nést své povinnosti spojené se vstupem do Evropské unie, skutečnost, že jsem se zdržela hlasování, je vyjádřením mnohem obezřetnějšího postoje.

Současná situace v Turecku z hlediska demokracie, právního státu a ochrany lidských práv a menšin je stále na míle vzdálená evropským standardům. Hovořím zejména o tureckém volebním systému, který nerespektuje pluralismus, o zákonu o rušení politických stran, o prolínání vojenského a politického života, o kurdské otázce a o trvalém omezování práv menšin, náboženské svobody a svobody tisku. To jsou pro nás velmi důležité hodnoty a zásady, které patří k základním kamenům procesu evropské integrace.

Je pravda, že vstup této země do Evropské unie by mohl přinést velké ekonomické výhody, zejména našim společnostem, domnívám se však, že dodržení kodaňských kritérií je přednostní podmínkou, kterou musí Unie důsledně kontrolovat.

Mário David (PPE), písemně. – (PT) Je zcela pochopitelné, že politické, hospodářské a kulturní elity Turecka usilují o členství v EU. Avšak hodnoty, tradice a pravidla, podle nichž se chováme, jsou obecně známé a my je nemůžeme změnit, aby se jednoduše každý mohl připojit. Je na kandidátské zemi, aby je přijala, a případně, až se stane členem, a jen tehdy se podle nich snažila žít. Během dlouhého procesu vyjednávání s EU však turecký lid pocítil, že dochází k porušení jeho zvyků a obyčejů – které, nutno podotknout, nikdy předtím nebyly ani pozorovány –, aby pak členství bylo odmítnuto v referendech, která se budou v členských státech, a to i bez ohledu na shodu politiků, jistě konat.

Turecko je přesto přese všechno přátelský národ s velmi bohatou historií a kulturou. Je našim partnerem v NATO a zaslouží si, abychom s ním podle toho jednali. S ohledem na to bych navrhl, že by se navzdory pokročilé fázi jednání mohlo v Turecku konat referendum, kde by byli lidé dotázáni, zda uznávají a chtějí přijmout naše zásady a hodnoty, či zda by upřednostnili jednání o novém a hlubším zvláštním partnerství s EU.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení o zprávě o pokroku Turecka za rok 2009, neboť se domnívám, že další směřování ke členství je v zájmu EU i Turecka. Jsem přesvědčena, že EU musí splnit své závazky, které učinila vůči Turecku. Turecko musí naopak pokračovat v probíhajícím reformním procesu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Turecko ještě stále zdaleka nesplňuje kritéria, která si stanovilo na kodaňském summitu, a podle všeho se jimi necítí příliš vázáno ani nemá zájem na jejich splnění.

V tomto ohledu byl rok 2009 náročný, neboť se ukázalo, že propast mezi Tureckem a ostatními členskými státy Evropské unie je stále obrovská, ať už se jedná o politiku, právo, lidská práva, svobodu sdružování, projevu a informací a mnohé další.

Bez ohledu na to, jak se budou vztahy mezi EU a Tureckem vyvíjet v budoucnosti, doufám, že se budou sbližovat a že se budou ubírat cestou dialogu a účinné spolupráce, a že Turecko bude, pro své dobro, pokračovat cestou svobody a demokracie západním směrem.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Členství Turecka v EU má hospodářský, politický a sociální význam, je však rovněž výzvou pro obě strany a má velký symbolický význam jako potenciální most mezi východem a západem. Na světové scéně je Evropská unie vnímána jako vzor hospodářského rozvoje, jako multikulturní region, který podporuje úctu k menšinám a rovná práva pro všechny osoby, bez ohledu na pohlaví, rasu, národnost nebo vyznání. To jsou nezadatelné hodnoty projektu evropské integrace, které představují příležitost pro turecký lid a pro mírové posilování jeho národnostní a kulturní rozmanitosti. Proces žádání o členství v EU se však protahuje, aniž by docházelo ke skutečnému pokroku, což ukazuje na dlouhou cestu od oficiální žádosti o členství, která byla podána v roce 1987, a vedla k zahájení jednání až v roce 2005.

Proto, máje na paměti účinnost tohoto procesu, se domnívám, že je nezbytné dát prioritu podpoření referenda v Turecku, aby veřejnost měla příležitost vyjádřit jasně svůj názor na přijetí plného členství v EU, včetně jeho dopadů na sociální a kulturní principy a hodnoty, či zda by raději zvolila hlubší partnerství s EU.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Hlasuji sice proti této zprávě o pokroku, ale nehlasuji proti Turecku. Turecký lid si nezaslouží být jakkoli ostrakizován. Co však odsuzuji, je euroliberální diktát, jemuž jsou vystaveny jak členské státy EU, tak kandidátské země. Hospodářský aspekt kodaňských kritérií, liberalizace trhů, kterou vyžaduje, ohrožují sociální nároky těchto kandidátských zemí. Podpořím členství nových států pouze v případě, že EU umožní využívat regionální integraci ve prospěch všech občanů, kteří chtějí v této věci něco dělat, a nikoli v zájmu kapitálu, který jí dnes vládne a poskytuje jí integrační rámec, nad nímž občané nemají žádnou kontrolu.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Mám výhrady k členství Turecka v EU. Jeho trvalá okupace části Kypru, jeho odmítnutí otevřít přístavy a letiště v dotčeném regionu, porušování práv politických, náboženských a národnostních menšin, diskriminace žen, vyloučení politických stran a zrušení právních předpisů omezujících pravomoc a působnost vojenských soudů jsou jen některé příklady, které to dokazují. Jsou tu i další základní otázky. Většina Turecka není zeměpisnou součástí Evropy. Turecko má islámskou povahu, která se velmi liší od židovskokřesťanské identity většiny zemí EU. Ze strategického hlediska by pro EU bylo problematické mít hranice s iráckým Kurdistánem. Sekularita země je udržována jen vojenskými silami. A konečně pohyb lidí ze země, která by se stala nejlidnatější zemí EU, by vytvořil velkou nerovnováhu na trhu práce. Nic z toho nevylučuje uznání úsilí, které Turecko vyvinulo v posledních letech, aby splnilo některá kritéria požadovaná EU, a je uznána i nedocenitelná úloha této země v NATO. Možná by bylo mnohem lepší udělit Turecku status privilegovaného a přednostního partnerství s EU, než vytvářet falešná očekávání a naděje na členství, jimž by bylo s ohledem na fakta a okolnosti obtížné vyhovět.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Zdržel jsem se hlasování o usnesení B7-0068/2010 o zprávě o pokroku Turecka za rok 2009, neboť se domnívám, že Turecko hraje velmi negativní úlohu v jednání mezi prezidentem Kyperské republiky a zástupci tureckokyperské komunity. Turecko nedodrжуje usnesení OSN a porušuje mezinárodní právní předpisy. Ponechává v severní části Kypru 40 000 vojáků, město Famagusta je trvale uzavřeno a okupováno vojenskými jednotkami a Turecko stále vysílá osadníky na sever ostrova.

Podle mého názoru by Evropská unie měla jednání sledovat a vyslat Turecku jednoznačný vzkaz: Dokud bude zachovávat své současné postavení, nebude se nikdy moci stát členem EU, neboť okupuje území Kypru, členského státu Evropské unie. Proto je úplné stažení tureckých jednotek z Kyperské republiky a navrácení města Famagusta nezbytnou podmínkou pro přistoupení Turecka k Evropské unii.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Turecko vyvinulo velké úsilí, aby splnilo kodaňská kritéria. Značný pokrok nastal v otázce dosažení souladu s normami tržního hospodářství. Hovoříme-li však o změnách v oblasti politiky, demokracie a lidských práv, došlo zde sice k výraznému pokroku v oblasti vytváření právních předpisů, jejich provádění však nebylo úspěšné. To je třeba chápat i tak, že je nutná změna sociálního vědomí, což je něco, co probíhá pomalu. Evropské normy v oblasti lidských práv, práv žen a zacházení s vězni a národnostními a náboženskými menšinami je však nutné splnit.

Někteří odpůrci integrace Turecka jsou vedeni důvody, které nesouvisí s podstatou věci, jiní zase obavami z toho, že Turecko je velká země, která bude mít velký vliv na rozhodování EU, neboť podle Lisabonské smlouvy jsou hlasovací práva jednotlivých států závislá na počtu jeho obyvatel. Turecké členství bude zajisté velkou zátěží pro rozpočet EU, měli bychom však pamatovat i na to, že se jedná o velký trh, který je pro Unii důležitý. Turecko je významným členem NATO a důležitým partnerem Spojených států a řady členských států EU. Současně může jeho území nabídnout trasy pro přenos zdrojů energie do Evropy.

A konečně nezapomínejme na to, že Turecko se může stát mostem pro dialog mezi náboženstvími, ale také pro kulturní, a dokonce makroregionální dialog. Přítomnost Turecka v Unii by mohla pomoci stabilizovat tento velký a důležitý světový region. Turecko si musí uvědomit, že svou minulost nemůže změnit. Je třeba uznat chyby. Pak je snazší prožívat a vytvářet dobré vztahy se sousedy.

Renate Sommer (PPE), písemně. – (DE) Na rozdíl od Komise a Rady dokázal Evropský parlament velmi konkrétně popsat mnoho problémů Turecka a problémů s Tureckem souvisejících. Zákaz pro-kurdské Strany za demokratickou společnost je útokem na samé základy demokracie v zemi, a zejména na kurdskou menšinu, která představuje až 20 % obyvatelstva. Skutečnost, že je to již dvacátý sedmý zákaz strany za posledních deset let, nám jasně ukazuje, jak Turecko chápe demokracii. Zrušení právních předpisů omezujících působnost a pravomoc vojenských soudů je jen dalším ukazatelem rozpolcenosti země. Jakmile chce turecká vláda učinit jen malý ústupek EU, je vystavena střetu s nacionalistickou opozicí.

Téměř ve všech oblastech uváznu pokrok na mrtvém bodě, či se situace dokonce zhoršuje. Turecká vláda se snaží zahubit kritiku v zárodcích v přijímání represí vůči opozičním novinářům a mediálním organizacím. Náboženská svoboda je měřena dvojím metrem. Předseda vlády chce zrušit zákaz nošení šátků a věkové omezení škol koránu a současně diskriminuje a trvale pronásleduje náboženské menšiny. To je děsivý vývoj. V takovém prostředí se zdá být jen logické, že vrchní turecký vyjednavací pan Bagis nebere naše usnesení a v důsledku ani naše demokratické struktury vážně. Turecko jasně ukázalo, že je na generace dál směrem od přistoupení k EU.

Ernst Strasser (PPE), písemně. – (DE) Nezbytnými předpoklady pro pokračování jednání s Tureckem jsou plné provádění Ankarského protokolu a uznání Kypru, který je členským státem EU.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Žádost Turecka o členství v Evropské unie se stala zdlouhavým procesem, jehož konec je stále v nedohlednu. Turecko se zavázalo k provádění reforem, pěstování dobrých vztahů se svými sousedy a postupnému sladování s *acquis* Společenství. Má-li však být dosaženo kodaňských kritérií a má-li být zaveden soudní a volební systém a právní předpisy, je nutné toto úsilí zvýšit.

Pokrok směrem se skutečným reformám se zastavil v roce 2009 a problémy jako neotevření přístavů a letišť na Kypru pravděpodobně budou mít dopad na jednání. Rovněž rozhodnutí tureckého ústavního soudu zakázat pro-kurdskou Stranu za demokratickou společnost a zrušení právního předpisu omezujícího pravomoc a působnost soudů bude znamenat zdržení v procesu.

Reformy jsou skutečně nezbytné a naléhavé, jak uvádí i usnesení Parlamentu. Avšak v této situaci, kdy je vyžadováno větší úsilí, aby byla splněna kritéria procesu žádosti o členství, je vhodné navrhnout referendum. V tomto referendu by byli turečtí občané dotázáni, zda skutečně uznávají a chtějí přijmout evropské zásady a hodnoty, nebo zda dávají přednost novému a hlubšímu zvláštnímu partnerství s EU.

11. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 14:50 a pokračovalo v 15:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK*Předseda***12. Schválení zápisu předchozího zasedání: viz zápis****13. Dohoda mezi EU a USA o zpracování a předávání údajů o finančních transakcích z Evropské unie Spojeným státům pro účely Programu sledování financování terorismu (rozprava)**

Předseda. – Dalším bodem je zpráva paní Hennis-Plasschaertové jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci týkající se doporučení k návrhu rozhodnutí Rady na uzavření dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o zpracování a předávání údajů o finančních transakcích z Evropské unie Spojeným státům pro účely Programu sledování financování terorismu (05305/2010 - C7-0004/2010 - 2009/0190(NLE)) (A7-0013/2010).

Jak víte, Evropský parlament je v této věci velice aktivní. Náš parlament je složen z poslanců přímo volených občany Evropy. Naši hlavní odpovědností je odpovědnost za práva občanů a tato práva musíme hájit. Jsme si toho plně vědomi. To je naším prvním a největším úkolem. Zároveň si uvědomujeme, jak důležitá je dohoda SWIFT – ze zcela jiných důvodů. Proto zde bylo důležité najít správnou střední cestu. Zatímco se to v posledních měsících dělo, vstoupila v platnost Lisabonská smlouva

Loni v listopadu jsem se písemně obrátil na pana Reinfeldta, který byl v té době předsedou Evropské rady, s žádostí, aby odložil přijetí rozhodnutí a aby bylo vzato v úvahu rozhodnutí Evropského parlamentu v souladu s Lisabonskou smlouvou. Jak víte, k tomu nedošlo, a dne 30. listopadu Rada v této věci rozhodla a dohodu SWIFT přijala. Dne 21. prosince jsem panu Reinfeldtovi zaslal další dopis. Parlament vyjádřil v tomto dopise dvojí očekávání, a sice zahrnutí našeho postoje do mandátu k vyjednávání trvalé dohody a také plné informování Parlamentu v průběhu budoucích vyjednávání. Dne 21. ledna jsem obdobný dopis napsal panu Zapaterovi, který je v současné době v čele rotujícího předsednictví, a tentýž dopis jsem poslal znovu 8. února. Totéž jsem v dopise sdělil i panu Barrosovi. Byl jsem rovněž v kontaktu s představiteli americké vlády a s paní Clintonovou. A obdržel jsem také dopis ohledně této záležitosti, který podrobně vysvětluje postoj vlády Spojených států amerických k dohodě SWIFT.

Možná toto všechno víte, protože veškeré dokumenty jsou dostupné – zaslal jsem všechny dokumenty politickým skupinám, takže je můžete kdykoli použít. To je důležité. Musíme mít úplné informace, abychom se mohli v této záležitosti odpovědně rozhodovat. Opatřením, která jsme přijali, může také napomoci naše dnešní diskuse. Proto je diskuse o dohodě SWIFT tak důležitá. Jsem velmi rád, že jsou zde s námi zástupci Rady a Evropské komise, kteří budou mít možnost vystoupit, a poté přejdeme k naší diskusi a naší odpovědnosti za rozhodnutí v této věci.

Jeanine Hennis-Plasschaert, zpravodajka. – Pane předsedo, začnu tím, že také já podporuji silnou EU, orientovanou směrem ven, která dokáže vystupovat bok po boku jako skutečný protějšek Spojených států, a v tomto rámci je, myslím, důležité, abychom byli otevření, spravedliví a transparentní, pokud máme řešit otázku, jak by měla Evropa spolupracovat se Spojenými státy v boji proti terorismu, včetně využívání údajů shromážděných pro obchodní účely pro prosazování práva.

Není pochyb o tom, že cílená výměna a využívání údajů pro boj proti terorismu jsou, a nadále budou, nezbytné, ale dovoluji mi, abych jasně řekla, že občané Evropy musí mít důvěru, že požadavky na bezpečnost i požadavky na poskytnutí údajů jsou nutné. Cílem by mělo být jejich správné nastavení hned napoprvé, a při vši účtě Rada k tomu neměla dostatečnou sílu.

Navrhovaná prozatímní dohoda se významným způsobem odklání od evropského práva v tom, jak by agentury prosazující právo získávaly finanční záznamy jednotlivých osob, totiž nikoli prostřednictvím soudem schválených příkazů nebo předvolání k přezkoumání konkrétních transakcí, ale u navrhované prozatímní dohody se místo toho spoléháme na obecné administrativní obsílky pro miliony záznamů evropských občanů.

Ze samotné podstaty SWIFT není možné používat tzv. „omezené“ žádosti. Z technických důvodů musí SWIFT přenášet údaje pouze hromadně, čímž porušuje základní zásady ochrany údajů EU, jako je nezbytnost a přiměřenost. To nelze napravit následně s pomocí mechanismů dohledu a kontroly.

Neustále musí být jasné, že Parlament zde není proto, aby jen pasivně bral na vědomí opatření Rady a Komise. Skutečností je, že tato sněmovna je ujišťována o růžové budoucnosti, jen bychom měli být trpěliví. My se však nemůžeme neustále nechat mást falešnými sliby o světlých zítřcích. Potřebujeme jasné závazky nyní a míc byl na straně Rady. Dala jsem to minulý týden jasně najevo, ale Rada zatím nepostupuje odpovídajícím způsobem.

Rada tvrdí, že chce zajistit maximální respekt k soukromí a k osobním údajům, ale vůbec neřeší práva na přístup, opravu, náhradu a nápravu mimo území EU pro osoby, kterých se údaje týkají. Rada prohlašuje, že sdílí obavy Parlamentu, a vyzývá proto Komisi, aby přijala návrh pokynů k vyjednávání.

Proč se schovávat za Komisi? Je to Rada, která nakonec přijme projednávanou směrnici; proč ještě nebyly předloženy pokyny pro vyjednávání? Rada přesto opět tvrdí, že chce zajistit, aby Program pro sledování financování terorismu (TFTP) dál fungoval. Neřeší však, že tímto způsobem EU i nadále nechává Spojené státy využívat zdroje své finanční zpravodajské služby. Neřeší se nedostatečná reciprocita. Skutečná vzájemnost by umožnila orgánům EU získat obdobné údaje uložené ve Spojených státech a v dlouhodobém horizontu zvážit nutnost vybudovat svou vlastní kapacitu EU.

Rada neprojevuje žádné odhodlání k tomu, aby zajistila soulad s platnými právními předpisy, jako je směrnice o uchovávání údajů pro poskytovatele telekomunikačních služeb, které se zabývají konkrétními a cílenými údaji. Rada neobjasňuje přesnou úlohu veřejného orgánu. Metoda „push“ neznamena nic, pokud ve skutečnosti musí SWIFT předávat údaje hromadně. Předávání a uložení údajů je jinými slovy podle definice a podle podmínek prozatímní dohody nepřiměřené a Rada nehledá evropské řešení pro dohled nad výměnou údajů.

Pane úřadující předsedo, povězte mi, jak mám proboha říci 500 milionům evropských občanů, že zaprodáváme důležité záruky a zásady jen proto, že si neumíme dupnout, protože Rada není schopna dát dohromady svůj akt. Řekněte mi to, napjatě poslouchám.

(Potlesk)

Alfredo Pérez Rubalcaba, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedo, dámy a pánové, své vystoupení bych chtěl zahájit jednoznačným prohlášením: Španělsko projevuje Lisabonské smlouvě jasnou, bezvýhradnou podporu a činí tak už od samého začátku. Dělalí jsme to v přesvědčení, že zavedení nové smlouvy bude mj. znamenat přiblížení evropských orgánů našim občanům.

To je cíl, jehož plnění Lisabonská smlouva z velké části ukládá Parlamentu. Smlouva přisuzuje Parlamentu větší úlohu a významnější účast v otázkách, jako je například prostor svobody, spravedlnosti a bezpečnosti, a tímto způsobem se tato smlouva snaží sblížit občany a orgány.

Dovolte mi, abych tedy na začátku ujistil všechny vážené poslance a poslankyně, že Rada je odhodlána s Parlamentem úzce a otevřeně spolupracovat. Pro španělské předsednictví z tohoto závěru vyplývá náš závazek k Lisabonské smlouvě a jejím cílům.

Rada stejně jako Parlament má zájem na zajištění bezpečnosti všech evropských občanů, neboť bezpečnost znamená záruku, že mohou plně uplatňovat svou svobodu. V této souvislosti společně bojujeme proti terorismu – proti všem formám terorismu.

Jak je uvedeno v usnesení, které přijala tato sněmovna dne 17. září, Evropský parlament „připomíná své odhodlání bojovat proti terorismu a své pevné přesvědčení o nutnosti dosáhnout správné rovnováhy mezi bezpečnostními opatřeními a ochranou občanských svobod a základních práv“. S tímto prohlášením plně souhlasím.

Přál bych si, aby rozprava probíhala v tomto rámci. Jedná se o nový rámec na základě Lisabonské smlouvy založený na otevřené, interinstitucionální spolupráci a společném přání – a není to přání nové – bojovat proti terorismu a zároveň respektovat zásady přiměřenosti a nezbytnosti, pokud chceme proti terorismu bojovat účinně.

Pane předsedo, je všeobecně uznáváno, že mezinárodní terorismus přinesl pro naši společnost nové výzvy. Jedná se o poměrně novou formu terorismu, která nemá jasnou organizaci, je nesmírně vražedná a působí v celosvětovém měřítku. A proto pokud ji chceme vymýtit, je nutno přistupovat k ní globálně. Postrádá pevnou hierarchickou strukturu a lze ji potírat pouze s mimořádnou snahou při shromažďování informací. Je tak smrtící, že musíme být nanejvýš ostražití v místech, kde se shromažďuje velké množství lidí.

Prevence, koordinace a zpravodajská činnost jsou tři slova, která vystihují naši strategii pro řešení této obrovské hrozby.

Všechny země usilují o zlepšení vnitřní a vnější koordinace, lepší informovanost a rovněž o spolupráci s těmi, kteří se účastní stejného boje. Evropská unie také posílila společné vyšetřovací orgány a týmy, výměnu informací a společnou analýzu.

To je rámec pro dohodu mezi Evropskou unií a Spojenými státy, kterou dnes zkoumáme a která se týká předávání údajů o finančních transakcích. Výměna údajů bez existence nějaké dohody fungovala nepřetržitě celou řadu let.

Když jsem předstoupil před dvěma týdny před Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, někteří poslanci se mě ptali, jaké jsou výsledky této výměny údajů. To je důležitá otázka, kterou se zabýval a na kterou odpověděl soudce Bruguère ve své druhé zprávě postoupené této sněmovně, z níž nyní cituji: „V průběhu roku 2009 byl program TFTP velmi cenným nástrojem, který využívaly zpravodajské agentury a agentury prosazující právo a který jim pomáhal zmapovat teroristické sítě, doplnit chybějící články ve vyšetřování, potvrdit totožnost podezřelých osob, zjistit, kde se podezřelé osoby nacházejí, identifikovat nové podezřelé osoby a rovněž mařit pokusy o teroristické útoky“. Rád bych také dodal, že se to netýká pouze roku 2009, ale tento nástroj byl použit již dříve ve Spojených státech, v Evropě a po celém světě, například v Barceloně v lednu 2008, v Německu v létě 2007, v Londýně po útocích ze 7. července a při vyšetřování útoků z 11. března v Madridu, po zabíjení v Bangkoku v dubnu 2005 a při vyšetřování bombových útoků na Bali v roce 2002. To jsou pouze některé příklady, které soudce Bruguère uvádí ve své zprávě.

Výměna údajů proto přinesla příznivé výsledky. Umožnila nám vyšetřovat útoky a předcházet jim. Umožnila nám zatknout teroristy, poté co spáchali teroristický útok, a co je nejdůležitější, ještě než se jim ho podařilo spáchat.

I když společnost SWIFT v roce 2007 uvedla, že přijala rozhodnutí o změně svých databází, udělala to ve skutečnosti teprve před několika měsíci. To znamenalo, že musíme přezkoumat protokoly, které nám do té doby umožňovaly vyměňovat si finanční údaje. Bylo nutno provést to ve velmi krátké době. Tento mandát schválila Rada v létě 2009, když ještě panovala nejistota ohledně vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

Rozhodnutí, které bylo přijato, je dobře známé. Podepsali jsme na dobu devíti měsíců prozatímní dohodu, kterou by měla tato sněmovna ratifikovat, tj. prozatímní dohodu s platností na dobu devíti měsíců, během nichž by tento Parlament, Rada a Komise měly zahájit nový vyjednávací proces vedoucí k uzavření konečné dohody. Takové bylo přijaté rozhodnutí.

Možná to nebylo nejlepší rozhodnutí. Je však důležité této sněmovně jasně říci, že z hlediska ochrany soukromí představuje dohoda podepsaná *ad referendum*, o které zde dnes vedeme rozpravu, velký pokrok oproti zavedeným protokolům, které této dohodě předcházely.

Je to pokrok, protože tato prozatímní dohoda poskytuje dodatečné záruky, kromě jiných prvků doporučených Parlamentem a uvedených zpravodajkou ve zprávě, která nám dnes byla předložena.

V této fázi bych chtěl říci, že španělské předsednictví v Radě vzalo plně v úvahu usnesení přijaté v Parlamentu a dopisy zasláné předsedou Parlamentu, stejně jako zprávu, kterou vypracovala paní Hennis-Plasschaertová a o které se dne 4. února hlasovalo ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Z tohoto důvodu Rada schválila prohlášení, které bylo včera zasláno Parlamentu a jehož klíčové body vám nyní shrnu.

Za prvé, Rada se zavázala začlenit do konečné dohody pevné záruky, které posílí vlastní ochranu, dále vymazávání údajů a větší přesnost v souvislosti s výměnou údajů s vnitrostátními orgány a třetími zeměmi získaných prostřednictvím programu TFTP.

Jsme rovněž odhodláni posílit záruky obsažené v současné dohodě; v konečné dohodě by měly zůstat – a být posíleny – stejně jako přísné omezení účelu použití údajů a úplný zákaz extrahování údajů a používání profilů.

A konečně Rada v reakci na novou situaci, která se vytvořila po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, se zavázala k vyjednání interinstitucionální dohody s cílem umožnit snadnější přístup k utajovaným dokumentům týkajících se mezinárodních dohod.

V tomto ohledu, a tuto věc chci znovu co nejjasněji zdůraznit, se španělské předsednictví plně zavazuje k naplňování Lisabonské smlouvy a Listiny základních práv Evropské unie, zejména článku 8, a plně uznává oprávněné obavy Parlamentu.

Nyní již víme, že závazek, který jsem právě uvedl, je možný. V dopise, který předsedovi Parlamentu zaslala ministryně zahraničních věcí Spojených států Hillary Clintonová a ministr financí Timothy Geithner vyjádřila

vláda Spojených států své odhodlání zahrnout požadované záruky v souladu s postojem, který zaujal Evropský parlament.

Dámy a pánové, je možné, že v procesu schvalování dohody, o níž dnes diskutujeme, si mohla Rada počínat lépe. Jisté však je, že z tohoto procesu se Rada poučila a vzala na vědomí obavy Parlamentu. Také je jisté, že dohoda, o níž dnes diskutujeme, přispěla – a věřím, že i nadále bude přispívat – ke zvýšení bezpečnosti občanů po celém světě, a samozřejmě i v Evropě.

Předseda. Děkuji vám, pane Rubalcabo, rád bych všem připomněl, jak jsem již uvedl, že na dopisy, které jsem zaslal, jsem již od Rady obdržel odpověď. V každé politické skupině vám jsou kdykoli k dispozici k nahlédnutí. Ve své odpovědi Rada reagovala na naše očekávání, očekávání Parlamentu. Děkuji vám, pane Rubalcabo, za to, že jste se k tomu vyjádřil a že jste objasnil, jaký postoj zaujímá Rada. Je to pro nás velmi důležité.

Cecilia Malmström, členka Komise. – Pane předsedo, dovoluji mi, abych na začátku všem poděkovala za to, že jste nám a mně včera dali důvěru a hlasovali jste pro novou Komisi.

Je to zajímavý první den v práci a jsem ráda, že se s vámi mohu podělit o důležitou otázku sdílení informací se Spojenými státy za účelem boje proti terorismu, tentokrát ve vztahu k Programu sledování financování terorismu (TFTP).

Evropský parlament samozřejmě projevil o tuto věc velký zájem. To je zcela správné, neboť program TFTP před nás opět staví výzvu, jak sladit sdílení údajů a jejich ochranu, a pokud se této výzvy chopíme, umožní nám to zajistit občanům bezpečnost, soukromí a ochranu údajů.

Jedním z cílů prozatímní dohody bylo zajistit plnění podmínek uvedených v usnesení Evropského parlamentu ze září 2009. Při vyjednávání dlouhodobé dohody máme pevně v úmyslu dále posílit ochranu údajů, zejména pokud jde o právo na informace o tom, zda v rámci této dohody byla respektována osobní práva, a zajistit pevnější záruky účinné nápravy, zákonného zpracování údajů a vymazání údajů.

Minulý týden v pondělí byla poslancům EP zpřístupněna druhá zpráva pana Bruguièra, což svědčí o významu a hodnotě programu TFTP při vyšetřování a maření teroristických akcí i v rámci Evropské unie. Zpráva potvrzuje, že program TFTP byl využíván k identifikaci a zatčení osob, které byly následně usvědčeny z teroristických činností na území našich členských států. Zpráva také zdůrazňuje, že program TFTP je cenným zdrojem spolehlivých informací nezbytných pro boj proti terorismu. Existují konkrétní příklady a Rada některé z nich uvedla.

Víme, že hrozba terorismu v některých členských státech zůstává stále vysoká, a jsem přesvědčena o tom, že chápete, že odmítnutí prozatímní dohody v této sněmovně by znamenalo vážnou ránu pro bezpečnost Evropské unie.

Některé z našich členských států daly zcela jasně najevo, že si přejí, aby program TFTP fungoval i nadále, protože v minulosti využívaly jeho výhod a chtějí v tom pokračovat. Sdělily nám, že spolehlivé informace, které program TFTP poskytuje o teroristických akcích, o nichž se ví nebo na ně existuje podezření, jsou důležitým zdrojem legitimních zpravodajských informací potřebných k řešení závažných hrozeb, zejména hrozby terorismu inspirovaného al-Káidou. Prozatímní dohoda neslouží jen Spojeným státům, je v našem společném zájmu.

O úrovni ochrany údajů v prozatímní dohodě již bylo řečeno mnohé, a je to samozřejmě klíčová záležitost. Vyzývám poslance – a jsem si jista, že většina z vás již tak učinila – aby si prozatímní dohodu pozorně prostudovali. Zjistíte, že obsahuje významné a podrobné právně závazné povinnosti ohledně toho, jakým způsobem může ministerstvo financí Spojených států na základě této dohody zpracovávat údaje. Týká se to například přísného omezení účelu zpracování, který se omezuje na vyšetřování, odhalování a stíhání teroristických činů. Patří sem naprostý zákaz vyhledávání informací – vyhledávání v databázi je možno provádět pouze tehdy, pokud je možno uvést důvod, proč se domnívat, že hledaný subjekt je zapojen do teroristické činnosti.

To znamená, že údaje obsažené v databázi TFTP jsou skutečně anonymní. Pouze v případě, že existuje důvod se domnívat, že zjištěná osoba je terorista, je možné se na údaje o této osobě podívat a extrahovat je z databáze. To je důležité. Prozatímní dohoda zavazuje ministerstvo financí vymazat údaje do pěti let od přijetí – doba, která je v souladu s dobou pro uchovávání uvedenou v právních předpisech EU o financování terorismu. Dohoda rovněž stanoví podrobný přezkum ze strany EU, na němž se budou podílet některé z našich orgánů na ochranu údajů, aby zajistily dodržování těchto a mnoha dalších závazků k ochraně údajů.

Dohoda nezahrnuje přenos úplně všech údajů SWIFT ministerstvu financí Spojených států. Mohu vás ujistit, že na základě prozatímní dohody bude předáván pouze zlomek údajů SWIFT. V žádném případě se to nedotkne pravomocí orgánů na ochranu údajů v souvislosti se zpracováním činností, které v rámci Evropské unie provádí SWIFT nebo finanční instituce.

Odmítnutí souhlasu povede k ukončení prozatímní dohody, včetně důležité záruky na ochranu údajů, kterou obsahuje. Pokud Spojené státy budou schopny získat přístup k údajům jiným způsobem – například na základě dvoustranných vztahů s Nizozemskem – tyto záruky již nebudou platit. Pokud prozatímní dohoda padne, bude pravděpodobně trvat dosti dlouho, než ji nahradí nějaká jiná. Odmítnutím souhlasu může hrozit, že vzniknou nedostatky v ochraně údajů i v bezpečnosti.

A konečně, prozatímní dohoda je jen prozatímní dohoda. Nemůže to být ta nejlepší dohoda na světě. Může být – a bude – vylepšena. Komise již dokončuje návrh mandátu a pokyny pro dlouhodobou dohodu a my je rychle přijmeme.

Osobně se zavazuji, že zajistím, aby se obavy Evropského parlamentu řešily, a že v nové dohodě budeme usilovat o posílenou ochranu soukromí a ochranu údajů. Evropský parlament bude plně informován ve všech fázích tohoto postupu. Doufám, že tímto jsou některé z vašich otázek zodpovězeny.

Předseda. Děkuji vám, paní Malmströmová, za vysvětlení. Bylo to pro nás velmi důležité. Rada a Evropská komise právě vydaly určitá prohlášení k tomu, co očekáváme od mandátu k jednání, a ohledně průběžného informování Parlamentu.

V tom, co děláme, je ještě další důležitý prvek. Evropský parlament se stal spoluodpovědným za evropské právní předpisy. Odpovídáme rovněž za mezinárodní dohody, jako je dohoda SWIFT, a vysíláme tím jasný signál, že nyní, když platí Lisabonská smlouva, se situace změnila. To je důležité. Domnívám se, že nedávné signály ze strany americké vlády ukazují, že už je zřejmé, že Evropský parlament dnes nese plnou odpovědnost za právní předpisy. Chtěli jsme, aby to byl silný signál. Nicméně víme, že jsme odpovědní svým občanům. Jsme přímo volenými poslanci Evropského parlamentu. Náš úkol hájit práva občanů má zásadní význam, a to vždy zdůrazňujeme.

Ernst Strasser, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, za prvé bych vás chtěl přivítat ve váš první pracovní den a ujistit vás, že naše skupina s vámi bude plně spolupracovat. Na začátku této rozpravy bychom rádi uvedli, že si přejeme dobré partnerské vztahy s Američany, a to zejména pokud jde o boj proti terorismu. Za druhé, důrazně podporujeme bezpečnost našich občanů a také práva občanů a ochranu údajů. Za třetí, pracovali jsme velice usilovně, aby pokyny pro vyjednávání a náš postoj byly k dispozici již v polovině září, a teď chceme vidět jejich zavedení. Za čtvrté, paní Malmströmová, chtěl bych s úctou podotknout, že nejde o to, že by Parlament měl velký zájem v této oblasti, ale spíše o to, že legislativní proces považujeme za svou odpovědnost, jak prohlásil pan předseda, a chceme se do tohoto procesu zapojit na stejné úrovni jako Rada a Komise.

Na projednávání znění reagujeme dvěma velice jasnými body. Za prvé, nemůžeme přijmout způsob, jakým byl tento text vytvořen. Za druhé, ačkoliv Rada tvrdí, že „body usnesení Parlamentu byly plně zohledněny“, ve skutečnosti některé z těchto bodů nebyly zahrnuty, především právo podniknout právní kroky, vymazání údajů a některé další. To jsou hlavní důvody, proč jsme si v podvýboru pro bezpečnost a obranu řekli, že je to pro nás nepřijatelné. Jasně se ukázalo, že teprve pak se věci daly do pohybu. Americká ministryně zahraničí nesouhlasila s ničím, dokud Rada neobdržela informace, které se liší od informací poskytnutých Parlamentu. To se při některých příležitostech údajně stalo. Rada vyslala tento týden povzbudivé signály, ale neposkytla žádné záruky. Byl bych rád, aby v této věci bylo zcela jasno. Proto říkáme, že o tom chceme dále diskutovat, že chceme dobrou dohodu a že jsme důrazným zastáncem dalších diskusí, pokud existuje záruka, že to povede k dobré dohodě.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, irský spisovatel Jonathan Swift ve své slavné knize Gulliverovy cesty poslal svého hrdinu do země Liliput, jejíž obyvatelé měřili pouhých 15 centimetrů. Gulliver však měl za to, že přijel do země obrů. Mně připadá, jako by americká diplomacie následovala Gullivera a domnívá se, že může zacházet s Evropským parlamentem, jako kdyby to byl spolek malých lidiček. To je omyl.

Paní Malmströmová, chtěl bych vám poblahopřát k vašemu zvolení a k přesunu z jedné lavice na druhou. Měla byste si však uvědomit, že to nebyl pouze omyl, kterého se dopustili američtí diplomaté, ale také vlády států Evropské unie, které věřily, že takováto dohoda by mohla projít Parlamentem, a neuvědomily si, že pro dohodu s takovými nedostatky nemůžeme hlasovat. Tato dohoda ztělesňuje ducha bezpečnostní ideologie

Spojených států amerických, ale nepředstavuje ochranu základních práv, které my jako poslanci Evropského parlamentu musíme občanům Evropy zajistit.

Možnost přenosu velkých objemů dat bez přesného určení a bez konkrétních podrobností v jednotlivých případech je v zásadním rozporu s právními předpisy na ochranu údajů, které jsme přijali v Evropě ve všech našich parlamentech, včetně vnitrostátních parlamentů. Na závažné problémy s ochranou údajů již bylo poukázáno. Vy sám jste na to poukazoval. Jak dlouho budou údaje uchovány? Kdo je uchovává? Kdo je komu předává? Jaké mám možnosti zjistit, co se děje s mými údaji, kdo k nim má přístup a zda je to správné? Jakou mám právní ochranu, aby o mně nemohly být shromažďovány nesprávné údaje a předávány třetím stranám, ať je to kdokoli? Kdy budou moje údaje vymazány, pokud byly shromážděny a uloženy? Podle podmínek zákona o vnitřní bezpečnosti mohou být údaje uchovány po dobu až 90 let. Pokud to zahrnuje záruku, že se dožiji 90 let, pak jsem rád, že o tom diskutujeme. Je třeba opakovat, že tyto údaje mohou být uchovány až 90 let! Toto vše představuje závažné nedostatky v této smlouvě.

Z tohoto důvodu, pane Rubalcabo, vám musím říci, že je to špatná dohoda a my pro ni nemůžeme hlasovat. Pokud ji odmítneme, pak je vaším úkolem, abyste se Spojenými státy vyjednali novou a lepší dohodu, která respektuje zájmy bezpečnosti, ale zároveň také respektuje bezpečnostní zájmy občanů s ohledem na jejich svobodu. Jestliže toto dokážete, novou dohodu podpoříme. Cílem nového kola jednání musí být dosažení kompromisu mezi těmito dvěma póly.

Nemohu doporučit členům své skupiny, aby v tuto chvíli a v této podobě pro dohodu hlasovali. Dnes večer navrhnou své skupině, aby hlasovala proti této dohodě.

Sophia in 't Veld, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, chtěla bych přivítat svou bývalou kolegyni a dobrou přítelkyni Cecilii Malmströmovou. Jsem ráda, že se zde s vámi setkávám.

Toto je první zásadní rozhodnutí Evropského parlamentu přijaté na základě jeho nových pravomocí daných Lisabonskou smlouvou a očekávání jsou vysoká, ale je nutno zachovat chladnou hlavu. Dlužíme našim občanům, abychom přijali uvážené rozhodnutí, oproštěné od vnějších tlaků nebo zastrašovací taktiky, například od nepravdivých tvrzení o nedostacích ohledně bezpečnosti, protože Spojené státy stále ještě mohou, a my to dobře víme, získávat údaje bez souhlasu. Rovněž nezapomínejme, že na tuto dohodu neměly členské státy jednotný názor. Můžeme dát svůj souhlas jen dohodě, která má plnou demokratickou legitimitu, na základě obsahu a postupu. To není bitva vůlí mezi Radou a Evropskou unií, ani se to netýká transatlantických vztahů. Jedná se o evropské občany, kteří mají právo na řádný demokratický a transparentní postup.

Dosavadní odpovědi Rady jsou naprosto nedostatečné a demokratická práva evropských občanů nemohou být vyhandlována za sliby výletů do Spojených států nebo neurčité sliby Rady o budoucích dohodách. Rada měla od roku 2007 bezpočet možností, aby se tím řádně zabývala a zajistila bezpečnost, jakož i ochranu osobních údajů a občanských svobod, či zajistila náležitou demokratickou kontrolu ze strany vnitrostátních parlamentů či od 1. prosince ze strany Evropského parlamentu, ale Rada byla neuvěřitelně neústupná. Parlament nemůže a neměl by přijímat rozhodnutí, pokud nemá přístup ke všem důležitým informacím a dokumentům. Naši voliči mají právo vědět, že všechny prvky velmi odpovědně zvažujeme a že pouze nepotvrzujeme rozhodnutí Rady mechanicky.

A konečně, že Evropský parlament už léta dával velmi jasné najevo své obavy a očekávání a Rada, namísto toho, aby přicházela se stále mlhavějšími sliby, by nám měla konečně předložit stanovisko své právní služby a požadované informace, které dokazují, že údaje jsou používány pro účely protiteroristického boje. Nemyslím si, že druhá zpráva pana Bruguiera je dostačující. A tak pokud chce Rada získat souhlas této sněmovny, bude muset splnit naše požadavky. To je, Rado, jediná cesta.

(Potlesk)

Rebecca Harms, jménem skupiny the Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, nejprve bych se chtěla vyjádřit k setkáním s odborníky a s americkým velvyslancem. Na dvou schůzkách, kterým jsem předsedala, jsem v žádném případě neměla pocit, že bych byla považována za bezvýznamného člověka z Evropy, právě naopak. Během těchto setkání s odborníky z USA jsem se dozvěděla velmi mnoho o zcela rozdílných právních systémech z hlediska ochrany základních práv ve Spojených státech a v Evropě. Jsem vděčná Američanům, že se zúčastnili tohoto obsáhlého dialogu. Ujasnila se mi povaha úkolu, který máme před sebou. Rada tento úkol v minulosti správně neodhadla. Také se mi ujasnila povaha úkolu, který leží před Evropou, když chceme v jedné a téže dohodě spojit účinný boj proti terorismu s účinnou ochranou základních práv.

Skutečně považuji za zarážející, že museli přijít lidé z druhé strany oceánu, aby nám tuto spornou oblast vysvětlili, a že Rada dosud nebyla schopna vést takovouto otevřenou debatu s Parlamentem. Zpravodajka zcela jasně uvedla, v jakých oblastech budou porušena základní práva, která v Evropě mají nejvyšší stupeň ochrany. Chtěla bych doplnit ještě další věc, kterou považuji z právního a politického hlediska za velký problém, pokud se na tento problém podíváme důkladněji. Spojené státy a Evropa mají zcela rozdílné definice terorismu a to je problém, který touto dohodou prostupuje.

Jak bylo správně řečeno, poslanci této sněmovny jsou odpovědní občanům Evropy za zachování jejich práv. Podle mého názoru bychom neměli hlasovat pro dohodu, o které mnozí z nás, včetně pana Webera, pana Langena, který zde momentálně není přítomen, a pana Schulze, opakovaně veřejně prohlásili, že je v rozporu s platnými právními předpisy. Nyní musíme přistoupit k činu. Ve veřejné diskusi jsme to občanům Evropy slíbili. Musíme hlasovat proti prozatímní dohodě a nesmíme naše hlasování odkládat.

Parlament se nesmí znovu vyhýbat své odpovědnosti, jako to udělal v listopadu. Tehdy jsme měli možnost všechno zastavit, ale většina si to nepřála. Nyní musíme jednat a – říkám to po konzultaci s Američany – to nám zajistí lepší vyjednávací pozici a zajistí stejnou pozici, což nám umožní zlepšit bezpečnost a práva občanů v Evropské unii, a možná dokonce i ve Spojených státech.

Timothy Kirkhope, jménem skupiny ECR. – Pane předsedo, stejně jako moji kolegové zde jsem byl nesmírně zklamaný a rozzlobený přístupem Rady k této sněmovně a nevhodným způsobem, jakým s ní konzultovala tuto dohodu. Parlamentní konzultace a souhlas by neměly být nástrojem se zpětnou působností. Reciprocita ochrany údajů by neměla být předmětem výtek a způsob, jakým byla dohoda dojednána a uzavřena, se už nikdy nesmí opakovat.

Nicméně mě uklidnily alespoň orgány Spojených států a víceúrovňové systémy pro ochranu údajů a soudní záruky, které jsou prostřednictvím této prozatímní dohody k dispozici. Špatný přístup Rady k nám by neměl poškozovat dohodu EU se Spojenými státy ani žádné budoucí dohody o bezpečnosti Evropy. Od Rady a Komise se nám nyní dostává spousta ujištění a slibů. Nicméně nemohu posoudit, zda odpovídají na všechny přiměřené požadavky, které jsme stanovili, takže podle mého názoru teď potřebujeme nějaký čas, než budeme dále pokračovat ve svých úvahách o tomto nesmírně důležitém opatření.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, dohoda SWIFT byla sjednána na základě pochybného postupu a rychle prosazena, pouze jediný den před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, aby se obešel Parlament. Chtěl bych se však zaměřit výhradně na obsah dohody. Malá sestra velkého bratra čeká na náš souhlas. Paní Clintonová věří, že dokáže přesvědčit poslance tohoto parlamentu, aby udělali něco, co bychom od svých vlastních vlád nepřijali.

Z mého pohledu je zásadní chybou, aby údajní vyšetřovatelé zaměřeni na terorismus měli tak rozsáhlý přístup do databází, protože to narušuje svobodné rozhodování lidí o jejich vlastních osobních údajích. Osobní údaje budou uchovávány po desetiletí a nikdo nebude mít žádnou kontrolu nad jejich použitím. Kromě toho údaje mohou být uchovávány i poté, co vyprší platnost dohody. Nebude možné podniknout právní kroky a zjistit, kde se údaje nacházejí, ani požadovat náhradu za jejich nezákonné použití v třetích zemích. To dává státu převahu nad svými občany, kteří se dostanou do pozice objektu podezření. Členské státy umožňují jiným vládám špehovat své občany prostřednictvím Evropské unie.

Abych uvedl některé příklady v Německu, obtěžovaly by se společnosti Deutsche Telekom, Deutsche Bahn nebo drogistický řetězec Schlecker stále ještě shromažďováním informací o svých zaměstnancích? Stane se nyní normou, že německé vlády zakoupí od vyšetřovatelů daňových úniků údaje, které byly získány nezákonně? Nacházíme se v situaci, kdy se Parlament musí postavit za své přesvědčení a přijmout rozhodnutí. Proč by měl mít Google možnost nastavit v budoucnu prahové hodnoty dat? Je důležité bojovat proti terorismu, a zejména proti jeho příčinám, a na tom se, doufám, všichni shodneme, ale nikoli na úkor základních práv. V této souvislosti jsem vyslechl hodně projevů, které označují Evropskou unii jako společenství hodnot. Právě se chystáme zamést jednu z těchto hodnot pod stůl, a pro toto moje skupina nemůže hlasovat.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Dovolte mi, abych jasně prohlásil, že Evropská lidová strana je pro tuto dohodu. S dohodou SWIFT plně souhlasí a zítra pro ni bude hlasovat. Dovolte mi, abych vysvětlil proč. Evropská lidová strana se chystá poskytnout svoji podporu, protože jejím hlavním zájmem je bezpečí lidí, bezpečnost našich občanů.

Bezpečnost našich občanů se v důsledku této dohody zvýší, a proto ji podporujeme. To není jenom můj osobní názor, ale je to názor znalců, jejichž konkrétním úkolem bylo zkoumat a vyhodnotit, zda tato dohoda zvyšuje bezpečnost občanů, které my všichni v této sněmovně zastupujeme, či naopak.

Zvýší se úroveň bezpečnosti v celé Evropě, a to se odrazí i na bezpečnost dalších občanů ve světě, včetně Spojených států. Souhlasím s těmi, kteří prohlašovali, že Rada nejednala s Evropským parlamentem náležitým způsobem, ale domnívám se, že signál, který minulý týden vyslal Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, dal Radě lekci, a sice lekci, která byla jasně pochopena. Také chápu obavy svých kolegů ohledně soukromí, ale zde musíme opět připomenout, že tato dohoda je dohodou prozatímní. To znamená, že bude nutno vypracovat novou dohodu, která v oblasti bezpečnosti poskytne lepší záruky.

Pane předsedo, v úvodu jste se zmínil o odpovědnosti. Obracím se na své kolegy, aby využili pravomoci tohoto parlamentu, nové pravomoci, které máme, s plnou odpovědností, abychom se skutečně mohli 500 milionům občanů podívat do tváře a říci jim, že jsme hájili jejich bezpečnost. Pokud to bude možné, v zájmu zachování větší jednoty v této sněmovně, mělo by se zítřejší hlasování odložit. Jsme připraveni toto odložení zvážit, ale pokud to nebude povoleno, hlasovali bychom pro.

Claude Moraes (S&D). – Pane předsedo, také my ve skupině socialistů a demokratů chceme bojovat za evropské občany a chceme bojovat proti terorismu, a proto budeme doporučovat, jak řekl můj vedoucí, hlasovat zítra „ne“, abychom při prvním procesu schvalování podle Lisabonské smlouvy v tomto parlamentu hlasovali proti špatné dohodě pro celý tento parlament.

Pro nás to není problém sektářský, ale věčná otázka. Jedná se o to, zda špatně napsaná dohoda slouží zájmům bezpečnosti a boje proti terorismu. Jak kdysi prohlásil jeden z mých poradců – a je to právník, i já jsem býval právníkem a pan Kirkhope byl také právník – slovy Benjamína Franklina: Kdo vymění svobodu za pocit bezpečí, ani jedno si nezaslouží.

Všichni se tak shodujeme na tom, že pro občany EU chceme dobrou dohodu. Pokud jde nyní o Výbor stálých zástupců, je naprostá pravda, že Rada přišla se všemi otázkami, které my jako skupina považujeme za důležité. Rovněž paní Clintonová ve svém dopise potvrdila, že Parlament měl pravdu, ale ani jeden z těchto dokumentů nezašel dál a neposkytl nám vodítko, jak tento problém vyřešit, a proto podle našeho názoru prosadí „ne“ lepší dohodu pro celý Parlament.

Takže my v naší skupině se obracíme na celou sněmovnu, a nejen na poslance naší skupiny, aby podpořila zpravodajku v jejím úsilí o dosažení lepší dohody pro boj proti terorismu. Nikdo zde nemá morální převahu; chceme účinně bojovat proti terorismu, to znamená lepší dohodu, a právě to budeme dnes večer doporučovat socialistům a demokratům v naší skupině.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Pane předsedo, odmítám metody a čas vynaložený na tuto dohodu. Úloha Parlamentu je neodmyslitelnou součástí Lisabonské smlouvy, a to by měly všechny zúčastněné strany respektovat.

Přejdu k podstatě této záležitosti: největší škody, které demokratická společnost může způsobit teroristům, je odstranění jejich finančních zdrojů. Proto by prozatímní dohoda měla zatím zůstat v platnosti, ale zároveň je třeba naléhavě vyjednávat dohodu konečnou. Minimálně v devíti doložených případech prokázaly SWIFT a program TFTP svou účinnost a přínos při prevenci a potlačování teroristické činnosti v Evropě, Asii, Africe a Americe, v souladu se zněním prozatímní dohody a s ochranou údajů.

Která zpráva by měla být rozhodující, dámy a pánové? Zpráva evropského inspektora ochrany údajů nebo zpráva zvláštního soudce, neboť obě jsou dobře podloženy, i když si vzájemně odporují. Ne, dámy a pánové, o této otázce jsme ani nevedli rozpravu ani jsme nedospěli k řešení. Znění prozatímní dohody zaručuje práva. Stanoví, že poskytnuté údaje musí být zpracovány výhradně pro účely předcházení terorismu nebo jeho financování, že není povoleno pořizovat kopie údajů, že poskytnuté údaje nesmí být propojeny s jinou databází a že právo na přístup mají pouze veřejné bezpečnostní orgány.

Důvěřuji vládě Spojených států a velké demokracii, kterou vybudovaly. Máme povinnost posilovat své vztahy s touto zemí, jelikož jsme přirozenými, vzájemně spolehlivými partnery.

Ze všech těchto důvodů podporuji hlasování sněmovny ve prospěch prozatímní dohody a vítám velice pozitivní krok, který udělal Parlament, aby prosadil svou autoritu, a skutečnost, že paní Clintonová a pan Geithner tuto autoritu uznali jako nezbytný prvek nyní i pro budoucnost.

A konečně, pane předsedo, Rada a Komise vědí, co se od nich očekává. Interinstitucionální dohoda je naléhavě nutná.

Stavros Lambrinidis (S&D). – Pane předsedo, byl by stačil jednoduchý dopis od Rady sdělující, že pokyny k jednání plně zohlední obavy Parlamentu, že jednání se Spojenými státy začnou ihned, a nikoli až někdy v budoucnu, a že Parlament bude do těchto jednání plně zapojen, a nebylo by to tak těžké v zájmu zmírnění obav Parlamentu plynoucích z toho, jak s ním bylo v minulosti zacházeno, jak byl přehlížen a jak se s ním zahrávalo.

Ale dnes byste nemohli udělat ani to. Hromadné předávání údajů, jak prohlásil komisař, není problém. Bude se týkat pouze některých dat. Podle dohody SWIFT se nejedná o tento případ. Podle administrativy Spojených států se nejedná o tento případ. Neexistuje žádný důkaz o tom, co tvrdíte v tomto prohlášení.

Zmínil jste se o pokynech pro jednání, které jsou téměř hotové. Kde jsou? Vzhledem k tlaku, který dnes existuje, proč nám nemůžete přesně říci, kde s Parlamentem souhlasíte a kde s ním nesouhlasíte, namísto vydávání obecných prohlášení?

Domnívám se, že je velmi důležité, abychom bojovali proti terorismu společně se Spojenými státy. Naléhavě žádám Spojené státy a Radu, aby po našem zítřejším hlasování společně s námi velmi odpovědně pracovaly a nevolily cestu dvoustranné spolupráce ani nezatoužily rozbít solidaritu, ale aby spolupracovaly na ochraně základních práv, když my chráníme bezpečnost.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Pane předsedo, každý, kdo v posledních týdnech sledoval četné diskuse o systému SWIFT, mohl nabýt dojmu, že bez dohody SWIFT bychom se propadli do chaosu a že odmítnutí dohody by vedlo k ukončení transatlantických vztahů a společného boje proti terorismu. Tyto pokusy zastrašit nás lze popsat jedním slovem: směšné. Spojené státy a Rada se nesnaží zachránit základní nástroj, prostě si chtějí zachovat tvář.

V rámci boje proti terorismu existuje mnoho dohod a opatření. Dohoda SWIFT může být užitečným doplněním. Neúspěšný útok z 25. prosince jasně prokázal, že nám nechybí údaje, nýbrž schopnost účinně využívat údajů, které již máme. Cílem je od této skutečnosti odvrátit pozornost. Prozatímní dohoda prostě nemohla být horší. Je plná rozporů a nesrovnalostí. Místo abychom přijali vhodná opatření, která by zajistila předávání pouze údajů týkajících se osob skutečně podezřelých, budou do Spojených států každý měsíc posílána obrovská množství dat. Dohoda představuje do očí bijící porušení práv občanů, ochrany údajů a zásad právního státu. Pokud by Rada a Spojené státy byly skutečně ochotny tuto kritiku přijmout a zapracovat tyto body do nové dohody, pak by nebylo nutné tuto hroznou dohodu přijímat. V zájmu občanů musíme prozatímní dohodě říci „ne“ a musíme okamžitě zahájit nová jednání, abychom mohli předložit opravdu kvalitní dohodu, která bude fungovat jako doplňující účinný nástroj v boji proti terorismu a která bude chránit naše základní práva.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pane předsedo, Lisabonská smlouva otevřela novou kapitolu pro tento parlament, ale také pro Radu a Komisi.

Úřadující předseda Rady ve svém projevu konstatoval, že tomuto parlamentu je třeba naslouchat a že jeho obavy a požadavky je třeba vzít v úvahu.

Rovněž konstatoval, že jednání o této dohodě nebyla vedena příliš dobře nebo dostatečně dobře. Především však předložil budoucí závazek, a sice urychleně vyjednat konečnou dohodu, která splňuje požadavky stanovené ve zprávě paní zpravodajky, což zahrnuje požadavek na zaručené právo na odvolání, na informace a na následnou změnu či vymazání soukromých údajů.

Musíme proto nalézt novou rovnováhu mezi soukromím, svobodou občanů a bezpečností, což je také základní právo občanů, které v tomto parlamentu zastupujeme.

Takže bez ohledu na výsledek rozpravy Parlament naléhavě žádá ministra, aby zahájil tato jednání co nejdříve, a vyhověl tím Lisabonské smlouvě a Listině základních práv Evropské unie a uspokojil 500 milionů občanů, které tento parlament zastupuje a kteří mají základní právo na bezpečnost.

Axel Voss (PPE). – (DE) Pane předsedo, v době mobility nemůžeme zajistit bezpečnost bez účinné a rychlé výměny dat a naším úkolem je chránit naše občany před teroristickými útoky. Musíme proto najít rovnováhu mezi bezpečností a soukromím. Tato rovnováha se musí objevit v dohodě, o které právě diskutujeme.

Avšak vzhledem k závažnosti této problematiky Rada zaujala v této věci skutečně amatérský přístup. Proto bych rád viděl více ústupků zpravodajce, včetně nějaké konkrétní pomoci, abychom mohli v Parlamentu získat většinu.

Pokud ji mít nebudeme, pak program sledování financování terorismu zůstane jediným hlavním programem a bude důležité zajistit, aby prostřednictvím dohody SWIFT byly předávány pouze jednotlivé údaje. Pokud toho nedosáhneme, bude dobré uzavřít úplnou dohodu a stávající dohoda je i nadále důležitá. Domnívám se proto, že bychom měli usilovat o odložení, a poté nakonec

(Předseda řečníka přerušil)

Předseda. – Vážení kolegové, toto je velmi důležitá diskuse. Nerad vás přerušuji, ale všichni hovoříte o půl minuty déle, než byste měli. Na řadě je ještě 11 řečníků. Budete-li hovořit tak dlouho, nebudu moci dát slovo ostatním.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pane předsedo, nikdo zásadním způsobem nepochybuje o nutnosti bojovat proti terorismu. Nicméně ve vyspělých demokraciích založených na právním státě se vždy nabízí otázka, co je třeba dělat a jak by se to mělo dělat. V tomto případě je na tuto otázku snadná odpověď. Nesmíme jednat tak, aby 500 milionů lidí nabylo podezření, že dochází k obrovskému zásahu do jejich práv bez možnosti využít právní ochranu. Zejména tato opatření nesmí být zavedena úplně bez ohledu na stávající demokratické předpisy.

Parlament je nyní v situaci, že musí nést odpovědnost za postup arogantního švédského předsednictví. To nesmíme dopustit. Proto souhlasím s tím, aby se zítra hlasovalo proti této dohodě.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Pane předsedo, chci říci, že tímto návrhem se ničemu nezabrání – nezabrání se žádné teroristické akci. Nezabrání by se žádnému ze čtyř útoků, o nichž se zmínilo předsednictví Rady, i když by možná bylo usnadněno následné vyšetřování. Tato dohoda snižuje bezpečnost stejným způsobem, jako snižuje bezpečnost každý zákon o celkovém dohledu nad internetem, protože pokud je zaveden celkový dohled, lidé se mu snaží vyhnout – a to i řádní občané. Na internetu pak dochází k anonymizaci služeb jako nyní v oblasti bankovníctví. Když se teroristé mohou skrývat mezi obyčejnými lidmi, bezpečnost se snižuje. Je to špatná dohoda.

Raději vyzývám k úplnému přezkoumání všech těchto protiteroristických právních předpisů. Kolik stojí a jaký je jejich společný dopad na soukromí a svobodu? Teprve pak budu možná zvažovat hlasování pro další protiteroristické zákony. Dokažte nám, jak jsou tato opatření účinná, když místo tajných dokumentů používají dokumenty otevřené.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Pane předsedo, rád bych upozornil na dvě věci, které jsou podle mého názoru velmi důležité. Je nesporné, že proti terorismu bychom měli bojovat, ale diskuse se vede o tom, jak to udělat a jaký typ smluv o tom podepsat s Američany. Chtěl bych upozornit dvě věci. První z nich je skutečnost, že tato dohoda se týká jen jedné ze stran – jedná se o jednostrannou dohodu. Cožpak jsme nepomysleli na to, že příslušné služby v evropských státech by také mohly získávat údaje z USA a že by to usnadnilo boj proti terorismu zde v Evropě? Druhá věc – hlavní námitka se týká skutečnosti, že bude možno získat všechny finanční údaje. Důrazně podtrhuji slovo „všechny“. Myslím, že bychom měli usilovat o to, aby americké a evropské zvláštní služby mohly získávat údaje pouze o těch subjektech, které jsou v podezření.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Rada postoupila dohodu Evropskému parlamentu velmi pozdě, což je výjimečné. Doufám, že nic podobného se již nebude opakovat. Na druhou stranu jsem byl velmi příjemně překvapen intenzívní spoluprací amerických úřadů a Evropského parlamentu. Oproti očekávání tomuto orgánu naslouchaly a doufám, že tomu tak bude i v budoucnu.

Ze strany amerických úřadů očekávám stejnou míru zájmu, stejně jako rovné zacházení s členskými státy v rámci programu bezvízového styku. Spojené státy však musí zavést jasná, transparentní kritéria pro zamítnutí víz v některých členských státech. Přesto se domnívám, že dočasnou dohodu je nutno podpořit, protože přispěje k bezpečnosti evropských občanů. Nicméně schválení této dohody nesmí zbrzdit jednání se Spojenými státy o dlouhodobé dohodě, která bude zahrnovat všechny námitky vznesené v tomto parlamentu.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedo, Rada dnes připustila, že výsledky jednání nejsou možná tak dobré, jak mohly být. Měli bychom na to navázat a využít příležitosti dohodu zlepšit. Nicméně

věci jednoduše odsunout nepomůže, protože proces odkládání se neřídí žádnými podmínkami. Na příštím plenárním zasedání se proto znovu dostaneme do přesné stejné situace. Nevěřím, že toto něco změní.

Za druhé bych chtěl říci, že nám již mnohokrát slibovali, že v příštím kole jednání bez účasti Parlamentu to bude lepší. Již před touto dohodou nám bylo slibováno, že tentokrát to bude úplně jiné. Znovu opakuji, odklad nepomůže. Jediná věc, která v tomto případě pomůže, je vyslání jasného signálu.

Za třetí, bezpečnostní nedostatky, o nichž lidé opakovaně tvrdili, že vzniknou, pokud nebudeme hlasovat pro prozatímní dohodu, jednoduše neexistují. Máme právní rozbor, které to dokazují, a máme dohody o vzájemné právní pomoci.

Sajjad Karim (ECR). – Pane předsedo, bezpečnost našich občanů je prvořadým zájmem nás všech a je příliš snadné líčit nás jako slabé v boji proti terorismu, když stojíme a žádáme, aby občanské svobody našich občanů byly chráněny. Viděl jsem, že k tomu dochází znovu a znovu ze strany mnoha poslanců vnitrostátních parlamentů, když dojde na opatření, která tato sněmovna přijímá.

SWIFT má samozřejmě mnoho příkladů úspěchu a všechny mají naši podporu, ale stejně důležité také je, abychom zaměřili pozornost na ty případy, kde SWIFT selhal nebo nesplnil naše očekávání. V Evropské unii došlo k řadě neúspěšných nebo špatných vyšetřování. Jen v mém volebním obvodu bylo zadrženo 12 nevinných lidí a nemohli být obviněni. V době, kdy byli zadrženi, jsme se dozvěděli, že součástí věcných důkazů proti nim byly finanční transakce.

Jak se můžeme z těchto chybných případů poučit? Udělejme krok zpět, Rado. Máme čas. Nejsme tlačeni ke zdi. Cesta vpřed existuje. Vyčkejme. Rado, ustup zpátky; udělej to pořádně – ne kvůli této sněmovně, ale kvůli našim občanům.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Pane předsedo, pokud chce v naší zemi policista získat přístup k nějakému bankovnímu účtu, musí mít oprávnění. Nemohu přijmout dohodu, která umožňuje převedení tisíců nebo milionů bankovních informací nějakému americkému policejnímu důstojníkovi k prostudování, aniž by musel mít povolení soudu. Sjednaná prozatímní dohoda postrádá ochranu údajů. Ochrana údajů není luxus – je to předpoklad naší svobody. Chybí vzájemnost a proporcionalita. To nemůžeme připustit.

Pevně doufáme, že konečná dohoda bude řádně vyjednána. Jak je možno ji vyjednat? Je vyjednávána na chabém základě nebo na základě přiměřeném? Jsem přesvědčen o tom, že než mít špatnou prozatímní dohodu, je pro nás lepší nemít žádnou. Pokud prozatímní dohodu odmítneme, znamená to, že máme dobrý základ pro vyjednání dohody konečné.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Říká se, že dobrou smlouvu dělají rovnocenní partneři. Dohoda, která je připravená, však v této chvíli nenasvědčuje tomu, že jsme rovnocenným partnerem, ale naznačuje, že Spojené státy americké vyžadují a očekávají, že splníme jejich představy.

Po Lisabonské smlouvě má ale Evropský parlament mnohem větší moc a úkolem nás poslanců, kteří zde sedíme, je skutečně obhajovat zájmy a práva, základní práva, pětiset milionů občanů členských států Evropské unie. Proto i já podporuji návrh, aby se tato smlouva přepracovala a aby do ní byly zapracovány ty návrhy, jejichž zapracování do této smlouvy my, poslanci Evropského parlamentu, kteří jsme jedinými přímo volenými zástupci ve všech orgánech Evropské unie, očekáváme.

Vím, že některé země v Evropské unii mají s terorismem obrovské problémy. Nakonec Španělsko je jednou z těch zemí, která dlouhodobě s terorismem bojuje, a já věřím, že Rada bude v tomto případě partnerem pro Evropský parlament, a ne partnerem Spojených států amerických.

Alfredo Pérez Rubalcaba, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedo, v první řadě bych chtěl říci, že jsem s velkým zájmem a uznáním vyslechl všechny projevy vážených poslanců a poslankyň, projevy vyjadřující podporu i kritiku, i když těch druhých byla nepochybně většina, ale vítám je všechny.

Nejprve bych chtěl říci, že jsem velmi rád, že se mi v rozpravě v této sněmovně opět potvrdilo, že Parlament, Komise a Rada jsou všichni v naprosté shodě, pokud jde o obranu společných hodnot, a o to, jak jsem prohlásil ve svém vystoupení, zaujmout rozhodný postoj vůči všem formám terorismu. Podle mého názoru je tento konsensus velmi důležitý a neměli bychom na to zapomínat.

Chci rozlišit dvě zásadně rozdílné oblasti kritiky ohledně dohody SWIFT, jíž jsme se dnes odpoledne podrobně zabývali, a sice kritiky z hlediska postupu, a kritiky z hlediska obsahu.

Je pravda, že obsah této dohody je kritizován neustále, dokonce i těmi poslanci, kteří dohodu jako takovou explicitně podporují. Znovu opakuji to, co jsem řekl ve svém dřívějším projevu, že věci by se pravděpodobně daly udělat lépe; vlastně určitě by se daly udělat lépe. Také jsem však řekl, a to rovněž opakuji, že jak poslanci dobře vědí, lhůty byly takové, jaké byly, a Rada a Komise musely tedy jednat ve velmi krátkém čase. V každém případě mi dovolu, abych jasně řekl, jak jsem dnes odpoledne již uvedl, že je přáním Rady, aby se napříště postupovalo jinak než v minulosti.

Někteří poslanci uváděli, pravděpodobně na základě vlastních zkušeností, že v této sněmovně byl opakovaně porušen právě slib, závazek. Na obranu Rady bych chtěl říci, že je to závazek, který vzešel ze základního závazku v rámci Lisabonské smlouvy, která stanoví hlavní cíl, a sice že tato sněmovna by měla hrát stále důležitější úlohu v institucionálním životě Evropy, aby občané cítili, že jsou lépe zastupováni.

Tento závazek mé země, který je základním závazkem v rámci Lisabonské smlouvy, je důvodem, proč zde chci se vši rozhodností prohlásit, že během španělského předsednictví bude Rada dělat věci jinak.

V případě, že někteří lidé slovům Rady nevěří, a bylo by to jejich právo nevěřit, neměli by zapomínat, že smlouva nás nutí počínat si jinak. Proto pokud politická vůle Rady nedostačuje, existuje zde v rámci práva smlouva, která zajistí, že v budoucnu se bude postupovat jiným způsobem. Závisí to na spolupráci této sněmovny s Komisí a přirozeně také na jednotném duchu, který zde projevili naši poslanci a který se projevuje snahou dosáhnout rovnováhy mezi obranou bezpečnosti a zachováním našich základních hodnot, a s tímto panevropským duchem je Rada plně v souladu.

Rád bych uvedl tři poznámky přímo k problému. Nebudu se zabývat některými konkrétními problémy, které byly předmětem kritiky, podle mého názoru v některých případech neopodstatněné. Například při různých příležitostech zaznělo, že dohoda SWIFT v podobě, v jaké je nyní ve sněmovně, umožňuje hromadný přenos dat. To řečeno nebylo a je třeba jasně prohlásit, že to není v duchu této dohody a že hromadný přenos dat je povolen podle dohody SWIFT pouze ve výjimečných případech, vždy a pouze tehdy, když existuje právní podezření (čl. 4 odst. 6 dohody). To je jen jeden příklad. Existovala další poněkud vykonstruovaná obvinění ohledně obsahu této dohody, o nichž jsem přesvědčen, že by bylo dobré je přezkoumat, ale nehodlám se jimi v tuto chvíli zabývat.

Chtěl bych k této otázce uvést ještě dvě věci. Za prvé, spolu s Komisí a některými poslanci této sněmovny bych rád zdůraznil, že dohoda se v boji proti terorismu osvědčila. Uvedl jsem některé příklady a další jsou ve zprávě soudce Bruguiera, kterou poslanci obdrželi. Mohu uvést další příklad, nebo ještě lépe dva, na které jsem upozorňoval již v mé zemi.

Je pravda, že dohoda SWIFT byla s dobrými výsledky použita při vyšetřování útoků v Madridu dne 11. března. Je také třeba připomenout, že dohoda SWIFT byla použita, aby se asi před rokem zabránilo útoku na město Barcelona. Pachatelé těchto útoků si v současné době odpykávají tresty ve španělských věznicích.

Proto můžeme říci, ano, fungovalo to, a ano, umožnilo nám to dosáhnout výsledky. Vzhledem k tomu se mnou budou vážení poslanci jistě souhlasit, že odklad dohody bude pro evropské občany nepochybně znamenat přinejmenším mírné snížení úrovně bezpečnosti. Musíte se pochopitelně smířit s tím, že pokud dohoda funguje a fungovala pro nás, pak jejím odkladem by se poněkud snížila naše bezpečnost, a svá slova volím pečlivě, aby nikdo nemohl Radu obvinít, že to příliš dramatizuje. Určitě by naše bezpečnost byla o něco menší, je to velmi jednoduché.

Proto chci jménem Rady zdůraznit, a myslím, že Komise rovněž souhlasí, že je velmi důležité, aby se přijetí této dohody neodkládalo. Možná, že tato dohoda zasluhuje kritiku, a já chci ještě jednou zdůraznit, že tvrdou kritiku, kterou jsme zde dnes odpoledne slyšeli, uznáváme. Avšak vážení poslanci se mnou budou jistě souhlasit, když řeknu, že tato dohoda je mnohem lepší než protokol o výměně dat, který musely Spojené státy a Evropská unie celá léta dodržovat.

Dohoda, která je tématem dnešní rozpravy, zřejmě není dokonalá. Určitě by bylo možno provést zlepšení a mohu dokonce souhlasit s některou kritikou ozývající se z určitých kruhů, ale žádám vás, abyste uznali, stejně jako já, že to je pokrok proti tomu, co jsme měli předtím. EU, Rada a Komise zavedly do dohody několik návrhů vyvolávajících znepokojení mezi některými poslanci, kteří se snaží v první řadě zajistit, aby bezpečnost nebyla na úkor lidských práv a základních svobod, což je správné.

Proto chci znovu zdůraznit to, co řekl komisař, že je důležité, abychom přijetí dohody neodkládali. Zároveň chci Parlamentu zopakovat, že Rada si upřímně přeje vyjednání nové dohody – která bude konečná – dohody, která bude zahrnovat mnohé z otázek, o nichž se zde dnes odpoledne hovořilo, otázek, s nimiž Rada souhlasí a chtěla by je veřejně podpořit. Rada k tomu přijme závazek. Skutečností je, že úřadující předseda Rady již

tento závazek přijal v dopise předsedovi Parlamentu, ale ještě ho budeme muset potvrdit, až nastane čas vyjednávat.

Proto dnes diskutujeme o prozatímní dohodě, která zlepšuje současný stav. Diskutujeme o dohodě, která bude trvat devět měsíců, což je doba, jíž budou Komise, Rada a Parlament potřebovat pro dosažení nové dohody – která bude konečná – dohody, která se bude zabývat velmi rozumnými předběžnými opatřeními, o nichž se hovořilo v dnešní odpolední rozpravě v Parlamentu.

Rada nemůže dnešní odpolední rozpravu ignorovat. Nemůžeme ignorovat skutečnost, že tato dohoda se setkává s velkým množstvím kritiky. Jak jsem řekl, některé kritiky byly zajisté více oprávněné než jiné, ale kritika zaznívala, a já se domnívám, že to si zaslouží důkladné zamyšlení. Žádám jménem Rady, aby nám Parlament na tyto úvahy poskytl čas.

Přirozeně čas na to, abych mohl tuto rozpravu analyzovat a diskutovat o ní s kolegy v Radě, čas, aby bylo možno diskutovat o ní s Komisí, a nutně čas, abychom mohli prozkoumat možnost vyjednat se Spojenými státy lepší dohodu, což je podle mě reálné. Žádáme o čas, dámy a pánové, pane předsedo, abychom se mohli za několik týdnů, několik měsíců do Parlamentu vrátit a mohli zaručit, že jsme vytvořili základ pro podpis konečné dohody, která bude přiměřeně reagovat na obavy vyjádřené dnes některými poslanci. Obavy, které, opakují, v mnoha případech odrážejí obavy Rady.

Cecilia Malmström, členka Komise. – Pane předsedo, byla to mimořádně důležitá rozprava. To je naprosto přesné, protože hovoříme o tak důležitých otázkách, jako jak zachovat bezpečnost našich občanů, ale zároveň zachovat dobré informační systémy a systémy pro výměnu dat s vysokou mírou ochrany údajů.

Domnívám se, že zde bylo, jak řekl předseda Rady, několik otázek a několik nedorozumění. Na některé z nich odpovídá zpráva pana Bruguiera, takže bych vám doporučovala, abyste si ji přečetli. Ale domnívám se, že musíme vědět a pamatovat si, proč máme prozatímní dohodu. Proč ji máme? Máme ji, protože dohoda SWIFT byla v pohybu a my jsme se ocitli v situaci, kdy jsme neměli předpis o předávání údajů, a tak se Rada a Komise rychle rozhodly něco podniknout. Získali jsme ze strany Spojených států určité výhody a některé velmi dobré mechanismy pro ochranu údajů. O zapojení požádaly Komisi také dvě dotčené členské země, aby v této oblasti měly zajištěn evropský přístup a vyhnuly se dvoustranným dohodám. To je důležité si připomenout.

Toto je nyní prozatímní dohoda, jak jsem řekla; může být a bude vylepšena. Je plným záměrem Komise a Rady, aby na základě Lisabonské smlouvy zapojily Evropský parlament do vyjednání trvalé dohody. Potřebujeme více podrobnějších informací o odškodnění, oprávněném zpracování údajů a vymazání údajů. Trvalá dohoda bude zahrnovat také záruky na opravu, přístup k informacím.

Pan Lambrinidis se ptal, proč je Komise nemá. Takže, pane Lambrinidisi, Komise je ve funkci po dobu 16 hodin a 20 minut. Toto je velmi důležitý mandát k jednání. Musíme být schopni diskutovat o tom společně, v rámci nové Komise, než zformulujeme plný mandát k jednání pro diskusi s Evropským parlamentem. Úřad jsme převzali velmi nedávno, a nemůžete od nás proto očekávat, že to bude hotové. Ale chceme vás ujistit – a pan Barroso to vyjádřil velice jasně v dopise panu Buzkovi – že pracujeme na mandátu k jednání a co nejdříve ho předložíme Evropskému parlamentu, a buďte si jisti, že o tom budete po celou dobu plně informováni.

Možná je to dobrý nápad odložit hlasování a možná, že potřebujeme více času na diskusi o mandátu. Prostudujete si mandát k vyjednávání, budete mít čas seznámit se s dokumenty, zprávami atd. a Komise je připravena, jak jsem řekla, pracovat společně s vámi a s Radou na dobré – a mnohem lepší – trvalé dohodě o této věci.

Předseda. – Kolegové, pravidlo modré karty v průběhu vystoupení Rady a Komise nefunguje, ale toto je mimořádně důležitá diskuse. Zítra musíme přijmout rozhodnutí.

Není to v souladu s jednacím řádem, ale mohl bych vás požádat, pane úřadující předsedo, abyste si vzal dvě krátké – a zdůrazňuji krátké – otázky od pana Schulze a pana Lambrinidise – nic víc, neboť bychom o tom mohli diskutovat další dvě hodiny.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Pane předsedo, pane Rubalcabo, pozorně jsem poslouchal to, co jste říkali, spolu se všemi poslanci v této sněmovně. Použil jste tato slova: „Dejte mi více času, abych o tom mohl diskutovat s ostatními členy Rady. Dejte mi více času, abych se k vám vrátil s lepší dohodou.“ Chtěl bych se vás proto velice konkrétně zeptat, zda je to tak, že Rada již netrvá na této dohodě a na hlasování o této

dohodě, a zda chcete mít čas na jednání se Spojenými státy o nové a lepší dohodě. Pochopil jsem to, co jste řekl, správně?

Stavros Lambrinidis (S&D). – Pane předsedo, je si Rada vědoma toho, že v posledních letech systém SWIFT ani jedenkrát nepřenášel jednotlivé údaje, protože je neumí extrahovat, a vždy předává celý soubor dat?

Je si Rada vědoma toho, že právě z tohoto důvodu existuje dohoda mezi Spojenými státy a společností SWIFT, která umožňuje nasazení pracovníků SWIFT na ministerstvu financí za tím účelem, aby nedocházelo k hromadnému prohledávání velkého objemu dat, které ministerstvo financí obdrží?

Je si Rada vědoma toho, že prozatímní dohoda nezahrnuje ani sebemenší ústupek Parlamentu? Pokud mám pravdu – a doufám, že mám – jsou Rada a Komise odhodlány brát otázku hromadného předávání dat velmi vážně v souvislosti s mandátem k jednávání?

Alfredo Pérez Rubalcaba, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedo, Rada chce ještě jednou zopakovat, jak je důležité, že nepřerušujeme tok výměny finančních údajů mezi Evropou a Spojenými státy.

Nicméně Rada má také na paměti, že je nutné důkladně zvážit předběžná opatření, kritiku a návrhy vážených poslanců.

Z tohoto důvodu jsem požádal o čas, abych mohl pracovat se všemi zeměmi Evropské unie, se všemi členskými státy, a zjistit, zda není nutno do nové dohody zahrnout tento druh protiplnění. A co je ještě důležitější, požádal jsem o čas na konzultaci se Spojenými státy. Domnívám se, že USA jsou připraveny do nové dohody začlenit řadu předběžných opatření, výhrad a omezení, které zde ze strany Evropského parlamentu dnes zazněly. Stručně řečeno, jsou ochotné usilovat v konečné dohodě o větší vyváženost mezi bezpečností a svobodou, což je v podstatě to, o čem dnes hovoříme.

Potřeboval bych čas, abych tuto možnost prověřil, abych se mohl vrátit do Parlamentu a na zasedání, jako je toto, než bude přikročeno k hlasování, oznámit, že Komise a Rada získaly od Spojených států závazek, že hodlají začlenit tyto návrhy Evropského parlamentu do nové dohody.

Domnívám se, že za těchto podmínek bychom měli úplně jinou rozpravu, než jaká zde dnes odpoledne probíhá.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Pane předsedo, to je velice užitečné. Velmi vám děkuji, že jste to umožnil. Pokud jsem to správně pochopil, protože diskutujeme o citlivé otázce, pak pan Rubalcaba nás nemůže ujišťovat, že stávající dohoda nevstoupí v platnost. Jinými slovy, pokud všechno odložíme a dáme si více času, tak vstoupí v platnost.

Moje další otázka proto zní: Může nás pan Rubalcaba ujistit, že například dlouhodobá dohoda bude k dispozici během jednoho měsíce ve vyšší kvalitě, nebo nám Rada říká, že musíme čekat ještě devět měsíců, než celá doba uplyne? Pro Parlament je velice těžké přijmout bezpodmínečné ujištění. Proto musíme mít jasné podmínky týkající se ujištění Rady, abychom mohli zítra rozhodnout o případném odkladu.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Pane předsedo, děkuji vám, že jste s velkorysostí uplatnil jednací řád sněmovny a umožnil vystoupit dvěma zástupcům, nejprve ze skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů a poté z poslaneckého klubu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů).

Pane Rubalcabo, vy jste to odhadl dobře. Většina argumentů předložených k rozpravě ve sněmovně byla regulérní. Velmi si vážím všeho, co bylo řečeno. Tato slova by však měla být dokumentačně a informačně podložena, s plnou znalostí věci, a upřímně řečeno, byl jsem velmi překvapen, když jsem slyšel některá prohlášení, která naznačují něco jiného. Takové výroky vyvolávají dojem, že dohodu, kterou kritizují, skutečně četlo jen velmi málo lidí, neboť kdyby ji četli, nemohli by v žádném případě vystoupit s některými z těchto argumentů.

Proto se vás chci, pane Rubalcabo, zeptat na to, o čem se již zmínil můj kolega pan Manfred Weber a paní Hennis-Plasschaertová ve svém dopise (jak již víte, jsem pro zachování prozatímní dohody, než bude vyjednána dohoda nová). Paní Hennis-Plasschaertová ve svém dopise pokládá stejnou otázku jako Manfred Weber. Může Rada Parlamentu zaručit, že za účasti této sněmovny předloží konečné znění nové dohody ve výboru v červnu a na plenárním zasedání v červenci?

Alfredo Pérez Rubalcaba, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedo, někteří z poslanců požadují prozatímní dohodu a jiní zase dohodu trvalou.

Vzhledem k načasování není samozřejmě totéž předložit této sněmovně základy konečné dohody, neboli jinými slovy, předložit závazek Spojených států k začlenění některých předběžných opatření a podnětů vzešlých z této sněmovny, jako položit na stůl dohodu novou.

Pokud se mě pan poslanec ptá, zda můžeme této sněmovně předložit novou dohodu během jednoho měsíce, odpověď zní „ne“. Pokud se ptáte, zda ve lhůtě několika měsíců můžeme této sněmovně předložit výsledky dialogu mezi Spojenými státy a Parlamentem, jehož účast je velmi důležitá, abychom mohli diskutovat o tom, zda se právem domníváme, že konečná dohoda bude mnohem lepší než ta současná, moje odpověď zní „ano“. Podle mého názoru jsme schopni toho dosáhnout.

To je přesně to, co žádám. Proto výslovně neodkazuji na návrh zpravodajky, kterým jsem se, připouštím, dnes odpoledně důkladně nezabýval vzhledem k obecné náladě a četným akcím a projevům proti podpisu prozatímní dohody. Dovolte, abych zopakoval svůj názor, že vzhledem k tomu, že věci jsou tak, jak jsou, je mnohem reálnější požádat sněmovnu o stanovení lhůty, řekněme tří měsíců, abychom měli čas předložit základy dohody se Spojenými státy pro rozpravu v Parlamentu. Jinými slovy, tato dohoda by zahrnovala prvky, o nichž se my v Evropské unii (Komise, Rada, Parlament) a Spojené státy domníváme, že by měly být začleněny do konečné dohody, která by byla následně vyjednána.

Mám za to, že za těchto okolností by rozprava, kterou dnes vedeme, vypadala úplně jinak.

Jeanine Hennis-Plasschaert, zpravodajka. – Pane předsedo, bylo toho řečeno mnoho. Dovolte mi, abych zdůraznila obzvlášť pro pana Busuttila a pro úřadujícího předsedu, že naším odmítnutím udělit souhlas prozatímní dohodě nebyla bezpečnost evropských občanů ohrožena. Domnívám se, že je velmi nečestné používat to jako argument. Pro cílenou transatlantickou výměnu údajů jsou i nadále k dispozici jiné právní nástroje, a jak prohlásil Claude Moraes, nikdo zde nemá morální převahu.

Co se týče dopisu USA, tento dopis je zvláště oceňován, o tom není pochyb, ale tvrdit, že názory Parlamentu budou vyslechnuty, posouzeny a bude na ně reagováno, je trochu málo, ne? Je to velmi nezávazné. Také se uvádí, že to platí pouze v případě, pokud zůstane tato prozatímní dohoda v platnosti, což považuji za čisté vydírání. Jsem rozzlobená a mrzí mě to, ale tato rozprava mi pomalu začíná jít na nervy.

Program TFTP není v souladu s duchem nejsilnějších evropských tradic občanských svobod a nelze ho za takový považovat. Je nutno ho chápat, a přeji si, aby to bylo uznáno, jako odklon od evropského práva a praxe. Řekla jsem to již dříve a chci to slyšet jasně znovu. Chci také říci, že nikdo nepochybuje o nutnosti další a hlubší spolupráce mezi Spojenými státy a Evropskou unií, i když EU a její členské státy, zejména v Radě, musí být pevně stanovovat své vlastní cíle. V tomto směru nejsou zatím Parlament a Rada v souladu.

Nakonec mi dovolte, abych zdůraznila, že vše se týká evropské odpovědnosti a je třeba nalézt evropské řešení. Nizozemsko a Belgie nemohou z toho všeho vyjít jako prostácci. Pozorně jsem naslouchala vašim prohlášením, žádosti o poskytnutí více času, a jsem ochotná postoupit tuto žádost Konferenci předsedů, ale neposkytl jste mi ujištění, které jsem čekala, bylo příliš neurčité. Postoupím však vaši žádost Konferenci předsedů, která se sejde později dnes odpoledne.

Předseda. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 10. února 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Bruno Gollnisch (NI), písemně – (FR) Spolupráce se Spojenými státy v boji proti terorismu je důležitá, ale ne za každou cenu. Dohoda se Spojenými státy o předávání finančních údajů se spíše redukuje na otevírání a čtení osobní pošty všech evropských občanů a sledování veškeré výměny jejich e-mailů pod záminkou, že teroristé si pravděpodobně posílají dopisy nebo elektronické vzkazy. Dohoda, o níž hovoříme, nezaručuje respektování osobních údajů, a ještě méně jejich možné využívání. Riziko vměšování se do soukromého života milionů nevinných občanů nebo do naprosto legálních finančních transakcí evropských společností jednoduše na příkaz správy je nepřijatelné. Ještě si pamatuji aféru Echelon s odposlouchávacím zařízením, které bylo údajně určeno pro vojenské a bezpečnostní účely, a jak se ukázalo, jednalo se o komerční a politický špionážní systém, který mohl být využit proti spojencům. Můžeme přistoupit na výměnu, tj. vzájemné předávání cílených údajů na vyžádání soudního orgánu v konkrétních souvislostech. Pochopitelně chceme pomoci systému SWIFT prolomit technické omezení, které mu dovoluje pouze hromadné předávání dat. Avšak tuto dohodu nemůžeme přijmout.

Indrek Tarand (Verts/ALE), písemně – (FR) Pane předsedo, doporučujeme našim kolegům poslancům, aby hlasovali proti této zprávě, a poskytl tak členům Rady a Komise možnost provést některé úpravy, a tím změnit svou pozici. Pevně doufáme, že se této příležitosti chopí. Pokud jde o ostatní, Francie se právě rozhodla prodat válečnou loď třídy Mistral Rusku. Domníváme se, že svého kroku bude upřímně litovat.

Zbigniew Ziobro (ECR), písemně – (PL) Hrozba terorismu se nesnižuje. Nedávný pokus sebevražděného atentátníka vyhodit do vzduchu letadlo letící z Evropy do USA ukazuje, že existují lidé, kteří jsou připraveni zabít stovky nevinných lidí z fanatického přesvědčení. Bylo by však chybné dívat se na teroristické činy pouze jako na skutky zoufalých jednotlivců. Za všemi teroristy je nějaká organizace, která je vycvičila, poskytla jim výbušniny a financovala je. Terorismus musí být dobře organizován, aby přežil, a k tomu potřebuje v první řadě peníze. Nesmíme polevit v úsilí sledovat finanční pohyb a zjistit zdroje finančních prostředků používaných pro podporu terorismu. Účelná výměna informací mezi vládami a vzájemná pomoc při identifikaci podezřelých osob a organizací je pro zajištění bezpečnosti našich občanů věcí nejvyšší důležitosti. Měli bychom vynaložit veškeré úsilí a zajistit, aby konečná dohoda zaručovala potřebnou ochranu osobních údajů.

Nesmíme však zapomínat, že naším hlavním cílem by mělo být omezení terorismu, protože terorismus je stále reálnou hrozbou, i v Evropě. Když hovoříme o bezpečnosti, měly by politické hrátky jít stranou. Evropský parlament by neměl dokazovat svou moc odmítnutím prozatímní dohody s USA o zpracování údajů o finančních transakcích, protože tato dohoda zvyšuje bezpečnost našeho kontinentu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN LAMBRINIDIS

Místopředseda

14. Detektory pro fyzickou kontrolu – Fungování zpravodajských služeb v rámci strategií boje proti terorismu (rozprava)

Předsedající. Dalším bodem je společná rozprava o boji proti terorismu a prohlášení Rady a Komise o detektorech pro fyzickou kontrolu a fungování zpravodajských služeb v rámci strategií boje proti terorismu.

Alfredo Pérez Rubalcaba, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych začal tuto rozpravu tím, že Parlamentu poděkuji za příležitost vést klidnou rozpravu o protiteroristické politice, a zejména o některých prvcích protiteroristické politiky. Chválím rovněž načasování této rozpravy, protože od celosvětového rozruchu, který způsobil neúspěšný útok v Detroitu v prosinci loňského roku, uplynulo již dost času.

Domnívám se, že když k něčemu takovému dojde, když je třeba vypořádat se s hrozbou, jako je hrozba terorismu, tak je samozřejmě nutné reagovat, ale mnohem více se zasazují za to, abychom pracovali klidně a průběžně, pomalu, ale jistě, jak se říká v mojí zemi. Chci Parlamentu připomenout, že hrozba terorismu je ve všech zemích EU stále stejně reálná.

Víme, že nás teroristé pozorují, víme, že jsou inovativní a zkouší měnit své metody, aby obešli naše strategie boje proti terorismu. Rovněž naše strategie kvůli tomu musí být inovativní a musí se měnit; je třeba ji zdokonalovat a především se musíme učit z vlastních chyb, protože chyby jistě děláme.

Nicméně jsme si všichni dobře vědomi, že kdyby bývalo nedošlo v prosinci v Detroitu k neúspěšnému útoku, pravděpodobně bychom k tomuto tématu v této sněmovně nevedli rozpravu tímto způsobem. Jinými slovy tato rozprava vznikla na základě potřeby bezpečnostních opatření a především potřeby dospět k závěrům, jež jsme všichni vyvodili z prošetření událostí v Detroitu, jak jsem se právě zmínil.

Jádrem dnešní rozpravy je také analýza toho, kde jsme selhali, když jsme měli co do činění s tímto plánovaným útokem, a dále opatření, jež různé země přijímají, aby se takové chyby neopakovaly. Hovoříme tedy o analýze údajů, o protiteroristických službách; hovoříme o výměně údajů a hovoříme o detektorech pro fyzickou kontrolu. Hovoříme o chybách učiněných v případě útoku, k němuž naštěstí nedošlo.

Vzhledem k tomu, že toto je předmětem naší rozpravy, rád bych zmínil několik nejzřejmějších závěrů, které podle mého názoru můžeme vyvodit z neúspěšného útoku v Detroitu. Těchto závěrů je pět.

Detroitský případ za prvé ukazuje, že se teroristé nadále přednostně zaměřují na civilní letectví.

Detroitský případ za druhé zdůrazňuje význam shromažďování údajů, ale také uvádění těchto údajů do souvislosti a jejich analýzy.

Detroitský případ za třetí zdůrazňuje, že spojenci sítě Al-Kajdá jsou schopni přistoupit k útokům mimo oblast, již bychom nazvali jejich vlastním územím. To se vztahuje na síť Al-Kajdá na Arabském poloostrově (teroristická organizace podezřelá z odpovědnosti za neúspěšný útok v Detroitu) nebo na síť Al-Kajdá v islámských zemích Maghrebu, které pro nás všechny představují hrozbu.

Čtvrtý závěr, který jsem vyvodil, je to, že události v Detroitu by nám měly připomenout, jak důležité je pracovat na zvrácení procesu radikalizace. Podle mého názoru je v souvislosti s touto záležitostí velmi význačným faktorem osobnost podezřelých teroristů.

Na závěr nás detroitský případ vyzývá, abychom věnovali velkou pozornost zhrouceným státům, respektive všem státům, kterým vzhledem k okolnostem hrozí zhroucení.

První a druhý závěr se týká trvalé hrozby pro civilní letectví a potřeby uvést do souvislosti všechny údaje, jež máme k dispozici; tyto závěry nás přímo směřují k dnešní odpolední rozpravě či rozpravám, jež se budou týkat údajů a jejich využití a detektorů pro fyzickou kontrolu.

Měl bych říci, že to není nová diskuse, ani to není poprvé, kdy o tom zde v Parlamentu diskutujeme. Pan de Kerchove, koordinátor pro boj proti terorismu, pojednával o správě informací a ochraně osobních údajů ve své zajímavé a přehledné zprávě během rozpravy k danému tématu zde v Parlamentu dne 26. listopadu. Údaje a analýza údajů představují klíčový prvek v boji na předcházení terorismu a vypořádání se s terorismem, což je předmětem dnešní odpolední rozpravy.

Musíme identifikovat teroristy; musíme vědět, kde chtějí zaútočit, kdo jim dodává zbraně; musíme znát hmotnou infrastrukturu, jež je podporuje; musíme znát jejich komunikační systémy a to můžeme vypátrat prostřednictvím databází a specializovaných zdrojů. Potřebujeme výměnu údajů, abychom mohli získat všechny dostupné informace, a musíme je odpovídajícím způsobem spravovat.

Ještě chci v rychlosti dodat, že některým útokům, jež jsme utrpěli v minulosti, bylo možné zabránit, kdyby bývaly byly informace ve správný čas zpřístupněny osobám odpovědným za protiteroristická opatření; jinými slovy kdyby se bývalo s informacemi zacházelo komplexním, a pokud omluvíte tento výraz, inteligentním způsobem, což se nestává pokaždé. To nás přivádí k rozpravě o správě informací.

Máme rámec EU, v němž můžeme odpovídajícím způsobem vyměňovat informace. Naše nedávno přijatá strategie byla součástí závěrů Rady z minulého listopadu. Jejím cílem je poskytovat bezpečnostním silám a zpravodajským službám nezbytné údaje, a to v zájmu zlepšení užitečnosti a účinnosti protiteroristické strategie. Jedná se o nezbytné údaje a pouze o ně, nic víc, protože hromadění údajů má někdy negativní vliv na jejich hodnotu a účinnost.

Jak tato strategie naznačuje, rozhodnutí o výměně údajů by měla být důsledná, profesionální, účinná, životaschopná, spolehlivá a srozumitelná pro všechny občany a všechny odborníky, kteří s takovými údaji pracují. Strategie musí podle pokynů zohledňovat prohlášení a obavy, kterými jsme se zabývali zde v Parlamentu; dále musí zohledňovat nutnost boje proti terorismu a také otázky lidských práv, právo na soukromí a na ochranu osobních údajů.

Jak jsem řekl na začátku rozpravy, dalším důsledkem, který můžeme vyvodit z plánovaného útoku v Detroitu, je to, že komerční letadla jsou pro teroristy nadále zásadním cílem. Je evidentní, že údajný terorista se úspěšně dostal na palubu letadla s dostatečným množstvím výbušnin s cílem nechat je explodovat ve vzduchu, čímž překonal všechny naše systémy sledování a všechny naše letištní bezpečnostní systémy a mechanismy. Jinými slovy je zřejmé, že musíme tyto bezpečnostní mechanismy přezkoumat, protože jsou zjevně nezpůsobilé k tomu, aby zabránily útoku, jako byl například tento plánovaný útok v Detroitu, ke kterému naštěstí nedošlo.

Abych to shrnul, musíme nadále zdokonalovat naše bezpečnostní služby, abychom se pokusili zabránit teroristům nebo podezříváným teroristům ve vstupu na palubu komerčních letadel. Komukoli musíme zabránit, aby na palubu letadla vstoupil se zbraněmi, výbušninami nebo chemickými prekurzory pro výrobu výbušnin. V případě, že jsou tato dvě bezpečnostní opatření neúspěšná, musíme pro účely ochrany našich letadel a zabránění nehod v průběhu letu udělat více.

Právě to je rámcem rozpravy, kterou dnes vedeme k danému tématu v rámci Parlamentu a Rady – jedná se o téma detektorů pro fyzickou kontrolu.

Jak vážení poslanci vědí, v otázkách letecké bezpečnosti má Komise příslušné pravomoci k tomu, aby stanovila cíle a vytvářela předpisy. O těchto záležitostech se diskutuje na formálních a neformálních zasedáních Rady ministrů dopravy. Rád bych uvedl, že tato otázka letecké bezpečnosti byla předmětem diskuse na neformálním zasedání Rady ministrů, které se konalo před několika týdny v Toledu.

Na tomto zasedání Rady jsme se dohodli na různých záležitostech: Za prvé, že je správné a vhodné, aby EU zaujala společný postoj vůči detektorům pro fyzickou kontrolu a obecněji vůči veškerým ochranným mechanismům na našich letištích; nedává smysl, aby byla některá letiště méně chráněná než jiná, protože to v podstatě znamená, že jsme méně chráněni všichni. Byli bychom tedy potěšeni, kdyby Evropská unie dosáhla dohody a zaujala v této diskusi společný postoj.

Za druhé se jedná o složitější, choulostivější otázku, kdy je třeba zvážit více aspektů: nejprve je samozřejmě nutné zjistit, jak je tento druh detektorů pro fyzickou kontrolu účinný v zabránění teroristům, aby vstoupili s výbušninami nebo chemickými prekurzory pro výrobu výbušnin na palubu letadel. Dále musíme zjistit a analyzovat, zda jsou tyto detektory slučitelné s právy občanů na soukromí, o což se zajímá Rada, Komise i Parlament. Třetí otázkou, na níž jsme se dohodli, je potřeba zjistit, zda existují nějaká zdravotní rizika pro ty, kteří procházejí tímto přístrojem na palubu komerčních letadel.

Pokud jde o tyto tři otázky, Komise pracuje na třech studiích týkajících se účinnosti detektorů pro fyzickou kontrolu, jejich účinku na zdraví a jejich slučitelnosti s lidskými právy a základními svobodami občanů. Tyto studie budou Radě a Parlamentu dostupné v blízké budoucnosti.

Z tohoto důvodu se na neformálním zasedání Rady v Toledu domluvilo, že tyto informace budou zjištěny a poskytnuty tak, abychom mohli vést důkladnou diskusi, a doufáme, že bude možné dosáhnout vůči této záležitosti jednotného postoje, který by byl velmi žádoucí.

Jakmile dosáhneme takového společného postoje, plně zohledníme usnesení, které Parlament odhlasoval dne 23. října 2008 po rozpravě o detektorech pro fyzickou kontrolu. V průběhu této rozpravy jsme prodiskutovali potřebu posouzení dopadu na lidská práva, zdravotních rizik a dopadu na hospodářství a stejně tak potřebu konzultací s evropským inspektorem ochrany údajů. Tyto úvahy musí být v naší příští rozpravě zohledněny.

Rád bych zopakoval své poděkování této sněmovně, jež poskytla příležitost diskutovat o těchto otázkách, a poděkování Parlamentu za jeho pružnost ohledně načasování této rozpravy.

Siim Kallas, člen Komise. – Pane předsedající, jsme zde, abychom představili společný názor na některé aspekty boje proti terorismu. Mojí prioritou jako komisaře pro dopravu je samozřejmě bezpečnost a ochrana cestujících. To je hlavní prioritou naší společné dopravní politiky a je to stále mimořádně důležité.

Pokus o teroristický útok na let č. 253 společnosti Northwest Airlines do Detroitu, k němuž došlo dne 25. prosince, znovu potvrdil reálnost hrozby pro civilní letectví. Rád bych zdůraznil, že stávající normy EU pro bezpečnost letectví byly dne 25. prosince na letišti Schiphol v Amsterdamu uplatněny správně.

Daná událost se především ukázala jako selhání zpravodajských služeb, selhání nutnosti pospojovat si všechna znamení. Letecká doprava je nadále cílem teroristů. Tuto skutečnost nemůžeme přehlížet. Bezpečnost letectví tedy musí být zaručena všemi vhodnými prostředky, a to v plném souladu se základními právy.

Cestující veřejnost, sdělovací prostředky a zúčastněné strany z odvětví letectví se nás právem ptají, zda jsou stávající bezpečnostní opatření dostatečně dobrá, nebo zda je třeba učinit další kroky. V tomto ohledu se v současnosti všude diskutuje o nových technologiích detekční kontroly, tzv. detektorech pro fyzickou kontrolu.

Pokud jde o používání detektorů pro fyzickou kontrolu na letištích, odborníci na bezpečnost se domnívají, že tyto přístroje mají lepší detekční schopnost než běžná zařízení pro detekční kontrolu. Někteří se domnívají, že jsou podstatně lepší. Někteří se domnívají, že to není tak velký pokrok, ale jak velkou přidanou hodnotu tyto přístroje přinášejí bezpečnosti letišť a jaké mají důsledky pro zdraví a soukromí, v současnosti ještě není úplně jasné.

Jak Parlament uvedl již v roce 2008, používání technologií pro snímkování těla přináší několik otázek, zejména v souvislosti se soukromím, ochranou údajů a zdravím. Mám v úmyslu předložit vám v dubnu zprávu o technologii snímkování a jejím používání na letištích v EU. Tato zpráva se zaměří na otázky vznesené v usnesení Evropského parlamentu z roku 2008.

Těmito otázkami se musíme vážně zabývat. Rovněž se musíme zamyslet nad tím, zda je lepší řešit tyto obavy na vnitrostátní nebo na evropské úrovni. Podle mého názoru by byl rámec EU lepší. Říkám to na základě naší zkušenosti se společným přístupem od 11. září a s ohledem na účinnost jednotného trhu v oblasti letectví. Rámec EU zajišťuje jednotné normy jak ve vztahu k bezpečnosti, tak vůči dodržování práv jednotlivců.

Na závěr bych rád zdůraznil, že bezpečnost na letištích je mnohem rozsáhlejší otázkou než zavedení nové technologie snímkování. Pro boj proti terorismu, který se zaměřuje na civilní letectví, potřebujeme široký výběr kombinovaných a koordinovaných opatření – informace, analýzy, různé metody vyšetřování a mezinárodní spolupráci. Jak právě řekl pan ministr, teroristé se vyvíjejí. My se musíme rovněž vyvíjet a detektory pro fyzickou kontrolu jsou pouze jedním prvkem v tomto výběru.

Těším se na vaše názory a děkuji vám za pozornost.

Cecilia Malmström, členka Komise. – Pane předsedající, toto je nový dvojí přístup Komise. Jak se ukázalo v dřívější rozpravě, nyní, když máme Lisabonskou smlouvu, činnost na úrovni EU vstupuje do nové fáze. Jsem velmi šťastná a poctěná, že společně s vámi budu pracovat na boji proti terorismu a na jiných otázkách souvisejících s bezpečností. Budeme při tom samozřejmě plně respektovat skutečnost, že konečná odpovědnost za veškerou operativní a informační činnost v této oblasti náleží členským státům.

Ráda bych vám připomněla – někteří z vás se zúčastnili mého slyšení, které se konalo před několika týdny –, že jsem přislíbila provést hodnocení všech protiteroristických politik. Nejdříve jsem požádala své útvary, aby připravily přehled a posouzení všech dosavadních výsledků. To bude základem, podle něhož rozhodneme, jaké budou následující kroky. Musíme ohodnotit a plně pochopit to, co máme, účinky, které to přináší, co případně chybí a co přesahuje potřebný rámec, abychom mohli navrhnout nová a lépe promyšlená opatření. Těším se, až vám budu moci toto hodnocení předložit a prodiskutovat ho s vámi.

Tato inventura však neznamená, že si nejsem plně vědoma skutečnosti, že hrozba terorismu se nesnížila. Jak můj kolega pan Kallas a předsednictví Rady uvedli, víme, že terorismus stále představuje jednu z největších hrozeb pro naše hodnoty a naše demokracie. Let do Denveru to nedávno ukázal.

Statistiky Europolu ukazují, že v roce 2008 nahlásily členské státy EU celkem 515 neúspěšných nebo úspěšně spáchaných teroristických útoků, k nimž došlo v Evropě; 359 jednotlivců bylo souzeno kvůli obviněním z terorismu v rámci celkem 187 soudních řízení; 50 % z nich bylo spojeno se sítí Al-Kajdá nebo islamistickým terorismem a 39 % se separatistickým terorismem, jedná se např. o činnosti organizace ETA ve Španělsku. Víme rovněž, že v roce 2008 došlo k tragickým událostem a otřesným bombovým útokům v Bombaji, které zasáhly rovněž evropské občany a mezi nimi i poslance této sněmovny. Tyto události a údaje Europolu hovoří jasně: terorismus zde stále je a je důležité, abychom nesnižovali naši bdělost a zajistili jsme, aby byly v boji proti terorismu využity veškeré nástroje a přitom plně respektována základní práva.

Pokud se podíváme na nástroje, kterými disponujeme v současnosti, máme protiteroristickou strategii EU vyvinutou po útocích v Madridu a Londýně. Tato strategie zdůrazňuje závazek EU globálně bojovat proti terorismu a přitom respektovat lidská práva a učinit Evropu bezpečnější, umožnit jejím občanům žít v prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Tento závazek je samozřejmě stále platný.

Nemůžeme dosáhnout svobody bez bezpečnosti a nelze dosáhnout bezpečnosti bez svobody. Proto dodržování základních práv v boji proti terorismu není pouze požadavkem všech demokratických společností, ale je nutností pro zajištění toho, že naše politiky budou důvěryhodné, oprávněné a udržitelné. Proto Komise navrhne pouze taková opatření, která budou podléhat kontrole právních předpisů EU, zejména s ohledem na základní práva a důsledné posouzení dopadů, včetně dopadu na osobní údaje a jednotlivce.

Jak víme, terorismus je celosvětovým jevem, a proto budeme spolupracovat s našimi spojenci a partnery a mezinárodními organizacemi po celém světě.

Pokud jde o vnitřní rozměr vypořádávání se s terorismem a jeho předcházení, v naší protiteroristické strategii máme několik klíčových cílů ohledně toho, jak může Unie přispět k boji proti terorismu. Naprosto s těmito cíli souhlasím, zejména pak s nutností zastavit násilnou radikalizaci, chránit naše rozhodující infrastruktury, podporovat oběti, zlepšit výměnu informací mezi vnitrostátními orgány a spolupráci se všemi zúčastněnými stranami. Musíme reagovat na nekonvenční hrozby a zlepšit odhalování hrozeb. Musíme teroristy připravit o finanční prostředky a více investovat do výzkumu a technologického vývoje.

Vývoj těchto politik byl samozřejmě silně podporován Evropskou komisí ve spolupráci s členskými státy. V průběhu posledního roku Komise významně přispěla ke sbližování právních rámců členských států. Máme například evropský zatýkácí rozkaz, který v celé EU vytvořil společné pojetí teroristického trestného činu

a usnadnil postupy pro vydávání stíhaných osob v rámci členských států EU. Podnikli jsme rovněž významné kroky, abychom čelili zneužívání internetu za teroristickými účely, přičemž jsme se zabývali podmínkami, jež vedou k teroristické radikalizaci, zahájili Evropský program na ochranu kritické infrastruktury a omezili přístup teroristů k prostředkům, které potřebují ke spáchání svých činů – tedy k financím a výbušninám.

Akční plán EU na posílení bezpečnosti výbušnin obsahuje důležitá opatření na zvýšení prahové hodnoty pro teroristy, kteří chtějí použít k útoku výbušniny. Hodlám navrhnout legislativní rámec na vypořádání se s nebezpečími spojenými s prekury, jež mohou být použity k vytvoření improvizovaných výbušných zařízení. Učiním tak tento rok.

Disponujeme rovněž akčním plánem na ochranu proti chemickým, biologickým, radiologickým a jaderným zbraním (CBRN), který Komise navrhla minulý rok v červnu a který schválila Rada. Tento akční plán se skládá ze 130 opatření. Komise vyčlenila až 100 milionů EUR, jež by mohly být uvolněny ze stávajících finančních programů s cílem usnadnit jeho uplatňování.

Jsem plně oddána myšlence zajistit, aby Evropská komise v nadcházejících letech nadále rozvíjela svou úlohu jako podpora a katalyzátor spolupráce, sítě odborníků, výměny nejlepších postupů, shromažďování zdrojů, zlepšování výzkumu a vytváření společných přístupů k nadnárodním výzvám. Musíme také přezkoumat, jak využíváme naše finanční zdroje. To lze učinit prostřednictvím zřízení fondu pro vnitřní bezpečnost, který předpokládá Stockholmský program.

Rozsáhlá mezinárodní výměna údajů vztahujících se ke shromažďování údajů a ukládání údajů, jež se týkají tisíců občanů, musí zohlednit – a to bylo v průběhu poslední rozpravy, již jsme vedli, velmi zřejmé – velmi vysoké standardy ochrany údajů s cílem předcházet jejich zneužití nebo nesprávnému zacházení s nimi. Jak řekl pan komisař Kallas, musíme se rovněž ujistit, zda všechny body spojujeme odpovídajícím způsobem. Společně s mojí kolegyní Viviane Redingovou navrhnu v blízké budoucnosti kombinovaný systém ochrany údajů, který by měl pokrývat také policejní a soudní spolupráci.

To vše bude posouzeno v hodnocení a bude to spadat do rámce strategie vnitřní bezpečnosti, která vám bude zakrátko předložena.

Na závěr mi dovolu, abych zdůraznila, že v dlouhodobém horizontu můžeme v boji proti terorismu uspět pouze tehdy, pokud budeme nadále schopni ctít naše hodnoty a respektovat základní práva. Musíme se vyvarovat situaci, kdy by se na naše politiky pohlíželo jako na nejasné nebo jako na politiky, které uplatňují přístup „dvojího metru“. Pouze pokud zůstaneme věrni našim demokratickým hodnotám a právnímu státu, můžeme hájit naše vysoké morální základy a zabránit odcizení od našich společností a našeho způsobu života.

Předsedající. – Představila jste nám velmi nadějně vyhlídky. Snad zde někdy budete zastupovat Komisi současně s panem Kallase a paní Redingovou.

Manfred Weber, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, pane Rubalcabo, paní komisařko, pane komisaři, těší mě, že zde dnes nehovoříme pouze o systému SWIFT a detektorech pro fyzickou kontrolu, ale vedeme obecnou rozpravu také o válce proti terorismu, protože toto téma se týká nás všech. Když se podíváme zpět, musíme říci, že terorismus je pro obyvatele Evropy skutečnou hrozbou. Přijímáme pozitivní opatření a rád bych vyjádřil své upřímné poděkování veřejným orgánům. Lidé, kteří jsou odpovědní za bezpečnost, odvedli za poslední roky dobrou práci. Rád bych poděkoval rovněž našim partnerům.

Nyní se musíme dívat do budoucnosti. Čemu budeme vystaveni v průběhu několika příštích let? V tomto ohledu mám tři zvláštní požadavky či návrhy. První se týká spolupráce mezi evropskými orgány. Každý dokument přichází s nadpisem, který zdůrazňuje důležitost spolupráce a posilování naší spolupráce. Tato slova jsou úžasná, ale ve skutečnosti se nic neděje. Ani v Toledu se neudálo nic, co by se týkalo skutečné spolupráce. Není zde nedostatek opatření – to bylo objasněno v Detroitu. Nám chybí spolupráce mezi orgány. V tom je problém. Rád bych proto požádal Radu, aby konečně dělala svou práci v této oblasti, a rád bych vyzval Komisi, aby předložila vhodné návrhy.

Můj druhý bod se týká toho, že bychom měli přezkoumat naše stávající právní předpisy s ohledem na sběr údajů a údajů z mobilních telefonů např. v případě uchovávání údajů. Pokud jde o toto hodnocení, máte tedy podporu skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů). Je důležité, aby byla tato záležitost po několika letech přezkoumána.

Zatřetí, právě jsme hovořili o systému SWIFT. Chtěl bych se zeptat Parlamentu, proč musí být naše spolupráce se Spojenými státy organizována tímto způsobem. Musí tak být organizována, protože my, Evropané,

nedokážeme vyhodnotit údaje sami. Vystává tedy otázka, zda jsme dostatečně sebejistí, abychom je vyhodnocovali sami. To je další úvaha pro budoucnost.

Saïd El Khadraoui, jménem skupiny S&D. – (NL) V krátkém čase, který mi byl přidělen, chci jménem Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu vymezit tři významné základní podmínky, které považujeme za zásadní při posuzování otázky případného zavedení detektorů pro fyzickou kontrolu, které byly ještě nedávno prosazovány jako zázračné řešení.

Nejprve musíme zaujmout koordinovaný, harmonizovaný evropský přístup. Proto potřebujeme evropská pravidla, neboť jinak se problém ohledně bezpečnosti pouze přesouvá a vzniká zmatek, a úřadující předseda Rady na to poukazoval, já ale chci španělskému předsednictví zdůraznit, že několik členů Rady mezitím zaujalo samostatný postoj, a žádám vás, abyste to výslovně odsoudili.

Zadruhé potřebujeme globální přístup k bezpečnosti a boji proti terorismu a to znamená, že se musíme vyvarovat vyvozování ukvapených závěrů, že musíme zastavit „politiku slov“, že na případné zavedení detektorů pro fyzickou kontrolu se rovněž nesmí pohlížet izolovaně bez ohledu na širší souvislosti, další existující nebo možná opatření, a že na ně samozřejmě musíme pohlížet rovněž v souvislosti s jinými aspekty, jako je veřejné zdraví a rozpočtové důsledky.

Třetím bodem je to, že musíme přestat vyvolávat dojem, že budou tyto detektory pro fyzickou kontrolu zárukou 100% bezpečnosti. Jistě jste si vědomi například toho, že toto zařízení je schopné odhalit výbušniny umístěné na těle, nikoli ukryté uvnitř těla.

Pane předsedající, na závěr bych chtěl uvést, že proto rovněž podporuji přístup Komise, který říká, aby byl nejprve zaveden zkušební provoz, než bude předložen návrh.

Gesine Meissner, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, pan Rubalcaba správně uvedl, že v současnosti nemáme bezpečný systém letecké dopravy. V této oblasti musíme zvýšit bezpečnost. Události z Detroitu a Mnichova ukázaly, že v ní existují mezery. Z tohoto důvodu se v obrovském spěchu zavádí detektory pro fyzickou kontrolu, jako kdyby byly zázračným řešením tohoto problému. Jsou zavedeny již ve Spojených státech, v Nizozemsku a jiných zemích.

Vystává však otázka, zda detektory pro fyzickou kontrolu skutečně učiní leteckou dopravu bezpečnější. Je to jedna z klíčových otázek, které si musíme položit. V souvislosti s detektory pro fyzickou kontrolu vlastně vystává celá řada otázek. Jaký druh technologie se používá? Jaký druh záření vysílají? Mohou poškozovat zdraví? Co umožňují, aby bylo vidět? Pouze několik zelených a červených bodů nebo celou osobu, která prochází detektorem? Můžeme zajistit, aby byly údaje chráněny? Tyto detektory jsou také nákladné. Pokud je zavedeme, kdo to bude platit?

Je třeba odpovědět na spoustu otázek a my tak právě činíme. Vy chcete dělat totéž a předložit nám řešení. Ať se děje cokoli, potřebujeme řešení, které pokryje celou Evropu. Musíme zohlednit také případ Tel Avivu a možnost používat jinou metodu. Musíme hledat bombové atentátníky a nikoli bomby. Tuto metodu nemůžeme přijmout ve velkém měřítku, protože zahrnuje diskriminaci, ale musíme vyšetřit všechny možnosti a přitom ochránit naše základní práva.

Judith Sargentini, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Parlament před časem stanovil požadavky, s nimiž musí být detektory pro fyzickou kontrolu v souladu, pokud mají být zavedeny. Tyto specifikace zahrnovaly otázky soukromí, ochrany údajů, lidské důstojnosti, zdraví a svobody výběru.

Existují technologie, které skutečně splňují veškeré tyto požadavky, to znamená, že rentgenové přístroje, rentgenové snímky a „nahé“ snímky jsou nutně zastaralé, a zde se v současnosti vydáváme špatnou cestou. Na letišti Heathrow v Londýně se toto zařízení používá bez jakéhokoli prvku svobody výběru. Toto nové zařízení se zavádí v Itálii. Nizozemský ministr spravedlnosti vyzývá, aby bylo zavedeno na všech letištích v celé Evropě nejen u letů do Spojených států, ale u všech letů.

Pokud budeme pokračovat pouze v téže staré diskusi o technologii, nadále se budeme vyhýbat skutečné otázce, závažné otázce, a sice zda je toto opravdu užitečné a zda si to společnost přeje. Souhlasím s kolegy ze Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, který tyto otázky pokládá. Musíme uvážit, v jaké Evropě chceme žít, protože naprostá bezpečnost neexistuje.

Peter van Dalen, jménem skupiny ECR. – (NL) Nejnovější generace detektorů vyhovuje požadavkům, které stanovil Parlament. Bezpečnostní pracovníci vidí zobrazené obrysy kontrolovaných občanů a body, kde

přepravují tekutiny, zbraně nebo jiné zakázané předměty. Pokud lze vidět takové body, dotčení cestující jsou přímo na místě podrobeni samostatné kontrole.

Nejnovější detektory rovněž nemají žádný vliv na zdraví. Zařízení, které vysílají, je menší než zařízení, které vydávají mobilní telefony. Detektory jsou navíc také uživatelsky přívětivé. Fronty u bezpečnostních kontrol budou kratší, protože za hodinu může být zkontrolováno více cestujících. To se promítne v nákladech cestujících.

Pane předsedající, nejnovější detektory jsou však doplňkovým bezpečnostním nástrojem. Velice nutné jsou rovněž analýzy a dobrá výměna informací. Pokud jde o mě, můžeme rychle přejít k zavedení těchto nástrojů jakožto doplňkových nástrojů.

Rui Tavares, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Před několika dny jsem obdržel e-mail od lobbisty, který prodává detektory pro fyzickou kontrolu. Tento e-mail hovořil o „období po událostech v Detroitu“. Žádné překvapení. Každý přístroj stojí 250 000 EUR. Na prodeji detektorů pro fyzickou kontrolu lze vydělat celé jmění, když jsem však e-mail četl a přemýšlel o tomto období po událostech v Detroitu, tedy po amatérském pokusu teroristy, jehož přemohli ostatní cestující v letadle, ptal jsem se sám sebe, zda si tento útok skutečně zasloužil, aby po něm bylo pojmenováno historické období.

Nebylo by tomu tak, kdyby k němu nedošlo v období naprostého cynismu. Ne vše může sloužit jako výmluva pro zvýšení pronikání do soukromých životů členů veřejnosti. Evropští občané rovněž musí vědět, že v Parlamentu neseme odpovědnost. Ano, skutečně musíme vyšetřovat terorismus. Je pravda, že policie i letiště potřebují stále více údajů, ale je rovněž důležité založit pátrání na jasných předpokladech, a Rada a Komise předkládají mnoho hypotéz. Bohužel musím říci, že jsou nesprávné.

Myšlenka, že hrozba terorismu se nesnížila, je sporná a měla by zde být prodiskutována. Myšlenka, že terorismus se vyvíjí a že bychom se měli vyvíjet také, je pravdivá, ale především musíme dělat správné svoji práci, protože útoku v Detroitu, respektive pokusu o útok, mohlo být velmi lehce zabráněno. Nyní diskutujeme o databázích a budoucích policejních postupech.

Až se zjistí, že teroristé mohou materiál pro výrobu bomb spolknout, začne se na letištích dělat endoskopie? Až tam chceme skončit? Nastává čas, aby se tento Parlament sešel a důkladně tuto záležitost projednal s ohledem na práva veřejnosti.

Rolandas Paksas, jménem skupiny EFD. – (LT) Evropský parlament musí udělat vše, co je v jeho silách, aby zajistil, že zpravodajské agentury nebudou nepoužívat válku proti terorismu jako odůvodnění pro mučení, tajné věznice nebo dokonce státní převrat tam, kde se setkají s odporem.

Pane předsedající, dovolu mi, abych citoval svědectví britského velvyslance v Uzbekistánu, pana Craiga Murraye, které sdělil dočasnému výboru Evropského parlamentu: „V Uzbekistánu jsem viděl spoustu důkazů o mučení. Narazil jsem na složku zadržené osoby, která zemřela během výslechu, protože byla ponořena do vroucí vody.“ Svědectví poskytl také jiný státní úředník, sir Michael Wood, který uvedl, že „získání informací na základě mučení není podle Úmluvy OSN proti mučení nelegální, pokud jej neprovádíme sami.“

Může existovat větší výsměch lidským právům?

Pane předsedající, vyzývám vás, abyste znovu zahájil parlamentní vyšetřování a znovu svolal dočasný výbor pro mimořádné vydávání osob a uvěznění vězňů CIA v Evropě.

Philip Claeys (NI). – (NL) Musíme si dát pozor na to, aby rozprava o terorismu nebyla zúžena na rozpravu o detektorech pro fyzickou kontrolu nebo rozpravu o ochraně údajů. Je zarážející, že Rada a Komise ve svém prohlášení nezmiňují radikální islamismus, který je stále živnou půdou a semeníštěm mezinárodního terorismu. Protože nám již není dovoleno vidět pravdu, každý přístup je kvůli politické korektnosti odsouzen k neúspěchu ještě před svým začátkem.

Komise a Parlament kladou důraz na dodržování občanských práv, což je správné a nezbytné, ale nebezpečí představuje to, že se sami ztrácíme ve formalismu, a to jsme viděli v rozpravě o Programu sledování financování terorismu. Některé společenské kruhy nesou vinu za podněcování veřejného mínění proti jakémukoli možnému přístupu k boji proti terorismu, a to není způsob, jakým bychom měli evropským občanům sloužit.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, pro skupinu Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) je válka proti terorismu největší výzvou 21. století. Této výzvě čelíme jak na technické, tak na parlamentní úrovni.

Ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch jsme zavedli nařízení o zákazu tekutin v příručním zavazadle a kromě toho se podrobně zabýváme také detektory pro fyzickou kontrolu. Nejprve bych chtěl říci jednu věc. V současnosti nemáme úplnou bezpečnost, jak již zdůraznilo mnoho jiných řečníků, a nebudeme ji mít ani v budoucnosti. Můžeme však rozvíjet přirozené techniky, které nám umožní asymptoticky se k úplné bezpečnosti přibližovat.

Musíme zohlednit několik základních pravidel jak v rámci Parlamentu, tak mimo něj. Všechny skupiny se již dohodly, že by tato záležitost měla mít co nejmenší dopad na zdraví cestujících. Je proto nezbytné, abychom zavedli moderní detektory pro fyzickou kontrolu, které fungují podle zvláštního principu. Samozřejmě je jasné, že práva jednotlivců je nutné chránit. Když navíc uvádíme příklady druhu snímkování, jenž má být použit, nesmíme se zaměřovat pouze na detektory pro fyzickou kontrolu, které snímají nahé tělo.

Ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch jsme se s Výborem pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci shodli na tom, aby nám Komise předložila návrh právních předpisů o detektorech pro fyzickou kontrolu do konce března nebo na začátku dubna a v každém případě před letní přestávkou. V této oblasti je třeba zohlednit několik faktorů, mezi něž patří důsledná spolupráce mezi Výborem pro dopravu a cestovní ruch, který zaujímá vedoucí postavení, a Výborem pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, dále spolehlivost zařízení, evropská certifikace a stanovení stejných podmínek v celé Evropě, abychom mohli zajistit bezpečí na evropském kontinentu.

Claude Moraes (S&D). – Pane předsedající, uvedl jste, že v této otázce jsou odpovědní tři komisaři. To nás velmi těší. Dovolte mi, abych citoval jediného, který zde není. Komisařka Redingová minulý týden řekla: „Víme, že detektory pro fyzickou kontrolu mohou mít značný potenciál pro narušování soukromí, a musíme tedy úplně uvážit jejich dopad.“

Přesně takové prohlášení bychom měli učinit v této počáteční fázi. My, socialisté a demokraté, věříme, že tato technologie může bojovat proti terorismu, a paní Malmströmová to správně formulovala, když hovořila o případném širším právním rámci.

Tento boj je vážný. Na letištích jsem byl mnohokrát zastaven. Pokud mi technologie může pomoci k rychlejší kontrole, abych nebyl mylně považován za někoho jiného, pak je to skvělá věc, ale mnoho lidí, jež zastupuji v mém volebním obvodu a s nimiž již bylo špatně zacházeno při bezpečnostní kontrole nebo byli podrobeni zvláštní kontrole, požaduje bezpečnost. Dosáhneme jí díky tomuto správnému společnému postoji Výboru pro dopravu, lidé ovšem chtějí, aby byly jejich občanské svobody chráněny před účinky terorismu tak, aby na žádném letišti nebyl žádný slabý bod. Členské státy, které tento postup zahájily, by měly vědět, že by zde měl existovat panevropský přístup, účinný a bezpečný přístup.

Sarah Ludford (ALDE). – Pane předsedající, chci hovořit o dodržování právního státu ze strany zpravodajských služeb. Dnešní rozhodnutí Odvolacího soudu Spojeného království naprosto zničilo pokus britské vlády o utajení. Potvrdilo, co Parlament uvedl před třemi roky, šokující pravdu, že tajné služby Spojeného království se skutečně tajně podílely na mučení britského občana a vydané oběti Binjana Mohameda.

Co si Rada myslí o tomto naprostém porušení článku 6 Smlouvy o EU a Úmluvy proti mučení? V roce 2006 jsem vedla delegaci poslanců Evropského parlamentu týkající se mimořádného vydávání osob a mučení v Londýně. Ministr obrany Spojeného království Geoffrey Hoon poté promarnil polovinu schůzky tím, že mě kritizoval, že prošetřujeme spolupřevínání Spojeného království. Dluží omluvu mně a zejména britské a evropské veřejnosti.

Ve Spojeném království nyní musí dojít ke čtyřem krokům: ke zcela nezávislému vyšetřování spoluúčasti Spojeného království na zneužívání války proti terorismu v letech, kdy se labouristická vláda Spojeného království chovala jako Bushův pudlík; k rychlému policejnímu vyšetřování a popřípadě ke stíhání za porušení Úmluvy proti mučení; zveřejnění pokynů, které dostali úředníci zpravodajských služeb Spojeného království, a toho, zda jim bylo nařízeno mlčet navzdory tomu, že docházelo k mučení; a k zavedení úplné odpovědnosti parlamentu – kterou ve Spojeném království v případě zpravodajských služeb nemáme.

Philip Bradbourn (ECR). – Pane předsedající, vraťme se k detektorům pro fyzickou kontrolu. Jsem stále toho názoru, že jakékoli opatření, jež zvýší bezpečnost cestujících veřejnosti, je třeba přivítat.

Musí však být také přiměřené a projevovat nevinným cestujícím – tedy velké většině – úctu, jakou si zasluhují. Po pokusu o výbuch letadla v USA, k němuž došlo na 1. svátek vánoční, jsme byli svědky něčeho, co se rovná bezmyšlenkovité reakci, která usiluje o zavedení jakýchkoli prostředků na posílení bezpečnosti. V některých členských státech, zejména v tom mém, je nyní používání takových přístrojů povinné a nejsou dostupné žádné alternativy, jako je „poplácávání po těle“ – tzv. taktika „žádný snímek, žádný let“.

Jsem zásadně proti této politice. Pokud jde o soukromí, musím říci, že rozhodnutí vlády Spojeného království přeskočit právní předpisy na ochranu dětí, aby bylo možné zavést detektory pro fyzickou kontrolu, je skandální. Musíme se podívat na skutečnost, že na 1. svátek vánoční – záležitost, která znovu zahájila tuto diskusi – se nejednalo o nízkou bezpečnost na letištích. Šlo o „selhání systému řádné výměny informací“, jak cituji prezidenta USA.

Někteří odborníci již uvedli, že použité výbušniny by takovými detektory nebyly odhaleny.

Na závěr bohužel musím říct, že se nyní domnívám, že potřebujeme řádný systém pro analýzu cestujících.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, terorismus se neustále vyvíjí a my musíme zůstat na vrcholu měnícího se scénáře.

Jednotliví teroristé se těžko identifikují a diskutujeme zde o právních předpisech týkajících se soukromí a o tom, zda přijmout technologicky vyspělejší opatření či nikoli. Domnívám se, že bychom se místo toho měli více zabývat některými rozsudky Soudního dvora v Lucemburku, které odhalují porušení předpisů, k nimž dochází na jednotné frontě západu proti terorismu, nebo abych to pojmenoval správným názvem – proti islámskému terorismu –, a měli bychom být velmi opatrní v otázce legální politické korektnosti.

Legální politická korektnost není pro nikoho žádným dobrem, ta nás nikam nedostane a oslabuje nás, zatímco máme představovat velmi silnou frontu, protože zde existuje ještě závažnější trvalá hrozba, a sice to, že je teroristy nyní velmi složité identifikovat. Tolik k detektorům pro fyzickou kontrolu. Teroristé se mohou dostat kamkoli: zítra ráno mohou být v letadle, do něhož hodláme nastoupit.

Pokud Evropa bude trvat na nadměrném zajišťování občanských svobod, umožníme mimořádně nebezpečné narušení vnitřní bezpečnosti našich národů, a tím by měl být pan komisař znepokojen. Místo toho se mi zdá, že zaujímá příliš obecný a zbabělý postoj, protože nedokáže identifikovat islámský terorismus a nebezpečí, které přirozeně představuje.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pane předsedající, na celém světě zemřelo v roce 2000 následkem teroristických útoků 1 200 osob. O osm let později, v roce 2008, to bylo již 16 000 osob. Pro srovnání – na AIDS zemře každý den 6 000 osob.

Co nám tyto údaje říkají? Za prvé, že terorismus vyvolává hysterii, která má za následek bezdůvodné omezení práv občanů jako v případě detektorů pro fyzickou kontrolu nebo současné dohody SWIFT. Za druhé, válka proti terorismu je neúspěšná. Uspěla pouze ve zvětšení tohoto problému. Pokud jde o spolupráci mezi bezpečnostními službami v Evropské unii, rád bych řekl, že Evropský parlament v této oblasti naléhavě potřebuje demokratická práva na kontrolu, což je standardem v každém demokratickém členském státě. Navíc bych rád doporučil, aby Komise podpořila zavedení společného standardizovaného uživatelského rozhraní (CSUI). Musíme upřesnit jeho vývoj a je třeba, aby ho financovala Komise.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Pane předsedající, když jde o tak závažnou věc jako terorismus, neměli bychom čekat, dříve než začneme jednat, až se věci stanou. Události bychom měli předvídat, ale my tak nečiníme. Reagujeme bohužel pouze v reakci na každý útok, jako byl např. neúspěšný útok v Detroitu, což nás dnes nutí, abychom přijímali rozhodnutí na zajištění bezpečnosti letecké dopravy.

Přijetí rozhodnutí o detektorech pro fyzickou kontrolu na letištích je odpovědností, které se nemůžeme vyhnout, dámy a pánové. Již nemůžeme déle čekat, protože teroristé nečekají.

Komise tedy musí co nejdříve zajistit, aby byla chráněna důstojnost a soukromí jednotlivců a aby nedocházelo k poškozování zdraví.

Jakmile bude toto zaručeno, musíme přijmout rozhodnutí pro Evropskou unii jako celek. Těm, kteří mají obavy z porušení našich základních práv, říkám, že neexistuje větší právo než právo na život, a ti z nás, kteří si váží svobody více než všeho ostatního, musí mít možnost žít bezpečně, aby se cítili skutečně svobodní.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pane předsedající, terorismus je globální hrozbou a vypořádání se s ním je naší společnou odpovědností. Také Lisabonská smlouva v tomto ohledu pokládá základy k tomu, abychom konečně mohli vytvořit společnou protiteroristickou politiku v Evropské unii.

Naprosto souhlasím s připomínkami úřadujícího předsedy Rady a rád bych zdůraznil několik prvků, na jejichž základě musí být taková společná politika postavena.

Prvním je urychlení výměny informací, zejména v souvislosti s úsilím o předcházení teroristickým útokům a se zkoumáním mechanismů financování.

Druhým je uplatnění dostupného vědeckého a technologického pokroku, jehož bylo dosaženo v boji proti terorismu, přičemž je třeba respektovat základní práva jednotlivců.

Třetím je spolupráce se třetími zeměmi, zejména s Afghánistánem, Pákistánem a zeměmi Afrického rohu.

Za čtvrté musíme v rámci rozpravy o bezpečnosti vzdušného prostoru zajistit, aby byl technologický pokrok, konkrétně jde o detektory pro fyzickou kontrolu, slučitelný s lidským zdravím a soukromím a především aby neměl vliv na dobu odbavení na letištích ani na pohodlí cestujících.

Jsou zde však také tři institucionální prvky. Prvním je Stálý výbor pro pro operativní spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti (COSI). Druhým je prohlášení o protiteroristických opatřeních vydané na posledním neformálním zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci Evropské unie, která se konala v Toledu. Třetím je transatlantická oblast bezpečnosti, která musí přinést vývoj úzké spolupráce se Spojenými státy, aby bylo možné bojovat s touto společnou hrozbou.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Pane předsedající, jedním z prostředků, jak předcházet terorismu, je poskytování informací. Informace musí obíhat. Děje se tak nyní skutečně? Nic není méně jisté. Poskytují zpravodajské služby USA svým evropským protějškům nejnovější informace? V každém případě, pokud jde o údajného teroristu zatčeného na letu Amsterdam–Detroit, jsou zde stále důvody k pochybnostem.

Nehledě na tuto událost je zde otázka, zda systém pro výměnu protiteroristických údajů skutečně obecně dodržuje zásadu vzájemnosti. Je velmi žádoucí, aby byl zřízen parlamentní kontrolní subjekt příslušný pro tuto záležitost.

Není třeba vyzývat náš Parlament, aby podpořil přesun stále většího počtu osobních údajů o našich občanech, pokud orgány USA naopak našim službám odepírají přístup k základním protiteroristickým údajům. To vyžaduje zřízení parlamentního kontrolního subjektu v rámci Evropského parlamentu.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, musím připustit, že když hovoříme o boji proti terorismu pouze z hlediska zpravodajských služeb a technologie, vždy cítím, že se nedostáváme k jádru věcí, že chceme vyléčit nemoc tím, že se soustředíme pouze na její příznaky, nikoli na její příčiny.

Není načase, abychom problém terorismu řešili tím, že se zaměříme na podstatu problému, místo abychom se omezovali na jeho vnější dopady? Zaměřit se na podstatu problému znamená např. uvědomit si, že terorismus je rovněž přímým projevem neschopnosti nebo nedostatku vůle etnických skupin začlenit se do uspořádání společnosti v Evropě.

Zajímá mě a ptám se Parlamentu: chceme rozpravu o terorismu? Má Parlament odvahu k politické rozpravě o úrovni integrace muslimů v Evropě a o jejich ochotě sdílet západní hodnoty, práva a svobody? Za tímto účelem jsem předložila Komisi otázku týkající se burky, abych sněmovnu pobídla, aby k tomuto tématu otevřeně vyjádřila postoje. Zdá se, že nikdo není ochotný se tímto tématem zabývat.

Zajímá mě a ptám se, dámy a pánové ze všech politických skupin: pokud politické fórum zastupující evropské občany nemůže vyjádřit názor k těmto tématům, k čemu se pak může vyjádřit?

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, jako zástupkyně Severního Irska až příliš dobře znám hrozný dopad terorismu na nevinné civilisty: ve čtvrti Shankhill Road v Belfastu došlo k vraždění a újmám na zdraví, zatímco byli lidé na sobotním nákupu; mladí i staří zahynuli při bombovém útoku v Enniskillenu, aktu vzpomínky na oběti světových válek – tyto činy jsou prováděny ve jménu irského republikanismu. Hovoříme zde o spolupráci bezpečnostních sil. Ze zkušenosti v Severním Irsku můžeme vidět, že jejich přispění předešlo ztrátám mnoha životů, o tom nemám pochyb. Musíme podpořit naše bezpečnostní síly prostřednictvím vybavení, jež k předcházení terorismu potřebují.

Ti, kteří dnes postavili bezpečnost a ochranu proti svobodě výběru a ochraně údajů, musí zvážit, na jaké straně stojí. Věřte mi, terorismus ničí životy a otrásá společenstvími. Dnes jsem zde v Parlamentu dokonce slyšela, že terorismus je hysterií. Jaký naprostý nesmysl! Věřte mi, když se střelec pokouší vzít někomu život, je to chladná a smrtelná skutečnost – je to něco, o čem moji voliči mnoho vědí.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Pane předsedající, domnívám se, že všichni souhlasíme s nutností chránit občany a zboží a zajistit bezpečnost veřejné dopravy. Vyskytují se zde oprávněné obavy ohledně detektorů pro fyzickou kontrolu. Doufám, že tři z nich budou vyřešeny na základě studií, které provádí Komise. Žádám, aby byly rychle dokončeny a předloženy Parlamentu. Za prvé, jsou tyto detektory nezbytné a účinné? Za druhé, jsou škodlivé pro zdraví či nikoli? Za třetí, poškozují soukromí a důstojnost jednotlivců či nikoli?

Jsou zde ale další obavy. Na počátku nám bylo řečeno, že budou detektory volitelné. Lidé by si mohli vybrat mezi tím, zda se podrobí prohlídce za použití detektorů, nebo starému systému osobní prohlídky. Zdá se však, že některé členské státy uplatňují zásadu „žádná kontrola, žádný let“ jako povinnou.

Chtěl bych poblahopřát paní komisařce Cecílii Malmströmové ke komplexnímu posouzení, které hodlá prodiskutovat s Parlamentem, a rád bych zdůraznil, že jsme odpovědní za to, že nalezneme řešení, která budou podporovat bezpečnost, aniž by ohrožovala práva jednotlivců.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Pane předsedající, všichni chceme bojovat proti terorismu a hrozbě, kterou představuje pro demokracie; domnívám se, že v tomto bodě panuje v Parlamentu shoda. Ačkoli pořekadlo, že „národ, který je připravený obětovat trochu svobody za trochu bezpečnosti, skončí tak, že ztratí obojí“, se mi zdá naprosto přehnané, jsem přesvědčena, že musíme učinit vše, co je v našich silách, abychom dokázali najít mezi svobodou a bezpečností rovnováhu, protože je základem demokracie a protože bez takové rovnováhy teroristé vyhrají, protože se jim podaří terorizovat nás všechny.

Mám dvě otázky týkající se detektorů pro fyzickou kontrolu. Pokud jde o bezpečnost, umožňují dnes tyto detektory, aby byly bezpečnostní podmínky skutečně zaručeny? Pokud jde o svobodu, jako členku Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci mě zajímá, jestli se zde nevyskytuje riziko pro zdraví a samozřejmě riziko s ohledem na porušování soukromí, a tedy základních práv, a s ohledem na používání těchto snímků. Určitě bychom měli počkat na práci Komise, abychom mohli pokročit a abychom tak mohli učinit jako Evropská unie, všichni společně a s cílem zajistit naši bezpečnost v evropské demokratické oblasti.

Předsedající. – Vzhledem k nedostatku času nemohu přijmout žádné další projevy podle postupu „modré karty“ nebo „zvednuté ruky“.

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedající, terorismus je definován jako použití násilí a zastrašování za účelem dosažení politických cílů.

Ti z nás, kteří přikládají velký význam míru, svobodě a demokracii, by měli být terorismem znepokojeni, protože on funguje. Strana Sinn Féin, Irská republikánská armáda (IRA) nyní mají posty ve vládě Severního Irska. Cestu k úspěchu u hlasovacích urn si zajistili bombovými útoky, střelbou a vraždami.

Jaké existují lepší příklady úspěšného terorismu než komunismus v Rusku, východní Evropě a Asii?

Čína je stále terorizována Komunistickou stranou Číny, a to po 61 letech její nadvlády. Neexistuje větší příklad úspěšného terorismu, než je tento.

V Evropské komisi, již tento Parlament včera zvolil, jsou komunisté, bývalí aparátčící brutálních komunistických režimů východní Evropy a jejich sympatizanti. A samozřejmě předseda Evropské komise, pan Barroso, je bývalý maoista. Není pochyb, že budoucí teroristé to všechno budou považovat za mimořádně povzbudivé.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, bezpečnost našich společností je nezpochybnitelnou hodnotou, o níž musíme s odhodláním usilovat.

Je naprosto jasné, že účinnější kontroly u bezpečnostních bran musí být podpořeny vyšší úrovní spolupráce mezi zpravodajskými systémy a používáním nástrojů vyspělé technologie. Evropsští ministři udělali dobře, že se nenechali unést přílivem emocí a místo toho se zaměřili na to, jak zkoordinovat tuto operaci.

Některé vlády oprávněně zahájily testování detektorů pro fyzickou kontrolu na citlivějších trasách. Pokud však nehodláme skončit tak, že budeme mít evropský prostor, v němž se uplatňují nejednotné normy, musíme co nejrychleji obdržet výsledky probíhajících studií. Samozřejmě musíme chránit práva jednotlivců, ale musíme tak činit, aniž bychom zneužívali obav občanů.

Mluvmе o zdraví, znovu potvrdíme zásadu předběžné opatrnosti, vyžadujeme potvrzení případné újmy vyplývající z vystavení se radiovým vlnám nebo rentgenovému záření, ale přestaňme bédovat nad porušováním soukromí jenom kvůli několika rozmazaným snímkům anonymních těl, které jsou okamžitě smazány, jako kdyby technologie GPS, mobilní telefony nebo televizní kamery nebyly součástí našich životů po celé roky.

Dokud nebudou mezinárodní teroristická centra zneškodněna, musíme se naučit žít s těmito oběťmi, občanům poskytovat solidní odpovědi a účinná řešení, jež mají jediné omezení: fyzickou nedotknutelnost jednotlivce.

Předsedající. – Dámy a pánové, nyní nastává čas pro postup „zvednuté ruky“. Budu vyvolávat následující jména. Po uplynutí jedné minuty jednoduše vypnu mikrofon. Nebudu bouchat kladívkem, nebudu prosit a nepřeji si, aby mi někdo špatně rozuměl.

Budu vyvolávat řečníky v tomto pořadí:

pan Zasada

pan Iacolino

pan Matula

pan Leichtfried

pan Enciu

paní Flašíková Beňová

pan Tannock

paní Ernstová

paní Rivasiová

a pan Mölzer.

Každý má jednu minutu a nic víc. Ostatním se omlouvám.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Pane předsedající, ve světle dnešní rozpravy ponechává používání detektorů pro fyzickou kontrolu na letištích stále ještě mnoho nezodpovězených otázek. Bezpečnost cestujících je samozřejmě nejdůležitější, neměli bychom ale zapomenout na potřebu mít v rámci použitých ochranných opatření smysl pro přiměřenost. Použití tohoto zařízení stále ponechává řadu nezodpovězených otázek. Jaké účinky mají detektory na zdraví cestujících, kteří jsou tímto způsobem kontrolováni? Jak bude zajištěna ochrana snímků občanů, kteří jsou takto kontrolováni? Nebylo by lepší posílit stávající systém než utratit miliardy eur za takové zařízení, pokud je známo, že neodhalí výbušniny skryté uvnitř lidského těla? Měli bychom být proti povinnému zavedení detektorů na evropských letištích, dokud nebudeme znát odpovědi na tyto otázky.

Na závěr mám jednu poznámku – mám dojem, že jsme našli řešení a nyní hledáme problém, který by řešilo. Je možné, že detektory jsou řešením, ale určitě nevyřeší problém bezpečnosti na letištích.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, v podstatě jsem chtěl říci toto: neexistuje závažnější problém než problém nedostatečného zaručení práv jednotlivce a ochrany soukromí.

Jestliže jsme před několika týdny právě v tomto Parlamentu přijali usnesení o Stockholmském programu, bylo to proto, že jsme dosáhli rovnováhy mezi různými potřebami: za prvé se jedná o svobodu jednotlivce, za druhé o soukromí a za třetí o bezpečnost.

Pokud se dnes snažíme zajistit, aby se Evropská unie zabývala tímto společným problémem, protože členské státy jsou napřed, je to pravděpodobně proto, že možná v praxi není vyřešen důležitý úkol, jímž je ochrana hraničních přechodů a další výzvy.

Vyzývám proto španělské předsednictví a komisaře, aby vzájemně spolupracovali, a sice na základě posílené spolupráce a poskytování informací.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Na začátku svého projevu bych rád objasnil, že touto rozpravou nepotvrzujeme pouze existenci rizika terorismu, ale zdůrazňujeme rovněž nutnost být o krok napřed v boji proti tomuto jevu.

Rozprava o zavedení detektorů pro fyzickou kontrolu na letištích ve všech členských státech Evropské unie však má širší následky. Účinnost tohoto opatření je sporná kvůli skutečnosti, že tato technologie nedokáže odhalit spolknuté látky ani výbušniny ve formě prášku. Představuje však pro nás také problém týkající se bezpečnosti pro zdravé cestující, zejména těch, kteří těmito kontrolními zařízeními procházejí často.

Nemůžeme přehlížet ani otázku základních práv občanů, právo na soukromí a důstojnost, pokud detektory poskytují podrobné snímky lidského těla. Podle mého názoru musí být provedeny nezávislé studie, aby bylo možné určit nejen bezpečnost používané technologie, ale také její účinnost...

(Předsedající řečníka přerušil)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pane předsedající, jednou ze zásad, která se uplatňuje na bezpečnost letecké dopravy, je to, že evropská odpovědnost se neustále zvyšuje. Není možné, aby si jednotlivé členské státy nadále dělaly, co chtějí. To se týká zejména detektorů pro fyzickou kontrolu. Platí zde zásada jednorázové bezpečnostní kontroly, což znamená, že buď musí existovat evropská nařízení pro detektory pro fyzickou kontrolu, nebo žádná nařízení a žádné detektory pro fyzickou kontrolu. Alternativou je zásada, že každý si dělá, co chce, a nikdo nedělá, co by měl, každý však dělá něco.

Pokud má být zavedeno takové opatření, musíme prodiskutovat, kdo ho zaplatí a jak bude financováno, protože jak detektory tekutin, tak detektory pro fyzickou kontrolu stojí obrovské částky peněz. Náhodou jsem byl zpravodajem v této oblasti a byl bych potěšen, kdyby se Rada začala postupně zabývat touto otázkou, protože je důležité v zásadě stanovit, že veřejná bezpečnost je veřejnou záležitostí a musí být alespoň částečně financována z veřejných prostředků.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Rád bych upozornil Komisi, Radu a kolegy poslance na vedlejší účinky a zvýšené riziko karcinogenních vlivů a genetických změn po opakovaném vystavení záření gama, rentgenovému záření a terahertzovému záření.

Účinky a rizika rentgenového záření jsou dobře známy v lékařství, kde se opakované vystavení tomuto druhu záření nedoporučuje. Veřejnost má menší povědomí o účincích terahertzového záření. Bez ohledu na skutečnost, že skenery T-paprsků dokážou vytvořit přesné trojrozměrné snímky lidského těla, což porušuje práva jednotlivců na soukromí, může opakované vystavení tomuto druhu záření přivodit poruchy v řetězcích DNA a způsobit genetické odchylky, které se projeví později.

Rád bych zdůraznil, že rizika a úzkost, kterým bychom mohli být vystaveni, pokud by byly detektory pro fyzickou kontrolu případně používány ve velkém měřítku, společně s nejistotou ohledně jejich účinnosti, takové řešení neopravňují...

(Předsedající řečníka přerušil)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Terorismus nemá žádné hodnoty a nemá ani žádný hlubší smysl. Jediným cílem terorismu je smrt. Smrt civilního obyvatelstva, a to s co nejnižšími náklady. To je pravděpodobně příběh různých sebevražedných útočníků. Smutné na tom všem je to, že terorismus nás vlastně dovedl k zavedení různých opatření, která sice směřují k ochraně civilního obyvatelstva, avšak používáním metod, které jistým způsobem omezují jeho práva.

Bylo by proto velmi dobré, pokud toto plénium detektory někdy schválí, abychom současně začali uvažovat o přijímání právních předpisů a harmonizaci v oblasti spravedlnosti a v oblasti vnitřních věcí, protože pouze přijímání nových technologických opatření nám v boji proti terorismu skutečně nepomůže.

Charles Tannock (ECR). – Pane předsedající, nedávné oznámení předsedy vlády Gorgona Browna, které se týkalo povinnosti používat detektory pro snímání celého těla pomocí technologie zpětného rozptylu rentgenového záření na britských letištích, je podle mého názoru zločinem.

Je to vůbec poprvé, kdy je občanům, včetně dětí a těhotných žen, vnucováno ionizující záření a kdy je vlastně v rozsáhlém měřítku používáno u zdravých lidí z jiných než lékařských důvodů.

Měkké, nízkoenergetické rentgenové záření je ve skutečnosti pohlcováno více než kosmické záření s vyšší energií, které přijímáte při letu, a je tedy pro pokožku a měkké tkáně nebezpečnější a nikoli méně nebezpečné. Diagnostické lékařské rentgenové záření navíc uživateli, pacientovi, umožňuje, aby použil olovenou ochranu

na své gonády a snížil tak celkovou populační dávku způsobující poškození DNA a budoucí genetické změny – ani to není s těmito zařízeními možné.

Vzhledem k tomu, že jsem lékař a často cestuji letadlem, naprosto odmítám toto drakonické opatření ze zdravotních důvodů, nemluvě o důvodech soukromí a neúčinnosti, a doufám, že EU odmítne taková povinná opatření v celoevropském měřítku. Místo toho bychom měli podle mého názoru zavést izraelský styl analyzování cestujících.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Pane předsedající, je naprosto nepopiratelné, že detektory pro fyzickou kontrolu zcela jasně představují porušení soukromí a vážný zásah do soukromí. Musíme si položit dvě otázky. První otázka se týká rozsahu, v jakém je tato reakce přiměřená a může skutečně napomoci k dosažení cíle boje proti terorismu. V současné době nemáme na tuto otázku žádné jasné odpovědi. Proto podporuji to, co uvedla paní Malmströmová ohledně potřeby posouzení všech druhů detektorů. Byla bych ráda, kdyby bylo toto hodnocení dokončeno, dříve než učiníme cokoli dalšího.

Druhá otázka se týká zdravotního rizika. Všichni v této místnosti – a rovněž ti poslanci, kteří jsou teď někde jinde – budou muset procházet detektory pro fyzickou kontrolu několikrát týdně. Já tak budu muset učinit alespoň dvakrát týdně. Toto opatření je dlouhodobé a ráda bych věděla, do jaké míry to poškodí moje zdraví. V této oblasti nebyla provedena žádná skutečná posouzení. Chtěla bych jasně říci, že nejsem ochotna se vystavovat detektorům pro fyzickou kontrolu, dokud nebudou tato posouzení provedena. Proto požaduji jasné odpovědi a nikoli ukvapené reakce.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, ráda bych uvedla detektor, zdraví a terorismus do souvislosti. Co říká meziagenturní výbor pro ochranu před radiovým zářením, který spojuje Evropskou komisi, Mezinárodní agenturu pro atomovou energii (MAAE) a Agenturu pro jadernou energii? Říká, že těhotné ženy a děti nesmí být předmětem snímkování těla, ani když jsou dávky extrémně nízké.

Měli bychom si opravdu uvědomit, že časté vystavení nízkým dávkám záření může způsobovat rakovinu a malformace. Moje otázka se tedy týká oprávněnosti vzhledem k rizikům. Vzhledem k tomu, že existují alternativní technologie, které umožňují dosažení stejných cílů, musí být tyto detektory skutečně oprávněné ve vztahu k danému cíli a musíme vědět...

(Předsedající řečníci přerušil)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, nesmíme zapomínat, že dezinformace a špatná rozhodnutí tajných služeb USA opakovaně umožnily, aby došlo k činům mezinárodního terorismu. Navzdory tomu nebyla užitečnost různých protiteroristických opatření nikdy zpochybňována. Místo toho po každém útoku následují další omezení občanských práv a svobod. Evropský parlament k tomu přistupuje nyní tak, že jsou občané EU nuceni se před USA doslova i finančně svlékat. Transparentní občan se stává stále větší realitou a to všechno je založeno na údajích a informacích od tajných služeb, jejichž role a spolehlivost jsou stále více kontroverzní, v neposlední řadě od válek v Afghánistánu a Iráku.

Kromě obav ohledně přínosů a přípustnosti detektorů pro fyzickou kontrolu a jejich slučitelnosti s právy jednotlivců se zdá velmi nepravděpodobné, že odradí radikální islamisty od jejich teroristických záměrů. Musíme přijmout důsledná opatření pro boj proti islámskému terorismu, ale musíme skončit s tím, aby byli občané EU neustále...

(Předsedající řečníka přerušil)

Alfredo Pérez Rubalcaba, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, pečlivě jsem naslouchal promluvám všech skupin a poslanců k tomuto tématu. Slyšel jsem několik mimořádně zajímavých názorů a vítám je.

Rád bych vám připomněl, jak jsem již učinil při svém prvním projevu, že samozřejmě nesouhlasím s tím, abychom vedli diskuse o tak složitém a citlivém tématu, jako je boj proti terorismu, po útocích nebo po pokusech o útok.

Je zřejmé, že musíme tyto útoky nebo údajné útoky přehlédnout, abychom zjistili, kde došlo k chybě v našich bezpečnostních systémech, ale není pochyb o tom, že jak zde bylo dnes odpoledne znovu a znovu řečeno, protiteroristická politika musí být pečlivě promyšlenou, klidnou a rozvážnou politikou a musí být uplatňována přiměřeným způsobem.

Pokud přijmeme opatření, která budou narušovat naše zásady, pravděpodobně se dopustíme závažné chyby. Proto musíme analyzovat např. to, co se stalo v Detroitu, abychom se pokusili předcházet chybám, ale

nesmíme po každém útoku bezmyšlenkovitě reagovat, protože to by pravděpodobně vyústilo v přijímání opatření, která by v některých případech jednoduše neměla smysl.

Evropa má pro svou protiteroristickou politiku strategii. Máme dobrou strategii pro boj proti terorismu v Evropské unii, strategii, která se v posledních letech ukázala jako účinná. Musíme se pouze zaměřit na činnost bezpečnostních sil v různých zemích, abychom zjistili, v jakém rozsahu byly v mnoha případech založeny na uplatňování společné strategie, kterou jsme před několika lety zavedli.

Máme zde významnou postavu, koordinátora pro boj proti terorismu, jehož projevy jsou velmi zajímavé. Ještě jednou bych vám chtěl doporučit, abyste se podrobně zabývali jeho posledním projevem, který měl v této sněmovně, protože se domnívám, že je to vynikající projev, jenž osvětluje rozsah naší strategie. Nedávno jsme se pokoušeli dát této strategii konkrétní výraz prostřednictvím prevence, a to na rozdíl od prvních let jejího provádění, kdy jsme kladli mnohem větší důraz na odhalování.

Je samozřejmé, že nejdůležitějším prvkem v boji proti terorismu je prevence, jinými slovy předcházení útokům. Proto naše společné úsilí zaměřujeme, jak jsem řekl, na prevenci. Proto se také soustředíme na aspekty jako radikalizace, jak jsem se zmínil ve svém projevu a jak to uvedla také paní komisařka. Máme velký zájem na tom, aby byly analyzovány politiky, které jsou uplatňovány v každé zemi za účelem předcházení radikalizaci, jež je nepochybně hlavní příčinou mnoha teroristických útoků, které jsme v posledních letech utrpěli.

Máme rovněž velký zájem na zajištění správné výměny informací. To bylo v této sněmovně zdůrazňováno při různých příležitostech. Důležité je nepředávat všechny informace, které máme, ale předávat pouze informace, které jsou relevantní pro ty, kteří je přijímají. Takové informace musí být předávány. Cílem není nechat se zasypat informacemi, ale disponovat nástroji pro řízení informací, jež výměnu udělají co nejúčinnější.

V tomto ohledu došlo v Evropské unii k výrazným zlepšením. Máme strategii, která – pokud bude uplatňována –, zlepší například fungování našich systémů pro výměnu informací. Když hovořím o výměně informací, mám na mysli Europol, mám na mysli Eurojust, mám na mysli výbor COSI, který zde byl některými poslanci zmíněn, a konečně mám na mysli výměnu informací a to, jak ji udělat účinnější.

Ano, kontroverzní detektory pro fyzickou kontrolu jsou nyní na programu a domnívám se, jak jsem již řekl ve svém prvním projevu a jak řekli také pan komisař a paní komisařka, že je to otázka, s níž se musíme vypořádat. V ideálním případě budeme moci o společném řešení rozhodnout na evropské úrovni. Samozřejmě že pokud se tak nestane, každá země bude moci uplatňovat vlastní politiky, a i když o společném řešení rozhodneme, některé země se mohou rozhodnout, že budou pokračovat s vlastními politikami podle vlastních právních předpisů. Existuje však jen málo pochyb, co se týče toho, že by byl společný postoj k této otázce mimořádně prospěšný.

Aby byl takový postoj přijat a v souladu s tím, co jsem uvedl na počátku tohoto projevu, potřebujeme vést klidnou a rozvážnou rozpravu, která se zaměří na tři prvky, jimiž se nyní zabývá Komise: za prvé, na účinnost detektorů (zda jsou či nejsou účinné, jaká jsou jejich omezení a zda mohou či nemohou dělat to, co chceme, aby dělaly); za druhé, na jejich slučitelnost se základními právy a svobodami jednotlivců a za třetí, na jejich slučitelnost se zdravím občanů, kteří přes ně budou muset procházet.

Domnívám se, že tato tři témata musíme prověřit. Jakmile budou zprávy k dispozici, přijmeme společný postoj, o němž si myslím, že je nezbytný.

Pane předsedající, ještě jednou bych rád řekl, jak moc oceňuji projevy, jež v této sněmovně zazněly, a že je považuji za mimořádně užitečné pro práci Rady.

Sarah Ludford (ALDE). – Pane předsedající, položila jsem přímou otázku Radě a ráda bych dostala odpověď. Ptala jsem se, co si Rada myslí o hrubém porušení článku 6 – ustanovení o základních právech – Smlouvy o EU s ohledem na rozhodnutí Odvolacího soudu Spojeného království, které potvrdilo, že bylo Spojené království vinno...

(Předsedající řečníci přerušil)

Siim Kallas, člen Komise. – Pane předsedající, dámy a pánové, velice vám děkuji za vaše příspěvky, ale musím říct, že v současnosti nemáme návrh, na jehož základě by se povinně ve všech členských státech a na všech letištích zaváděly nějaké nové přístroje. To se neděje. Nacházíme se zatím v procesu pečlivého zkoumání těchto nových technologií a přijdeme za vámi až po dubnu, až budeme mít zásadní zprávu, která přezkoumá všechny aspekty těchto nových technologií.

Já osobně mám určité obavy, zejména pokud jde o účinnost, a jak zde již někdo uvedl, o přiměřenost používání této nové technologie, avšak nové technologie bychom neměli rovnou odmítat. Terorismus se vyvíjí a my musíme také využívat veškerý technologický rozvoj, abychom chránili naše občany a cestující. Nedémonizujeme tedy nové technologie. Společně s kolegyněmi Cecilíí Malmströmovou a Viviane Redingovou navrhujeme společný evropský přístup se všemi nezbytnými požadavky týkajícími se všech otázek a aspektů ohledně technologie, práva, základních práv a soukromí. Určitě navrhujeme nějaký společný evropský přístup, přístup, o němž se domnívám, že se těší všeobecnému souhlasu, a který je zde preferován, a jak usuzuji, také v mnoha členských státech.

Tím se tedy budeme zabývat v blízké budoucnosti. Předložíme zprávu a poté budeme pokračovat k této diskusi. Věřte mi, nemáme žádnou tajnou dohodu o tom, že okamžitě zavedeme nějaký druh nových přístrojů; neexistuje žádné technologické řešení, jež je zcela neprůstřelné nebo jež zaručuje 100% bezpečnost, a bezpečnost v letectví je obzvláště složitou oblastí, kde potřebujeme širokou škálu kombinovaných opatření a také velmi silnou mezinárodní spolupráci.

Po této zprávě přijdeme s konkrétními návrhy a rozhodně navrhujeme společný evropský přístup k tomu, jaké by mohly být normy a jaké by mohly být požadavky, pokud se členské státy rozhodnou pro zavedení nebo používání nových detekčních technologií.

Cecilia Malmström, členka Komise. – Pane předsedající, toto je opravdu mimořádně významná rozprava. Protiteroristická politika je významným nástrojem pro boj proti terorismu. V Evropské unii máme bolestné zkušenosti s dopady terorismu a hrozbou, již představuje nejen pro jednotlivce, ale také pro společnost, demokracii a naše základní hodnoty.

Členské státy samozřejmě mají odpovědnost za provoz a odpovědnost za svoje zpravodajské služby, ale jsem přesvědčena, že na evropské úrovni můžeme udělat mnohem víc pro koordinaci a vyladění nástrojů, kterými disponujeme. Proto jsem požádala své útvary, aby velmi rychle provedly analýzu politik, rámce, nástrojů, které již máme, abychom zjistili, co lze zlepšit a jak je můžeme využívat ještě moudřejším způsobem. Souhlasím s některými poslanci, kteří to uvedli. Jsem rovněž přesvědčena, že Eurojust, Eurojust a orgány členských států mohou pracovat mnohem lépe a mnohem koordinovaněji. Zajisté existují opatření, aby to bylo možné.

Události jako to, co se stalo v Detroitu, jsou důležité, protože slouží jako určitý druh poplachu, který nás upozorňuje na skutečnost, že terorismus je stále aktuální; je to stále velmi významná hrozba. Nám politikům jsou adresovány požadavky a je na nás vyvíjen nátlak, abychom rychle reagovali, abychom zavedli zlepšení a okamžitě chránili občany. To je naprosto přirozené. Jsme odpovědní za to, abychom chránili bezpečnost, ale také abychom jednali na základě důkladné analýzy, posouzení a diskuse, abychom mohli navrhnout vhodná a přiměřená opatření, jak již řekl pan komisař Siim Kallas a Rada. Uděláme to. Budeme muset rovněž plně zohlednit dodržování základních práv.

Takto bude Komise pracovat. Vrátime se za vámi s podrobnějšími návrhy, až bude toto hodnocení provedeno, a dále ho s vámi prodiskutujeme. Velice vám děkuji za významnou a velmi poutavou rozpravu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Pane předsedající, než skončíme, ráda bych vznesla procesní námitku a vyjádřila údiv, protože když začal postup „zvednuté ruky“, zvedla jsem ruku, protože jsem si myslela, že byl postup zahájen, ale vy jste již měl plný seznam. Byla bych pouze ráda, kdy byla kritéria pro postup „zvednuté ruky“ jednotná, abychom mohli promluvit všichni, protože se zdálo, že hovořili i jiní poslanci, ačkoli jste řekl, že máte plný seznam.

Chci tedy pouze vyjádřit údiv a požádat, abychom pro příště všichni věděli, co musíme udělat, abychom mohli mluvit.

(Předsedající vysvětlil postup „zvednuté ruky“, a proč nedal řečníci slovo)

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Terorismus je v Evropské unii i nadále významnou hrozbou. Proto všechny členské státy zvýšily úsilí o zlepšení nástrojů používaných k předcházení terorismu a boji proti němu. Přijetí Lisabonské smlouvy poskytuje příležitost reagovat ve všech oblastech, jež přímo či nepřímo souvisejí s bojem proti terorismu, mnohem účinněji. Používání detektorů pro fyzickou kontrolu je citlivou záležitostí. Domnívám se, že je třeba pečlivě přezkoušet určité důležité faktory, dříve než v této otázce

učiníme rozhodnutí. Týkají se účinnosti detektorů, dodržování práva na soukromí, finančního dopadu používání detektorů vzhledem k mimořádně vysokým pořizovacím nákladům a především se týkají způsobu, jakým používání těchto přístrojů ovlivňuje zdraví těch, kteří jsou detektory kontrolováni. Evropská komise má vypracovat tři studie o používání a účincích detektorů pro fyzickou kontrolu. Proto se domnívám, že je důležité, abychom počkali na závěry odborníků a podrobně je analyzovali a teprve poté přijali rozhodnutí o společném postoji k této záležitosti.

John Attard-Montalto (S&D), písemně. – Když vyvstane otázka protiteroristických opatření, rozprava se vždy zaměří na dopad na občanské svobody. Vždycky jsem zaujímal stanovisko, že je to otázka priorit. Je to otázka, zda jsou cestující ochotni obětovat své pohodlí kvůli bezpečnosti. Skupiny zaměřené na občanské svobody mají povinnost zvážit všechna nová opatření, která jsou obhajována. Ti, kteří navrhuji nová opatření jako detektory pro fyzickou kontrolu, mají povinnost dokázat jejich nezbytnost. Ačkoli jsou řešení obvykle založena na kompromisu, v tomto případě nemusí být kompromisy možné. Je zřejmé, že stávající postupy, zejména osobní prohlídky, jsou nedostačující. Bylo rozhodnuto, že detektory pro fyzickou kontrolu jsou účinnější. Problém je v tom, že mohou narušovat důstojnost cestujících. Je to tedy otázka, již je třeba se zabývat. Existuje mnoho možností.

Například jsou to různé detektory pro fyzickou kontrolu pro různá pohlaví, jež budou obsluhovat vždy pracovníci stejného pohlaví.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Zajištění bezpečnosti letecké dopravy v rámci boje proti terorismu je nepochybně zásadní, ale musíme se přesvědčit, jaký mají dopad tato opatření, vytvořená za účelem zajištění této bezpečnosti, na naše zdraví, základní práva a svobody, soukromí a důstojnost. Používání detektorů pro fyzickou kontrolu je jako jedno z možných technických řešení velmi vážnou záležitostí, která se týká používání nových technologií pro bezpečnost občanů, a proto doufám, že Komise konečně předloží posouzení dopadů detektorů pro fyzickou kontrolu na zdraví občanů a základní lidská práva a svobody. Ráda bych upozornila na skutečnost, že při využívání nových technických opatření, jejichž cílem je dosáhnout vysoké úrovně bezpečnosti na letištích, je také velmi důležité stanovit hranice mezi lidskými právy a bezpečností samotnou, protože tato opatření souvisejí nejen s ochranou občanů, ale také s dopadem na jejich práva a svobody. Komise teprve musí předložit zprávu o posouzení dopadů, která potvrdí, že právě detektory pro fyzickou kontrolu zajistí účinnou ochranu lidí cestujících letadlem, a proto se zde stále vyskytují pochybnosti, zda budou tato technická bezpečnostní opatření skutečně bezpečná, účinná a spolehlivá. Až tedy stávající situaci posoudíme, musíme dále pokračovat v naší činnosti v této citlivé oblasti.

Nessa Childers (S&D), písemně. – Evropský parlament nemůže dát svůj souhlas zavedení detektorů pro fyzickou kontrolu, které jsou v podstatě druhem rentgenu, dříve než budou evropskými orgány řádně vyřešeny současné obavy týkající se zdraví a soukromí, které detektory obklopují. Víím, že obavy se vyskytují mezi častými cestujícími, a obávám se, že budou detektorům pro fyzickou kontrolu vystaveni i další cestující, jako jsou těhotné ženy a děti. Existují také značné obavy ohledně povahy těchto snímků, která narušuje soukromí, a dříve než odsouhlasíme rozsáhlou distribuci těchto časově náročných a nákladných přístrojů, musíme zajistit, aby bylo soukromí evropských občanů chráněno. Vzhledem k tomu, že americké orgány připustily, že to, co vedlo k poslednímu teroristickému poplachu v Detroitu, bylo selhání na straně jejich bezpečnostních agentur, nikoli selhání letištní technologie, domnívám se, že než investujeme do této kontroverzní technologie, měla by být prozkoumána řada méně nákladných metod – jako zvýšená zpravodajská činnost, různé metody prohlídek a posílená mezinárodní spolupráce. Jeden ze zakladatelů Ameriky, Benjamin Franklin, jednou řekl, že „kdo upřednostní bezpečnost před svobodou, nezaslouží si svobodu ani bezpečnost,“ a domnívám se, že Evropa by udělala dobře, kdyby v nadcházejících měsících na tuto konkrétní radu dbala.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Mezinárodní federace novinářů, která zastupuje 600 000 novinářů ze 125 zemí, vyzvala izraelské orgány, aby zrušily příkaz k vyhoštění uvalený na novináře Jareda Malsina, který byl vyhoštěn, protože jeho zprávy k situaci na západním břehu Jordánu a v Gaze byly kritické vůči izraelské vládě. Federace odsoudila vyhoštění jako nepřijatelné porušení svobody tisku. Třináct izraelských organizací pro lidská práva navíc protestovalo u izraelského Knesetu a předsedy vlády Netanjahua proti stále systematictější kampani proti organizacím pro lidská práva v Izraeli. Uvádí se, že Izrael nyní žádá Evropskou unii, aby zastavila finanční pomoc určenou pro organizace pro lidská práva, které působí v Izraeli a okupovaných palestinských územích. Rád bych vás, pane předsedající, požádal, abyste se spojil s předsedou vlády Netanjahuem a objasnil, že EU je založena na dodržování práva na svobodný projev, práva kritizovat vlastní vládu, dodržování svobody tisku a práva na pokojný protest, což je základem demokratického státu. Je rovněž nutné předsedovi vlády Netanjahuovi připomenout, že obchodní dohody EU vyžadují, aby tato práva dodržovali ti, se kterými obchodujeme.

Christine De Veyrac (PPE), *písemně*. – (FR) Téměř deset let po 11. září je teroristická hrozba stále aktuální a letadla patří k přednostním cílům teroristů v našich zemích. Musíme najít způsob ochrany našich občanů a zabránit, aby se stali oběťmi teroristických činů. Detektory pro fyzickou kontrolu mohou být jedním ze způsobů, jak posílit bezpečnost na letištích a na palubách letadel. Než však přijmeme rozhodnutí, musíme se ujistit, že tyto přístroje neporušují svobody jednotlivců a že nejsou škodlivé pro zdraví cestujících nebo pracovníků na letištích. S velkým zájmem očekávám studii, kterou v březnu k této otázce předloží Evropská komise. Zpráva se bude zabývat všemi různými aspekty souvisejícími s používáním detektorů, takže by měla umožnit schválení detektorů v celé Evropě a současně zaručit ochranu občanských svobod a zdraví, zatímco bude zlepšena bezpečnost. Doufám, že až Evropská komise tuto studii předloží, povzbudíme členské státy, aby v této otázce dospěly k dohodě, aby se všichni občané těšili stejné ochraně.

Kinga Gál (PPE), *písemně*. – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, soubor bezpečnostních opatření používaných na mezinárodních letištích je neustále rozšiřován, protože bezpečnost letectví – naše bezpečnost – čelí stále většímu počtu výzev. Mnoho prvků již přijatých, plánovaných nebo testovaných opatření na zlepšení bezpečnosti letectví zároveň již přesahuje přísné letecké bezpečnostní požadavky. Proto by měly být tyto otázky prověřovány se všemi souvislostmi. Bezpečnost je klíčovou otázkou v našich životech – je to nejdůležitější otázka. Bezpečně se však cítíme pouze tehdy, když bezpečnostní opatření neomezuji naše práva neúměrně, neporušují naše osobní práva a nepoškozují – v některých případech – naše zdraví, a když nejsou opatření přijata k zajištění naší bezpečnosti nepřiměřená, když je nelze obcházet a dosahují vhodné úrovně účinnosti. Je třeba, aby byla zařízení jako jsou detektory pro fyzickou kontrolu, která zajišťují účinné monitorování pohybu cestujících, používána na základě dobrovolného souhlasu, přičemž je třeba brát mimo jiné ohled na cestující, kteří mají základní lékařské implantáty (elektronické kardiostimulátory nebo kovové implantáty), aby nebyla škodlivá pro zdraví, děti, těhotné ženy nebo časté cestující a konečně aby nezaznamenávala údaje ze snímků a byla používána pouze k tomu, aby poskytla vhodné varování v případě rizika. Jakákoli další rozprava o zavedení testovacích detektorů je tedy užitečná pouze tehdy, bude-li provedeno dostatečně podrobné posouzení dopadů týkající se výše uvedených podmínek. Přijatelné je pro nás jediné používání zařízení, která budou slučitelná s tímto souborem požadavků.

Jim Higgins (PPE), *písemně*. – Nemůžeme čekat na další katastrofu, než budeme v oblasti ochrany cestujících jednat. Správa dublinského letiště (DAA) vypsal veřejnou zakázku ve výši až 2 milionů EUR na detektory pro fyzickou kontrolu, které mají být umístěny na letišti v Dublinu. Správa dublinského letiště to uvedla, a pokud tedy získá schválení ministerstva dopravy, což se zdá velmi pravděpodobné, a pokud se zařízení ukáže jako úspěšné, detektory by mohly být rozšířeny i na letiště ve městech Cork a Shannon. Komisař pro ochranu údajů se však obává, zda jsou veškeré kroky irských orgánů vedoucí k zavedení detektorů důkladně uváženy a zda vyvažují potřebu bezpečnosti s právy jednotlivců na soukromí. Letiště v Manchesteru, kde je jeden z detektorů testován, tvrdí, že černobílé snímky nejsou pornografické ani erotické a že na ně nahlíží pouze jediný úředník na vzdáleném pracovišti a poté jsou okamžitě zničeny. Detektory pro fyzickou kontrolu nejsou neomylné, ale jsou nejlepší v současnosti dostupnou technologií, a my musíme používat nástroje, které máme v dosahu, abychom snížili hrozbu terorismu. K otázce detektorů musíme zaujmout panevropský přístup – bezpečnost na letištích musí být jednotná. Netrpělivě čekám na závěr zprávy Komise o vlivu detektorů pro fyzickou kontrolu.

Danuta Jazłowiecka (PPE), *písemně*. – (PL) Dámy a pánové, při poslechu dnešní rozpravy někdo může nabýt dojmu, že hlavním problémem, kterému v současnosti čelí evropské země, je to, zda zvýšit používání detektorů pro fyzickou kontrolu na letištích nebo omezit možnosti jejich zavedení. Zdá se mi, že to však není správné pojetí věci. Ani z tohoto hlediska není problém zajištění ochrany lidských práv příliš významný. Základní otázkou, již bychom si měli klást, je to, zda budou nové metody a nástroje navrhované specializovanými službami používány účinně. Pokud se vzdáme části naší svobody ve prospěch bezpečnosti, bude naše bezpečnost doopravdy zaručena? Informace, které k této otázce získáváme, v nás budí velkou nedůvěru. Pokud nejsou příslušné služby schopny zajistit ani účinnou pasovou kontrolu a pokud nemohou používat informace, jež mají – což je dost jasně ukázáno na příkladě události, k níž došlo při letu do Detroitu –, jakou budeme mít záruku, že budou schopny účinně používat tyto nové nástroje? Historie nás učí, že v krizových situacích se chtějí zvláštní služby vydávat nejjednodušší cestou. Požadují nové pravomoci, více finančních prostředků a lepší nástroje, zatímco nejsou schopny plně využít možnosti, jaké již mají. Někdo by měl chránit zdravý rozum a zdravou skepsi a zdá se mi, že Evropský parlament hraje v tomto ohledu nikoli bezvýznamnou roli.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *písemně*. – (PL) Události posledních let nás nutí, abychom hledali nová řešení, která cestujícím zajistí co nejvyšší bezpečnost. Hrozba terorismu nás donutila rychleji souhlasit s omezením naší svobody. Doufám, že před tím, než bude učiněno rozhodnutí o všeobecném zavedení

detektorů pro fyzickou kontrolu na letištích, bude provedena důkladná analýza jejich účinnosti a bezpečnosti a budou uváženy náklady, jež vzniknou. Nechceme, aby se opakovalo to, co se stalo s hromadným zavedením vakcín proti chřipce A1/H1N1, kdy vlády ve vlně paniky nakoupily za vysoké náklady zásoby vakcín, aniž by od jejich výrobců obdržely záruku o bezpečnosti, a nyní zůstávají tyto zásoby nevyužity. Možná by bylo účinnější použít řešení vyvinutá Izraelci, kde je důraz kladen na pozorování chování cestujících a na důkladné kontroly těch, kteří vzbuzují větší podezření, a nikoli všech. Tento systém se po mnoha letech uplatňování ukázal jako účinný.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Jako poslanci Evropského parlamentu máme povinnost podílet se na řešení otázek, které vyvstávají kvůli detektorům pro fyzickou kontrolu jak s ohledem na boj proti terorismu, tak na občanská a osobní práva Evropanů.

Naprosto souhlasím s tím, aby byla hledána životaschopná řešení, která zvýší bezpečnost našich občanů. Máme však povinnost zajistit ochranu všech práv našich občanů v celé Evropské unii. K nim patří i právo na soukromí a základní právo na osobní důstojnost, což musí být vyváжено s bezpečnostním konceptem přístrojů na letištích. V této souvislosti vzniká otázka, zda jsou tyto detektory pro fyzickou kontrolu tím nejlepším řešením bezpečnostních problémů na letištích.

Domnívám se, že Evropa musí říci ANO, pokud jde o hledání řešení pro boj proti terorismu a organizovanému zločinu, a NE, pokud jde o porušování práva na soukromí a osobní důstojnost, což je základní zásadou demokracie.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), písemně. – Pokaždé když na palubu letadla vstoupí skutečný nebo potenciální terorista, který oklame ostrážitost našich vynikajících bezpečnostních služeb a jejich úžasné přístroje, miliony cestujících budou mít v následujících letech mnohem horší život. Teroristé z 11. září byli nepředstavitelně úspěšní: zvládli změnit naše životy – a co je nejhorší – navždy! My z východních zemí jsme se chtěli zbavit našeho „velkého bratra“ a výměnou jsme získali „západní“ verzi, která je sice sofistikovanější, ale nikoli méně děsivá. Mnoho pracovníků „bezpečnostních služeb“ na některých letištích se chová špatně; myslí si, že stojí nad zákonem, na každého cestujícího se dívají jako na podezřelého, dovolí si prohlížet každý kousek zavazadla bez jakéhokoli vysvětlení a samozřejmě bez omluvy, pokud se jejich „podezření“ ukáže jako nepodložené. A když si dovolíte odporovat, smějí se vám do tváře. Jistě souhlasíte, že to je zneužívání. Je tedy nejvyšší čas, aby se Komise začala zabývat činností těchto firem a stanovila určité standardy chování vůči velké většině čestných občanů. Konec konců máme Listinu základních práv, která má být dodržována každým Evropanem stejně, včetně těch, kteří jsou odpovědní za bezpečnost na našich letištích.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Pro účinný boj proti terorismu potřebujeme koordinovanou činnost, včetně pravidel EU a detektorů pro fyzickou kontrolu. Zásady, které uznáváme, musí zahrnovat ochranu základních práv a osobních údajů a stejně tak něco, co je neméně důležité – zdraví občanů. Musí být učiněno rozhodnutí o povinném používání snímacího zařízení. Nemá smysl o tom vůbec hovořit, pokud má být vytváření snímků dobrovolné, protože lze těžko předpokládat, že teroristé budou souhlasit s tím, aby byli snímáni. Velmi důležitou otázkou je samozřejmě bezpečnost detektorů pro zdraví. Názory se zde různí, od názoru českého úřadu pro jadernou bezpečnost, který ukazuje, že snímací zařízení vydává záření, které je škodlivé pro lidské zdraví, až po názor francouzského ústředního orgánu pro civilní letectví, který tato zařízení považuje za naprosto bezpečná. Je nezbytné provést další testy, aby se zjistilo, jaké druhy detektorů jsou pro zdraví bezpečné, a aby se odhalily případné vedlejší účinky jejich používání. Výzkum by měl být koordinovaný Evropskou komisí, a to za úplné spolupráce s členskými státy. Používané detektory musí mít bezpečnostní certifikaci, která jim umožní jejich používání ve všech členských státech. Takto se vyhneme zdvojování nákladů na výzkum prováděný jednotlivými členskými státy a zajistíme, aby bylo zdraví občanů chráněno ve všech členských státech stejným způsobem.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), písemně. – (PL) Pane předsedající, na některých evropských letištích byla zavedena nová metoda prohlídek cestujících. Vedle současných forem bezpečnostních opatření se začaly používat detektory pro fyzickou kontrolu, které snímají celé tělo. Většina cestujících je rozhodně proti, protože považují tento druh prohlídek za porušení základních lidských práv, včetně práva na soukromí a ochranu osobní důstojnosti. Navíc – a to je velmi významné – se tento odpor neustále prohlubuje kvůli nedostatku informací o účincích detektorů na zdraví kontrolovaných cestujících.

Neexistují jasné předpisy o uchovávání a ochraně údajů shromážděných na základě těchto kontrol. Rovněž se argumentuje, že detektory nejsou zdaleka tak vysoce účinné, jak tvrdí jejich výrobci. Doufejme, že jejich účinnost se neukáže být stejná jako účinnost vakcín proti prasečí chřipce, jež byly podle konečné analýzy účinné pouze v otázce zvýšení příjmů farmaceutických koncernů. Vezmeme-li v úvahu všechny tyto oprávněné

pochybnosti, domnívám se, že by měla Evropská komise jasně určit zásady pro ochranu práv cestujících, které zároveň zajistí jejich bezpečnost.

15. Situace na Ukrajině (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a místopředsedkyně Komise k situaci na Ukrajině.

Štefan Füle, člen Komise. – Pane předsedající, vysoká představitelka a místopředsedkyně Komise, Cathy Ashtonová, mě požádala, abych přednesl následující poznámky.

Dovolte mi poděkovat za toto velmi příhodné pozvání, jehož cílem je zabývat se situací na Ukrajině, která je klíčovým partnerem Evropské unie.

Jak jste si jistě vědomi, v neděli se na Ukrajině uskutečnilo druhé kolo prezidentských voleb. Byla to významná událost nejen pro tuto zemi samotnou, ale pro celý širší region jako celek. Je to důležité, protože demokratická Ukrajina bude pro své sousedy představovat významný příklad.

Vítáme pozitivní posouzení mezinárodní mise pro sledování průběhu voleb, kterou vedl Úřad pro demokratické instituce a lidská práva Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE/ODIHR); v tomto posouzení se uvádí, že volby probíhaly v souladu s mezinárodními standardy a že od roku 2004 došlo na Ukrajině k dalšímu zlepšení již tak řádného pořádání voleb.

Prohlášení, které v pondělí vydala vysoká představitelka, vyjadřuje tento názor. Prohlášení rovněž obsahuje blahopřání ukrajinským občanům k jejich neochabujícímu závazku rozvíjet demokratický proces. Vysoká účast v obou volebních dnech byla obzvláště povzbudivá.

Je jasné, že demokracie je na Ukrajině trvale upevňována. Obyvatelé této země se účastní voleb, svoji volbu činí svobodně a očekávají, že budou vyslyšeni. To je významný pokrok. Ještě důležitější je, že to ukazuje oddanost Ukrajiny evropským hodnotám.

Volby mají vítěze a poražené. Rozhodují voliči. V tuto chvíli, kdy se zde ve Štrasburku setkáváme, ještě nejsou oficiální výsledky voleb potvrzeny ústřední volební komisí.

Předběžné výsledky voleb ukazují velmi malý rozdíl mezi oběma kandidáty. Již jsme slyšeli o možnosti, že budou proti výsledkům vzneseny námitky před soudy. Některé případy již byly před místními soudy zahájeny.

Je logické a oprávněné, aby byly jakékoli možné problémy vyšetřeny. Zároveň je nanejvýše důležité, aby volební proces jako celek pokračoval hladkým způsobem a ukázal jak pružnost, tak demokratickou vyspělost Ukrajiny a vlastní společný závazek kandidátů přispívat k rozvoji země.

Každé volby jsou projevem vůle lidu. Je to rovněž příležitost pro nový začátek. Nyní je pro Ukrajinu zásadní, aby pokročila vpřed. Úspěch volebního procesu na Ukrajině – vzhledem k zeměpisné a strategické významnosti Ukrajiny – je důležitý pro EU a pro Evropu jako celek.

V minulosti jsme byli svědky politické nestability charakterizované soutěží mezi prezidentem a předsedou vlády, kterou rozjitřovala nedostatečná jasnost ústavy. Ukrajina důsledně pořádá řádné volby a má energickou občanskou společnost a svobodné sdělovací prostředky. Celkový reformní proces se však bohužel – což je pro Ukrajinu zásadní – výrazně zpomalil. Za poslední roky toho mělo být uděláno mnohem více.

Předvolební politika se rovněž vydala cestou uplatňování dohody o podpoře uzavřené s Mezinárodním měnovým fondem, avšak Ukrajina při plnění požadovaných podmínek selhala. Přispěly k tomu také slabé stránky ústavního rámce Ukrajiny.

Jsem přesvědčen, že mluvím za vás za všechny, když říkám, že od nového vedení na Ukrajině očekáváme, že dá nový impuls reformnímu úsilí. Ukrajina se musí především vrátit k plnění programu MMF, a to bezodkladně, aby se vypořádala s dopady celosvětové finanční krize a zajistila budoucí hospodářskou stabilitu. To je rovněž předpokladem pro poskytování případné makrofinanční pomoci ze strany EU.

V nadcházejících týdnech a měsících uvidíme vytváření nové administrativy v Kyjevě. Vzkaz EU adresovaný vedení Ukrajiny je důsledný a srozumitelný: nyní nastal čas jednat. Očekáváme, že budou učiněny konkrétní kroky vpřed. Provedení reformy je zásadní pro dlouhodobou prosperitu a bezpečnost Ukrajiny. Je to ve

vlastním zájmu Ukrajiny – nejen pro potěšení mezinárodního společenství. Tento vzkaz byl předán již na summitu EU-Ukrajina, který se konal dne 4. prosince 2009.

K činnosti musí dojít na mnoha úrovních. Ukrajina musí naléhavě jednat v oblasti hospodářství, aby se vypořádala s korupcí a zlepšila podnikání a investiční prostředí. Patří sem úsilí na posílení nezávislosti soudnictví, otevření ekonomiky a zajištění spravedlivé a transparentní hospodářské soutěže – např. přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek v souladu s mezinárodními normami a *acquis* Evropské unie.

Zároveň je třeba přistoupit k zásadním odvětvovým reformám v oblastech, jako je energetika – zejména odvětví zemního plynu –, doprava a životní prostředí, a provést je. Také jsme důsledně Ukrajinu povzbuzovali, aby se vrátila k ústavní reformě, stabilizovala oblast politického života a zavedla do ní fungující základní pravidla. Ústava musí obstát dlouhodobě a její reforma by neměla být spojena s krátkodobými politickými úvahami. Záleží na Ukrajině, aby si zvolila model, jaký chce přijmout. Daný model by však měl zajistit, že bude zaveden účinný systém kontroly a rovnováhy, který zabrání politickému ochrnutí, jež Ukrajina zažila v minulosti. Při zajišťování, že se tak bude dít způsobem odpovídajícím evropským normám a budou využívány nejlepší dostupné zkušenosti, bude důležitá pomoc a poradenství Benátské komise.

Kromě těchto hlavních reformních priorit musí Ukrajina pokračovat v rozsáhlém úkolu, jímž je zajištění sbližování právních předpisů se standardy Evropské unie. To je nezbytným předpokladem, aby se Ukrajina mohla těšit všem přínosům nové a ambiciózní dohody o přidružení mezi EU a Ukrajinou, o které právě jednáme – včetně rozsáhlé a komplexní oblasti volného obchodu.

Naším úkolem je povzbudit Ukrajinu na cestě vpřed a podpořit kyjevské vedení v procesu dalekosáhlých reforem a modernizace. Máme k tomu mnoho nástrojů. V rámci evropské politiky sousedství disponujeme prostředky na podporu vlastního reformního úsilí Ukrajiny. Technická a finanční spolupráce s Ukrajinou, která v tomto regionu již probíhá nebo je naplánována, dosahuje výše 435 milionů EUR, nepočítaje možnou makrofinanční pomoc. Východní partnerství přineslo další nástroje. Názorným příkladem je komplexní program posilování institucí, který předpokládá Východní partnerství, protože se zaměřuje konkrétně na instituce v rámci ukrajinské vlády, jež musí být posíleny, aby mohly přistoupit k reformě.

Z obecnějšího hlediska jsme při jednání s Ukrajinou o nové ambiciózní dohodě o přidružení mezi EU a Ukrajinou jasně stanovili naše cíle: politické sbližení a hospodářská integrace mezi Evropskou unií a Ukrajinou. Je to velmi významný závazek, který zahrnuje vytvoření rozsáhlé a komplexní oblasti volného obchodu, jehož součástí je dalekosáhlé sbližování právních předpisů s *acquis* Evropské unie.

Nabídka, již jsme učinili Ukrajině, však není jednosměrná. Rychlost vzájemného sbližování Ukrajiny a EU bude v budoucnosti záviset na kvalitě a hloubce vlastního reformního úsilí Ukrajiny. Těšíme se na spolupráci s novým ukrajinským vedením při dosahování společných cílů.

S vysokou představitelkou a mojí kolegyní z Komise jsem dnes byl v kontaktu prostřednictvím našich kabinetů a dovoluji mi, aby shrnul tři následující vzkazy: za prvé, oba jsme se shodli, že tyto volby dosvědčily rozhodnost demokracie na Ukrajině; za druhé, jsme oddáni myšlence prohlubovat vztah s Ukrajinou a podporovat ji v provádění jejího reformního programu, a za třetí se těšíme, že zahájíme konstruktivní spolupráci se zvoleným prezidentem, jakmile budou oznámeny oficiální výsledky.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ WALLIS

Místopředsedkyně

Elmar Brok, za skupinu PPE. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, jsme poněkud zklamáni. Jsem jedním z obyvatel stanového městečka z doby oranžové revoluce v Kyjevě a podívám-li se na to, co se za posledních pět let vykonalo, chci prezidentu Juščenkovi říci, že své zemi nepřinesl stabilitu, nevytvořil parlamentu podmínky a zastavil legislativní proces. Je určitě odpovědný za selhání oranžové revoluce. Doufám, že tyto volby přinesou Ukrajině novou stabilitu. Ač jsou volby zjevně vedeny podle mezinárodních standardů, jsem znepokojen tím, že se nejedná o stabilní, sebevědomou demokracii. Novelizuje-li se legislativa tři dny před druhým hlasováním, přímo uprostřed voleb, ať už je to z jakéhokoli důvodu, nesvědčí to o pochopení tohoto procesu. Spíše se na Ukrajinu díváme s velkými obavami. Domnívám se, že se musíme na Ukrajině více angažovat v rozvoji demokracie a právního státu, a spolu s tím se věnovat i souvisejícímu tématu stability, která není popřením, nýbrž důsledkem předchozího.

Pane Füle, vy máte zvláštní zodpovědnost za politiku sousedství. Politika sousedství ale neznamená jednoduše pokračovat tak, jako doposud. Spíše to znamená používat dostupné nástroje nejen v oboustranných vztazích se zeměmi, jako je Ukrajina a další státy v té oblasti, ale spíše v mnohostranném přístupu k těmto zemím,

aby se tyto země k sobě přiblížily a byly stabilnější. Musíme jim dát perspektivy. To neznamená každodenně poukazovat na rozšíření Evropské unie, ale zpřístupnit jim nyní vízové možnosti, uvážit možnost zóny volného obchodu a možná jim i dát naději na stejné postavení, které zaujímá Norsko v evropské ekonomické oblasti. To nikomu neuškodí a ani to nepředstavuje útočné chování vůči někomu a současně to povede k zavedení evropské perspektivy a stability do zemí tohoto typu. Doufám, že nová vláda dokáže, že je hodna účasti v tomto typu programu.

Kristian Vigenin, za skupinu S&D . – (BG) Paní předsedající, pane komisaři, jedním z nedostatků toho, že zodpovídáte jak za rozšíření, tak i za politiku sousedství, je skutečnost, že strávíte více času v této sněmovně. Nyní již k věci.

Musíme konstatovat, že mezinárodní pozorovatelé zhodnotili volby na Ukrajině velmi pozitivně, nehledě na to, že legislativní rámec současných voleb spočíval na nepevných základech. Je možné říci, že změny uskutečněné v poslední minutě neovlivnily přímo výsledek těchto voleb. Je zřejmé, že demokracie na Ukrajině byla tím hlavním vítězem, neboť skutečnost, že současný prezident opět kandidoval a dostal pouze 5 % hlasů, se mi zdá být jasným znamením, že demokracie funguje.

Jedním z pravidel demokracie je, že přijmete výsledky voleb, jak jsou. Rovněž to, že uznáte vítězství protivníka, pokud je výsledek aktuálních voleb přesvědčivý. To je důvodem, proč zpráva poraženému kandidátovi musí být jasná: Ukrajina potřebuje politickou stabilitu a musí konečně dostat příležitost zahájit dlouho odkládané reformy. Mimoto musíme v této sněmovně jasně prohlásit, že svojí politikou, politikou sousedství a Východního partnerství opět pomůžeme Ukrajině v jejím rozvoji.

Siiri Oviir, za skupinu ALDE . – (ET) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nedávné prezidentské volby na Ukrajině vyznačily konec období nedávných let, ve kterém oranžová barva nesla politické poselství. Na nedávné prezidentské volby je možno pohlížet jako na další krok v upevňování demokracie.

Existuje úsloví, že revoluce požívá své děti. Je to pravda, ale Ukrajina zůstává státem dokonce i po těchto volbách. Stále ještě má pluralitní systém, a to hlavně zásluhou oranžové revoluce. Podobně tak i existence svobody slova a svobodného tisku může být přisouzena událostem před pěti lety, kdy započala cesta ke svobodě a uznávání lidských práv. A to vše je velmi důležité.

Musíme tedy uznat vývoj Ukrajiny směrem k demokracii a právnímu státu, směrem ke zlepšujícímu se ekonomickému sjednocení a k prosazování vztahů s Evropskou unií. Věřím, že bez ohledu na oficiální výsledky voleb bude Ukrajina pokračovat stejným směrem – bude nadále podporovat začlenění do Evropské unie, zefektivňovat svojí vládu a vyrovnávat svůj politický systém – a pokračovat s reformou ústavy.

Vnitřní politická stabilita Ukrajiny a soustředění se na vnitřní reformu jsou nezbytnými předpoklady pro další pokračování vztahů mezi Evropskou unií a Ukrajinou. Nezbytným předpokladem pro dvoustrannou a vícestrannou spolupráci je, aby ukrajinská vláda pokračovala v uskutečňování svých cílů. Musíme pokračovat v rozhovorech o asociační dohodě mezi Ukrajinou a Evropskou unií. Nedávno se tempo zpomalilo, musíme opět zrychlit.

Musíme rovněž dát konkrétnější obsah energetické a environmentální spolupráci. Vstup do Světové obchodní organizace je význačným úspěchem a rovněž důležitou podmínkou k vytvoření náležité oblasti volného obchodu pro nás a Ukrajinu. Musíme nicméně rovněž zmínit nedostatky: již byla zmíněna korupce, existují určité zavedené zájmové skupiny a protekční praktiky. Doufáme, že Ukrajina tyto nedostatky překoná...

(Předsedající řečníka přerušila)

Rebecca Harms, za skupinu Verts/ALE . – (DE) Paní předsedající, nejprve bych ráda navázala na to, co řekl pan Brok. Je pravda, že pro hrdinu roku 2004 Viktora Juščenka je prohra v prvním hlasování velmi smutným výsledkem. Z mého pohledu je pan Juščenko jedinou osobností, která platí za nezдары všech vůdců ukrajinských stran či uskupení.

Důležitou otázkou, kterou je třeba řešit, je fakt, že ukrajinský lid ve skutečnosti nevěří, že by jakýkoli představitel ukrajinských stran mohl vést zemi jménem všech občanů k jejich prospěchu. Vzešel-li z přítomnosti volebních pozorovatelů jediný výsledek, kromě toho, že volby byly vedeny řádně, což je zřejmé, je to zjištění, které vyplynulo z mnoha diskusí, a to, že většina lidí volila menší zlo. Žádný z občanů, se kterými jsem se setkala, nekládal v tyto volby velké naděje. Je to alarmující v případě tak mladé demokracie, která se z bývalého sovětského systému dostala dále, než kterákoli další země východní Evropy.

Pane Füle, doufám, že vaše dnešní přítomnost a nepřítomnost baronky Ashtonové neznamená, že Ukrajina opět zaujímá druhé místo a zapadne se mezi ostatními prioritami zahraniční a bezpečnostní politiky. Musí být jednou z priorit, protože tomu tak během posledních pěti let nebylo.

Vnitřní selhání Ukrajiny se odráží v selháních evropské strategie. Už to nesmíme dále zlehčovat. Musíme bezpodmínečně podporovat zaměření Ukrajiny na západ, protože můžeme hodně ztratit. Plyn je jedním z témat, která vždy vyvolají velké zděšení. Stačí zmínit Sevastopol, kde čelíme velkému konfliktu. Jednoduše nemůžeme nechat jít věci tak, jak byly před tím. Přijali jste značnou odpovědnost v této oblasti.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, jistěže Julia Tymošenkova má právo se odvolat proti výsledku prezidentské volby. Vzhledem k intrikám a pletichaření, které se děly v roce 2004, ji nemůžeme nic vyčítat, s výjimkou skutečnosti, že tentokrát zahraniční volební pozorovatelé výsledky potvrdili. Může si stát za svými domnělými právy. Není to však chytrý politický tah, protože spor tohoto druhu vyvolá pokračující politickou a ekonomickou nejistotu v zemi.

Těsný volební výsledek odráží skutečnost, že je země rozdělena do dvou táborů. Ale uvážíme-li to realisticky, nebude možné, aby pan Janukovič znovu nastolil autoritářský režim, který byl před lety svržen, dokonce i kdyby chtěl, i když oligarchická struktura politického a ekonomického systému byla nepochybně prezidentskými volbami posílena.

Vzhledem k těsnému výsledku, budou muset oba tábory učinit kompromisy. Je důležité, že kulturní a sociální roztržka mezi východní a západní částí země je překonána ve prospěch lidí. Hodně bude záležet na tom, zda pan Janukovič jmenuje takového premiéra, který bude přijatelný jak pro východní, tak západní Ukrajince, a zda je paní Tymošenkova demokraticky natolik vyspělá, aby uznala svou porážku a připojila se k opozici.

Paweł Robert Kowal, za skupinu ECR . – (PL) Paní předsedající, pane komisaři, před pěti lety prošla tato sněmovna v jistém smyslu také oranžovou revolucí. Před několika týdny, i v projevu paní Ashtonové, však byly položeny otázky, zda byli Ukrajinci připraveni pro oranžovou revoluci a zda ji celou uvedli do praxe. Sdílím zde lítost paní Harmsové, že paní Ashtonová dnes s námi není. Tady je odpověď na tuto otázku: 70% volební účast opravdu nemá v Evropě obdoby a je to skutečná rarita i v našich zemích. V tomto smyslu nemá pan Brok pravdu, když tvrdí, že oranžová revoluce prohrála. Vyhrála, protože jejím cílem bylo získání pravidel, ze kterých každý může mít prospěch. My v Polsku také známe situace, kdy měl z demokratických pravidel prospěch někdo, kdo před tím demokracii odporoval. Ale je to dobře – tak by to mělo být.

Nyní přišel čas pro naši odpověď: Udělali jsme všechno, co jsme po oranžové revoluci měli udělat? Zodpověděli jsme tuto otázku? Kromě všech těch nástrojů, o kterých paní komisařka mluvila – a je dobře, že jsme tyto nástroje vytvořili – odpověděli jsme, že dveře jsou pro Ukrajinu otevřeny? Mohou být dalekosáhlé reformy v postkomunistické zemi provedeny bez tohoto slibu? Můžeme snad povzbuzovat lidi, aby přinášeli oběti, když jim říkáme, že budou vždy čekat venku? Neměli bychom jim spíše říci: „V Evropě je pro vás místo, ne dnes, ne zítra, ale je zde.“

Tato slova jsou velkou příležitostí pro nového komisaře, pane Füle. Paní Ashtonová tu dnes není. Pane komisaři, mějte odvahu a buďte prvním, kdo řekne, že je zde místo. Že to nebude ani dnes, ani zítra, ale místo zde bude. To bude pro Ukrajince velkou pomocí. Toto může být poslední okamžik pro vyslovení této myšlenky, a proto si všichni Ukrajinci musí být jisti, že začlenění, spolupráce s Evropou a změny v zákonech jsou jejich osobní příležitostí.

Nesmí se to říkat pouze elitě, podnikatelům nebo studentům. Musí se to sdělit takovým způsobem, aby každý pochopil, že po letech komunismu stále stojí za to přinášet oběti, že stále stojí za to něco dělat. Je to příležitost i pro vás, pane Füle. Řekněte to jasně a vstoupíte do historie. Pomůžete nejen Ukrajině, ale celé střední Evropě, protože prosperita a bezpečnost pro Ukrajinu znamená příležitost pro celou střední Evropu. Každý musí cítit, že má příležitost. Proto, kromě asociační dohody, která je velmi důležitá, je třeba uvolnit vízovou povinnost pro Ukrajince a v budoucnosti ji odstranit. Je třeba to říci jasně: „Dveře do Evropy jsou pro Ukrajinu otevřené.“ Někdo to konečně, po těch pěti letech, musí říci.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Paní předsedající, nedávné volby v Ukrajině ukázaly, že země je funkční demokracií.

Nový prezident bude vládnout tváří v tvář silné opozici a svobodným médiím. Nezbyvá než doufat, že opozice bude konstruktivní a normy vládnutí v zemi se zlepší.

Volební kampaň potvrdila, že ukrajinská politická elita chce pokračovat v procesu sjednocení s Evropskou unií a udržet dobré sousedské vztahy s Ruskem. Evropská unie musí odpovědět a jasně uvítat oba trendy. Zároveň Ukrajina potřebuje urychlit své reformy.

Dojde-li k takovému pokroku, musí EU uvážit rozšíření příslibu členství i na Ukrajinu. Mezitím bychom měli povzbuzovat a konat více pro začlenění na nejvyšší úrovni.

Výměnné pobyty, návštěvy mládeže a škol, stipendia, městské a regionální družební vztahy a obchodní smlouvy jsou tím nejlepším způsobem šíření poselství, že reformy jsou jedinou cestou k lepší budoucnosti.

V tuto chvíli je nejdůležitější to, že EU nachází způsob, jak liberalizovat režim vstupních víz. Musíme zajistit co největší tok lidí na svých hranicích s Ukrajinou.

Jak mi nedávno napsal jeden z mých voličů, pomoz 1 000 lidem z východní Ukrajiny přicestovat do EU a po jejich návratu 100 000 lidí uslyší o jejich příznivých dojmech.

To je způsob, jak posilovat reformy, které bychom rádi viděli probíhat u našich vážených demokratických sousedů.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Paní předsedající, existuje přinejmenším jedna země bývalého Sovětského svazu, kde výsledky voleb nejsou známy předem. Tou zemí je Ukrajina a mělo by nás to těšit, protože i my jsme zde hráli svou úlohu. Po volbách v Ukrajině se něco změní. Bude zvolen nový prezident a tento nový prezident by měl být přátelsky přijat v Evropské unii a Evropském parlamentu. To proto, že směřování Ukrajiny k Evropě není přechodným zájmem, ale vážnou výzvou a touhou milionů Ukrajinců. Ze strany Evropské unie je třeba nové otevřenosti vůči Ukrajině. Nemotivujme se osobními ambicemi. Opravdu rozumím jisté lítosti v Evropské lidové staně, že volby nevyhrála žena, které to přáli. Ale netlačme nového prezidenta Ukrajiny do náruče Moskvy. Ukrajina bude partnerem, od kterého se bude mnoho očekávat. Ukrajina bude partnerem, který bude muset mnoho vykonat. Ukrajina bude partnerem, se kterým by se mělo jednat s dobrou vůlí. Tudíž, zopakuji to, je třeba nový evropský podnět, protože Ukrajina je součástí Evropy a my musíme uskutečnit tuto politiku ve svém vlastním zájmu.

Traian Ungureanu (PPE). – (RO) Doufám, že ukrajinští představitelé zvýší své úsilí ve vnější spolupráci s Evropskou unií a vnitřně se srovnají s evropskými standardy. Východní partnerství a iniciativa Euronest pro to poskytují vhodný rámec.

Nehledě na politické zabarvení nové vlády, otázkou není, zda by Ukrajina měla zůstat východní nebo se stát západní. Otázkou je, zda Ukrajina může upevnit demokracii zevnitř. To znamená zavést demokratické normy a chránit lidská práva. Citlivou oblastí je například situace rumunsky hovořící menšiny na Ukrajině a její právo na vzdělání v mateřštině.

Na poli zahraniční politiky musí být Ukrajina povzbuzena směrem ke spolupráci s Evropskou unií, prostřednictvím rozvoje dobrých sousedských vztahů s členskými státy Evropské unie. Je ale stejně důležité, aby Ukrajina byla zahrnuta do evropských procesů pro spolupráci v černomořské oblasti. Upevňování vztahů s proevropskou vládou Moldavské republiky může nakonec být bezprostředním, prospěšným krokem k dobré politice sousedství.

Mário David (PPE). – (PT) Zdá se, že pět let po oranžové revoluci na toto období Ukrajinci pohlížejí jako na ztracenou příležitost. Není to výhradně chyba jejich politické elity. Je pravda, že byli příliš zaujati mocenskými konflikty a vlivem. Mnohé z reforem se nikdy neuskutečnily, mnohé z nich nikdy neopustily rýsovací prkno.

V kterékoli demokracii je nepředstavitelné, aby volební zákon byl změněn mezi dvěma koly voleb. To neslouží ke cti těm, kteří je navrhli, těm, kteří pro ně hlasovali, ani těm, kteří je uskutečnili. Naznačuje to, že za tím stojí hanebné a nežádoucí úmysly. Je toho třeba mnoho změnit v souvislosti s nedostatečnou nezávislostí soudních orgánů, neboť ty jsou příliš ovlivňovány nejen politickou mocí, ale i ekonomickými hráči. Bez svobodného a nezávislého soudního systému nemůže být spravedlnost, nemohou být zaručena lidská práva, a nejsou žádné zahraniční investice a ani pokrok.

Vinu za toto rozčarování je však také možno dát této sněmovně a především mnohým členským státům. Přál bych si, abychom na několik vteřin mohli být na místě občana evropské země, která v důsledku dějinných zvratů není ještě členem Evropské unie. Co bychom od EU očekávali? Solidaritu. Nicméně mnozí ministři zahraničí s výhradním zájmem neobtěžovat nebo nezneklidňovat Moskvu, využívali a zneužívali stále vnitřní

rozbroje v Kyjevě k tomu, aby se vyhnuli jednoznačnému prohlášení, že Ukrajina je nezávislou a svrchovanou zemí.

A jako taková se Ukrajina může v budoucnosti ucházet o členství v Evropské unii, pokud většina jejích obyvatel vyjádří svobodně svůj souhlas a pokud splní daná kritéria.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) I když je to zklamání, musíme připustit, že šestileté romantické období ukrajinské politiky skončilo. Výsledek ukrajinských prezidentských voleb není ani náhoda, ani „chybná“ volba ukrajinského lidu. Spíše to odráží hlubší politické problémy a skutečnost, že naděje oranžové revoluce se nenaplnily.

Pane komisaři, řekl jste, že od nového ukrajinského prezidenta a nové vlády očekáváme energické a účelné činy. Země potřebuje podstatné strukturální reformy.

Ale měli bychom něco říci Evropské unii. Chceme-li za této situace mít v postsovětském prostoru vliv a upevnit v této oblasti pozice demokracie a lidských práv, pak musíme spolupracovat s Ukrajinou, a to aktivněji, než kdykoli předtím. Evropská unie musí dát Ukrajině alternativní evropskou vizi. Za tím účelem bychom se měli nejdříve zaměřit na tzv. „měkká“ opatření s dlouhodobým dopadem, jako je prosazování ekonomického začlenění, aktivnější tvorba mezilidských styků a politický dialog s ukrajinskými vládními institucemi.

Kinga Gál (PPE). – (HU) V rozpravě o současné situaci v Ukrajině bych ráda požádala Komisi, aby využila své vztahy nebo síť vztahů s Ukrajinou a žádala a sama projevila důsledné a jasné odhodlání týkající se národnostních menšin, zároveň s dalšími oblastmi, neboť to, co jsme dnes slyšeli o nedávných nezdarech, které se na Ukrajině dotkly mnoha oblastí, platí ve vzrůstající míře pro příslušníky menšin, pro vzdělání v menšinových jazycích a pro používání jejich mateřského jazyka. Na naší straně je zapotřebí jasnosti a důslednosti, protože Evropská unie dokáže ovlivňovat Ukrajinu, která má politický status souseda, přímo přes hranici, a to včetně zákonů a směrnic týkajících se národnostních menšin. Viděli jsme, že důslednost našeho stanoviska a hlavních myšlenek je účinná a doufáme, že to může pomoci nalézt vhodné řešení pro takové problémy. Navrhují, aby jakákoliv budoucí dohoda s Ukrajinou výslovně zahrnovala tyto problémy, včetně práva na vzdělání v mateřštině, neboť to je základní předpoklad přežití národnostních menšin.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Ukrajina dnes zažívá nejen ekonomickou, ale v určitém smyslu i politickou krizi. Snad tyto prezidentské volby pomohou vyvést zemi z politické patové situace a zajistí větší stabilitu. Ukrajina se stále rozhoduje, ke kterému civilizačnímu vzoru by se měla přihlásit. Měla by spolupracovat s východem nebo se začlenit do Evropy? Rozhodnutí to není snadné, zvláště tehdy, když se ideologické rozdělení politického života rozšířilo i do společnosti. Dveře do Evropy musejí být pro Ukrajinu zůstat otevřené a transparentní volby jsou důležitým krokem posilujícím zásady demokratického státu. Ukrajinský lid vyjádřil svou vůli vybrat si vůdce své země. Ukrajina je evropská země, která musí mít právo o Evropě rozhodovat. Evropská unie musí tedy s Ukrajinou intenzivně spolupracovat, posilovat demokracii v této zemi, a urychlit její zapojení do Evropské unie.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Pane komisaři, vaše zpráva o dnešní Ukrajině byla velmi jasná. Ukrajina má naději na připojení k EU a my máme nástroje, jak učinit z této naděje věrohodnou možnost.

Tyto volby byly těsně vybojovány, ale byly demokratické a pro nás je to důležitá zpráva. Těsný boj v zásadě odhalil, jak je tato země složitá. Ukrajina zemí mnoha národností a mnoha vyznání, má velice bohaté dějiny a to musíme vzít v úvahu. Myslím, že bychom my jako Evropský parlament i Evropa jako celek měli použít všechny prostředky k povzbuzení plodného dialogu uvnitř Ukrajiny, dialogu, který by posílil ukrajinský stát a společnost zevnitř.

Dávattéto zemi nějaké nálepky nebo šířit předsudků by věci neprospělo. Nemyslím, že jsme to v minulosti dělali a doufám, že to nebudeme dělat ani v budoucnosti.

Charles Tannock (ECR). – Paní předsedající, v neděli jsem měl tu čest být v Kyjevě jako pozorovatel za skupinu ECR. Vše co jsem viděl, bylo mírumilovné, transparentní a v mnoha ohledech kupodivu důkladnější než v mé zemi, Spojeném království, s průhlednými volebními urnami a požadavkem, aby ti, kdo chtějí volit, předložili průkaz totožnosti s fotografií.

Byl jsem nicméně zklamán výsledkem, protože prezident Janukovič není demokratem západního typu. Nyní formálně ustoupí od všech snah o vstupu do NATO a jen slovně podpoří členství v EU pro svoji zemi, proti němuž je ovšem nyní Rusko, jeho blízký přítel a soused. Místo toho se spokojí se zónou volného obchodu

a volným vízovým režimem. Paní Tymošenková se, podle mého názoru, soudní žalobou ohledně své těsné porážky chytá stěbla a velmi pochybuji, že to bude mít naději na úspěch.

Skutečně se obávám toho, o čem se diskutovalo v noci: obnovených separatistických tendencí, západu Ukrajiny, který je proti Janukovičovi a podporuje Tymošenkovou a jeho připojení buď k Polsku, nebo vytvoření nového západního státu. K tomu patrně nedojde, ale pokud ano, musí se to uskutečnit mírumilovně a po vzájemné shodě. Na nás v Evropské unii je, abychom podporovali odkaz oranžové revoluce a společně sdílené demokratické hodnoty s Ukrajinou.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, bitva skončila a přinejmenším v následujícím volebním období bude pan Janukovič prezidentem Ukrajiny. Povzbudivé je to, že se jedná o výsledek řádných voleb. Ukazuje to také na to, že si voliči nepřejí, aby některé sporné otázky, jako je na jedné straně vstup do NATO, nebo na druhé straně orientace na Moskvu byly rozhodnuty natrvalo. Panu Janukovičovi bude doporučeno, aby pokračoval v demokratickém procesu, nezaměřoval se výhradně na východ a dosáhl znatelného zlepšení životních podmínek obyvatel Ukrajiny. Jinak bude o výsledku příštích voleb už rozhodnuto.

EU musí tomuto stabilizačnímu procesu poskytnout značnou podporu a pomoc. Nejpozději v době konání světového mistrovství ve fotbalu v roce 2012 bude jasné, zda Ukrajina vytvořila společné povědomí, či zda bude i nadále trpět svým jazykovým a zeměpisným rozdělením.

Předsedající. – Znovu se omlouvám těm, kterým jsem nemohla dát příležitost vystoupit. Ještě se k tomuto předmětu vrátíme později.

Štefan Füle, Komisař. – Paní předsedající, dovoluji mi ještě jednou poděkovat za příležitost, abych zde dnes promluvil. Věřím, že to byla užitečná výměna názorů, a odnesl jsem si z ní některé konkrétní návrhy a připomínky k zamýšlení.

Jak jsem řekl na začátku, na Ukrajině záleží. Zůstává pro Evropskou unii partnerem strategického významu a vedoucí silou v oblasti. Vztahy mezi EU a Ukrajinou se v minulých letech značně prohloubily. Pevně věřím, že tento vývoj bude v budoucnosti pokračovat.

Tempo a hloubka sblížení Ukrajiny a Evropské unie budou záležet na provádění reformy. To mě podněcuje k větší smělosti. EU je připravena v tomto úkolu Ukrajinu podpořit, za pomoci široké škály nástrojů, které má k dispozici. V zájmu budoucí stability a prosperity Ukrajiny nicméně od nového vedení očekáváme důkaz politické vůle k reformě.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční v druhém dílčím zasedání v únoru.

Písemná prohlášení (Článek 149 jednacího řádu)

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Ukrajina je zvláště důležitá pro Evropskou unii z pohledu jejího zapojení do Východního partnerství a černomořské synergie a pro energetickou bezpečnost EU.

Můj dnešní příspěvek se bude týkat ne příliš zmiňovaného aspektu, který mě při rozhovorech o Ukrajině velmi znepokojuje. V této zemi žije více než půl milionu etnických Rumunů. Orgány v Kyjevě o ně doposud projevovaly malý zájem, pokud jde o záruku základních práv. Poprvé jsme ale viděli, že během volební kampaně bylo v této zemi sousedící s Rumunskem prosazeno nové pojetí vládnutí. Jeden z kandidátů zaručil Rumunům v této zemi podporu zavedení rumunštiny jako regionálního jazyka v oblastech s rumunskou většinou.

Ukrajina je nyní vystavena dvěma hodnotovým systémům. Někteří občané by se rádi přiblížili Evropské unii a chtějí naše hodnoty, jako jsou svoboda a mír. Jiná skupina obyvatel pohlíží na evropské sjednocení s nedůvěrou. Ukrajina potřebuje pomoc a podporu EU v pokračování probíhajících reforem, aby došlo k odstranění tohoto rozdělení mezi východem a západem.

András Gyürk (PPE), písemně. – (HU) Po prezidentských volbách začíná nová kapitola vztahů mezi EU a Ukrajinou. Jednou z nejdůležitějších oblastí spolupráce bude otázka dodávek energie. Není náhodou, že Evropská unie se svou vzrůstající závislostí dováží značnou část energie prostřednictvím svého východního souseda. Pro bezpečnost dovozu energie je myslím ospravedlnitelné, aby Evropská unie pomáhala Ukrajině všemi možnými prostředky v udržování a modernizaci její energetické sítě, zvláště životně důležité sítě plynovodů. Současně se ve shodě se závěry červnového summitu EU domnívám, že je zde základní předpoklad

pro finanční podporu: Ukrajina by měla zahájit reformu průmyslu a zprůhlednit plynárenský průmysl. Neprůhlednost systému zprostředkovatelských společností vedla ke znevýhodnění ukrajinských občanů a rovněž bránila bezpečnému zásobování členských států EU. Dále se vyplatí podpořit úsilí zaměřené na úložné kapacity. Zřízení rezerv je ve skutečnosti jedním z hlavních způsobů, jak zaručit hladkou přepravu plynu během chladného zimního období v Evropě.

Předpokládá se, že Evropský parlament na jaře přijme nové směrnice o zásobování plynem. Tyto směrnice budou vyžadovat od členských států schválení koordinovaných akčních plánů pro případ narušeného zásobování plynem. Domnívám se, že členské státy nejenže budou muset takové akční plány sladit mezi sebou, ale budou muset rovněž pozvat Ukrajinu do konzultačního procesu. Ani v budoucnosti nebude řešení problémů narušených dodávek myslitelné bez intenzivních jednání s vedoucími představiteli v Kyjevě.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Zvolení Viktora Janukoviče prezidentem znamená, že Ukrajina vstupuje do nové fáze, která ji přiblíží Evropě. Jako člen EU-ukrajinského parlamentního kooperačního výboru a evropský občan věřím, že Evropská unie je schopna a měla by se přiklonit ve prospěch evropské a demokratické cesty pro svého východního souseda. Volební pozorovatelská mise Evropského parlamentu uvítala, že hlasování proběhlo zákonně a bez mimořádných událostí, zaručuje tudíž legitimitu nového prezidenta a výrazně tak kontrastuje s volbami, které proběhly v letech 2004–2005. Změna politického zabarvení nesmí postihnout náš přístup k Ukrajině, ten musí být i nadále konzistentní a dokonce ještě efektivnější. I když je známo, že se prezident Junkovič nechystá oslabit vazby s Ruskem, neznamená to, že se chystá vzdálit od Evropy. Abychom se tomuto riziku, jakkoli malému, vyhnuli, musíme být proaktivní ve svých vztazích s Ukrajinou, která je jedinou zemí schopnou zaručit stabilitu v oblasti. Dialogem a pevným odhodláním musíme ukázat svoji otevřenost, a tím dát Ukrajině nezbytnou pobídku k proevropskému vývoji. Důvěřuji schopnosti Ukrajiny přijmout reformy a prokázat, že je pro EU důvěryhodným partnerem.

Tunne Kelam (PPE), písemně. – Ukrajina je i nadále klíčová pro stabilitu a demokratický rozvoj Evropy. Ačkoliv oranžová revoluce, ke které Evropský parlament tak účinně přispěl, zklamala mnohá očekávání, je třeba doufat, že odkaz prezidentství pana Juščenka, svobodné a nestranné volby, lidé, kteří se nebojí vyjádřit své názory a v podstatě nezávislá média, se udrží. Je pravda, že tak velká země, jako je Ukrajina, která byla dlouhou dobu zbavena svobody a prošla skutečnou genocidou – Holodomor –, bude potřebovat určitý čas k lepšímu stanovení své evropské identity a budoucích strategických cílů. Ale nemůžeme odhlédnout od odpovědnosti politiky Evropské unie vůči Ukrajině od roku 2004. Evropská unie nechválala nabídnout Ukrajině vyhlídku na členství v EU. Podpora EU Ukrajině se většinou ukázala jako nejednoznačná a vůči Ukrajincům nepřesvědčivá, protože byla často ovládána strachem z podráždění Ruska. Musíme si uvědomit, že klíčem k opravdu demokratickému a dobrému sousedství s Ruskem je nezávislá a do Evropy začleněná Ukrajina. To zůstane zodpovědností Evropské unie. Nyní potřebujeme maximálně využít Východní partnerství.

Krzysztof Lisek (PPE), písemně. – (PL) Paní předsedající, zaznamenal jsem informaci o zvolení Viktora Janukoviče prezidentem Ukrajiny. Ačkoliv je Ukrajina ve velmi vážné situaci, je v období od předchozích voleb možno vidět změny k lepšímu, pokud jde o respekt k zákonům. Doufám, že právní spor o výsledku voleb bude rychle vyřešen, a že obě strany se soustředí na to, jak pomoci Ukrajině vyjít z ekonomické krize a posílit její pozici ve světě, a zvláště na to, jak pomoci Ukrajině rozvinout užší vztah s Evropskou unií. Vzhledem ke slibům nově zvoleného prezidenta ohledně zvýšení demokratizace a zajištění mezinárodní stability, i k tomu, že klade velký důraz na vstup Ukrajiny do Evropské unie, jsem přesvědčen, že nynější dobrá spolupráce mezi Ukrajinou a Evropskou unií bude nejen pokračovat, ale bude se i rozšiřovat. Představitelé všech zemí Evropské unie doufají, že Ukrajina konečně vstoupí do období politické stability a shody ohledně ekonomické politiky.

Podle mého názoru se nový ukrajinský vůdce také obrátí na Evropskou unii pro pomoc, aby rychleji vyvedl Ukrajinu z hluboké krize, jejímž důsledkem byl děsivý ekonomický pokles a 12% rozpočtový deficit. Evropa by měla zvážit tvorbu specifických návrhů k začlenění Ukrajiny do evropských struktur.

Marian-Jean Marinescu (PPE), písemně. – (RO) Doufám, že nový prezident přihlédně k proevropskému směřování, pro které se vyjádřila většina Ukrajinců.

Projednává se dohoda o přidružení a já věřím, že je pro obě strany prospěšné uzavřít ji co nejrychleji, jak to bude možné. Volební sliby je třeba splnit. Jedním z nich je respekt k právům menšin a zrušení politiky odnárodnění a asimilace etnických menšin.

Rumunsko může sloužit Ukrajině jako vzor v používání evropských standardů týkajících se postavení menšin. V tomto ohledu může poslanec rumunského parlamentu zastupující ukrajinskou obec v Rumunsku působit jako dobrý poradce a já ho doporučím za budoucího prezidenta Ukrajiny.

Iosif Matula (PPE), písemně. – (RO) Ukrajina je evropský stát a sdílí všechny evropské kulturní hodnoty. Ukrajina potřebuje provést poctivě účinně politický program zaručující práva národnostním menšinám, mezi které patří Rusové, Tataři, Rumuni, Poláci, Maďaři, Řekové a další. Musí zavést Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků, která zaručuje těmto jazykům status regionálních jazyků. Domnívám se, že EU musí zavedení takových opatření podporovat, s důrazem na to, aby žádná menšina nebyla přehlédnuta.

Například na Ukrajině je rumunsky hovořící menšina čítající více než 410 000 lidí. Je to tradiční národní společnost s hlubokými historickými kořeny, která žije v souladu s většinou i ostatními menšinami, zvláště v Černovické oblasti (severní Bukovina, severní Besarábie a Hercajský rajón), Oděské oblasti (kraje v jižní Besarábii) a Transkarpatské oblasti (historická oblast Maramureš). Domnívám se, že EU musí povzbudit ukrajinské představitele k rozvoji profilů poskytujících výuku v rumunštině jako mateřské řeči na odborných učilištích a středních školách, které se nacházejí ve městech výše zmíněných oblastí. Kromě toho by EU měla spolupracovat s Kyjevem, aby černovická státní univerzita stanovila profily poskytující výuku v rumunštině jako mateřské řeči ve všech stávajících odděleních a specializacích.

Cristian Dan Preda (PPE), písemně. – (RO) Jsem potěšen, že se ukrajinské volby minulou nedělí proběhly dobře. Výsledek voleb musejí uznat všechny zúčastněné strany, neboť demokracii nelze stavět na stále nedůvěře a sporech. Lituji, že Julia Tymošenkova volby prohrála. Ještě více lituji jejích četných prohlášení ze závěru kampaně, která zpochybňovala rozsudek Mezinárodního soudního dvora týkající se černomořského kontinentálního šelfu. Doufám, že ukrajinská vláda, ať již bude vedena paní Tymošenkovou, či kýmkoli jiným, přijme skutečnost, že takový rozsudek je konečný.

Csaba Sógor (PPE), písemně. – (HU) Viktor Janukovič slíbil maďarské menšině v případě vítězství ve volbách následná opatření: okamžité zrušení omezení maďarského vzdělávacího systému, žáků maďarských základních škol a studentů absolventských ročníků, neomezené užívání maďarštiny ve školství, soudnictví, veřejné správě, médiích a dalších oblastech, neomezené užívání národních symbolů, nerušený styk s mateřskou zemí, účast představitelů komunity v místní, oblastní a národní veřejné správě. Výsledky prezidentských voleb v oblastech s vyšším zastoupením maďarských obyvatel a těsná hranice konečných výsledků ukazují, že hlasy maďarské komunity přispěly k vítězství pana Janukoviče velkým dílem. V zápalu kampaně i Julia Tymošenkova slíbila zrušit diskriminační opatření postihující vzdělávání v mateřštině. Avšak od političky, která byla ministerskou předsedkyní 5 let a během té doby neprojevila žádný zájem o problémy menšin, to není důvěryhodné. Takže nyní vkládají maďarská a rusínská menšina své naděje v pana Janukoviče, očekávají, že uzná regionální status menšin a vytvoří nový základ pro vztahy mezi většinou a menšinami. Pokud však nový ukrajinský prezident selže při naplňování svých slibů, například aby se odvděčil za podporu ukrajinským nacionalistům, nejen, že ztratí podporu menšinových komunit, ale vytvoření halasně ohlašované evropské Ukrajiny se může zpozdit o léta.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), písemně. – (HU) Evropská unie by měla na Ukrajině hrát aktivnější úlohu. Měli bychom zastavit postup, který převládl v posledních několika letech, kdy Evropská unie zacházela s jedním z největších států Evropy nejistě a vlažně. Ukrajina je významným partnerem v politice Východního sousedství Evropské unie a je také nejdůležitějším tranzitním státem pro pěstování vztahů s Ruskem. Ve Viktoru Janukovičovi, svém zvoleném prezidentovi, má Ukrajina silného, vyrovnaného vůdce, který je stejně otevřen jak Evropě, tak Rusku. Nejdůležitějším úkolem pro nového prezidenta bude překonat hlubokou politickou propast, aby mohla být vytvořena stabilní vláda a uskutečněny dlouho odkládané úplné sociální a ekonomické reformy. Nyní je pro evropskou unii nejdůležitější, aby svoji přítomnost na Ukrajině projevovala silněji než dříve a aby položila nové základy pro spolupráci. Východní partnerství tomu dává ten nejlepší rámec a Služba pro vnější činnost vytvořená v souladu s Lisabonskou smlouvou poskytne vhodné prostředky. Rád bych zdůraznil, že Maďarsko, jehož je Ukrajina největším sousedem, má zvláštní zájem na ustanovení politické a ekonomické stability v Ukrajině. Je i v našem zájmu, aby vztahy mezi Ukrajinou a Ruskem byly konsolidované. Velmi také doufáme, že se Ukrajina vzdá své proti menšinám zaměřené politiky, která narušila práva menšin v oblasti Nízkých Karpat, včetně práv Maďarů.

16. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Radě)

Předsedající. – Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B7-0006/2010).

Následující otázky jsou určeny Radě.

Otázka č. 1, kterou položil **Zigmantas Balčytis** (H-0008/10)

Předmět: Vytváření vnitřního trhu s energií

Ve smlouvě a dlouhodobé strategii Trojky složené ze Španělska, Belgie a Maďarska se o vytvoření jednotného vnitřního trhu s energií hovoří jako o politické prioritě. Aby bylo možné tohoto cíle dosáhnout, je třeba do evropského energetického trhu lépe integrovat nejizolovanější regiony Společenství, jako například Pobaltí. Strategie pro Baltské moře obsahuje řadu projektů propojení sítí pro rozvod plynu a elektřiny, které v případě uskutečnění umožní pobaltským státům zbavit se závislosti na jediném dodavateli. S přihlédnutím k jejich přeshraniční povaze je pro úspěšné uskutečnění těchto projektů zapotřebí nejenom finančních prostředků, ale i politické vůle a snahy dotyčných členských států. Při vytváření vnitřního trhu s energií si na sebe Společenství vzalo závazek mluvit jednotným hlasem.

Chopí se Španělsko, které nyní zastává předsednictví Rady, vedoucí úlohy a bude podporovat členské státy, aby jednaly jednotně při realizaci energetických projektů v Pobaltí, jako jsou AmberLitPol, Swedlink a další, které přinesou vyšší energetickou bezpečnost nejen na regionální úrovni, ale i ve Společenství?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. - (ES) Paní předsedající, vnitřní trh s energií a bezpečnost zásobování energií jsou dvě nerozlučně spjaté otázky. V Evropské unii jsme si tuto skutečnost postupně uvědomili a energetická bezpečnost se stala jednou ze strategických priorit. Skutečně kritický význam dostala tato otázka zhruba před rokem během krize mezi Ruskem a Ukrajinou.

V ten okamžik jsme poznali, že podmínkou pro zabezpečení dodávek energie v Evropě je vnitřní trh s energií, trh plně funkční, vzájemně propojený a účinný.

Zabezpečení dodávek proto představuje klíčový strategický prvek, jehož zlepšení lze dosáhnout zvýšením energetické účinnosti, diverzifikací dodavatelů, zdrojů a distribučních kanálů, prosazováním energetických zájmů Unie ve vztahu k třetím zemím a rovněž vytvořením skutečně společného trhu s energií, který nám dosud schází. K dosažení tohoto cíle budeme mít podporu Lisabonské smlouvy, ve které je tato pravomoc Unie poprvé výslovně uvedena na primární legislativní úrovni.

Unie proto musí být průbojnější ve vztahu k třetím zemím a musí v těchto vztazích mluvit společným hlasem. Španělský ministr průmyslu, turismu a obchodu to vyjádřil zcela jasně, když dne 27. ledna 2010 představoval příslušným výborům Evropského parlamentu priority španělského předsednictví.

Následně se v rámci druhého strategického přezkumu energetiky stalo jedním z klíčových cílů Evropské unie to, co lze nazvat připojováním energetických ostrovů Unie k vnitřnímu trhu.

Když Komise v červenci roku 2009 předložila akční plán na propojení energetických trhů Pobaltí, iniciativu, která usiluje o podporu propojení energetického trhu a rozvoj energetické infrastruktury v Pobaltí, přivítala ho Evropská rada, což cituji doslova, jako významný příspěvek ke zvýšení energetické bezpečnosti Unie.

Iniciativa pro rozvoj pobaltského trhu s energií nyní spadá do širšího rámce strategie Evropské unie pro Baltské moře, která byla jednou z hlavních priorit švédského předsednictví. V říjnu 2009 Evropská rada iniciativu schválila a uvítala pokrok, kterého bylo dosaženo v oblasti energetické infrastruktury a propojení energetických sítí v Pobaltí, čímž podpořila informace obsažené ve zprávě Komise.

Zigmantas Balčytis (S&D). - (LT) Pane ministře, rád bych vám znovu poděkoval za vaše myšlenky a odpověď. Jedna část mé otázky se však netýkala pouze třetích zemí, ale samotné Evropské unie, konkrétně skutečnosti, že některé členské státy Evropské unie nemají ani hospodářský ani politický zájem přispívat tak či onak ke společným projektům. Moje otázka tedy zní, zda se během svého předsednictví Španělsko chopí politické úlohy mluvit jménem Evropské unie, aby byla zajištěna realizace zmíněných budoucích projektů?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. - (ES) Paní předsedající, jsme přesvědčeni, že to tvoří součást společné energetické politiky a že zrovna tak, jako nechceme mít energetické ostrovy z technického hlediska, tak je nechceme mít ani z hlediska politického.

Takový postoj se nedá označit za proevropský, a ve skutečnosti se tak ani nedělo. Pokud si dobře vzpomínám, tak během rozpravy o nařízení o opatřeních pro zaručení bezpečnosti dodávek energií došlo ke schválení evropského závazku v této oblasti. Mám konkrétně na mysli energetické projekty schválené jako součást programu pomoci pro hospodářskou obnovu prováděného během českého předsednictví v loňském roce. Celkem 425 miliónů EUR bylo vyčleněno na tři projekty zaměřené na propojení Pobaltí: plynovod Skanled/Baltic, propojení elektrických sítí Estlink-2 a propojení Švédska a pobaltských států.

Španělské předsednictví proto bude naléhat na členské státy, aby tyto projekty v Pobaltí podpořily, přestože posléze bude záležet na samotných členských státech, zda budou konkrétní projekty v souladu se svou národní a evropskou legislativou realizovat. Dotyčné členské státy by měly v této záležitosti postupovat jednotně.

Předsedající. - Než budeme pokračovat, rád bych všem přítomným ve sněmovně ujasnil, že pan ministr je připraven zde zůstat až do 19:20, takže bude moci zodpovědět více otázek, než by bylo možné stihnout do 19:00.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Pane ministře, ráda bych obrátila pozornost k otázce důležitosti zapojení obnovitelných zdrojů energie do národních rozvodných sítí, jelikož se evropská rozvodná síť skládá z rozvodných sítí členských států.

Pobaltské státy poskytují příklad dobrého přístupu k využívání obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti budov. Vnitřní trh s energií vyžaduje lepší propojení národních rozvodných sítí.

Ráda bych se vás zeptala, zda máte spolu s členskými státy nějaký akční plán zaměřený na využívání obnovitelných zdrojů energie?

Franz Obermayr (NI). - (DE) Proces integrace trhu s elektřinou v pobaltských státech by měl zahrnovat neomezenou deregulaci trhu pro soukromé zákazníky a společnou výměnu energie. Pobaltské státy byly velmi tvrdě zasaženy hospodářskou krizí.

Proto bych rád věděl, jak lze v této velmi křehké hospodářské situaci realisticky dosáhnout úplné deregulace trhu s energiemi. Mám na mysli zejména nestálost cen. Jaký je plán, co se týká infrastruktury pobaltských států, a co se bude dít ve věci diverzifikace přepravních tras energie a energetických zdrojů?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. - (ES) Paní předsedající, souhlasíme s názory, které byly vyjádřeny ohledně problému obnovitelných zdrojů energie a jejich integrace do evropských energetických sítí. Domníváme se rovněž, že jde o jeden z hlavních cílů strategie Evropské unie pro boj se změnami klimatu, již jsme prosazovali na kodaňské konferenci. Doufáme, že do roku 2020 bude energie z obnovitelných zdrojů představovat 20 % celkové produkce energie v Evropě, a rádi bychom, aby byl tento přístup zařazen do druhého akčního plánu pro energii pro období 2010-2014, který bude doufejme schválen během španělského předsednictví.

Tento cíl akčního plánu je tedy zjevně na programu španělského předsednictví a sdílí ho samozřejmě i Belgie a Maďarsko, protože jde o cíl strategický.

Co se týká poznámky pana Obermayra, i my se domníváme, jak jsem již dříve prohlásil, že diverzifikace zdrojů je bezpochyby strategickým cílem.

Evropská unie a její orgány jsou velmi aktivní a poskytují veškerou politickou podporu projektům jako je Nabucco, Nord Stream a South Stream. Všechny tyto projekty mají velmi jasný cíl: diverzifikovat druhy energie, diverzifikovat dodavatele energií a diverzifikovat různé kanály, jejichž prostřednictvím je energie dodávána. Jsou samozřejmě součástí strategie, jak se stát Evropou se skutečně společným trhem s energií, který nám doposud chybí. Vše toto je nezbytné pro vytvoření takového trhu a pro dosažení energetické bezpečnosti, která je základem všeho.

Předsedající. - Otázka č 2, kterou pokládá **Silvia-Adriana Ticaúová** (H-0009/10)

Předmět: Přístupy k rozvoji, jeho cíle a akce v rámci strategie EU pro udržitelný rozvoj do roku 2020.

Hospodářská krize, změny klimatu a demografické změny mají hluboký vliv na život evropských občanů. Zdravotní péče, vzdělávání, zemědělství, rozvoj dopravní a energetické infrastruktury a investice do výzkumu a inovací, jakož i do modernizace veřejných služeb musí být prioritami členských států i Evropské unie. Je tu společná povinnost zaručovat základní práva a svobody evropských občanů, včetně volného pohybu pracovníků. Evropský sociální model zajišťuje nezbytnou podporu zaměstnancům, kteří přišli o práci, starým i mladým lidem, jakož i migrujícím pracovníkům. Na neformálním zasedání Evropské rady v únoru 2010 má být předložena strategie EU pro udržitelný rozvoj do roku 2020.

Může španělské předsednictví naznačit, jaké hlavní přístupy k rozvoji, rozvojové cíle a akce bude strategie obsahovat a jaké zdroje budou odhadem zapotřebí pro její úspěšné provedení?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. - (ES) Paní předsedající, není pochyb o tom, že strategie do roku 2020 je pravděpodobně nejvíce ambiciózním a nejdůležitějším cílem nejbližší budoucnosti, který bude ústředním tématem rozprav, jež se budou odehrávat zítra na neformálním zasedání Evropské rady v Bruselu a jež během španělského předsednictví probíhají na nejvyšší politické úrovni.

Jejich cílem je navrhnout a schválit program podpory růstu a vytváření kvalitních pracovních příležitostí, který nahradí Lisabonskou strategii a zaměří se na jedné straně na posílení určitých nepostradatelných aspektů nezbytných pro zvýšení konkurenceschopnosti a produktivity evropského hospodářství: investice do informačních technologií, vytváření prostoru pro informační společnost v Evropě, a který na druhé straně rovněž zdůrazní sociální aspekty, což znamená, že zaměstnanost by měla být založena na specializaci a odborné přípravě; usilujeme rovněž o zelené hospodářství s nízkými emisemi oxidu uhličitého, jak jsme již zmínili v dřívější diskuzi.

Dalším základním prvkem – který bezpochyby povede k polarizaci zítřejších rozprav v Bruselu – je otázka správy. Na zmíněném neformálním zasedání Evropské rady předloží předseda Evropské rady první návrh k rozpravě o správě, jinými slovy k posunu směrem k hospodářské, nejenom měnové, unii uvnitř Evropy. Základním prvkem bude to – jak stanovuje Lisabonská smlouva – že hospodářská politika států, politika v oblasti zaměstnanosti a sociální politika musí konvergovat s politikou Evropské unie.

Tento prvek strategie pro udržitelný rozvoj a pro vytváření kvalitních pracovních příležitostí je proto klíčovým cílem španělského předsednictví a celé Evropy. Důkazem může být skutečnost, že jsme již záležitost začali řešit na nejvyšší úrovni tím, že zítra v Bruselu pořádáme neformální zasedání Rady.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Máme nyní k dispozici i vyjádření zúčastněných stran. Veřejná konzultace o strategii EU do roku 2020 na internetových stránkách Komise byla ukončena. V Evropské unii však v současnosti máme 10% nezaměstnanost, ve Španělsku a Lotyšsku dosáhla nezaměstnanost 20 %. Proto bych se vás ráda zeptala, jaká opatření činíme pro občany Evropské unie, abychom zachovali jejich pracovní příležitosti, vytvořili nové a především jim zlepšili kvalitu života?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. - (ES) Domnívám se, paní Țicăuová, že jádrem budoucí strategie do roku 2020 musí být právě ty body, které jste zmínila, a abych byl přesný, pracovní příležitosti nesmí být tak nejisté, prchavé a nestabilní, jak tomu dosud v Evropské unii bylo. Zmínila jste případ Španělska, které bylo skutečně vážně postiženo v oblasti trhu s nemovitostmi.

Usilujeme proto o vytvoření výrobního modelu, který sám vytváří silnější, pevnější, stabilnější pracovní příležitosti založené na specializaci.

Musíme pracovat na opatřeních v tomto směru, na opatřeních, která zvýší specializaci a odbornou přípravu zaměstnanců, aby pracovníci našli svá místa ve znalostní společnosti, v pracovních příležitostech v oblasti informačních technologií a specializovaných sociálních zaměstnáních, na nichž by měla být založena budoucí výroba a model rozvoje zaměstnanosti.

Domníváme se, že tuto myšlenku by měl realizovat každý stát; my však musíme zajistit její koordinaci mezi všemi evropskými státy. Evropská unie musí rovněž poskytovat podporu, například prostřednictvím pobídek či stimulů, jako je využívání konkrétních strukturálních fondů, například Evropského sociálního fondu, čímž dochází k podpoře států, které skutečně investují do tohoto výrobního modelu s cílem vytvořit kvalitní pracovní příležitosti.

Domnívám se, že tato myšlenka by měla být jádrem, srdcem naší strategie, kterou všichni musíme provést během několika následujících měsíců před červnovým zasedáním Evropské rady, kde dojde k nahrazení neadekvátní Lisabonské strategie.

Předsedající. - Otázka č. 3, kterou položil **Bernd Posselt** (H-0011/10).

Předmět: Svoboda vyznání v Číně

Jaké kroky zamýšlí Rada podniknout pro zlepšení situace náboženských společenství, zejména křesťanských církví, a pro uskutečnění práva na svobodu vyznání v Číně?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. - (ES) Paní předsedající, pane Posselte, jistě dobře víte, že jedním z našich hlavních nástrojů, co se týká otázky lidských práv ve vztazích s Čínou, je dialog o lidských právech konaný dvakrát ročně, který byl ustanoven před více než patnácti lety. Jedná se proto o strukturovaný dialog, který nám poskytuje příležitost k výměně názorů ve věcech, které nám leží na srdci.

V listopadu loňského roku schválila Rada závěry o svobodě vyznání, které nám umožnily znovu velmi jasnými slovy vyjádřit postoj Evropské unie v této otázce. Respektování svobody vyznání, tak jak je definována v mezinárodních nástrojích pro ochranu lidských práv, tvoří součást doložky o lidských právech, která je součástí smluv uzavíraných mezi Evropskou unií a třetími státy.

V posledních pěti letech Evropská unie opakovaně vznášela otázku svobody náboženství a vyznání v rozhovorech na téma lidských práv a v konzultacích se třetími zeměmi. Učinila řadu prohlášení týkajících se této otázky a proběhla jednání vztahující se k lidem, kteří se kvůli svému vyznání ocitli v ohrožení. Evropská unie hrála v celosvětovém měřítku velmi aktivní roli při podpoře svobody vyznání na mezinárodních fórech, jako je Valné shromáždění Organizace spojených národů a Rada pro lidská práva.

Co se týká Číny, Rada v roce 2001 stanovila určitá referenční kritéria pro dialog o lidských právech. Mohu vás, pane Posselte, ubezpečit, že svoboda vyznání tvoří neodlučnou součást těchto kritérií. V poslední době jsme o této otázce několikrát hovořili s našimi čínskými protějšky, setkali jsme se s příslušnými orgány v Pekingu a osoby zodpovědné za náboženské otázky navštívily Evropu s úmyslem vést dialog a seznámit se s postupy, které jsou uplatňovány v řadě členských států.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane Garrido, velmi vám děkuji za podrobnou odpověď. Mám dvě krátké doplňující otázky. Za prvé, kdy budete mít další příležitost hovořit s Čínou o těchto záležitostech? Za druhé, mohli byste vyžadovat, aby byl vypracován seznam kněží, jeptišek a biskupů, kteří byli zatčeni?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Již jsem řekl, že existuje strukturovaný dialog, a proto na toto téma s Čínou probíhají rozhovory pravidelně.

My, Rada, si jsme vědomi skutečnosti, že určité množství lidí provozující své náboženství bylo v Číně vystaveno hrozbám či pronásledování. To je případ určitých tibetských buddhistů, kteří praktikují fa-lun kung, stalo se to rovněž křesťanům, kněžím a věřícím i právníkům, kteří je v některých případech zastupovali. Rada tyto případy prošetřila a upozornila na ně čínské orgány.

Ve všech případech jsme prohlásili, že klidné provozování náboženství je právo a nemělo by nikdy být považováno za hrozbu státu.

Vážení poslanci, samozřejmě vás musím ujistit, že co se týká uplatňování svobody vyznání v Číně a hodnotícího procesu dialogu o lidských právech, prozkoumáme všechny způsoby, kterými můžeme maximalizovat svou schopnost dosáhnout v této oblasti pozitivních změn.

Jim Higgins (PPE). – Děkuji Radě za odpověď. Hodně se udělalo, ještě víc je udělat třeba. Skutečností je, že co se týká svobody náboženského vyznání v Číně, uvádí článek 36 ústavy Čínské lidové republiky přesně, o co jde. Je formulován velmi opatrně. „Náboženské vyznání“ je zaručeno, ale co praktikování náboženství? Co představuje „normální náboženské aktivity“? A co se týká „cizí převahy“, pokud přijde kazatel z vnějšku, je to považováno za „cizí převahu“. A na buddhismus, katolické křesťanství, deismus, islám a protestantské křesťanství je pohlíženo s obzvláštním podezříváním.

Hodně se udělalo, ale strašná spousta práce je před námi – tak jen dál.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Děkuji vám za přesné odpovědi, pane Garrido. Chtěl bych vás však požádat o další ještě podrobnější informace. Existuje v současné bilaterální smlouvě s Čínou doložka, která má poskytnout křesťanským církvím zvláštní ochranu, či zamýšlí Rada takovou doložku zavést?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Vážené poslankyně a poslanci, je třeba vykonat ještě hodně práce, ale my rozhodně věříme v dialog a v to, co bychom mohli nazvat dopadem dialogu a jeho účinky. Jak před nedávnem v Evropském parlamentu prohlásila baronka Ashtonová: dialog o lidských právech má nepopíratelné účinky a samozřejmě existují různá místa, kde ho lze vést. Můžeme ho vést s konkrétními osobami, jako například v případě známého bojovníka za lidská práva Liou Siao-poa, nebo ho můžeme rovněž vést na jiných úrovních, na politické úrovni v politickém dialogu. V každém případě v něm budeme s odhodláním pokračovat, abychom hájili všechna lidská práva, každé jednotlivé z nich. Nesmíme podporovat některá více než jiná, protože lidská práva jsou nedělitelná a my budeme usilovat o to, aby v Číně došlo k jejich posílení a ke zlepšení situace v oblasti lidských práv.

Dialog má zásadní význam a je samozřejmě důležité sledovat, jak v této oblasti probíhají změny, a my jsme si jisti, že si čínské orgány, naše protějšky v tomto dialogu, jeho důležitost uvědomují.

Předsedající. - Otázka č. 5, kterou položila **Ilda Figueiredová** (H-0015/10).

Předmět: CIA – tajná vězení a tajné lety

Nedávné zprávy v tisku odhalily, že v Litvě existovalo tajné vězení umístěné v bývalé jezdecké škole, kterého od roku 2004 využívala CIA a v němž bylo mučeno množství „osob podezřelých z terorismu“.

Italský soud shledal více než 20 amerických agentů a dva italské úředníky vinnými z únosu Abu Omara v Miláně; Abu Omar byl posléze mučen v Egyptě. Probíhá řada dalších soudních procesů, zejména v Polsku a ve Spojeném království.

Existují důkazy, že další vlády a zejména Portugalsko (v rámci tajné dohody NATO) věděly o využívání svého vzdušného prostoru a letišť k udržování sítě pro věznění, unášení a mučení osob, kterou řídily Spojené státy.

Jak se Rada staví k těmto novým informacím a soudním procesům a jaká vysvětlení může poskytnout?

Jaká opatření navrhne, aby se v budoucnu podobná situace neopakovala?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. - (ES) Především bych chtěl zopakovat, že Evropská unie podporuje globální strategii Organizace spojených národů pro boj s terorismem, která shledává, že hospodářský rozvoj, mír, bezpečnost a lidská práva jsou vzájemně propojeny a navzájem se posilují.

Takzvaný program tajného zadržování a převozů prováděný USA, či údajné využívání evropských států ze strany CIA pro převozy a nezákonné zadržování vězňů vzbudily bezpochyby značné obavy u mnohých poslanců tohoto Parlamentu. Stalo se to tématem nedávné rozpravy, která proběhla jen před několika dny, a jak už předsednictví prohlásilo, Rada sdílí názor Parlamentu, že neexistuje jiný pohled; že případná existence těchto tajných zadržovacích zařízení je v rozporu s mezinárodním právem. Náš postoj se nezměnil.

Proto jsme považovali za vhodné, že prezident Obama změnil politiku USA ve vztahu k určitým případům zadržování a k existenci vězení, jako je například Guantánamo. Co je ještě důležitější, domníváme se, že k této změně skutečně došlo a v americké politice dochází k obratu. My jsme vždy využívali příležitostí, abychom Spojeným státům vyjádřili své obavy v této oblasti z pohledu Evropské unie.

Musí nás těšit, že ke změně došlo a že dne 15. června loňského roku bylo oficiálně učiněno společné prohlášení Evropské unie a Spojených států. Věříme proto, že budeme nadále sledovat stejnou politickou linii, a pokud zjistíme takové případy a budeme mít nezvratné důkazy o jejich existenci, pak budeme zastávat jasné stanovisko.

V určitých případech nám takové důkazy chybí, přestože se o nich mluví, nebo se objevily konkrétní odkazy v médiích; v některých případech nám však o existenci těchto skutečností chybí průkazné, důkladné poznatky.

Není však nejmenších pochyb, že Evropská unie v této záležitosti zastávala jasný postoj a vždy byla proti těmto vězeňským zařízením, ať už šlo o známá střediska jako Guantánamo, nebo o údajná tajná střediska, a vždy jsme se snažili velmi otevřeně zjistit, zda tato tajná zařízení skutečně existují.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, pane ministře, děkuji vám za odpověď. Avšak i po červencovém prohlášení se objevily nové skutečnosti. Je známo, že v listopadu loňského roku jen samotný italský soud odsoudil 23 amerických agentů a dva italské úředníky za únos Abu Omara v Miláně a jeden z odsouzených agentů CIA pro tisk připustil, že porušil zákon a že rozhodnutí byla přijímána ve Washingtonu. Obamova vláda pouze prohlásila, že je rozhodnutím italského soudu zklamána.

Další případy týkající se letů prováděných CIA se v současnosti řeší například v Polsku a ve Spojeném království. Litevský parlament potvrdil, že i v Litvě existovalo tajné vězení a že jeho činnost provázely četné lety CIA a že docházelo k nezákonnému věznění osob. Otázka zní: Odsoudíme porušování lidských práv, které s těmito skutečnostmi souvisí?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. - (ES) My jsme obhájci lidských práv, domnívám se, že to můžeme prohlásit jasně a sebevědomě; proto nemáme právo, ale přímo povinnost odsoudit případy porušování lidských práv, ať už k nim dojde kdekoli. Rovněž platí, že Evropská unie musí respektovat kompetence členských států, a proto určité oblasti musí prošetřit právě členské státy; vyšetřování nemůže vést Evropská unie. Lisabonská smlouva například velmi jasně uvádí, že dohled nad výzvědnými službami na území členských států je v kompetenci daných členských států.

Co se týká další záležitosti zmíněné v otázce, my rozhodně nevíme o údajné tajné smlouvě NATO. Každopádně by případná existence takové smlouvy, o níž nemáme nejmenší povědomí, členské státy v žádném případě

nezbavovala povinnosti plnit své závazky v souladu s mezinárodním a humanitárním právem. Paní Figueiredová, my se však rozhodně domníváme, že Evropská unie je zřetelně jednou z oblastí světa, kde se lidská práva dodržují, a Evropská unie, za respektování způsobu, jaký si jednotlivé státy zvolí pro svou správu, má a samozřejmě vždy bude mít povinnost odsoudit porušování lidských práv, neboť máme zodpovědnost i vůči lidskému rodu a nikoli jen vůči jednotlivým dotčeným státům. Budeme jednat a postupovat tímto způsobem. Máme nyní navíc nový, velmi důležitý referenční bod, Listinu základních práv evropských občanů.

Justas Vincas Paleckis (S&D). - (LT) Pane ministře, o médiích a jejich zdrojích se v otázce mluvilo proto, že to byla právě média, která přinesla zprávu o zřizování tajných vězení v Litvě a na jiných místech. Jak obecně hodnotíte úlohu médií v těchto záležitostech a bylo by možné mobilizovat veřejné mínění, aby se podobné události už neopakovaly?

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Paní předsedající, chtěl bych poděkovat panu Lópezi Garridovi za jeho prohlášení, ale neřekl nic nového. Před třemi lety byla jmenována zvláštní parlamentní komise pro Guantánamo. Záležitostí se zabývala i Evropská rada, která se k ní stále vrací. Skutečně existují důležitější problémy a je rovněž pravda, jak prohlásil pan López Garrido, že dohled nad dodržováním lidských práv je povinností členských států. Ještě jedna věc – pane Garrido, když jste hovořil o Číně, prohlásil jste, že existují různá lidská práva a že bychom měli podporovat všechna. Základním právem svobody v diktatuře je však svoboda samotná a já se domnívám, že bychom se měli především postavit za právo na svobodu.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. - (ES) Souhlasím s poznámkami, které učinil předchozí řečník. Domnívám se, že ochrana lidských práv je jedním z klíčových cílů, který musí sledovat kterýkoli demokratický stát a kterákoli demokratická organizace, jako je Evropská unie.

V Evropském parlamentu samozřejmě panuje kultura obrany lidských práv, na niž jsme hrdi, a evropská integrace ve smyslu stavby Evropy je postavena na základech lidských práv. Esencí Evropy a tím, co spojuje Evropany, kteří mluví rozdílnými jazyky a mají rozdílné tradice, je právě skutečnost, že sdílíme hodnoty ve věci ochrany lidských práv.

V tomto ohledu se domnívám, že tisk má životně důležitou úlohu. Je klíčovým rysem ležícím v samém jádru demokracie a bezpochyby představuje nezbytný nástroj sloužící k ochraně lidských práv a k odsuzování případných případů jejich porušování.

Pokud dojde k porušení lidských práv, ale ví se o nich pouze na osobní úrovni, pak je prostě nemožné, abychom se jimi zabývali.

Proto hraje tisk zcela zásadní úlohu a jsem rovněž přesvědčen, že pravá, skutečná novinářská kultura musí být nanejvýš citlivá k ochraně lidských práv a k ochraně všech svobod. Právě díky jim stojí za to život žít a díky jim má koexistence lidských bytostí smysl.

Pronásledování těch, kteří lidská práva porušují, a obrana jejich obětí je bezpochyby jedním z mečů evropské integrace, Evropské unie, a já jsem hrdý, že přísluším k oblasti, kde jsou tyto hodnoty ceněny a kde byly zřízeny nezávislé právní, nadnárodní, soudní nástroje, jako je například Evropský soud pro lidská práva zde ve Štrasburku. Jsem hrdý, že Evropa ve své tradici, kultuře a historii uchovává právě tyto cíle.

Předsedající. - Otázky, které nebyly pro nedostatek času zodpovězeny, budou zodpovězeny písemně (viz příloha).

Doba vyhrazená pro otázky skončila.

(Zasedání bylo přerušeno v 19:25 a pokračovalo ve 21:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KOCH-MEHRIN

Místopředsedkyně

17. Složení Parlamentu: viz zápis

18. Dopady hospodářské krize na světový obchod (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi pokládá Vital Moreira jménem Výboru pro mezinárodní obchod ve věci dopadů hospodářské krize na světový obchod (O-0005/2010 – B7-0005/2010).

Vital Moreira, autor. – Paní předsedající, hodlám položit tuto otázku jménem svého výboru, kterým je Výbor pro mezinárodní obchod, a jako předseda tohoto výboru.

Dopady krize na světový obchod naznačují možný desetiprocentní pokles v roce 2009. To představuje největší propad způsobený propadem globální poptávky od druhé světové války. Udržet mezinárodní obchod v chodu je pro EU i další země orientované na vývoz rozhodující. Navzdory závazkům, které učinila skupina G20, opatření omezující a narušující obchod v reakci na krizi vzrostla jak v G20, tak i globálně.

První podotázka zní: Jaké kroky Komise podnikla, aby se vypořádala s takovými opatřeními, a naopak, podnikly třetí země nějaké kroky proti některým jiným opatřením EU, aby podpořily hospodářský růst?

Druhá podotázka: Objevují se známky toho, že některé z nově se rozvíjejících zemí, které byly krizí méně postiženy, se stávají hnací silou růstu mezinárodního obchodu. V tomto případě musí průmysl EU přeorientovat své exportní trhy a možná budoucnost svých produktů. Jakou strategii hodlá Komise zaujmout, aby umožnila průmyslu EU stát se konkurenceschopnějším?

Třetí podotázka: celosvětová krize a následný pokles světového obchodu mají četné dopady na rozvojové země, kde je koncentrace nezaměstnanosti největší. Jaká nápravná opatření hodlá Komise přijmout, konkrétně v oblasti svých obchodních vztahů, ve prospěch nejhudších zemí světa?

Čtvrtý bod: Zatímco na jedné straně nadměrné utrácení a zadluženost vedou v některých členských státech, a také ve Spojených státech amerických, k velkým obchodním deficitům, na straně druhé velké ekonomiky určitých nově se rozvíjejících zemí založené na exportu vykazují obchodní přebytky. Tyto obchodní deficity přispěly k výkyvům v globální rovnováze, které jsou příčinou celosvětové hospodářské krize. Jakou strategii hodlá Komise zaujmout v rámci své obchodní politiky, aby zmírnila tyto globální nerovnováhy?

Pátý a poslední bod: Sociální dopad ekonomické krize a následný pokles světového obchodu budou trvat déle než hospodářské oživení. Například známky hospodářského oživení vidíme už nyní, ale úroveň nezaměstnanosti zůstává velmi vysoká. Kdy zamýšlí Komise provést posouzení dopadů krize na zaměstnanost v Evropě a v rozvojových zemích? Jakou strategii hodlá zaujmout, aby do mezinárodních pravidel WTO začlenila sociální a environmentální rozměr obchodu?

Těchto pět bodů by tedy Výbor pro mezinárodní obchod rád adresoval novému komisaři pro obchod, panu De Guchtovi, kterého tu vítám u první veřejné výměny názorů s Parlamentem a obzvláště se členy výboru INTA. Předem děkuji za odpovědi, které, jak jsem si jist, budete schopni dát na otázky, které Vám pokládáme.

Karel De Gucht, člen Komise. – Paní předsedající, byla položena řada širokých otázek, které by si ve skutečnosti zasloužily mnohem více času, než mám k dispozici.

Ve své první odpovědi bych se rád zaměřil na příspěví obchodní politiky k hospodářskému oživení. Nejprve co se týče dopadu krize na obchod. Mělo by nás uklidnit, že pokles světového obchodu činí pouze 10 %. To není výsledkem náhody, ale silné politické vůle, která se projevila na různých summitech G20. Je to také výsledkem systematického sledování opatření na omezení obchodu ze strany WTO, OECD a Komise.

Celkem vzato, pouze několik zemí se rozhodlo pro obchodní protekcionismus. Mezinárodní společenství se tak vyhnulo sestupné spirále protekcionismu, které jsme byli svědky v době velké hospodářské krize. Aby tomu tak bylo i nadále, je důležité zůstat velmi ostražitými. Budou-li někde zjištěna protekcionista opatření nebo opatření na omezení obchodu, podnikneme proti nim kroky pomocí veškerých dostupných obchodních nástrojů, jako je například naše strategie přístupu na trh nebo dokonce mechanismus pro urovnávání sporů ve WTO.

Pro hospodářské oživení EU budou rozhodující vnější zdroje růstu. Jsem tedy s vámi zajedno v tom, že evropský průmysl by se měl zaměřit na nově vznikající a rychle rostoucí trhy.

K dosažení tohoto cíle jim můžeme pomoci svou obchodní politikou tak, že budeme tyto trhy dále otvírat a odstraňovat různé překážky pro obchod a investice.

Toho dosáhneme prostřednictvím dohod o volném obchodu, o kterých v současnosti jednáme, a prohlubováním obchodní a hospodářské spolupráce s hlavními obchodními partnery, jakými jsou například Spojené státy a Čína, kde Transatlantická hospodářská rada a dialog na vysoké úrovni již položily solidní základy. Jako komisař pro obchod to považuji za svou prioritu.

V následujících týdnech sestaví Komise nový společný program EU pro udržitelný růst a oživení prostřednictvím strategie EU 2020. Tato strategie bude mít účinný vnější rozměr, kde bude hrát obchodní politika klíčovou roli.

V tomto globalizovaném světě by měla být strategie EU 2020 vodítkem, které směřuje k otevřenosti a konstruktivní mezinárodní hospodářské angažovanosti. Bude také ústředním tématem sdělení o budoucích prioritách obchodní politiky, které hodlám předložit ještě v tomto roce.

Ale obchodní politika nespočívá jen v konkurenceschopnosti a růstu. Je to také šíření našich hodnot po celém světě a tato politika musí i patřičně integrovat rozvojový rozměr obchodu.

Podpora výrazného přispění k rozvojovým cílům je důležitou součástí obchodní politiky EU již nyní. Současná mnohostranná jednání jsou kolem jednání o rozvoji. Vedeme dvoustranná jednání a jednání na regionální úrovni s rozvojovými zeměmi a poskytujeme těmto zemím autonomní preference. Pomáháme jim přispívat ke světové ekonomice a také ji využívat pro zvýšení jejich životní úrovně způsobem, který přinese jak větší politickou stabilitu, tak sociální pokrok.

Pokud jde o sociální otázky, souhlasím s tím, že obchod musí napomáhat těm lidem v naší společnosti, kteří ekonomickou krizí utrpěli nejvíce, obzvláště těm, kteří přišli o pracovní místa. V tomto ohledu si myslím, že bude nutné obchodovat - a více obchodovat - abychom náš systém sociální ochrany v Evropě zachovali.

Náš evropský model společnosti, kombinace volného hospodářství a vysoké úrovně sociální ochrany, musí být udržitelným způsobem zachován, a to zahrnuje i růst.

Abych to shrnul, nadcházející strategie Komise EU 2020 bude podporovat plné ozdravení z krize a současně bude urychlovat přechod k promyšlenějšímu a ekologičtějšímu hospodářství. Otevřená obchodní politika bude důležitým prvkem, který jednak přispěje k oživení evropského hospodářství, jednak bude vodítkem pro prosazování našich zásad navenek: zásad otevřenosti, sociální a environmentální ochrany a udržitelnosti a také konstruktivní spolupráce na světové scéně.

Uplatňování správné strategie s sebou přirozeně ponese i úzkou spolupráci s Parlamentem, Radou a dalšími subjekty. A já se na vaši spolupráci při budování společné agendy těším.

Christofer Fjellner, jménem skupiny PPE. – (SV) Paní předsedající, také já bych rád začal přivítáním pana komisaře. Je nám potěšením, že se tu s vámi setkáváme. Vkládáme do vás velká očekávání a velké naděje. Máte před sebou důležitý úkol.

Asi před rokem jsem byl velmi znepokojen. Když se světový obchod zhroutil a my jsme očekávali, že se bude vyvíjet způsobem, jaký jsme od druhé světové války nepoznali, byla situace opravdu velmi vážná. Světová banka oznámila, že 17 zemí ze skupiny G20 zavedlo celkem 47 nových obchodních překážek a tarifů. Rusko zavedlo tarify na automobily, Čína omezila dovoz potravin, Indie zakázala dovoz hraček a Argentina zavedla dovozní licence na textilní a kožené zboží. Bylo to téměř jako závody v zavádění protekcionistických opatření – model z 30. let minulého století naháněl obavy.

Avšak k žádné obchodní válce nedošlo. Domnívám se, že je důležité se zastavit a zhodnotit, proč tomu tak bylo. Myslím, že hlavním důvodem byla WTO, světový orgán pro regulaci obchodu, který nutí jednotlivé země, aby dodržovaly pravidla, a nikoli aby se uchýlovaly k protekcionismu a populismu. Řekl bych, že je příliš brzy na to, abychom mohli prohlásit, že krize je za námi. Krize ještě nepominula. Všichni víme, že nezaměstnanost je nejvyšší v poslední fázi hospodářského cyklu – a právě nezaměstnanost vede k protekcionismu a populismu. Rozhlédneme-li se v této chvíli kolem sebe, uvidíme, že mnohé země ještě krizi nepřekonal; možná dokonce mají to nejhorší ještě před sebou. Jsem tedy poněkud znepokojen, když poslouchám některé členy Rady ministrů, kteří příliš nemluví o nových trzích a volném obchodu, ale spíše kritizují globalizaci a hovoří o ochraně evropských společností a pracovních míst v Evropě. To ještě nemusí nutně znamenat protekcionismus, ale občas jsou mu hodně blízko. Tak jako tak, je to projev merkantilismu, který pokládám za škodlivý.

Měli bychom raději spolupracovat a přemýšlet, jak učinit Evropu konkurenceschopnější tím, že ji více otevřeme. To by znamenalo promyšlené jednání a vedení z naší strany. Musíme hledat způsob, jak zajistit,

aby bylo obchodních překážek méně, a nikoli více – obzvláště když dojde na rozhodování ohledně Koreje a povinného označení původu a když sílí požadavky na daně ze změny klimatu. I toto musíme mít tady v Parlamentu na zřeteli.

Kader Arif, jménem skupiny S&D. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, Evropa v současnosti zažívá nebyvalou krizi, která představuje vedle krize hospodářské a finanční především krizi systému.

Ještě než se začnu zabývat dopady hospodářské krize na světový obchod, což je tématem naší rozpravy, rád bych objasnil jedno: obchod není obětí krize, je i jedním z faktorů, které se na ní podílejí.

Teď opravdu zažíváme období obrovské globální nerovnováhy, vyvolávané na jedné straně enormními obchodními deficity některých zemí za cenu narůstající vnitřní zadluženosti a na straně druhé obchodními přebytky, jež jsou způsobeny objemy vývozu určitých, zejména nově se rozvíjejících zemí, jejichž domácí spotřeba neroste stejným tempem.

Navíc dosud uplatňovaná politika liberalizace obchodu tuto nerovnováhu pouze prohloubila, čímž oslabilu zejména nejchudší země této planety. Tyto země, které byly podněcovány k tomu, aby se specializovaly na vývoz monokultur, se nyní ocitly zcela bez prostředků v důsledku extrémních výkyvů cen surovin, jejichž nestálost se v důsledku mezinárodní spekulace ještě zvýšila.

Je to podivný svět, když si za první rozvojový cíl tisíciletí klade vymýcení chudoby a hladu, ale současně spekuluje na nárůst cen pšenice.

Nicméně titíž lidé, kteří v 90. letech minulého století hájili liberalizaci a deregulaci za každou cenu, se nyní také sami nacházejí v obtížné situaci. Neustále rostoucí počet nezaměstnaných, stagnující, někdy dokonce záporný hospodářský růst a šířící se sociální krize jsou faktory, které znamenají, že si už nemůžeme dovolit nechat ve jméno tohoto kultu zanikat pracovní místa. Jak v době krize zaměstnancům, kteří přicházejí o místa, vysvětlíme, že hlavní je udržet deregulovaný obchod i za cenu nenadálých a někdy tragických přesunů?

Krize, kterou procházíme, je tedy rozhodně systémovou krizí, na kterou musíme odpovědět novým modelem rozvoje. Vize, kterou Komise rozvinula ve své současné strategii Globální Evropa, je v podstatě založena na přístupu na trh a liberalizaci všech odvětví.

Pane Komisaři, domnívám se, že tuto strategii, která je na špatné cestě a občas vedla k nezdaru, musíme předefinovat. Tlakem na rozvojové země, aby se otevřely ještě více, vývoz našeho průmyslu neoživíme. To by jen zhoršilo situaci v zemích, kde žije 70 % z 59 milionů lidí na světě, kteří v roce 2009 přišli o práci.

Je naopak nutné uvažovat o nové strategii, která by našla správnou rovnováhu mezi otevřeností, ochranou a podporou. Rád bych se k těmto myšlenkám vrátil. My nemůžeme ignorovat takový vývoj, který vede Spojené státy k dalšímu využívání nástroje na ochranu jejich obchodu nebo Čínu, aby se soudila s WTO ohledně evropských antidumpingových opatření.

Jistě, stojíme-li před nekalými praktikami, je jasné, že ochrana je nutná, ale její princip musí být uznáván a chráněn v mezinárodním měřítku a případná falešná obvinění z protekcionismu musejí být jednou provždy zamítnuta.

Navíc den ode dne se stává zřetelnější potřeba podpořit obchodních politiky a tato podpora závisí zejména na tom, zda politiky uskutečňované Unií, jsou skutečně konzistentní. Konzistentnost politik není věcí intelektuální debaty, ale absolutní nutností, pokud chceme nový model rozvoje nově definovat.

Metin Kazak, jménem skupiny ALDE. – (BG) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, finanční krize měla na obchod v členských státech Evropské unie skutečně ničivý dopad. Například v zemích jako je Bulharsko poklesl vývoz za prvních 11 měsíců loňského roku o celých 24 % ve srovnání s rokem předchozím a dovoz o 35 %. Nejvíce postiženými oblastmi jsou nemovitosti a cestovní ruch. To má nesmírně silný dopad na zaměstnanost. Je třeba brát v úvahu prudký vzestup zadluženosti mezi podniky, neplacení státních a místních organizací veřejných zakázek atd.

Výše uvedené problémy jsou typické i pro jiné země. Potřebují celkové řešení na úrovni EU, což vyžaduje také úzkou spolupráci mezi jednotlivými ředitelstvími Evropské komise. Komisař De Gucht vyzdvihuje nutnost poskytnout evropským společnostem podporu v rozšiřování oblastí jejich činnosti a příležitostí, nutnost využívat jasných preventivních obchodních nástrojů, úspěšného ukončení jednání z Dohy, využití nových nástrojů pro přímé zahraniční investice a jejich ochranu i pro novou investiční politiku na pozadí finanční krize.

Dosažení těchto cílů spolu s úspěšným podpisem dohod o hospodářské spolupráci se zeměmi Afriky, Karibské oblasti a oblasti Tichého oceánu je také úzce spjato se zotavením z finanční krize.

Avšak řada otázek, z nichž některé už byly zmíněny, zůstává na pořadu jednání. Využíváme účelně prostředků EU v boji proti vysoké úrovni nezaměstnanosti? Co může udělat Evropská unie tváří v tvář současnému deficitu, devalvaci měny a vysoké inflaci, které mají na obchod přímý dopad? Jaké nástroje obchodní politiky má Evropská unie k dispozici, aby se vypořádala s finanční krizí a jejími následky? Jaká opatření je třeba učinit, abychom zabránili opakování krize v takovém rozsahu a aby se obchod nadále rozvíjel? Jakou strategii máme proti zemím jako je Indie a Čína, které vyhrožují změnou celého finančního systému? Při hledání těchto odpovědí se spoléhám výhradně na strategii EU 2020.

Yannick Jadot, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, děkuji Vám, že jste přelud protekcionismu souvisejícím s krizí dali do patřičného kontextu. Myslím, že v kontextu rozpravy je od vás moudré, když poukazujete na to, že světová válka spojená s oživením protekcionismu není na spadnutí.

Nyní bych chtěl tuto otázku převrátit. Pro mě není jádrem tohoto problému otázka, jaký dopad má hospodářská krize na obchod, ale otázka daleko zásadnější, a to, jaký dopad má obchod, a zejména obchodní politiky prováděné v posledních 20 letech, na krizi, kterou procházíme dnes.

Potravinová krize, kterou jsme zažili před dvěma a půl lety, se do jisté míry objevila před finanční krizí, a ta byla ve skutečnosti krizí světových zemědělských trhů. Stejně tak se nám neustále říká, že liberalizace obchodu s Čínou je pro nás dobrá. Domnívám se, že pokud v určitém okamžiku nevyřešíme záležitosti sociální, peněžní, daňové a samozřejmě záležitosti životního prostředí, nebude mít Čína nad Evropou jen komparativní výhodu, bude nad ní mít výhodu absolutní.

Z toho vyplývá, že ve všech vnitrostátních diskusích – a vy jako klíčová postava belgické scény to budete vědět – teď všechny politické strany zjišťují, že je v globalizovaném světě nemožné se vypořádat se sociálním dumpingem, environmentálním dumpingem, peněžním dumpingem a daňovým dumpingem.

Podobně můžeme pohlížet na skutečnost, že strategie, kterou jsme po pádu Berlínské zdi všichni v Evropě očekávali, a sice „sociální demokracie nastane prostřednictvím obchodu“, nefunguje, jak vidíme na příkladu Číny.

Pane komisaři, citoval jste Lisabonskou strategii, inovaci, ekologické hospodářství a víte, že tato evropská strategie je nezdarem. Skutečně, pokud neupřednostníme Lisabonskou strategii před strategií Globální Evropa, budeme se možná divit, jaká průmyslová odvětví bude ještě Evropa mít. Kde je definice průmyslových možností, zemědělských možností, ekonomických možností a samozřejmě sociálních a ekologických možností, ze kterých si vybíráme po celé Evropě, abychom se dověděli, jak funguje obchod se zbytkem světa? Dokud tyto možnosti nebudeme definovat, budeme uskutečňovat strategii nezdaru.

Mám ještě jednu konkrétnější otázku: 4. února 2010 se konala schůzka Výboru pro obchod finančními službami WTO, speciálně zaměřená na výzvy, které představuje finanční krize a liberalizace finančních služeb. Můžete nám říci, co bylo výsledkem schůzky a jaký máte názor na tuto záležitost, pokud jste měl možnost ji sledovat?

Jacek Włosowicz, jménem skupiny ECR. – (PL) Paní předsedající, v současné světové ekonomice umožňuje většina hranic efektivnější pohyb lidí, kapitálu i služeb. Účelem toho je samozřejmě dosažení lepší životní úrovně. To je všechno velmi pěkné, pokud většina zemí dosahuje kladné obchodní bilance a růstu HDP. Problémy nastanou, když hospodářství zpomalí, tržní indexy prudce klesnou a začnou potíže s nezaměstnaností. Otevření hranic přineslo kromě lepší životní úrovně i závislost různých ekonomik na sobě navzájem. To je druhá strana mince. Lze to jasně vidět za současné situace. Například zpomalování německého hospodářství má negativní dopad na polské hospodářství a je tomu tak proto, že Německo je jedním z hlavních vývozních partnerů Polska. Polský HDP našťastí vykazuje pozitivní růst, což je v Evropě výjimkou, ale je znepokojivé, že míra nezaměstnanosti již několik měsíců stoupá. Tento příklad velmi jasně ukazuje, že vlády by se neměly zamýšlet jen nad tím, jak řešit ekonomické problémy výhradně ve svých zemích, ale měly by také dospět k dohodě o tom, jak mohou společně vyvinout obranné mechanismy, aby byly v budoucnu před podobnými situacemi chráněny.

Myslím, že současná krize bude pro nás všechny zkouškou. Zde mám na mysli zejména země patřící k Evropské unii. Nemůžeme připustit, aby nastala situace, kdy se některé země snaží používání státního intervencionismu utajit, zatímco jiným je ve jménu volné soutěže v poskytování státní pomoci bráněno. Samozřejmě si uvědomuji, že jednotlivé vlády mohou být v jistém smyslu rukojmími svých voličů, ale

chceme-li budovat Evropské společenství pro dobro všech, musíme stanovit jasná pravidla a musíme je dodržovat. Musíme také využívat svých předností – vyspělých technologií a lidského kapitálu. Jedině takto bude další posilování spolupráce mezi našimi zeměmi účinné a my, jako občané Evropské unie, budeme moci přemýšlet o budoucnosti v lepší perspektivě a doufat, že naše (...).

(Předsedající řečníka přerušila)

Joe Higgins, jménem skupiny GUE/NGL. – Paní předsedající, světový kapitalismus zažívá své nejhorší období od dob velké hospodářské krize. Tím, kdo za ni drazé platí a nese její následky, je jako tehdy dělnická třída a chudí, ať už v Evropě nebo v nejchudších zemích světa.

Analytici Světové banky předpovídají, že jen v roce 2010 bude vinou krize do krajní chudoby uvrženo dalších 64 milionů lidí, a že v roce 2009 zemřelo na podvýživu kvůli krizi již 30 000 až 50 000 dětí v Africe. Krize má na světový obchod ničivý dopad, ale například očekávání loňského finančního summitu OSN, že ukončení kola obchodních jednání z Dohy bude řešením, je naprosto chybné. Podle respektované nevládní organizace War on Want by tak dalším 7,5 milionům pracovníků hrozila ztráta pracovního místa, a to i v nejchudších zemích.

Tato krize světového kapitalismu se nesmírně prohloubila v důsledku aktivit finančních spekulantů na světových trzích. Těmto příživníkům nestačilo, že krizi vyvolali, nyní ji chtějí ještě využít, aby si mohli nahrabat další miliony. Viděla Komise EU titulek ve včerejším listu *Financial Times*: „Obchodníci dosahují rekordu v sázkách proti euru?“ Ale co udělá Komise? Padne před spekulanty na kolena a chce, aby země nejhůře postižené krizí, jako je Řecko, udělaly drastické škrtky ve mzdách pracovníků, v důchodech a veřejných službách.

Co myslíte, že tak drakonický program škrtů udělá s obchodem, ať už v Evropě nebo ve světě? Pokud snížíte schopnost dělnické třídy nakupovat zboží a služby, pak snižujete poptávku po tomto zboží a službách, což znamená, že vezmete práci dalším milionům lidí, kteří by toto zboží a služby poskytovali. A konkrétně toto je receptem Komise. A proto měli řečtí pracovníci, jichž včera demonstrovaly desetitisíce, naprostou pravdu. Kapitalismus může přinést jen další utrpení a horší krizi. Je třeba jej nahradit systémem lidské solidarity založeným na hodnotách demokratického socialismu.

William (The Earl of) Dartmouth, jménem skupiny EFD. – Paní předsedající, velký investor Warren Buffet jednou řekl: „Když je odliv, tak vidíte, abych tak řekl, kdo na sobě nemá plavky“. V loňském roce zaznamenalo britské hospodářství pokles o 4,8 %. Stejně tak italské hospodářství. Německé hospodářství pokleslo o 5 % a hospodářství EU ještě více.

Hodlám se zaměřit na třetí otázku, která zní: Jakou strategii hodlá Komise zaujmout, aby umožnila průmyslu EU stát se konkurenceschopnějším?

Před Lisabonskou smlouvou byla Lisabonská strategie a v Lisabonské strategii bylo záměrem EU, cituji: „stát se nejkonkurenceschopnějším a nejdynamičtějším hospodářstvím založeným na vědomostech na světě“. Nuže, jedním z předpokladů konkurenceschopného a dynamického hospodářství založeného na znalostech je mít flexibilní pracovní sílu. Takže, co udělala EU, aby toho dosáhla?

V roce 2008 zavedla směrnici o agenturních zaměstnancích a to bylo jako nalít lepidlo do nejflexibilnější části trhu práce. Směrnice o agenturních zaměstnancích je další ze špatně promyšlených a neúčinných směrnic EU, která opět nepřiměřeně a nepříznivě postihla Velkou Británii, odkud pochází třetina všech agenturních zaměstnanců EU. A mimochodem, způsob, jak pozvednout lidi z chudoby, je mít flexibilní pracovní sílu.

Řada nepromyšlených směrnic EU stojí v cestě konkurenceschopné a dynamické ekonomice založené na znalostech, která se v členských státech vyvíjí.

Hospodářská krize EU odhalila, že EU nemá, abych tak řekl, žádné plavky.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Rád bych hovořil o dvou otázkách: obchodním deficitu a emisích CO₂. Tento dokument správně uvádí, že k mezinárodní hospodářské krizi přispěl do velké míry růst obchodního deficitu Evropské unie a Spojených států. Obchodní deficit Evropské unie vzrostl ze 75 miliard EUR v roce 2004 na 243 miliard EUR v roce 2008. To je trojnásobný nárůst za 4 roky. To znamená, že spotřeba každého evropského občana převýšila vyrobenou hodnotu o 500 EUR. Takto velký obchodní deficit a spotřeba, která takovou měrou převyšuje výrobu, nejsou dlouhodobě udržitelné. Je nutno zavést opatření, která by obchodní

deficit snížila, protože pokud to neuděláme záměrně, zákony ekonomiky si tuto změnu vynutí spontánně. Avšak to by si vyžádalo mnohem vyšší sociální náklady. Toto ilustrují současné události v Řecku.

Pokud jde o energetiku, světový obchod je zdeformován nejen protekcionismem, ale také mechanismy na podporu cen energie. V řadě rozvojových zemí je dotováno používání nafty, která je dostupná za ceny nižší než na mezinárodním trhu, přičemž z rozpočtových zdrojů se podporuje také využívání elektřiny. Zároveň musejí evropští výrobci, chtějí-li při výrobě používat energii, platit daně a kvóty oxidu uhličitého. Kodaň dala jasně najevo, že rozvojové země chtějí bránit dohodě o ochraně klimatu, neboť nejsou ochotny přijímat sankce v souvislosti se škrtů. Tomu je třeba zabránit zavedením určitých opatření, protože několik ekonomů upozornilo na skutečnost, že levný oxid uhličitý poskytuje Číně více konkurenčních výhod než levná pracovní síla. Pokud nesnížíme spotřebu energie, je tu nebezpečí, že znovu a znovu ...

(Předsedající řečníka přerušila)

David Martin (S&D). – Paní předsedající, jak už řekli jiní mluvčí, plný dopad finanční krize se nyní stává zřetelnějším. Pokud věříte Komisi, v roce 2009 poklesl obchod o 10 %. Pokud věříte MMF, poklesl v roce 2009 o 12,3 %.

Mezinárodní organizace práce odhaduje, že v roce 2009 bylo na celém světě 212 milionů nezaměstnaných, což je nárůst o 34 milionů od roku 2007.

Subsaharská Afrika, jejíž fiskální přebytek v roce 2008 činil 0,3 % HDP, měla v roce 2009 deficit 6,4 %. Jinými slovy, třímiliardový přebytek se změnil v deficit ve výši 64 miliard, což snížilo kupní sílu subsaharské Afriky o 67 miliard.

Všechny části světa krizí utrpěly, ale země třetího světa, rozvojového světa, utrpěly nejvíc. A proto dnes Oxfam zveřejnil výzvu k zavedení toho, co nazval „daní Robina Hooda“.

Je to varianta Tobinovy daně, která měla zdaňovat spekulativní obchody s finančními produkty, cennými papíry, komoditami a měnovými transakcemi. Daň Robina Hooda představuje nepatrných 0,05 % z transakcí, ale přinesla by miliardy na vývojové projekty v zemích třetího světa.

Pro uskutečnění rozvojových cílů tisíciletí je třeba 34 až 45 miliard, a banky obdržely výpomoc ve výši biliónu dolarů. Banky by měly dělat více než jen vyplácet peníze: měly by napravovat škody, které celé společnosti způsobily.

Takže tato daň Robina Hooda by byla dobrým způsobem, jak se vypořádat s chudobou a jak zajistit, aby banky přispívaly na společensky prospěšné účely.

Bude se pan komisař návrhem Oxfamu, kterému projevil podporu i britský premiér, vážně zabývat a podpoří jej jako evropský komisař pro obchod ze všech sil?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Paní předsedající, náš kontinent je bohatý. EU na sebe musí vzít zvláštní odpovědnost za zachování volného a spravedlivého obchodu. Finanční krize způsobuje globální ekonomickou recesi, která v roce 2009 oslabila obchod o 10 %, jak bylo uvedeno, a to do té míry, že obchod je nyní na stejné úrovni jako v roce 2005. Obzvláště zranitelné jsou rozvojové země, když jejich vývoz klesá a mají potíže se získáním finančního krytí od bank. V zemích AKT například představuje obchod se zbožím 50 % objemu jejich obchodu. Tyto země jsou tudíž na krizi nesmírně citlivé. Jednoprocentní pokles růstu má za následek, že 20 milionů lidí upadne do chudoby.

EU jako bohatá část světa tedy musí vzít na svá bedra odpovědnost a zajistit, aby finanční krize neuvrhla do chudoby a vyloučení ještě více lidí. EU musí pracovat a zajistit, aby nejchudší země získaly vyšší míru efektivní pomoci a případně i jim bylo poskytnuto i oddlužení. V této souvislosti se, milí přátelé, domnívám, že řada zemí, odkud pocházíte, by mohla udělat více pro to, aby se pomoc poskytovaná vaší domovskou zemí zvýšila, zlepšila a aby byla účinnější. Neměli bychom pořád vyzývat EU; jsou věci, které můžeme udělat na domácí frontě.

Nejdůležitější prioritou Unie je ukončení jednacího kola z Dohy a ukončení zemědělské politiky EU. Pro bohatou EU je absurdní, aby prostřednictvím konkurence vytlačovala chudé farmy v Africe. Nejlepším způsobem, jak vyvést svět z finanční krize a zabránit protekcionismu, by byla nová dohoda o volném obchodu.

EU může a musí být majákem pro liberalizaci světového obchodu. Globalizace a mezinárodní obchod jsou ve své podstatě pozitivní. Protekcionismus je zlo a zlem vždycky byl. Ti z vás, kteří se domnívají, že protekcionismus by byl pro svět jakýmsi poučením a pomocí, by se měli poučit z historie.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Paní předsedající, jednou z oblastí, ve které bychom měli hledat cestu z krize, je obchod se zemědělskými produkty. V posledních letech jsme pod tlakem ze strany Světové obchodní organizace zavedli v Evropské unii mnoho dobrovolných omezení výroby a vývozu zemědělských produktů. Provedli jsme například obrovskou reformu trhu s cukrem, která snížila evropskou produkci cukru o třetinu a mnoho cukrovarů uzavřela. Mnoho zemědělských podniků přestalo cukr pěstovat, zvýšila se nezaměstnanost a nedosáhli jsme žádného sociálního ani ekonomického užítku. Byl to dárek velkým cukrovarnickým koncernům, které přesunuly výrobu mimo Evropu a dnes dovážíme cukr od nich.

Myslím, že během krize bychom měli poskytnout svému hospodářství a svým výrobcům výraznou ochranu. Nemluvím tu o protekcionismu, ale o politice rovných příležitostí, které naši výrobci v současnosti nemají. V Evropské unii je v platnosti celá řada vysokých norem, například v zemědělství jsou vysoké normy pro dobré životní podmínky zvířat. Je správné tyto normy podporovat, ale měli bychom také požadovat, aby stejné normy splňovali i ti, kteří vyvážejí své výrobky do Evropské unie. Jestliže například zavedeme zákaz chovu slepic v klecových bateriích, neměli bychom zároveň dovážet vejce ze zemí, kde se tato metoda používá. Podobně bychom měli postupovat i v mnoha jiných případech. Měli bychom dodržovat jednoduché pravidlo – stejné požadavky pro vývozce jako pro naše vlastní výrobce, protože bez toho, nehledě na hospodářskou krizi (...).

(Předsedající řečníka přerušila)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Finanční krize způsobená finančním sektorem Spojených států přerostla velmi rychle v krizi hospodářskou, která okamžitě zasáhla všechny oblasti hospodářského života. Nevyhnutelným důsledkem byl prudký pokles kupní síly spotřebitelů, pokles výroby, vyšší nezaměstnanost, nižší daňové výnosy a méně prostředků na financování státních rozpočtů.

Protože výroba poklesla po celém světě, s poklesem výroby se samozřejmě musela snížit i hodnota obchodovaného zboží. Jestliže se tedy nyní ptáme, dámy a pánové, jak dosáhnout stability nebo dokonce růstu objemu světového obchodu, je to možné jen pomocí účinných opatření pro zastavení hospodářského propadu, pomocí opatření pro stabilizaci hospodářství a také postupným nastartováním hospodářského růstu.

Současný hospodářský systém je tak provázán a globalizován, že je podle mého názoru marnou iluzí spoléhat se na několik umělých intervencí, které jsou zaměřeny na konkrétní odvětví a nevytvářejí žádnou přidanou hodnotu.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Dámy a pánové, krize vedla nevyhnutelně k významnému snížení objemu světového obchodu. To se odráží i v poklesu výroby a investic i v omezených možnostech růstu. Národní vlády zároveň velmi láká, aby stavěly překážky na ochranu svých domácích výrobních kapacit.

V roce 2009 jsme pozorovali alarmující nárůst v používání různých forem ochrany národních zájmů jak v jednotlivých členských státech Evropské unie, tak v nových rozvojových hospodářstvích. Tento protekcionismus brání malým a středním podnikům, které tvoří páteř evropského hospodářství, v přístupu na mezinárodní trhy, čímž přispívá k další zátěži a omezování.

Aby Evropa tyto potíže překonala a povzbudila podnikání a obchod, domnívám se, že potřebuje především silný vnitřní trh. Toho lze dosáhnout, pokud by evropské hospodářství bylo dostatečně konkurenceschopné, inovativní a založené na vysokých standardech kvality. Jak také zmiňuje Evropská komise, i přes dosažený pokrok musíme pokračovat v úsilí o zvýšení kapacity vzdělávacích systémů, které pro inovativní, dynamickou znalostní společnost znamenají přínos.

Podle mého názoru jsou stabilní veřejné finance v Evropské unii, která bude zárukou udržitelnosti jednotlivých ekonomik a evropské měny, významným předpokladem pro překonání obchodních nerovnováh. Stabilita eura má pro důvěru našich obchodních partnerů prvořadou důležitost. Další vzpruhou pro oživení obchodu a investic je i včasné provádění nezbytných strukturálních reforem směřujících k položení nových stabilních základů růstu.

A poslední, ale neméně důležitá věc: věřím, že vnitřní trh by také posílilo prozíravé a pohotové rozšiřování eurozóny, což by přineslo hospodářskou integraci evropských států a zvýšení vlivu evropského hospodářství ve vztahu k jeho mezinárodním partnerům.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Paní předsedající, jak ukazují údaje z roku 2009 a jak již bylo uvedeno, finanční krize, která vypukla na začátku roku 2008, značně snížila objem obchodu.

Každopádně se zdá, že se nám podařilo vyvarovat se vážného pokušení protekcionismu, který se vyskytl za krize ve třicátých letech minulého století, a vypadá to, že trend zavádění nových omezujících opatření zmizel koncem minulého roku. To je uvedeno v páté zprávě o potenciálních opatřeních na omezení obchodu přijaté Komisí na konci minulého roku.

Nicméně řada zemí tato omezující opatření přijala. Jsou to země s jiným hospodářským systémem, jako například Spojené státy, Čína, Argentina, Rusko a Indonésie, ale také mnoho rozvojových zemí. A jsou to právě tyto země, země rozvojové, které potřebují volné trhy, jež mohou jejich výrobky přijmout.

Z tohoto důvodu apeluji na pana De Gucht, v jeho pozici komisaře pro rozvoj, aby usiloval o širší a volnější obchod ve světě, o to, aby se Evropská unie ujala vedení při odstraňování protekcionistických překážek v rozvinutých zemích, a o příslib toho, že při obchodních jednáních bude rozvoj brán v úvahu.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Paní předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že snížení objemu světového obchodu daleko překročilo hranice samotné recese. Studie ukázaly, že nedostatečné financování obchodu bankami je z velké části způsobeno zpomalením obchodu.

Rád bych položil dvě otázky: za prvé, co se stalo s mezinárodními závazky ohledně mnohostranného financování obchodu? A za druhé, jaké výsledky přinesl flexibilnější finanční rámec usnadňující přístup tím, že se zavázal k financování na evropské úrovni?

Když přejdeme ke světovému obchodu, rád bych poukázal na to, že pravidla, řád a závazky Světové obchodní organizace do velké míry zabránily používání opatření na omezení obchodu, přičemž současně poskytly flexibilitu pro přijímání politik zaměřených na hospodářské oživení.

Nicméně vyzýváme Komisi, aby bedlivě sledovala opatření přijímaná našimi obchodními partnery i jejich dopad na evropský vývoz, včetně politiky zvýhodňování tuzemských občanů (buy national), kterou uplatňují významní obchodní partneři EU. Současně nesmíme přehlížet dynamický nárůst vývozu některých nově vznikajících ekonomik.

U tohoto tématu bych rád zdůraznil zejména otázku konkurenceschopnosti evropských výrobků na světových trzích, která existovala a existuje nezávisle na krizi.

A závěrem, co potřebujeme, mimo jiné, je dosáhnout s našimi obchodními partnery reciprocity z hlediska přístupu na trh, obnovit podmínky spravedlivé hospodářské soutěže na mezinárodních trzích a zajistit, aby dovážené výrobky podléhaly týmž pravidlům jako zboží vyrobené v zemích EU.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Paní předsedající, (*neslyšitelné*) je již tak ve velmi obtížné situaci kvůli celosvětové recesi a klesající poptávce po řadě výrobků na celém světě. Avšak protekcionismus narušuje mezinárodní obchod a přímo zájmy EU ještě více.

Jedním z aktérů mezinárodního obchodu, kteří uzákonili dodatečné a kontraproduktivní obchodní překážky, je Rusko. Od začátku finanční krize Rusko zavedlo řadu takzvaných „dočasných“ protikrizových tarifů na řadu dováženého zboží, jako jsou výrobky z masa a mléka, nábytek a také některé výrobky z oceli. Dalším příkladem, který lze uvést, je dočasný tarif na léky, který Rusko uvalilo na vývozce z EU.

A co je ještě více alarmující, 1. ledna 2010 vznikla mezi Ruskem, Běloruskem a Kazachstánem celní unie. Následkem toho se celkem 30 % výrobního sortimentu v EU dočkalo zvýšených tarifů. Hlavní problém spočívá samozřejmě v tom, že Rusko, stejně jako Bělorusko a Kazachstán, není členem WTO a není tedy vázáno pravidly WTO, která brání jednostrannému zvyšování dovozních cel i jiným opatřením na omezení obchodu. A protože Rusko není členem WTO, nemáme s ním zavedený mechanismus pro urovnávání sporů.

Pane komisaři, mám na vás dvě otázky. Jak hodnotí Komise současné problémy obchodu EU s Ruskem, a máme konkrétní strategii pro vyřešení otázky členství Ruska ve WTO?

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, už jsme několikrát slyšeli, že objem světového obchodu za poslední tři měsíce dramaticky poklesl i přes úspěšné pokusy mnoha členů Světové obchodní organizace udržet trhy pokud možno otevřené. Jsem také velmi vděčný za to, že Evropská unie v tomto ohledu sehrála velmi pozitivní roli a nezavedla téměř žádná protekcionistická opatření.

U nás existuje rčení, že nejlepší formou obrany je útok. Rád bych se vrátil k tomu, co právě řekla paní Andrikené o zvláštních opatřeních, která přijalo Rusko. Musíme se ptát, jaké máme k dispozici účinné alternativy, které by nám umožnily přejít do útoku proti těm obchodním partnerům, kteří nedodržují dohody uzavřené v G20, kteří zavedli protekcionistická opatření, kteří zavřeli trhy a kteří přispěli k ještě většímu poklesu hospodářské výkonnosti, než k jakému by za normálních okolností došlo.

Neměli bychom aktivněji využívat naši strategii Globální Evropa a energicky uplatňovat body, které obsahuje? Není právě teď správný okamžik postavit se za své zájmy aktivněji než jen zamezovat protekcionismu? Mám na mysli potenciální novou iniciativu, která nám konečně umožní dosáhnout pokroku v rámci WTO. Myslím, že bychom měli rychle podniknout logický krok a začít vyjednávat dohody o volném obchodu. Jeden výsledek máme v Jižní Koreji. Avšak co se stalo v tomto ohledu s Indií, Kanadou, Kolumbií a Peru? Kdybychom nyní dokázali dosáhnout pokroku, pokud jde o dohody o volném obchodu, nevyslali bychom tak velmi pozitivní signál?

Mnoho jiných členů poukazovalo na rozvojové země. Není teď ideální příležitost konečně dosáhnout určitého pokroku s dohodami o hospodářském partnerství, aby mohly být rozvojové země a země Afriky, Karibiku a Tichého oceánu (AKT) lépe začleněny do světového obchodu a aby mohla být provedena účinná opatření pro dosažení hospodářského růstu a pro boj s chudobou? Během posledních desetiletí se ukázalo, že státy, které se podílely na světovém obchodu, vykazovaly největší růst. Těším se, pane De Guchte, až uslyším vaši odpověď.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Paní předsedající, moje první poznámka je, že korelace v našich obchodních vztazích s rychle se rozvíjejícími zeměmi nejsou statické. Když mají například Unie a Čína úplně odlišné tempo růstu, tak necelní překážky zavedené proti nám, které jsme nepokládali za tak důležité, když bylo čínské hospodářství slabší, mají s tím, jak relativní důležitost Číny vzrůstá a naše klesá, pro nás horší a horší následky.

A zároveň s tím, jak se snižuje naše relativní velikost, oslabuje se i naše vyjednávací pozice. Objevuje se tu tedy prostor, kde může Unie provádět svou politiku a účinně odstraňovat překážky svému vývozu v rychle se rozvíjejících zemích a omezovat sociální a environmentální dumping. Čas pracuje proti nám a v důsledku krize dokonce více než dřív.

Moje druhá poznámka je, že s tím, jak se mění vzájemné vztahy, roste důležitost transatlantických obchodních vztahů a podpory výkonnějšího amerického trhu, které zvýší transatlantický obchod a poskytnou zemím na obou stranách Atlantiku silnější vyjednávací pozici.

Tady se naskýtá další příležitost, neboť vybudování transatlantického trhu bude trvat dlouho, protože je to složitý proces. Jak hodnotí důležitost těchto vztahů Spojené státy? Bohužel skutečnost, že se prezident Obama nezúčastní nadcházejícího summitu v Madridu, není povzbudivým signálem.

Otázka zní: cítí Komise, že je nutné naléhavě jednat, dokud ještě máme potřebnou vyjednávací pozici?

Tokia Saïfi (PPE). – (FR) Paní předsedající, hospodářská a finanční bouře, kterou jsme právě prošli, způsobila mnoho škody. Naše ekonomiky jsou dezorientované a my dnes stále zápasíme, abychom se ve vztahu k odhodlaným rozvíjejícím se zemím opět dostali do rovnováhy.

Teď přišla chvíle, pane komisaři EU, abyste se ujal kormidla ctížádostivé a smysluplné evropské obchodní politiky, která je nesmlouvavě zaměřená na obranu našich obchodních zájmů a založená na vzájemné otevřenosti trhů a na využití našich konkurenčních výhod.

Evropská unie musí ze všeho nejdříve najít zlatou střední cestu mezi ultra-volným obchodem a protekcionismem. Podle mého názoru musíme tuto třetí cestu realizovat vytvořením rámce spravedlivého obchodu. Evropská unie je vybavena určitými hodnotami: respektem k ochraně duševního vlastnictví, poctivostí v oblasti investic, přístupem k trhům, bojem proti necelním obchodním překážkám a dodržováním sociálních a ekologických standardů. A proto má povinnost zajistit, aby tyto hodnoty byly uznávány jako zásadní také Indií a Čínou, rozvíjejícími se zeměmi, které jsou nejen našimi zákazníky a konkurenty, ale i našimi partnery.

Vedle nutnosti vybudovat vyvážený obchod musíte být, pane komisaři, nápomocni při posilování konkurenceschopnosti našich evropských společností. A jak toho lze dosáhnout? Zdá se, že některými z klíčových faktorů, které nás vyvedou z krize, jsou inovace, investice do výzkumu a vývoje a mezinárodní vliv konkurenceschopných průmyslových skupin.

Musíme se také zaměřit na inovativní podniky, zejména na MSP, tak, že je zprostíme veškerého nadměrného administrativního a daňového zatížení, a na ekologické technologie a služby.

(Předsedající řečníka přerušila)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Musíme si položit zásadní otázku, zda je volný obchod, současný systém regulovaný WTO, pro lidi dobrý, nebo zda bychom měli přemýšlet o novém řídicím principu, který bych raději nenazývala protekcionismem, ale ekonomickým sebeurčením. Navrhují podívat se na rozdíly mezi těmito dvěma řídicími principy ve třech oblastech. Co znamená globální světový obchod ve své současné formě a objemu, pokud jde o vytváření a zachování pracovních míst v Evropě, obzvláště máme-li na mysli malé obchodníky, MSP, rodinné podniky a malé zemědělské podniky v evropských zemích, které se hrouť a kvůli současnému globálnímu liberalizovanému světovému obchodu ztratily šanci na rozvoj? Myslíme-li na solidaritu, je pro chudé rozvojové země dobré, aby namísto budování svého vlastního zemědělství a průmyslu byly nuceny otevřít své trhy? Je pro životní prostředí dobré, aby bylo zboží dováženo z velkých vzdáleností?

Ráda bych navrhla, abychom se jako první krok, alespoň pokud jde o zemědělství a potraviny, zamysleli nad zavedením principu potravinového sebeurčení, což znamená, že by jednotlivé komunity a země měly právo si rozhodnout, co chtějí produkovat a jak to chtějí produkovat a jak to potom chtějí prodávat. Spotřebitelé mají právo na kvalitní, zdravé a výživné potraviny a my víme, že jimi nejsou potraviny, které byly dovezeny ze vzdálenosti tisíců kilometrů, ale potraviny domácí, doma vyrobené a doma prodávané.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Rád bych panu komisaři pogratuloval k jeho nové funkci. Mohl by, je-li to možné, poskytnout nějaké bližší informace o dopadech hospodářské krize na světový obchod se zemědělskými produkty? Paní Andrikené už zmínila případ Ruské federace, která oznámila, že je připravena zakázat dovoz drůbežního masa do roku 2015, protože své potřeby pokryje z domácí produkce.

Vzhledem k tomu, že jedním z úkolů, které předseda Barroso přidělil novému komisaři pro zemědělství, je podpora konkurenceschopnějšího zemědělského systému v prostředí otevřeného globálního obchodu, hodlám využít přítomnosti pana komisaře ve sněmovně a zeptat se ho, jak vidí spolupráci se svým kolegou odpovědným za zemědělství z hlediska ukončení jednání, která byla součástí jednacího kola z Dohá.

Seán Kelly (PPE). – Paní předsedající, nejprve bych chtěl říci, že je třeba pogratulovat Komisi k tomu, že odmítla nedávný návrh WTO, abychom zakázali prodej alkoholu a lihovin osvobozených od cla. Pokud by to bylo přijato, stálo by to evropské hospodářství 2 miliardy EUR a stovky pracovních míst po celé Unii. Byla to představa WTO založená spíše na moralistickém kázání než na vědeckých důkazech a bohuďák byla Komisí odmítnuta.

Druhá věc, na kterou chci upozornit, je že za mnohé potíže, jichž jsme dnes svědky, jsou v první řadě odpovědné banky. Ale co se stalo? Vznikla nová teorie – jsou příliš velké, než aby mohly selhat. Myslím, že spíš než že by byly příliš velké na to, aby mohly selhat, mají mnohé z nich o sobě příliš vysoké mínění. To je vidět na nemorálních platech, které někteří z jejich zaměstnanců dostávají, i na absurdních příplatcích, které také berou. Žádný bankéř by neměl dostávat více než premiér v jeho zemi a my bychom měli usilovat o ...

(Předsedající řečníka přerušila)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Paní předsedající, mezinárodní obchod je vedle finančního odvětví tou oblastí světového hospodářství, která v důsledku hospodářské krize utrpěla nejvíce. Odhaduje se, že v důsledku krize klesl loni obrát světového obchodu asi o 10 %. Kromě toho má politika protekcionismu, přijatá mnoha zeměmi jako základní nástroj pro boj s recesí, nepříznivý dopad na obchod. Výhody volného obchodu ve světové ekonomice není třeba nikomu vysvětlovat. Dá se s jistotou říci, že prosperita, které dosáhly země s volným trhem ve druhé polovině 20. století, byla do velké míry plodem volného obchodu, který se v tomto období dynamicky vyvíjel. Pokles světového obchodu, růst nezaměstnanosti, obzvláště v rozvojových zemích, a současně růst chudoby a sociálního vyloučení – tento nepříznivý trend lze zastavit obnovením dynamického obchodu na poctivých a spravedlivých (...).

(Předsedající řečníka přerušila)

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, nejprve bych vám rád pogratuloval ke jmenování komisařem. Jsme potěšeni, že členem Komise je takový bystrý a úspěšný politik a známý liberál. K tomu, abyste v EU zavedl nový podnět do politiky mezinárodního obchodu, budete potřebovat veškeré své přesvědčovací schopnosti. Musíme bojovat proti všem protekcionistickým tendencím. Historie nám

jasně ukazuje, že země, které se podílejí na světovém obchodu, se těší lepšímu hospodářskému růstu než ty, které tak nečiní.

Stojíme také tváří v tvář novému uspořádání světa. Někteří zúčastnění hráči, například Čína, mají systém státního kapitalismu, ale smí v této aréně používat zcela odlišné metody. Apeluji tedy na Komisi, aby pro světový obchod vyvinula novou strategii. Je jasné, že s kolem jednání o rozvoji z Dohá musíme pohnout kupředu, protože mnohostranný přístup je přístupem správným. Avšak budeme potřebovat veškeré úsilí, abychom pokročili ve vztahu k Číně.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Paní předsedající, rád bych navázal na téma, které zmínili už dva jiní řečníci. Pane De Guchte, vy naštěstí také odpovídáte za Transatlantickou hospodářskou radu (TEC). Velmi bych uvítal, kdybyste mohl dát TEC hned na první místo vašeho programu s cílem vyřešit všechny problémy, o kterých zde byla řeč.

Stále platí, že Evropa a Spojené státy představují téměř 60 % celosvětové hospodářské výkonnosti. Pokud by se nám podařilo odstranit jen zlomek obchodních překážek na transatlantickém trhu, mohli bychom pro naše občany, a samozřejmě pro zaměstnance, udělat mnohem víc, než čeho bylo dosaženo řadou jiných opatření, do kterých jsme za posledních pět let investovali daleko více úsilí. Byl bych vám velmi vděčný, kdybyste se mohl více věnovat TEC.

Karel De Gucht, člen Komise. – Paní předsedající, kdybych se měl pokusit dát vyváženou odpověď na všechny otázky, které mi byly položeny, a na všechna témata, která byla nadnesena, potřeboval bych, myslím, nejméně půl hodiny. A pokud tomu dobře rozumím, mám jen dvě nebo tři minuty.

S ohledem na výše uvedené mi dovoluji začít obecnou poznámkou. Opravdu si nemyslím, že protekcionismus je řešením. Podíváte-li se zpět do historie, naše země se staly prosperujícími díky mezinárodnímu obchodu, ať už jste jeho zastáncem nebo ne.

Za druhé, Evropa má transformativní hospodářství, což znamená, že musíme dovážet, abychom mohli vyvážet. Představa, že bychom mohli vyvážet, aniž bychom dováželi, je naprosto chybná a odporuje faktům.

A tak neochvějně věřím, že bychom měli mít dohody o volném obchodu s hlavními hospodářskými partnery, že bychom kolo jednání z Dohá měli dovést k úspěšnému konci a že bychom měli dále liberalizovat mezinárodní obchod. Ale to neznamená, že bychom neměli brát v úvahu skutečnost, že tento mezinárodní obchod musí být také spravedlivý a že máme právo bránit své zájmy. Komise tak jistě učiní, když to bude nutné, a použije mechanismy nástrojů na ochranu obchodu, které má k dispozici, aby mohla ovlivnit to, co považuje za nekalé narušování obchodu.

Také byly položeny některé velmi konkrétní otázky, například panem Jadotem, ohledně schůzky ze 4. února v sídle WTO a jejího výsledku. Hlavním poselstvím této schůzky bylo, že pravidla Všeobecné dohody o obchodu se službami nejsou překážkou práva jednotlivých zemí zajistit účinnou regulaci financí. Důvodem je, že Všeobecná dohoda o obchodu se službami poskytuje velmi široký prostor pro opatření dohledu nad finančními službami, takže tato regulace financí, ať už na národní nebo evropské úrovni, jistě není v rozporu s pravidly této dohody.

Tím se dostávám k původu krize, kterou procházíme. To nejhorší je, doufejme, za námi. Jsem pevně přesvědčen, že krize měla na obchod velký dopad, ale že její původ spočívá ve finančních nevyrovnanostech, které byly důsledkem naprosto chybných rozhodnutí finančních institucí. Finanční krize nevznikla v Evropě; dorazila do Evropy a do zbytku světa ze Spojených států.

Mohu souhlasit s tím, že potravinová krize z doby před několika lety, kterou jsme dosud úplně nevyřešili a nestrávili, přispěla k velkým nerovnováhám, zvláště v rozvojových zemích. O rozvojových zemích se toho dá říci hodně, o dobrém řízení a podobně, ale rozhodně nelze obviňovat rozvojové země z toho, že byly u zrodu finanční krize. To je zřejmé a tyto země byly krizí velmi těžce postiženy, takže bychom to měli brát náležitě v úvahu.

Byly také položeny otázky, naposledy panem Casparym a jedna také panem Jadotem, co hodláme dělat s TEC a se strategickou iniciativou pro Čínu.

Můj osobní názor je, že jedinou dobrou odpovědí na hospodářský rozvoj Číny – který mimochodem nezastavíme – je, že se sami staneme silnějšími. Myslím, že to je jediná dobrá odpověď.

Když se na to podíváte z hlediska obchodního deficitu, je pravda, že obchodní deficit s Čínou značně vzrostl, ale když se podíváte na celosvětový obchodní deficit s Asií, ten o tolik nevzrostl. Také v rámci Asie čelí ostatní asijské země dravé konkurenci Číny.

Takže my bychom měli udělat to, že se staneme silnějšími. Věřím, že například vytvoření tohoto transatlantického trhu je jednou z nejlepších odpovědí, které můžeme dát.

Máme k dispozici nedávno vydanou zprávu, předloženou na žádost Parlamentu, která uvádí, že kdyby bylo možné snížit necelní obchodní překážky mezi Evropou a Spojenými státy o 50 %, mělo by to daleko větší účinek, než kolo jednání z Dohá. Na tom bychom měli pracovat, ale vzhledem k tomu, co bylo řečeno, to není vůbec jednoduché.

Když je řeč o kole jednání z Dohá, pevně věřím, že bychom se měli pokusit toto kolo uzavřít, protože má řadu důležitých aspektů, mimo jiné ten, že stávající tarify už nemohou více narůstat, že bychom byli schopni je zrušit. Za druhé, v kole jednání z Dohá se projevuje silný rozvojový přístup, samozřejmě za předpokladu, že ho udržíme v současné podobě, a to by mělo být cílem Evropské komise.

Také zazněla otázka Davida Martina na daň Robina Hooda. Nejprve musím říci, že jméno Robin Hood se mi líbí mnohem víc než Tobin. Ale nehledě na to se obávám, že daň Robina Hooda čelí stejným potížím jako Tobinova daň, že ji lze zavést pouze v celosvětovém měřítku. Také byste měli mít na paměti, že její zavedení, byť v celosvětovém měřítku, by znamenalo velmi nákladný prováděcí mechanismus pro uvádění do praxe. Předseda Barroso o Tobinově dani řekl, že jsme připraveni ji podpořit, pokud tak učiní všichni, a to je samozřejmě kamenem úrazu.

A nakonec pár slov k tématu otázky – kterou kromě jiných položil pan Higgins – otázky spekulací a co z nich vzešlo, a také k Řecku.

Toto není rozprava o Řecku, takže nebudu zabíhat do podrobností, ale upřímně řečeno myslím, že určitá chyba je i na straně samotného Řecka. Co si v globální ekonomice nelze dovolit, a co si nelze dovolit ani v Evropské unii, to je morální hazard. Být členským státem Evropské unie také znamená určité závazky. Takže členské státy, které se dostanou do obtížné situace – a jsme jistě připraveni je podporovat a pomáhat jim, kdykoli to bude možné – by si také měly uvědomit, že se musejí řídit určitými pravidly, a pokud se pravidly řídí, pak se pravděpodobně nedostanou do obtížné situace, ve které se nyní nacházejí.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Edit Herczog (S&D), písemně. – (HU) Pokles světového obchodu měl obzvláště ničivý dopad na země střední a východní Evropy, protože snížení poptávky zasáhlo zejména ty výrobky, které hrály významnou roli ve vývozu, jako například auta, spotřební elektroniku atd. Zároveň byly tyto země tvrdě postiženy úvěrovou krizí. Aby byly schopny se vzpamatovat z potíží vzniklých v důsledku tohoto dvojího tlaku a následných sociálních problémů, jako je rostoucí nezaměstnanost, bylo by nesmírně důležité posílit vývoz. Hlavní překážkou v této oblasti se zdá být financování u vývozců, protože platební lhůty se prodloužily, úvěr je dražší a hůře dostupný a také se zhoršily podmínky pro pojištění úvěru. Proto by se měly vyvíjet cílené programy, které by příslušným zemím, zejména členským státům EU, pomohly tyto potíže překonat.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Trend využívání externích pracovníků v 90. letech minulého století vedl k tomu, že kapitál a také odborné znalosti se v rámci světového hospodářství přesouvají do zahraničí. Skutečnost, že pracovní místa vznikala a stále vznikají v zemích s nízkými mzdami, měla za následek pokles průměrných mezd ve střední a západní Evropě, což zase vyvolalo snížení úrovně spotřeby. Důsledkem toho je, že evropské podniky už nečerpají většinu svých zisků z výroby zboží, což je jejich hlavní činností. Své výsledky se pokoušejí vylepšit pomocí finančních transakcí a spekulací. A právě tady musíme začít. Je třeba uvalit kvótu na to, kolik mohou běžné kapitálové společnosti investovat do akcií a kapitálových podílů, a také na to, kolik ze svých rezerv mohou uložit do finančních balíčků ve třetích zemích. Za druhé potřebujeme předpisy pro společnosti, které následkem krize utrpěly škodu. Za třetí, hospodářství potřebuje nejen nový kapitál pro banky, které byly jednou z hlavních příčin krize, ale také, a to ještě naléhavěji, nové předpisy pro peněžní převody, přísné směrnice pro prodej úvěrových balíčků a nezávislý orgán dohledu nad novým a prosperujícím obchodním podnikáním, které zahrnuje oblasti jako krátký prodej, který by měl být zakázán.

Artur Zasada (PPE), písemně. – (PL) Pokud je prognóza, kterou právě předložil pan Moreira, správná, pak bude předpokládán pokles objemu světového obchodu největší od druhé světové války. Není třeba připomínat, že jak členské státy Evropské unie, tak země, které do Společenství nepatří, přijímají opatření pro zvýšení

konkurenceschopnosti a překonávání následků krize. Výzkum, který provedlo Centrum pro výzkum hospodářské politiky, odhalil, že od první schůzky skupiny G20 věnované krizi vzniklo 425 legislativních iniciativ pro boj s následky krize. Některé země se uchýlily k protekcionistickým praktikám, zatímco jiné se pokoušejí obchod liberalizovat. Vzhledem k tomu, že hospodářství je systémem spojených nádob, sleduje Evropská komise legislativní iniciativy, které se objevují jak v rámci Evropské unie, tak po celém světě? Bere je Evropská komise v úvahu při přijímání protikrizových opatření? Hromaděním protekcionistických a liberalizujících opatření dojde k situaci, kdy se tato opatření budou vzájemně vylučovat a nebudou mít na světový obchod žádný dopad.

19. Dohoda o volném obchodu mezi EU a Jižní Koreou (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi pokládají Daniel Caspary, Peter Šťastný, Paweł Zalewski, David Martin, Gianluca Susta, Kader Arif, Michael Theurer, Niccolò Rinaldi, Metin Kazak, Marielle De Sarnez a Jan Zahradil jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté), skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a Evropských konzervativců a reformistů ve věci dohody o volném obchodu mezi EU a Jižní Koreou (O-0171/2009 – B7-0001/2010).

Daniel Caspary, autor. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, jednání o dohodě s Jižní Koreou byla ukončena a dokumenty byly parafovány. To je velmi dobrá věc. Avšak podíváme-li se na podrobnosti dohody, zdá se, že rychlost měla přednost před důkladností. Dělá to na mě dojem, jako by vaše předchůdkyně chtěla, aby dohoda byla podepsána a zpečetěna za každou cenu, aby tak měla za své funkční období aspoň jeden úspěch.

Jsme obeznámeni s mnoha odbornými zprávami, které byly před zahájením jednání vypracovány a které jasně ukazovaly řadu potenciálních výhod pro evropský průmysl a evropské hospodářství. Pravděpodobně bude mít kladný dopad na strojírenství, chemický, farmaceutický, potravinářský průmysl a služby. Všechna tato odvětví i řada dalších doufají, že pro ně smlouva bude velkým přínosem. Největší protesty však přicházejí od automobilového průmyslu. Jsou tu problémy se systémem navrácení cla, s otázkou množství dílů od cizích dodavatelů, které mohou být použity ve vozech z Jižní Koreje, a s otázkou ekologických norem, které zůstávají nevyřešené.

Rád bych byl v nadcházejících měsících svědkem toho, že mnohé z těchto kritik nejen vyslovíme, ale i vyřešíme, a to pomocí ochranných mechanismů a nařízení o ochranných opatřeních. Poslanci tohoto Parlamentu mohou pro tuto dohodu o volném obchodu hlasovat jen tehdy, jestliže se vypořádáme s oprávněnými obavami automobilového průmyslu a jestliže budeme moci do těchto ochranných mechanismů začlenit opravdu účinná řešení.

Text ochranných mechanismů byl dnes zveřejněn na internetu, ale bohužel jsem ještě neměl možnost si jej přečíst. Rád bych vám jménem své skupiny nabídl partnerskou spolupráci na vypracování vhodného nařízení na evropské úrovni, které by zajistilo, aby byly zájmy automobilového průmyslu v této dohodě o volném obchodu zohledněny.

Gianluca Susta, autor. – (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, na světovém jevišti se zpoza kulis objevili noví herci, z nichž někteří byli ještě před nedávnem pokládáni za rozvojové země.

Tím se musí změnit náš přístup, kulturní i jiný, k volnému obchodu a ke konkrétním projevům vztahů mezi Evropskou unií a jejími hlavními konkurenty. Tento vztah nyní zprostředkovávají jisté magické pojmy, které se ještě nedostaly do slovníku Evropské komise. Těmito pojmy jsou reciprocita, evropské zájmy, boj proti dumpingu a boj proti celním překážkám.

Toto je tedy pozadí dohody o volném obchodu s Koreou, která mimochodem zmátla dva komisaře – komisaře pro vnitřní trh a komisaře pro zaměstnanost – i některé vlády.

Jaké jsou skutečné výhody této dvoustranné dohody, když 50 % obchodu mezi Evropskou unií a Koreou představuje automobilové odvětví, přičemž disproporce mezi 700 000 korejskými vozy dováženými k nám oproti 27 000 evropských vozů dovážených do Koreje je tak nápadná? Jaký je smysl poskytování nepřímé pomoci ve výši přibližně 1 600 EUR na každé korejské auto prodané v Evropě, když je pro některé evropské vlády obtížné poskytovat pobídky pro nákup a prodej aut za účelem stimulace spotřeby? Jak také můžeme opomenout vážné pochyby ohledně textilního a elektronického průmyslu?

Nespokojíme se s tím, pane komisaři, že slyšíme po bůhvíkolikáté, jak uvedla před vámi paní Ashtonová, že existují výhody pro náš chemický, farmaceutický nebo zemědělsko-potravinářský průmysl, protože ty

jsou nepatrné ve srovnání s důsledky pro textilní, elektronický a především automobilový průmysl a finanční služby. Je možné, že si Evropa i za současné krize opět vybírá pro svůj rozvoj finanční alternativu?

Všichni jsme s nadějí přivítali zrod nové Evropy v Lisabonu. Ale Evropa na sebe nemůže neztírat odpovědnost za evropské zájmy ve světě, obzvláště dnes. Spojené státy potí krev, aby ubránily Boeing proti Airbusu, a argentinská vláda hrozí vyvlastněním Telecomu.

Dohoda s Koreou vlastně legitimizuje princip financování pass-through s Čínou, který byl dosud nelegální. Toto je scénář, kterým jsou naše hlavní odvětví nucena se řídit. A za nimi stojí statisíce pracovníků, statisíce rodin, které se dívají, jak jim budoucnost letí komínem, a nikoli proto, že produkují nekvalitní služby nebo zboží, ale proto, že je možné, aby zájmy špatně definované převážily nad zájmy evidentními a objektivními.

Věříme ve vaši ohleduplnost, pane komisaři, v naději, že se vyvarujete příliš ukvapených ratifikací, které by šly ruku v ruce s nepřijatelnými rozhodnutími o provizorním uplatňování obchodního aspektu dohody, než bude ratifikována, nebo aspoň s rozhodnutími, která budou nepřijatelná, dokud nebude jasné definováno nařízení o dvoustranné ochranné doložce. Přijetí této doložky podléhá řádnému legislativnímu postupu, který by měl být považován za první krok ke každému posouzení vhodnosti ...

(Předsedající řečníka přerušila)

Michael Theurer, autor. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, Lisabonská smlouva otvírá novou kapitolu ve spolupráci mezi Komisí, Radou a Parlamentem. Právo na spolurozhodování v Evropském parlamentu, který byl zvolen přímo občany Evropy, nám dává šanci navrátit do rozhodování o obchodní politice demokracii. A to je správné, protože to bude mít důsledky pro zaměstnance a spotřebitele v členských státech.

Volný a spravedlivý obchod je základem evropské prosperity. Musíme se tedy tvrdě postavit proti veškerým protekcionistickým tendencím. Dohody o volném obchodu, jako je tato s Koreou, mohou významně přispět ke stimulaci světového obchodu, růstu a zaměstnanosti. Avšak je v povaze dohod tohoto druhu, že v závislosti na své konkrétní struktuře přinášejí některým průmyslovým odvětvím více užitku než jiným. Zde v Parlamentu je naším úkolem pečlivě zvážit dopad na různá odvětví a resorty v EU. Abychom tak mohli činit, potřebujeme příslušné údaje a posouzení dopadů a je úkolem Komise, aby je poskytla. Avšak navzdory řadě žádostí z výboru a v plenárním shromáždění jsme dosud neobdrželi údaje, které by byly podle našeho názoru uspokojivé. To je důvodem, proč se skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu spojila s jinými skupinami, aby mohla položit tuto otázku.

Podle informací, které jsme dosud obdrželi, nabízí dohoda v evropském hospodářství příležitosti pro služby, strojírenství, výstavbu průmyslových zařízení, chemický a zemědělský průmysl. Avšak existují obavy, že dohoda bude mít negativní dopad na automobilový průmysl a textilní odvětví a elektronický průmysl.

Dohoda o volném obchodu s Jižní Koreou je jediná dohoda s rozvinutou zemí, která neobsahuje zákaz celního znevýhodnění. To by mohlo vést k jednostranným cenovým výhodám pro průmysl Jižní Koreje. Jak nás Komise při několika příležitostech ujišťovala, ustanovení o navrácení cla obsahují ochrannou doložku, která na základě určitých kritérií připouští zřeknutí se nároku. Avšak to potřebujeme v zájmu zúčastněných společností nutně vyjasnit. Systém musí být použitelný v praxi. Nesmí dojít k tomu, aby ochranné doložky byly bezcenné proto, že podniky nemohou poskytnout nezbytný důkaz. Protože se zdá, že dohoda obsahuje jednostranná nařízení a protože vytváří precedens pro budoucí dohody, například s Indii nebo se Sdružením národů jihovýchodní Asie, domníváme se, že důležitá je v prvé řadě konkrétní formulace ochranných doložek, postupu řešení sporů i dalších nařízení, která se k uplatňování dohody vztahují.

Apelujeme tedy na Komisi, aby dohodu o volném obchodu předložila Parlamentu ke schválení spolu s ustanoveními ohledně jejího uplatňování. A rozhodnutí chceme rychle. Z tohoto důvodu nesmí prozatímní verze dohody vstoupit v platnost. Z diskusí s různými podniky vím, jak velký dopad bude její realizace mít. Proto má otázka Komise znít takto: Povede vývoj Evropského útvaru pro vnější činnost k tomu, aby hrála v obchodní politice významnější roli? Podle našeho názoru by v dohodě mělo být zahrnuto alespoň toto.

Robert Sturdy, autor. – Paní předsedající, v dobách hospodářského poklesu je otevření trhů a odstranění překážek pro obnovu našeho průmyslu, vytvoření pracovních míst a podporu rozvoje jedinou cestou. Děkuji vám, pane komisaři, za vaše stanoviska k předchozí rozpravě.

Evropští vývozci spotřebního zboží, elektroniky, léčiv, chemikálií a lékařských zařízení představují pouze část odvětví, která budou z odstranění necelních překážek nesmírně těžit. Zjednodušení certifikačních postupů, transparentnost a předvídatelnost cen, z toho všeho bude mít užitek spotřebitel. Korejský spotřební

trh naopak chce mít přístup ke speciálním evropským zemědělským produktům, jako jsou například víno, lihoviny, maso, sýry, vše s chráněným zeměpisným označením.

Avšak nebylo by správné tuto dohodu o volném obchodu – a na toto téma už mluvilo mnoho lidí – přijmout za nominální hodnotu. Jsou tu oblasti, které musí Komise dále objasňovat. Jak už jsem zmínil, mnohé z nás znepokojuje začlenění doložky o navrácení cla.

Jakákoli dohoda o volném obchodu musí být založena na zásadě reciprocity či oboustranného užitku, ale potenciální zátěž evropských výrobců automobilů zůstává nejasná a naplňuje nás obavami. Komise nás ujistila, že Korea aktivně liberalizuje svůj dovozní režim. Výše cel, která Korea může uhradit v rámci systému navrácení cla, se postupně snižuje. Vyjednávači jsou přesvědčeni, že hospodářský význam systému navrácení cla se tedy časem sníží. Jaký důkaz má Komise, aby tento argument podpořila? Pokud Komise zjistí, že se často nebo neustále uchyluje k využívání tohoto ochranného mechanismu, bude uvažovat o revizi jednání, aby se tak prodloužilo přechodné období?

Pane komisaři, těším se na nadcházející úzkou spolupráci s vámi na této nové dohodě.

Karel De Gucht, člen Komise. – Paní předsedající, rád bych váženým poslancům poděkoval za jejich otázky k ústnímu zodpovězení, které potvrzují zájem Evropského parlamentu o dohodu o volném obchodu mezi EU a Jižní Koreou.

Protože tato dohoda bude první významnou obchodní dohodou, u níž bude Evropský parlament požádán, aby s ní v souladu s Lisabonskou smlouvou vyjádřil svůj formální souhlas, velmi vítám tuto příležitost odpovědět na mnoho aspektů této dohody o volném obchodu, které byly zmíněny v otázkách k ústnímu zodpovězení. Možná nebudu schopen dát podrobnou odpověď na všechny aspekty této otázky, ale rád se k nim vyjádřím u případné navazující otázky.

Dohoda mezi EU a Jižní Koreou není jen první dohodou o volném obchodu, kterou sjednává Evropská unie s asijskou zemí, je to také nejambicióznější a nekomplexnější dohoda o volném obchodu, která kdy byla Evropskou unií sjednána. Po více než dvou letech jednání byla dohoda o volném obchodu 15. října minulého roku parafována.

Během procesu vyjednávání byla Komise v úzkém kontaktu s Parlamentem. V tomto ohledu Komise vítá usnesení o Koreji odhlasované Parlamentem v prosinci roku 2007. Mnohé z otázek zmíněných v tomto usnesení řeší i dohoda o volném obchodu.

Celý proces byl provázen neustálým dialogem s občanskou společností a komplexním hodnocením dopadu na udržitelnost obchodu. V současné době se dohoda o volném obchodu překládá. Komise předpokládá, že koncem března předloží Radě rozhodnutí pro zmocnění k podpisu dohody o volném obchodu i k uzavření této dohody. Cílem je podepsat dohodu v dubnu.

V současné době Komise dokončuje analýzu toho, zda dohoda spadá i do kompetence členských států. V tomto případě by dohoda o volném obchodu vyžadovala ratifikaci ze strany všech členských států před tím, než formálně vstoupí v platnost. Protože tento proces může nějakou dobu trvat, možná bude nutné, aby Komise navrhla, aby dohoda byla uplatňována prozatímně, než vstoupí v platnost. O prozatímním uplatňování rozhoduje Rada na návrh Komise.

Komise bere ohled na přání Parlamentu, který může vyjádřit svá stanoviska k dohodě o volném obchodu, dříve než bude prozatímně uplatňována. Komise, společně s Radou a Parlamentem, bude i nadále hledat nejlepší způsob, jak zajistit, aby se tak stalo bez zbytečných prodlev. Je velmi důležité, abychom dohodu začali uplatňovat, jak nejdříve to bude možné.

Co se týče nařízení o ochranných mechanismech, hodlá Komise v nejbližší době předložit svůj návrh tohoto nařízení Radě a Evropskému parlamentu a doufá, že bude možné tento právní předpis schválit rychle, aby se začalo uplatňovat pokud možno současně s uplatňováním dohody o volném obchodu.

Ekonomický přínos dohody o volném obchodu je zejména ve prospěch EU. Dohoda uleví evropským vývozcům průmyslového a zemědělského zboží od korejských tarifů, čímž jim ročně ušetří 1,6 miliardy EUR na clech, z toho polovinu hned ode dne vstupu dohody v platnost. Samozřejmě potenciální zisk z těchto daňových úspor bude ještě vyšší, neboť se očekává, že obchod mezi EU a Koreou se časem rozšíří.

Podle jedné studie se na základě dohody o volném obchodu bude dále obchodovat se zbožím a službami a jeho hodnota pro EU bude představovat významných 19,1 miliard ve srovnání s 12,8 miliardami pro Koreu. Stávající studie neidentifikovaly žádná odvětví, která by byla dohodou o volném obchodu negativně ovlivněna,

ale v případě závažné újmy či hrozby újmy by Komise neváhala aktivovat ochranné mechanismy začleněné do dohody. Dovolte, bych vás upozornil, že v případě této nutnosti máme možnost uplatnit podpůrná opatření v rámci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

S ohledem na práva duševního vlastnictví obsahuje dohoda o volném obchodu ambiciózní závazky, které daleko přesahují pravidla WTO. Kromě toho Komise dbala na to, aby žádný prvek dohody o volném obchodu nebyl v rozporu s *acquis communautaire* EU.

Pod vlivem protokolu o kulturní spolupráci by dohoda o volném obchodu vytvořila rámec pro zapojení se do dialogu o spolupráci a pro usnadnění výměn v rámci kulturních aktivit. Je to především projev závazku EU aktivně prosazovat Úmluvu UNESCO z roku 2005 o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů.

Jednání s Koreou ohledně pravidel označování původu vyústila v řadu změn, které harmonizují s trvajícím procesem reformy těchto pravidel. Tyto změny vedou ke zjednodušení, čímž se uplatňuje zvláštní požadavek Evropského parlamentu. Současné byla zachována přísná pravidla pro všechna citlivá odvětví.

Zvláštní pozornost věnovala Komise vytvoření nové možnosti přístupu na trh v Koreji pro evropské ovoce a zeleninu. Za účelem přesvědčení Koreje, aby otevřela svůj trh, byly odstraněny vstupní ceny Evropské unie, s výjimkou tří nejcitlivějších produktů: rajčat, pomerančů a korejských citrusů.

Dohoda o volném obchodu samozřejmě také otevírá evropský trh korejským výrobkům. Na ochranu našeho průmyslu proti nárůstu dovozu, který by způsoboval újmu nebo hrozil újmou, obsahuje dohoda o volném obchodu účinný ochranný mechanismus.

Tuto ochrannou doložku lze uplatnit od okamžiku, kdy dohoda o volném obchodu vstoupí v platnost. Komise bude sledovat evropský trh a korejský dovoz, aby posoudila nutnost uplatnit ochrannou doložku, a je i nadále odhodlána ji použít, budou-li splněny podmínky.

Totéž platí o zvláštní doložce o navrácení cla, kterou lze uplatnit na základě veřejně dostupné obchodní statistiky o korejském dovozu a vývozu.

Jsem si vědom obav, které vyjádřil zejména automobilový průmysl EU ohledně ustanovení smlouvy o volném obchodu týkajících se navrácení cla, ale musím zdůraznit, že navrácení cla v současnosti umožňují i využívají vývozci z Koreje i z EU. Takže ponecháním této doložky ve smlouvě nevznikne žádná nová výhoda. Současný hospodářský dopad na navrácení cla je velmi malý, asi jedna osmina hodnoty korejských daňových úlev.

V případě automobilů dostupné studie uvádějí, že cizí obsah v korejských vozech činí v průměru 10 až 15 %. Kdyby mělo dojít k významnému nárůstu čerpání zdrojů ze zahraničí, zvláštní doložka o navrácení cla by zajišťovala účinný nápravný prostředek.

Nelze vyloučit, že realizace smlouvy o volném obchodu vyvolá u různých stran různá stanoviska a interpretace. Pro řešení těchto situací obsahuje dohoda o volném obchodu účinný a rychlý mechanismus pro urovnávání sporů. Komise bude bedlivě sledovat plnění závazků ze strany Koreje a v oprávněných případech nebude váhat použít proceduru pro urovnávání sporů.

Dohoda o volném obchodu by také byla průlomová v oblasti propagace ochrany životního prostředí a dodržování pracovních práv, tím, že obsahuje komplexní závazky pro celou škálu sociálních a ekologických norem. Rozsah těchto závazků je širší než rozsah závazků jakékoli srovnatelné dohody. Aby bylo zaručeno dodržování těchto závazků, stanoví dohoda o volném obchodu silný rámec pro sledování jejich realizace, což se týká občanské společnosti, podniků, odborů a nevládních organizací.

Nakonec bych vás rád informoval, že Korea a EU projednávají možné úpravy harmonogramu odstraňování cel. Tyto úpravy by mezi jiným znamenaly, že výrobky s tříletou a pětiletou klasifikací by podléhaly čtyřletému a šestiletému snížení cel, tak aby poplatky byly eliminovány o rok později, než bylo původně plánováno.

I když to znamená jen skromnou oběť z hlediska našich útočných zájmů, domnívali jsme se, že taková úprava by byla s ohledem na citlivost určitých odvětví vhodná. Korea dala najevo, že je připravena souhlasit s těmito změnami, pokud budou citlivá odvětví obou stran stejně respektována.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Místopředseda*

Ivo Belet, jménem skupiny PPE. – (NL) Pane komisaři, nejprve bych Vám chtěl ve Vaší nové roli popřát mnoho úspěchů. Nacházíme se v ekonomicky obtížné době, ale víme, že Vy se jí nebojíte.

Co se týče dohody o volném obchodu s Jižní Koreou, jak říkáte, jsou v této dohodě bezpochyby pro Evropu mnohá pozitiva, ale pro náš automobilový průmysl to je, a zůstane, katastrofální dohoda. Pan Caspary se také tak vyjádřil. Jen se podívejte na údaje, pane komisaři. Na každé auto, které z Evropy vyvezeme do Jižní Koreje, připadá 15, které putují opačným směrem. V současné době máme poměr 15:1, který je především výsledkem necelních překážek v obchodu v Jižní Koreji.

Není také náhodou, že takový výrobce aut jako General Motors se rozhodl změnit svoje rozhodnutí vyrábět nová malá SUV vozidla v Evropě, konkrétně v továrně v Antverpách, a místo toho přesunout celý projekt do Jižní Koreje. Nadcházející dohoda o volném obchodu s Jižní Koreou je přímou příčinou tohoto rozhodnutí. Nemyslím si, pane komisaři, že to můžeme přijmout a jednoduše smést pod stůl s tím, že mnoho jiných odvětví v Evropě bude mít z dohody prospěch.

Věřím, že stále máme spoustu času přizpůsobit tuto situaci našemu automobilovému průmyslu, a zcela správně jste poukazoval na ochrannou doložku. Uznávám, že taková ochranná opatření existují, ale žádáme, aby v první řadě bylo provedeno zásadní přezkoumání dopadu této dohody na automobilový průmysl. Čísla a trendy jsou příliš znepokojivé. V každém případě je skutečnost taková – a to víte sám lépe než já – že americká vláda v současnosti vyjednává s Jihokorejci o úpravách podobné dohody, kterou spolu uzavřeli.

Nezapomínejte, pane De Guchte, že automobilový průmysl je stále nejdůležitějším průmyslovým odvětvím v Evropě. Bavíme se tady o velkém množství pracovních míst, která jsou momentálně pod silným tlakem. Podle mého názoru nesmíme dovolit ohrožení dalších pracovních míst, a proto Vás naléhavě žádáme, abyste se zasadil o další záruky v této dohodě.

David Martin, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, věřím, že tato dohoda o volném obchodu s Koreou je důležitá ze tří důvodů. Za prvé, jak jste naznačil, jedná se o oboustranně výhodnou dohodu pro Koreu i pro hospodářství Evropské unie. Je dobrá pro spotřebitele, je dobrá pro zaměstnanost, a jak jste správně řekl, má potenciál zvýšit naši obchodní výměnu s Koreou o dalších 19 miliard.

Zadruhé však, vzhledem k diskusi, která právě proběhla, v souvislosti se současnou globální finanční krizí, je velmi pozitivním příkladem. Jestliže se dvě velké ekonomiky, jako je Evropská unie a Korea, mohou dohodnout na dohodě o volném obchodu, dává to impuls dalším partnerům. Například Japonsko projevuje mnohem větší zájem o ekonomické vztahy s Evropskou unií, než tomu bylo jen před několika lety, a částečně je to díky dohodě s Koreou.

Na druhou stranu Korejci najednou zjišťují, že se USA vrací, klepou u nich na dveře a chtějí znovu rozhybat korejsko-americkou dohodu.

Třetím důvodem – který je trochu úzce zaměřený, ale doufám, že kolegové v Parlamentu to vezmou v úvahu – je fakt, že je to důležité pro Parlament, protože mnoho z požadavků, které jsme vznesli v mojí zprávě, Komise splnila. Čas mi nedovoluje je všechny vyjmenovat, ale chci vám uvést alespoň tři nebo čtyři příklady.

Za prvé jsme ve zprávě uvedli, že potřebujeme lepší přístup na korejský zemědělský trh. Během prvních sedmi let platnosti dohody budou korejská zemědělská cla snížena o 75 %; chtěli jsme chránit naše zeměpisná označení, výsledkem této dohody je, že naše whisky, naše šampaňské, naše vína, naše šunky a další produkty budou v Koreji chráněny. A jak naznačil jeden kolega, výsledky nejsou zanedbatelné. Na korejském trhu se už teď prodává skotská whisky v hodnotě 137 milionů liber, takže díky této dohodě by mohlo dojít k významnému nárůstu.

Požadovali jsme, aby se řešily necelní překážky pro obchod, což bude obzvláště výhodné pro automobilový průmysl. Chtěli jsme zlepšení obchodu v oblasti ekologického zboží. V rámci této dohody bude mít obchod s ekologickým zbožím a službami během tří let prakticky bezcenní přístup na korejský trh a jejich ekologické zboží a služby zase bezcenní přístup na náš trh.

Jako Parlament jsme požádali o zlepšení sociálních a ekologických norem. Korea od zahájení jednání podepsala čtyři úmluvy Mezinárodní organizace práce (MOP) a jako výsledek této dohody bude ustaveno jejich fórum pro obchod a udržitelný rozvoj, které umožní občanským partnerům v Koreji zajistit, že větší otevírání trhu bude provázeno zlepšením pracovních a ekologických norem.

Parlament vznesl všechny tyto požadavky. Když jsme jich dosáhli, bylo by od nás absurdní a zvrácené obrátit se k nim zády.

Je tato dohoda ideální? No, samozřejmě že není. Jsou v ní obsažené části, které bych si tam nepřál, samozřejmě, že ano, ale vyjednávání znamená, že musíte přijímat i dávat, ale při bližší úvaze, je to pro Evropu dobrá dohoda? Ano. Je to dobrá dohoda pro Koreu? Ano. Je to případně dobrá dohoda pro světovou ekonomiku? Ano. Takže bychom neměli otálet a rovnou ji podepsat.

Niccolò Rinaldi, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, toto je klasické téma, u něhož dávají evropské instituce v zástavu svoji reputaci u průmyslníků, zaměstnanců a evropských spotřebitelů.

Dohoda o volném obchodu je vždy dobrou zprávou, základním kamenem stability a prosperity naší planety, o to víc, že představuje první úspěšnou bilaterální obchodní politiku po letech zklamání. Avšak možná právě z tohoto důvodu se tato dohoda uzavírala ve spěchu. Vypadá to skoro tak, jako by Komise byla v pokušení uzavřít dohodu za každou cenu.

Ačkoliv vrácení cla je přijatelné pro Světovou obchodní organizaci (WTO) a již se praktikuje, podle nás v Alianci liberálů a demokratů pro Evropu se fakticky jedná o podporu vývozu, a uvolnění pravidla původu je krokem zpátky v oblasti transparentnosti. Tyto dvě zásady budou brzy představovat precedens pro naše další obchodní partnery. Víme, že Komise vyjednávala tvrdě, ale podle korejského přísloví: „i nejlepší dělají chyby“.

Často slyšíme, že Komise ztrácí schopnost chránit legitimní zájmy výrobců, zaměstnanců a spotřebitelů a jistě došlo k nějaké chybě při komunikaci s oběma stranami průmyslu ve vyjednávání, které bylo někdy kritizováno pro nedostatek transparentnosti.

Každý občan Evropy očekává od nás všech, Komise a Parlamentu, že budeme projevovat politickou citlivost. Evropský průmysl má problémy a dotace některých členských států automobilovému průmyslu, s nimiž mimochodem zásadně nesouhlasím, jsou zbytečné. Na druhou stranu touto dohodou riskujeme zavedení podpory korejského vývozu.

Všichni víme, že tyto dohody jsou složité a že existuje mnoho výhod, které je třeba uvítat: ukončení korejských cel, uznání evropské certifikace, nové možnosti pro evropské služby, ochrana zeměpisného označení. Částečně z tohoto důvodu nemám zájem jít stejnou cestou jako Spojené státy, kde dohoda s Koreou čeká již roky na ratifikaci a kde někteří dokonce chtějí znovu otevřít jednání týkající se automobilového průmyslu.

Toto je požadavek Komise: text dohody musí být součástí celkového balíku skládajícího se ze třech dokumentů, jinými slovy, dohody o volném obchodu tak, jak bude předložena k ratifikaci, prováděcích opatření, zejména s ohledem na vrácení cla, a směrnice týkající se ochranné doložky. Pokud je to možné, chtěl bych také přidat možnost přístupu k fondu pro přizpůsobení se globalizaci v oblastech, které mohou být ovlivněny touto dohodou.

Pane komisaři, přejeme si vidět všechny dokumenty pohromadě a vezmeme v úvahu, především v rámci řádného legislativního postupu stanoveného Lisabonskou smlouvou, že bychom měli vyloučit jakékoliv předběžné dohody, proti kterým bychom byli, protože chceme spolupracovat.

Yannick Jadot, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, jak jste řekl, tato dohoda je inovativní. Vstupuje na novou půdu, ale ne nutně tak, jak o ní mluvíme. Snad poprvé ve skutečnosti vidíme na výsledku jednání, že existují poražení, což lze přijmout, ale v kontextu obchodních jednání se třetími stranami. Rozhodnutí, kdo v Evropě by měl být poraženým v otevřeném obchodním vztahu, nebylo učiněno ani v rámci Lisabonské strategie, ani v rámci průmyslové politiky.

Za druhé, tato dohoda také vstupuje na novou půdu, protože při obchodních vyjednáváních jsou to obvykle zemědělská odvětví, která odporují a průmyslová odvětví, která jsou spokojena. V tomto případě vidíme, že opak je pravdou. Poprvé jsou to hlavní průmyslová odvětví, která si stěžují na rozhodnutí učiněná Evropou.

Za třetí, tato dohoda také vstupuje na novou půdu, protože poukazujete na snížení cel ve výši 1,6 miliard eur, což nám poskytne výhody na korejském trhu. Avšak co tato čísla znamenají? Jsem zvoleným zástupcem západofrancouzského regionu, konkrétně Bretaně. Pokud jste navštívil Bretaň, pane De Guchte, budete vědět, že v těchto dnech jsou obrovským problémem zelené řasy a znečištění podzemních vod související s intenzifikací chovu prasat.

Nyní je nám řečeno, že bychom si měli díky prasatům trochu vydělat na obchodování s Jižní Koreou. V regionu, který zastupuji, je skutečnost taková, že intenzifikace chovu prasat vede ke ztrátě pracovních míst, ztrátě přidané hodnoty, ztrátám v cestovního ruchu, a následně jsme v mém regionu v této dohodě poraženi. Možná, že ve vašich celkových výpočtech je dohoda pro lidi přínosná, ale v regionech, jako je ten můj, na ní lidé prodělávají.

Tato dohoda také vstupuje na novou půdu tím, že poprvé bude vyžadováno poškození životního prostředí. Neustále se nám říká, že Evropa je nezpochybnitelným a nesporným vůdcem v boji proti globální změně klimatu. Realita je taková, že se snižujeme k vyjednávání s Jižní Koreou o výjimkách emisí CO₂ u aut, neboť automobilová lobby v Evropě je velmi silná, pokud jde o odsunutí termínů pro zavedení limitů emisí CO₂, a protože nyní musí získat výjimky v zahraničí.

Proto je jasné vidět, že s ohledem na průmyslové strategie, strategie pro naše podniky a volby ekonomiky, to bude spíše příklad toho, že Evropa tuto dohodu utrpí, než že jí bude sama formovat. Mluvil jste o Lisabonské strategii, zelené ekonomice a inovaci. Nevidím však, jakým způsobem budou tyto myšlenky v dohodě podporovány.

Konečně, Váš přístup k diskusi o těchto problémech je často velmi vyrovnaný, ale jakmile začnou lidé mluvit o daních, tak najednou ... V otázce uhlíkové hraniční daně, zmíněné během Vašeho slyšení, a nyní u Tobinovy daně se s Vámi vsadím, pane De Guchte, že ještě před koncem Vašeho mandátu bude muset Komise hlasitě promluvit na téma Tobinovy daně, protože je nyní základním nástrojem pro regulaci finančních trhů.

James Nicholson, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, ze všeho nejdříve bych rád využil této možnosti, abych Vás uvítal, pane komisaři, ve Vaší nové pozici a popřál Vám velmi úspěšné funkční období. Rád bych využil této možnosti, abych řekl, jak je dobré, že zde dnes večer máme tuto debatu a vynášíme některá témata na světlo.

Pravdou je, že jednání byla zdoluhavá, a já určitě vítám prohlášení pana komisaře, že doufá v brzké dokončení jednání.

Jak Evropa tak Korea získají podpisem dohody obrovské výhody. Víím, že existují obavy, a já jsem těmto obavám naslouchal. Slyšeli jsme je tady dnes večer ohledně automobilového průmyslu. Ale vííte, myslím, že když budeme závislí na automobilovém průmyslu – a budeme jej zcela chránit – potom si myslím, že si vybíráme špatné odvětví, a co se mne týká, General Motors by určitě nebyl tím nejdůležitějším v mojí oblasti.

Sdílím tyto obavy, sdílím některé vážné obavy mnoha lidí a rozumím jim. Věřím ale, že příležitosti převažují nad obavami, a myslím, že pokud bychom měli být vždy zdrženliví, ničeho bychom nedosáhli.

Proto se musíme dívat na příležitosti, a nikoliv na negativa, a využívat je. Nesmíme zapomínat, že tato dohoda má také politický obsah, protože na sever od Jižní Koreje se nachází velmi agresivní nepřítel, a myslím, že také dáváme najevo, na čí straně jsme.

Takže musíme udělat vše, co můžeme, abychom prolomili bariéry, které existují v tomto regionu. Dohoda ukáže naši podporu pokroku.

Měl jsem možnost tam jet a víím, že tamní lidé mají jasnou tendenci jít vpřed a být pokrokoví. Když navštívíte oblast jako Kaesong, je tam jasně viditelná vzájemná podpora mezi severem a jihem. Věřím, že tohle je pro nás obrovská příležitost posunout se vpřed.

Mohu se jen zeptat Komise: za prvé, jak by se vyjádřila k zajištění mechanismu urovnávání sporů a k tomu, jak bude fungovat v praxi? Konkrétně to znamená, jak rychle budeme moci využít tohoto mechanismu v případě vážného narušení trhu?

João Ferreira, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, pranýřovali jsme katastrofální důsledek liberalizace globální ekonomiky pro řadu odvětví hospodářské činnosti, zejména v některých členských státech a regionech, které jsou nejvíce závislé na těchto odvětvích. Mluvíme o zničení výrobní činnosti a zaměstnanosti, vážném dopadu na schopnost vytvářet a rozdělovat bohatství, rostoucí závislosti na zahraničních trzích, chronické a rostoucí nerovnováze v obchodě; zkrátka o ekonomickém a společenském úpadku.

Hovoříme také o útocích na práva zaměstnanců, sociálním dumpingu, zruinování milionů malých výrobců a mnoha malých a středně velkých podniků. To jsou důsledky postupné liberalizace mezinárodního obchodu, které její zastánci nemohou ignorovat. Vzpomenu zde oděvní a textilní průmysl, které s touto dohodou

obzvlášť souvisí, a studii generálního ředitelství pro zaměstnanost a Eurofondu, která představuje scénáře pro pokles pracovních míst ve Společenství o 20 až 25 % do roku 2020 a zároveň uznává scénář, podle kterého by 50 % pracovních míst v tomto sektoru zmizelo. Také však vzpomenu odvětví jako elektronika a výroba dílů v automobilovém průmyslu, které zde již byly zmíněny. Tyto stížnosti vyvolávají otázky, které zůstávají nezodpovězeny.

Jaká opatření budou přijata k ochraně těchto odvětví, bude to více než jen zmírňování dopadů likvidace pracovních míst? Jaké obranné mechanismy a záruky existují proti agresivnímu vývozu? Kdy a jak budeme mít způsob, jak účinně řešit přesun podniků? Podle návrhu této skupiny bude rozpočet pro rok 2010 obsahovat nové rozpočtové položky pro činnost v textilním a obuvnickém průmyslu a vytvoření programu Společenství v těchto odvětvích. Jaké jsou klíčové prvky tohoto programu?

Pane komisaři, spravedlivé hospodářské vztahy by měly být stanoveny s maximální naléhavostí. Musí být ve službách občanů a jejich zemí, nikoli některých ekonomických skupin a těch, kteří financují Evropskou unii. Obrana práva každé země vyrábět udržitelným způsobem je nezbytná pro budoucnost, ve jménu nové hospodářské, společenské, energeticky orientované a ekologické racionálnosti, kterou nejenže neoliberalní model neposkytuje, ale dokonce ji znemožňuje.

Anna Rosbach, jménem skupiny EFD. – (DA) Pane předsedající, nemám stejný pohled na věc jako předešlý řečník. Já dohodu o volném obchodu s Jižní Koreou vítám. Podle mě je jednoznačně v zájmu EU podporovat co nejbližší vztah mezi Evropou a demokratickými státy Asie, včetně Jižní Koreje.

Po dlouhou dobu existovala nerovnováha v obchodu mezi Evropou a Jižní Koreou kvůli protekcionismu, mezi Evropou s volným obchodem a Jižní Koreou se svým protekcionismem. Před několika desítkami let byla Jižní Korea zemědělskou společností, ale rychle se rozvinula ve společnost industriální, kde 81 % populace dnes žije v městských oblastech. Země je dnes jedenáctou největší ekonomikou na světě a čtvrtým největším obchodním partnerem EU.

Jižní Korea je významným spojencem ve strategicky důležité oblasti. Prognózy naznačují, že během následujících deseti let bude mít ještě dominantnější postavení v oblasti vyspělých technologií.

Jižní Korea musí soutěžit s ekonomickým a vojenským obrem severně od svých hranic, Čínou, která je zároveň jejím hlavním obchodním partnerem. V konkurenčním vztahu má Čína téměř nevyčerpatelné zdroje v podobě levné pracovní síly. V důsledku toho je také Čína hlavním obchodním konkurentem Jižní Koreje. Uložení požadavků Jižní Koreji na kvalitu může EU přispět, aby bylo její zboží vhodnější pro vývoz do USA a Evropy – mnohem lepší zboží než z Číny a myslím, že všichni máme zájem na tom, aby se to stalo.

Tato dohoda o volném obchodu, jak již bylo uvedeno, odstraní cla ve výši 1,6 miliard eur za rok. Obecně vzato to může být velmi pozitivní, ale pro mě je otázkou, zda jihokorejský obchod a průmysl byly dostatečně liberalizovány a zda plán dohody o volném obchodu může být splněn s přihlédnutím ke skutečnosti, že Jižní Korea stále dává mimořádné dotace do některých odvětví jako farmaceutický a elektronický průmysl.

Peter Šťastný (PPE). – Pane předsedající, během posledních měsíců prošla EU několika proměnami. Vystřídali se tři komisaři pro mezinárodní obchod, dva předsedové Rady EU a byla přijata Lisabonská smlouva.

Během té doby jsem polemizoval s nejvyššími představiteli o nutnosti doladit dohodu o volném obchodu mezi Jižní Koreou a EU tak, abychom zaangažovali hluboce znepokojená odvětví, obzvlášť automobilový průmysl v EU.

Nejsilnější argumenty byly především v oblasti celních ochranných opatření a necelních překážek. Když nový komisař v reakci na moji otázku během slyšení prohlásil, že otázka celních ochranných opatření si zaslouží bližší prozkoumání, byl jsem optimistický. Dokonce i USA odložily svoji dohodu o volném obchodu s Jižní Koreou z části kvůli podobným námitkám od automobilového průmyslu.

Toto je první zásadní dohoda o volném obchodu. Jedná se o šablonu. Musíme to udělat správně. Pro obě strany musí existovat rovné podmínky. Prosím, nechápejte mě špatně, jsem velkým zastáncem dohod o volném obchodu. Chápu jejich pozitivní dopad na HDP a zaměstnanost, ale měli bychom také rozumět tomu, že když je konkurenční výhoda jednostranná, budou se výhody zmenšovat a v nejhorším případě by mohla dokonce převážet negativa.

Zaměstnanci v EU si zaslouží něco lepšího. Možná bychom se měli obrátit na našeho transatlantického partnera a společně žádat drobné úpravy, které by alespoň částečně uspokojily tato obří průmyslová odvětví, a zasadit se o co nejrychlejší provedení nových dohod o volném obchodu. Vždy se najde někdo nespokojený,

ale celkově musí být dohody o volném obchodu prospěšné občanům obou stran. Je mou povinností sledovat situaci a zajistit, aby moji voliči a občané EU dostali spravedlivou smlouvu.

Kader Arif (S&D). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, o dohodě o volném obchodu mezi EU a Koreou jsme v plénu debatovali již v září. Už tehdy mnoho z nás vyjádřilo obavy z negativních důsledků této dohody, zejména s ohledem na automobilový průmysl. Nemysleli jsme si, že události nám dají za pravdu tak rychle.

Dne 21. ledna oznámil Opel uzavření své továrny v Antverpách a přesunutí výroby do Jižní Koreje. Máme snad věřit tomu, že toto rozhodnutí nemá nic společného s dohodou o volném obchodu, která byla právě sjednána? Dovolte mi, abych tam poukázal na spojitost. Během hospodářské krize, kdy jsou zaměstnanci těmi prvními, kdo platí za chyby finančníků, má Komise povinnost zabývat se, nyní více než kdy jindy, dopady smluv, které vyjedná, na zaměstnanost.

Již není možné odbývat jednoduchými odpověďmi zaměstnance, o nichž velmi dobře víme, že pro ně bude těžké najít jinou práci. Nemůžeme jim říci, že mezinárodní obchod je hra vítězů a poražených a bohužel oni jsou ti, kteří budou obětováni a že s tím nemůžeme nic dělat.

Dnes od Vás očekáváme odpovědi, pane komisaři. Za prvé, chceme vědět, zda vaše generální ředitelství posoudilo dopady této dohody na pracovní místa v Evropě, protože Vám musím říct, že číslo, které jste tak hamižně oznámil, tedy zisk 19 miliard eur, který by měli vydělat evropští vývozci, nás nepřesvědčí. Odkud se toto číslo vzalo? Na jaké studii je založeno? Ponecháme-li stranou očekávané pozitivní vlivy, byl také brán v úvahu negativní dopad?

Komise vypracovala nařízení o metodách pro provádění ochranných opatření v rámci této dohody. Tyto metody se týkají zejména snížení cla, výhody, která nikdy předtím nebyla poskytnuta, dokonce ani našim rozvojovým obchodním partnerům. Předložené návrhy stanovují složité postupy pro uplatňování a prosazování ochranných doložek.

Nicméně se cítím ujistěn, protože vůbec poprvé bude Parlament brzy se moci vyjádřit k tomuto textu v rámci postupu spolurozhodování. Avšak rád bych upozornil, že problém Evropy v oblasti zaměstnanosti nebude vyřešen prostřednictvím zmírňujících opatření přijímaných pro jednotlivé případy. To je důvod, proč spolu s naší skupinou požaduji, aby konečně byla vytvořena skutečná evropská průmyslová politika, která bude reprezentovat strategii pro budoucnost našeho průmyslu.

V souvislosti s ekonomickou krizí a zvyšující se globální konkurencí musí být tato průmyslová politika účinně koordinována se společnou obchodní politikou tak, aby naše dohody o volném obchodu nevedly ke snižování počtu pracovních míst v Evropě.

Druhá záležitost, u níž očekáváme vysvětlení, se týká protokolu o kulturní spolupráci, který je součástí dohody. Několik členských států reagovalo velmi tvrdě na vyjednávání zahájená s Koreou, jakožto zemí, jež neratifikovala Úmluvu UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů.

Odsuzuji samotnou podstatu zahájení jednání na toto téma a jsem přesvědčen, že kulturní otázky by měly být řešeny odděleně od obchodních jednání, pod dohledem komisaře pro kulturu, aby se zabránilo tomu, že se z této otázky stane vyjednávací položka v rámci stejné oblasti jako běžné zboží nebo služby.

Na závěr, pane komisaři, víte, jak je pro poslance Evropského parlamentu důležité, aby byli plně informováni o probíhajících jednáních a aby byli zapojeni ve všech fázích, včetně okamžiku, kdy je definován mandát k jednání. Ponecháme-li stranou naše rozdílné přístupy, rád bych upozornil, že lepší předběžná konzultace s Parlamentem by nám usnadnila pochopení sledované strategie.

Proto věřím, že mohu počítat s podporou Vaší i s podporou Komise, která nám pomůže v další práci, kde každý bude jednat v rozsahu svých povinností, ale vždy ve prospěch obchodní politiky, která má větší evropský rozměr, ale která je především spravedlivější.

Předsedající. – Děkuji Vám, pane Arife, ale tlumočníci mají stále problémy držet s Vámi krok. Neustále mi naznačují, že s Vámi nestačí držet krok. Jedna věc je pronést dlouhou řeč, mnohem delší než povolený časový limit, ale faktem je, že není tlumočena.

Proto jen Vy sám a francouzsky mluvící členové v Parlamentu rozumí tomu, co říkáte.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Pane předsedající, návrh dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a Jižní Koreou považuje katalánský i evropský automobilový průmysl za nespravedlivý a nevyvážený.

Toto odvětví a také evropský textilní průmysl vyjádřily konkrétní obavy ohledně systému vracení cla nebo ochranné doložky. Evropská federace odborových svazů rovněž tuto dohodu o volném obchodu kritizovala. Jižní Korea doposud neratifikovala žádnou ze základních úmluv Mezinárodní organizace práce. Jižní Korea pokračuje v potlačování práv odborů.

Kromě toho jsme si vědomi, že ohledně této dohody o volném obchodu s Jižní Koreou panovala v otázce systému navracení cla jasná nejednota v kolegiu Evropské komise a také mezi útvary Evropské komise, zejména mezi generálním ředitelstvím pro daně a celní unii a generálním ředitelstvím pro obchod.

Podle generálního ředitelství pro daně a celní unii systém navracení cla narušuje ekonomiku a ve skutečnosti se jedná o podporu vývozu. To v Evropské unii povede k vytvoření jasné konkurenční výhody ve prospěch korejského průmyslu na úkor průmyslu evropského.

Korejská agentura pro podporu investic vyčíslila tuto výhodu na nejméně 1 300 eur na auto. Považuje tedy nová Komise tuto dohodu o volném obchodu za spravedlivou obchodní dohodu? Poskytne nová Komise Parlamentu úplné aktuální hodnocení dopadů a analýzy tohoto systému navracení cla?

Paweł Zalewski (PPE). – (PL) Pane předsedající, diskutujeme dnes o velmi důležité dohodě, která bude vzorem pro dohody s dalšími zeměmi na Dálném Východě, takže je potřeba pečlivé úvahy a analýzy. Nesmí se po nás požadovat, abychom jednali rychle. Podporuji volnou hospodářskou soutěž a myslím, že její vliv na stabilizaci politické situace a na hospodářský rozvoj je nesporný, ale musí se jednat o hospodářskou soutěž, která je vyvážená a je založena na hospodářské soutěži mezi technologiemi nebo výrobními náklady na výrobek, a nikoliv na nástrojích, jako je navracení cla, jak je to obsaženo v dohodě, což upřímně řečeno slouží zájmům jenom jedné ze stran.

Jsme v ekonomické krizi a musíme dnes být obzvláště citliví na situaci v Evropě – musíme převzít zvláštní odpovědnost za budoucnost evropského průmyslu. Nejedná se jen o automobilový průmysl, ale také o průmysl elektronický a textilní. Četná průmyslová odvětví, včetně mnohých v Polsku, si na tuto dohodu stěžují. Proto jsem přesvědčen, že bychom měli jednat následovně. Za prvé, musíme si být jisti účinky dohody, a proto bychom měli pracovat také s těmi odvětvími, jež dala na vědomí pochybnosti o dohodě, a nejen s těmi, která jsou přesvědčena, že z dohody budou profitovat. Od Komise očekávám vypracování komplexní analýzy následků vstupu této dohody v platnost. Za druhé, musíme velmi podrobně prozkoumat ochranná opatření a způsob, jak je vytvořit, aby dohoda byla skutečně výhodná pro obě strany, a ne pouze pro Jižní Koreu. Za třetí, nemůžeme tuto dohodu zavést předběžně, dokud si Parlament nebude jist, že je skutečně výhodná pro všechny země Evropské unie a nezakládá pro korejský průmysl jakoukoli neoprávněnou výhodu.

Vital Moreira (S&D)... – (PT) Pane předsedající, rád bych komisaři pro obchod předložil dvě otázky ohledně významu této dohody pro obchodní politiku EU. Od roku 2006, kdy byla zahájena strategie Evropa ve světě zaměřená na posílení role mezinárodního obchodu v hospodářské strategii Evropské unie, se ve skutečnosti jedná o první a jedinou dohodu o volném obchodu, která byla vyjednána, ale dosud nebyla neratifikována, týkající se významného obchodního partnerství.

Jak Komise vidí vlastní roli a skromné výsledky, kterých dosáhla, v souvislosti s cíli vytyčenými strategií Evropa ve světě? Domnívá se pak Komise, že důvěryhodnost její vlastní obchodní politiky je s touto dohodou v sázce a že tato důvěryhodnost také závisí na ratifikaci a schválení dohody Parlamentem?

Za druhé, tato smlouva se týká pouze jedné země, je tedy dvoustrannou dohodou. Víme, že ambiciózní multilaterální obchodní dohody v rámci Světové obchodní organizace zůstávají na místě bez vyhlídky na úspěch v nejbližší budoucnosti. Abych to shrnul, znamená to, že tato dvoustranná dohoda je dokladem selhání snahy EU o bilaterální a regionální dohody, a že tak budeme od nynějška odsouzeni k bilateralismu?

Pablo Zalba Bidegain (PPE). – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, pozice Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), co se týče obchodní politiky Evropské unie, je velmi jasná. Jsme velcí zastánci volného obchodu a je zcela jistě nesmírně důležité, aby Evropa pokračovala ve vyjednávání obchodních dohod s dalšími zeměmi, protože vytvářejí nové příležitosti pro evropské firmy, což znamená nová pracovní místa, která jsou velmi potřebná s ohledem na současnou závažnou hospodářskou krizi.

Velmi se mi líbila Vaše slova, pane komisaři, protože jsem také přesvědčen, že je velmi důležité, aby tyto dohody obsahovaly dostatečné záruky, aby se zabránilo podepsání doložek, které jsou pro evropský průmysl nevyvážené a nespravedlivé.

Dohoda s Jižní Koreou byla Komisí předložena jako první z nové generace ambicióznějších obchodních dohod pro Evropu, odtud tedy pramení její důležitost. Otázkou není, zda se jedná o malou zemi, ale zda nedojde k oslabení naší schopnosti pro vyjednávání budoucích dohod s mnohem většími zeměmi.

Nejsme tedy proti dohodě o volném obchodu s Jižní Koreou, avšak požadujeme, aby některé odstavce, které podle nás pro určitá evropská průmyslová odvětví vyvářejí nespravedlivé konkurenční nevýhody a dávají tak korejským výrobcům nespravedlivou výhodu, byly zkoumány s větší pečlivostí.

Pane komisaři, chci, abyste mi jasně vysvětlil, proč ochranná doložka pro navrácení cla vstoupí v platnost až za pět let. Když jsem měl naposledy možnost s Vámi mluvit, jako důvod jste uvedl, že cla na vozidla budou také zrušena po pěti letech.

Dohoda stanoví, že zruší cla na vozidla nad pět tun po pěti letech. Nicméně pro vozidla, která váží méně než pět tun, což jsou všechna standardní vozidla, bude 10% clo odstraněno za tři roky. Co je důvodem pro tento rozdíl dvou let, pane komisaři?

Také bych rád získal bližší informace o případných změnách týkajících se tohoto aspektu, který jste zmínil. Proč bychom měli napravovat tyto problémy zpětně, když hlavním důvodem pro existenci ochranné doložky je předvídat možné negativní důsledky?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Pane předsedající, EU by měla uzavírat dohody o volném obchodu pouze se zeměmi, které plně respektují lidská práva. Přijetí a hlavně dodržování základních pracovních norem Mezinárodní organizace práce mi přijde zásadní. Části smlouvy zabývající se odbory jsou dobré, ale nejdou dostatečně daleko. V Koreji se objevily případy, a to zejména v posledních měsících, kdy došlo k zásadnímu porušení práv odborů, jako je právo na kolektivní vyjednávání a právo na svobodu organizace. V průběhu vyjednávání poukázaly evropské odbory, a zejména odbory v kovodělném průmyslu, na tyto případy, obzvláště s ohledem na problémy očekávané v automobilovém průmyslu.

Několikrát byl zmíněn případ firmy Opel v Antverpách. Abych to zrekapitulovala, k přesunu nedošlo jen kvůli nadměrné výrobní kapacitě, jak opakovaně tvrdí vedení firmy, ale především s cílem přemístit výrobu do Jižní Koreje. Kdo z toho bude mít prospěch? Je možné, že se jedná o prvotní dopad dohody o volném obchodu?

Další odvětví s problémy, kterému se nedostalo tolik pozornosti, je lodní průmysl. Korea se ve svém desetiletém plánu, který je součástí vnitrostátního právního předpisu, vytkla cíl zajistit, aby více než 90 % firem, které jsou dodavateli korejského lodního průmyslu, mělo sídlo v Koreji. To ztěžuje situaci pro evropské konkurenty, a zejména pro zaměstnance v tomto průmyslu.

(Otázka na základě čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Pane předsedající, paní Regnerová, mnohokrát vám děkuji za tuto příležitost. Zmiňovali jste situaci s firmou Opel v Antverpách. Chtěl bych se vás zeptat, zda se mnou souhlasíte, že Opel je ve vážných finančních potížích po několik měsíců, že by mohl vyrábět mnohem více aut, než kolik jich v současné době opravdu dělá a že současná špatná ekonomická situace Opelu nemůže být způsobena dohodou o volném obchodu, která ještě nevstoupila v platnost.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Pane předsedající, samozřejmě je pravda, že existují vážné ekonomické problémy. To je naprostá pravda. Nicméně vedení společnosti, a zejména pan Reilly, porušilo dohodu delta. Podle podmínek této dohody dostala továrna Opelu v Antverpách ujištění, že vozidla typu SUV se tam budou vyrábět. Tato auta se nyní nevyrábí v Antverpách ale v Jižní Koreji. Já to vidím tak, že se jednoduše řečeno jedná o přesunutí stávající výroby Opelu z Antverp do Jižní Koreje.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane De Guchte, mám pro vás tři otázky. První otázka se týká nutnosti zavedení spravedlivých podmínek hospodářské soutěže. Skutečnost, že práva zaměstnanců v Jižní Koreji jsou omezená, znamená, že se jedná o nespravedlivé podmínky hospodářské soutěže, k nimž patří otázka kolektivní akce. Odstavec 314 trestního zákoníku Jižní Koreje se vztahuje na trestný čin „narušení provozu“. Toho se používá k zabránění stávky a omezení práva odborů, například v případě Ssangyong. Také bych rád věděl, proč uzavíráme dohody o volném obchodu se zeměmi jako Jižní Korea a Kolumbie, které mají největší problémy s normami Mezinárodní organizace práce. Proto moje první otázka zní: Jak navrhujete využít dohody o volném obchodu k zajištění toho, aby v Jižní Koreji nebyly žádné nespravedlivé konkurenční podmínky vyplývající z omezení práv zaměstnanců?

Moje druhá otázka se týká problémů v automobilovém průmyslu, na které odkazovalo několik dalších řečníků. V tomto případě je velmi důležitá existence rozumných ochranných doložek. Všeobecné ochranné doložky nyní existují pro případ významného narušení trhu a pro systém navrácení cla. Nejsem schopen to pochopit v plném rozsahu. Pane De Guchte, možná byste mi mohl ochranné doložky jednoduše vysvětlit. Já bych především chtěl vědět, kdo je může spustit a kdy.

Moje třetí otázka se týká nového smluvního základu pro naši spolupráci zavedeného Lisabonskou smlouvou. To zahrnuje schvalování ochranných doložek a provádění v rámci postupu spolurozhodování. Můžete zaručit, že dohoda o volném obchodu nebude uvedena v platnost, dokud Parlament neschválí tento postup, a teprve poté, co Parlament využil svého práva a přijal ochranné doložky?

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Pane komisaři, jsem si jista, že se mnou souhlasíte, že dohody o volném obchodu se neuzavírají z ideologických důvodů, ale proto, že jsme si dobře vědomi vlivu, společenského i ekonomického, který mají na společnost. Vy sám jste odkazoval na několik studií dopadů, ale nikdy jsem nečetla studii dopadů, která stanoví dopad na zaměstnanost v jednotlivých odvětvích.

Mnoho lidí už mluvilo o automobilovém průmyslu. No, my, já i lidé v regionu, kde žiji, ale do určité míry i Váš region, pane komisaři, jsme mezitím zjistili, jaký ten dopad je. Výrobní závod Opelu v Antverpách se zavírá a tamní odbory – a jedná se o lidi, kteří tam pracovali dlouhé roky – jsou absolutně přesvědčeni, že tato obchodní dohoda je velmi důležitou součástí podnikatelského plánu Opelu, o němž se hodně hovoří, ale jednoduše ho nechápeme, a který je ústředním bodem rozhodnutí nevyrábět vozidla typu SUV v Antverpách.

Mám pro Vás na toto téma dvě otázky. Víte, jaký dopad má tato dohoda na zaměstnanost a jaký vliv na zaměstnanost v každém hospodářském odvětví? Pokud ne, jste připraven – a v této věci na Vás chci naléhat – v tomto okamžiku nechat provést studii dopadů, abyste zajistil, že my v Parlamentu budeme mít informace, které potřebujeme, když budeme nakonec muset dát náš souhlas? Moje druhá otázka je, zda v budoucnosti máte v úmyslu – s ohledem na to, že jste na začátku svého funkčního období – důsledně provádět tento typ studie dopadů na sociální úrovni?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedající, vítám tuto obchodní dohodu mezi Evropskou unií a Jižní Koreou.

– Když tuto dohodu vítám, řekl bych, že u všech dohod tohoto druhu budou vítězové a poražení. Bohužel v tomto případě je zřejmě poražená asociace výrobců automobilů automobilová asociace, ale řekl bych, že pravděpodobný čtyřnásobný růst poptávky po automobilech během následujících 20 nebo 30 let může představovat příležitost.

Ale celková bilance uvedená panem komisařem, 19,1 miliard eur výhod pro Evropskou unii a 12,5 miliard eur pro Jižní Koreu, je podle mne dobrým výsledkem. Pokud by to bylo naopak, mohli bychom mít důvod k obavám. Také nemůžeme podceňovat politický význam Jižní Korey v symbolicky natažené ruce přes oceán k Asii – což je pro ně velmi důležité – a také, pokud jde o nás, v obnovení naší pozice ve světě, která byla poněkud podkopána v Kodani.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, tato dohoda s Koreou bude první, která bude skutečně realizovat strategii Evropa ve světě jakožto důležitou dohodu, a měla by tedy být obzvlášť příkladnou, protože bude představovat precedens.

Nicméně musíme poznamenat, že, zaprvé, je tu problém týkající se informací předaných Parlamentu, zejména s ohledem na ochranné doložky, pak problém použitých metod, jelikož nám již bylo řečeno, že by mohlo být možné realizovat dočasná opatření nebo dočasně realizovat dohodu bez čekání na souhlas Parlamentu, a nakonec problém týkající se jasnosti a transparentnosti obchodního rámce – což bylo vzneseno panem Rinaldim – jelikož prostřednictvím navrácení cla jsme mohli ve skutečnosti nepřímo uzavřít dohodu s Čínou. Domnívám se, že v otázkách těchto dohod o volném obchodu se musíme vyjadřovat obzvlášť jasně.

Kromě toho existuje nesoulad s cílem rozvíjet sociální a ekologické normy. Pokud jde o dodržování sociálních norem, jsme například hodně daleko od toho, co vyjednaly s Koreou ve své dohodě Spojené státy.

A konečně, abych byl upřímný, když se podíváte na ekonomickou situaci, v níž se nacházíme, kde automobilový průmysl ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych panu komisaři položit doplňující otázku. Chápeme, že nemáme jasný rámec, pokud jde o postup ratifikace vnitrostátními parlamenty, ale jaká většina bude potřeba pro přijetí této dohody v Radě? Je to kvalifikovaná většina nebo většina na základě konsensu? To je další věc, kterou úplně nechápu, a jsem přesvědčen, že je důležité pochopit toto hledisko právního základu.

Také bych chtěl dodat, že jsem byl překvapený tónem této debaty. Mám pocit, že jsem slyšel mnoho hlasů plných obav, a proto bych chtěl znovu vyzvat Komisi ke společné práci. Pane komisaři, jsme si jisti, že odvedete skvělou práci, ale slovy jiného korejského přísloví, „ptejte se na cestu, i když ji už znáte“.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pane předsedající, dohoda o volném obchodu s Jižní Koreou se zdá být dobrým výsledkem. Dohoda o zóně volného obchodu povede k významnému nárůstu vzájemného obchodu. Díky odstranění korejského dovozního cla přibližně ve výši 1,6 miliardy eur a dovozního cla EU ve výši zhruba 1,1 miliard eur dojde k významné liberalizaci obchodu v důležitých odvětvích průmyslu a služeb. Týká se to především telekomunikací, ochrany životního prostředí, dopravy, financí a právních služeb. Kromě toho přispěje dohoda o volném obchodu ke zvýšení transparentnosti v otázce ochrany duševního vlastnictví a zadávání veřejných zakázek. Díky dohodě bude také Korea uznávat osvědčení a normy kvality EU. Tato dohoda je zvláště důležitá v současné ekonomické situaci, protože umožní rychlejší rozvoj v zemích EU. Jsme si však vědomi (...)

(Předsedající řečníka přerušil)

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, v první řadě, s ohledem na postup – protože mnoho otázek směřovalo právě k tomuto tématu – je jasné, že to bude poprvé, kdy Parlament bude muset dát svůj souhlas s dohodou jako takovou, a také poprvé, kdy ochranné doložky budou muset být přijaty postupem spolurozhodování. Domnívám se, že z toho vyplývají důsledky pro vztah mezi Radou, Komisí a Parlamentem.

Ochranné doložky jsou návrhem. Komise návrh přijala včera a velmi brzy jej předloží Radě a Parlamentu. Je zřejmé, že se pak bude jednat o postup spolurozhodování, a tak nechápu četné poznámky, ve kterých kladete otázky a vyjadřujete pochybnosti o ochranných doložkách. Jednoduše budou přijaty pouze takové ochranné doložky, které odsouhlasíte, protože se jedná o spolurozhodování. Takže se o toto, a ani o ratifikaci Parlamentem, nemusíte obávat.

To samozřejmě znamená, že ve vašem výboru proběhne debata. Již během slyšení jsem řekl, že nebudu navrhovat předběžné uvedení v platnost, dokud se Parlament k dohodě nevysloví, buď formální ratifikací nebo prostřednictvím jiného postupu, který nastavíme mezi Výborem pro mezinárodní obchod a Komisí. To zůstává otevřené k diskusi, ale v každém případě bude mít Parlament příležitost vyjádřit svůj politický názor na smlouvu předtím, než budou předloženy jakékoli návrhy na dřívější uvedení v platnost.

Další otázkou je, zda se jedná o smíšenou dohodu nebo o dohodu, která je jen v pravomoci Společenství. Právní služba k tomu stále připravuje stanovisko, ale nemůžeme vyloučit možnost, že nakonec to budeme muset považovat za smíšenou dohodu, což znamená, že ji budou muset ratifikovat všechny vnitrostátní parlamenty, což by také – v reakci na otázku pana Niccolò Rinaldiho – mohlo mít důsledky pro hlasování v Radě.

Tolik k postupu: budete mít příležitost se vyjádřit, což budeme přísně dodržovat – protože pokud bychom tak neučinili, myslím, že bychom se dostali do potíží!

člen Komise. – (NL) Nyní se budu věnovat otázce Opelu. Chápu, že se nejedná pouze o Belgii, ale i o další členské státy, kde je otázka Opelu aktuální. Čemu ale nerozumím je, když lidé říkají „podívejte, existuje přímá souvislost mezi dohodou o volném obchodu s Jižní Koreou a plány na zavírání továren Opelu v Evropě.“

Už na začátku roku 2009 Opel oznámil, že hodlá snížit výrobní kapacity v Evropě o 20 %. Je pravda, že to lze provést takovým způsobem, že nakonec všechny továrny zůstanou otevřené, samozřejmě za podmínky, že to také Opel považuje z obchodního hlediska za možné.

Avšak je také pravda, že rozhodnutí vyrábět vozidla typu SUV v Jižní Koreji přišlo každopádně až po dosažení dohody se společností Magna, ale před dokončením vyjednávání dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a Jižní Koreou. Tvzení pana Beleta a paní Van Bremptové tedy nezapadá do sledu událostí. Dohoda s Jižní Koreou byla uzavřena až poté.

Myslel bych si, že je vskutku možné argumentovat opačně, jinými slovy, že některé členské státy souhlasily s dohodou o volném obchodu s Jižní Koreou jen pod podmínkou, že budou vědět, co se stane s Opelem.

Když se podíváte na sled událostí ve skutečnosti, opravdu si myslím, že musíte souhlasit s tímto opačným tvrzením.

Mimochodem bych rád dodal, speciálně pro pana Beleta, že ve srovnání, které citoval, je malá matematická chyba, když uvedl, že Jižní Korea vyváží patnáctkrát více aut do Evropy, než kolik jich Evropa vyváží do Jižní Koreje. To může mít souvislost s politikami, se kterými jsem se nedávno setkal v Belgii. Podle současných údajů se do Jižní Koreje vyváží 37 000 aut a přibližně 440 000 se odtamtud dováží.

Navíc je Vaše úvaha chybná v předpokladu, že tyto dva trhy jsou stejně velké. Porovnáte-li oba trhy, musíte si všimnout, že jihokorejský trh je samozřejmě mnohem menší než evropský, což znamená, že porovnáváte jablka s hruškami.

Pokud jde o pronikání na trh, posíláme vlastně stejné procento z Evropy do Jižní Koreje, jako putuje opačným směrem, přibližně 3–4 %. To je podstatné.

Mnohem důležitější pro odhad situace na trhu je podle mne skutečnost, že jihokorejské výrobci nedávno otevřeli velké továrny v Evropě, konkrétně v České republice a na Slovensku, které mezi sebou budou schopné ročně vyrobit přibližně půl milionu aut, takže v budoucnosti může být realita taková, že na zdejší trh se dostanou korejská auta vyráběná ve velké míře v Evropě. Dochází k jasnému posunu a celkově můžete na trhu s auty pozorovat přesun směrem k hlavním trhům, kde nakonec budou auta nakupována a prodávána.

Na závěr zamyšlení nad situací firmy Opel, která je jistě politováníhodná, avšak dle mého názoru je řešení již na cestě – myslím, že nesmíme zapomínat na skutečnost, že výrobci následují zákazníky, a ne naopak, což je jeden z nejdůležitějších důvodů pro konkrétní strategická rozhodnutí na zmenšujícím se evropském trhu s auty, před nimiž stojí rovněž řada výrobců aut, kteří se ocitli v obtížné finanční situaci.

Možná ještě poslední poznámka k napětí mezi bilaterálními a multilaterálními jednáními, což je téma, které zmínil pan Moreira. Vyjednávání na základě kola jednání z Dohy probíhá od roku 2001, už devět let, a stále nebylo nalezeno východisko ze slepé uličky. Jsem velkým zastáncem multilateralismu a myslím, že je potřeba dovést kolo jednání z Dohy do úspěšného konce, konkrétně by měly být zachovány rozvojové prvky, které v něm jsou obsaženy. Věřím tomu také proto, že multilaterální rámec rovněž poskytuje největší právní jistotu pro mezinárodní obchod. Myslím si však, že zatímco očekáváme uzavření kola jednání z Dohy – což se, doufám, stane v roce 2010 nebo nejpozději na začátku roku 2011 – nemůžeme bránit rozvoji jednání v oblasti bilaterálních dohod.

Domnívám se, že je ve vztahu k bilaterálním dohodám velmi důležité uzavírat jen takové dohody, které jdou dál než kolo jednání z Dohy, aby nebyly narušeny výsledky jednání z Dohy, pokud nastavujeme vyšší kritéria. To také vysvětluje vypracování dohody o volném obchodu s Jižní Koreou. Podle mého názoru není takového rázu, že by podkopávala multilateralismus. Pokud bychom odřízli multilaterální směr, pak by to skutečně mělo účinek, ale to není a v nadcházejících jednáních ani nebude náš záměr.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Příští zasedání se bude konat zítra, ve čtvrtek 11. února 2010 od 9:00 do 13:00 a od 15:00 do 17:00 hodin.

Pořad jednání je uveden v dokumentu ze zasedání pod stejným názvem a také na internetových stránkách Evropského parlamentu.

20. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

21. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:30)